A

SECOND

COLLECTION OF THE PAPERS

RELATING TO

SRI RANGANADHASVAMI TEMPLE,

ITS MANAGEMENT &c.

BY

Kovalagudi S. RANGASWAMI AIYANGAR

SRIRANGAM.

PRINTED AT THE **SOUTHERN STAR PRESS** AND

"NOTES ON SRIRANGAM" AT **DODSON PRESS,**

TRICHINOPOLY.

1894.

THIS BOOK

IS

WITH PERMISSION

DEDICATED TO

M. R. Ry. S. NATARAJA AIYAR Avl.

THE SENIOR MEMBER

OF

THE TRICHINOPOLY TALUQ DEVASTANAM COMMITTEE

BY

HIS SINCERE WELL-WISHER

K. S. RANGASWAMI AIYANGAR.

C

PREFACE.

For some time past, I have been thinking to publish available unprinted matters relating to Sri Ranganadhasvami Temple its management &c. The present publication is a continuation of Mr. M. S. Thiruvenkatachariar's Book of 1887 on the subject. It is with extreme pleasure that I begin this book with the "*Notes on Srirangam*" written by Mr. M. A. Thirunaranachariar B. A. B. L. High Court Vakil, and I publish it with his permission, as it is, of much interest to readers and enquirers about the antiquity of Srirangam. I have to thank Mr. Thirunarana Chariar for the trouble he has taken in this behalf, and I am indebted also to my friends and gentlemen who were pleased to furnish me with some of the documents and copies.

1st *October* 1894.

K. S. RANGASWAMI AIYANGAR,

V

"NOTES ON SRIRANGAM."

"In the rush and stir of our daily life, in the ceaseless turmoil of activity of physical life, it is only natural that people should be perfectly unconscious that there is any self besides the self that is created by the sensation given rise to by the five senses of the body." "However, men oftener retire; and in fact it is ordained in the daily religious duties of the Hindus that they should spend at least a few hours a day in reflection on the Divine; and the conditions under which this has to be done, are laid down."

"We are aware that it is a law of acoustics, in order that a string may catch the vibration of any sound, it must be tuned in order to be moved by that sound. Similarly it is, with the brain consciousness. It is the duty of every man if he is to learn anything of higher life, to so strain his brain, so to train his lower consciousness that he may be able to catch the vibrations of the higher self." "Modern life is becoming petty, because we are not strong enough to reverence." "Worship of that which is higher than self, raises him; and the feeling of reverence is a feeling that lifts him up." "What is wanted is, the power, of seeing what is the noblest, and of bowing in the very dust before it, till it permeates his life and makes him like itself."

Hence it is, that the temples have been founded and a system of daily worship of the "*Most High*" ordained throughout the whole of India; and in the South, Srirangam is the seat of the chief shrine devoted to Vishnu, *Sri Ranganadhasvami*. The accompanying *Notes on Srirangam* will furnish to the reader a few hints towards its study and is the summary of the informations I have been able to collect during the last few months. I am indebted to the compilers of the Local District Manuals for some of the facts I have been able to gather from that source and to Professor M. Rangachariar M. A. for some of the statements which I have taken from his "Yuga", and also to my friends in Srirangam, who were pleased to furnish me with copies of some original manuscripts relating to the said Temple. A ground plan of Srirangam is given for facility of reference.

M. A. T.

INTRODUCTION.

Srirangam is a Town in the Trichinopoly District situated at North Latitude 10° 51′ 50″ and East Longitude 78° 43′ 55″ at a distance of 2 miles from Trichinopoly the capital of the District. It is about the centre of the island of Srirangam formed by the bifurcation of the river Kaveri into two branches at a place about 11 miles west of Trichinopoly. The Southern branch retains the name Kaveri while the Northern channel is known as the Kolarun (Kol-ladam)

The town owes its fame to its great Temple dedicated to Vishnu. The town and temple are indeed almost coterminous, the greater portion of the houses having been built inside the temple walls. The Shrine has been described at some length by Ferguson in his history of Indian Architecture. He makes it an illustration of the way in which South Indian temples grow around a small original shrine, so that the finest parts of the structure are the outermost ones.

The central enclosure is small, and has a dome or Vimana plated with gold-gilt metal, several parts of the interior being similarly plated. There are, in all, seven rectangular enclosures and ramparts around the Sanctum Sanctorum or the most Holy centre. The first rampart surrounds the Vimana. The enclosure between the first and second ramparts is known as Raja Mahendra Tiruvidi. This 2nd enclosure (agreeing, in this respect with the inner shrine), has but one entrance on the south side, topped by a tower. It differs however from the form of the inner shrine in having what is now a gateless tower on the north side. The next (or 3rd) enclosure is that between the 2nd rampart wall and the third and is called Kulasekaran Tiruvidi, though the common people call it Dorai-Pradakshana. It has towered entrances both on the northern and southern sides. The southern entrance is known as Aryabhatavasal in allusion to the fact that a large offering by certain Aryabhatas (servants of saints) to the Deity was there kept and watched till acceptance. The northern entrance is the Paramapada Vasal or Heavens Gate, whose doors are opened only during latter ten days of the famous 20 day festival of Vaikunta Ekadasi. On this occasion the Deity passes in procession through the then opened gate aforesaid. The next outer enclosure, or that which lies between the 3rd and the 4th ramparts is known as the Alinadan Tiruvidi. It has grand entrances on the north and south sides under regular turrets, and a small newly made entrance on the east. The famous Chandrapushkarini (or Moon's Tank) is found in this enclosure, in its north-eastern corner. The fifth rampart encloses Akalankan Tiruvidi with the famous "Thousand *Pillared* Hall" which measures about 500 by 140 feet with an average height of about 25 feet. The sixth and seventh ramparts bound respectively the Trivikraman Tiruvidi (commonly called Uttaravidi) and Madamalikai Sul Tiruvidi (commonly called Chitra Vidi). In the two last mentioned enclosures people are living to this day. There remains one more street to be described. Its name is Adayavalaindan. It lies beyond the seven walls of Srirangam and has a boundary wall of its own. There are doors even in the last two walls and are closed and opened daily and are further watched by guards appointed therefor by the temple authorities. The temple of Sriranga Naichiyar is situated in the Akalankan Teruvidi in the northwest. Before any account can be given of the minor temples and buildings, a notice is necessary of the antiquity of the chief shrine. The following is an account taken from the Sriranga Mahatmya (or Glories of Srirangam) edited by Yanamadala Ananthachariyar published and printed in the Viveka Kalanidhi Press in 1889.

CHAPTER I.

For the understanding of the system of Chronology which is referred to in the Sriranga Mahatmyam, a few explanatory remarks may be introduced. According to that system, upon which really all Hindu calendars are based and upon which the performance of our (Hindu) religious rites depend, we are now (1) in the 4955th year of the Kali Yuga, (2) of the 28th Maha Yuga (3) of the 7th or Vaivasvata Manvantara, (4) of the Svethavarahakalpa. Be it observed that there is very little difference between the astronomical and Puranic divisions of time except in regard to those that are shorter than a day. Note also that with the ancient Hindus, religion was the chief incentive to the study of various branches of learning including astronomical and geometrical sciences. For instance, for the purpose of constructing various forms of altars for their sacrifices, they early cultivated a knowledge of geometry. Some European scholars hold the opinion that India is actually the cradle land of this science. In the case of astronomy, Professor Max-Muller has often pointed out that it had its first origin and development in India. The observations of Dr. Martin Haug in his introduction to the Aitareya Brahmana, go to show to what high stage of advancement this study was carried by the ancient Hindus. No real student of India's antiquity need, therefore, hesitate to consider the description of the Kalpa, the Yuga, and other vast periods mentioned in the Hindu Scriptures, to have had a scientific foundation.

The word Yuga is derived from the sanscrit root Yuj (to join) and is allied to the English astronomical term "conjunction". Kalpa and Maha Yuga have reference to periods of time depending upon certain conjunctions calculated from and supported by such observable date as were available in very early days. According to the Siddhanta Tatva Viveka of Kamalakara Bhatta, planets, their apogies and nodes and other celestial points did at one time stand in conjunction at the first point of aries in the ecliptic; and will be found in conjunction again and again after the lapse of vast periods. The interval between any two conjunctions of this kind is denominated Kalpa. Aryabhata has divided the Maha Yuga into four equal Yugas under the names of Krita, Treta, Dvapara, and Kali. According to him 72 Maha Yugas make one Manvantara and 14 Manvantaras make one Kalpa of 1008 Maha Yugas. The interval from the first grand conjunction of planets in the current Kalpa to the beginning of the current Kali Yuga has been calculated to amount to 452·75 Maha Yugas (or Chatur Yuga) of 4,320,000 years each. It has been made out that the beginning of the current Kali Yuga took place, according to Aryabhata system, at "Midnight of Thursday corresponding to the 17th—18th February B. C. 3102 old style".

In the 1st of these Maha Yugas, as the Sthalapurana quoted in the introduction observes, King Ikshvaku son of Manu of the Solar Dynasty in the north of India, anxious to worship God in Ranga Vimana sought the guidance of the sage Vasishtha. Vasishtha thereupon taught him the Ashtakshara manthra or Eight syllabled Hymn, and enjoined him deeply to meditate on it. Ikshvaku obtained his meditation's fruition by obtaining Sriranganadha in the Trethayuga. He installed the Deity at a place about 4 miles from the gate of Ayodhya (Oudh) so as to face that city. This place was situated between the Sarayu and the Tamasa rivers. In connection with this installation King Ikshvaku celebrated a grand festival concluding the same with the Avabhritha (Holy bath) on the day when the moon was in the Lunar Mansion called Uttara Phalguni in month of Minam (March). In commemoration of this event, a special Brahmotsavam (or great ten day feast) is to this day annually held in Srirangam in the month of March. Thus obtained and installed on earth, Sriranganadha was, by Ikshvaku and his successors in the sovereignty of Ayodhya, worshipped for four Chatur Yugas. It is unnecessary for our present purpose to trace these princes' line in detail. Suffice it therefore to come at once to King Dasaratha who in the Tretayuga of the 5th Chaturyuga arranged for an Asvamedha or Horse sacrifice. On the occasion of this sacrifice, prince Dharmavarma of the Chola Dynasty in the south of India was invited to Ayodhya.

This Chola prince, happenning to visit Sriranganadha, was everafter inspired with an eager desire to obtain Him for himself. During a subsequent Asvamedha sacrifice made by Sri Rama, son of Dasaratha, Dharmavarma was again invited and was present when Sriranganadha was presented to Vibhishana King of Ceylon(Lanka). On his return to the south, he was awaiting Vibhishana's arrival on the way to Lanka. Vibhishana, in his return journey alighted at noon for worship on the bank of the Chandra Pushkarini Tank situated between the two branches of the Kaveri, and placing the Deity on the Ananta Pitha, worshipped Him. Dharmavarma was invited to be in attendance during this worship. At length when Vibhishana wished to start thence, Dharmavarma induced him to stay there for a few days and arranged for the Brahmotsavam which was to commence on the following day. This festival was, thereupon, duly celebrated, and Vibhishana made a further stay of half a month. When, at last, he intended to start for his native island, he found himself unable to take the Deity, and felt much grieved and surprised. While he remained meditating, in this state of mind, he had a divine consolation; and with resignation, returned to Ceylon. Such is the antiquity of Srirangam as propounded in the Puranas. Ever since He was brought here by Vibhishana, He has been worshipped in the present site of His temple in the island of Srirangam.

The Tank Chandra Pushkarini is the chief Tirtha (or Holy water) in Srirangam, dedicated originally to the Deity under the name of Vasudeva. This Tirtha stands at about the centre of eight other Tirthas situated in its vicinity. To the east of it, is Bilva Tirtha, presided over by the Deity Srinivasa. In the south there is Jambu Tirtha with Mahadeva for its Guardian. South of Jambu is Asva Tirtha with Ananta for its presiding Deity. South of this, there is Palasa Tirtha with God Govinda. It is situated in the well known village of Jiyarpuram about 10 miles from Srirangam. In the equally well known Vipra Narayana Tope or grove on the west of Srirangam, is situated Punnaga Tirtha, Sripati being the presiding Deity. In the northwest there is Vakula Tirtha in Nochchiyam village with God Madhava for presiding Deity. Directly to the north of the anciently inhabited part of Srirangam (Veli Tirumuttam i. e. outside the "Seven walls") is situated Kadamba Tirtha with God Uthamar for presiding Deity. The last for notice is Amra Tirtha in Talakudi village and Hrishikesa is the name of the Deity there said to preside.

The following table prepared from the particulars furnished by the Biographies of Sri Vaishnava saints will also be of use in determining the antiquity of Srirangam. Only such of these ancient saints, as directly and expressly allude to and refer to Srirangam in their writings are here mentioned.

	Names of Srivaishnava saints who refer to Srirangam in their works	Nativity in							
		Place.	Yuga year.	Cyclic year.	Month and date.	Bright or dark fort-night.	Lunar Mansion.	Week day.	Year in relation to Christian Era.
1	Poykai Alvar ...	Kanchi (Conjiveram)	Last Dvapara 862900*	Siddharthi	Aippisi	8 B.	Sravana	Tuesday	B. C. 4202
2	Putattar ...	Mahabalipuram or Seven Pagodas				9 B.	Dhanishtah	Wednesday	
3	Peyalvar ...	Mylapore (Madras)				10 B.	Satabhishak	Thursday	
4	TiruMalisaippiran ...	Tirumalisai (2 miles west of Poonamalai)			Tai	1 D.	Magha	Tuesday	
5	Nammalvar ...	Alvar Tirunagari near Tinnevelly	Kali 1	Pramadhi	Vaikasi 12	15 B.	Visakha	Friday	B. C. 3102
6	Kulasekharalvar ...	Tiruvanjikkolam (Malayalam)	27	Parabhava	Masi	12 B.	Punarvasu	Thursday	B. C. 3075
7	Periyalvar ...	Srivilliputtur	46	Krodana	Ani	11 B.	Svati	Sunday	B. C. 3056
8	Andal ...	do	97	Nala	Adi	4 B.	Purva Phalguni	Tuesday	B. C. 3005
9	Tondaradippodi Alvar...	Mandangudi (Trichinopoly Dt.)	288	Prabhava	Marhali	14 D.	Jyeshta	Tuesday	B. C. 2814
10	Tiruppanalvar ...	Urayur (near Trichinopoly)	342	Durmati	Kartikai	2 D.	Rohini	Wednesday	B. C. 2760
11	Tirumangai Alvar ...	Tirunagari (near Shiyali)	397	Nala	Kartikai	15 B.	Krittika	Thursday	B. C. 2706

* *This is* 1100 *years before the commencement of the Kali Yuga. Add* 3102 (B.C.) *to express it with reference to the Christian Era.*

CHAPTER II.

We have been led in the course of the account in the last chapter to mention one of the Chola sovereigns in the south of India. A short account of this Dynasty may not therefore be out of place here. Chera, Chola, and Pandiya, were, it is said, three Royal brothers who at first lived and ruled in communion at Kolkai on the banks of the Tamraparni in the modern Tinnevelly District. Eventually a separation took place. Pandiya remained at home. Chera and Chola founded Kingdoms of their own in the west and the north. The later and more important capital of the Pandiyan was Madura. Valmiki in his great epic poem mentions all the three kingdoms as having existed in Rama's days (Vide Ramayana Book IV Chapter 41). The Mahabharata mentions a Pandiya as having bestowed the hand of his daughter Chithrangada on Arjuna and that the issue of this marriage was Babruvahana who had the glory of defeating in battle Arjuna himself. The kingdom of Solomn (1033 B. C.) is known to orientalists as having had trading connection with the Pandiya Kingdom and Indian antiquities have been traced by Professor Max. Muller himself to 3000 B. C. Later on the Pandiyans are known to have existed in the time of Megasthenes (B. C. 302) and the Cheras (Kerals) are mentioned in the inscriptions of Asoka (B. C. 250).

At present very little is known of the Cholas with whom we are chiefly concerned in this account of Trichinopoly and Srirangam, prior to the 10th century. About the end of the 7th century A. C. Tondamandalam (capital Kanchi) then in the occupation of the Pallava kings of Vengi family, was absorbed by conquest into the Chola kingdom. About 877 A. C. the Chera kingdom too was conquered by the Cholas. Dr. Burnell has reduced the succession of the Chola kings from 1023 to 1255 A. C. as follows.

Karikala Chola (about 950 A. C.)

|

Raja Raja *alias* Narendra (1023 to 1064,40 years).

|

Vira Chola *alias* Kulottunga Chola I *alias* Raja Rajendra *alias* Raja Rajendra Koppa Kesari Varma (1064 to 1113, 49 years, installed 1079).

|

Vikrama Chola *alias* Karikala Chola (1113 to 1128, 15 years).

|

Kulottunga Chola II (1128 to 1158 or so, ruled over the whole country for at least 30 years).

* * * * *

|

Vikrama Deva (reigned in 1235).

In 1064 A. C. Rajendra conquered the Pandiyans and established a short Dynasty of Chola-Pandiyan kings at Madura, his brother Jayankonda Chola assuming the title of Sundara Pandiyan. The Cholas thus obtained universal sovereignty in the south of India. They were however checked occasionally by the power of the Hosala Ballalas above the ghats in Mysore.

Urayur near Trichinopoly was the ancient capital of the Cholas. It is referred to by Ptolemy (130 A. C.) who describes it as the capital of Soranag (Chola Naik). This capital was afterwards several times changed. It was at Kumbakonam (Mallikapura, in the 7th century, Gangai Kondan Cholapuram in the 10th, and Tanjore early in the 11th.

The decline of the Chola Dynasty commenced probably with Kulottunga Chola II about the middle of the 12th century. A part of the Chola kingdom with the whole of the Pandyan was conquered by the Singalese about 1173. The Chera country was severed from

the Chola and absorbed into the Bellala kingdom of Dwarasamudra in the same century. In 1288, the 4th prince of Orangal dynasty ejected the Cholas from all their conquests in the Kalingana country. Tondamandalam was probably re-separated in the 14th century after the rise of the Vijayanagar Empire. In the 14th century, the Cholas recognised the supremacy of the Bellala kingdom in the south and paid tribute.

In 1310 Ala-ud-din Kilgi, Emperor of Delhi sent Malikkafur to reduce the Yadava king of Dwarasamudra. The invaders were completely successful and the kingdoms of both the Cholas and the Pandiyans were overthrown. Malikkafur and his successors held the country for 37 years.

The aspect of affairs was altered by the revolt of the Dekkani Mussalmans against their sovereigns in 1347. This led to the establishment of Bamini kingdom in the Dekkan. About this time the Kingdom of Vijayanagar (alias Vidyanagara) gradually obtained universal dominion over the whole of southern India.

Kempanna Udayar, son of Bukkanna Udayar, held the Chola country for some years, his family ruling from 1365 to 1404 A. C. After the time of the Udayars, the Naik adventurers from Vijayanagar, the legitimate chiefs of the Chola and the Pandyan dynasties, and the chiefs of the Mysore families, carried on a long struggle for sovereignty. Finally the whole country fell under the powerful Vijayanagar kings of the 16th century.

Nothing is recorded of those who intervened between Vikrama Deva and the last Chola king traditionally called Vira Sekhara with whom the dynasty became extinct in the 16th century. According to local tradition and certain manuscript records, it was a quarrel between the Chola and the Pandyan chiefs, Vira Sekhara and Chandra Sekhara, that resulted in the latter sending to Vijayanagar for aid, and this occasioned the first introduction of the Vijayanagar armies into the Chola and Pandyan countries.

Nagamma Naik a general of the pseudo-Raja Rama Raja, acting for the real Raja Sadasiva, then in captivity, was sent to drive out the Cholas. He got possession of Madura, but instead of placing on the throne of Madura the Pandyan king whom he came to aid, he began to administer the country himself. Enraged by this proceeding, the sovereign of Vijayanagar sent Nagamma's own son Visvanath to reduce the rebel. Visvanath defeated Nagamma and nominally placing Chandrasekhara Pandyan on the throne, really ruled the country from 1559 to 1563. Visvanath, also, induced Tanjore Raja to exchange Trichinopoly (then belonging to Tanjore) for Vallam; and thus Trichinopoly became apart of the kingdoms of Madura. Visvanath died in 1563. His son Kumara Krishnappa ruled from 1563 to 1573. This ruler's son who was also named Krishnappa (alias Periya Virappa) then held sway in conjunction with his brother Visvanath II (1573 to 1593). These joint kings strengthened Trichinopoly and Chidambaram. Next to them Lingaiya or Kumara Krishnappa II, and Virappa or Visvanath III, (sons of Periya Virappa) were likewise joint-rulers (1593 to 1602). Muttu Krishnappa (1602 to 1609) son of Lingaiya was the next sovereign. Of his three sons, Muttu Virappa ruled till 1623 and was residing at Trichinopoly. The 2nd son, the famous Tirumal Naik (1623 to 1659) left Trichinopoly for Madura and built great temples and palaces there. His grandson Chokkanadha alias Chokkalinga or Chokkappa, ruled from 1660 to 1682 though he was for a year (in 1679) deprived of Government in the middle. After he married (in 1675) the famous Mangammal, he gave himself up to private enjoyments living at Trichinopoly. He was succeeded by his son Ranga Krishna Muthu Virappa (1682 to 1689) who died leaving a posthumous son afterwards known as Vijaya Ranga Chokka Nadha. Mangammal's regency, from 1688 to 1704, terminated when the Naik prince came of age. Vijaya Ranga Chokka Nadha ruled from 1704 to 1731, when he died without issue. Minakshi his widow (1731—1736) adopted a son Bangaru Tirumala. But a quarrel ensued when the latter asserted his own independent right. Chanda Sahib, a relative of the Nabob of Arcot, by deceiving Minakshi and the adopted son, assumed the Government and put an end to the Hindu dynasty in Madura. Minakshi killed herself in despair. Satara Mahrattas who were then called in aid by Tirumala besieged Trichinopoly and carried Chanda Sahib prisoner to Satara in 1741. Murari Row was left in charge of Trichinopoly in 1741, while another Mah-

ratta chief, administered Madura. In 1743, the whole was by a successful invasion incorporated with the Nizam's dominions. Bangaru Tirumala was poisoned afterwards. In 1748 Mahomed Ali besieged Trichinopoly and proclaimed himself Nabob of Arcot.

CHAPTER III.

Before entering at once on the subsequent history, we may pause for a while to consider the rise and growth of Srirangam during the period described in the last chapter. In the book called Oluku printed at Rajaratnam Chettiyar's Ripon Press, Madras, 1888, there is an account of the dedications made to Srirangam Temple and Deity by the Chola, the Chera, the Pandyan and the Naik chiefs.

Dharmavarma (who is the earliest Chola prince referred to in the latter part of Chap. I and to whom ancient history ascribes the installation of Sriranganadha Svami in Sriranga Vimana on the banks of the Kaveri) constructed a temple round the Vimana, the first enclosure round the Vimana, the Maha Mantapam in the front, the temple of Senai Mudaliar with tower thereon, Periya Tiru Mantapam alias Alabiya Manavalan Tirumantapam and the stone pavilion on the Chandrapushkarini bank.

Kili Chola who was a descendant of Dharmavarma restored or repaired the temple constructed by Dharmavarma, when owing to extraordinary floods, the said temple with the surrounding land had been immersed in the Kaveri sands.

Raja Mahendra built the 2nd rampart with 2 entrances, one of these being in the south and the other in the north. The northern one now stands closed. But the turrets on both the entrances still remain. He repaired and paved with stone the floors all round within the 2nd enclosure. He also raised the level of the Vimana round, within the 1st rampart, and paved its floor with stone.

Nanda Chola, a decendant of Dharmavarma constructed the old Naichiyar temple at Urayur; this fell into ruins, and on its site, the present temple was built by another Chola prince after a long time.

Kulasekhara Perumal, the sainted king of Kerala (Travancore) who was of Pandyan extraction, lived in the 1st century of the Kali Yuga, and contributed to the improvements of the temple. The front Mantapam known as Senai Venran Mantapam on the southwest and immediately close to the Vahanasala in the 3rd round, was built by this prince. He improved the pathway and the whole of this 3rd round. This round hence bears this prince's name (Kula Sekharan Tiruvidi).

Sri Vallabha Deva, who was a disciple of Bhatta Nadha or Periyalvar the sainted father of the lady saint Andal, built the outer Andal temple, when he accompanied the said lady saint and her father, from Srivilliputhur to Srirangam.

Tirumangai Alvar flourished in the 5th century of the Kaliyuga. The Pahalpathu Mantapam or 100 pillared hall in the 2nd round, the 3rd rampart with entrances and towers thereon in the south and north, the Pavitrotsava Mantapam in the 3rd round, the Varanda on the west including the portion now used as Vahanasala, the big Kitchen Halls in the east and south, the 4th rampart with entrances and Gopuras thereon in the south and north, the Mettu Alasingar Temple, the Cowshed (or Gosala), the Varandas on the east of Chandrapushkarini, and the Granaries on the south west, are the contributions of this saint. The 4th round or that between the 3rd and 4th ramparts, is still called by his name. Desavatara temple close to the Kolladam branch and the adjacent burning ground (or Paduvan Torai) also bear his name. Notice here the big brick figures of Tengala Namam, Garuda, Hanuman, Sankha, and Chankara which are found facing the east over and forming part of the aforesaid Kitchen Hall of Tirumangai Alvar.

Cholendra Simha built the Mantapam or stone pavilion to the east of Chandrapushkarini tank.

A four pillared Mantapam which stands to the east of Perumal Devar's four pillared Mantapam in Alinadan round, has the figures of Rama, Lakshmana, Hanuman, and Sugriva, cut in relief on its pillars. This is attributed to Kulottunga chola I (1064 to 1113)

Kampaiya Dandaiya Nayakar, constructed Paravasudeva temple on the north side of Chandra pushkarini tank in the Alinadan round. In the next or Akalankan street, the Sudarsana temple, Mantapam in Naichiyar temple, and the Thousand pillared Hall are also the contributions of this Nayakar. He dismantled the old cowshed north of the Thousand pillared Hall, and on the site thereof erected the Lakshmi Narayana temple, and certain Varandas on the east. The horse sided Mantapam in the Thousand pillared Hall and the big stone elephants on the two sides of the Mantapam to the north west of the same Hall are also described as the works of Pratapa Chakravarti Rama-nadha-Deva's Pradhani or prime minister Kampaiya Dandaiya Nayakar. So is also described the 4 pillared stone pavilion near Sudarsana temple.

Kariya Manikka Dandaiya Nayakar elder brother of the last mentioned Kampaiya Dandaiya Nayakar, improved the horse sided Mantapa and the elephant sided Mantapa described in the last paragraph.

Sundara Pandya, uncle of Vikrama and brother of Kulottunga Chola I (1064 to 1113), after completing his conquests and acquiring the title of Emperor, weighed himself against gold, pearls and precious stones, and with the money thus raised, completed the following charities. The raising of the first entrance into the inner most apartment, the filling up of the gap that existed originally between the Alahiyamanavala Mantapam and the Jaya Vijaya entrance with pavement of its floor and the superstructure thereon, the flights of steps there on the east and west with curved parapets, the store rooms on either side of the inner Garuda temple there, the closing of the western side of the Alahiya Manavala mantapa, the Varandas all round the Rajamahendra round, the Pushpa (or flower) Mantapam, the Yagasala, and the four pillared pavilions 24 in number which are called Thulapurusha Mantapams and which are situated in the first four rounds commencing with Rajamahendra round. The name Tulapurusha Mantapa appears to preserve the recollection of the fact that the said Emperor weighed himself against gold as already mentioned. These charities ascribed to the Emperor, are mentioned as the works of Pallava Vilipparaya Kariya Manikkya done in the name of Sundara Pandyan.

In connection probably with the same Emperor, are the following dedications which appear in the accounts. A Tulapurusha Mantapam to the east of Senai Venran Mantapam, another Mantapam in the same round to the east of the northern entrance; and the repair and the completion of the Thousand-pillared Hall commenced previously and of the shed in the vicinity. This Emperor repaired also the 3rd round and constructed Varandas there. To him are ascribed also Rathnangi or Sriranganadhas coat with precious stones, the Deity's Manikya crowns, the diamond crowns, and various other most valuable jewels, the gold plating over the Vimana and the adjacent parts, the gold plating and gilding of the Dhvajastambha (flag staff) and gold plates and gold vessels which are used during worship.

Vikrama Chola (1113 to 1128), son of Kulottunga Chola I or Akalanka as he is sometimes called, contributed to the temple charities by adding thereto the 5th rampart with its four towers and entrances, cowsheds in the north-east with Krishna's temple within their enclosure, Rama's temple in the south west commonly known as Ul-Andal or inner Andal Sannidhi, Sriranga Naichiyar's temple in the north-west, the large Garuda temple, and the ground in the Alinadan round.

Kanka-Deva Singanan Tandaiya Nayakar constructed Arogya Sala (Health office) and the Varanda thereabouts, in the name of Pratapa Chakravarti. Garuda Vahana Panditha,

the author of the book of saintly biographies entitled Divyasuri charita, bore (among other titles) the title of Ranga Nadha's Arogya sala Vallabha.

The Adipparai Mantapam in front of the Mettu Alasingar temple is the work of Malai Perumal. The tower and pedestal of the last mentioned temple were constructed by "Chera" a Malabar prince.

To Vira Narasinga Devar (A. c. 1223), Hosala Ballala, a yadava prince of Dvara Samudra, belongs the honor of constructing the Upper part of the last mentioned Mantapam.

In connection with the said Mettalasingar temple, Ahulur Vara Nadha Rayar is said to be the author of the Mohappu Koradu (or fronting) Mantapam, that Mantapam's stair case with parapets, and also the temples Kitchen hall. This Kitchen hall is now used as Desikar's temple.

Tevaperumal was the son of Ahulur Vara Nadha Rayar. The entrance, the pillars therein, and the north part of Akalankan (or 5th rampart) having fallen down, Tevaperumal reconstructed all of them.

Around the Garuda in the Perya Tirumantapam (i. e. Alahiya Manavala Mantapam), a Mantapam was constructed by Vala Nathu Rayar by employing in it a mason named Paraman. In honor of this mason, the Mantapam has ever since been called Paraman Mantapam.

The 6th rampart and its 4 towers are the work of Trivikrma Chola after whose name is still called the street between the 5th and 6th ramparts.

Pallikonda Chola built the 7th rampart and its 4 towers. This rampart forms the outermost boundary of the Madamalikai Sul Tiruvidi or as it is commonly called Chitra Vidi..

In the north-west of Chitra Vidi, Kaliyuga Raman constructed Tirumangai Alvar Matam and also other Matams. The restoration of the 7th rampart and its eastern tower is also ascribed to him.

The temple of Teiva-pulleri-Varuvar (or God riding on Garuda) near and outside the northern most gate, the Varaha temple near and beyond the north east end of the outer-most enclosure, Adikesava Perumal temple east of this, and the Alasingar temple near and beyond the west side of the outmost enclosure in the round known as Karai Pradakshinam (or final circuit) are all said to have been founded by the Cholas.

The Tulukka Naichiyar temple is mentioned as Rajendra Chola's dedication. The same prince set apart also 2 villages for the upkeep of the same.

It will be thus seen that the town and the great temple system of Srirangam, became greatly extended and fortified in very early times, so as to comprise almost all main buildings now standing within the 7 walls or ramparts. Ever since the commencement of the Mahomedan period, Srirangam has been viewed by all foreigners as one of the most important fortifications in the south of India.

CHAPTER IV.

It is plain that from very early times the town or island of Srirangam has grown into prominence owing to its shrine and its Lord Sriranganadha Svami, a manifestation of Vishnu. Naturally therefore devotees of Vishnu under the name Srivaishavas have been from the commencement the chief residents of this locality, and other sectarians or religionists have ever been few and far between. Of these Srivaishnava devotees who have thus dwelt here from the Chola times, a few of the more important personages are now selected for notice from their having contributed an interesting chapter in Srirangam history.

In the 9th century A. C. flourished Nadha Munihal, the famous Srivaishnava Yogi. He taught his sister's sons Kilai Ahattalvan (or the east house sage) and Melai Ahattalvan (or west house sage) the divine way of singing and directed them to sing in this way the 4000 Tamil verses of the Alvars. From these sages, the present Araiyars or priestly singers of Dravida Hymns in the temple, derive their descent. The chief works of Nadhamunihal

are (1) the scientific treatise entitled Nyaya Tatva or Reason's essence, (2) Yoga Rahasya or mystery of Mind concentration, and (3) Purusha Nirnayam. In his latter days, he retired to Kurukavalappan Sannidhi (Gungai Konda Cholapuram) in the South Arcot District.

Uyyakkondar (alias Pundarikaksha) and Manakkal Nambi (alias Srirama misra) who were born about the years 824 and 870 A. C. respectively, were the two most distinguished inheritors of Nadhamunihal's wisdom.

Yamuna charya was the son of Isvara Munihal and grandson of Nadhamunihal. He was so called, in consequence of his having been born on the banks of the Yamuna or Jamna, when his father and grandfather were sojourning in that part of India. He was originally a wealthy zemindar in the district now known as Madura, but retired to Srirangam in his latter days, became an ascetic, and gave himself up entirely to religious study and teaching. His chief works are reckoned as seven. They are (1) the Chathusloki, (2) Stotra ratnam or Hymn of Hymns, (3) Gitartha Sangraha or Abridgment of Gita's meaning, (4) Agamapramanya or Proof of the authority of Pancharata, (5 7) Sidditraya or the three Siddis or demonstrations of three several verities viz: *a.* Intelligence or samvit, *b.* the soul or atma of which intelligence is the attribute, and *c.* God or Isvara. Yamuna charya was surnamed Alavandar or "He who came to rule," the sage having been, with this title, saluted by the Madura Queen on account of his victory in a public discussion conducted at her husband's court on the merits of the different schools of philosophy. He left a son known as Tiruvarangapperumal Araiyar.

Periyanambi was one of the five Nambis or "perfect" disciples of Alavandar. His descendants are still the recipients of honors in the temples of Srirangam, Srivilliputtur &c. His place of residence was the same as that of his still surviving descendants i.e. in the western row of the East Chittra street of Srirangam, close to and south of the eastern entrance to and from the temple. This was formerly Alavandar's Matam.

Ramanuja chariyar, called also by various other names, such as Udayavar, Sri Bhashyakarar, Emberumanar &c. (vide Vaduha Nambi's hymn setting forth 108 names), was born in 1017 A. C. in Sriperumbudur. He was educated, and entered into Sanyasasrama or the 4th order of life at Kanchi or Conjeeveram and was afterwards gloriously installed in the apostalic seat of Periya Nambi, Alavandar and their predecessors in Srirangam. The present Sriranga Narayana Jiyar's Matam in the North Uttara Vidi was his residence. He acquired the management of the temple which was formerly under the Amudanars, and introduced several reforms therein. During his absence in the ancient Hosala (now Mysore) territory owing to the then Chola king's oppression of Srivaishnavas in Srirangam, he restored Tirunarayanapuram or Melcota temple and placed its worship on a permanent footing. He converted Betta Deva, a Ballala king of Dvara Samudra, into the Srivaishnava faith and the Visishtadvaitam philosophy. His propogation of this faith and philosophy in the southern parts of India and even in the north, is recorded by all historians. His chief works are (1) Vedanta Dipa, (2) Vedanta Sara, (3) Sri Bhashya (all of which are commentaries on the Brahma Sutras), (4) Vedartha Sangraha, a brief discourse containing a digest of Upanishad texts bearing on the Visishtadavaita philosophy, (5) Gita Bhashya, (6) Gadyatraya, (7) the Nitya, and (8) Niyamanappadi. In his latter years he resided on the site of the present Udayavar Sannidi.

Mudaliyandan, more shortly called Andan, was a sister's son of Ramanujachariyar, and resided in the East Chitra Street near the eastern entrance immediately to the west of Kurattalvan Tirumalihai. He is the Patriarch of all the Srivaishnava Vadhulas, such as Annangar, Vadhula Rangachariyar &c, who are still the recipients of important honors in Srirangam and other temples, and he was, during Ramanujachariyar's days, directly managing business in Srirangam temple. The present Korattu Maniyam office is said to have been originally held by Mudaliandan. His principle works are (1) Prarthana Panchaka or Five versed prayer to Ramanujachariyar, (2) Trayakattu, &c.

Mudaliyandan's son Ramanuja Guru or Kandadai Andan, founded the temples of Ramanujachariyar in Sriperumbudur, and Srirangam. He left a son named Kandadai Tolappur.

Kurattalvan, called also Alvan, was senior to Mudaliyandan, and both these apostles held the dearest place in the heart of Ramanujachariyar. Alvan abandoned great affluence for the crown of saintly martyrdom. His place of residence is still pointed out and bears to this day his name, being called Alvan Tirumalihai. He was Ramanujachariyar's assistant in the preparation of the Sribhashya. Among his works are (1) Pancha Stava, (2) Yamaka Ratnakara (poem of two meanings), and (3) Gadyatrayabhashya. Kuresa Vijaya with commentary, passes under his name. He had two sons Periya Bhattar and Sriramappillai. Parasara Bhattar and Vedavyasa Bhattar, sons of Sriramapillai, are the heads of the two lines of Tirthakara Bhattars in the Temple that now reside in the North and South Uttara Vidi.

Embar or Govinda Jiyar, is another of Ramanujachariyars's 74 chief disciples. He entered into the Sanyasi or ascetic order of life while still young. His brother Siriya Govinda Perumal had a son Sriparankusadasar, whose son Embar gives the name to, and is the head of, the present Acharya Purusha or priestly class of Embar Aiyangars found in different parts of the south. This family still enjoys a Tirtha honor in the Srirangam temple. Embar had no separate residence but was ever staying in Ramanujachariyar's Matam. His great disciple was Periya Bhattar.

Tiruvarangath Amudanar, from whom Ramanujachariyar obtained control over Srirangam Temple, resided close to the west of the present residence of Embar Aiyangar in the North Uttara Vidi. He became a devout disciple of Kurattalvan. He is the author of Ramanusa Nuttandadi, a poetical piece in honor of Ramanujachariyar.

Arulalapperumal Emberumanar originally resided in the north Chitra Vidi in the place now forming Gopala Doss' premises. Jnana sara, or Wisdom's essence, and Prameya Sara or Truth's essence, are among his religious works.

Anandalvan was also a devout disciple of Ramanujachariyar. He had two sons Ramanuja Pillan and Srinivasa Appan, and through these are descended the various Acharyapurusha families known as Anandan Pillai. From the fact that he at once undertook the holy gardening at Tripati for the purpose of offering flowers to God, at the very first suggestion of Ramanujachariyar and notwithstanding the distance and climate there, he was greeted by the name Anpillai (Manly soul), and this name accordingly is still retained by all his descendants. Anandalvan's family are still recipients of high honors in Tripati and other holy shrines.

Periya Bhattar lived in the latter part of the 11th and in the beginning of the 12th century. He is a most important contributor to both the Sanscrit and the Tamil Vedantas of Srivaishnavas. Among his numerous works may be mentioned the following. (1) Sahasra namabhashya, (2) Sriguna Ratnakosa, (3) Srirangaraja stava, (4) Ashtasloki, (5) Kriyadipa, (6) Tanisloki, and (7) commentary on Kaisikadyaya of Varahapurana. His conversion of the Advaitavedanti, known subsequently as Nanjiyar, into the Visishtadvaita faith, is found recorded in local histories.

Nanjiyar's chief works are—(1) Commentary on Tiruppavai known as Irayirappadi, (2) a commentary on Tiruvay Moli known as Onpatinayirappadi, and the commentaries on (3) Second Tiruvandadi (4) Kanninun Siruttambu, (5) Tiruppallandu and (6) Gadyatraya. He is also known as Satabhishekamjiyar, from the fact that he completed one hundred courses of lectures on the Bhagavadvishayam or the Exegesis of the Tiruvay Moli.

Srutaprakasika Bhattar was the grand son of Sriramappillai, and has been so called from his lucid and well known commentaries on Ramanujachariyar's (1) Sribhashyam, (2) Vedartha Sangraham (3) Saranagati Gadya, as well as by Subalopanishad Bhashya and other works. He was the disciple and note taker of the lectures of Varadaguru, the author of (1) Prapanna Parijata, (2) Sribhashya Prameya mala and (3) Tatvasara, and other works.

Kura Narayana Jiyar was also a disciple of Periya Bhattar, and is well remembered for his service in connection with Parthasarady temple, great Garuda temple, Alasingar temple in the Karai Pradakshina, Hayagriva temple, and Sudarsana temple. He is the author of the standard commentaries on Dasopanishad, and Sudarsana Sataka.

Nambillai, known also as Ulaharyar or Jagadguru, was a disciple of Nanjiyar and was in his early years named Namburi Varada Rayar. His works are the commentaries on (1) Tiruviruttam (2) Kanninun Siruttambu, (3) Tiruppallandu, and (4) Tiruvay moli. In fact all the commentaries now received as standard classics on the Hymnal of 4000 verses are but notes of the lectures of this great sage. The eastern side of Rajamahendran Round in the great temple is still remembered as the place where this sage used to deliver his religious lectures.

Periya Achampillai was the elder of the two renowned disciples of Nambillai, and is known also by the names of Abhaya Pradana Rayar and Srimat Krishna. He was the author of (1) the Standard commentaries on all the Srivaishnava Hymnal of 4000 verses, (2) Paranda Rahasyam, (3) Navarathna mala, (4) Sakala Pramana Tatparya, (5) Gadyatraya Vyakyanam, (6) Alavandar Stotra Vyakyana, (7) Tanisloki, and several other works.

Vadakku Tiruvidippillai, the 2nd of Nambillai's great disciples, has left a commentary of 3600 *grandas* (32 syllable lengths) of Tiruvay Moli, which, as to quality and quantity, is regarded as the greatest work extant in the whole range of Srivaishnava Sanscrit-Tamil literature. He was the father of the sages Pillai Lokachariyar and Alahiya Manavala Nayanar.

Ulaharyar, otherwise called Pillai Lokachariyar, and his younger brother Nayanar Achariyar are familiar to every reader of the modern Dravidian Digest of the Visishtadvaita philosophy. Their famous works are known by the names of Ashtadasa Rahasyas and Acharya Hridaya, than which it is impossible to name a more scientific and philosophical discussion of real Hindu faith.

Vedantachariyar was one of the disciples of Kadambi Ramanuja Pillan, who was one of the followers of Nadadur Ammal. This Nadadur Ammal was a disciple of Ramanujachariyar's disciple Engalalvan. Among his Sanscrit works may be mentioned (1) Gitabhashya Tatparya chandrika, (2) Pancha Raksha, (3) Sankalpa Suryodaya, (4) Padukasahasram, (5) Tatvatika, (6) Satadushani, (7) Adhikarana Saravali, (8) Tatvamukta kalapa and its commentary, (9) Nyayasiddanjana, (10) Statras or Hymns (of which the Nyayadasaka, the Daya sataka &c. represent the highest flights of his devotion and almost adopting the Marjara kisora Nyaya of the Tengalais), (11) commentary on *Isavasyopanishad*, (12) Dramidopanishad Tatparya Ratnavali, and (13) Tatva Dipika. Achchuta-sataka is a memorial of his proficiency in the Prakrita dialect. The Desika Prabanda is his contribution to Tamil poetical literature. Of his 32 Rahasyas, the chief is Rahasyatraya Sara relied on by the Vadagalai sect of Srivaishnavas. Vedantachar's disciples were his son Varadachariyar, called also Nayanar acharyar, and Brahmatantra Jiyar.

Srisailanadha, surnamed Tiruvaymoli Pillai was the author of Svapadesa or esoteric commentary on Periyalvar Tirumoli, the 2nd of the 24 hymns constituting the Srivaishnava Hymnal of 4000 Tamil verses.

The famous ascetic Manavala Mamunihal, (1370 to 1443 A. C.) was the chief disciple of Tiruvaymoli Pillai. His principal works are (1) commentary on Periyalvar Tirumoli up to canto v. where Periya Acham Pillai's commentary still extanct commences, (2) commentaries on Jnana sara and Prameya sara, (3) Pramana-therattu for *Idu*, being a full collection of Sanscrit passages of reference in the *Idu* commentary on Tiruvaymoli, (4) Tiruvaymoli Nuttandadi, abridging the contents of the centum of verse-decades constituting Tiruvaymoli, (5) Yati Raja Vimsati in honor of Ramanujachariyar, (6) commentary on the hymn of 108 verses sung in honor of Ramanujachariyar by Tiruvarangattamudanar, (7) commentaries on Mumukshuppadi, Tatvatraya, Srivachanabhushana and, Acharya Hridaya, (8) Artiprabanda a Tamil metrical hymn in honor of Ramanujachariyar &c. He left eight great disciples each of whom was the founder of a line of apostles which has come down to our own day. These disciples are (1) Vanamamali Jiyar (2) Paravastur Pattarpiranjiyar, (3) Periyajiyar of Tripati, (4) Kovil kandadai Annan, (5) Prativadi Bhayankaram Annan, (6) Erimbi Appa, (7) Appillai, and (8) Appillan. The present temple in the South Uttara Vidi bearing his name, continues so from his residence.

Having thus far given a brief sketch (by way of specimen) of the important personages who have from time to time made Srirangam their home, I may close this part of the subject by giving the following table which exhibits in one view the date and other particulars of these sages.

Names of the Srivaishnava sages.	Nativity in: Place.	Kali Yuga Year.	Cyclic year	Month and date.	Bright or Dark fortnight.	Lunar Mansions.	Week day.	Year in relation to Christian Era.	Remarks
								A. C.	
Nadhamunihal ...	Veranarayanapuram or Kattumannar Kovil (S. Arcot District)	...	Subhakrit	Ani	15B.	Anuradha	Wednesday	...	* This sage was alive in A. C. 916 when his grandson Alavandar was born and left the earth during the latter's childhood
Uyyakkondar ...	Tiruvallari (10 miles north of Trichinopoly)	3927	Parabhava	Chittirai	15B.	Chitta	Friday	826	
Manakkalnambi ...	Manakkal (7miles north-east of Trichinopoly)	3970	Virodhi	Masi	14B.	Magha	Wednesday	870	
Alavandar ...	Kuppanguli (one mile from Kattumannar Kovil)	4017	Dhatu	Adi	15B.	Uttarashadha	Friday	916	
Tiruvarangapperumal Araiyar...	Srirangam	4058	Pingala	Vaikasi	...	Anuradha	...	957	
Periya Nambi ...	Do	4098	Hevilambi	Margali	5B.	Jyeshta	Wednesday	998	
Tirukkottiyur Nambi.	Tirukkottiyur (Madura District)	4088	Sarvajit	Vaikasi	...	Rohini	...	987	
Tirumalai Andan ...	Alahar Tirumalai (Madura District)	4089	Sarvadhari	Perattasi	...	Dhanishta	...	988	
Tirukkachchi Nambi.	Poonamali	4110	Saumya	Masi	...	Mrigasira	...	1010	
Ramanujacharyar ...	Sriperumbudur	4118	Pingala	Chittirai 12th	5B.	Ardra	Thursday	1017	
Anandalvar ...	Siruputhur (or Kirungur near Seerangapatam Mysore)	4154	Vijaya	Chittirai 10th	15B.	Chitta	Friday	1053	
Kurattalvar ...	Kuram near (Conjeevaram)	4131	Pramoduta	Tai	5B.	Hasta	Sunday	1031	
Mudaliyandan ...	Pachchaperumal Kovil (near Poonamali)	4134	Srimukha	Chittirai 18th	6B.	Punarvasu	Monday	1033	
Embar ...	Maduramangalam	4126	Krodhana	Tai	15B.	Punarvasu	...	1026	
Periya Bhattar ...	Srirangam	4175	Ananda	Vaikasi	15B.	Anuradha	...	1074	
Nanjiyar ...	Sringeri (Mysore)	4154	Vijaya	Panguni	...	Uttara Phalguni	...	1054	
Nambillai ...	Nambur (or Ariyamangalam near Trichinopoly)	4228	Plavanga	Kartikai	...	Kritika	...	1227	
Periya Achchampillai.	Sengannur (near Cumbakonam)	4260	Pramadhi	Avani*	8D.	Rohini	...	1159	
Vadakku Tiruvidippillai...	Srirangam	4260	Pramadhi	Ani	...	Svati	...	1159	
Ulaharyar ...	Do	4314	Srimukha	Aippasi	...	Sravana	...	1213	
Tiruvay molipillai ...	Alvar Tirunagari	4408	Plavanga	Vaikasi	...	Visakha	...	1307	
Manavala Mamunihal.	Do	4471	Sadharana	Aippasi	...	Mula	Friday	1370	
Vedantacharyar ...	Tuppil (near Conjeevaram)	4369	Vibhava	Perattasi		Sravana	...	1268	
Varadachariyar ...	Do	4417	Nala	Avani		Rohini		1316	

CHAPTER V.

To continue the political history: Chanda Sahib by deception obtained possession of Trichinopoly in 1740. In 1748 Mahomed Ali seized Trichinopoly and proclaimed himself Nabob of Arcot. In the contest between the French and the English in the south of India

between 1747 and 1763, the French espoused the cause of Chanda Sahib, and the English that of Mahomed Ali. After his defeat at the battle of Ambur, the latter fled to Trichinopoly where he was besieged by Chanda Sahib, the French, and the Mahrattas who took up their position in the island of Srirangam. To draw up a portion of the besieging force from Trichinopoly, Clive, then an officer in the garrison, undertook the famous expedition to Arcot. This move had the desired effect. Shortly afterwards, a detachment was sent under Major Lawrence through Tanjore District to relieve Trichinopoly. The French attempted to intercept but without success, while Captain Dalton almost immediately afterwards successfully attacked a body of men sent by Dupleix to enforce the army in Srirangam and prevented it from joining the besieging force. On this, Chanda Sahib's troops deserted him. He was himself put to death and the siege of Trichinopoly was eventually raised. The principal operations during this portion of the war were carried on in the island of Srirangam and the villages along the old road from Madras to Trichinopoly.

On Chanda Sahib's death, the General of the Mysore army, who had up to that time assisted Mahomed Ali, claimed Trichinopoly as the reward for his services. His application to be put in possession of the city was refused, and he retreated to Srirangam, and aided by the French laid seige a second time to Trichinopoly, attempting to reduce the same by famine. Major Lawrence was sent to the assistance of the besieged force; and shortly after his arrival, the French in Srirangam were reinforced by a large detachment sent by Dupleix. On this, the besiegers moved their camp and took up a position a little beyond the present Race Course with a view to intercept all supplies brought into the city. Here they were attacked and utterly defeated by Major Lawrence in the battle of the Golden Rock. Major Lawrence went into Tanjore to obtain reinforcement from the Mahratta Raja of that place. On his return, the French unsuccessfully tried to intercept him, as he marched towards the city through the open plain lying to the east not far from the present Central Jail. In the battle of Sugar Loaf Rock fought not far from the same place, the French and the allies were again defeated. The only other incident in the actions round Trichinopoly, of any important interest, was the unsuccessful attempt made to surprise the city by right attack on the Dalton Battery situated northwest of the fort, which is now the only undemolished portion of the old fortifications. The seige of Trichinopoly was at last raised on the conclusion of the provisional treaty between the French and the English in 1754. War however broke out again almost immediately, but the interest in this portion of the conflict centers in the seige of Fort St. George, and Sir Eyre Coote's victories, and the skirmishes that took place round Trichinopoly were insignificant and unimportant. By the Treaty of Paris in 1763, Mahomed Ali was recognized Nabob of the Karnatic. In the wars that followed soon afterwards with Hyder Ali and Tippu, the district of Trichinopoly was devastated more than once but it was not the scene of any independent actions that were fought. About 1800—1801, Trichinopoly passed into the hands of the English.

CHAPTER VI.

At the commencement of the 19th century, the British Government of Madras obtained possession of the Karnatic including Trichinopoly District. Consequently in 1801, the said Government assumed that general control of all our religious institutions, which before had successively vested in the Hindu Rajas and the Mahomedan Nabobs. It continued to exercise control over these institutions till 1841. The total number of Hindu temples great and small beneficed by Government and by individuals in this district was calculated by Mr. Lushington (Letter to the Revenue Board dated 17th June 1818) to amount to two thousand[a]. Of these temples, the first in celebrity and size has been the great pagoda on the island of Srirangam. This, like the other pagodas, had, as stated by Mr. Wallace[b], considerable tracts of land from the produce of which its expenses were defrayed. It is said that 57 villages in this district originally belonged to the pagoda, which continued in full enjoyment thereof until (1775) the time of Nabob Wallaja, when the villages were attached and the sum of Rs. 42,584 was nominally allowed and continued till the last year of the Mahomedan rule. But this was not, as observed by Mr. Lushington, the full allowance fixed for the pagoda. Upon the establishment of the

(a). 19. (b). 20. N. B.—The figures in the footnote refer to the general number in the annexed list of documents.

British rule, Mr. Wallace determined that the expenses, which according to the scale then fixed amounted to Rs. 40,178—14—3; should be supplied from the Government treasury. This was exclusive of all voluntary offerings to the Pagoda which was to be set apart in order to form a separate fund for repairs. In Fasli 1222, Mr. Travers, being of opinion that the allowance was higher than necessary, reduced it to Rs.35,000, which is the amount at present allowed to the pagoda. The extra revenue of the pagoda included presents from visitors, rents of shops constructed within the boundary walls of the pagoda[c], rents of lands adjacent to the walls, and jodi or fees paid by servants of the pagoda. Mr. Wallace fixed the scale of fees to be paid by each officer or servant and this continued. In some subsequent years, the offices were at intervals put up to auction and sold to the highest bidder, but complaints arose from various quarters and in 1828 the practice of sale was discontinued and Mr. Wallace's scheme restored. In 1837, another express order was issued that Maniyams &c, should be given to Tengalais only[d]. About the year 1840, the Court of Directors issued instructions for the withdrawal of Government interference with temple management and directed that the temples be placed under trustees who professed the faith according to which the worship in such temples was to be conducted. The trustees thus appointed were at the same time made amenable to courts of justice for all breaches of duty. It was resolved in 1842, with respect to Srirangam temple[e], that the Stalattars who were the local managers from time immemorial should, together with two independent persons to be appointed by Government, be entrusted with the entire[f] management. These Stalattars were the representatives for the time being of the families of Vadhula Desika Rangachariyar, Parasara Bhattar, Veda Vyasa Bhattar, and Uttamanambi. Annangar's family was however for some reason or other excluded[g] from participation in the management. The Archakas who claimed to become one of Government nominees were declared ineligible and unfit to associate[h] with the Sthalattars, being themselves ministerial officers in the Temple. In 1863, when the Religious Endowment Act XX of 1863 was enacted, a further change was introduced in the Devastanam Management. Though for a time it was doubted whether Srirangam Trustees were subordinate to the Committee appointed under the Act, the point has been finally settled in the affirmative by the Judicial decisions, and the Members of the Committee have been declared to have authority to appoint and dismiss a Trustee. As to the scheme of religious worship and regulation of ceremonies, the following points are worthy of notice. The Srivaishnavas, who alone are the performers of religious services in the temple, are divided into 2 sects, the Tengalai and the Vadagalai. They mutually differ on 18 important points in their religious doctrines and observances, and bear also different marks on their foreheads. The Tengalai characteristic in the Namam or forehead mark, consists (popularly speaking) in the bottom or elongation of the white mark over and on the noseline, which is absent in the Vadagalai mark. In one of the earliest decisions[i] Mr. Latham, the Zillah Judge has settled (1808) that Tengalais possess absolute superiority over the Vadagalais within the Supthaprakaram on the island of Srirangam, that Tengalais are the dictators in all the ceremonies to be performed to the Svamies therein, that they alone have the right to perform the ceremonies in tha houses of Vadagalais and others. Mr. Blair observes[k] (1835) that all rights, respects and performances of ceremonies within the 7 walls of Srirangam have been confirmed by the Zillah Court on the Tengalais and that the said decree has been subsequently confirmed by the Sudder Court. This decision, standing as it does uneffected by any subsequent decision of a superior Court, has been held by the Judges of the Southern Provincial Court (1835) to be final and unalterable by any authority whatever[l]. They held also that Tengalais should be supported and protected in the free and peaceful enjoyment of their exclusive privileges aforesaid and that any sect who might interfere with them should be punished[m]. Mr. Justice Holloway (1864) was of opinion that the putting up of a Vadagalai mark anywhere in Srirangam was an offence[n] Mr. Pennington has declared more than once[o] that the Temple is a Tengalai Temple, and Mr. Martin in 1880 expressed himself thus on the point[p]; "It has been over and over again decided that this Temple is a Tengalai Temple in so far that the Tengalai sect have superior voice in the regulation of ceremonies and the Tengalais have often suc-

(c). 337, 338, 339;—20 para 12. (d) 85. (e) 101 para 1, 103. (f) 23, 28, 32, 101a, 102, 103, 104, 105, 106. (g) 103, 107, 236. (h) 101 para 7. (i) 2. (k) 81 para 4. (l) 83 para 5. (m) 83 para 6. (n) 176 See also 332. (o) 207 para 86, 214 para 21. (p) 238 para 5.

ceeded in preventing the Vadagalais from putting their Namam in the Temple". Thus from the earliest times, decisions have settled that Sri*ra*ngan*a*dha S*va*mi Temple is Tengalai[q] and that all the ceremonies should be conducted solely according to Tengalai faith. The Vadagalais have no right to recite Prabandas and Vedam, and this right belongs to the Tengalais only[r] though repeated and varied attempts have been made from time to time to invade the Tengalai rights thus established, all such attempts have been rendered fruitless by public tribunals Magesterial and Civil[s] No procession with Vadagalai insignia is allowed in Sapthaprakaram or the "7 Walls of the Temple"[t] All the hereditary honours in the Temple appertain to Tengalais alone even to this day and not one Vadagalai can claim any of such honours[u] The Sthalattars (so well known) are all Tengalais. The servants were all originally, and mostly even now, Tengalais. The minor temples belonged to the big temple[v] and were originally wholly Tengalais and even now they are so in substance. The only important servants of the Temple who now seemed to be Vadagalai and who have for some time past been allowed to succeed to their father, (not so under any claim of right[w], but probably from dfficulty in procuring substitutes every now and then, and through favour,) are the Archakas. They are subject to the general directions of Trustees[x], they can be fined[y], suspended[z] and are liable to be dismissed[a] by the Trustees; they must render account to the Trustees for jewels &c, left with them[b]; and they cannot absent themselves without leave from the Trustees[c] These Archakas originally bore the Tengalai Namam. This fact is proved by the most ancient paintings found in the Temple itself. Observe for instance the paintings in the roofs of the *A*ne-*e*tti Mantapam and the Garuda Mantapam, and those on the Kutta G*o*puram walls &c., where the Archakas are represented as wearing the Tengalai mark while ornamenting Sr*i*ranganada, while annointing Him, while accompanying Him on the elephant vehicle, and in various other situations[cc]. The few other servants that now wear the non-Tengalai mark (or Vadagalai mark) are the *U*liyak*a*rs and the Sth*a*n*i*gas. But these are the illegal[d] purchasers of the services from their original owners, the Tengalais. It has been moreover settled by public authorities that even these non-Tengalai *U*liyak*a*rs &c., should under all circumstances abide by Tengalai rules[e] As for the 2 minor temples which alone are now allowed to remain in the possession of the Vadagalais the chief or more important one is the D*e*sik*a*r Temple. Even this temple wears the proper Tengalai mark at the very entrance[f]; and it has been ruled that the image within this is Tengalai[g], and that this image as well as the one in the other (that is N*a*dhamuni Temple), should not be carried out or exhibited with the non-Tengalai[h]. The proper mark for the N*a*dhamuni Temple as well as for the Desikar temple being Tengalai, contrary marks in the former have been ordered to be removed[i] when inserted, and Tengalai mark restored in the latter when demolished by Vadagalais[j]. There is not one Vadagalai mark in any Temple, Mantapam, Vehicle, where God alights, or on any other article consecrated to His use[k] On the contrary there are innumerable Tengalai marks found in various situations[l] They are found for instance on the jewellery, utensils, paraphernalia, vehicle, turrets, entrances, walls, pillars and the paintings and curved figures therein. The different car-ornamentations and the different portable pavi-

---

(*q*) 2, 21, 24, 25, 26, 27, 214 para 21, 207 para 86, 238 para 5, 89, 108, 109. See also para 60, page 25, Introduction in C. Ramachandraiyar's collection ofdecisions on the Hindu Law of Marriage &c., Ed. 1892. Also the footnotes *r*, *s*, &c., infra. (*r*) 30, 31, 35, 37, 38, 40, 41, 42, 43, 45, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 133, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 162, 177, 247, 248. (*s*) 8-9, 10, 37, 38, 40, 41, 42, 43, 55, 56, 57, 58, 59, 62, 63, 64, 82, 83, 86, 87, 89, 109, 132, 287 ,288, 289. (*t*) 39, 269, 270, 271, 272, 273, 273a, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 40, 45. (*u*) 287, 288, 289, 334. (*v*) 22, 44, 60, 61, 68, 69, 335. (*w*) 3 to 7, 12, 29, 18. (*x*) 3, 12, 29, 90, 92, 93, 113, 156, 159, 186, 188, 192, 324, 34, 157, 160, 249, 250, 256, 257, 317, 318, 320, 325, 326, 327. (*y*) 84, 119, 142, 153, 154, 155, 183, 185, 187, 189, 190, 191, 193, 194, 237, 246, 266, 267, 296, 299, 309. (*z*) 161, 268, 314, 315, 316, 319, 324, 329, 331. (*a*) 72, 73, 84, 137, 138, 161, 268, 158, 157, 160, 249, 33. (*b*) 184, 297, 84, 186, 298. (*c*) 74, 297. (*cc*) See also para 47 page 21 Introduction in C. Ramachandraiyar's Collection of decisions on the Hindu Law of Marriage &c., Ed. 1892. (*d*) 34, 70, 71, 218, 219, 220, 300, 301. (*e*) 11, 13, 14, 15, 16, 17, 21, 24, 25, 26, 27, 59, 64, 86, 87, 89, 94, 143. (*f*) 75, 76, 81. (*g*) 1, 77, 78, 80. (*h*) 77, 78, 79, 80, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 215, 217, 216, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 262, 263, 264, 265, 290,291, 292, 293, 294, 303, 304, 305. (*i*) 164, 165, 166, 167, 168, 173, 174, 175, 176. (*j*) 75, 76, 81. (*k*) See 46, 47, 48 even as to those presented by Arobila J*i*yar. (*l*) 132, 140, 141, 164, 165 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 181, 214, 238, 239, 240, 241, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 332, 333.

tions prepared at different seasons for special festivals, including for instance Vandur chaprams *A*lum Pall*a*kku &c., of Vadagalai devotees, as well as the decorations in the great *E*k*a*dasi Pandal, bear innumerable Tengalai emblems. The chief deity Rangan*a*dha Sv*a*mi himself is ornamented with this mark[m] The evidence for the Tengalais, thus accumulated on all sides and from time immemorial, has led every[n] impartial observer to pronounce the Sr*i*rangam Temple to be Tengalai in every respect. For some time past, the management of the Temple has not been so well as it ought to be. The chief reason for the defect lies in the fact that in the nomination of Trustees and Members of the Committee, the true rule of guidance has not been strictly followed. The duty of Government in this behalf has been stated even in the preamble of Regulation VII of 1817 to be to follow the real intent and foundation of the Trust. The Members of the Committee should, according to section 8 of Act XX of 1863 be appointed only from among persons professing the faith for the purpose of which the Temple was founded or maintained. In the rules framed by Government in connection with the supply of vacancies in the Managing Committee under the said Act by election, it is specially provided in clause 15 that no person shall be entitled even to vote unless he professes the religion for the purposes of which the religious institution in question was founded or is maintained. In the case reported in VIII Madras High Court Reports Page 63, the Honourable Judges held that the question of succession to the Management of a religious endowment depended upon the rules of foundation gathered from the evidence of usage or otherwise. The decision in the Indian Law Reports VII Madras 222 is also an authority that the Trustees should be of the sect to which the Temple belongs. In Civil Miscellaneous Petition No. 334 of 1881 Sir C. A. Turner C. J. and Mr. Justice Muthusamier ruled that in accordance with the letter and spirit of Act XX of 1863 the concerns of a religious institution should be directed by persons of the persuasion to which it belongs — persons whose religious convictions will be enlisted in support of their fiduciary office. See also Judgment in Appeal Suit No. 89 of 1883 where the same Judges expressed that appointment of a Trusteeship of a Pagoda should be from among persons of the sect to whose cult the Temple is devoted. Observe further that the nomination of 2 men to the post of Trustees in Sr*i*rangam, without strictly conforming to this general rule of law dictated from the wisdom of experience, has produced disastrous and serious results[o]. In filling up the vacancies in the Committee in recent years some care has been taken to increase the Tengalai element[p]. But this is not strictly enough. When once the character of the institution is determined, none should be appointed in its executive board or working staff, who is not of the same persuasion as that of the institution. If this principle is followed with regard to the great Sr*i*rangam Temple with which we are at present concerned, there is fullest assurance for preserving its ancient splendour to many generations to come, and for perpetuating it for several centuries more in its original style. It is earnestly hoped that in the revised legislature now in contemplation to better regulate the working of all religious institutions in this Presidency, a special attention will be paid to this part of the subject also, as the present mode of working is not in all places quite satisfactory.

CONCLUSION.

In the proposed programme of Arch*æ*ological Survey operations for the year 1895–96 in this presidency, this great temple of Sr*i*rangam is brought to notice prominently. It is described as one of the largest and most important temples of Southern India standing in an enclosure measuring 3872 by 2521 feet.

The old (Brahman) habitation of Srirangam was, as already remarked, outside the seven walls (Veli-Tirumuttam), until the residents recently changed their abode and began to live inside the Saptapr*a*k*a*ram about the time of the Mahomedan invasion. It then consisted of five streets, and their names are still preserved in the classification of the Temple Ady*a*pk*a*s. The street first noticed is known as Vadukku M*a*da Tiru V*i*di, which came subse-

(*m*) 2, 171, 172, 313, 824. (*n*) Mr. Latham, Mr. Blair, Mr. Pennington, Mr. Maltby, Mr. Justice Holloway &c. (*o*) 126, 127 (para 2 and 4) 132, 207, 210, 212, 213, 221, 222, 223. (*p*) 306.

quently to be called Pillai Lok*a*ch*a*r's Tiru V*i*di in memory of this great sage's residence there latterly. Pillai Lok*a*ch*a*r's father, Vadakku Tiru V*i*di Pillai, is still remembered in connection with this street. It is identical with what is now known as Sr*i*niv*a*sa D*i*kshitar street and runs from west to east. No houses are there in existance now; but the gardens still pay the original house rent to the Temple, and are reckoned by Manais (house sites) 40 feet broad. There are still visible ruins of *A*dikesava Perum*a*l Temple and of the old temple of Tondaradippodi *A*lv*a*r towards the north east of this street, and the Sukrav*a*ra Tope (used formerly on every Friday by Sr*i* Ranganadaswami) is on the north west. From the southernmost point of this Vadakku M*a*da Street ran Kilakku M*a*da Tiru V*i*di from north to south, which may be better identified as Nall*a*pillai Street, with K*a*ttu Alasingar Temple as the southernmost limit. Further on to the south, at the distance of about a furlong from this Alasingar Temple is to be found the ruins of R*a*ma's Temple where Pillai Lok*a*chariyar is said to have revealed the secrets of philosophy and religion to his disciples. From the said Alasingar Temple to the modern K*i*la Adayavalaind*a*n, ran the old Terku M*a*da Street corresponding to Patt*a*bhir*a*m Aiyar's street appearing in the accounts, and there is still a broad entrance or gate way, opening to it on the west. The present East Adayavalaind*a*n, was formerly Mela M*a*da Tiru V*i*di. The rampart on the south was an after-construction, during the time of Periya Bhattar, by Akalanka Brahma R*a*yar. The destruction of the house of a devotee named Engal*a*lvan in the North M*a*da street, where it touched this rampart is mentioned in the *I*du commentary of Tiruv*a*ymoli as one objected to by Bhattar. Dalav*a*y Agrah*a*ram is the modern name of the last of the five streets, viz: Ul-Kilakku or Neduvil Tiru V*i*di, which ran from west to east and almost bisected the Mela and K*i*la M*a*da streets. Neduvil Tiru V*i*di Bhattar (Srutaprak*a*sik*a* Bhattar) and Nambillai are still remembered as the residents of this Street.

Gradually, the residents of the above streets began to occupy the Chittirai and Uttara streets, and the regular processions of the Deity around the old streets commenced to be stopped. As the population within the temple increased, the temple authorities themselves were looking after the sanitation, until in 1871, the Municipal Act (III of 1871) was introduced, and the Government relieved the temple of this portion of the business and undertook to do it for the temple more systematically. Mr. Whiteside was the first President of this Municipality, and his successor was Mr. Pennington who carefully guarded the rights and privileges of the temple as they stood from time immemorial. The temple authorities have been assisting the Municipality in various ways, and contribute a certain sum towards the upkeep of the local Hospital. The present Hospital building is the re-construction of Rajah Sir Savalai Ramaswami Mudaliyar Kt. C. I. E. in the year 1885. In 1861 a separate Post Office for Srirangam was established, and in 1882 a Sub-Registrar's Office was also constituted. Five years later on (in 1887) a system of trial of petty offences by Honorary Magistrates was introduced.

There is a boarding school for the education of Brahmin boys in V*e*das, founded by Chinniya Mudaliyar who has set apart certain villages for the maintenance of the same. There are at present about 30 boys on the roll of this school. Besides 4 schools for the education of girls and a few primary schools for boys, there is a Town School educating students in English and Tamil up to the Lower Secondary Standard. Srirangam club and Banerjee's Reading Room are 2 public institutions of some standing. Sr*i*rangam Jan*o*pak*a*ra Nidhi is a small bank working satisfactorily with a capital of Rs. 60,000. There is a Police Station with an orderly force of 25 constables and 3 Head constables headed by an Inspector, and at special seasons and festivals, additional force is sent for to guard the town. The most important seasons during which pilgrims visit Sr*i*rangam are the months of December-January for the great *E*kadasi feast, March and April for the Panguni and Chittirai Brahmotsavams (or ten day feasts), and October and November for the Thul*a* K*a*veri Bath.

In the census of 1891, the population of Sr*i*rangam (including Jambukesvaram and Melur) has been found to be 21,632 which is an increase of 1859 from the previous census figure. The numbers of males and females are respectively 10,238 and 11,394. This town is almost on a par with Tinnevelly, Kurnool, Mayavaram, Guntur, Srivilliputtur, Bezvada, Mannargudi, and Dindigul, whose population is between 20,000 and 25,000.

LIST OF DOCUMENTS.

No	Date	Description of the documents.	Page.	
1	15th August 1803	...Velu's arzi No. 2 to Collector (Mr. J. Wallace) about Vethanthachar, being Tengalai and the temple ceremonies being also of that character.	129	
2	28th April 1808	...Zillah Court's (Mr. R. H. Latham) Decree in O. S. No. 130 of 1808 establishing Tengalai rights and privileges and declaring that they are dictators in all ceremonies.	1	1
3	15th August 1811	...Peshkar's arzi to Collector—Archakas, Paricharakas &c., not mirasdars.		2
4	22nd September 1811	..Muchilika executed by Archakas for a portion of Pandari work distributed to them.		4
5	Do.	Similar Muchilika by Venkata Varada Aiyangar, Vengnvaiyangar's man Ramanjaiyangar, Appuvaiyan's son Samuvaiyangar for a second portion of Pandari work.		5
6	Do.	Similar Muchilika by Vengnvaiyangar, Thathuvaiyangar, Venkataveraraghavaiyangar, Kutta Kuppaniengar, Kasthuri Rangaiyangar's son Kuppanaiyangar and Rangaiyangar for a third portion of Pandari work.		6
7	Do.	Similar Muchilika by Rangaiyangar, Ramaiyangar, Rangaiyangar and Aiyavaiyangar for a fourth and the remaining portion of Pandari work.		7
8	29th July 1813	...Petition of Sthalathars to Collector (Mr. Travers) about Vadagali's infringement of the Decree No. 130 of 1808.	5	
9	7th August 1813	...Endorsement thereon by the above Collector.	5	
10	Do.	The said Collector's order to Peshkar to enforce the said Decree No. 130 of 1808.	6	
11	19th September 1813	...The said Collector's order to Peshkar about Senai Mudaliyar Uliyam.	7	
12	1st October 1816	...Collector's (Mr. G. Philips) order to Peshkar for taking security from Archaka Saluvaiyangar.		8
13	6th March 1818	...The said Collector's order No. 5 to Peshkar that Vadagalai purchaser of Senai Mudaliyar Uliyam should follow Tengalai rules.	11	
14	11th March 1818	...The said Collector's order No. 23 to Peshkar to take security for observance of Tengalai rules by Senai Mudaliyar temple servants.	8	
15	14th March 1818	...The said Collector's order No. 24 to Peshkar to the above effect.	8	
16	17th March 1818	...The said Collector's order to Peshkar to the same effect.	9	
17	20th March 1818	...Security bond taken as above ordered.	11	
18	12th December 1818	...Collector's order No. 42 to Peshkar to send from Thiruvallarai an Archaka competent to worship in Srirangam.		8
19	17th June 1818	...Collector's (Mr. C. M. Lushington) letter to the Board about the Devasthanams in the District.	(1)	

20	14th February 1818	...Collector's similar letter to the Board.	(2)	
21	13th April 1820	...Collector's order No. 31 to Peshkar to follow Tennachara rules and Sastras.		9
22	13th April 1821	...Collector's (Mr. G. Philips) order No. 21 to Peshkar that Ayanar temple belongs to the Big Temple like all sub temples and mantapams.	179	
23	12th June 1821	...Collector's order No. 45 to Peshkar to secure jewels.		9
24	12th February 1822	...Security bond by Vadagalai Ramanujam Aiyangar to keep up to Decree No. 130 of 1808.		10
25	14th February 1822	...Simililar bond by Vadagalai Srinivasa Raghavachari.		10
26	22nd February 1822	...Similar bond by Vadagalai Ragunatha Aiyangar.		11
27	23rd February 1822	...Similar bond by Vadagalai Chinna Annaviyangar.		11
28	20th March 1822	...Collector's order to Peshkar about letting certain Vadagalairs in the temple.	9	
29	21st June 1822	...Collector's (Mr. G Philips) order No. 52 to Peshkar to enquire about some irregularities of Archakas.		11
30	15th March 1824	...Collector's (Mr. G. W. Sanders) order No. 25 to Peshkar that the Vadagalairs cannot recite Vedas.	12	
31	29th July 1826	...Kumbakonam Zillah Dewany Adaulut Court's (Mr G F. Cherry) Decree in Civil Suit No. 82 of 1825 to the above effect and declaring that Decree No. 130 of 1808 was conclusive on the point.	13	12
32	21st August 1826	...Collector's (Mr. R. Grant) order No. 16 to Peshkar to secure Nabb's Kowil Nama properly.		14
33	25th July 1827	...Collector's order No. 26 to Peshkar about Archaka Saluviyangar's dismissal.		14
34	28th August 1827	...Collector's order No. 66 to Peshkar that Archaka Kaniyakchi is not alienable. Saluvaiyangar kept		15
35	21st August 1827	...Collector's order No. 18 to Peshkar about enlistment of Adhyapakas.		16
36	10th October 1827	...Collector's order No. 109 to Peshkar sanctioning certain expenses incurred in suit against Vadagalais.		16
37	29th November 1827	...Collector's (Mr. H. Dickinson) letter to the Board affirming Tengalai rights.	15	
38	11th September 1828	...The said Collector follows Decree No. 130 of 1808 and objects to Vadagalais reciting Vedas.	16	
39	11th August 1829	...Collector's order No. 41 to Peshkar about the repair of Prakaram walls in Srirangam.		17
40	19th August 1829	...Collector's order No. 67 to Peshkar that Ahobila Jeeyar or Vadagalais should not recite Vedas or Prabandams.	17	
41	18th September 1829	...Collector's (Mr. Cameron) order No. 134 to Peshkar to the above effect.	17	
42	1st October 1829	...Magistrate's (Mr. Cameron) order No. 22 to Tahsildar to the same effect.	18	

43	2nd October 1829	...Tahsildar's order to Head Constable to the same effect.	10	
44	19th September 1829	...The said Collector's order No. 136 to Peshkar that Veli Andal Temple belongs to the Big Temple.	179	
45	8th October 1829	...The said Collector's order No. 179 to Peshkar that Ahobila Jeeyar may have Upanishad Svasthivajanam only; keeping one Tengalai Brahmin.	19	
46	14th October 1829	...Collector's (Mr. E. B. Thomas) order No. 192 to Peshkar to consult with the Sthalattars about Ahobila Jeeyar's Garudavahanam presentation.	159	
47	16th October 1829	...The said Collector's order No. 196 to Peshkar to put Tengalai mark on the said vahanam.	159	
48	19th October 1829	...The said Collector's order No. 202 to Peshkar to the above effect.	160	
49	18th November 1829	...Collector's (Mr. Cameron) order No. 6 to Peshkar to publish a proclamation against Vadagalais reciting Vedas, Prabandams &c.	20	
50	Do.	The said proclamation.	20	
51	2nd April 1832	...Circuit Court's (Mr. G. Garrow) proceedings cancelling the said proclamation.	21	
52	4th April 1832	...Magistrate's (Mr. R. Nelson) order to Peshkar to publish a counter proclamation.	22	
53	Do.	The said Magistrate's counter proclamation.	22	
54	Do.	The said Magistrate's note of return of the first proclamation.	23	
55	14th August 1832	...Magistrate (Mr. H. M. Blair) recalled the second proclamation and confirmed the first proclamation on the authority of Fouzdari Adalut Court.	23	
56	16th May 1832	...Collector's (Mr. H. M. Blair) order ~~to~~ Peshkar to see observance of the Decree No. 130 of 1808.	23	
57	May 1832.	...Head Assistant Magistrate's order to Peshkar to send witnesses about Vadagalais disturbance.	24	
58	26th May 1832	...Collector's (Mr. H. M. Blair) order No. 119 to Peshkar to observe mamool.	25	
59	21st October 1832	...The said Collector's order No. 256 to Peshkar to warn Vadagalais not to violate Decree No. 130 of 1808.	26	
60	27th August 1832	...The said Collector's order No. 203 to Peshkar that Ramaswami kovil in Sesharayar mantapam belongs to the big temple.	181	
61	13th February 1833	...The said Collector's order No. 36 to Peshkar that Thondaradippodi Alwar Temple belongs to the Big Temple,	180	
62	16th February 1833	...Kumbakonam Zillah Judge's (Mr. J. F. Thomas) order about the execution of Decree No. 130 of 1808.	26	
63	17th June 1833	...Sadur Adaulut proceedings that the Decree No. 130 of 1808 is executable.	27	17
64	23rd July 1833	...Collector's (Mr. H. M. Blair) order No. 231 to Peshkar to restrain Vadagalais from infringing the Decree No. 130 of 1808.	29	

65	20th December 1833	...Provincial Court referring Tengalais to a suit instead of a petition for Vadagalais non payment of Dakshinai.	92
66	15th March 1834	...Collector (Mr. H. M. Blair) referring Tengalais to a suit instead of a petition for pecuniary loss sustained by the refusal of Vadagalais to have house ceremonies dictated by Tengalais.	30
67	15th April 1834	...Circuit Court's (Mr. H. Dickinson) refusal to interfere with the above order.	30
68	13th June 1834	...Collector's (Mr. H. M, Blair) order No. 220 to Peshkar that Pullalokachar temple belongs to the Big Temple.	180
69	9th January 1835	...The said Collector's order No. 11 to Peshkar about paricharakam of Ramaswami Kovil in Sesharayar Mantapam.	181
70	22nd January 1835	...The said Collector's order No. 20 to Peshkar that Maniyams, Miras &c. cannot be sold.	10
71	11th June 1835	...The said Collector's order to Peshkar in the above matter.	10
72	10th April 1835	...The said Collector's order No. 107 to Peshkar about the dismissal of Archaka Annavaiyangar, Pandari Desikamaiyangar and Karnam.	18
73	24th April 1835	...The said Collector's remainder No. 128 about the above order.	19
74	11th September 1835	..The said Collector's order No. 294 to Peshkar to enquire about the absence of certain Archakas without leave.	19
75	10th September 1835	...The said Collector's order No 292 to Peshkar about the wrongful removal of Tengalai mark over the entrance to Vethanthachar temple-	129
76	21st September 1835	...Peshkar's report No. 306 to the said Collector that the original Tengalai mark over the entrance to Vethanthachar temple was broken by the Vadagalais.	130
77	3rd October 1835	...Peshkar's report No. 318 to the said Collector that Vethanthachar was newly brought out with Vadagalai mark.	133
78	6th October 1835	...The said Collector's order No. 328 thereon to Peshkar to observe mamool.	137
79	Do.	The said Collector's another order No. 330 to Peshkar to celebrate festivals in conformity with the decisions passed in favour of the Tengalais and in conformity with established mamool.	138
80	19th October 1835	...The said Collector's order No. 341 to Peshkar to see Vethanthachar not brought out newly with Vadagalai mark on Deepavali day.	139
81	21st November 1835	...The said Collector's order No. 386 to Peshkar to restore Tengalai mark over the entrance to Vethanthachar temple.	131

82	11th December 1835	...Provincial Court referred to by the said Collector as to the executablity of the Decree No. 130 of 1808.	30	
83	14th December 1835	...Provincial Court's (Mr. G M. Ogilve) reply declaring that the Decree No. 130 of 1808 is enforceable, final and unalterable and that Tengalais should be supported in the enjoyment of their undoubted exclusive rights and privileges.	32	20
84	24th June 1837	...Collector's (Mr. H. M. Blair) order No. 219 to Peshkar fining Archaka Gopala Bhattan and certain others.		21
85	26th June 1837	...The said Collector's order No. 223 to Peshkar to give Korrattumaniyam &c. to Tengalais only.		22
86	30th June 1840	...Collector's (Mr A. P. Onslow) order No. 122 to Peshkar to see that Vadagalais do not act contrary to Decree No. 130 of 1808 and mamool.	34	
87	11th July 1840	...The said Collector's order to Peshkar explaining the above.	34	
88	21st July 1840	...The said Collector's order No. 138 to Peshkar that parties are referred to a suit for the infringement of the Decree No. 130 of 1808.	35	
89	3rd August 1840	...The said Collector's order No. 151 to Peshkar that when Vadagalais contravene the Decree No. 130 of 1808 by force, Tengalais should complain to the Police for investigation and taking security from Vadagalais and for punishment.	35	
90	28th November 1840	...Peshkar's arji No. 542 to the said Collector about the dismissal of original Pandaries in Big Temple &c. and appointment of Archakas and other persons instead.		23
91	13th October 1840	...An English petition to the said Collector from a servant about the above matter.		24
92	5th December 1840	...Archaka Kuppaniyangar asks the said collector to be freed from Pandari work.		25
93	4th May 1842	...Peshkar's arji No. 178 to Collector (Mr. J. Bird) against the above matter.		25
94	8th December 1840	...Collector's (Mr. A. P. Onslow) order No. 335 to Peshkar that ceremonies in Dasavathara temple after Vadagalais got paricharakam should be according to Tengalai rules, as before.	35	
95	20th August 1841	...Board to the Collector about the transfer of Deva-Sthanam management to Sthalattars.	(6)	
96	22nd February 1842	...Collector (Mr. A. P. Onslow) to Board, his observations in the matter of Srirangam Pagoda.	(7)	
97	15th March 1842	...Petition to Board from Sthalattars for making suggestions in the matter.	(8)	
98	30th June 1842	...Endorsement thereon by Board.	(10)	
99	23rd May 1842	...Board to Collector disapproving Mr. Onslow's recommendations.	(10)	
100	29th July 1842	...Another proposal from the Collector (Mr. A. P. Onslow) to Board.	(11)	

101	6th October 1842	...Board to the said Collector approving his final arrangement.	(12)	
101A.	25th July 1842	...Deed for the management of Sri Ranganadhaswami Pagoda.		26
102	12th November 1842	...Hukkumnamah given by Collector (Mr. A. P. Onslow) to the Trustees and Sthalattars of Srirangam.	(13)	
103	21st November 1842	...The said Collector's order to the Trustees to work with the Sthalattars.	(14)	
104	25th July 1843.	...The said Collector's order to Trustees sending the account of all property, jewels &c. of all the temples.		27
105	26th November 1844	...The said Collector's order No. 1135 about the appointment of Trustees.	(14)	
106	6th October 1845	...The said Collector's order No. 865 for payment of Mohini money to Trustees.	(15)	
106A.	16th November 1845	...Trustees' order No. 234 to Peshkar to issue Mritha Kattalai to a Vadagalai on his undertaking for Tengalais reciting Prabandhams.		27
107	22nd November 1845	...Annangar refused Trusteeship by Collector (Mr. A. P. Onslow).	(16)	
108	18th January 1841	...Fouzdari Adaulut Court referring Tengalais to a suit instead of a miscellaneous petition for the infringement of their right.	36	
109	13th April 1842	...Provincial Court admitting the Decree No. 130 of 1808 and referring Tengalais to a suit for damages and loss of fees in ceremonies to be observed by them in Vadagalai houses on each occasion.	37	
110	22nd August 1842	...Sadur Adaulut proceedings confirming the same.	38	
111	10th July 1843	...Fouzdari Court refusing to order Magistrate to punish Vadagalais but referring Tengalais to complain to the Magistrate in the usual course.	39	
112	29th November 1843	...Zillah Court's (Mr. G. S. Greenway) order referring Tengalais to a separate suit for infringement of their right by Vadagalais.	40	
113	18th October 1844	...Trustees' order No. 190 to Peshkar referring to Pandari work done by Archakas as cirkar servant and certain wages.		28
114	8th December 1845	...Board to Çollector (Mr. A. P. Onslow) about the succession of management.	(17)	
115	17th December 1845	...Extract from diary of petitions about nomination of Trustees.	(18)	
116	18th December 1845	...Committee to Collector (Mr. A. P. Onslow) for payment of Mohini allowance to certain Dharmakarthas liability.	(19)	
117	6th April 1846	...Fouzdari Adaulut refusing to interfere on Tengalai Rangachar's non specific petition and affirming Magistrate's proceedings.	40	
118	9th September 1846	...Civil Court's (Mr. W. Harington) proceedings refusing to order collector to execute the Decree No. 130 of 1808 but suggesting Magistrate to interfere for overt act of Vadagalais.	41	

119.	15th September 1848	...Singa Bhattar fined by Trustee's order No. 157 to Peshkar.		28
120	6th April 1849	...Collector's (Mr. A. P. Onslow) order No. 279 to Thasildar about appointment of Trustees and payment of Mohini money to Sthalattars.	(20)	
121	10th April 1849	...Sthalattars' yadast No. 221 to Thasildar of Lalgudi about the same.	(20).	
122	21st June 1849	...Collector's (Mr. E. Maltby) order to Thasildar that the Court of Directors refused to interfere directly in the dispute between the parties.	42	
123	12th July 1849	...Board to collector about general management and irregularities in the appointment of successors.	(21)	
124	29th October 1849	...Extract from the diary of petitions by Collector (Mr. E. Maltby) about the nomination of certain Trustees.	(26)	
125	10th January 1850	...The said Collector's letter to the Board against Mr, Onslow's measure.	(27)	
126	19th January 1850	...Dharmakarthas censured by the said Collector on certain complaint by Tengalais.	42	
127	Do.	The said Collector's second letter to the Board against Mr. Onslow's measure. Raja Bahadur Rangaswami Aiyangar and another asked to be removed.	43 (29)	
128	23rd January 1850	...Board's letter No 41 to Government on the same subject.	(30)	
129	8th February 1850	...Government's proceedings approving the Board's and Mr. Maltby's suggestions.	(32)	
130	11th February 1850	...Board communicates this to the Collector.	(32)	
131	23rd April 1850	...Collector's sannad accordingly to Trustees.	(32)	
132	24th January 1850	...Raja Bahadur Rangaswami Iyengar and another condemned by Magistrate (Mr. E. Maltby) in Rayagopuram Thiruman case and Decree No. 130 of 1808 followed.	44	
133	25th May 1850	...Lalgudi Magistrate was directed by Magistrate's order No. 67 to refer Tengalai Rangachari to a suit against Vadagalais reciting Vedaparayanam.	49	
134	6th October 1850	...Zillah Court's (Mr. T. E. J. Boyelow) refusing to interfere by miscellaneous petition of two parties.	49	
135	6th November 1850	...Zillah Court's (Mr. J. Rhode) order referring Tengalais to a separate suit instead of a petition in connection with Vadagalai Vedaparayanam.	50	
136	13th March 1851	...Sadur Adaulut Court's (Mr. E, P. Thompson and Mr. W. A. Morehead) confirming a similar proceedings of the Zillah Court dated 1—11—50.	50	
137	12th October 1851	...Ramaswami Bhattar removed, by Trustees' order No. 254 to Peshkar, for doing duty in Asuchi.		28
138	6th January 1852	...Trustees' order No. 2 to Peshkar excusing Ramaswami Bhattar after two months.		29
139	21st September 1852	...Provincial Sadur Amin (Mr. J Gardan) refers Tengalais to a Magistrate about their objection to Vadagalai Vedaparayanam.		29

140	16th November 1854	...Appeal Judgment by (Mr. T. I P. Harris, in civil suit about Rayagopuram matter.	46
141	14th November 1855	...Special Appeal Judgment by (Mr. G. S. Hooper, Mr. W. A. Morehead and Mr. T. L. Strange) in the same matter.	48
142	19th January 1858	...Devaraja Bhattar fined by Trustees' order No. 15 to Peshkar.	
143	29th May 1858	...Lalgudi Head Police's report No. 145 to Head Assistant Magistrate (Mr. H M. S. Greame) about Vadagalais Iyal &c. and their commitment and asking for a proclamation against Vadagalais doing similar Act.	
144	15th June 1858	...Head Police order to Village Munsif about attachment of property of certain Vadagalais who had absconded in the above case.	55
145	26th June 1858	...Head Assistant Collector's (Mr. H. M. S. Gream) order to Village Munsif against Vadagalais reciting Vedas &c.	51
146	Do.	...A proclamation for it by Head Assistant Magistrate (Mr H. M. S. Greame.)	52
147	6th July 1858	...The said Head Assistant Magistrate's order No. 83 to Lalgudy Head Police that the above proclamation was recalled for issuing another.	52
148	Do.	...A second proclamation by the said Head Assistant Magistrate.	53
149	13th July 1858	...Letter from the said Head Assistant Magistrate to Magistrate (Mr. J. Bird) containing the reasons for withdrawing the first and issuing the second proclamation.	54
150	2nd December 1858	...Fouzdari Adaulut Court's (Mr. J. Harris) remarks against Iyal procession.	55
151	3rd February 1859	...Magistrate's order to Lalgudi Head Police about Uthamanambi Iyengar's Iyal.	56
152	24th March 1859	...Sessions Judge (Mr. R. K. Clerk) in the same matter.	56
153	8th May 1859	...Devaraja Bhattar fined by Trustees' order No. 152 to Peshkar.	33
154	17th November 1859	...Narasinga Bhattar fined by Trustees' order No. 501 to Peshkar.	33
155	20th November 1859	...Krishna Bhattar, Kuppa Bhattar's son Krishna Bhattar and Devaraja Bhattar fined by Trustees' order No. 522 to Peshkar. Also Pandari Pichuviengar fined.	33
156	9th January 1860	...Collector's (Mr. J. Bird) order to Trustees that Lalgudi Sub Magistrate was directed not to assist Devaraja Bhattar.	34
157	12th January 1860	...Trustee's order No. 10 to Peshkar to invoke Lalgudi Sub Magistrate's assistance about keeping out Devaraja Bhattar.	35
158	29th January 1860	...Devaraja Bhattar dismissed by Trustees' order No. 67 to Peshkar.	35

159	4th February 1860	...Magistrate's (Mr. J Bird) order to Trustees that the Lalgudi Head Police was ordered to prohibit Devaraja Bhattar from doing duties.		36
160	20th February 1860	...Trustees' order to Peshkar to prevent Devaraja Bhattar from approaching Deity.		36
161	16th January 1861	...Narasinga Bhattar and another suspended by Trustees' order No. 32 to Peshkar.		37
162	25th February 1861	...Magistrate's order to the Lalgudi Head Police in conducting Periya Nambi Aiyengar's Iyal.	57	
163	14th September 1861	...Raja Bahadur Rangasamaingar's Appeal Judgment.	(33)	
164	1st May 1863	...Magistrate's (Mr. M. J Walhouse) order to II class Magistrate for enquiry about the new Vadagalai Kave Namam over the entrance to Nadamuni kovil.	63	
165	1st June 1863	...Deputy Magistrate's order No 113 to 2nd class Magistrate for its removal.	63	
166	3rd July 1863	...Deputy Magistrate's supplemental order No. 138 to 2nd class Magistrate for its removal.	64	
167	30th July 1863	...Sessions Judge's (Mr P J. P. Harris) order of non interference in the same subject.	65	
167A.	20th October 1863	...Petition to the High Court in the same case.	66	
168	16th November 1863	...High Court rejecting the same petition.	66	
169	7th August 1863	...Head Assistant Magistrate's (Mr. W. Nisbet) order to Trustees to send a Namam list.	161	
170	16th August 1863	...Trustees' order No 167 to Peshkar to prepare the list of Namams as directed by the said Head Assistant Magistrate.		38
171	1st September 1863	...Peshkar's list of Namams sent to the Trustees.		38
171A.	15th September 1863	...Trustees' letter to the Head Assistant Magistrate (Mr. W. Nisbet) sending the list of Namams.	161	
172	Do	Trustees' list of Namams similar to No. 171, above sent to the said Haid Assistant Magistrate	163	
173	30th October 1863	...Thasildar's yadast to the Deputy Magistrate about Dhanvantri mode and Nadamuni kovil new stone Vadagalai marks.	119	
174	30th October 1863	...Dhanvantri mode and Nathamuni kovil stone Vadagalai Namam Case. One Rangaiyangar fined Rs. 1000 by the Head Assistant Magistrate (Mr. W. Nisbet) for putting Vadagalai mark over the entrance to Nadamuni kovil.	67	
175	5th December 1863	..Sessions Court's (Mr. T. I. P. Harris) proceedings confirming the above conviction.	68	
176	21st July 1864	...High Court's (Mr. Justice Frere and Mr. Justice Holloway) proceedings in the same case.	69	44
177	25th November 1863	...Magistrate's (Mr. M. J. Walhouse) order to 2nd class Magistrate in Vedavyasa Venkata Sudarsana Bhattar's Iyal.	57	
178	5th December 1863	...Dhanvantri mode suit (Plaint).	122	
179	13th November 1866	...Decree in the above case by Mr. A. E. R. Mc. Donell. dismissing the suit.		45
180	Do	Judgment in the same case dismissing the suit.	123	

181	19th February 1864	...Second class Magistrate's arji No. 59 to the Head Assistant Magistrate (Mr. G. D. Lemon) about the impropriety of Dhanvantri mode new Vadagalai Namam.	120	
182	8th April do	...The said Head Assistant Magistrate's reply to 2nd class Magistrate that there is no matter in the complaint for Magisterial interference.	122	
183	16th May do	...Periya Appu Bhattar fined by Trustees' order No 200 to Peshkar for taking God with two instead of three.		46
184	26th March 1865	...Trustees' order No. 97 to Peshkar to recoup from Archakas for loss of jewels		46
185	22nd May do	...An Archaka and certain others fined by Trustees' order No. 180 to Peshkar.		47
186	28th February 1866	...Devaraja Bhattar alias Sriranga Raja Aiyangar kept out by Trustees' order No. 41 to Peshkar.		47
187	11th May do	...Chinna Appu Bhattar alias Krishnamachariar fined by Trustees' order No. 222 to Peshkar.		48
188	13th May do	...Peshkar's arzi No 229 to Trustees complaining certain Archakas' disobedience.		48
189	14th May do	...Krishna Bhattar and others fined by Trustees' order No. 224 to Peshkar in consequence.		50
190	5th June do	...Peshkar's arji No. 278 to Trustees that the above fine was recovered.		51
191	21st July do	...Devaraja Bhattar alias Sriranga Raja Iyengar fined by Trustees' order No. 303 to Peshkar.		52
192	14th February 1867	...Peshkar's arzi No 35 to Trustees about Devaraja Bhattar alias Sriranga Raja Aiyangar's disturbance.		52
192A.	27th August do	...Trustees' order No. 307 to Peshkar to send a list of Mantapams belonging to the Big Temple outside the Nanmugam Gopuram.		54
192B.	30th September do	...Peshkar's arzi No. 457 to the Trustees sending the list of Mantapams.		54
192C.	1st October do	...The said list of Mantapams.		54
193	16th December 1868	...Devaraja Bhattar fined by Trustees' order No. 516 to Peshkar.		58
194	10th June 1869	...Ragunada Bhattar fined by Trustees' order No. 295 to Peshkar.		58
195	18th October 1870	...Plaint in Sudarsana Bhattar's suit against Committee appointment and for Ragunada Bhattar's right and succession.	(34)	
196	26th October 1872	...Decree in the above case by Mr. R. Davidson.	(35)	
197	Do	Judgment in the same case.	(36)	
198	13th January 1873	...Memorandum of Regular Appeal against the above Decree.	(41)	
199	10th March do	...Memorandum of objections in the same case.	(42)	
200	12th May do	...Appeal Decree by Mr. Justice Halloway and Mr. Justice Kindersley in the same case.	(42)	
201	Do	Appeal Judgment in the same case.	(44)	
202	19th December do	...District Magistrate's (Mr. J. B. Pennington) first proclamation against putting Vadagalai marks and bringing out idols with that mark.	71	

203	6th January 1874	...The said District Magistrate's second proclamation that nothing should be done contrary to mamool.	71	
204	7th January do	...Complaint to the said District Magistrate that Vedantachar and Nadamunihal being taken out with Vadagalai marks.	72	
205	4 February do	...Sudarsana Bhattar's deposition in the above case.	75	
206	5 do. do.	Do.	75	
207	28th March do	...The said District Magistrate's Judgment convicting twelve Vadagalais in the same case. (C. C. No. 9 of 74.)	79	58
208	22nd April do	...The said District Magistrate's third proclamation like the first.	94 & 95	
209	15th Septemberdo	...The said District Magistrate's fourth proclamation recalling the second proclamation.		75
210	22nd July do	...Sessions Court's (Mr. E. F. Webster) proceedings dismissing the Criminal Appeal and confirming the above conviction.	97	
211	30th October do	...Criminal Revision Petition to the High Court in the same case.	102	
212	• 25th Novemberdo	...High Court's (Sir Walter Margan Chief Justice and Mr. Justice Halloway) proceedings dismissing the above petition and confirming the conviction.	103	
213	• 20th May 1875	...Government's order refusing to interfere in the same case.	103	
214	7th September 1874	...District Magistrate's (Mr. J. B. Pennington) Vellagopuram Judgment.	173	
215	17th February 1875	...Plaint in Vedantachar's first suit. (O. S. No. 14 of 75. Coimbatore District Court's file.)	140	
216	26th January 1876	...Decree in the above case dismissing the Suit by Mr. F. M. Kindersley.		76
217	Do	Judgment in the same suit.	143	
218	12th June 1875	...Decree about Ramaswami kovil in Sesharayer mantapam, dismissing the suit.	182	
219	Do	Judgment in the same suit.	183	
220	10th July 1876	...Appeal Judgment in the same suit by Mr. E. F. Webster dismissing the suit.	185	
221	21st July 1875	...Plaint in civil suit against C. C. No. 9 of 74.	104	
222	25th September 1875	...The above plaint rejected by Mr. E. F. Webster.	105	
223	10th January 1876	...Memorandum of Regular Appeal No. 6 of 76 to the High Court in the above suit.	106	
224	21st July 1875	...Plaint in Nadamunihal civil suit (O. S. 18 of 75 Coimbatore District Court's file.)	107	
225	26th January 1876	...Decree in the above suit by Mr. F. M. Kindersley dismissing the suit.	110	
226	Do	...Judgment in the same suit.	111	
227	31st July do	...Appeal Decree in the same suit dismissing the original suit (by Sir Walter Morgan, knight chief justice and Mr. Justice Holloway.)	111	

228	31st July 1876	...Appeal Judgments by Sir Walter Morgan, knight chief justice and Mr. Justice Halloway in C. C. No. 9 of 74, O. S. No. 14 of 75 and O. S. No. 18 of 75, dismissing the suits.	147	
229	6th December do	...Plaint in Vethanthachar's second suit. (O. S. No. 4 of 77 coimbatore District Court's file	149	
230	29th January 1877	...Statement by defendants in the above suit.	150	
231	27th July do	...Decree in the same suit dismissing the suit, by Mr F. M. Kindersley	151	
232	Do	Judgment in the same suit.	152	
233	5th October do	...Memorandum of Appeal to the High Court in the same suit.	156	
234	25th January 1878	...Appeal decree in the same suit dismissing the suit (by Sir Walter Morgan kinght chief justice and Mr. Justice Kindersley)	157	
235	11th January 1876	...Judgment about 'Koda murai miras' of Dancing girls in Srirangam		76
236	16th October 1877	...Appeal Judgment in Annangar's suit, by Mr. Justice Kindersley and Mr. Justice Busteed.	(45)	
237	31st January 1879	...Krishna Bhattar and certain others fined by Trustees' order No 22 to Peshkar.		78
238	9th November 1880	...Sukravara Thope Namam proceedings by the District Magistrate (Mr. C. W. W. Martin).	175	
239	10th December do	...Petition of Vadagalais to the District Magistrate (Mr. H. Sewell) for a proclamation against putting Tengalai Namam newly.	176	
240	14th do do	...The same refused by the said District Magistrate No. 491.	177	
241	11th August 1881	...Paramapada vasal Tower Namam proceedings by the said District Magistrate No. 2493.	177	
242	do	Dhanvantri mode Namam proceedings No 2494 by the said District Magistrate.	124	
243	26th do do	...Review petition in the above proceedings to the said District Magistrate.	125	
244	8th September 1881	...Rejecting order No 2782 in the same	126	
245	9th May 1882	...High Court proceedings in the same dismissing the criminal miscellaneous petition (by Sir Charles A Turner chief justice and Mr. Justice Muthusami Iyer.)	127	
246	28th February 1881	...Sriranga Bhattar and certain others fined by Trustees' order No. 23 to Peshkar.		78
247	22nd June 1883	...Temporary Deputy Magistrate's proceedings in Rangachar's Iyal.	58	
248	11th Septemer 1883	...High court's (Honorable Sir Charles Turner C. I. E.) proceedings in the same dismissing the criminal Revision Petition.	62	
249	6th do do	...Singa Bhattar kept out by the Trustees' order No. 347 to Peshkar.		79
250	11th June 1881	...Petition of Archakas to the Trustees objecting to Kuppammal's adoption from a different Sakha.		80

251	6th November 1883	...Kuppa Bhattar's statement against the adoption.		80
252	7th do do	...Another Kuppa Bhattar's similar statement		82
253	Do	Krishna Bhattar's similar statement		82
254	Do	Singa Bhattar's son Kuppa Bhattar's similar statement		82
255	Do	Ranga Bhattar's similar statement.		83
256	10th do do	...Peshkar's arji No. 369 to the Trustees in the same matter		83
257	12th do do	...Trustess' order No 410 to Peshkar not to allow the objectionable boy.		84
258	31st January do	...Decree in Sthalathar's suit against Takar's appointment as Trustee, dismissing the suit (by Mr. F. Brandt).	(47)	
259	Do	Judgment in the above suit.	(48)	
260	8th February 1884	...Appeal decree in the same case dismissing the suit (by Sir Charles A Turner Chief Justice and the Honorable Mr. Justice T. Muthusamy Iyer).	(57)	
261	Do	Appeal Judgment in the same suit.	(59)	
262	29th July 1885	...Plaint in Alavandar's suit.		85
263	3rd April 1886	...Judgment in the above dismissing the suit.	112	
264	21st March 1887	...Appeal judgment in the same dismissing the suit, by Mr. Duncan Irvine.		86
265	28th February 1888	...Second Appeal Judgment in the same dismissing the suit (by Mr. Justice Kernan and Mr Justice Parker).		87
266*	11th December 1887	...Singa Bhattar's son Kuppa Bhattar fined by Trustees' order No. 243 to Peshkar.		87
267	16th December 1888	...Veppalai Ranga Bhattar and Kuppa Bhattar fined by Trustees' order No. 541 to Peshkar.		88
268	27th January 1889	...Krishna Bhattar suspended by Trustees' order No. 28 to Peshkar.		89
269	4th December do	...Letter No. 389 from the Deputy Magistrate to the District Magistrate (Mr. G W. Fawcett) about Ahobila Jiyar's entry into Srirangam.		89
270	13th do do	...Police Inspector Mr Subbier's report against the Jiyar's procession.		90
271	14th do do	...Another letter from the Deputy Magistrate to the District Magistrate (Mr. G. W. Fawcett) about the said Jiyar.		92
272	18th do do	...The said District Magistrate's proceedings prohibiting the said Jiyar from doing certain acts.		93
273	30th do do	...Deputy Magistrate's proceedings prohibiting the said Jiyar's procession with Vadagalai insignia.		91
273A.	21st November 1891	...District Magistrate's (Mr. C. J. Weir) proceedings prohibiting the said Jiyar's procession with Vadagalai insignia.		95
274	27th May 1892	...Petition to the District Magistrate (Mr. W. H. Welsh) by the said Jiyar to go in procession through the streets of Srirangam.		96
275	24th June do	...Police Inspector Mr. Subbier's deposition in the above case.		97

[Antique figures refer to the pages in the second collection of Temple papers. The figures in brackets refer to the pages in Part II and the rest to the pages in Part I of the first collection.]

35

INDEX.

(The figures refer to the General number in the previous list of document).

17. **P**alapattarai Pakudi rents.—20, 337, 338 and 339.

18. **S**ri Ranganadaswami Temple a Tengalai one.—2, 21, 24, 25, 26, 27, 77, 81, 82, 83, 85, 89, 108, 109, 207 para 86, 214 para 21 and 238 para 5.

19. **S**ub temples and Mantapams belong to Sri Ranganadaswami temple.

Ayanar temple's front Mantapam—22.

Veliyandal temple—44.

Sesharayer Mantapam Ramaswami kovil-60, 69, 218, 219, 220, 332 and 333.

Tondaradipadi Alwar temple—61.

Pillailokachar temple—68.

Dhanvantiri mode—180.

List of Mantapams—192A. 192B and 192C.

Nathamuni temple—2 and 263.

List of sub temples—335.

20. **T**emple Committee—306.

21. **T**emple servants' list—336.

22. **T**emple to bear court costs concerning proceedings relating to ceremonial &c.—36, 332 and 333.

23. **T**engalai Namam not Vadagalai is the rule—1, 2, 46 47, 48, 75, 77, 78, 80, 81, 85, 132, 140, 141, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 171A, 172, 173, 174, 175, 176, 202, 203, 207, 208, 209, 214, 238, 239, 240, 241, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 324, 332, and 333.

24. **T**rustees have the entire management and are the sole custodians of the jewels &c.-23, 28, 32, 39, 101A, 102, 103, 104, 105, and 106.

25. **T**rustees authority to direct a man not to go in the Temple—9. 10, 16, 17, 24, 25, 26, 27, 28, 34, 56, 92, 93, 137, 142, 153. 154, 155, 156, 157, 159, 160, 183, 186, 192, 249, 272, and 273.

26. **V**adagalai Trustee objectionable.

None such originally appointed. Hukkumnamah 102.

Raja Bahadur Rangaswami Aiyangar and Kodiyalam Rangaswami Aiyangar's nomination was because of their alienation from their party—127 paras 2 and 4, 132 para 2 and 207 para 106.

Kodiyalam Rangaswami Aiyangar's nomination productive of great mischief—126 127 paras 3 and 4, 132 paras 2 and 3 and 207.

Appointment should be from the sect to whose kult the temple is devoted and not arbitrary—236 para 10 and 261 para 4.

Appointment should be conformed to the trusts of the foundation. 236 para 10.

27. **V**edas and Prabandams should not be sung by Vadagalais—30, 31, 35, 37, 38, 40, 41, 42. 43, 45, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 133, 134, 135, 136, 139, 143 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 162, 177, 247 and 248.

28. **V**edanta char.

Temple ceremonies by Tengalai rules—1.

Temple mark Tengalai—75, 76 and 81.

Procession only with Tengalai mark (C. C. No. 9 of 74)—77, 78, 79, 80, 202, 203, 204, 205, 207, 208, 209, 210, 211, 212 and 213.

Civil suit against C. C. No. 9 of 74—221, 222, 223, and 228.

First civil suit (O. S. No. 14 of 75) 215, 216 and 217.

Second civil suit (O. S. No. 4 of 77) 229, 230, 231, 232, 233 and 234.

Third civil suit. 290, 291, 292, 293 and 294.

28th April 1808—Decree in O. S. No. 130 of 1808 establishing Tengalai rights and privileges.

Original Suit No. 130 of 1808
Of the Zillah Court of Trichinopoly.

Plaintiffs—1. Streerunga Narayana Jeeyar. 2. Vedaveasa Butter. 3. Parasara Butter. 4. Vathulathasega Rungachariar. 5. Wuthamanambi. 6. Addeapacaul.

Versus.

Defendants—1. Torriore Iyengar. 2. Kistnasamy. 3. Ananthatha Chariar. 4. Ragunada Iyengar. 5. Anethaura Iyengar. 6. Thasega Iyengar. 7. Vencatasinga Iyengar. 8. Ramanuja Iyengar. 9. Ragunada Iyengar, and other 100 house people.

The Court, after having considered the petition answer, reply and rejoinder, the evidence of Saumaviengar, Ramanuja Iyengar, Custuri Iyengar, Rungathama Charry, Subien, Gopaulien, Kistnien, Subien, Appaviengar, Appaniengar, Agelandamien, Varatha Iyengar, the fifteen documents sent by Mr. Young the Collector, relative to the dispute between the parties from 23rd July 1803, to the 3rd February 1806, the evidence of Thatharoyer, and the following answer of the Pundit, is of opinion from the proceedings of the evidence, and the act of the Collector's paying 40,000 Poons to the plaintiffs by the order of the Government, that the Tenkaliars were recognized by that act to be the dictators of the ceremonies within the Suptha Pracarum on the Island of Streerungam to Streerunga Sawmi's Kovil, and the Court is confirmed in this opinion from the circumstance of the Tenkala Therumun being affixed upon the forehead of the Swami, the Muntapam, the Kovil and the Garuda Cumbum, which goes to prove that the Suptha Pracarum were successively built for the Tenkaliars and not for Vadakaliars who appear to have been admitted from time to time to reside within the Suptha Pracarum under the condition of not giving any interruption to the ceremonies dictated to be performed therein by the Tenkaliars, and to their consenting that the Tenkaliars were to perform in the houses the Nunmay and Tinmay ceremonies either as a Addeapacauls or Vadaparayanums.

2. Though the defendants allege that the Vadakaliars are considered in other places superior to the Tenkaliars, nevertheless that circumstance cannot operate with the Court a precedent or argument in their favour, as where their superiority is acknowledged it is presumed the places in which they preside must have been built for the express purpose of the Vadakaliers, not in which places were built for the express purpose of Tenkaliars, for agreeably to that reasoning, the Mahomedans might equally claim a right to dictate the ceremonies in the places where the Vadakaliars and Tenkaliars preside, as well as the right of receiving the Teertham before either of the sect of Brahmins, which act would be in diametrical opposition to the intention of the Government and the Regulation they have framed and enacted for the purpose of securing to each sect their right and privilege of performing their several ceremonies in the manner prescribed respectively to them by the ancestors of each sect.

3. By the answer of the Pundit it also appears though the Sashter does not mention the distinction of Tenkaliars and Vadakaliars, nevertheless it authorizes in the event of different schisms obtaining among the Brahmins, that one sect has right to prescribe rules to the Brahmins of another sect, if they consent to abide by them, through which privileges and under the condition of the Vadakaliars promising not to give any interruption to the ceremonies as dictated to be performed by the Tenkaliars to the Streerunga Sawmi's Kovil, and to their consenting to have the Nunmay and Tinmay ceremonies performed in their houses by the Tenkaliars as Addeapacauls or Vadaparayanums and to the right of the Tenkaliars receiving Theertham first that the Vadakaliar were permitted by them to reside within the Suptha Pracarum.

4 Though the Court, upon the above reasoning, and a conclusion, confirm the superiority of the Tenkaliars over the Vadakaliar in the Suptha Pracarum on the Island of Streerungam, nevertheless, it is to be understood, the Court does not mean thereby to allow, that their superiority over the Vadakaliars is to be generally through the Zillah in places that may have been erected for the express purpose of the Vadakaliar, for that would be contrary to the professed intent of the Regulations, and the Vadakaliars are therefore to understand that if any rich man should obtain a grant of ground for the purpose of erecting a similar Suptha Pracarum with all its appendages to that on the Island Streerungum for the express purpose of the Vadakaliars, they of course in such a Stallam will have their superiority confirmed to them over the Tenkaliars.

5. Though it appears by the proceedings, that the defendants have without any authority interrupted the plaintiffs in their dictatorial capacity, nevertheless, as no proof has been brought to the plaintiffs having experienced the loss of Star Pagoda 416-22-0 under the heads of Rendayeram, and Nauloyera Prabundem Cootums, and that of Nunmay and Tinmay, they cannot on that account recover that sum as damage from the defendants.

6. It is therefore decreed conformably to Section X, Regulation II, A. D. 1802, that the Tenkaliars be confirmed in their superiority over the Vadakaliars of the Streerunga Swamy Kovil in the Suptha Pracarum and the Island of Streerungam, and that they be the dictators in all the ceremonies to be performed to the Sawmies therein, and that they alone have the right of performing the Nummy and Tinmy ceremonies in the houses of the Vadakaliars and other of the Hindu caste within the Suptha Pracarum agreeably to Mamool, and that they receive the usual Thatchanay on that account, and the Teertham first as intended by Mr. Wallace's Proclamation, dated 31st August 1803, and that the Vadakaliar, be prohibited from interfering therein, and that the defendants pay batta to peons and batta to witnesses immediately.

7. The defendants and Vadakaliars are to understand, that if they attempt to interrupt the Tenkaliars in any of the previous privileges confirmed to them, that the Judge in his Magisterial capacity will either cause to inflict corporal punishment on the back of such offender and banish him out of the Suptha Pracarum or commit him to prison for trial before the Circuit Judge.

Given under my hand and seal of the Court at Trichinopoly Zillah Court, under date the 28th April 1808.

(Signed) R. H. LATHAM,
Judge.

Read and true copy given on the 7th May 1808, corresponding to 27th Chittarai of the year Vebavah.

(Signed) R. H. LATHAM,
Judge.

(A true copy.)

H. M. BLAIR,
Collector.

15th August 1811—Peshkar to Collector—Archakas, Paricharakas &c, not Mirasdars.

இது மஹாராஷ்ட்டிர தஸ்தா வேஜுக்கு சரியான தர்ஜமா.

திருச்சிறாப்பள்ளி சுபா கலெக்டடர் மேஸ்த்தர் ஜார்ஜ் திரொவரஸ் துரையவர்கல் சமுகத்துக்கு.

ஸ்ரீரெங்கம் வகைரு பேஷக்கார் ரூமதாஸ் பண்டிதற் மிகவும் வணக்கமாய் யெழுதிக்கொண்ட அர்ஜி.

நாளது ஆகஸ்ட்டுமீ நாளது தேதிவரைமில் சமுகத்தின் தயவினாலே சர்க்கார் வேலையில் ஆசருகியிருக்கிறேன். யேழையினுடைய ஸலாம்.

ஒறையூர் தெலுங்கன் பாபி செட்டியென்பவனுக்காக உத்திரவு வந்திருக்கிறது, ஆனால் பாபிசெட்டி யென்பவன் யெணணைகொண்டுவந்து ஸ்ரீரெஙகத்தில் வெகுநாளாய வித்துககொண்டிருந்தான். வியாபாரம் செய்கிறது, மிராசுவேலை ஒப்பந்தம் காணப்படயில்லை. பிராக்கில் வாணிய யிருளன் யென்பவன் ஸ்ரீரெங்கத்தில் யெண்ணை விற்கிற கடைகளுக்கு யொருனூரு ரூபாய் இஜாரு ஒப்புக்கொண்டு மேல்ப்படி தெலுங்கன் பாபிசெட்டி பொருநாளாய் வித்துக்கொண்டுவந்ததுபோல் விததுககொண்டிருக்குப்போது அவன் விற்கவேண்டியதில்லையென்று பாபிசெட்டியிடத்தில் சண்டைப்பட்டான், பிதிவியினிடத்தில் பிராது வந்தால் மாமூல்ப்படி பாபிசெட்டியை வித்துக்கொள்ளும்படி சொன்னால் வாணிய இருளன் கேக்க தங்களுடைய சமுகத்தில் பிட்டிஷன் கொடுத்து அதின்பேரில் வேறொருவன் விர்க்கவேண்டியதில்லை. இருளனுடைய வசமாகவேயிருக்கும்படி செய்கிறதென்று இண்டார்ஸான பிட்டிஷன் கொண்டுவந்து கொடுத்தான். அந்த இண்டார்ஸ்ப்படி அமூலுக்குக்கொண்டுவந்து முன் பாபிசெட்டி விததுக்கொண்டிருந்தான். இப்போது இருளன் இப்படி செய்திருக்கிறுனென்று சமுகததிற்கு அர்ஜி யெழுதிக்கொண்டேன். அதற்கு ஜவாப்பு வரவில்லை பிறகு பாபிசெட்டி சமுகததில் பிட்டிஷன் கொடுத்ததற்கு யேட் சிரஸ்தேதார திருமலருவை விசாரணை செய்யும்படி உத்திரவு வந்தது. ஷை ரூயர் அவர்கள் அதின் சங்கதிகள் யெல்லாம் யெழுதி அனுப்பிவிக்கும்படி யெனக்கு யெழுதியனுப்பினுர்கள். ஆனால் ஷை நடவடிககைகளை யெல்லாம் யெழுதியனுப்பினேன். அவாகள் விசாரணைசெய்ததும் இல்லாததும் பிதவிகக்தெரியாது. இப்போது திரும்பி பாபிசெட்டி பிட்டிஷன் கொடுத்து இண்டார்சாகியிருக்கிறதை கொண்டுவந்திருக்கிறபடியால் தெலுங்கன் பாபிசெட்டி பொருநாளாய் யெண்ணை வித்துக்கொண்டு வருஷம் 1க்கு இருவத்திநாலு கோபாலிப்பணம் கொடுத்துககொண்டிருந்தான். இருளன் யெல்லா யெண்ணைக்கடைகளையும் இஜாரு ஒப்புக்கொண்டு பாபிசெட்டியை விர்க்காமலிருக்கும்படி சமுகத்தின் யிண்டார்சு பிட்டிஷன் கொண்டுவந்து கொடுத்து-5,6-மீமாய் தனமாரி பத்துசெய்துகொண்டு நாலு பணம் ஜாஸ்தியாய் கொடுத்திருக்கிருன். சமுகத்தின் யோசனைக்குக் கொண்டுவந்து யெப்படி உத்திரவாகிரதொ அந்தப்படி நடந்துகொள்ளுகிறேன். கலம் 1.

ஒறையூர் பண்டாரி சமுகத்தில் பிட்டிஷன் கொடுத்து இண்டார்ஸான பிட்டிசனைகொண்டு வந்து கொடுத்தான். விசாரணை செய்து தெரியப்படுத்த பிதவிக்கி உடம்பு சொஸ்தமில்லாததனாலே கொஞ்சம் தாமசப்பட்டதனாலே ஷை பண்டாரிகள் மறுபடி பிட்டிஷன் கொடுத்த உடனே யிண்டார்ஸைகொண்டுவந்து கொடுத்தான். உடம்பு சொஸ்தமாயிருந்தால் பிதவி தாமசம் செய்ய காரணமில்லை. பண்டாரிகளுடைய சங்கதி-ஸ்ரீரெங்கத்தில் நகைகள் திருட்டு போனதில் அனுமானப்பட்டவர்களே ஒறையூரிலுமிருக்கிருர்கள். பிட்டிஷனில் பாரம்பிரியமாய் தாங்கள் மிராசுக்காறர்கள், தங்கள்பேரில் ஒரு குத்தமில்லாமலிருக்க தங்களையெடுத்து போட்டிருக்கிருர்கள் யென்று பொய்யாய் யெழுதியிருக்கிருர்கள். கலம் 2.

அந்த கோவிலர் றெவாலிஸ் சாகேப் அவர்கள் நாளையில் புதிசாய் நேமகமாயிருக்கிரது. போன ரத்தாக்ஷி வருஷம் சித்திரைமீ 7உ சுவாமிக்கி வைத்து 6 வருஷமாச்சுது. அர்ச்சகாள்பரிசாரக்கா வகைருக்கள் ஒன்றும் மிராசுதார்கள் அல்ல. அப்போது அர்ச்சக-பரிசாரக்கன் வகைருவுக்கு நேமகம் செய்தபிறகு ஒரு வருஷம் $3\frac{1}{2}$ மாசமான பிறகு ஸ்ரீரெங்கம் பண்டாரியால் அப்பு யென்பவனுக்கு சர்க்காரில் கூலி ஒப்பந்தம் நித்தியம் கால்த்தளிகை சாதம் யேர்ப்படுத்தி முன் முத்துசாமி பேஷக்கார் அனுப்பியிருககுருர் சுமார் 4 வருஷமாச்சுது. ஆனதால் மிராசு அல்ல. அதர்க்குமுன் பேஷக்காற் முத்துசாமி ஒறையூர் மாஜி மணியம் சுப்பருயர்பேருல் யெழுதிய ஓலை தஸ்தாவேஜு யிருக்குரது. அதர்க்கு நக்கல் அனுப்பியிருக்குறேன் அதின்பேரில் மிராசு அல்ல யென்பது சமுகத்துக்கு தெரியவ

ரும் 2வது-அப்பு யென்பவன் சர்க்காராலே க்ஷேமமாயிருக்க அந்த வேலை பண்டாரி யெல்லோரும் பார்த்துக்கொண்டு அந்தக்கோவிலிலும (வெள்ளி ஆஸா) ஸ்ரீரெங்கராஜன் யென்பவன் அருத்து ஒரு பில்லை திருட்டுப் போயிருக்குரது. கலம் 3.

அதின் பிறகு நாச்சியாரம்மாளுடைய ஒரு வாலி சறபிருக்க பண்டாரி ருபஜீ யென்பவன் ஒரு குண்டு திருடினதற்க்கு அவடத்திய மணியகாரன் கெணபதி நம்ம பேருல் யெழுதி பண்டாரியையும் அனுப்பிவித்தார் நாமும விசாரணை செய்ததில நான் வாங்கயில்லை, நான அரியமாட்டேன் யென்று சொன்னார். அதின்பிறகு ஒறையூரில் ருசுவானல் குடுக்குறேன் யென்று அத்தாக்ஷி யெழுதிக்கொடுத்திருக்குறான் அதின் நக்கலையும் அனுப்பியிருக்கிறது. (வெள்ளி ஆஸா) செய்வித்த சாத்தாணிகளுடைய அத்தாக்ஷி நக்கலும் அனுப்பியிருக்கிரது. ஸ்ரீரெங்கத்தில் தண்டை செய்த பண்டாரிகளை ஆனதனால் அத்தாக்ஷி வகையரு 6 தஸ்தாவேஜி நகல் யெல்லாம் பாக்க முன் பேஷ்க்கார யெழுதினதையும் பார்க்க பிட்டிஷன் கொடுத்தவர்களுக்கு இலாகா யில்லையென்று சமுகத்தின் சித்ததுக்கு வரும். இது பிராது அல்ல. 2 வது அவிடத்திலும் திருத்திக் காணப்பட்டபடியால் முதலிலும் சர்க்காராலே வைதத அவர்கள் பேரில் ருஜு கொடுத்து அத்தாக்ஷி யெழுதிக்கொடுத்தபடி குடுக்குரதில்லை யென்று தண்டைசெய்தபடியினாலே இப்பவும் சர்க்காருர்யெடுத்து வேறெ ஒருவன் சுவாதீனத்தில் வேலைவாங்கும்படி செய்திருக்குது. இதுக்கு உத்திரவு யெப்படி ஆகிறதோ அந்தப்படி அமலுக்குக் கொண்டுவருகிறேன். கலம் 4.

ஆகையாலிது சங்கதி தெரியலாவதாய் யெழுதிக்கொண்டேன்.

1811-ஹு ஆகஸ்ட்டுமீ 15உ.

(ஒப்பம்) ராமதாஸ் பண்டிதர் பேஷ்க்கார்,
ஸ்ரீரெங்கம்.

22nd September 1811—Muchilika executed by Archakas for a portion of Pandari work distributed to them.

1811ஹு செப்டம்பர்மீ 22உ பிறஜோத்பத்திஹு புறட்டாசிமீ 8உ திருச்சினாப்பள்ளி சுபாவகையரு கலெகட்டருகிய மகா-ா-ா-ஸ்ரீ மேஸ்தர் சார்ச்சு திரேவர்சு துரையவர்கள் கும்பினி சர்க்காருக்கு.

ஸ்ரீரங்கநாதசுவாமியார் கோவில் அர்ச்சகாள் தேவராஜ பட்டர், அய்யன், சிங்கமய்யங்கார், லெட்சுமணய்யங்கார் குமாறர் குப்பணய்யங்கார், கிருஷ்ணமாசாரி குமாறர் சீரங்கருயர், அப்பணய்யங்கார் குமாறர் குப்பணய்யங்கார், சக்கராருயர், நரசய்யர், நாங்கள் யெழுதிக்கொடுத்த அக்ஷராட்சி.

யென்னவென்றால் ஷெ ஸ்ரீரெங்கநாத சுவாமியார் கோவில் பண்டாரிகள் பார்த்துவந்த வேலைக்காக சர்க்காரில் எங்களை திட்டம் பண்ணினபடியினாலே சுவாமி நித்தியப்படி அதிகப்படிக்கி பாத்திரம் சோதிக்கிறது சொட்ட மெத்தவர்கள் ஏகாந்தபொட்டி திருவாசி இந்த வேலைகளும் ஆழ்வான்கோவில் பரிசாரகமும் அதைச்சேர்ந்த வேலைகளும் இதுகளெல்லாம நாங்களே ஒப்புக்கொண்டு சுவாமி காரியம் நித்தியப்படி அதிகப்படி உச்சவமுதலான காரியங்களெல்லாம் காலாகாலத்தில் ஜாக்கிரதையாய் பார்த்துக்கொண்டு வருவோமாகவும். மேலெழுதிய வேலைகள் சர்க்கார் மனுஷாளாயி நாங்கள் பார்த்துவரப்பட்டதற்கு சர்க்காரில் திட்டம்பண்ணின சம்பளம் ஆழ்வான் கோவில் பரிசாரகத்துக்கு மாத்திரம் நாள 1 க்கு கால்தளிகை சாதமும் நித்தியப்படி வர்க்கவகை மாதூலமுமான சாதமும் பத்திக்கொண்டு மேலெழுதிய சுவாமி காரியங்களில் யாதொரு வித்தியாசமும் வாராமல் ஜாக்கிறதையாய் நடந்துகொண்டு வருவோமாகவும். இப்படி வருமிடத்தில் சுவாமி காரியத்திலாவது சாமான் மத்த காரியத்திலாவது வித்தியாசம் வந்தால் அது நாங்கள் உத்திறவாதம் பண்ணுவோமாகவும். மேலேகண்டிருக்கிற வேலைகள் நாங்கள் பார்த்து வருகிறதை சர்க்காரில் எப்போ வேண்டா

மென்று உத்திறவாகுறதோ அப்போது நாங்கள் விட்டுவிடுவோமாகவும். இந்தப்படிக்கு எங்கள் மனோருஜியில் யெழுதிக்கொடுத்த அத்தாட்சி.

தேவராஜ பட்டர். சிங்கமய்யங்கார். அய்யன். அப்பனய்யங்கார் குமாரர் குப்பனய்யங்கார். கிஷ்ணமாசாரி குமாறன் ஸ்ரீறங்கருயர். நாசு. பெரிய குப்பனய்யங்கார். சக்கராருயர். சாட்சி சிங்கருசாலு அரிவேன். பாட்டருசாரி அரிவேனென்றும் கையெழுத்து போட்டிருக்கிறார்கள்.

(Signed) I. STOKES,
Ag. Collector.

October 8th 1811.

(ஒப்பம்) சி. வயித்திலிங்க முதலி,
பே. பே.

(True copy) ஸீல்

A. KRISHNASWAMIYAR,
Deputy Collector.

22nd September 1811—Similar Muchilika by Veukata Verada Iyengar, Venguviengar's man Ramanjiengar, Appuvien's son Samuvien for a second portion of Pandari work.

1811-ஹு செப்டம்பர்மீ 22உ பிறஜோத்பத்திஹு புறட்டாசிமீ 8உ திருச்சிறப்பள்ளி சுபா வகையரு கலகட்டருகிய மகா-ள-ள-ஸ்ரீ மேஸ்த்தர் சாஞ்சிதிரேவர்சு துரையவர்கள் கும்பினி சர்க்காருக்கு.

ஸ்ரீரெங்கனாத சுவாமியார் கோவில் திருமஞ்சனம் ஊழியம்பண்ணப்பட்ட வெங்கிடவரதய்யங்கார், வெங்குவய்யங்கார் மனுஷன் ருமாஞ்சிய்யங்கார், அப்புவய்யன் பிள்ளை சாமுவய்யன் நாங்கள் மூணுபேருமெழுதிக்குடுத்த அத்தாட்சி.

யென்னவென்றால் ஸ்ரீறெங்கநாத சுவாமியார் கோவிலில் பண்டாரிகள் பார்த்து வந்த பிராமணவேலெக்காக யெங்களை சர்க்காரில் திட்டம் பண்ணினபடியினாலே அதிகப்படி உத்ஸவாதி திருமஞ்சனங்களுக்கு கொல்லரிடத்தில் திருமஞ்சனக்கலசம் வாங்கி சோதிச்சு திருமஞ்சனமானவுடனே மருபடி கொல்லரிடத்தில் ஒப்புவிச்சு போடுவோமாகவும் சுக்கிரவாசம் பண்டாரிகுடுக்கிற சாத்துப்படி சந்தணம் வாங்கி நீர்த்தத்தில் கரைக்கிறது சாத்துப்படி குடுக்கிறது. இந்தப்படிக்கி சுவாமிகாரியத்தில் தாட்சியில்லாமல ஜாக்கிரதையாய்ப் பார்த்து வருவோமாகவும். இப்படிவருமிடத்தில் யேதாவது வித்தியாசம் வந்தால் அதுக்கு நாங்களே உத்திரவாதம் பண்ணுவோமாகவும். ஷெ வேலெகள் சர்க்கார் மனுஷாளாயிருந்து பார்த்துவருகிறதற்கு சர்க்காரில் திட்டம்பண்ணினது திருமஞசனம் நடக்கும்போது வட்டில்சுத்தி மற்ற வேலெக்காக மாகாணி தளிகை சாதம் சம்பளம் பத்திக்கொள்ளுவோமாகவும். ஷெ சர்க்கார் மனுஷாளாய் நாங்கள் பார்த்து வருகிற வேலெகளை சர்க்காரில் எப்போ வேண்டாமென்று உத்திறவாகிறதோ அப்போது விட்டுவிடுவோமாகவும். இக்தப்படிக்கி யெங்கள் மனோருஜியில் யெழுதிக்குடுத்த அத்தாட்சி.

(ஒப்பம்) வெங்கு மனுஷன் ருமாஞ்சம். (ஒப்பம்) வெங்கிடவரதன். (ஒப்பம்) சாமு. சாட்சிகள். (ஒப்பம்) பாட்டருசாரி அறிவேன். (ஒப்பம்) சிங்கருசாலு அறிவேன். இந்த

ப்படி கையெழுத்து போட்டிருக்கிறது. அசலுக்கு சரியான நகல். (ஒப்பம்) சி. வைத்திலிங்க முதலி, யேட் பேஷ்க்கார்-

8th October 1811.

(Signed) I. STOKES,
Ag. Collector.

(True copy)

(Signed) A. Krishnaswamiyar
Deputy Collector.

22nd September 1811—Similar Muchilika by Venguviengar, Thathuviengar, Vengitta Veraragava Iyengar, Kutta Kuppaniengar, Kusthuraiengar's son Kuppaniengar and Rangaiengar for a third portion of Pandari work.

——(:o:)——

1811௵ செப்டம்பர் ௴ 22௳ பிரஜோத்பத்தி ௵ புரட்டாசி ௴ 8௳ திருச்சினாப்பள்ளி சுபா வகையரு கலக்கட்டருகிய மகா-ள-ள-ஸ்ரீ மேஸ்தர் சார்ஜிதிரேவர்சு துரையவர்கள் கும்பினி சர்க்காருககு.

ஸ்ரீரெங்கனாத சுவாமியார் கோவில் உள்ளூரார் ஊழியம்பண்ணப்பட்ட வெங்குவய்யங்கார், தாத்துவய்ய வெங்கிட்டவீரராகவய்யங்கார், குட்ட குப்பணய்யங்கார், கஸ்தூரய்யங்கார் பிள்ளை குபபணய்யங்கார், ரெங்கய்யங்கார் நாங்கள் ஆருபேரும் எழுதிக்கொடுத்த அத்தாட்சி.

யென்னவென்றால் ஷெ ஸ்ரீரெங்கனாதசுவாமியார் கோவிலில் பண்டாரிகள் பார்த்துவந்த பிராமண வேலைக்காக சர்க்காரில் யெங்களை திட்டம் பண்ணினபடியினாலே சுவாமி நித்தியப்படி அதியப்படிக்கி கொலலரிடத்தில் தங்கம் வெள்ளி சாமான் நாங்கள் வாங்கி சுவாமி காரியத்துக்கு தாழ்வு வராமல் குடுத்து சுவாமி காரியமானவுடனே மறுபடி கொல்லரிடத்தில் குடுத்துக்கொண்டு அதியப்படி உச்சவாதிகளுககு சலவை வஸ்திரங்களும் வாங்கி யெங்கள் மாரிபத்தில் வசக்குவளையில் வைத்துக்கொண்டு உச்சவததில் சுவாமிக்கி காலாகாலத்தில் கொடுத்துக்கொண்டு நிததியப்படிக்கி சாத்துப்படியும் அதிகப்படிக்கி சாத்துப்படி அரிவானமும் சுக்கிரவாரப் பண்டாரி கொடுக்கிறதை நாங்கள்வாங்கி சுவாமிகாரியம் நடப்பிவித்துகொண்டு வருவோமாகவும். சொட்டமொத்தை அதிகப்படி யேகாந்தப்பொட்டி இது இரண்டும் நம்பியார் ஒப்புக்கொண்டாலாச்சுது. ஒப்புக்கொள்ளாதபோனால் ஷெ இரண்டு காரியமும் கூட நாங்களே ஒப்புக்கொண்டு சுவாமிகாரியம் பார்த்துவருவோமாகவும். மேலெழுதிய வேலைகள் சர்க்கார் மனுஷாளாய் நாங்கள் பார்த்துவரப்பட்டதுக்கு சர்க்காரில் திட்டம்பண்ணின சமபளம் நாள் 1க்கு அரைக்கால் தளிகைச்சாதம் விதம் பத்திக்கொண்டு சுவாமிகாரியத்தில் யாதொருவித்தியாசம் வாராமல் ஜாக்கிறதையாய் நடந்துகொண்டுவருவோமாகவும். இப்படி வருமிடத்தில் சுவாமிகாரியத்திலாவது சாமான் மற்றக்காரியத்திலாவது வித்தியாசம் வந்தால் அது நாங்களே உத்திரவாதம பண்ணுவோமாகவும். இப்படி வருமிடத்தில் மேல்கண்டிருக்கிற வேலைகள் நாங்கள் பார்த்துவருகிறதை சர்க்காரில் யெப்போ வேண்டாமென்று உத்திரவாகிறதோ அப்போது நாங்கள் விட்டுவிடுவோமாகவும். இந்தப்படிக்கி எங்கள் மனோராசியில் எழுதிக்கொடுத்த அத்தாட்சி.

வெங்கு கையெழுத்து. தாத்து கையெழுத்து. குப்பன் கையெழுத்து. வெங்கிட்டவீறருகவன். சின்னக்குப்பன் கையெழுத்து. ரெங்கய்யங்கார். சாட்சிகள் ருசு, சக்கிறபாணி ஆசாரி யென்று நாகறத்தில் கையெழுத்து போட்டிருக்கிறான். பெருமாள் அறிவேனென்று தெலுங்கில் கையெழுத்து போட்டிருக்கிறான்.

8th October 1811.

(Signed) I. STOKES,
Ag. Collector.

அசலுக்கு சரியான நகல். (ஒப்பம்) சி. வயித்திலிங்கமுதலி யேட்பேஷ்கார்.

(True copy)

(Signed) A. KRISHNASWAMIYAR,

Deputy Collector.

22nd September 1811—Similar Muchilika by Rangaiengar, Ramiengar, Rangaiengar and Iyaviengar for a fourth and the remaining portion of Pandari work.

1811௵ செப்டம்பர்ஸ்ரீ 22௳ பிரஜோத்பத்தி௵ புரட்டாசிஸ்ரீ 8௳ திருச்சிறாப்பள்ளி சுபா வகையறா கலெக்டராகிய மகா-ா-ா-ஸ்ரீ மேஸ்தர் சார்ஜ் கிரோவர்சு துரையவர்கள் கும்பினி சர்க்காருக்கு.

ஸ்ரீரெங்கனாதசுவாமியார் கோவிலில் சுக்கிறவாரபண்டாரி ஊழியம் செய்யப்பட்ட ரெங்கய்யங்கார், ராமய்யங்கார், ரெங்கய்யங்கார், அய்யாவய்யங்கார் நாங்கள் நாலுபேரும் யெழுதிக்கொடுத்த அத்தாட்சி.

யென்னவென்றால் ஷை ஸ்ரீரெங்கனாத சுவாமியார்கோவிலில் பண்டாரிகள் பார்த்துவந்த சன்னதியைச்சேர்ந்த பிராம்மணவேலைககாக சர்க்காரில் யெங்களை திட்டம்பண்ணினபடியினாலே ஷை கோவிலிலே நித்தியப்படி அதியப்படிக்கி சர்க்காரில் கொடுக்கப்பட்ட. பச்சக்கல்பூரம், குங்குமப்பூ, கஸ்தூரி, புனுகுசட்டம், சாம்பிராணி, ஆலத்திகல்பூறம், பாக்கு, வெற்றிலை, இதுகளை நிருத்து வாங்குகிறதை நிருத்து வாங்கிக்கொண்டு வெற்றிலை, பாக்கு யெண்ணி வாங்கிக்கொண்டு சாத்துப்படிக்காரன் அறைத்துக் கொடுக்கப்பட்ட நிசகட்டை சந்தணம் மிலாக்காகட்டை சந்தணம அளந்து வாங்கிக்கொண்டு கணக்கப்பிள்ளைகள் சொல்லுகிற கணக்குப்படிக்கு நித்தியப்படி அதியப்படிக்குள்ள சாமான் காலாகாலத்தில் ஜாக்கிறதையாய் குடுத்துக்கொண்டு சுவாமிக்கி உள்சாத்து வஸ்திரம் நித்தியப்படிக்கி வேண்டியதுயெண்ணி வாங்கிக்கொண்டு யெந்தயெந்தவேளையில் யெவ்வளவு தேவையோ அவ்வளவு காலாகாலத்தில் ஜாக்கிறதையாய் குடுத்துக்கொண்டு வருவோமாகவும். இப்படி வருமிடத்தில் சுவாமி காரியத்திலாவது சாமான் மத்தகாரியத்திலாவது யேதாவது வித்தியாசம் வந்தால் அது நாங்களே உத்திரவாதம்பண்ணுவோமாகவும். மேலெழுதிய வேலைகள் சர்க்கார் மனுஷாளாய் நாங்கள் பார்த்துவரப்பட்டதுக்கு சுக்கிரவார பண்டாரி சுவந்திரம் சம்பளம் தவிர இப்போது சர்க்காரில் திட்டம்பண்ணின சம்பளம் நாள் 1க்கு அணாக்கால் தளிகை சாதம் வீதம் வாங்கிக்கொண்டு ஷை வேலைகள் பார்த்து வருவோமாகவும். இப்படி வருமிடத்தில் மேல்கண்டிருக்கிற வேலைகள் நாங்கள் பார்த்துவருகிறதை சர்க்காரில் யெப்போ வேண்டாமென்று உத்திரவாகிறதோ அப்போது நாங்களே விட்டுவிடுவோமாகவும். இந்தப்படிக்கி யெங்கள் மனோருஜியில யெழுதிக்கொடுத்த அததாட்சி.

ரெங்கய்யங்கார். ராமன். ரெங்கன். ஐயா. இந்தப்படி நாலுபேர் கையெழுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். சாட்சிகள். சக்கிறபாணி ஆசாரியார யென்று நாகறத்தில் கையெழுத்து போட்டிருக்கிறான். கஸ்தூரிரெங்கய்யங்கார் யென்று தமிழில் கையெழுத்து போட்டிருக்கிறது.

அசலுக்கு சரியானநகல்.

(ஒப்பம்) சி. வயித்திலிங்க முதலி, யேட்பேஷ்கார்.

I. STOKES,

Ag. Collector,

8th October 1811.

(True copy)

(Signed) A. KRISHNASWAMIYAR, Deputy Collector.

1st October 1816—Collector's order to Peshkar for taking security from Archaka Saluviengar.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் யேட்பேஷ்கார் அப்பாசாமி முதலிக்கி அனுப்பின சன்னது.

என்னவென்றால், ஷை ஊரிலிருக்கும் அர்ச்சகன் சாலுவய்யங்கார் என்கிறவன் ஷை கோவிலில் தனக்கு இருக்கப்பட்ட பூஜை காணியாக்ஷி அலுவலை தனக்கு கிடைக்கும்படியாய் செயயவேணுமென்று பெட்டிஷன் பண்ணிகொண்டுயிருந்த சங்கதியை குறித்து ஸ்தலத்தார்மூலமாய் விசாரணை செய்ததில் ஷை சாலுவய்யங்காருலே ஷை பூஜை காரியங்களுக்கு யாதொரு விரோதங்களில்லையென்றும் நல்லயோக்கியனென்றும், ஆனால் ஷை யான் முன்னாலே ஷை ஊரில் சிறிது திருட்டுத்தனம செய்ததாக மேஜஸ்திரேட்டு துரையவர்களுடைய தெண்டனைக்கி உள்ப்பட்டு இருந்தபோது ஷை யான் செய்துகொண்டிருந்த பூஜை காணியாக்ஷி அலுவலை மத்தொருத்தன்வசம் செய்து நிரவேத்திக்கொண்டுவரச்சொல்லி முன்னாலே மேஸ்தர் திரெவரசு துரையவர்கள் சன்னதுயனுப்புவிச்சிருக்கிறதும்தவிர அவனுக்கு விரோதமாயிருக்கப்பட்ட சிறிதுபேர் அர்ச்சகாள் பெட்டிஷன் பண்ணிக்கொண்டிருந்த சங்கதியை குறித்து ஷையானை கோவிலுக்குள்ளாக விடவேண்டியதில்லையென்று மேஸ்தர் பேல் துரையவர்கள் சன்னது யனுப்பிவித்திருக்கிறார்களென்றும் நமமிடம் ரூப ரூபில் நீர்சொல்லிக்கொண்டபடியினாலே உத்திரவு செய்கிறதென்னவென்றால் ஷை சாலுவய்யஙகாரென்கிறவன் ஷை கோவில் சுவாமி பூஜை காரியங்களில் யாதொரு விரோதங்களாவது, துர்நடத்தைகளாவது செய்யாமலிருந்து அவனும் கெட்டிக்காரனையும் யோக்கியனையும் ஷை ஸ்தலத்தார் முதலான பேர்களுக்கு சம்மதியாயிருந்தால் அவனிடததில் மாதுபறுண ஜாமீன் வாங்கிக்கொண்டு மறுபடியும் ஷையான் அலுவலை அவன் வசம் செய்துபோட்டு மாமூல்படிக்கி அவனுடைய சுதந்தாமும் கொடுத்துக்கொண்டுவரவும். மத்த ஷையான் ஊரில் திருடடுததனம் செய்த சங்கதியைக்குறித்து நாம் யாதொரு விசாரணையும் விசாரிக்கவேண்டிய அகத்தியமில்லை. அறியவும்.

1816௵ அக்டோபர்மீ 1உ, திருச்சினாப்பள்ளி.

(Signed) G. PHILLIPS, Ag. Collector.

12th December 1818—Collector's order to Peshkar to send from Thiruvallarai a competent Archaka to worship in Srirangam.

நெ. 42.

ஸ்ரீரெங்கம் வகையறா தேவஸ்தானம் யேட் பேஷகார் அபலு நாயக்கருககு.

என்னவென்றால் திருவள்ளறை கோவில் அர்ச்சகாளில் ஸ்ரீரங்கத்து அர்ச்சகாள்வேலைபார்க்கும்படியான யோக்கியனாய் ஒருவனை பார்த்து இந்த சன்னது கண்டதக்ஷணம் அங்குருக்கு அனுப்பிவிக்கவும.

1818௵ டிசம்பர்மீ 12உ, முகாம் திருச்சினாப்பள்ளி.

(Signed) R. W.

13th April 1820—Collector's order to Peshkar to follow Tennachara rules and Sastras in festivals.

ஸீல்.

1820ஸு ஸ்ரீரங்கம் வகையரு தேவஸ்தானம் யேட்பேஷ்க்கார் பேரால் அனுப்பப்பட்ட சன்னது பதிவுடைரியிலிருந்து யெடுத்தெழுதிய யெக்ஸ்திரக்டு.

நெ. 31.—யேப்பிரல்மீ 13உ.

என்னவென்றால் போன யெளர்ணமியன்றைக்கி கிரகணதிருமஞ்சனம் நடக்காமல் அட்டிப்பட்டுப்போன சங்கதியைக்குறித்து நீரெழுதிக்கொண்ட அர்ஜிகளுக்கும் ஸ்தலத்தாரெழுதிக்கொண்ட அர்ஜிகளுக்கும் சரியான நகல்கள் யேட் சிரஸ்ததார் பாலகிருஷண துரையிடத்துக்கனுப்பி விச்சிருக்கிறதுமன்றியில் சாஸ்திரஞாளாயும் தென்னாசார சம்பிரதாயம் தெரிஞ்சவர்களாயிருக்கப்பட்ட நல்லயோக்கியர்களாய் நாலுபேரை பஞ்சாயத்துவைத்து திர்மானஞ்செய்து ஷை திருமஞ்சனம் யாராலே அட்டிப்பட்டுதோ அதுசேதி தெரியப்படுத்தும்படியாய் உத்திறவு அனுப்பியிருக்கிறோமாகையால் நீர் ஷையாரிடத்துக்குப்போய் அவர்கேழ்க்கப்பட்டதற்கு உத்திரவுசொல்லுகிறதும் தவிர இனிமேற்பட சுவாமி காரியங்களில் ஷை ஸ்தலத்தார் யேதாவது தறுகேஷபணைசொன்னால் அதை நீர்கேழ்க்காமல் சாஸ்திரமும் தென்னாச்சார சம்பிரதாயமும் நீர்விசாரணைசெய்து தெரிஞ்சுகொண்டு நியாயம்யெப்படியோ அக்தவிழக்காடு சுவாமிகாரியம் நடப்பிவிச்சுக்கொண்டு வருகிறதேயல்லாமல் ஷை ஸ்தலத்தார்சொல்லுகிறார்களென்று நீர் சுவாமிகாரியம் குந்தகஞ்செய்தால் அதனாலே உமக்குதொந்திரவு நேரிடும். அதறிந்து ஜாக்கிருதையாய் நடந்துகொள்ளவும்.

1820ஸு ஏப்பிரல்மீ 13உ

True copy (Signed) A. KRISHNASWAMIYAR, *Deputy Collector.*

12th June 1821—Collector's order to Peshkar to secure Jewels.

ஸீல்.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்க்கார்பேரால் அனுப்பப்பட்ட சன்னதுபதிவுடைரியிலிருந்து யெடுத்தெழுதிய யெகஸ்திருக்டு. நெ. 45.

ஸ்ரீறங்கம்வகையரு யேட்பேஷ்க்கார் அப்பாசாமிமுதலிக்கி அனுப்பின சன்னதுயென்னவென்றால் ஸ்ரீறங்கனாதசுவாமியார் திருவாபரணம்வகையரு நகைகள் பத்திறப்படுத்துகிறதற்காக பொட்டிக்காக தயார்செய்விச்சு அந்தபொட்டிகளுக்குப் பூட்டும் மூணுதொறகலும் தயார்பண்ணி ஒருதொறகல் சர்க்காரிலும் ஒருதொறகல் ஸ்தலத்தாரில் நாராயண ஜிய்யரிடத்திலும் ஒருதொறகல் கொல்லனிடத்திலும் இந்தப்படிக்கி குடுத்து திருவாபரணம் வைக்கையிலும் யெடுக்கையிலும் மூணுபேருமாயிருந்து பூட்டி ஸ்தலத்தார் அஞ்சுபேருமாய் மாமூல்ப்படி முத்திறைபோட்டு கருகூலத்தில் பத்திரப்படுத்திக்கொண்டு வரச்சொல்லி மேமீ 14உ ஸ்ரீறங்கத்துக்கு சவாரிவந்திருக்கையில் ரூபுரூபில் தாக்கிதுசெய்திருக்க அந்தப்படி சாக்கிருதைசெய்து வருகிறதேதிமுதலாய் யெழுதாமல்போன வயணமென்ன. இப்பவும் மேல்யெழுதியபடி மூணுபேரிடத்திலும் தொறகல்வைத்திருக்கிறதும் திருவாபரணங்கள் யெடுக்கையிலும் வைக்கையிலும் மேலேகண்டிருக்கிற ஸ்தலத்தார் கொல்லன் சர்க்கார்தரப்பில் நீரும் இருந்து சாக்கிருதையாய் நடந்துவருகிற சங்கதியை விபரமாய் அறியப்படுத்துகிறதுமன்னியில் இன்னும் சிலபொட்டிகள் தயார்செய்யச்சொல்லி உத்திரவுசெய்தபடிக்கி பொட்டிகள் தயாரான சங்கதிகளும் அறியப்படுத்தவும்.

1821ஸு ஜூன்மீ 12உ

திருச்சினாப்பள்ளி

ஸ்ரீரங்கம்கோவில் கேழ்வி சுப்பிரமணிய பிள்ளைவசம் யாதாஸ்து—இதுபார்த்தெழுதி

ணசன்னதுபதிவுடை ரியில் அதிகாரஸ்தான் கைவொப்பம் இல்லாததால் இதில்யெழுதப்படவி ல்லை.

True copy (Signed)——— *Assistant Collector.*

12th February 1822—Security bond by Vadagalai Ramanujam Iyengar to keep up to Decree 130 of 1808.

ஸீல்.

1822௵ பிப்பிரவரிமீ 12௳ திருச்சிறுப்பள்ளி சுபா வகையறு யேட் அஸிஸ்டாண்டு கலெக்ட்டருகிய மகா-ள-ள-ஸ்ரீ மேஸ்தர் சார்ஜ் பிலிப்சு துரையவர்கள் கும்பினி சர்க்காருக்கு ஸ்ரீறங்கத்திலிருக்கும் வாத்தியார் அண்ணுவய்யங்கார் குமாறன் ராமானுஜய்யங்கார் யெழுதிக்கொடுத்த ஜாமீன்கத்து.

என்னவென்றால் ஷை யூரிலிருக்கும் றெகுனுதய்யங்காரென்கிறவர் 1808௵ எப்பிரல்மீ 26௳யில் பிறந்த ஜில்லாகோற்ட்டு தீற்புக்கு விரோதமாய் நடந்ததாக ஷை யானை ஆறியவிட்டவாசலுக்குள்ளே விடாமல் வெளியில் நிருத்தியிருக்கிறபடியினாலே ஷையார் இனிமேல் ஜில்லாகோற்ட்டு தீற்ப்புப்படிக்கி நடந்துகொள்ளுகிறதாகவும் அதுக்காக யென்னை சர்க்காரில் ஜாமீனுகசொல்லிவச்சு நான்ஒப்புக்கொள்ளுகிறபடியினாலே யினிமேல்பட ஷை றெகுனுதய்யங்காறென்கிறவன் ஜில்லாகோற்ட்டு தீற்ப்புப்படிக்கி மகா-ள-ள-ஸ்ரீ லெசிங்கட்டன் துரையவர்கள் திற்மானப்படிக்கும் பறஸ்கூ தங்களுக்கு நடந்துகொள்ளுவாறுகவும். அப்படிக்கி நடவாமல் மேலெழுதியதற்கு விரோதமாய்நடந்தால் அதனாலே வரப்பட்ட தகாதாவுக்கு நானே முன்னின்று சர்க்காருக்கு பாத்தியப்பட்டு உத்திறவாதம் பண்ணுவேனுகவும். இந்தப்படிக்கி யென்றுஜியில் யெழுதிக்குடுத்த ஜாமீன்கத்து.

(ஒப்பம்) வாத்தியார் ருமானுஜய்யங்கார்.

சாட்சிகள்.

(ஒப்பம்) சேஷய்யங்கார் அறிவேன். (ஒப்பம்) அப்பணய்யங்கார் அறிவேன்.

True copy (Signed) A. KRISHNASWAMIYAR, *Deputy Collector.*

14th February 1822—Similar bond by Vadagalai Srinivasa Raghavachari.

ஸீல்.

1822௵ பிப்பிரவரிமீ 14௳ திருச்சிறுப்பள்ளி சுபாவகையறு யேட் அஸிஸ்டாண்டு கலக்டருகிய மகா-ள-ள-ஸ்ரீ மேஸ்தர் சாரஜ் பிலிப்சு துரையவர்கள் கும்பினிசர்க்காருக்கு ஸ்ரீறங்கத்திலிருக்கும் ஸ்ரீனிவாச ருகவாசாரியார் யெழுதிக்குடுத்த ஜாமீன்கத்து.

என்னவென்றால் ஷை ஊரிலிருக்கும் சின்னண்ணு வய்யங்கார்யென்கிறவர் இனிமேல்ப்பட ஜில்லாகோற்ட்டு தீற்ப்புப்படிக்கி நடந்துகொள்ளுகிறதாக யென்னை சர்க்காரில் ஜாமீனுகசொல்லிவச்சு நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறபடியினாலே இனிமேல் ஷை சின்னண்ணுவய்யங்கார் யென்கிறவர் 1808௵ எப்பிரல்மீ 26௳யில்பிறந்த ஜில்லா கோற்ட்டு தீற்ப்புப்படிக்கும் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ லெசிங்கட்டன் துரையவர்கள் திற்மானப்படிக்கும் பறஸ்கூ தங்களுக்கு நடந்துகொள்ளுவாறுகவும். அப்படிக்கிநடவாமல் மேலெழுதியதற்கு விரோதமாய்நடந்தால் அதனாலேவரப்பட்ட தகாதாவுக்கு நானேமுன்னின்று பாத்தியப்பட்டு உத்திறவாதம் பண்ணுவேனுகவும். இந்தப்படிக்கி யென்றுஜியில் எழுதிக்குடுத்த ஜாமீன்கத்து.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீனிவாஸருகவாசாரியார்.

சாட்சிகள்.

(ஒப்பம்) சேஷய்யங்கார் அறிவேன். (ஒப்பம்) ரெங்கய்யன்.

True copy (Signed) A. KRISHNASWAMIYAR, *Deputy Collector.*

22nd February 1822—Similar bond by Vadagalai Regunatha Iyengar.

ஸீல்.

1822ஹ பிப்பிரவரிமீ 22உ திருச்சினாப்பள்ளி சுபா வகையரு பேட் அஸிஸ்ட்டாண்டு கலெக்டடருகிய மகா-ா-ா-ஸ்ரீ மேஸ்தர் சார்ஜ் பிலிப்சு துறையவர்கள் கும்பினிசர்க்காருக்கு ஸ்ரீறங்கத்திலிருக்கும் வாத்தியார் றெகுனாதய்யங்கார் பெழுதிக்குடுத்த முச்சிலிக்கை.

என்னவென்றால் 1808ஹ ஏப்பிரல்மீ 26உயில் பிறந்த ஜில்லாகோற்ட்டு தீற்ப்புக்குவிரோதமாய் நடந்தநிமித்தியம் பென்னை ஆறியவிட்டவாசலுக்குள்ளே விடாமல் நிருத்தியிருக்கிறபடியினாலே நான் இனிமேல்ப்பட ஜில்லாகோற்டடு தீற்ப்புப்படிக்கும் மகா-ா-ஸ்ரீ லெசிங்கட்டன் துறையவர்கள் தீற்மானப்ப்டிக்கும பறஸ்கூ தங்களுக்கு நடந்துகொள்வேணுகவும். அந்தப்படிக்கி நடவாமல விரோதமாய்நடந்தால் ஆறியவிட்ட வாசலுக்கு வெளியில் யென்னை நிருத்திப்போடுகிறது மல்லாமல் சாக்காரில் விதிக்கப்பட்ட அபறாதமும் குடுப்பேனாகவும். அதற்காக ஜாமீனும் சொல்லிவைக்கிறேன். இந்தப்படிக்கி யென்றாஜியில் யெழுதிக குடுத்த முச்சிலிக்கை.

(ஒப்பம்) றெகுனாதய்யங்கார்.

சாட்சிகள்.

(ஒப்பம்) சடகோபய்யங்கார். (ஒப்பம) அப்பு.

True copy (Signed) A. KRISHNASWAMIYAR, *Deputy Collector.*

23rd February 1822—Similar bond by Vadagalai Chinna Annaviengar.

ஸீல்.

1822ஹ பிப்பிரவரிமீ 23உ திருச்சினாப்பள்ளி சுபா வகையரு பேட் அஸிஸ்டாண்டு கலக்ட்டருகிய மகா-ா-ஸ்ரீ மேஸ்த்தர் சார்ஜ் பிலிப்சு துறையவர்கள் கும்பினிசர்க்காருக்கு ஸ்ரீறங்கத்திலிருக்கும் சின்னண்ணாவய்யங்கார் யெழுதிக்குடுத்த முச்சிலிக்கை.

என்னவென்றால் நான் 1808ஹ ஏப்பிரல்மீ 26உயில்பிறந்த ஜில்லாகோற்ட்டு தீற்புக்கு விரோதமாய் நடந்தநிமித்தியம் யென்னை ஆறியவிட்டவாசலுக்குள்ளே விடாமல் நிருத்தியிருக்கிறபடியினால் நான் இனிமேல்ப்பட ஜில்லாகோறட்டு தீற்ப்புப்படிக்கும் மகா-ா-ஸ்ரீ லெசிங்கட்டன் துரையவர்கள் தீர்மானப்படிக்கும் பறஸ்கூ தங்களுக்கு நடந்தகொள்ளுவேணுகவும். அப்படிக்கி நடவாமல் விரோதமாய்நடந்தால் ஆறியவிட்டவாசலுக்கு வெளியில் யென்னை நிருத்திப்போடுகிறதுமல்லாமல் சர்க்காரில் விதிச்ச அபறாதமும் குடுப்பேனாகவும். அதற்காக ஜாமீனும்சொல்லிவைக்கிறேன். இந்தப்படிக்கி யென்றாஜியில் யெழுதிக்குடுத்த முச்சலிக்கை.

(ஒப்பம) சின்னண்ணாவய்யங்கார்.

சாட்சிகள்.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீனிவாஸ முதவாசாரியார் அறிவேன். (ஒப்பம்) அண்ணாவய்யங்கார்.

True copy (Signed) A. KRISHNASWAMIYAR, *Deputy Collector.*

21st June 1822—Collector's order to Peshkar to enquire about some irregularities of Archakas.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் பேட் பேஷ்க்காா்பேறால் அனுப்பப்பட்ட சன்னது பதிவுடைரியிலிருந்து யெடுத்தெழுதிய யெக்ஸ்திறாக்ட்டு.

செ. 52.

என்னவென்றால் ஸ்ரீரங்கனாத சுவாமியாருக்கும் நாச்சியார் சுத்துக்கோவிலுக்கும் நித்தியப்படியில் மத்தியானகாலம் பெரியஅவசரம் திருவாராதனைசெய்கிறதற்கு சாஸ்திரப்படிக்கு கலசமஸ்தாபித்து திருமஞ்சனம் செய்கிறதற்கு நாள் 1-க்கு அரிசி, நெய், பாக்கு, வெத்திலை, சந்தனம் இதுகள்குடுத்து ஷை சந்தனம்முதலானதுகள் சாஸ்திரப்படிக்கி நடக்கவேண்டியதற்கு அந்தப்படி நடப்பிவையாமல் நெல்லு அரிசி முதலானதுகள்மாத்திரம் அர்ச்சகாள் கொண்டுபோனதாக இன்னியதினம் ஸ்தலத்தார் அர்ஜிமூலமாய் தெரியவந்தகாரியத்துக்கு.

நீர் ஷை சங்கதிகள் விசாரணைசெய்து சாஸ்திரப்படி சுவாமிகாரியம் நடப்பிவிக்கவேண்டியபொருப்பு உம்முதாயிருக்க அப்படிக்கி நடத்தாமல் முதலானதுகள் அதிகப்படியில் நடப்பிவிக்காமல் வீணாய் நெல்லுமுதலானதுகள் அர்ச்சகாளுக்கு குடுக்கவேண்டியதென்ன; அதற்கு சரியான முகாந்திரம் யெழுதியனுப்பிவிக்கிறதுமல்லாமல் அப்படிக்கிநடத்த பணம் முதலானதுகளை நடப்பிவிக்காமல் நெல்லுமுதலான சாமான்கள் அர்ச்சகாள் கொண்டுபோறது நியாயமாய்தோணுத்துறாலே இனிமேல் சாஸ்திரப்படிக்கிநடத்த பணம்முதலானதுகள் நித்தியப்படியிலும் அதியப்படியிலும் நடப்பிவிச்சு ஷை சாமான்கள் கொண்டுபோகும்படி திட்டம்செய்யவும். அப்படிநடப்பிவையாமல் யெந்த அர்ச்சகாள் யிருக்கிறானோ அப்போப்பட்டவனுக்கு ஷை சாமானும் குடாமல் பூஜைமிச்சம் அய்வேஜியில் தாகல்செய்கிறதும் தவிர ஷை அர்ச்சகர்களையும்கூட்டி அநூர் தேவஸ்தானம் கசேரிக்கி அனுப்பவும்.

1822ஹூ ஜூன்மீ 21உ

திருச்சினாப்பள்ளி.

யாதாஸ்து இதுபாரத்தெழுதின சன்னது பதிவு டைரியில் பிஸிப்சு துரையவர்கள் சயன்யென்று யெழுதப்பட்டிருக்கிறது.

சரியான நகல்.

29th July 1826—Decree in Civil Suit 82 of 1825 to the effect that the Vadagalais cannot recite Vedas.

Dewany Adaulut Zillah Kumbakonam.

Present—George Frederick Cherry Esquire, Judge.

Original Suit No. 82 of 1825.

Plaintiff—Kurathalvar Aiyangar of Srirangam.

Versus.—

Defendants.—1. Parasara Bhuttur. 2. Vadavyasa Bhuttur. 3. Pillachy Vathiar. 4. Kasturi Aiyangar. 5. Kuppaniengar. 6. Srirangachari. 7. Srinivasaiyangar. 8. Tandulam Venkita-Krishniengar. 9. Ramiengar and 10. Veeraperumal of the same place.

Srinivasachariar, Pleader to the 1st Defendant and Venkata Row, Pleader to the 2nd, 3rd, 4th, 6th, 7th, 9th and 10th Defendants.

Decree

The plaintiff in his petition filed on the 29th March 1825, stated that he is one of 34 Brahmins of Srirangam, who are formed into a company or body for the purpose of making Veda Parayanam (reciting the Vedas) behind the Swami at the Srirangam Pagoda on the occasion of its being carried at processions, and that he had paid Rs. 12½, as usual, to that body, for his being received amongst them, on the 20th of Auvani of Yoovah (1815) and had from that period, recited the Vedas, and thereby had become entitled to receive a share of the emoluments receivable by that body; that the Defendants had allowed him his share up to 15th of the month Chittarai of Tarunah (April 1824) but have refused it since. The plaintiff therefore calculating the emoluments from the 16th Chittarai to 16th Masi (or April 1824 to February 1825) at a sum of Rs 510, claimed for his share (being one in 34) Rs. 15. He further

stated that although the 1st and 2nd Defendants have no share in the said emoluments, he had sued them also from their being "Heads or Managers of that body".

The 2nd Defendant in his answer filed 28th July 1825, stated that the Plaintiff being a Vadagalai Brahmin had no right to force himself into the body as all those who performed "Veda Parayanam" were all Brahmins of the "Tengalai Division"; that the plaintiff had never enjoyed; that privilege which was given solely to the "Tengalai Brahmins" by a decree passed by the Zillah Judge Mr Latham in Original Suit No. 130 on the file of the Late Zillah Court of Trichinopoly under date 28th April 1808 as well as by orders issued by the Collectors of Trichinopoly and that this suit being instituted in opposition to that Decree ought to be dismissed under sections 9 and 10, Regulation II of 1802.

The 3rd, 4th, 6th, 7th, 9th and 10th Defendants admit at the bottom of the above answer, that it is correct.

Against the 5th and 8th Defendants, the cause was tried exparte.

The first Defendant in a separate answer filed on the same date admitted the correctness of the plaint but denied the Plaintiff's right to sue him as Defendant

The Plaintiff in his reply filed on the 6th August 1825, stated that the Decree in Original Suit No 130 related merely to the performing certain ceremonies in the houses at Srirangam and not to the making "Veda Parayanam" at the pagoda that the orders of the Collectors have likewise no reference to the subject in question; and that Brahmins of the Vadagalai division were admitted into that assembly and had been so both before and after the passing of the Decree in No. 130; that there are even now in that body 8 other persons of Vadagalai, besides the Plaintiff, of whom 5 had been admitted before; and 3 others together with the Plaintiff subsequent to the date of that decision.

The Rejoinder filed on the 22nd August 1825 is merely a repetition of the answer given by the 2nd Defendant &c,

The Plaintiff filed no document, but examined 3 witnesses viz, 1. Annathurai Aiyangar, 2. Rengaiyangar, 3. Srinivasaiyangar.

The Defendants filed 3 documents viz:—

1. Copy of a Decree in Original suit No 130 on the file of the Late Zillah Court of Trichinopoly.

2. An order issued by the Collector of Trichinopoly under date 6th March 1818.

3. An order issued by the Collector of Trichinopoly under date 15th March 1824.

The Defendants examine 3 witnesses, Viz:—1. Seshaiyangar. 2. Ayyasami Aiyangar. 3. Vengooviengar.

The Zillah Judge having attentively perused the pleadings in this suit as well as Vouchers filed, and heard the evidence given by the witnesses on both sides, comes to the following conclusion.

1. That it appears to the Court that the Plaintiff has clearly brought the claim against the Defendants by this suit with the intention of creating a right not only for himself, but for all other Brahmins of the Vadagalai division "residing at Srirangam to perform the Veda Parayanam" at the pagoda alluded to in the pleadings.

2. That by the Decree passed by Mr Latham formerly the Judge of the Zillah Court of Trichinopoly under date the 28th April 1808 in Original suit No 130, it appears evident that all right and control as to the performance of all and each of the ceremonies required for that Pagoda was declared by him to be vested in the Brahmins of that Establishment, who were of the "Tengalai division" and that all others were prohibited from interfering with or doing any of the ceremonies first "except with the acknowledged consent and approbation of the Tengalai Brahmins".

3. That as no appeal against that decision appears ever to have been admitted, the Zillah Judge is of opinion that under the provision of sections 9 & 10 Regulation II of 1802,

the Plaintiff's suit must be dismissed and he does, accordingly nonsuit the Plaintiff, with costs, as specified hereunder.

To be paid by the Plaintiff to the 2nd, 3rd, 4th, 6th, 7th, 9th and 10th Defendants.

Value of stamp paper	Rs.	12	8	0
Batta to peons	Rs.	1	8	10
Fees of the Pleader	Rs.	0	12	0
Total	Rs.	14	12	10

To the 1st Defendant.

Value of Stamp paper	Rs.	1	8	0
Fees for Pleader	Rs	0	12	0
Total	Rs.	2	4	0

To be borne by the Plaintiff.

Value of stamp paper	Rs.	8	0	0
Batta to peons	Rs.	2	9	1
Total	Rs	10	9	1
Total	Rs.	27	9	11

Total:—Rupees Twenty-seven, annas nine, and Pies eleven.

Given under my hand and the seal of the Court House at Kumbakonam this 29th day of July 1826.

(Signed) G. F. CHERRY,
Judge.

21st August 1826—Collector's order to Peshkar to secure Nabob's Kowl Nama properly.

நெ. 16.

ஸ்ரீரங்கம் வகையரு தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்க்கார் அப்பாசாமிமுதலியாருக்கு.

என்னவென்றால் முன்னாலே நவாபுசாயப்பு அவர்கள் நாளையில் ஸ்ரீரங்கம்கோவிலுக்கு குடுத்திருக்கிற கவுல்நாமாவென்கிற தஸ்தவேஜை மருபடியும் அனுப்பியிருக்கிறோமாகையால் அதை மாமூல்பிரகாரம் ஸ்தலத்தார் இந்துபேரையும் வைத்துக்கொண்டு கருகூலத்தில் முத்திரைபோட்டு ஜாக்கிருதைப்படுத்தவும்.

1826 ஹு ஆகஸ்டுமீ 21உ
முகாம் திருச்சினாப்பள்ளி.

(Signed) R. GRANT.

25th July 1827—Collector's order to Peshkar about Archaka Saluviengar's dismissal.

ஸீல்.

1827 ஹு ஸ்ரீரங்கம் வகையரு தேவஸ்தானம் யேட்பேஷ்க்கார்பேருக்கு அனுப்பப்பட்ட சன்னது பதிவுடைரியிலிருந்து யெடுத்தெழுதிய யெக்ஸ்திறாக்ட்.

நெ. 26.

ஜூலைமீ 25உ

என்னவென்றால் ஷெ கோவில் அர்ச்சக சாலுவய்யங்கார்யென்கிறவன் கோவில் ஸ்தலத்தாரில் முதன்மையான ஸ்ரீறங்க நாராயணஜீய்யனை உதாசினமாய்பேசி அவமானம்செய்ததாய் ஷெயார் உசூரில் பிறுதுசெய்தசங்கதியை சாட்சிகள்மூலமாய் விசாரணைசெய்ததில் பிறுதில்கண்டிருக்கிறபடிக்கி ஷை அர்ச்சகசாலு வய்யங்கார் யென்கிறவன் அவமானமாய் பேசினதாக பூர்த்தியாய் ருசுவானதானபடியினாலே அந்ததப்பிதத்துக்காக அர்ச்சகசாலுவய்யங்காரை அர்ச்சகமிராசிலிருந்து பர்த்தர்ப்புசெய்திருப்பதனாலே இனிமேலாக ஷெயான் கோவிலில்போய் சுவாமிபூஜைமுதலான ஊழியங்கள்செய்யாமல திட்டமசெய்யவும். அதறியவும்.

1827 ௵ ஜுலை ௴ 25௳

முகாம திருச்சினாப்பள்ளி.

True copy. (Signed) A. KRISHNASWAMIYAR, *Deputy Collector.*

28th August 1827—Archaka Kaniyatchi not alienable Saluviengar kept out.

ஸீல்.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்க்கார்பேருல் அனுப்பப்பட்ட சன்னது பதிவு டைரியிலிருந்து யெடுததெழுதிய யெக்ஸ்திறுக்ட்டு.

நெ. 66. 28௳

என்னவென்றால் ஸ்ரீரங்கம்கோவில் அர்ச்சகன் குப்பனய்யங்காரென்கிறவன் அர்ச்சகன் சாலுவய்யங்காருடைய சொந்தமான காணியாக்ஷி சிறுதுகளைத்தான் போக்கியத்துக்கு அன்பது ரூபாய்க்கிவாங்கிக்கொண்டு தன்பேருக்கு கஸ்தவேசு யெழுதிக்கொடுத்ததாகவும் ஷெ சாலுவய்யங்கார் காணியாக்ஷிகளை ஜப்த்திபண்ணச்சொல்லி உத்திரவானதாகக் கேழ்விப்பட்டதாயும் தான்வாங்கியிருக்கிற காணியாக்ஷிகளை ஜப்த்திசெய்யாமலிருக்கும்படி உத்திரவாகவேணுமென்று அசூரில்குடுத்த பிட்டிஷன்சங்கதியை உத்திரவுப்படிக்கி விசாரணைசெய்ததில் பிட்டிஷனர் ஷெ சாலுவய்யங்கார் காணியாக்ஷியை விய ௵ ஆவணி ௴ 25௳யில் ரூ. 50க்கு போக்கியம்வாங்கினதாக சாக்ஷிகையெழுத்துப்போட்டவர்களாலே ருசுவாயிருக்கிறதென்றும் ஆனால் 16 ௵ டிசம்பர் ௴ 3௳யில்புறந்த சன்னது விளம்பரபடிக்கி சர்க்காரில் தெரியப்படுத்தாமல் போக்கியம் வாங்கியிருக்கிறானென்றும் அப்படிக்கி போக்கியம்வாங்கினது பிறட்டாக காணப்படுகிறதென்றும் ரீயெழுதிய 50-வது நெ. அர்ஜிவகையறு வந்தது.

அதுசாரியத்துக்கு உத்திறவுசெய்கிறதென்னவென்றால் ஷை அர்ச்சகன் சாலுவய்யங்காரென்கப்பட்டவனை அர்ச்சக அலுவலிலிருந்து பர்த்தறுப்பு செய்திருப்பதினாலேயும் ஷெயானுக்கு பதிலாக நேமகமாகப்பட்ட அர்ச்சகன் ஷை யான் காணியாக்ஷியைச் சேர்ந்த வருமானம் கைப்பத்திக்கொண்டு சுவாமிகாரியம் பார்த்துவர வேணுமாகச் செய்யவும். ஷெ பிட்டிஷனர் ஷெ விளம்பரத்துக்கும் உத்திறவுக்கும் விரோதமாய் போக்கியம் வாங்கியிருக்கிறதாய் சொல்லுகிறதினாலேயும் அப்பேர்ப்பட்ட போக்கியத்தை ஒருபோதும் மஞ்சூர் செய்யத்தக்கதில்லை. ஆகையால் மூன் உத்திரவுப்படிக்கி ஷெ சாலுவய்யங்காருடைய காணியாட்சியை ஜப்தியில் வைத்து ஷெ அர்ச்சகவேலைக்காக யோக்கியனாக ஒருவனை நேமித்து மிசனுக்கு அசூருக்கு அனுப்பவும்.

1827 ௵ ஆகஸ்டு ௴ 28௳.

முகாம் அரியலூர்.

(True copy) (Signed)——— Assistant Collector.

21st August 1827.—Collector's order to Peshkar about enlistment of Adhyapakas.

ஸீல்.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் பேட் பேஷ்கார்பேருல் அனுப்பப்பட்ட சன்னது பதிவு டைரியிலிருந்து எடுத்தெழுதிய யெக்ஸ்திருக்ட்டு.

நெ. 18. யென்னவென்றால், அத்தியாபகம் அண்ணங்கார் யென்கிறவர் அத்தியாபக சங்கதியை குறித்து அசூரில் குடுத்த பிட்டிஷனை அசூர் இண்டார்ச உக்கிரவுபிரகாரம் விசாரணை செய்து ரிபோர்ட்டுபண்ணியிருக்கிற சங்கதியை குறித்து நீ யெழுதிய 31 நெ. அர்ஜியும் அதற்குள் அடக்கம்பண்ணி அனுப்பிவித்த வாக்குமூலங்களும் வந்தது. அது காரியத்துக்கு ஷை அத்தியாபகம் கோஷ்டியில் சேர்ந்தவர்கள் யாருவது வெளியில் சஞ்சாரம் போயிருந்தால் அவர்கள் வருகிறபரியந்தம் புதுசாய் அத்தியாபகம் சாததயெத்தனப்பட்டவாள் காத்திராமல் அத்தியாபகம் சாத்தலாமென்று மற்ற அத்தியாபகாளும் ஸ்தானிகாளும் சொல்லி வாக்குமூல மெழுதிக்கொடுத்ததாக உம்முடைய அர்ஜியில் கண்டிருக்கிறபடியினாலே அந்தப்பிரகாரம் புதுசாய் அத்தியாபகம் சாத்தவேணுமென்று காத்திருக்கப்பட்டவாளை யெல்லாம் மாமூல்பிரகாரம் சம்பாவனை கொடுத்து அத்தியாபகம் சாத்தச்சொல்லி திட்டஞ் செய்யவும். பின்னும் ஷை அத்தியாபகம் சங்கதி ஸ்தலத்தாரில் ஒருவருகிய அண்ணங்காருக்கு சேரவேண்டிய வருமானத்தை இன்னொரு உத்திரவு கொடுக்கிறவரைக்கும் தேவஸ்தானம் கச்சேரியில் அமானத்துவைக்கவும்.

21—8—27.

முகாம் தச்சங்குரிச்சி.

(True Extract) (Signed) A. RAMACHANDRA ROW, Asst. Collector in charge.

10th October 1827—Collector sanctioning certain expenses incurred in suit against Vadagalais.

நெ. 109.

ஸ்ரீரங்கம் வகையரு தேவஸ்தானம் பேட்பேஷ்கார் அயலுநாயக்கனுக்கு அனுப்பின சன்னது.

யென்னவென்றால், தென்கலை வடகலை வியாச்சியத்தில் கோர்ட்டு தீர்ப்பு முதலான நஸ்தவேசுகள் ருயசம் வெங்குவய்யங்கார் கும்பகோணம் ஜில்லா கோர்ட்டுக்கு போய்வாங்கிக்கொண்டு வந்ததுக்காக அச்சுக்கடுதாசி முதலான சிலவானதுக்காக ஜாப்தா அனுப்பியிருக்கிறபடியால் ஷை ஜாப்தாப்படிக்கி சிலவான ரூ 27 காலே மூணுவீசத்துக்கு வசூல் ரூ. 10 போக பாக்கி ரூ. 17 காலேமுணுவீசம் கணக்கிலே சிலவெழுதிக்கொண்டபடி உத்திரவாக வேணுமென்று நீ யெழுதிய 96வது நெ. அர்ஜி வந்து சேர்ந்தது.

உத்திரவு செய்கிறதென்னவென்றால் ஷை ஜாப்தாவில்கண்டிருக்கிற ருயசம் வெங்குவய்யங்கார் வகையரு பேர்களுடைய படிசெலவு ரூ 8 காலேமுணுவீசம் ஷை யார்கள் சர்க்கார் சேவகத்திலிருக்கிறவாளாகையால் அந்தப்படி பாபத்து முசுரு குடுக்கக்கூடாது. அது போக மற்ற அச்சுக்கடுதாசி வகையரா செலவு ரூ. 19க்கு செல்லு ரூ, 10 போக பாக்கி ரூ. 9ம் கணக்கிலே சிலவெழுதிக்கொள்ளவும் அதறியவும்.

10—10—27. திருச்சிறுப்பள்ளி. Collector.

11th August 1829— Collector's order to Peshkar about the repair of Prakaram walls.

ஸீல்.

செ. 41.

ஸ்ரீறங்கம் டிப்டி பேஷ்கார் திருமலராவுக்கனுப்பின சன்னது.

யென்னவென்றால், ஸ்ரீறங்கம் சித்திரைவீதி, உத்திறவீதி, அடையவளஞ்சான், இந்த மூணுவீதி மதிள்களை பார்க்கும்போது மதிளிலிருந்து வெகு கல்லுகள் விழுந்துபோயிருக்கிறபடியினாலே அந்த இடங்களிலெல்லாம் சுத்திப்பார்த்து விழுந்துபோனகல்லுகளில் இப்போது ஆஜரிலிருக்கப்பட்ட கல்லுகளை ஆஜர் செய்துகொண்டு ஆஜரில்லாத கல்லுகளை கல்லுகள் விழுந்த இடங்களிலிருக்கிற விட்டுக்காரர்களைக்கொண்டு ஆஜர் செய்துகொண்டு அந்த சங்கதியை அசூருக்கு றிபோர்ட்டு செய்யவும்.

11—8—29. மு. திருச்சிறுப்பள்ளி.

17th June 1833.—Saddar Adaulat Proceedings that the Decree of 1808 is executable.

At the Court of the Saddar Adaulat, Monday 17th June 1833.

PRESENT

The Honorable William Oliver Esquire, *Chief Judge.*
" Charles May Lushington Esquire, *1st Puisne Judge.*
" Thomas Alexander Oakes Esquire, *Ag. 2nd Puisne Judge.*
" William Huddleston Esquire, *3rd Puisne Judge.*

Read Petition presented on the 11th March by Krishniengar and others.

(Here enter M. P. No. 51 of 1833.)

1. The prayer of the petition is that the Court will not issue orders for the emolument of the decree in O S No 130 of 1808 on the file of the Zillah Court of Trichinopoly, wherein the Plaintiffs sued to recover the sum of Pagodas 416, Fanams 22, the amount of damages alleged to have been sustained by them in consequence of the performance by the Defendants of certain ceremonies, at which, they, the Plaintiffs, claimed a right to officiate and to receive for the performance thereof, certain fees.

2. The grounds upon which this application is made are, 1st that the subject of the decree is different from that of the plaint, "by which the Court understand the petitioners to mean that the points determined by the decree are different from those which it was the object of the suit to put in issue, 2nd that the decree itself is wholly contrary to Dhurmasastras, religious customs and the Regulations; 3rd that the decree has remained unexecuted for 25 years; 4th that neither the petitioners nor their adherents were Defendants in the cause;" by which the Court suppose to mean that neither the petitioners nor the persons of whom they are representatives were parties to the suit; 5th that the decree is likely to affect many people; and 6th that that the decree has been overruled by several dicisions subsequently passed.

3. In regard to the first plea, it appears to the Court quite plain from the petitioners' own statement as well as from the recital in the decree that the rights and the privileges of the Plaintiffs were fit and necessary subjects of enquiry in the determination of the suit and that the main object of the suit was to obtain a judicial decision upon those rights and privileges. This plea, therefore, the Court consider to be altogether unfounded and it is the only one advanced, which if well founded and brought forward in a reasonable time after the passing of the decree, might perhaps have warranted the interference of the Court to declare the decree void and of no effect.

4. The second plea is one upon which the Court cannot enter without contravening

the provisions of section 21 Regulation II of 1802, which was in force when the decree was passed and for more than a year afterwards.

5. In regard to the third plea, all that needs to be observed is that the non-execution of a decree does not work its nullity nor afford any ground for declaring it null.

6. Neither does the fourth plea afford any ground for annulling the decree. Whether the petitioners are bound by the decree is another question. In general, a decree is conclusive or admissible in evidence only between the parties to the suit or those deriving under them, but there are exceptions to this rule; and whenever the matter in dispute is a question of public right or *lex loci* as in the present instance, a Judgment is evidence for or against parties other than those who were actually concerned in the suit. All persons standing in the same situation are affected by such Judgment and it is evidence to support or defeat the right claimed. The Court observe that litigation would be interminable, if in cases like the present the same subject matter were left open to dispute as often as new parties may arise.

7. The Court are not clear that they correctly comprehend the scope of the fifth plea, but it seems to them that it is in effect the same as the preceding one, and is inadmissible as a ground for annulling the decree.

8. In support of the sixth plea, a reference is made to the decree of the Zillah Court in O. S No. 5 of 1825 and to the decree of the Provincial Court in O S. No 64 of 1812 as well as to Regulation VII of 1817. It appears clear to the Court that the provisions of the Regulation VII of 1817 have nothing whatever to do with the matter in dispute in this case, and the decree referred to would appear to have as little effect as far as the points decided by those decrees, can be gathered from the statement contained in the petition.

9. Upon the fullest consideration, the Court are decidedly of opinion that the prayer of the petition is totally inadmissible.

17th June 1833.

10th April 1835—Collector's order to Peshkar about the dismissal of Archaka Aunaviengar, Pandari Desikamiengar and Karnam.

ஙெ. 107.

ஸ்ரீரங்கம்வகையரு தேவஸ்தானம் ஹெட்பேஷ்க்கார் சுப்பாபிள்ளைக்கு,

என்னவென்றால், நாளது மீ 1௨ ஒரையூர் நாச்சியாரம்மன் பேரில் போட்டிருந்த ஒட்டியாணம்வகையரு ரூ. 24¼ பொருமான தடயங்கள் திருட்டுப்போனசங்கதியை காயிதாப்படி குண்டுசாலை போலீஸ்மாரு விசாரணைபண்ணி யெழுதிய அர்ஜியும் தஸ்தாவேஜுகளும் வந்தது.

அதுகாரியத்துக்கு ஷை போலீஸ் அமீனுவினுடைய அர்ஜியிலேயும் தஸ்தவேஜுகளிலேயும் பார்க்கும்போது ஷை தேதியில் பூஜைமுறை அர்ச்சகன அண்ணாவய்யங்கார் பரிசாரகம் தேசிகையங்கார் இவர்கள்பேரில் அனுமானத்துக்கு யிடமாயிருக்கிறதுமல்லாமல் ஷை யிருவரும் உம்முடையமுன்பாக யெழுதிவைத்த வாக்குமூலத்தில் ஷை திருட்டுப்போன சொத்தின் மதிப்புகிரயத்தை தாங்கள்செலுத்திவைக்கிறதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறபடியினாலேயும் ஷை தேவஸ்தானம் கற்ணன் அன்றையதினம்பகல் ஷை அம்மன்தெரிசனத்துக்குப்போய் சேவிச்சுக்கொண்டுபோனவுடனே ஷை நகை களவுபோனதாக காணப்படுகிறதுந்தவிர பகலிலெல்லாரும் பொழக்கமா யிருக்கப்பட்டவேளையில் வேறைதிருடர்கள்வந்து அவ்வளவு துணிச்சலாய்திருட யேதுயிருதென்று காணப்படுவதால் ஷை மூன்றுபேருங்கூடி மேலெழுதியபடி தடயத்தை யெடுத்திருப்பார்களென்று காணப்படுகிறபடியினாலே களவுபோன தடயத்தின் மதிப்புகிரயத்தை ஷை மூன்றுபேர்யிடத்திலும் உடனே வசூல்பண்ணி களவுபோன தடயங்களுக்கு பதில்நகைசெய்விச்சு தேவஸ்தானம் தாக்கல்பண்ணிக்கொள்ளுகிறது மல்லாமல் ஷை மூன்றுபேரையும் பர்த்தருப்பு பண்ணியிருப்பதினாலே, ஷை அர்ச்சகன பரிசாரகனுக்கு

பதில்நேமித்து தெரியப்படுத்துகிறதுந்தவிர கர்ணனுக்குபதில் நேமுகம்பண்ணி முசலுக்காக அசூருக்குஅனுப்பவும் அரியவும்.

1835ஹு எப்பிரல்மீ 10வ.

(Signed) H. M. BLAIR, *Collector*.

முசிரி.—ஏ. சாமறுவ், குமாஸ்தா அசூர். மு. லக்ஷ்மணறுவ், தே. சிறஸ்தேதார்.

24th April 1835—Reminder about the above order.

1835ஹு ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்க்கார்பேறுல் அனுப்பப்பட்ட சன்னது பதிவுடைரியிலிருந்து யெடுத்தெழுதிய யெகஸ்டிறுக்ட்டு.

128 நெ. எப்பிரல்மீ 24வ.

என்னவென்றுல் ஒறையூர் நாச்சியாரம்மன்கோவிலில் திருவாபரணம் களவுபோன சங்கதியில் அர்ச்சகாள் பரிசாரகன் கணக்கன் மூன்றுபேரையும் நாளது மீ 10வயில் பர்த்தருப்புசெய்து திருவாபரணத்து மதிப்புதகை ரூ. $24\frac{1}{4}$ டை யார்களிடத்தில் வசூல்செய்யும் படியாயும் பதில் அர்ச்சகன் பரிசாரகன் நேமிக்கும்படியாயும் கணக்குக்காக ஒருவனே மிசலுக்கு யனுப்பும்படியாயும 107-வது சன்னது யனுப்பியிருந்ததல்லவா. அதுக்காக இதுவரையில் நீர்செய்திருக்கிற சாக்கிறதையை நிசத்துடன் அரிவிக்கிறதுந்தவிர முன்உத்திறவுப்படி கணக்கனுக்குபதில் ஒருவனே மிசலுக்காக அசூருக்கு அனுப்பவும்.

1835ஹு எப்பிரல்மீ 24வ.

True copy (Signed) A. KRISHNASWAMIYAR, *Deputy Collector*.

ஸீல்.

11th September 1835—Collector's order to Peshkar to enquire about the absence of certain Archakas without leave.

1835ஹு ஸ்ரீறங்கம் வகையறு தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்க்கார்பேறுல் அனுப்பப்பட்ட சன்னது பதிவுடைரியிலிருந்து யெடுத்தெழுதிய யெக்ஸ்டிராக்ட்டு.

294 நெ. செப்டம்பர்மீ 11வ.

என்னவென்றுல் ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானத்தில் ஸ்ரீறங்கனுதசுவாமிக்கி அர்ச்சகன் முதலாகிய ஊழியம்செய்யப்பட்ட குப்பாபட்டன், சானுபட்டன், முத்தியானுதம்பி குப்பாபட்டன் இந்த மூனுபேரும் கோவிலில்ஆஜரில்லாமல அய்திருபாத்துக்கு போயிருக்கிறதாக கிருஷ்ணய்யங்கார அசூருக்கு யெழுதியிருக்கிற அர்ஜியை இதில் அடக்கமாய் உம்மிடத்துக்கு அனுப்பியிருக்கிறது.

அதுகாரியத்துக்கு மேலெழுதிய மூனுபேரும் யெப்போதும்கோவிலில் காத்திருந்து அர்ச்சகன்முதலாகிய ஊழியங்கள் பார்த்துவரப்பட்டவர்கள் ஆஜரில்லாமல் போயிருக்கிறது நிஜம்தானு அப்படிபோயிருக்கப்பட்டவர்கள் யார்உத்திரவின்பேறில் போயிருக்கிறுர்கள். அதுசங்கதியை செம்மையாய் விசாரணைசெய்து தஸ்தாவேஜிகள் அசல் அர்ஜியுடனே அசூருக்கு சீக்கிறம் ரிப்போர்ட்டுசெய்யவும்.

1835ஹு செப்டம்பர்மீ 11வ.

முசிரி.

யாதாஸ்து. இதுபார்த்தெழுதின அசல் சன்னது பதிவுடைரியில் ப்பெளேர் கலெக்ட்டர்யென்று இங்கிலீஷில் போடப்பட்டிருக்கிறது.

True copy (Signed) A. KRISHNASWAMIYAR, *Deputy Collector*

14th December 1835.—Provincial Court's reply to Collector that the Decree of 1808 is enforcible.

Extract from the Proceedings held before the Southern Provincial Court of Appeal on Monday the 14th December 1835.

PRESENT.

Henry Dickinson Esq. *Acting First Judge.*
G M Ogilve Esq. ,, *Second Judge.*

Read letter under date the 11th Instant, received from the Collector of Trichinopoly stating that he had received a precept from the Zillah Court of Cumbakonam requiring him to carry into execution the Decree passed in No. 130 of 1808 on the file of the late Zillah Court of Trichinopoly; but that notwithstanding that he has caused the Decree to be published, he has met with so much opposition in carrying it into effect, that he anticipates being compelled to make return to the Zillah Court, that he is unable to execute it. He therefore solicits instructions of this Court for his guidance.

By the Decree in question, a copy of which accompanied the foregoing letter, the Court discover that the sect of Brahmins called Tengaliars of Srirangam prosecuted those of the sect called Vadagaliars in order to establish their right to the Performance of certain ceremonies within the Sapthaprakaram of the Sriranganathaswami Pagoda, in Srirangam, of which they had been deprived by the Defendants and the decree after commenting on the evidence which had been offered in support of the Plaintiff's claim finally declares "It is therefore decreed, conformably to section 10 Regulation II. of 1802, that the Tengaliars be confirmed in their superiority over the Vadagaliars of Sriranganadaswami Kovil in the Sapthaprakaram on the island of Srirangam, and that they be the Dictators in all the ceremonies to be performed to the Swamis therein."

The Collector sets forth that "The Vadagalai Brahmins who by it (the decree) are expressly prohibited from all interference in the ceremonies of the Pagoda, have on several occasions since its publication infringed on the rights and privileges confirmed exclusively to the Tengalaiar's sect and he adds that very lately they went so far as secretly to strike off the Tengalai Tiruman, from one of the gateways of the pagoda, and substituting the distinguishing mark of their own sect in lieu of it"

The Collector goes on to say "I am not aware of any Regulation by which I am authorized to inflict punishment on the parties offending against the Decree when no actual breach of the peace takes place; but it does seem a hard case; and bears the appearance of an anomaly in the law, that after regular Judgment of a Court passed and orderd to be enforced, no means should exist of putting the said sentence of the law into execution; so that the party in whose favour certain rights have been decreed are obliged to maintain those rights by force, thereby rendering themselves liable to punishment by the Magistrate or they must have recourse on every occasion of those rights being invaded, to an expensive civil process for the recovery of damages By this means, the Magistrate concludes, "the disputes between the parties may be rendered interminable, as the Vadagliars have shown the utmost determination to set at defiance the Decree passed against them; and the probability therefore is, that harassed by the continual encroachments of their opponents, the Tengaliars who are by far the weakest sects will be compelled to give up their undoubted exclusive rights and privileges in the Srirangam Pagoda"

With regard to the decree in question, the Court have to remark that *standing as it does unaffected by any subsequent decision of a superior Court in appeal, it is final, and cannot hereafter, by any authority whatever, be altered*

By the decree, the Tengaliars are declared to be entitled to certain rights, to the exclusion of the Vadagaliars. *In the free and peaceable enjoyment of these privileges, the Tenga-*

liars must be supported and protected and any sect who may dare to interfere with them, must be taught that no one can set himself up against the law with impunity.

The Collector having carried the decree of the Court into execution so far as the publishing of it in the Pagoda, and the directing that attention should be paid to it by the Public servants of the establishment are concerned, can, as the Court apprehend, have no difficulty in maintaining the order thus established by it inviolate.

The Collector acknowledges that nothing can be more likely to lead to a breach of the peace than the determined opposition which is offered to the decree by the party against whom it is passed but it would appear from his arguments that he supposes that it is required by the Regulations that he should wait until a breach of the peace shall have been actually committed before he can interfere as Magistrate to maintain order.

In correction of the error into which the Collector has fallen the Court would direct his attention to the commencement of clause first, section 5, Regulation VI of 1827, by which he will find that as Magistrate, he is empowered whenever he may consider the peace of the community to be endangered, to require both personal recognizances and security for keeping the peace to be entered into and in the event of his requisition not being complied with, to commit the persons from whom they are demanded, to jail.

The Court cannot doubt but that a wholesome exercise of this power against all persons who set themselves up in opposition to the decree will soon reduce them to submission. In the event however of any violence being actually used, it will be the duty of the Magistrate to forward the parties to the Criminal Judge who will either punish them himself or commit them for trial before the Court of Circuit from whom they will doubtless on conviction receive such a lesson as will for the future effectually prevent them and others from setting themselves up against legal authority.

Ordered that extract from these Proceedings be forwarded to the Collector of Trichinopoly for his information and guidance.

(Signed) G M OGILVE,
Ag. 2nd Judge for Registrar.

(True Copy) (Signed) JOHN HARRIS,
Civil Judge.

24th June 1837—Archaka Gopala Bhatten, Sthanika Krishna Iyengar, and a Paricharaka fined by Collector.

No. 219.

என்னவென்றால் ஸ்ரீறங்கனாதசுவாமியாருக்கு காணிக்கையாய் பெருகிகொண்டுவந்த சாளிக்கிருமத்தை சர்க்காரிலும் தெரியப்படுத்தாமலும் வழக்கப்படிக்கி காணிக்கைகளை சாத்தாதவன் வாங்கவேண்டியதை மாமூல்வழக்கத்துக்கு விரோதமாய் பரிஜாரகனும் அவனுக்கு ஒத்தாசையாய் அர்ச்சகன் கோபாலபட்டன் ஸ்தானீகம் கிருஷ்ணய்யங்கார் ஒருசாளிக்கிருமம்வாங்கி திருட்டுத்தனமாய் வச்சிருந்ததாகவும் அதுசங்கதி யெத்துளிகாரனாலே தெரியவந்ததாகவும் அந்த தப்பிதத்துக்காக பரிஜாரகனுக்கு ரூ. 2 அர்ச்சக கோபால பட்டனுக்கு ரூ. 1 கிருஷ்ணய்யங்காருக்கு ரூ. 1 இந்தப்படி ஷெயார்களுக்கு ரூ. 4 அபறுதம் விதிச்சு அவர்களிடத்தில் அபறுதம் வசூல் பண்ணி கணக்கில் தாகல் செய்திருக்கிற சங்கதியை குறித்து நீர் எழுதிய 296 நெ. அர்ஜி வந்தது.

அது காரியத்துக்கு ஷெ தேவஸ்தானத்தில் சுவாமிக்காக வரப்பட்ட காணிக்கை முழுவதும் சாத்தாதவன் வாங்கப்பட்ட வழக்கமாயிருக்க அந்த வழக்கத்துக்கு விரோதமாய் ஷெ பரிஜாரகன் முதலானபேர்கள் அபகரித்து கொள்ளவேணுமென்கிறதைப் பற்றி இப்படிக்கி திருட்டுத்தனமாய் வாங்கினதை சர்க்காரில் தெரியப்படுத்தாமலிருந்தது அவர்கள்பேரில் பாரி தப்பிதமான காரியம். ஆனால் அவர்களிடத்தில் 4 ரூ. அபறுதம் வசூல் பண்ணி யிருக்கி

றதாக நீர் யெழுதியிருக்கிறபடியினாலேயும் பாரி அபருதம் விதிக்காமல் மாப்பு செய்திருக்கிறோமாகையால் இன்மேல்ப்படி இப்படிக்கி ஷை யார்களாவது மத்தவர்களாவது தண்டைகள் செய்தால் அவர்களுக்கு பாரி அபருதம் விதித்து அவர்களை அலுவலிலிருந்து தள்ளி வேறே நேமிக்கப்படுமெ.

ஆகையாலிது சங்கதியை ஷை யார்களுக்கும் மத்தவர்களுக்கும் செம்மையாய் தெரியப்படுத்தவும்.

24—6—37.

26th June 1837—Collector's order to Peshkar to give Korattu maniyam &c to Tengalais only.

ஸீல்.

ஸ்ரீரங்கம் வகையறு தேவஸ்தானம் பேட் பேஷ்க்கார்பேருல் அனுப்பப்பட்ட 1837 ௵த்திய சன்னது பதிவுடாரியிலிருந்து எடுத்தெழுதிய யெக்ஸ்திருக்ட்டு.

நெ. 223. 26உ

யென்னவென்றால் வருகிற 47-ம் பசலிக்காக ஸ்ரீரங்கம்கோவில் ஜோடிபாபத்துகள் யேலம் போட்டதில் கொறட்டுமணியம் உத்தறமணியம வகையறு குத்தகைகளை ஒசந்த துகைக்குக் கேட்க வடகலை பிறமணாள் ஸ்ரீரங்கம்கோவிலில் மேன்மையான அதிகாரம் ஸ்தாபித்துக்கொண்டிருக்கிற தெங்கலை பிராமணாள் எதிரி மதஸ்தாளாக இருக்கையால் அவர்களைக்குறித்து நீரும் ஸ்தலத்தாரும் ஆக்ஷேபம் செய்கிறதாகவும் ஷை கோவிலில் அவர்கள் யாதொரு அதிகாரம் அல்லது விசாரணை செய்கிறதுனாலே கோவில் காரியங்கள் குந்தகப்படுமென்று பயப்படவேண்டியதாக யிருக்கிறதாகவும் நீர் யெழுதிக்கொண்ட 262-வது நெ. அர்ஜியினாலே காணப்படுகிறது.

இந்த சங்கதியை செம்மையாய் ஆலோசித்ததில் கொறட்டுமணியம் உத்திறமணியம் வகையறு அலுவல் பார்க்கிறவர்கள் கோவில் காரியங்களில் மிகுந்த விசாரணை அகத்தியமாய் செய்யவேண்டியதாக காணுது. அப்படிக்கி செய்கிறது வடகலை தென்கலை இரண்டு மதஸ்தர்களுக்கிருக்கிற கொடூரமான விரோதத்துனாலே வடகலை பிராமணாள் அந்த உத்தியோகங்களை பண்ணினால் கோவிலில் வாங்காமல் சண்டை சச்சரவுகளை உண்டாக்கிக்கொண்டேயிருக்கும் பின்னும் 1808 ௵த்திய 130வது நெ. தீர்ப்பு ஸ்ரீரங்கம் கோவில் காரியத்தில் பிறவேசிக்கிறது, அல்லது அதிகாரம் செய்கிறது இதுகளிலிருந்து வடகலை மதஸ்தர்களை நீக்கி வைத்திருக்கிறதென்று அபிப்பிராயமாகி யிருக்கிறது. ஆகையால் ஒசந்த துகைக்கிக் கேட்ட வடகலையார்களுக்கு ஷை ஜோடி பாபத்து குத்தகைகளை உறுதிப்படுத்த வேண்டியதில்லையென்று நம்முடைய அலுவலென்று நாம் நினைக்கிறோம். இது சங்கதியை அவர்களுக்கு நீர் தெரியப்படுத்தவும. பின்னும் போன பசலிக்கு ஷை ஜோடிபாபத்து இஜாரா வாங்கியிருக்கிறவர்களுக்கு தெரியப்படுத்தவேண்டியது யென்னவென்றால் ஷை ஜோடிபாபத்துகளை போன 5 ௵த்தில் குத்தகை கொடுத்திருக்கிற சாரசரி துகைகது ஒப்புக்கொள்ள சம்மதியானால் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுமென்று அறியவும்.

26—6—37.

மு. திருச்சினாப்பள்ளி.

(Signed) H. M. BLAIR, Collector.

(True Extract)

(Signed) Deputy Collector.

28th November 1840—Peshkar to Collector about the dismissal of original Pandaries in Big Temple &c. and the appointment of Archakas and other persons instead.

நெ. 542.

திருச்சிறாப்பள்ளி சுபாவசையறு கலெக்ட்டறுகிய மகா-ா-ா-ஸ்ரீ மேஸ்தர் ஆர்த்தர் பூலிஆன்சலோ துரையவர்கள் சமூகத்துக்கு ஸ்ரீறங்கம் வகையறு தேவஸ்தானம் பேஷ்கார் வைத்திலிங்க முதலியார் வணக்கமாய் சலாம்செய்து யெழுதிக்கொண்ட அர்ஜி.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானத்தில் பண்டாரிகளால் களவு சம்பவிதது அவர்களை பர்த்தருப்புசெய்து சொல்லர்களை நேமுகம பண்ணும்போது அவர்களுடைய மைத்த ஊழியங்களை சர்க்கார் தரப்பில நேமுகம் செய்தவர்களில் சிலபேர்கள் இறந்துபோயும் அவர்களுக்குபதில் நேமுகமானவர்களிடதநில் ஜாமீன் முச்சலிக்கை வாங்கவில்லையென்கிற சங்கதியைகுறித்து றெங்கய்யஙகார் சமூகத்தில கொடுதத இங்கிலீஷ் பிட்டிஷனை யனுப்பியிருக்கிற தாகவும் பண்டாரிகள் தள்ளுபட்டபோது அவாள் பாத்துவந்த ஊழியங்களை சர்க்கார் தரப்பில் நேமித்து தஸ்தாவேஜ்களை வாங்கியிருக்கிறதும் அப்படி நேமிககப்படடவர்கள் இப்போதிருக்கிறதும் இல்லாதபேர்களுக்கு பதில் நேமித்திருககிற ஆகிரவு முதலான விவரங்களை ரிபோர்ட்டுசெய்யச்சொல்லி 258வது நெ. சன்னது சாதராச்சுது.

அதுகாரியரித்துக்கு ஷை சங்கதியைகுரித்து முன்நடந்திருக்கிற நடவடிக்கைகளை ரிகார்டு மூலமாய் பார்வையிட்டதில் ஷை பண்டாரிகளை பர்த்தருப்புபண்ணின சருகூலம் வேலைக்கு மாத்திரம் சொல்லர்களை நேமித்து மைத்த ஊழியங்களை பிராமணாள் செய்யவேண்டிய காரியமாகையால் அந்த அலுவல்பார்க்கப் பட்டவர்களாய் உத்திரவு வந்தபிரகாரம் அறைக்கட்டளையைச் சேர்ந்த வஸ்திரம் வேலைக்கும் அதியபபடிகளில் வெள்ளிப்பாத்திரம் வகையறு சாமான்கள் பொடடியுடன் மண்டபத்துக்கு கொண்டுபோகிற வேலைக்கும் பாக்கு வெற்றிலை ஆலிவாணம் அமத்தி சுவாமிக்கி அமுது செய்யப்பண்ணுகிறவேலைக்கும் முதல் தேதி உள்ளூரார் ஊழியத்துக்கும் 2௳ திருப்பதியார் ஊழியததுககும வெங்குலய்யங்கார், தாத்தமய்யங்கார், வெங்கிட்ட விரருகவய்யங்கார், குட்டிகுப்பனய்யங்கார், கஸ்தூரிய்யங்கார் பிள்ளை குப்பனய்யங்கார், பிட்டிஷனர் றெங்கய்யஙகார், இவர்களையும்,

சக்கரத்தாழ்வார கோவிலில் பரிசாரகவேலைககும் பெரிய கோவிலில் நித்தியப்படிகளில் வெள்ளிப்பாததிரம வகையறு சுத்திபண்ணுகிற வேலைக்கும் ஒறையூர் நாச்சியார்கோவிலில் கருகூலம் வேலைக்கும் அதியப்படியில் திருவாசி சோட்டை ஒத்தை வச்சுக்கொண்டுவந்து கொடுக்கிற வேலைக்கும,

சாந்து நாச்சியார் கோவில் பரிசாரக வேலைக்கும் இதுகளுக்காக அர்ச்சகம் தேவறுஜ பட்டர், அய்யன், சிங்கமய்யங்கார், லட்சுமணய்யங்கார் பிள்ளை குப்பனய்யங்கார், கிருஷ்ணமாச்சாறி பிள்ளை ஸ்ரீறங்கருயர், சககாருயர், நரசய்யங்கார், இவர்களையும்,

திருமஞ்சன காலத்தில் வெள்ளிக்கலசம் சுத்திப்பண்ணுகிற அலுவலுக்கு திருமஞ்சன ஊழியக்கார வெங்கிட்ட வரதய்யங்கார், வெங்குலய்யங்கார் மனுஷியன் ராமானுஜய்யங்கார், அப்பனய்யங்கார பிள்ளை சாமூவய்யங்கார், இவர்களையும்,

நித்தியப்படி அதியப்படியில் சாததுப்படி சேத்து கொடுக்கிற அலுவலுக்கும், உள்சாத்தென சாவஸ்திரம் குடுக்கிறதற்கும், இதுகளுககாக சுக்கிரவாரபண்டாரி ருமய்யங்கார், றெங்கய்யங்கார், அய்யாவய்யங்கார், பிட்டிஷனர் றெங்கய்யங்கார், இவர்களையும்,

ஆக 21 பேர்களை மேல் சொல்லிய விவரப்படிக்கி அந்தந்த வேலைகளை அவாளவாள் பார்க்கும்படி நேமித்து அவாளவாள் செய்யப்பட்ட வேலைகளுக்கும் அதுகளுக்காக சர்க்காரில் பத்திக்கொள்ளப்பட்ட பிரசாத வருமானங்களுக்கும் விவரம்கண்டும் பின்னும் சர்க்கார் மனுஷியாளாய் அலுவல் பார்த்து வருகிறதென்றும் யெப்போ ஷை வேலைபார்க்கவேண்டாமென்று சர்க்காரில் உத்திரவாகிறதோ அப்போ வேலையை விட்டுவிடுகிறதென்றும் தப்பிதங்கள் சம்பவித்தால் உத்திரவாதம செய்கிறதென்கிறதும் கண்டும் 1811ஷு செப்டம்பர்மீ 22௳ யில் நாலுவகுப்பார்களிடத்திலும் முச்சலிக்கை வாங்கப்பட்டு அதில் அப்போ யேட்

அசிஸ்டாண்டு கலக்ட்டருயிருந்த மேஸ்தர் ஜான் இஷ்டோக்கு துரையவர்கள் சயனுடனே தேவஸ்தானத்துக்கு வந்திருப்பதற்கு நகல் தயார் செய்து இதிலடக்கமாய் சமட்சமத்துக்கு அனுப்பியிருக்கிறேன்.

ஷை காலு முச்சிக்காதவிர வேறே ஜாமீன் முதலான யாதொருதஸ்தாவேஜ்களும் வாங்கினதாக ரிகார்டுமூலமாய் காணப்படவில்லை.

மேலெழுதிய 21 பேர்களும் இப்போது ஆஜரிருக்கிறார்களா வென்று விசாரித்ததில் 7 பேர் ஆஜரிருக்கிறதாகவும் மற்றப்பேர்கள் இறந்துபோய்விட்டதாகவும் இறந்துபோனவர்களுடைய பாத்தியஸ்தர்களும் அவாள் தரப்பு மனுஷியாளுமாய் அந்தந்த அலுவல் பார்த்துவருகிறதாய் விசாரணையில் தெரியவருகிறது. அப்படி அலுவல் பார்த்துவருகிறவர்களிடத்தில் சர்க்காரில் முச்சிலிக்கா யாதொன்றும் வாங்கியிருக்கிறதாக ரிகார்டுமூலமாய் காணப்படாத்தினாலே இறந்துபோனவர்களுக்கு பதிலாய் அலுவல் பார்த்துவரப்பட்டவர்களை முன்னொப்பந்தம் முச்சலிக்காவும் ஜாமீனும் கொடுக்கவேணுமென்று நான் கேட்டதில் அந்தப்படிகுடுக்கிறதாக சம்மதித்திருக்கிறார்கள்.

ஷை அலுவல்கள் பார்க்கப்பட்ட ஊழியக்காரர்களுக்கு நாள் 1க்கு சிலவேலைக்கி 2படி அரிசிசாதமும் சிலவேலைக்கி ஒருபடி அரிசிசாதமும் சிலவேலைக்கி அரைப்படி அரிசிசாதமும் சம்பளமாக பத்திவருகிறார்களே தவிர ரொக்கவருமானம் சர்க்காரில்பத்திவருகிறதாகவும் காணப்படவில்லை. இது சங்கதிகளை விவரமாய் சமூகத்துக்கு தெரியப்படுத்தி ஜாக்கிறதைசெய்யவேணுமென்று யிருக்கையில் இந்த உத்திரவும் வந்தபடியினாலே தெரியலாவதாய் யெழுதிக்கொண்டேன். உத்திரவுவருகிறபடி நடந்துகொள்ளுகிறேன். இங்கிலீஷ் பிட்டிஷனையும் அனுப்பி யிருக்கிறேன்.

1840 வரு நவம்பர்மீ 28உ.
ஸ்ரீரங்கம்.

(ஒப்பம்) சி. வைத்திலிங்கம் முதலி, டெ. டெ.

True copy.

(Signed) A. KRISHNASWAMIYAR, Deputy Collector.

ஸீல்.
அசல் 4 ஸ்டாம்பு.
8 அணா லேபில் ஒட்டி யிருக்கிறது.

13th October 1840—A petition from a servant, in the above matter.

To,

A. P. OUSLOW ESQUIRE.,
Collector of Trichinopoly.

The most respectful petition of Rengappiangar Staneegam of Srirangam Pagoda.

Humbly sheweth,

That during the Collectorship of Mr. Travers all the Pandari Brahmins were dismissed on account of great suspicion then existed against them for having made away with some jewels of Pagoda, and Gollahs appointed to the charge of all gold and silver ornaments &c. &c. and certain Bramins appointed for the charge of all valuable cloths, brocades, laced cloths, silks and other effects of immenee quantity, and Muchilikas taken from every one of them to answer all losses &c. of whom, I being one, and we have ever since continued to discharge that duty, as cirkar servants but..
.... of Muchilika are died but we and different individuals are now employed in lieu of those deceased, without any kind of Muchilika whatever, I have therefore represented a petition to your honour's presence on the 28th Ultimo, praying either to deliver

the whole duty of that department over to my charge or to allow me to relinquish that duty, because I entertain great fear to hold an office in common with individuals who have neither tendered security nor executed any Muchilika to the cirkar, but no order has yet been given by your honour regarding my prayers and I most respectfully take the liberty to represent praying your honour will be pleased to send instructions to the Devastanam Head Peshkar either to discontinue those other individuals and to make over the whole duty of that department to me under the responsibility of any Muchilika or to allow me to relinguish the charge of that and Sookaravara Arai duty, because I fear much, that I shall be held responsible to make good all losses &c. that may occur.

For which act of benevolence I shall as in duty bound ever pray.

(ஒப்பம) ரெங்கய்யங்கார். (ஒப்பம்) சி. வைத்திலிங்க முதலியார்.

13th October 1840.

வேட்பேஷ்க்கார்.

True copy (Signed) A. KRISHNASWAMIYAR, *Deputy Collector.*

5th December 1840—Archaka Kuppaniengar asks to be freed from Pandari work.

திருச்சிறுப்பள்ளி கஸ்பா கலக்ட்டராகிய மகா-ஙா-ஙா-ஸ்ரீ மேஸ்தர் ஆர்த்தர்பூலிஆன்ஸல்லோ துரையவர்கள் சமூகததுக்கு.

ஸ்ரீறங்கத்திலிருக்கும் அர்சசகம் குப்பனையங்கார் வணக்கமாய் யெழுதிக்கொண்ட அர்ஜி.

யென்னவென்றால், ஸ்ரீறங்கனாதசுவாமியார் கோவிலைசேர்ந்த ஒறையூர் நாச்சியார்கோவிலில் பண்டாரியென்று ஒருவேலைக்காரன் இருந்தான். அவன்பேரில் சிலஅநுமானத்தைப்பற்றி ஷை யானைத்தள்ளி ஷை யான் வருமானத்தையும் சர்க்காரில் ஜப்திசெய்துகொண்டு வேலையைமட்டும் சர்க்காரில் ஒரு மனுஷியனை நேமுசம் செய்கிறவரையில் என் முன்னோர்களை பார்க்கும்படியாய் தேவஸ்தானம் பேஷ்கார் உத்திரவு கொடுத்தார்கள். என் முன்னோர்கள் மனுஷியானை நேமுகஞ்செய்து பார்த்துவந்தார்கள். இப்போது என் முன்னோர்களில் சிலபேர்கள் இறந்துபோனபடியினாலேயும் என் முன்னோர்கள் வச்சு பார்த்துவந்த மனுஷியான் இப்போது பார்க்க சக்தியில்லையென்று சொல்லுகிறபடியினாலேயும் சுதாவாய்பார்க்க யெனக்கு சக்தியில்லாததினாலேயும் ஷை வேலை பார்க்க சர்க்காரில் ஒரு மனுஷியனை நேமுகஞ்செய்யும்படியாய் உத்திரவாகவேணுமென்று மிகவும் வணக்கத்துடன் சலாஞ்செய்து கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1840௵ டிசம்பர்மீ 5உ.

(ஒப்பம்) குப்பனையங்கார்

(True copy) (Signed) A. KRISHNASWAMIYAR, Deputy Collector.

4th May 1842—Peshkar's report against it

நெ. 178.

1842௵ மேமீ 4உ. ஸ்ரீறங்கம்.

திருச்சிறுப்பள்ளி சுபா ஆக்ட்டிங் கலக்ட்டருகிய மகா-ஙா-ஙா-ஸ்ரீ மேஸ்தர் ஜான்பற்டு துரையவர்கள் சமட்சமத்துக்கு.

ஸ்ரீறங்கம் வகையரு தேவஸ்தானம் வேட்பேஷ்க்கார் வீராசாமியய்யங்கார் மிகவும்வணக்கமாய் சலாஞ்செய்து யெழுதிக்கொண்ட அர்ஜி.

ஸ்ரீரங்கத்திலிருக்கும் அர்ச்சகம் குப்பனையங்கார் அசூரில் குடுத்த பிட்டிஷனில் உறையூர் நாச்சியார் கோவிலில் பண்டாரி அலுவல்களை தான் முதலானபேர் பார்த்துவருகிறதாகவும் இப்போது பார்க்க சக்தியில்லையென்றும் வேறே மனுஷியாளை நேமிக்கும்படியாய் உத்திரவாகவேணுமென்றும் கண்டிருக்கிற சங்கதியை விசாரித்து நடந்திருக்கிற விவரத்தை அறிக்கைசெய்யவும் யென்று 1840ஹ டிசம்பர் 16உயில பிரக்த 128 நெ. இண்டார்சு உத்திரவு வந்தது.

. ரங்கம் தேவஸ்தானத்தில் பண்டாரிகள் கருகூலம் முதலான வேலைகள் பார்த்து வந்தார்கள். அவாள் திருடினதாய் பர்த்தருப்பு செய்தபோது அவாள் பார்த்துவந்த பிராமண ஊழியங்களை சர்க்கார் தறப்பில் பார்க்கும்படி நேமித்தபோது அர்ச்சகாளும் சிலவேலை ஒப்புக்கொண்டு முச்சிலிக்காவும் குடுத்தது முப்பதுவருஷமாய் அலுவல் பார்த்துவருகிறதுமல்லாமல் உறையூர் கோவிலும் இந்த தேவஸ்தானத்தில் சேர்ந்ததானதால் இனிமேலும் இதுவரையில் அவாள பார்த்துவந்தபடி அவாளே அலுவல் பார்த்துவரவேணுமேயல்லாது அவாள் கேட்டுக்கொள்ளுகிறபடி உத்திரவு செய்கிறது யுக்ததமாய் காணப்படவில்லை. அசல்பிட்டிஷனும அனுப்பியிருக்கிறேன்.

(ஒப்பம்) வீராசாமியப்யங்கார். யே. பே. (ஒப்பம்) சேஷையன், ஜவாபுநவிசுயென்று.

True copy (Signed) A. KRISHNASWAMIYAR, *Deputy Collector.*

25th July 1842.—Deed for the Management of Sri Ranganadaswami Pagoda in the District of Trichinopoly

1. We the undersigned do hereby agree to become Durmakarthas of the above mentioned pagoda and the several institutions attached to it promising to fulfil the duties of that situation with fidelity.

2. The authority usually belonging to the office of Durmakartha shall be vested in us and those who hereafter may be appointed Durmakarthas.

3. The Durmakarthas shall be subject to no authority in regard to their management of their trust save on except such as belongs to the established law of the land. The Durmakarthas shall keep regular accounts of receipts and disbursements of the funds entrusted to them and the accounts shall be attested by the entire number of hereditary Sthalathars according to the custom hitherto prevailing.

4. Moreover the 4 Sthalathars and their heirs shall be considered as belonging to the body of Durmakarthas but one of them only at a time shall exercise the office in corporation with the other members and each shall be appointed for one year in rotation.

5. The Names of the present Sthalathars are:—

1. Vedavyasa Bhatter 2. Vadula Desika Rangachari. 3. Parasara Bhatter. 4. Woothamanambi

6. Vedavyasa Bhatter shall hold office for the 1st year and the others in succession in which their names are written above.

7. In the event of vacancies occurring amongst the Durmakarthas by death or resignation it shall be the duty of the remainder to appoint successors. The Durmakarthas shall have the general authority and control over the servants of the Pagoda.

8. It shall be the duty of the Durmakarthas to receive charge of such monies as made from time to time be payable on account of the Pagoda from the cirkar Treasury. They shall be at liberty to appoint a Vakil to receive the said monies.

9. The deed is subject to the confirmation of the Board of Revenue and eventually of the Government and of the Court of Directors.

(ஒப்பம்) வி. கிருஷ்ணருவ். (ஒப்பம்) சந்திரசேகரம் பிள்ளை. (ஒப்பம்) ஸ்ரீ வேதவியாச பட்டர். (ஒப்பம்) ஸ்ரீ வாதூலதேசிக ரெங்காசாரியார். (ஒப்பம்) ஸ்ரீ பராசர பட்டர். (ஒப்பம்) ஸ்ரீ உத்தம நம்பி.

Signed before me at Trichinopoly this 25th day of July 1842.

(Signed) A. P. ONSLOW, *Collector & Magt.*

(True copy.) (Signed) T. APPAJI ROW, *Ag. Deputy Collector.*

25th July 1843—Collector's order to Trustees sending the accouut of all the property, jewels etc. of all the temples.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜர்களாகிய ஸ்ரீவேதவியாச பட்டர், சந்திரசேகரம் பிள்ளை யிவர்களுக்கு.

யென்னவென்றால், ஸ்ரீறங்கம், திருவள்ளறை, சமையபுரம், கிழம்பில், மேலம்பில் இந்த தேவஸ்தானங்களின் திருவாபரணம், பாத்திரம் வகையரா தஸ்ருபஸ்து சாமான்களையும் உங்களை ஒப்புக்கொள்ளும்படி முன்னாலே உத்திரவு அனுப்பியிருந்த காரியத்துக்கு அந்த உததிறவுப்படி தஸ்ருபஸ்தும் உங்களிடத்தில் ஒப்புவித்துபோட்டதாக ஸ்ரீறெங்கம் வகையரா யேட் பேஷ்காராயிருந்த வீராசாமியய்யங்கார் தஸ்தாவேஜுகளுடனே அசூருக்கு ரிபோர்ட்டு செய்திருக்கிறார். அந்தப்படி தஸ்ரூபஸ்தும் வித்தியாசமில்லாமல் கணக்காசாரம் ஒப்புவித்ததில் ஸ்ரீறங்கம பெரிய கோவிலை சேர்ந்த கணக்கு ஷை யேட் பேஷ்காரிடத்தில் நீங்கள் வாங்கிக்கொண்டது போசமைதத சில்லரை தேவஸ்தானங்களின் கணக்குகள ஷை பேஷ்கார் முகாம்தார் வைத்திருக்கிறதுகளை இத்துடனே அனுப்பியிருக்கிறோம். அதை நீங்கள் தஸ்திரம் தாக்கல்செய்துகொண்டு அதுகள் வந்துசேர்ந்ததற்கு அசூருக்கு அரிக்கை செய்யவும்.

1843 ஞு ஜூலை மீ 25 உ.

முகாம்.—வாத்தலை கூடலூர்.

16th November 1845—Trustees' order to Peshkar to issue Mrita Kattalai to a Vadagalai on his undertaking for Tengalai reciting Prabandas.

நெ. 234.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்கார் வெங்கிடாசல முதலியாருக்கு.

யென்னவென்றால், ஸ்ரீறங்கம் கோவில் ஸ்தானிகம் றெகுனாதய்யங்கார் தம்பி நாத்தமய்யங்கார் குமாறன் நாதமுனிய்யங்கார யென்பவன் தன் தமயன் நாதமுனி சேஷாத்திரிய்யங்கார் புறட்டாசி மீ 29 உ யெறந்துபோனதாயும் அதற்காக மாமூல்படிக்கி சன்னதி மரியாதை மிருதக்கட்டளைப்படி குடுக்கும்படி உத்திரவாகவேணுமென்று ஷை நாதமுனிய்யங்கார் பிட்டிஷன் குடுத்தது மன்னியில் சன்னதி மரியாதை அலங்காரம் அவர்வீட்டுக்கு போனவுடனே சேவாகாலம் தெங்கலையாரை கொண்டு மாமூல்ப்படிக்கி இதுவரையில் நடந்துவந்ததாயும் யிப்பவும அந்த மாமூல்ப்படிக்கி நடப்பிவிக்கிறதாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறபடியினாலே ஷை யாருக்கு மாமூல்ப்படிக்கி மிருதக்கட்டளைப்படி சன்னதிமரியாதை குடுக்கவும்.

1845 ஞு நவம்பர் மீ 16 உ.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீஉத்தமநம்பி. (ஒப்பம்) தே. கஞ்சமலை முதலியார்.

மானேஜர்கள்.

18th October 1844—Trustees order to Peshkar referring to Pandari work done by Archakas as cirkar servant and certain wages.

கெ. 190.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் யேட்பேஷ்கார் சேஷய்யங்காருக்கு.

யென்னவென்றால், ஊறையூர் நாச்சியார் கோவிலில் பண்டாரிகள் பார்த்துவந்த வேலையை சர்க்கார் தரப்பில் முன்னாலே ஜப்திசெய்து அர்ச்சகாளை பண்டாரி அலுவல் பார்த்துவரும்படியாய் திட்டம் செய்திருக்கதில் அப்போது திருவாபரணம் சொல்பமாகவும் பித்தளை, வெங்கலம், தாம்புரம் இந்த சாமான்களாயிருந்ததினாலே தாங்கள் ஒப்புக்கொண்டதாயும் இப்போது திருவாபரணம் விஸ்தரித்தும வெள்ளிப்பாத்திரங்களும் ரொம்பவும் பொழங்கிவாப்பட்டதானதினாலே ஒரு மனுஷனை நயமிகையாய் ஜாக்கிறதையின்பேறில் அலுவல் நிரவேத்திவரவேண்டியதற்காக சம்பளம் குடுக்கவேணுமென்று அர்ச்சகாள் கேட்டுகொண்டதறகாகவும் திருவாபரணங்களையும் வெள்ளிஜாமானைகளையும் ஜாக்கிறதைபண்ணவேண்டிய பிரையாசத்துக்காகவும் மீ 1க்கு பூசமிச்சம் அய்வேஜியில ரூ. 3½ விதம் தீர்மானம்செய்திருக்கிறது.

அந்தப்பிரகாரம் அர்ச்சகாளை வரவழிச்சு அந்தவேலைகளில் யாதொருகுந்தகமன்னியில் ஜாக்கிருதையாய் பார்த்துவரவேண்டியதற்காக அவர்களிடத்தில் விபரமாய் முச்சிலிக்காயெழுதி வாங்கிக்கொண்டு மாசம்மாசம் சம்பளம்குடுத்து அலுவல்பார்த்துவரும்படி திட்டம் செய்யவும்.

1844ஹு அக்டோபர்மீ 18உ

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ வாதூலதேசிக ரெங்காசாரியலு தெலுங்கில். (ஒப்பம்) சந்திரசேகரம் பிள்ளை தமிழ். (ஒப்பம்) மு. வெங்குவய்யங்கார். மானேஜர்கள்.

15th September 1848—Singa Bhatter fined by Trustees.

கெ. 157.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் யேட்பேஷ்கார் கிருஷ்ணய்யருக்கு.

என்னவென்றால் ஷை கோவில் அர்ச்சகம் சிங்கபட்டன்யென்பவன் வெள்ளிவட்டில் துளசியைவைத்துக்கொண்டு ஆசிர்தகாரனுடைய அர்ச்சனைசெய்த தப்பிதத்தைக்குறித்து ஷை யானிடத்தில் வசூல்செய்யப்பட்டிருக்கிற அபறாதம் ரூ. 2¼-ம் ஷை சிங்கபட்டன் தான் ரொம்பவும் யேழையும் சம்சாரியுமானதினாலே மாப்புசெய்யவேணுமென்று கேட்டுக்கொண்டதைப்பற்றி ஷை அபறாதம் ரூ. 2¼-வில் ரெண்டு ரூபாய் மாப்புசெய்துயிருக்கிறோம். ஆகையால் ஷை யானிடத்தில் வசூல்செய்யப்பட்டிருக்கிற ரூ. 2¼-ம சிட்டாவில் தாக்கலாய் ஆதாயத்தில் சேர்ந்திருந்தபோதிலும் ரூ. ¼ அபறாதம்பிடித்துக்கொண்டு பாக்கி ரூ. 2-ம் பூசமிச்சத்திலாவது சிலவெழுதி ஷை யானிடத்தில்குடுத்து ரசிது வாங்கிக்கொள்ளுகிறதும்தவிர இனியிப்படிக்கி யேதாவது வித்தியாசமாய் நடந்ததாக தெரியவருமேயாகில் இதற்கும்பாரியான அபறாதம்வாங்கப்படுமென்று ஷை யானுக்கு கண்டிப்பாய் அறிவிக்கவும்.

1848ஹு செப்டம்பர்மீ 15உ

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ உத்தம நம்பி, (ஒப்பம்) வீராசாமியய்யர் தெலுங்கில். (ஒப்பம்) தே. கஞ்சமலை முதலியார். மானேஜர்கள்.

12th October 1851—Ramaswami Bhatter removed by Trustees for doing duty in Asuchi.

கெ. 254.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்கார் கிருஷ்ணய்யருக்கு.

யென்னவென்றால், ஒறையூர் நாச்சியார் கோவில் பூஜை செய்துவருகிற அர்ச்சகம் ராமசுவாமிபட்டன் யென்பவன் தினம் பிரதி ஸ்நானம், ஸந்தியாவந்தனம முதலானதுகள் செய்யாமல் அசுச்சையுடன் நாச்சியாரை தொட்டு பூஜை செய்து வருகிறதாகவும் பின்னும் அவன் செய்துவரப்பட்ட கெட்டநடத்தைகளைக்கண்டும் கிலவியாத்துடன் ஷை கோவிலில இருக்கப்பட்டவர்கள் தபால் மூலமாய் அனுப்பிவித்த கடுதாசியை இத்துடன் உம்மிடத்துக்கு அனுப்பிவித்திருக்கிறோம். அதில்கண்டபடி கெட்டநடத்தைசெய்யப்பட்ட ஷையான் நாச்சியாரைதொட்டு பூஜை முதலானதுகள் செய்துவருகிறது மொம்பவும் அயுக்தமானகாரியமாயிருக்கிறதனாலே இந்த உத்திரவுகண்டவுடன் அர்ச்சகாள் தரோபஸ்துபேர்களையும் வரவழைத்து இந்த கடுதாசியை படித்து காண்பிவித்து யாராருக்கு ஷை கோவில் காணியாகயிருக்கிறதோ அவர்கள் முறைப்படிக்கிப்போய் பூஜை செய்துவரும்படி கண்டிப்பாய் தாக்கீது செய்து ஷை ராமசுவாமிபட்டனை ஷை கோவில் பூஜை செய்ய ஒட்டாமல் நிருத்திப்போடும்படி ஷை கோவில் மணியகாரனுக்கு தாக்கீது செய்யவும்.

1851 ஹு அக்டோபர்மீ 12௳.

(ஒப்பம்) தெலுங்கு கையெழுத்து. (ஒப்பம்) தெலுங்கு கையெழுத்து.
(ஒப்பம்) ஸ்ரீபராசரபட்டர். மானேஜர்கள்.

6th January 1852—Trustees' order to Peshkar excusing Ramaswami Bhatter after 2 months.

நெ. 2.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷகார் கிருஷ்ணய்யருக்கு.

யென்னவென்றால், ஷை கோவில் அர்ச்சகன் ராமசுவாமிபட்டன் சங்கதியை குறித்து டிசம்பர்மீ 20௳ நீ யெழுதிய 242 நெ. அர்ஜி வந்தது.

அது காரியத்துக்கு ஷை ராமசுவாமிபட்டன் ஒறையூர் நாச்சியார்கோவிலில் அசுச்சியுடன் நாச்சியாரை தொட்டு பூஜைசெய்து வருவதாக தெரியவந்ததர்க்காக ரெண்டு மாசகாலமாய் பூஜை செய்ய வொட்டாமல் நிறுத்தியிருந்ததே அவனுக்கு போதுமான சிக்ஷையாயிருக்கிறதுனாலும் இது முதல்தடவையாயிருக்கிறதினாலும் மன்னித்திருக்கிறோம். இனிமேல் ஷையான் காலாகாலத்தில் சுசுச்சியுடன் பூஜைசெய்து வருமலிருக்கிறதாக தெரியவருமேயாகில் தப்பாமல் நிருத்திபோடப்படுமென்று ஷையானுக்கு கண்டிப்பாய் தாக்கீதுசெய்து இனி சரியாய் நடந்துவருகிறதாக அவனிடத்தில் முச்சிலிக்கையும் வாங்கிக்கொண்டு அவனுக்கு யெப்போது முறை வருகிறதோ அவன் முறைமட்டும் பூஜை செய்து வரும்படி உத்திரவு செய்து மைத்த அர்ச்சகாள் முறையை அவரவர்கள் தானே பார்த்துவரவேணுமென்று தரோபஸ்து அர்ச்சகாளுக்கும் அறிவித்து அந்தப்படி நடப்பிவித்து வரவும்.

1852 ஹு ஜனவரிமீ 6௳.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீபராசரபட்டர் தெலுங்கில். (ஒப்பம்) விராசாமிய்யர்.
(ஒப்பம) தே. பாலுசுப்பிரமணி முதலியார். மானேஜர்கள்.

21st September 1852—Provincial Sadur Amin refers Tengalais to a Magistrate about their objection to Vadagalai Vedaparayanam.

ஸீல்:

திருச்சிருப்பள்ளிஜில்லா பிரன்சிபல் சதிர்மீன்கோற்ட்டாறவர்கள் முன்பாக 1852 ஹு செப்டம்பர்மீ 21௳ நடந்தகடவடிக்கையிலிருந்து யெடுத்தெழுதிய டைரியெக்ஸ்திருக்கட்டு.

52 ஹு மனு நெ. 911 லேட் ஜில்லாகோர்ட்டு 1808 ஹுத்திய நெ. 130.

வாதிவகையறாக்களில் ஒருவனான தெங்கலைறெங்காசாரியரால் நாளது மீ 18௳ கொடுக்கப்பட்ட மனுவைபடிக்கலாச்சுது.

ஷை மனுவில் ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானத்திலும் சப்தபிராகாரத்திலும் வேதத்தினாலேயும் பிரபந்தத்தினாலேயும் செய்யப்பட்ட சகல சடங்குகளையும் தெங்கலையார்மட்டும் செய்ய வேணுமேயல்லாமல் வடகலையார்கள் செய்யக்கூடாதென்றும் அவர்கள் செய்தால் தெண்டனைக்குட்படுவார்களென்றுங்கண்டு ஷை நெம்பரில் தீர்ப்பாயிருப்பதாகவும் வடகலையாரில் ஒருவனான கூறத்தாழ்வாரய்யங்கார் கும்பகோணம் ஜில்லா கோர்ட்டு 1825 ௵த்திய அசல் நெ. 82-ல் வடகலையாருக்கு வேதபாராயணத்தை ஸ்தாபிக்கவேணுமென்று செய்தவழக்கிலும் அந்தபாத்தியம் தள்ளுபடியாய் தீர்ப்பாயிருப்பதாகவும் அந்த தீர்ப்புகளுக்கும் மாமூல்வழக்கத்துக்கும் விரோதமாய் தாங்கள் சுவாமிக்குப்பின்னாலே வேதம்சொல்லிக்கொண்டு வருகையில் வடகலையாரும் தங்களுக்குப்பின்னாலே ஒருதும்பல்கூடி பிலாத்காரமாயி வேதம்சொல்லிவருவதாகவும் அதுசங்கதியைக்குறித்து தான்சிவில்கோர்ட்டில் மனுகுடுத்ததற்கு அந்தவிஷயத்தில் இந்தகோர்ட்டார் பிரவேசித்து 1802 ௵த்திய 3 வது சட்டம் 26-வது பிரிவுப்படிக்கி விசாரணை நடப்பிவிக்கலாமென்று செய்திருக்கிற டைரிகளையும் ஷை தீர்ப்புகளின் நகல்கள் கலக்ட்டர் சன்னதுகளின் நகல்கள்முதலான 10 தஸ்தவேஜுகளை குடுத்திருப்பதாகவும ஷை தஸ்தவேஜுகளை பார்வையிட்டுக்கொண்டு 10 காவலாளிகள் அப்படிசெய்துவருவதற்காக 9 சாக்ஷிகளை விசாரித்துககொண்டு வேதபாராயணத்தில் வடகலையார் யெப்போதும் பிரவேசியாமலிருக்கும்படியாயும் யெந்தசடங்குகளையும் அவர்கள்நடத்தாமலிருக்கும்படியாயும் உததிரவாகவேணுமென்றுங் கண்டிருக்கிறது. செப்டம்பர்௴ 30௳

வாதிகளுடைய சுதந்தரிகத்தின்பேரில் அவர்களுடையயெதிரிகள் பிரவேசிக்கிறதாய் அந்தவாதிகளுடைய கக்ஷியைச்சேர்ந்த மனுதாரன் பிறாதுசெய்துகொள்ளுகிறான். ஆனால் ஷை சுதந்தரியத்தைப்பற்றி வாதிகள்பக்ஷத்தில் செய்ததீர்ப்பானது ஒருவிசை நிறவேத்தப்பட்டிருப்பதனாலே அதின்விஷயத்தில் கோர்ட்டாருடைய கடைமையானது முடிந்துபோனதாய் யெண்ணவேண்டியிருக்குது. மேல்சொன்னபடி தீர்ப்புநிறவேறி அனேகவருஷமாய்விட்டபடியால் இப்போது ஷை சுதந்தரிகத்தின் விஷயத்தில் யெதிரிகள் மறுபடியும்பிரவேசித்தால் அதை 1802 ௵த்திய 3-வது சட்டம் 26-வது பிரிவுப்படிக்கி கோர்ட்டாருடைய கட்டளைக்கி யெதிர்த்த குத்தமென்றெண்ணவும் நடப்பிவிக்கவும் கூடாது. வாதிகளிந்த சங்கதியைப்பத்தி சதிர்க்கோர்ட்டாரவர்களிடத்தில் குடுத்தபிட்டிஷன்பேரில் அவர்கள் அனேகந்தடவைகளில் செய்திருக்கிற உத்திரவுப்படிக்கும் மாஜீஆகஜலேரி கோர்ட்டார் 41 ௵ நவம்பர்௴ 19௳யிலும் செய்திருக்கிற உத்திரவுப்படிக்கும் வாதிகளுடைய சுதந்தரிகத்தின் விஷயத்தில் யெதிரிகள் பிரவேசித்ததைப்பத்தி புதுசாய் நஷ்டபிறாதாவது செய்துகொள்ளவேணும் அல்லது 35 ௵ டிசம்பர்௴ 14௳யுள்ள புரேவின்ஷியல் கோர்ட்டார் நடவடிக்கைக்கி அந்தகோர்ட்டாரால் மேஜஸ்திரேட்டுக்கனுப்பிய யெக்ஸ்திராக்டில் யிப்படிப்பட்ட விஷயத்தில் மேஜஸ்திரேட்டார் நடத்தவேண்டியகாரியங்களை தெளிவாய்க்கண்டிருப்பதனாலே மேஜஸ்திரேட்டாறவர்களிடத்திலாவது பிறாதுசெய்துகொள்ளவேணுமென்றும் கோர்ட்டாறவர்கள் உத்திறவு செய்கிறார்கள்.

(ஒப்பம்) ஜே. கார்டன். பிரன்சிபல் சதர் அமீன்.

52 ௵ அக்டோபர்௴ 8௳ குடுக்கலாச்சுது.

சரியான நகல். (ஒப்பம்) டப்ளியு. போயத், ஆக்டிங் பிரன்சிபல் சதர் அமீன்.

சரிபார்த்தது (ஒப்பம்) கிஷ்ணமா, ஆ. சி. றி. டீப்.

19th January 1858—Devaraja Bhatter fined by Trustees.

நெ. 15.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்க்கார் கிருஷ்ணய்யருக்கு.

ஷை கோவில் அர்ச்சகம் தேவராஜபட்டனென்பவன் அற்பசி௴ 28௳யில் பெருமாள் அமுதுசெய்த பொங்கல் தளிகைசேனைமுதலியார் சன்னதிக்கிப்போய் அமுதுசெய்யும் போது வ. மாகாணிபொங்கல்யெடுத்து ககவண்டையில் மறைத்துவைத்திருந்த தப்பிதத்துக்காக ரூ. வ-யும் டிசம்பர்௴ 15௳யில் திருப்புளச்சி பூஜைக்காக ஷை யான் உடனேவராமல்

தாமசப்படுத்திவந்ததனுல், விடியக்காலமே ஷை திருப்புளச்சி அமுசியாமல் அட்டிப்பட்டதற்காக ரூ. இ நீர் அபராதம் விதித்ததைக்குடாமலும் வாக்குமூலம் யெழுதிவைக்கிறதில்லையென்றும் நிருகரித்ததாகவும் சிலவிவரங்கண்டு டிசம்பர் ௴ 10உ யிலும் 15உ யிலும் நீரெழுதிய 356, 361 இந்த இரண்டுநெம்பர் அர்ஜியில்கண்டபடிக்கி ஷை தேவராஜபட்டன்செய்த தப்பிதத்துக்காக நீர்விதித்த அபராதத்தை குடாமலும் வாக்குமூலம் யெழுதிவைக்கிறதில்லையென்றும் நிராகரித்ததற்காக ஷை தேவராஜபட்டனுக்கு ரூ. 1 அபராதம் விதித்திருக்கிறோம்.

ஷை அபராதம் ரூ. 1ம் நீர் இறண்டுதடவையில் விதித்தஅபராதம் ரூ. ௩-லும் உடனே அவனிடத்தில் வசூல்செய்து ஆதாயம்வைக்கிறதும்தவிர உத்திரவுப்படி அபராதம்செலுத்திவைக்கலாம் யேதாவது அப்பியந்திரம்செய்தால ஷை அபராதம் செலுத்துகிறவரையில் அவனை ஆறிவிட்டவாசலுக்குளவிடாமல் வெளியேநிருத்திவைத்து அவனுடைய அர்ச்சகம் முறைவந்தால் வேறே அர்ச்சகனைக்கொண்டு நடப்பிவித்துவரவும்.

1858 ௵ ஜனவரி ௴ 19உ.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ வேதவியாச திருமலைபட்டர். (ஒப்பம்) வீராசாமியையர். (ஒப்பம்) தே. பாலசுப்பிரமணியம், மானேஜர்கள்.

29th May 1858—Lalgudi Head Police report to the Head Assistant Magistrate about Vadagalais Iyal, their commitment and asking for proclamation against Vadagalais' doing similar act.

1858 ௵ மே ௴ 29உ. லாலுகுடி.

நெ. 145.

திருச்சினாப்பள்ளி ஜில்லா யே. அ. மேஜிஸ்திரேட்டாகிய மகா-ா-ா-ஸ்ரீ மேஸ்த்தர் வெச்சு. யெம். எஸ். கிறீம் துரை யவர்கள் சமுகத்துக்கு.

லாலுகுடி தாலூகா யேட் போலிஸ் காதர் சாயபு வணக்கமாய் சலாம்செய்து யெழுதிக்கொண்ட அர்ஜி. ஸ்ரீறங்கத்தில் நாளது மீ 9 உயில் தீர்ப்பு முதலானதுகளுக்கு விரோதமாய வடகலையார் இகல்யென்கிற சடங்கு செய்ததை கேட்ட தென்கலை ஆனை வெஙகிட்டரெங்கய்யஙகார் வகையறா பேர்களை அடித்து கத்தியால் வெட்டி கனமான காயப்படுத்தினதாக குற்றம் சாட்டப்பட்ட காவலாளிகளை குறித்து கிறமபிரகாரம் நடந்துகொள்ளுகிறதாகவும் மற்ற யிருவகை பிறதுகள் விசாரணையாக யிருக்கிறதில் யெத்தை யெப்படி நடததவேணுமோ அந்தப்படி நடதந அதை குறிததம தீர்ப்பு முதலான தஸ்தவேஜ்களை பார்வையிட்டுவருவதில் இருக்கிற சாரத்தையும் இனி கலகம நடவாமலிருக்கவேண்டிய விதத்தையும் கணடு அதை குறிததம் விபரமாய் அறிக்கைசெய்கிறதாக நாளது மீ 25உயில் 132 நெ. அர்ஜியெழுதி யிருப்பதுனுலே விசிதமாயிருக்குமே.

ஷை ஆனை வெஙகிட்ட றெங்கய்யங்கார் வகையறா பிராதில் சம்மந்தப்பட்ட முக்கிய காவலாளிகள் சிலர் நாளது மீ 27உயில் ஆஜரானதினுலே அவர்களை விசாரணைசெய்ததில் பூரணமாய் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு ஷை நம்பரை முடிவுசெய்து நகல் தஸ்தவேஜ்களுடனே கோர்ட்டுக்கு கமமிட்டு செய்திருக்கிறதும் தவிர அதிகளை வகையறா தஜ்தவேஜ்கள் நகல் 45யும் சமுகத்தின் பார்வைக்காக அனுப்பி யிருக்கிறேன்.

தடயம கொண்டுபோன காவலாளிகளில் சிலர் வாரண்டுக்கு தவ்ல மறவாயிருக்கிறவர்களை பிடித்துவர வாரண்டின் சேவகனை மறுபடியும அனுப்பியிருக்கிறேன். ஆஜரானபின் விசாரித்து கிரமப்பிரகாரம் நடந்துகொள்ளுகிறேன்.

மைத்த தென்கலை வடகலை இருகட்சி பிறாதுகளிலும் பிகிலியால் செய்திருக்கிற தீர்மானம் விபரத்தைக்கொண்டு 136, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144 அர்ஜிகள் எழுதியிருக்கிறேன்.

இதுவிஷயத்தில் தென்கலையார் வடகலையார் ஆஜர்செய்த தஸ்தவேஜ்கள் 47யும் டேபிள்படி இதிலடக்கமாய் அனுப்பியிருக்கிறேன்.

அதில் தெங்கலையார் பட்சத்தில் மேலான கோர்ட்டாரவர்களுடைய தீர்ப்பு முதலானதுகளும் கலக்டர் துரையவர்களுடைய உத்திரவுகளும் அநேகம் தஸ்தவேஜுகள் பிறந்திருக்கிறதில் ஸ்ரீறங்கம் சப்தபிருகாரத்திலும் கோவில் முதலான இடங்களிலும் வேதத்தாலும பிறபந்தத்தாலும் செய்யப்பட்ட சகலவித சடங்குகளும் தெங்கலையாரே செய்யவேணுமென்றும் கோவிலே அவாளுதென்றும் வடகலையாருக்கு யாதொரு சம்பந்தமில்லையென்றும், அப்படிப்பட்ட தெங்கலையாருடைய சுதந்தரவிஷயத்தில் வடகலையார் பிரவேசிக்கக்கூடாதென்றும், பிரவேசித்தால் தெண்டிக்கப்படுமென்றும் வெக்தமாயும் தெளிவாயும் கண்டிருக்கிறது.

அவைகளுக்கு விரோதமாய் வடகலையார் வேதபாராயணம் செய்ததை தடுக்கவேணுமென்று தெங்கலையாரான ரெங்காச்சாரி 50 வருஷத்தில் மேஜிஸ்திரேட்டில் பிறுதுகொடுத்து போலீஸ் அமீனு விசாரித்து தெரியப்படுத்தினதில் தெங்கலையாரை சிவிலுக்கு போகவேணுமென்று ஷை வருஷம் மேமீ 25உயில் 67 வது நெ. உதத்திரவு ஏர்ப்பட்டு அதர்க்கு பின்னிட்டகாலமான 52ம் வருஷத்திய பிரன்சிப்பல் சதிரமீன் கோர்டில் ஷையான் பிராதுசெய்துகொண்டதற்கு வாதிகள் சுதந்தரிகவிஷயததில் பிறந்த தீர்ப்பானது ஒரு விசை நிறைவேர்றப்பட்டிருககிறதாகவும அதில் எதிரிகள் பிரவேசிததால் புதுசாய நஷ்டப்பிறுது செய்துகொள்ளவேணுமென்றும் அல்லது 31 வருஷ் டிசம்பர்மீ 14உ யுள்ள பிரன்சிப்பல் கோர்ட்டாரவர்களுடைய எக்ஸ்திராக்டு மேஜிஸ்திரேட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டிருப்பதில் இப்படிப்பட்ட விஷயத்தில மேஜிஸ்திரேட்டார் நடத்தவேண்டிய காரியங்களை தெளிவாய் கண்டிருப்பதினாலே மேஜஸ்திரேட்டில் பிறுது செய்துகொள்ளவேணுமென்றும் ஷை பிரன்சிபல் சதரமீனகோர்ட்டாரவர்கள் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள்.

இப்படியாய் சகலவிதத்தாலும தெங்கலையாருக்கு ஸ்ரீறங்கம் சப்தபிருகாரத்திலும் கோவில்முதலான இடங்களிலும் வேதத்தாலும் பிரபந்தத்தாலும் செய்யும் சடங்குகள் பாத்தியமென்று ஸ்திரப்பட்டிருக்கிறது.

அப்படிப்பட்ட மேலான கோர்ட்டாரவர்களுடைய தீர்ப்பு முதலானதுகளுக்கும் கலக்டர் துரையவர்களுடைய உத்திரவுகளுக்கும் விரோதமாய் இயல் நடப்பிவித்து தெங்கலையாரான ஆனை வெங்கிட்டரெங்கய்யங்கார வகையறுப்பேர்களை கனமான காயப்படுத்தின வடகலையார்களை கோர்ட்டுக்கு சமிட்டு செய்திருந்தாலும் மற்றவடகலையார் இனிமேலான கோர்ட்டாரவர்களுடைய தீர்ப்புகளுக்கும் கலக்டர் துரையவர்களுடைய உத்திரவுகளுக்கும் விரோதமாய் வேதத்தாலும் பிரபந்தத்தாலும் சப்தபிருகாரங்களிலும் கோவில முதலான இடங்களிலும் யாதொரு சடங்குகளும செய்யாமலும் கலகத்துக்கு ஆஸ்பதப்படாமலும இருககும் பொருட்டு இஸ்தியாருடன் விபரமான உத்திரவு அனுப்பிவிக்கும்படி உத்திரவானால் ஷை வடகலையார்களால் இனி இப்பேர்க்கொத்த கலகம் நேரிடுகிறதற்கு எதுவன்னியிலிருக்குமென்று காணப்படுகிறது. ஷை இருதாத்தாரும் ஆஜர் செய்யலான தஸ்தவேஜிகள் சமுகததில் பார்வையிட்டானவுடனே உடையவர்களுக்கு சேர்ப்பிக்க வாபஸ் அனுப்பும்படி உத்திரவாகவேணும்.

(ஒப்பம்) காதர்சாயபு, யே. போ.

சரியான நகல், யெச். யெம். யெஸ். கிரீம், யெட். அ. மே.

8th May 1859.—Devaraja Bhatter fined by Trustees.

நெ. 152.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்கார் முத்துசாமியய்யருக்கு,

ஷை கோவில் அர்ச்சகம் தேவராஜ பட்டன் யென்பவன் நாச்சியார் நவராத்திரி உத்ஸவம் யெட்டாந்திருநாள்தினத்தில் நாச்சியார் எழுந்தருளி திருப்பணியாரம் அய்சியானவுடனே கொரட்டு மணியகாரன் உத்திரவுப்படிக்கும் மாமூல்படிக்கும் மணி யெடுத்து தொலுக்கு ஆரம்பம் செய்யாமல் அட்டியாகும்படிசெய்து கொரட்டு மணியகாருடைய உத்திரவை நிருகரித்த சங்கதியை குறித்து விசாரணைசெய்து வாக்குமூலங்கள் சகிதமாய் மாஜி யேட்பேஷ்கார் எழுதிக்கொண்ட அர்ஜியின்பேரில் ஷை தேவராஜபட்டனுக்கு ரூ. 1 அபராதம் விதித்

து தகை வசூல்செய்து ஆதாயம் வைக்கும்படி 58௵ நவம்பர் ௴ 8௳யில் அனுப்பிய 383 வது நெம்பர் உத்திரவுப்படி ஷையானை அபராதம் செலுத்தச்சொல்லி கேட்டதற்கு குடுக்கிற தில்லையென்று உத்திரவை நிருகரித்து அத்துமீரி பப்ளிக்கு கசேரியில் அநேக விதங்களாய் பேசினதாக வாங்கின மாசர் சகிதமாய் சிலவிபரங்கண்டு நவம்பர் ௴ 17௳யில் மாஜி பேஷ்கார் யெழுதிக்கொண்டிருக்கிற 417 நெ. அர்ஜியை பார்க்குமிடத்தில் ஷையான் நெடுகிலும் இப்படியே அத்துமீறி நடந்துவரப்பட்டவனாக காணப்படுவதினாலே அதற்காக ஷையானுக்கு ரூ. 2 அபராதம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையும முன் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற ரூ. 1ம் உடனே அவனிடத்தில் வசூல்செய்து ஆதாயம் வைத்து தெரிவிக்கிறதுமல்லாமல் மறுபடியும் உத்திரவுப்படி அபராதம் செலுத்தாமல் ஏதாவது தண்டைகள்செய்தால் உடனேஅவனை ஆரிவிட்ட வாசலுக்குள் விடாமல் நிறுத்திப்போட்டு அவனுடைய அர்ச்சகமுறையை ஜப்தியில்வைத்து வேறே அர்ச்சகனைக்கொண்டு சர்க்கார் மனுஷியனைப் பார்த்துவரும்படி திட்டம் செய்து அது சங்கதியை தெரியப்படுத்தவும்.

1859௵ மேமீ 8௳.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீஉத்தமநம்பியங்கார். (ஒப்பம்) வீராசாமியையா. (ஒப்பம்) கோபாலசாமி முதலியார். மானேஜர்கள்.

17th November 1859—Narasinga Bhatter fined by Trustees

நெ. 501.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்க்கார் மூத்துசாமியையருக்கு.

நவம்பர் ௴ 12௳ நீர்யெழுதிய 492-வது நெ. அர்ஜியில்கண்டபடிக்கி ஷை தேதி தினம் காலமே திருமஞ்சனம்வந்தவுடனே அன்னியதினம் முறைக்காரனான அர்ச்சகன் நறசிங்கபட்டனென்பவன் விசுவரூபத்துக்கு திருக்காப்பு நீக்கவருமல் றெண்டோழிகைவரையில் அட்டிப்பட்டதற்காக ஷை நறசிங்கபட்டனுக்கு பாரி அபறுதம்விதிந்து தகுந்தபடி செய்யவேண்டியதாயிருந்தபோதிலும அவனை நாம் ரூபரூவில் வரவழைத்து விசாரணைசெய்ததில் அன்னியதினம் தன்னால் அட்டியானது தப்பிதந்தானென்றும் இனிசரியாய் நடந்துவருவதாகவும் றொம்பவும்கேட்டுக்கொண்டதினாலே ஷை தப்பிதத்துக்காக உம்மால் விதிக்கப்பட்டதாய் கண்டிருக்கிற அபறுதம் ரூ. 3-மே இந்தத்தடவை போதுமானதாயிருக்கிறது. ஆகையால் ஷை அபறுதம் ரூ. 3 யும் உடனே அவனிடத்தில் வசூல்செய்து ஆதாயம்வைத்துக்கொண்டு இனி அப்படிக்கி சுவாமிகாரியத்தில் யேதாவது அட்டிசெய்ததாக தெரியவருமேயாகில் பாரி அபறுதம்விதித்து தகுந்தசிக்ஷைசெய்விககப்படும் யென்று கண்டிப்பாய்அரிவிக்கவும். ஒருவாரத்துக்குள் ஷை அபறுதம் செலுத்திவைக்காவிட்டால் ஆரிவிட்டவாசலுக்குள் விடாமல் நிருத்தல்செய்து அபறுதமசெலுத்தினபிறகு உள்ளேவிடவும்.

பின்னால் ஷை அர்ஜியில்கண்டபடி மூதல்நாள்ருத்திரி கோவிலுக்குள் கொல்லன் சோதினைசெய்துவரும்போது அகப்பட்டதாய் ஆசரில்செய்த சாவிமூத்திறை ஷை நறசிங்கபட்டனுடைய சொந்தமென்றும் கோவில்சாவிகள் அல்லவென்றும் தெரியவருவதினாலே ஷை சாவிமூத்திறையை ஷை நறசிங்கபட்டனிடம் குடுத்துவிடவும்.

1859௵ நவம்பர் ௴ 17௳

(ஒப்பம்) ஸ்ரீபராசரபட்டர் தெலுங்கில். (ஒப்பம்) தே. கஞ்சமலைமுதலியார். (ஒப்பம்) க. வறதாசாலு மானேஜர்கள்.

20th November 1859—Krishna Bhatter, Kuppa Bhatter's son Krishna Bhatter and Devaraja Bhatter fined by Trustees, also Pandari Pichuviengar.

நெ. 522.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் யேட்பேஷ்க்கார் மூத்துசாமியையருக்கு.

நாளது௴ 17௳ நீர்யெழுதிய 500-வது நெ. அர்ஜிவகையறா வாக்குமூலங்களைப் பார்வையிட்டதில் அற்பசி௴ 20௳ யிலும் 21௳ யிலும் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ டிப்டிகலக்டரவர்கள் பெருமாள் நாச்சியார் சேவிக்கவந்தபோது சன்னதியில்கொடுத்த ரூ. ந-வ-ம் ௸ தேதி முறைக்கார அர்ச்சகம் கிருஷ்ணபட்டர் 1 குப்பாபட்டர் குமாறர் கிருஷ்ணபட்டர் 1 தேவராஜபட்டர் 1 பண்டாரி பிச்சுவய்யங்கார் 1 இவர்கள் தங்களைசேரவேணுமென்றுசொல்லி உண்டிகையில்போடாமல்வைத்திருக்கிறது பெசகானகாரியமாயும் இதுவரையிலும் நடந்துவந்த யேர்ப்பாட்டை றத்துசெய்யவேணுமென்கிற யெண்ணங்கொண்டு வினை துரோகபணைசெய்கிறதாகவும் தெரியவருகிறதனாலே ௸ யார்களிடத்திலிருக்கிற ரூ. ந-வ-ம் அவர்களிடத்தில் உடனேவசூல்செய்து ஆதாயம்வைத்து அனுப்புகிறதுந்தவிர வழக்கத்துக்கும் இதுவரையில் நடந்துவந்த மாமூலுக்குவிரோதமாய் உடனே உண்டிகையில் சேர்ப்பிவிக்காமல் இருந்தகப்பிதத்துக்காக அர்ச்சகம் மேலகண்ட கிருஷ்ணபட்டருக்கு ரூ. 1 குப்பாபட்டர் குமாறன் கிருஷ்ணபட்டருக்கு ரூ. வ தேவராஜபட்டருக்கு ரூ. இ பண்டாரி பிச்சுவய்யங்காருக்கு ரூ. இ இந்தப்படிக்கி அபராதமும் வசூல்செய்து ஆதாயம்வைத்து அனுப்பவும். ஒருவாரத்துக்குள் அபராதத்தை செலுத்திவைக்காமலிருந்தால் உடனே அறிவிட்டவாசலுக்குள்விடாமல் நிருத்தல்செய்து வசூலானதின்பேரில் உள்ளேவிடவும்.

1859௵ நவம்பர்௴ 20௳

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ சுதர்சனபட்டர். (ஒப்பம்) தே. கஞ்சமலை முதலி. (ஒப்பம்) க. வரதராஜலு. மானேஜர்கள்.

9th January 1860—Collector to Trustees that the Lalgudi Sub-Magistrate was directed not to assist Devaraja Bhatter.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜர்களாகிய ஸ்ரீ பராசரபட்டருடைய மைனருக்காக ஸ்ரீ பராசரசுதர்சனபட்டர், தே. கஞ்சமலை முதலியார், ம. வீராசாமிநாயக்கருக்காக க. வரதராஜலுநாயக்கர் அவர்களுக்கு.

உங்களால் நிருத்தல் செய்யப்பட்டிருக்கிற ௸ தேவஸ்தானம் அர்ச்சகம் தேவராஜபட்டனை உங்களுடைய உத்திறவு இல்லாமல் கோவில் வேலையில்பிரவேசிக்கும்படி லாலுகுடி தாலூகா போலீஸ்அமீனா உத்திரவுகொடுத்து கல்லல் உண்டாகும்படி செய்திருக்கிறதாக சிலவிபரங்கண்டு நாளது௴ 9௳ யெழுதிய அர்ஜிவந்தது.

அதுகாரியத்துக்கு இனிமேலப்படி கோவில்காரியங்களில் யெவ்வளவும் பிரவேசிக்காமலிருக்கும்படியாய் ௸ போலீஸ்அமீனா நாரணய்யருக்கு அனுப்பியிருக்கிற உத்திரவுக்கு நகல் இத்துடனே உங்களுடைய பார்வைக்காக அனுப்பியிருக்கிறது.

௸ போலீஸ்அமீனா தேவஸ்தானம் யேட்பேஷ்க்கார் கொல்லன் இவர்களுக்கு போட்டிருக்கிற அபராதத்தை மாப்புசெய்யவேணுமென்று சிலபழயதஸ்தவேஜ்களுடனே டிசம்பர்௴ 24௳ யெழுதிய அர்ஜியில் கண்டிருக்கிறீர்கள். அந்ததஸ்தவேஜ்களையும் போலீஸ் அமீனா விசாரணை நடத்திவருகிற தஸ்தவேஜ்களையும் பார்வையிடப்பட்டது.

ஆனால் அந்தஅபராதம் சச்சரவு குத்தத்துக்காக போட்டதாயிருக்கிறபடியினாலே அதை உறுதிசெய்திருக்கிறது. வேறேவிதமாய் உத்திரவுசெய்ய நிமித்தியம் காணப்படவில்லை ௸ அர்ஜியுடனேவந்த பழயமிக்கார்டுகளையும் பேரிஸ்துப்படி இத்துடனே வாப்ஸ்செய்திருக்கிறோம்.

1860௵ ஜனவரி௴ 9௳, திருச்சிறாப்பள்ளி.

(ஒப்பம்) மு. கிருஷ்ணறாவு யேட். ஐ. மே. பற்டுனா மேஜஸ்திரேட்டு.

12th January 1860—Trustees' order to Peshkar to invoke Lalgudi Sub-Magistrate's assistance about keeping out Devaraja Bhatter.

நெ. 10. 1860௵ ஜனவரி மீ 12௨

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷக்கார் முத்துசாமியயருக்கு.

ஷை கோவில் ஆரிவிட்டான் வாசலுக்குள்விடாமல் வெளியில் நிருத்தப்பட்டிருக்கிற அர்ச்சகம் தேவருஜபட்டன்யென்பவன் போலீஸ்அமீனவை கூட்டிக்கொண்டு நம்முடைய உத்திறவு சிவாயி ஆரிவிட்டான்வாசலுக்குள்போய் தருகிறதமாய் வேலையில்பிறவேசித்து சுவாமிகாரியம் கல்லலுண்டாகும்படி செய்ததைக்குறித்து அஜூர் மேஜஸ்டிரேட்டு துரையவர்கள் சமுகத்துக்கு அர்ஜியெழுதினதின்பேரில் ஷை போலீஸ்அமீனவுக்கு பெறந்திருக்கிற உத்திரவுக்கு நகல் இத்துடன் அனுப்பியிருக்கிறதும்தவிர ஷை தேவருஜபட்டன் இனி ஆரிவிட்டான் வாசல்கொல்லனை நிருகரித்துக்கொண்டு உள்ளேயாவது மண்டபத்திலாவதுவோய் தருகிறதச்செய்தாலும் வேலையில் பிரவேசித்தாலும இன்னும்யாருவதுவந்து தண்டைகள்செய்தாலும் நீர் அதுசங்கதியை தெரியப்படுத்திக்கொண்டால் வேண்டியபந்தோபஸ்துசெய்து குடுக்கும்படியாய் லாலுகுடிதாலூகா யேட்போலீஸ்தாறவர்களுக்கு யாதாஸ்துயெழுதியிருக்கிறோமாகையால் ஷை தேவருஜபட்டனுவது வேறேயாராவது கோவிலுக்குள்ளாகிலும் சுவாமிமண்டபத்திலிருக்கும்போதாகிலும் வந்துதண்டைகள்செய்தால் அதுசங்கதியை ஷை யேட் போலீஸ்தாறவர்களுக்கு யாதாஸ்துமூலமாய் தெரியப்படுத்தி பந்தோபஸ்தின்பேரில் சுவாமிகாரியத்தில் கல்லலும் தவக்கமுமன்னியில் நிறவேத்திவரவும்.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ ப. சுதர்சனபட்டர். தெலுங்கு (ஒப்பம்) தே. கஞ்சமலை முதலியார். (ஒப்பம்) க. வரதராஜலு, மானேஜர்கள்.

29th January 1860—Devaraja Bhatter dismissed by Trustees.

நெ. 67.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் டிப்ட்டி பேஷ்க்கார் முத்துக்குமாற பிள்ளைக்கு.

யென்னவென்றால் வெளியில் நிருத்தியிருக்கிற அர்ச்சகன் தேவருஜபட்டன் யென்கிறவன் உத்திறவு நிருகரித்து கொல்லர் தடங்கலும் மீரி கூட்டத்துடனே கோவிலுக்குள் பிரவேசித்து கலகமும் சுவாமி காரியம் குந்தகமும செய்துவருகிற சங்கதியை குறித்து விசாரணை செய்து நாளது மாசம் 28௨ யெழுதிய வது நெ. அர்ஜீயும் அதிலடக்கமாய் அனுப்பிய வாக்குமூலம் 3ம் வந்தது.

அது காரியத்துக்கு ஷை அர்ஜி வகையரு வாக்கு மூலங்களை பார்வையிட்டதில் ஷை தேவருஜபட்டன் யென்கிறவன் சில நாளாய் கூட்டத்துடனே ஆரிவிட்டான் கொல்லனை நிருகரித்துபோட்டு பலாத்காரமாய் உள்ளே பிரவேசிக்கிறதும் அதை குறித்து யாருவது கேட்டால் சச்சரவுக்கு ஆரம்பம் செய்கிறதும் வேலைக்காறர்களை கல்லல்பண்ணி சுவாமிகாரியம் குந்தகமாகும்படி செய்விக்கிறதும் இப்படிக்கெல்லாம் செய்துவருகிறதாயும் நாளது தைமீ 16௨ தை உத்ஸவம் முதல்திருநாள் தினம் காலமே கூட்டத்துடனே கொல்லர்களை நிருகரித்துபோட்டு உள்ளே வந்து கொடியேத்த மண்டபத்திலிருந்த பெருமாளிடத்தில் போய் தங்க ஸ்ரீசடகோபத்தையும் உத்திரகிண்ணி முதலானதுகளையும் யெடுத்து வச்சுக்கொண்டு நாலு நாழிகை வரையில் குந்தகமும் கலகமும் சமாதானத்துக்கு விரோதமாயும் செய்துவருகிறதாய் தெரியவருகிறதும் தவிர இவன் யேட் பேஷ்க்கார் வகையருபேரில் தப்பு பிறுது குடுத்து பொய்சாக்ஷிகளைகொண்டு ருசுப்படுத்தி வச்சவனும் செகிகிலும் தண்டைசெய்யப்பட்டவனும் மானேஜர்களுத்திரவுக்குள்ப்பட்டு நடக்காதவனாயிருப்பதனாலேயும் இப்படிப்பட்டவனை அர்ச்சகம் வேலையில் வச்சிருப்பதில் சுவாமி திருவாபரணங்களுக்கு அபாயமும் அடிக்கடி குந்தகமும் கலகமும் சேரிடுகிறதனாலேயும் இனி ஷை யாளை வேலையில் வைக்கிறது யெவ்வளவும் யுக்தமாயும் சரியாயும் காணப்படாத்தனாலேயும் ஷை யாளை வேலையிலிருந்து நீக்குதல் செய்திருக்கிறோம்.

அவன் இனி ஆரிவிட்ட வாசலுக்குள் போகாமலும் யாதொரு வேலையில் பிறவேசிக்காமலும் யெல்லாருக்கும் கண்டிப்பாய் தாக்கீது செய்து நிருத்திப்போடவும் அப்படிக்கில்லாமல் யேதாவது அவன் உத்திறவு நிருகரித்து உள்ளே பிறவேசித்து தண்டைகள் செய்தால் உடனே விசாரித்து வாக்கு மூலங்கள் சகிதமாய் தெரியப்படுத்தவும். அவன் முறையை மைத்த அர்ச்சகாளை கொண்டு நிறவேத்தி வரும்படிக்கும் வேலை பார்க்கப்பட்டவனை வருமானம் பெத்துக்கொள்ளும்படியாயும் திட்டம் செய்யவும்.

1860ஞ ஜனவரிமீ 29உ

(ஒப்பம்) ஸ்ரீபராசர பட்டர் தெலுங்கு. (ஒப்பம்) தே. கஞ்சமலை முதலியார்.
(ஒப்பம்) க. வறதருஜலு. மானேஜர்கள்.

4th February 1860—Magistrate's order to Trustees that the Lalgudi Head Police was ordered to prohibit Devaraja Bhatter from doing duties.

ஸீல்.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜர்களாகிய ஸ்ரீபருசரபட்டர் மைனருக்காக பருசரசு தர்சனபட்டர், தே. கஞ்சமலை முதலியார், வீருசாமிய்யருக்காக க. வறதருஜலு நாயகர் இவர்களுக்கு.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் அர்ச்சகர்களில் ஒருவனாகிய தேவருஜபட்டனென்கிறவன் கோவில்காரியங்களில் சரியாய்நடவாததினித்தியம் அவனுக்கு புத்திவரும்பொருட்டாயிலாகாயதுமுதல்க்கொண்டு நடந்துகொண்டுவருகிற வழக்கப்படி அவனுடைய ஊழியமென்கிற வேலைகளில் பிறவேசிக்காமலிருக்கும்படி உங்களால் உத்திறவுசெய்யப்பட்டிருந்ததில் அவன்நிருகரித்து சுவாமிக்கு சமீபம் திருவாபரணம் முதலானது யிருக்கப்பட்டயிடத்தில் பிறவேசித்து சுவாமிசடகோபம் முதலானதை கையில்யெடுத்துக்கொண்டு பொழக்கம்செய்கிறதுடனே கலகல்செய்யவேணுமென்கிற துணிகறமாய் சில்பேர்களை கூட்டம்சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறதாகவும் அதனாலே சுவாமிசொத்துகளுக்கு அபாயம்நேரிட யிடமாயிருக்கிறதென்றும் சுவாமியிருக்கப்பட்ட யிடத்துக்கு 30-அடிக்கிசமீபமாய் திருவாபரணங்களும் தங்கம் வெள்ளி பாத்திரங்களும் புக்கிஷமுமிருக்கப்பட்ட யிடத்தில்மட்டும் அவன்வந்து பிரவேசிக்காமலிருக்கும்படி தாக்கீதுசெய்ய உத்திரவாகவேணுமென்றும் நாளதுமீ 2உ யெழுதிய அர்ஜிவந்தது.

அந்தப்படி ஷை தேவருஜபட்டனுக்கு கண்டிப்பாய்அறிவித்து பந்தோபஸ்துசெய்துகொடுக்கும்படியாய் லாலுகுடிதாலூகா யேட் போலீசுதாருக்கு கண்டிப்பாய் தாக்கீது அனுப்பியிருக்கிறோம்.

1860ஞ பிப்பிரவரிமீ 4உ. மு. திருச்சினாப்பள்ளி.

(ஒப்பம்) ஜான்பறடு, *Magistrate.*

20th February 1860—Trustees' order to Peshkar to prevent Devaraja Bhatter from approaching the Deity.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் டிப்ட்டி பேஷ்க்கார் முத்துக்குமாற பிள்ளைக்கு.

அர்ச்சக தேவருஜபட்டனென்பவன் நாளது மாசிமீ 5உ ராத்திரி உத்திரவன்னியில் சன்னதிக்குள் அராகிதமாய் பிரவேசித்து சுவாமியண்டையில் நின்றுகொண்டிருந்த சங்கதியை குறித்து விசாரணை செய்த வாக்கு மூலங்கள் சகிதமாய் நாளது மாசம் 16உ நீ யெழுதிய 66 வது நெ. அர்ஜி வந்தது.

அது காரியத்துக்கு ஷை தேவருஜபட்டன் ஷை கோவிலுக்குள் திருவாபாரணம், பாத்திரம் தங்கம் வெள்ளி வகையறு யிருக்கப்பட்ட இடங்களிலும் சுவாமியண்டையிலும தன்

சுவயிச்சையாய் பிரவேசிக்கக்கூடாதென்று அசூர் மேஜஸ்திரேட்டு உத்திரவு சாதருயிருக்கிறதுமல்லாமல் லாஜுகெடிதானுகா பேட் போலீஸ்தாராலும் தாக்கீது செய்யப்பட்டிருக்கிறதாகவும் ஷியார் யாதாஸ்தும் வந்திருக்கிறது. ஆகையால இனி ஷை யான் ஷை உத்திரவுகளுக்கு விரோதமாய் உத்திறவு சிவாயசுவாமி சன்னதிக்குள்ளாவது திருவாபரணம் வகையறுக்க விருக்கப்பட்ட ஞழிகோட்டவாசலுக்குள் கருகூலம்முதலான யிடங்களிலாவது போகக்கூடாதென்று கொல்லனைக்கொண்டும் சன்னதிவாசல் சேவுகர்களைக்கொண்டும் தடுக்கும்படி தாக்கீது செய்து ஜாக்கிருதையாயிருக்கும்படி திட்டம்செய்யவும். அப்படிக்கி தாக்கீதுசெய்தும் உத்திரவைமீறி ஷையான் பிரவேசித்தால் உடனே கிருமமுன்ஸீபு டாணுசேவுகர்களுக்குச் சொல்லி அனுப்பி அவர்களைக்கொண்டு தடுக்கும்படிசெய்து நடந்தவிவரத்தைக்கண்டு உடனே விசாரணைசெய்து வாக்குமூலங்கள் சகிதமாய் தெரியப்படுத்திக்கொண்டுவரவும். நீர் இதைக்குறித்து கிருமமுன்ஸீபு டாணு சேவுகர்களுக்குச்சொல்லி அனுப்பிவித்தால் அவர்கள்உடனே வரும்படியான தாக்கீது பேட்போலீஸ்தாருல் தரிவித்தும் குடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் அந்தப்படிநடந்துவரவும்.

1860௵ பிப்பிரவரி௴ 20௳

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ. ப. சுதர்சனபட்டர் தெலுங்கில். (ஒப்பம்) தே. கஞ்சமலை முதலியார். (ஒப்பம்) க. வரதருசலு, மானேஜர்கள்.

16th January 1861—Narasinga Bhatter and Golla Naick suspended by Trustees.

நெ. 32.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் பேட் பேஷ்க்கார் அப்பாசாமிய்யருக்கு,

மார்கழி௴ 14௳ தினம் காலமே வெடிய ஒருநாழிகைக்கி அர்ச்சகம் நரசிங்கபட்டனும் ஆரிவிட்டான் கொல்லராமகிருஷ்ண ஞயக்கனும் சன்னதிவாசல் கதவைத்திறந்து வழக்கத்துக்குவிரோதமாய் சர்க்காருக்கு காணிக்கைப்போடும்படியான ரூத்திரக்கூட்டம் 200 பேர்வரையில உள்ளேவிட்டு சேவிக்கப்பண்ணிவைசச சங்கதியைக்குறித்து நீர்விசாரணை செய்து வாங்கினவாக்குமூலங்கள்சகிதமாய் சிலவிவரங்கண்டு டிசம்பர்௴ 31௳ நீர்யெழுதிய 568-வது நெ. அர்ஜிவந்தது.

அதுகாரியத்துக்கு ஷை அர்ஜிவகையரு வாக்குமூலங்களை பார்வையிட்டதில் உம்முடைய அர்ஜியில்கண்டபடிக்கி அன்னியதினம் வெடியக்காலமே மானேஜர்களுடைய உத்திரவுக்கும் வழக்கத்துக்கும் விரோதமாய் அர்ச்சகம் நரசிங்கபட்டனும் ஆரிவிட்டான்கொல்ல ருமகிருஷ்ண ஞயக்கனும மனதறிந்து சர்க்காருக்கு வரும்படியான காணிக்கைப்பணத்தையும் மோசஞ்செய்து அபசாரத்துக்கு யெடமாய் திருப்புளிச்சி திருவாராதனமாகுறதற்குமுன் ஷை ரூத்திரக்கூட்டங்களை சன்னதிக்குள்ளேவிட்டு சேவிக்கப்பண்ணி வைச்சிருக்கிறதாய் தெரியவருகிறதேயல்லாமல் ஷை அர்ச்சகனும் கொல்லனும் ஷை செய்கைக்கி உள்ப்பட்டவர்களல்லபோல் யெழுதிவைத்திருக்கிறது யெதார்த்தமாய் யெவ்வளவும் காணப்படவில்லை.

ஷை ருமகிருஷ்ண ஞயக்கன் சொல்லுகிறபடி தான் அதில் சம்பந்தப்படாதவனாயிருந்தால் ஆரிவிட்டான் வாசலில் தானே யிருந்துகொண்டு அன்னேரத்தில் ஷை கூட்டங்களை உள்ளே போகவொட்டாமல் நிருத்தவேண்டியது அவனுடைய கடமையாயிருக்க அப்படிக்கிச்செய்யாமல் தன்னிடம்விட்டு சன்னதிக்குள்போய் கூட்டத்தை போகும்படி சொல்லவேண்டிய நிமித்தியம் இவனுக்கு யென்ன யிருக்கிறது.

இதின்பேரில் யோசிக்கும்போது ஷை அர்ச்சகனும் ஷை கொல்லனும் ஒன்றுசேர்ந்து ஷை கூட்டங்களிடத்தில் யேதோ சில பிறயோசனத்துக்கு இச்சித்து இப்படிக்கி அகாலத்தில் நடக்கும்படி செய்ததாகவும் கூடயிருந்த பரிசாரகன் அர்ச்சகனுடைய சொந்த மனுஷனையும் இந்த செய்கைக்கி ஷை கொல்லனும் அர்ச்சகனுமே முக்கியமான பாத்தியஸ்தர்களாயுமிருக்கிறதாக காணப்படுகிறதனாலே இப்பேர்ப்பட்ட அகாரியத்தை செய்த ஷை இருவரையும சுத்

தமாய் வேலையிலிருந்து பர்த்தர்ப்புசெய்து போடவேண்டியது அகத்தியமானதா யிருந்தாலும் இந்ததடவை மாப்புசெய்து ஷை நறசிங்கபட்டனை மூணு மாசத்துக்கும் கொல்ல ருபகிருஷ்ண னுயக்கனை ஆறு மாசத்துக்கும் வேலையிலிருந்து சஸ்பெண்டு செய்திருக்கிறது.

ஷை கெடுவாகிற வரையில் ஷை இருவரும் கோவில் வேலைகளில் பிரவேசிககாமல ஷை கொல்லன் வேலைக்கு தகுந்தவனுய் ஒருவனை பார்த்து வைதது வேலை பார்த்தவரும்படி திட்டம்செய்து அவன் பேர்கண்டு தெரிவிக்கிறதந்தவிர ஷை அர்சசகன் முறையை சர்க்கார் மனுஷியனுய் வைத்து அர்ச்சகாளில ஒருவனை பாாததவரும்படிக்கும் திட்டம் செய்யவும்.

பின்னும் பரிசாரகம் றெங்கசாமி யென்பவன் அர்ச்சகனுடைய சொந்த மனுஷியனையும் ஷை கூட்டங்களை சேவிக்கப்பண்ணி வைக்கவேண்டிய நிமித்தியமே கதவைத்திறந்து கூடயிருந்திருக்கையில் யெதார்த்தத்தை சொல்லாமல் படுத்துக்கொள்ளக்கூடாத ஜயவிஜயாள் வாசல் சன்னதிக்குள் படுததுக்கொண்டு தூங்கினதாய் சொன்ன தப்பிதத்துககாக ஷை பரிசாரகனுக்கு ரூ. 1 அபருதம் விதித்திருக்கிறது. அதை அவனிடத்தில் வசூல் செய்து ஆதாயம் வைதது அனுப்பவும்.

1861௵ ஜனவரியீ 16௳

(ஒப்பம) ஸ்ரீஉத்தமநம்பியங்காா. (ஒப்பம்) வீராசாமியய்யர். மானேஜர்கள்.

16th August 1863—Trustees' order to Peshkar to prepare the list of Namams as directed by Collector.

கெ. 167.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் யேட்பேஷக்கார் அப்பாசாமிய்யருக்கு.

யென்னவென்றால் ஷை தேவஸ்தானத்திலும் மதள்கோபுரம் முதலானயிடங்களிலும் இன்னின்னஜாகாவில் இவ்விதமான திருமண் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதை கண்பார்த்து ஜாப்தாதயார்செய்து அனுபபும்படியாய் நாளதுயீ 7௳யுள்ள யேட் அஸிஸ்டாண்டு மேஜஸ்திரேட்டு துறையவர்கள் உத்திரவுசாதருயிருப்பதனாலே இந்த உத்திரவுகண்டவுடனே நீர் மிருசகணக்குப்பிள்ளை மேஸ்திரி இவர்களைகூடவைத்துக்கொண்டு கோபுரம் மண்டபம்மதள்களிலும் தங்கம், வெள்ளி, பித்தளை, தாம்பற பாத்திறங்களிலும் வாகனம், சிம்மாசனம், பல்லகருவகையறுவிலும் யெடுபிடிசாமான், தேர், திறை, அசுமானகிரிகட்டுவேலை முதலானதிலுமிருக்கிற திருமண்களைக்கண்பார்த்து விபறமாய் ஒரு ஜாப்த்தாதயார்செய்து ௨-தினத்துக்குள் அனுப்பிவிக்கவும். நாங்களும்வந்துபார்ப்போம். சரியாயிருக்கவேணும்.

1863௵ ஆகஸ்டுயீ 16௳.

(ஒப்பம்) தெலுங்கு கையெழுத்து. (ஒப்பம்) தே. பெரியசாமி முதலியார். மானேஜர்கள்.

1st September 1863—Peshkar's list of Namams sent to the Trustees.

ஸ்ரீறெங்கம் தேவஸ்தானத்திலும் அதைச்சேர்ந்த மண்டபம் மதிள் கோபுரம் பாத்திரம் வாகனம் பல்லாக்கு யெடுபிடிஜாமான் முதலானதுகளிலும் யிருக்கப்பட்ட திருமண்களுக்கு ஜாப்தா.

விபறம்.	நாமம் உருப்படி.
பெரியபெருமாள் வயிரதெங்கலை திருமண்	1
ஷை தங்கத்தகடு ஷை திருமண்.	1
ஷை முத்து அங்கியில் முத்துனல் தெங்கலை திருமண்...	1
உஸ்த்தவர் பூபாலருயன் றெண்டிலும் தகடுகளின்பேரில் தெங்கலைத்திருமண்யிருக்கிறது. ஷை பெருமாள் செங்கோலில் தெங்கலை திருமண்	1

திருமுத்துக்கொடையில் ஷை திருமண் 1

ஷை வெள்ளித்தடி 2-க்கு ஷை திருமண் 2

ஷை விமானத்தின்பேரில் சித்திரத்தினால்யெழுதியிருக்கிற பிரதிமைகளில் ஷை திருமண்கள் யிருந்துகொண்டுயிருக்கிறது.

தங்கத்தோளிக்கினியாளில் தெங்கலைத்திருமண் 1

திருவண்ணாழி பிரதக்ஷணம் செவரிலும் மண்டபம் நெத்திக்கண்ணிலும் சித்திரத்தினால் யெழுதியிருக்கிற பிரதிமைகளில் அநேக தெங்கலைத்திருமண் யிருந்துகொண்டியிருக்கிறது. சேனைமுதலியார் பிரதக்ஷணம கெணர் கருங்கல்கயிபிடியில் தெங்கலைத்திருமண். 1

சந்தணம் அறைக்கிற கல்த்தொட்டியில் ஷை திருமண் 1

திருமஞ்சனம் அறைவாசலில்யிருக்கிற கல்த்தொட்டியில் ஷை திருமண் ... 1

துளுக்க நாச்சியார் அறைவாசலிலும் ஷை பக்கத்து செவர்களிலும் அர்ச்சுன மண்டபம் கிளிகட்டி மண்டபம் நெத்தி கண்ணிலும் ஷை பக்கதது செவரிலும் சித்திரத்தினால் யெழுதியிருக்கிற பிரதிமைகளில் அநேகத் தெங்கலைத் திருமண்கள் யிருந்துகொண்டு யிருக்கிறது. தொண்டமான் மேட்டுக்கு யெதிரெ செவத்தில் மணவாள மாமுனி வகையறு சித்திரத்தினால் யெழுதியிருக்கிற பிரதிமை 3 க்கு ஷை திருமண் ... 3

கிருஷ்ணன் கோவில் வாசலில் கல்லானை 2 க்கு ஷை திருமண் ... 2

செப்பறைவாசல் செவதில் கருங்கல்லில் ஷை திருமண் ... 1

திருவேங்கிட முடையான் வற்ண கிலுட்டு பிரதிமையில் ஷை திருமண் ... 1

வண்டியூர் சப்பறம் அடைப்பு படங்களில் சித்திரத்தினால் யெழுதியிருக்கிற பிரதிமைகளில் தெங்கலை திருமண் யிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

பெரிய கோவில் நாச்சியார் கோவில் சக்கரத்தாழ்வார் கோவில் ஒறையூர் நாச்சியார் கோவில் யிந்த சன்னதிகளிலிருக்கிற தங்கம் வெள்ளி தாம்பறம் வெங்கலம் பித்தளை யிந்த பாத்திரங்களிலும் மேளங்களிலும் வெள்ளி வெங்கலம் தாமறம் வகையறு வந்த திட்டங்களிலும் தெறை அஸ்மானகிரிகளிலும் காப்பந்தம் வெங்கலப்பந்தம் தாசிரி பந்தங்களிலும் அநேகங்களில் ஷை தெங்கலை திருமண் யிருந்துக்கொண்டிருக்கிறது.

மகறதோரணத்தில் தெங்கலைத் திருமண் ... 2

கன்னாடி சுருட்டி 2 க்கு ஷை திருமண் ... 2

தங்கமிலாம் திருமஞ்சனம் வேதிகையில் ஷை திருமண் ... 3

ஷை வட்ட மணையில் ஷை திருமண் ... 2

வெங்கல பெரிய மணியில் ஷை திருமண் ... 1

வெள்ளி ஆனை வாகனம் ஷை கெருட வாகனம் ஷை யாளி வாகனம் யிதுகளின் நெத்தியில் தெங்கலை திருமண் யிருக்கிறதும் தவிற ஷை யானைவாகனம் செட்டபிறைபை இந்த பட்டரை பலகைகளிலும ஷை திருமண்கள் யிருந்துகொணடிருக்கிறது.

பாரிப்பல்லாக்குக் கொம்பிலும் ஷை பன்னுங்கத்திலும் ஆனைகளின் முகவெட்டிலும் ஷை திருமண் யிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

திருமஞ்சனம் வெள்ளி கொடங்களிலும் ஷை தாமற கொடங்களிலும் தெங்கலைத் திருமண் யிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

திருமால் வட்டங்களில் ஷை திருமண் யிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

திருவாபறண பொட்டிகளில் சிலபொட்டியில் ஷை திருமண் யிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

சேனைமுதலியார் பிரதக்ஷணத்தில் கருங்கல் நாலுகால்மண்டபத்தில் சித்திரத்தினால் யெழுதியிருக்கிற பிரதிமைகளில் ஷை திருமண்யிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

ஷை பிரதக்ஷணத்தில் காவியினால் அநேக தெங்கலைத்திருமண் யிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

வஸ்த்திரங்களில் சிலதில் ஷைதெங்கலைத் திருமண்யிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

நாழ்விட்டவாசலில் யிருபக்கமிருக்கிற செயவிஜயாள் பிரதிமை 4-க்கு ஷை திருமண். 4

பெரியபோடு பணியாறபோடு சக்கிறவாரபோடு நெய்மடப்பிளி யிதுகளிலிருக்கிற கருங்கல்தொட்டிகளிலும் வெங்கல உருளிகளிலும் நெய்யெண்ணை அளக்கிற பாத்திரங்களிலும் மடப்பளி வெங்கலப்படியிலும ஷை திருமண் யிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

பெறிய போடுவாசல் தூணில் ஷை திருமண் ... 2

பொன் துவஜ ஸ்தம்பம் கெருடன் நெத்தியில் ஷை திருமண் ... 1

ஊஞ்சல் மண்டபம் கல்லானை 2 க்கு ஷை திருமண் ... 2

திருப்பவுத்திர மோடு அயகிறீவர் அறை வாசலில் ஷை திருமண் ... 1

துறை மண்டபத்தில் தெசாவதாற பிரதிமைகளில் சிலதில் ஷை திருமணிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

ஷை மண்டபம் கல்தூணில் ஷை திருமண் ... 1

மறசாமான் தொட்டியில் ஷை திருமண் ... 1

மொழுகு சேலையில் ஷை திருமண் ... 1

துவஜாரோகண மண்டபத்துக்கு முன் கம்பத்திலிருக்கிற அனுமார் நெத்தியில் ஷை திருமண் ... 1

ஷை மண்டபத்துக்கு யெதிரே யிருக்கிற சுவற்றில் சித்திரத்தினால் யெழுதியிருக்கிற பெறிய பெருமாள் வகையறு பிரதிமைகளில் ஷை தெங்கலை திருமணிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

தங்கமிலாம் கெருட வாகனம், கல்பக விரக்ஷம், அனுமந்த வாகனம், சேஷ வாகனம், பெருமாள், நாச்சியார், ஊஞ்சல் யிதுகளில் அனேகம் தெங்கலை திருமணிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

துறை மண்டப பிரதக்ஷணத்தில் காவியினால் தெங்கலை திருமணிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

ஆறிவிட்ட வாசலில் முன்புரத்தில் காளா கட்டடத்துனாலும் முன்புரம் பின்புரத்தில் சித்திரத்துனாலும் ஷை திருமண்களிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

கொட்டாரத்திலும் ஷை நெல்லு குதத்தப்பட்ட உலைக்கைகளிலும் தெங்கலை திருமண்களிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

ஷை ருமசுவாமி சித்திர பிரதிமைகளில் ஷை திருமணிருக்கிறது.

முதலாழ்வார் கோவில், கோதண்டருமசுவாமி கோவில், பறமநாதன் கோவில், திருமழிசையாழ்வார் கோவில் இந்த கோவில் வாசலில் காளா கட்டடத்துனாலும் வரதராஜ பெருமான் கோவில் வாசலில் கருங்கல்லாலும் வாசுதேவ பெருமாள் வாசலில் சித்திரத்துனாலும் வெங்கடேசபெருமான்கோவில் வாசலில் சித்திரத்தினாலும் தெங்கலை திருமணிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

நம்மாழ்வார் கோவில், திருக்கச்சநம்பி கோவில், வேணுகோபாலசுவாமி, தொண்டரடிப்படி இந்த கோவில்களிலும் வாசலில் சித்திரத்தினால் யெழுதியிருக்கிற பிரதிமைகளிலும் தெங்க்லை திருமண்களிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

சந்திரபுஷ்கரணியில் கருங்கல்லில் ஷை தெங்கலை திருமண் ... 3

பறமபத வாசலுக்கு வடபுறமிருக்கிற நாலுகால் மண்டபம் தூணில் ஷை தெங்கலை திருமண் ... 1

பறமபத வாசல் கதவிலும் அதற்கு கிழ்புரம் நாலுகால் மண்டபத்திலும் திருமழிசையாழ்வார் கோவிலுக்கு நாலுகால் மண்டபத்திலும் அதற்கடுத்த வடபாமிருக்

கிறநாலுகால்மண்டபத்திலும் மண்டபநெத்திக்கண்ணிலும் சித்திரத்தினால்யெழுதியிருக்கிற அனேக பிரதிமைகளில் தெங்கலை திருமணிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீபண்டாரவாசலில் காரைக்கட்டினால் தெங்கலை திருமண் 1

மணவெளிக்கி மேல்பாம் மதளில் காரைக்கட்டடத்தினால் ஷை பெரியதிருமண் ... 1

ஷை மதிளில் அனுமார்கெருடன் பிரதிமையில் ஷை திருமண் 2

கருடமண்டபம் தூண்களிலும் ஷை கருடன்நெத்தியிலும் ஷை திருமணிருந்துகொண்டியிருக்கிறது.

கொட்டாரம் பிரதக்ஷணத்தில் காவியினால் ஷை திருமண்களிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

சக்காத்தாழவார் கோவில் வாசலிலும் பக்கத்தில் எழுதியிருக்கிற பிரதிமையிலும் சித்திரத்தினால் தெங்கலை திருமணிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

சக்கரத்தாழ்வார் மூலவர் வெள்ளி தெங்கலை திருமண் ... 1

ஷை யோகா நரசிம்ம சுவாமி தெங்கலை ஷை திருமண் ... 1

தாமறசாளிக்கிறும சம்புடத்தில் ஷை திருமண் ... 1

ஷை பூபாலருயன் சிம்மாசனத்தில் தெங்கலை திருமண் ... 1

கெடாக்குழியில் காரை கட்டடத்தினால் ஷை திருமண் ... 1

சிலையினால் ஷை திருமண் ... 1

ஷை பிரதக்ஷணத்தில் காரையினால் ஷை திருமண்களிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

நாச்சியார் கோவிலுக்கு தென்புரமிருக்கிற மண்டபங்களில் ஒரு நாலுகால் மண்டபம் நெத்திக்கண்ணில் சித்திரத்தினால் யெழுதியிருக்கிற அனேக பிரதிமைகளில் ஷை திருமண்களிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

நாச்சியார் வெள்ளி தோளிக்கினியாளில் ஷை திருமண் ... 1

சந்தண மண்டபத்திலிருக்கிற நாலுகால் மண்டப சப்பரத்தில் அனேக பிரதிமைகளில் ஷை திருமண்களிருக்கிறது.

நாச்சியார் கோவில் மாதிருவாசியில் ஷை திருமண் ... 1

ஷை சந்தண மண்டபத்திலிருக்கிற கல்லானை ஷை திருமண் ... 2

ஷை மண்டப தூணில் ஷை திருமண் ... 1

நாச்சியார் கோவில் பிரதக்ஷணத்தில் நெத்திக்கண்ணிலும் சுவரிலும் பங்குனி உத்திரமண்டபத்திலும் ஊஞ்சல் மண்டபத்திலும் திருவிண்ணாழி பிரதக்ஷணத்திலும் சித்திரத்தினால் எழுதியிருக்கிற அனேக பிரதிமைகளிலும் தெங்கலை திருமணிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

நாச்சியார் விமானத்தில் சில பிரதிமைகளில் ஷை திருமணிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

தேசிகர் கோவில் வாசலில் காரை கட்டடத்தினால் தெங்கலை திருமண் ... 1

மேட்டு அழகசிங்கர் கோவில் வாசலிலும் கர்த்தர் மண்டபத்திலும் சித்திரத்தினால் எழுதியிருக்கிற பிரதிமைகளில் ஷை திருமணிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

வாசுதேவபெருமாள் கோவில் வாசலில் சித்திரத்தினால் தெங்கலை திருமண் ... 1

அதுக்கு மேல்புரமிருக்கிற அறை வாசலில் கருங்கல்லினால் ஷை திருமண் ... 1

உத்திரவீதிக்கிசமீபம் நாச்சியார் கோட்டைவாசலிலும் கூரத்தாழ்வார் கோட்டை வாசலிலும் சித்திரத்தினால் எழுதியிருக்கிற அனேக பிரதிமைகளில் ஷை திருமணிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் காவியினால் தெங்கலை திருமணிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

சேஷாறுயர் மண்டபத்தில் நெத்திக்கண்ணிலும் தூண்களிலிருக்கிற பிரதிமைகளிலும் ஷை திருமண்களிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

புள்ளலோகாசாரியார் சன்னதி வாசலில் காரை கட்டடத்தினாலும் இருபுரமிருக்கிற பிரதிமைகளில் சித்திரத்தினாலும் ஷை திருமணிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

எம்பெருமானார் கோவில் வாசல் கதவிலும் தூணிலும் மய்யப்பத்தியில் சித்திரத்தினால் யெழுதியிருக்கிற பிரதிமைகளிலும ஷை திருமணிருக்கிறது.

கல்துஜ ஸ்தம்பத்திலும் ஷை வாகன மண்டபம் கல்தூணிலும் ஷை மண்டபத்தில் சித்திரத்தினால் யெழுதியிருக்கிற பிரதிமைகளிலும் ஷை திருமண்களிருந்துகொண்டிருக்கிறது..

ரெங்கவிலாசம் பெரிய நாலுகால் மண்டபம் நெத்திக்கண்ணிலும் திருவந்தி காப்பு நாலுகால் மண்டபம் நெதசிக்கண்ணிலும் தூணிலிருக்கிற பிரதிமைகளிலும் சித்திரத்தினால் ஷை திருமணிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

மதுரகவியாழ்வார் கோவில வாசலில் கருங்கலலில் ஷை திருமண் ...

நெல் அளவு நாலுகால் மண்டபததில் நெத்திக்கண்ணில் சித்திரத்தினால் யெழுதியிருக்கிற அநேக பொம்மைகளில் ஷை திருமண்களிருக்கிறது.

திருப்பாணாழ்வார் கோவில வாசலில் சித்திரத்தினால் ஷை திருமண் ...

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் கோவில வாசலில் காரை கட்டடத்தினால் ஷை திருமண் ... ...

கூறத்தாழ்வார் கோவில் வாசலில் காரை கட்டடத்தினால் ஷை திருமண் ...

தேவஸ்தானம் கச்சேரி வாசலில் ஷை காரை கட்டடத்தினால் ஷை திருமண் ...

சூடிகொடுதத நாச்சியார் கோவில் வாசலில் காவியினால் ஷை திருமண் ...

கச்சேரி கொட்டடியிலும மண்டபம் நெதததிக்கண்ணிலும் ஆனையேத்த மண்டபம் நெத்திக்கண்ணிலும் சிததிரததினால் யெழுதியிருக்கிற அநேக பிரதிமைகளில ஷை திருமணிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

நாமக்கடை கோபுரத்தில் காவியினாலும் சக்கிலியன கோட்ட வாசலில் கருங்கல்லினாலும் சித்திரத்தினாலும் உத்திர வீதி வடபுரம் கோபுர வாசலில் சித்திரத்தினாலும் கட்ட கோபுரவாசலில் சித்திரத்தினாலும் பிரதிமைகள் வகையறுவில் ஷை தெங்கலை திருமணிருக்கிறது.

தைத்தேர் மண்டபததில் சித்திரத்தினால் ஷை திருமண்களிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

கோரதம் சித்திரை தேர்முட்டி மண்டபத்திலும் காவியினால் ஷை திருமணிருக்கிறது.

தைததேர், சித்திரைத்தேர புஷ்பவிமானமென்கிற கோரதம் இதுகளில் தெங்கலை திருமணிருக்கிறதும் தவிர ஷை அச்சுவண்டி குறுகட்டைகளிலும் ஷை திருமணிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

மணவாளமாமுனி சன்னதி வாசலில் காரை கட்டட ஷை திருமண் ...

கோறதமிருக்கிற வளவலா கட்டடத்தில காரை கட்டடத்தினால் ஷை திருமண் ...

தாமோதரன் கோபுர வாசலில் காரை கட்டடத்தினால் ஷை திருமண் ...

தலையாரி கோபுரவாசலில் நெத்திக்கண் வகையறுவிலிருக்கிற சித்திரங்களில் அநேக தெங்கலை திருமண்களிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

சித்திரைவீதி மேல்கோபுர வாசலில் காரை கட்டடத்தினால் ஷை திருமண் ...

கிழ்வாசல் 16 கால் மண்டபத்தில் கருங்கல்லில் ஷை திருமண் ...

நாலு ருயகோபுரத்திலும் கருங்கல்லில் தெங்கலை திருமண்களிருக்கிறதும் தவிர தெற்கு ருயகோபுரம் தவிர மற்ற 3 ருயகோபுர வாசலிலும் சிங்கர் கோவிலுக்கு எதிருகயிருக்கிற கோட்ட வாசலிலும் அடையவளஞ்சான் மதள்களிலும் காரை கட்டடத்தினாலும் தெற்கு ருயகோபுர முனியப்பன்கோவில் வாசலில் சிததிரத்தினாலும் ஷை திருமண்களிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

தெப்பக்குளத்தில் கருங்கல்லினால் ஷை திருமண் ... 2

ஆயனார் கோவில் வாசலில் காரை கட்டடத்தினால் ஷை திருமண் ... 1

திருமுக படித்துறை 16 கால் மண்டபத்தில் காரை கட்டடத்தினால் ஷை திருமண் 1

கருங்கல்லினால் ஷை திருமண் 1

சித்திரத்தினால் யெழுதியிருக்கிற பிரதிமைகளில் ஷை திருமணிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

உரியடி உபயமண்டபத்தில் கருங்கல்லினால் ஷை திருமண் 2

காரைக்கட்டடத்தினால் ஷை திருமண் 1

சித்திரத்தினால் யெழுதியிருக்கிற பிரதிமைகளில் ஷை திருமண்களிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

அசுவதீர்த்தகரை மண்டபத்தில் காரைக்கட்டடத்தினால் ஷை திருமண் ... 1

கருங்கல்லினால் ஷை திருமண் 1

நாகப்பிள்ளை ஒபயமண்டபத்தில் சித்திரத்தினால் ஷை திருமண் 2

யெல்லக்கரை ராமாஞ்சன் நாலுகால்மண்டபத்தில் தூணில் ஷை திருமண் ... 1

மொட்டக்கோபுரத்தில் கருங்கல்லினால் ஷை திருமண் 4

ஷை செணத்தில் ஷை திருமண். 1

யெல்லக்கரை மண்டபதில் கருங்கல்லினால் ஷை திருமண் 1

காரைக்கட்டடத்தினால் ஷை திருமண் 1

கோமுட்டிகள் ஒபயமண்டபத்தில் கருங்கல்லினால் ஷை திருமண் 2

காரைக்கட்டடத்தினால் ஷை திருமண் 1

ஷை 4 கால்மண்டபத்தில் கருங்கல்லினால் ஷை திருமண் 1

கலெக்ட்டர் ஒபயமண்டபத்தில் கருங்கல்லினால் ஷை திருமண் 1

அம்மாமண்டபத்தில் காரைக்கட்டடத்தினாலே ஷை திருமண் 2

கருங்கல்லினால் ஷை திருமண் 1

ஷை மண்டபத்துக்குப்போற மார்க்கத்திலிருக்கிற 4 கால்மண்டபத்தில் கருங்கல்லினால் ஷை திருமண் 1

வாணிய ஒபயமண்டபத்தில் காரைக்கட்டடத்தினால் ஷை 1

ஒண்டே ராமசாமி ஒபயமண்டபத்தில் ஷை திருமண்... 1

ராமகிஷ்ண னாயக்கர்மண்டபத்தில் ஷை திருமண் 1

விரகூழிமண்டபத்தில் ஷை 1

பழயபுளிவெட்டு மண்டபத்திலும் அதில் சித்திரத்தினால் யெழுதியிருக்கிற பிரதிமைகளிலும் ஷை திருமண் யிருக்கிறது.

ஜிய்யபுரமண்டபத்திலும் அதில் சித்திரத்தினால் யெழுதியிருக்கிற பிறதிமைகளிலும் ஷை திருமண்களிருக்கிறது.

உத்தமர் கோவிலிலிருக்கிற ஸ்ரீறங்கனாதசுவாமி மண்டபத்தில் காரை கட்டடத்தினால் ஷை திருமண் 1

ஒறையூர் கோவிலும் மதள் மண்டபம் கோபுரம் இது வகையறாவிலும தெங்கலை திருமணிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

சிங்கர் கோவிலிலிலும் ஷை கோட்டவாசல் மண்டபம் வகையறாவிலும் ஷை திருமணிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

ஷை அழசிங்கர் கெத்தியில் வெள்ளியினால் ஷை திருமண் ... 1

வெளி சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார் கோவிலின் வாசலில் சித்திரத்தினால் ஷை ... 1

சிங்கர்கோவில் விஜயதசமி மண்டபத்திலும் சுக்கிரவார தோட்டத்திலிருக்கிற மண்டபத்திலும் ஷை திருமண்களிருந்துகொண்டிருக்கிறது.

ஷரு.

தேர்வண்டியூர் சப்பறம் கடுதாசி ஒட்டுவேலைகளிலும் கொட்டகை திருநாள் நாக்கம் சபைபொம்மை திருவாசி வகையறுவிலும் குருத்தோலை சப்பரம் தடுக்கு திருவாசிகளிலும் புஷபசப்பரங்களிலும் அரும்பு பல்லாக்கு ஆளும்பல்லாக்கு யிதுகளிலும் ஆழ்வார் ஆச்சாரியார் திருநக்ஷத்திர சப்பிரங்களிலும் அந்தந்த உத்ஸவத்தின்போது தெங்கலை திருமண்கள் வைத்து வருகிற வழக்கமாயும் ஷை கட்டுவேலைகளில் சித்திறத்திலுல் யெழுதியிருக்கிற பிரதிமைகளிலும் ஷை திருமண்கள் வைதது வருகிற வழக்கமாயுமிருக்கிறது.

1863 ௵ செப்டம்பர் ௴ 1 ௳

(ஒப்பம்) ஆகிருசா. (ஒப்பம்) மிரூக கணக்கு சாமியாபிள்ளை. (ஒப்பம்) பேட் பேஷ்க்கார்.

21st July 1864—High Court Proceedings in Nadhamuni Kovil *stone* **Vadagalai namam case.**

IN THE HIGH COURT OF JUDICATURE AT MADRAS.

Thursday the 21st July 1864.

Present.—The Honorable Mr. Justice Frere
and The Honorable Mr. Justice Holloway.

Criminal Petition No. 20 of 1864.

Nadamuni Ranga Iyengar ... ...Petitioner

Sudarsana Bhatter *alias* Sri Parasara Bhatter, Counter petitioner.

Application under S. 404 of the Code of Criminal Procedure for revision of the sentence of the Head Assistant Magistrate of Trichinopoly in Case No. 89 of 1863 on his file.

This application coming on for final hearing, the Court, upon perusing the application and the record sent up by the Magistrate, and upon hearing the arguments of W. Stokes Esquire, Counsel, and T. Srinivasa Chari, Vakil for petitioner, and of Alexander M. Ritchie Esquire and S. Tirumalachari, Vakils for counter petitioner, delivered the following judgment:—

Judgment.—This is an application to the Court to quash a sentence passed by the Head Assistant Magistrate of Trichinopoly and confirmed by the Sessions Judge. The ground was that the sentence of fine of Rs 1000, passed under S. 188 of the Penal Code for setting up a Vadagalai Mark in the important pagoda of Srirangam contrary to the Magisterial order, was contrary to law, because there was literally *no evidence* that the prisoner had committed the offence.

2. As the calender of the Head Assistant Magistrate set out no evidence, whatever, that the act had been done by the prisoner we considered it necessary to call for a translation of the record which has now been laid before us

3. To avoid all misapprehension, we think it necessary to state that the act, if committed, would in our opinion, clearly fall within the provisions of S. 188. The order of the Magistrate was merely a reiteration of orders which have been in force for a period of many years forbidding the setting up of Vadagalai Marks in this pagoda. We are quite unable to assent to the arguments of the appellant's Counsel that the setting up of such a mark is only a reasonable exercise of liberty. The act, in the place in which it was done, precisely resembles the act of a zealous protestant who should be rash or wicked enough to scrawl "no popery" in a Roman Catholic church, situate in the midst of the excitable and not highly instructed population of an Irish country. There could be no question of the tendency of such an act to create a riot or affray. Even therefore if such a question would be open to us, we should come unhesitatingly to the conclusion that the tendency is clearly made out.

4. We should also not think the punishment at all excessive for the commission of so wanton an act.

5. We make these observations to prevent the slightest possibility of the appellant imagining that we either consider the act done in violation of the Magistrate's order legal or that the result of this application warrants the sect to which the appellant belongs in setting up such a mark.

6. We have, however, read the proceedings in this case with great surprise and dissatisfaction. The person convicted has actually not been tried at all. No evidence whatever has been taken that he either committed this act or caused others to commit it. All the evidence consists of the opinion of the Head Assistant Magistrate upon inspecting the mark. He states that it is impossible for him to decide upon inspection and he then determines the point by reference to evidence taken in another case, that it was a recent mark, that any evidence for the defence is unnecessary, and that as their factions are very bitter, a severe punishment is necessary. It is almost incredible that any Magistrate, how inexperienced soever, could thus convict and punish a man without any trial at all, that he should consider the mere fact of a certain act having been done sufficient without a scintilla of evidence to fix its commission upon a particular person, and that when about to inflict an exemplary punishment, he should consider the hearing of the prisoner's evidence needless.

7. The matter however assumes a much more serious aspect when a sentence so passed is found to have been confirmed by a Sessions Judge; who has been many years upon the bench. It would naturally be supposed that so mere a mockery of justice would have at once attracted his attention, that he would have passed a well deserved censure upon such proceedings, and have remedied the illegality committed. He has done none of these things, but by sanctioning proceedings of the character described, has either wholly misconceived or entirely neglected the important duties devolving upon him. As the sentence in a case which has never been tried is wholly illegal, it is unnecessary precisely to define the want of evidence which will render it necessary as a question of law, to quash a sentence against which there is no appeal upon the fact.

8. It is accordingly ordered that the decision of the Head Assistant Magistrate be, and the same hereby is, reversed and that the fine, if levied, be returned to the defendant.

(By the Court) (Signed) P. P. HUTHCINS,
Ag. Registrar, Appellate Side.

13th November 1866—Original Decree in Dhanvanthiri Mode suit.

DECREE.

Original Suit No. 1 of 1864 on Sudar Amins side.

In the Civil Court of Trichinopoly.

Present:—A. E. R. McDONELL Esquire, *Civil Judge.*

1. Srinivasa Ragaviengar.
2. Krishnasami Iyengar.
3. Sesha Iyengar.

} Plaintiffs

Vakils Saptharishi Sastry, Vythilingier & High Court Vakil, T. Srinivasachari.

Parasara Sudarsana Bhatter. Defendant.

Vakil Srinivasa Iyer.

The Plaintiffs sue for the establishing their title to a certain pagoda and to prevent the Defendant from all interference with their enjoyment of the same, and further to recover from him, Rupees three hundred, being charges for expenses incurred by them (Plaintiffs) in consequence of the Defendant's interference.

2. The Court dismises the Plaintiffs' claim with all costs.

To be paid to Defendant by Plaintiffs.		To be borne by Plaintiffs.	
Value of stamp papers used for statements &c.	2—0—0	Value of stamp papers used for plaint &c	52—0—0
Peon's Batta.... ...	1—4—0	Peon's Batta... ...	3—0—0
Vakils' fee	70—0—0	Vakils fee	70—0—0
	73—4—0		125—0—0

Given under my hand and the seal of the Civil Court of Trichinopoly, this 13th November 1866. The period for preferring an appeal is 90 days from this date.

(Signed) **A. E. R. McDONELL,**
Civil Judge.

16th May 1864--Peria Appu Bhatter fined by Trustees for taking God with 2 instead of 3 Archakas.

நெ. 200.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் பேட் பேஷ்க்கார் ஸ்ரீனிவாஸ ரா||ருக்கு.

நாளது மீ 12௳ தேதி யெழுதிய 189 நெ. அர்ஜியையும் அத்துடன் வந்த அர்ச்சக பெரிய அப்புபட்டர் குமாரன் வெங்கிடாசல பட்டன் வாக்கு மூலத்தையும் பார்வையிட்டதில் சர்க்கார் உத்திரவுகளுக்கு கோவில் யேர்ப்பாட்டுக்கும் வழக்கத்துக்கும் விரோதமாய் சித்திரைமீ 19௳ சித்திரை உத்சவம் நாலாந்திருநாள் கோமட்டி மண்டபத்தில் அர்ச்சகாள் 3 பேர் இருந்து பெருமாளை யேளப்பண்ணாமல் பெருமாள் திருமேனி விரயத்தில் நிர்ப்பயமாய் ஷை வெங்கிடாசலப்பட்டன் அவன் தம்பி கிருஷ்ணபட்டனைமட்டும் சேர்த்துக்கொண்டு இரண்டு பேராய் யேளப்பண்ணியிருப்பதாக தெரியவருகிற தப்பிதத்துக்காக ரூ. 10 அபராதம் விதித்திருக்கிறது. அதை உடனே அன்னியதினம் முறைக்கார பெரிய அப்பு பட்டரிடம் வசூல் செய்து ஆதாயம் வைத்து தெரியப்படுத்துகிறதும் தவிர இனி உத்திரவுக்கு விரோதமாய் நடக்காமல் யெப்போவும் அர்ச்சகாள் 3 பேருக்குக் குறையாமல் இருந்து பெருமாளை யேளப்பண்ணி வரும்படியாய் திட்டப்படுத்தவும். அபராதம் செலுத்த ஆட்சேபித்தால் வசூலாகிறவரையில் ஆரிவிட்ட வாசலுக்கு வெளியில் நிருத்திப்போடவும்.

1864௵ மேமீ 16௳

(ஒப்பம்) ஸ்ரீஉத்தமநம்பிய்யங்கார். (ஒப்பம்) தே. பெரியசாமி முதலியார்.
மானேஜர்கள்.

26th March 1865—Trustees' order to Peshkar to recoup from Archakas for loss of jewels.

நெ. 97.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் பேட் பேஷ்க்கார் ஸ்ரீனிவாஸ ரா||ருக்கு.

அர்ச்சகாள் வசம் ஒப்புவிக்கப்பட்டு பெரிய பெருமாளுக்கு சாத்தியிருந்த மகாலட்சுமி பதக்கத்தின் சரடு ஒடிந்து ஜீரணமாயிருந்ததை தாஸ்து செய்ய நிருத்து பார்த்ததில பதக்கமுள்பட கணக்குப்படி யிருக்கவேண்டிய விராகனிடை $506\frac{1}{2}$ க்கு இருப்பு இருக்கிறது பதக்கம் விராகனிடை 103 சரடு விராகனிடை $348\frac{1}{2}$ ஆக விராகனிடை $451\frac{1}{2}$ போக விராகனிடை 55 கம்மி நேரிட்டிருக்கிறதாய் சில விபரத்துடன் அர்ச்சகாள் வாக்கு மூலம் சகிதமாய் சென்ற 64௵ டிசம்பர்மீ 27௳ தேதி யெழுதிய 500 நெ. அர்ஜி வந்தது.

அது காரியத்துக்கு ஷை சரடு யெப்போ ஜீரணப்பட்டு ஒடியும்படியிருந்ததோ அந்த காலத்தில்தானே அதை கைவசமாய் வைத்துக்கொண்டிருந்த அர்ச்சகாள் சர்க்காரில் ஒப்புவி

த்துப்போடாமல் இறண்டு துண்டாய் முறிந்துபோய் இறண்டு வருஷகாலமாய் வச்சுக்கொண்டிருந்து இப்போ பாத்தியப்படமாட்டோமென்று சொல்லுகிறது யெவ்வளவும் சரியல்லாத்துனாலும் முன் நடந்துவந்திருக்கிற வழக்கப்படிக்கும் அவர்கள் வசமிருந்த கம்பிப்பட்டிருக்கிற தங்கத்துக்கு அவர்களே பாத்தியப்பட்டு செலுத்தவேண்டியது கிறமமானதாலும் ஷை சறட்டின் கம்பி தங்கம் விராகனிடை 55 க்துக்குள்ள கிறயத்தை 30௳ யின் முறை வீதப்படிக்குள்ள அர்ச்சகாள் பேரிலும் விதித்து வசூல்செய்து ஆதாயம் வைத்து அது விபரம் தெரியப்படுத்தவும்.

1865 ௵ மார்ச்சு ௴ 26 ௳

(ஒப்பம்) உத்தமநம்பியங்கார். (ஒப்பம்) தே. பெரியசாமி முதலியார்.
மானேஜர்கள்.

22nd May 1865—An Archaka and certain others fined by Trustees.

நெ. 180.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் பேட் பேஷ்க்கார் ஆருமுகம் பிள்ளைக்கு.

நாளது௴ 13௳ நீரெழுதிய 163 நெ. அர்ஜி வகையரு தஸ்தவேஜ்களை பார்வையிட்டதில் பங்குனி உத்ஸவம் 6 ந்திருநாள் தினம் வழக்கமாய் நடந்துவருகிற ஒறையூர் அக்கிறகாரத்திலிருக்கிற நாலுகால் மண்டபத்தின் உபயத்தில் பெருமாளை யேளப்பண்ணுமலும் உபயக்காரன் செய்வித்திருந்த தளிகை அமுது செய்யாமலும் பெருமாள் உள்ளே யேளிவிட்டதாக தெரியவருகிறது.

ஷை உபயத்தில் பணத்தகரூர்னால் புண்யவாசனம் செய்யாமல் அர்ச்சகன் திருமஞ்சனக்காரன் வாத்தியார் இவர்கள் ஆட்சேபித்தால் அதைப்பைசல்செய்து பெருமாள் உபயத்தில் யேளப்பண்ணுமலும் அவர்கள் பைசலுக்குள்படாவிட்டால் அவடமிருந்த உம்மிடத்தில் தெரியப்படுத்தி உத்திரவின்பேறில் பெருமாளை யேளப்பண்ணுமல் சுவயமாய் நிறவேத்திப்போட்ட கொறட்டு மணியகாரனுக்கு ரூ. 1 ம் முதலில் தகாரர்செய்த அர்ச்சகன் திருமஞ்சனம் பிச்சுவய்யங்கார், புள்ளச்சி வாத்தியார் இவர்களுக்கு இனம் 1 க்கு ரூ. 2 வீதமும் அபருதம் விதித்திருக்கிறோம். அதை உடனே அவர்களிடத்தில் வசூல்செய்து ஆதாயம் வைத்து தெரியப்படுத்துகிறதும் தவிர பெருமாள் அமுது செய்யாத சாததின் கிறயம் ரூ. $\frac{11}{16}$ தோசையின் கிறயம ரூ. $\frac{5}{8}$ பைசா 3 ஆக ரூ. $1\frac{5}{16}$ பைசா 3 யும் ஷை உபயக்காரனிடம் சேர்ப்புவித்துப்போடவும்.

1865 ௵ மே ௴ 22 ௳

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ. வா. தே. றங்காசாரியார். (ஒப்பம்) தே. பெரியசாமி முதலியார்.
மானேஜர்கள்.

28th February 1866—Devaraja Bhatter alias Srirangaraja Iyengar kept out by Trustees.

நெ. 41.

ஸ்ரீறங்கம தேவஸ்தானம் மானேஜர் தே. பெரியசாமி முதலியாறவர்கள்.

பேட்பேஷ்க்கார் ஆருமுகம்பிள்ளைக்கி தாக்கிது.

சக்கிறத்தாழ்வார் சன்னதியிலிருந்த சுதர்சனயெந்திறத்தகடு 1, நறசிம்ம யெந்திறத்தகடு 1, இதுகள் சென்ற மார்கழி௴ 25௳யில் காணுமல்ப்போனதைக்குறித்து ஷை தேதி முறைக்கார அர்ச்சகன் தேவருஜபட்டரென்கிற ஸ்ரீறங்கருஜய்யங்காரை விசாரணைசெய்ததில் ஷை யெந்திரங்களுக்கு தான் உத்திரவாதம் செய்யவேண்டியதுதானென்றும் ஆனல் அர்ச்சகம் பெரிய அப்புப்பட்டர் குமாறன் கிருஷ்ணபட்டர்பேரில் சிலபேதுக்களுனல் அனுமானமிருக்கி

றதென்றும் அதைநிரூபிக்கிறதாக சொல்லியபடி மைத்த அர்ச்சகாளாலும் ஷை யானுடைய பரிசாரகனாலும் ருசுவாகாத்தினாலே யெந்தஅர்ச்சகாள்முறையில் காணாமல்போயிருக்கிறதோ அவனே உத்திரவாதம்செய்யவேண்டியது கிறமமாயிருக்கிறபடியால் ஷை தேதி முறைக்காரனான தேவராஜபட்டரென்கிற ஸ்ரீறங்கராஜய்யங்காரை பெரியகோவில்முதலான ஐந்துசன்னதிகளில் யெந்தவேலையிலும் பிரவேசிக்காமல் வெளியில்நிருத்தி காணாமல்போன முன்யிருந்த சுதர்சன யெந்திரத்தகடு 1, நறசிம்மயெந்திரத்தகடு 1, இதுகளை 8 நாளைக்குள் ஆஜர்ப்படுத்தும்படி தாக்கீதுசெய்து அதுசங்கதிநமக்கு றிபோர்ட்டு செய்யவும்.

1866௵ பிப்பிரவரி௴ 28௳.

(ஒப்பம்) தே. பெரியசாமி முதலியார், மானேஜர்.

11th May 1866—Chinna Appu Bhatter alias Krishnama Chariar fined by Trustees.

நெ. 222.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜறவர்கள்.

யேட்பேஷ்க்கார் முத்துசாமி அய்யருக்கு.

ஷை கோவில் அர்ச்சகாள் சின்ன அப்புபட்டரென்கிற கிருஷ்ணமாச்சாரியாரும் கிருஷ்ணபட்டரும் இன்றையதினம் நம்மிடத்துக்குவந்து வீணாசங்கதிகள் பேசினதும் தவிர ஷை சின்ன அப்புபட்டரென்கிற கிருஷ்ணமாசசாரியார் அத்துமீரி பேசியிருப்பதனாலே அந்ததப்பிதத்துக்காக ஷை யாருக்கு ரூ. 5 அபறாதம் விதித்திருக்கிறோம். அதைவசூல்செய்து ஆதாயம்வைக்கிறதும்தவிர இனியெந்தசங்கதியும் நம்மிடத்தில் தெரியப்படுத்திக்கொள்ளாமல் ஷை அர்ச்சகன்வகையறா யெந்தஊழியக்காரனாவது நம்மிடத்துக்குவந்து வீணா ஆட்சேபனைபேசினால் தகுந்தஅபறாதம் விதிக்கப்படுமென்றும் தெரியப்படுத்தப்போடவும்.

1866௵ மே௴ 11௳.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ வா. தே. றங்காசாரியார். (ஒப்பம்) தே. பெரியசாமி முதலியார் மானேஜர்கள்.

13th May 1866—Peshkar's complaint to Trustees about certain Archakas' disobedience.

நெ. 229.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ மானேஜறவர்கள் சமூகத்துக்கு.

யேட் பேஷ்க்கார் முத்துசாமிய்யன் யெழுதிக்கொண்ட அர்ஜி.

யென்னவென்றால் நாளது௴ 10௳ யில் பிறந்த 221 வது நெ. உத்திரவுப்படிக்கி பண்டாரி அப்பனையங்காரிடத்தில் ரூ. 300க்கு ரொக்க ஜாமீன் வாங்கிக்கொண்டு முதல்தேதி உள்ளூரார் ஊழியம் இரண்டாந்தேதி திருப்பதியார் ஊழியம் முதலான சில்லறை வேலைகளையும் அவரையும அவர் குமாறனையும்கொண்டு நிறவேத்தி வரும்படி கொறட்டு மணியகாறன் பேருலும் ஸ்தானாபதி நறசிங்கமய்யங்கார் பலபட்டடைகணக்கு றாமசுவாமிய்யங்கார் பேருலும் தாக்கீதுயெழுதி நாளது தேதி காலமே 8 மணிக்கு கொடுத்து அந்தபிறகாரம் நடத்தும்படிஉத்திறவும் செய்தேன்.

அந்தப்படி அவர்கள் ஷை அப்பனையங்கார் குமாறன் சேஷய்யங்காரைகொண்டு இன்னியதினம் வைய்யாசி௴ 1௳ உள்ளூரார் ஊழியத்தை பார்க்கும்படி உத்திறவு செய்தபடிக்கி அவரும் சாமான்களை ஒப்புக்கொண்டு 10 மணிக்கி சேர்வை பொங்கல் தளிகை சன்னதிக்கி போகும்போது சாமறம் போட்டுக்கொண்டு உள்ளே போயிருந்து திருவந்திக் காப்புக் கொடமும் வாங்கிகொடுத்து வேலைபார்த்துக்கொண்டு யிருந்ததாகவும் அதின்பேரில் நாளது

தேதி திருப்பதியார் ஊழியம் ஸ்தலத்தார் ஸ்ரீஉத்தமநம்பியங்கார் வகை தாத்தபிள்ளை சாமியயங்கார் மனுஷியனை வேலைபார்த்துவருகிற ஆசூர் ஸ்ரீனிவாஸய்யங்காரென்கிறவன் கொறட்டு மணியகாரன் உத்திறவுப்படி திருக்காப்பு சேர்க்காமல் தன்னுடைய யெஜமான் உத்திறவு வறவேணுமென்றும் ஷை சேஷய்யங்கார் வெளியில் வந்துதான் திருக்காப்பு சேர்க்கவேணுமென்றும் சொலலிப்போட்டதாகவும் அதின்பேறில் சர்க்கார் மனுஷியனை வைச்சு கொறட்டு மணியகாறன் திருக்காப்புசேர்ககச்சொன்னதில் ஷை ஆசூர் ஸ்ரீனிவாஸய்யஙகார் 1 திருமஞ்சனம் நறசிங்கமய்யங்கார் 1 வறதம்பிள்ளை ஸ்ரீனிவாஸய்யங்கார் 1 நம்பெருமாள் ஸ்ரீனிவாஸய்யங்கார் 1 இவர்கள் சன்னதிவாசலில் வந்திருந்துகொண்டு கதவைசாத்தக்கூடாதென்றும் ஷை கதவைப்பிடித்துக்கொண்டு கூச்சல்போடடு யேகதேசமாய்பேசி கொறட்டுமணியகாறன் உததிறவை நிருகரித்துப்போட்டதாகவும் இதனாலே திருக்காப்புசேர்த்து பொங்கல் அமுதுசெய்கிறதற்குயில்லாமல் அட்டிப்பட்டிருக்கிறதென்றும் ஷை மணியகாறன் யென்முன்பாகவந்து பகல் 12-மணிக்கு தெரியப்படுததினான். உடனே அந்தப்படி அவனிடத்தில் வாக்குமூலம் வாங்கிகொண்டு ஷை ஆசூர் ஸ்ரீனிவாஸய்யங்காரை கேட்டதில் அவன்கேட்டகேள்விக்கு சரியான ஜவாப்புசொல்லாமலும் யெழுதிவைததவாக்குமூலததில் கையெழுத்துபோடாமலும நிருகரித்துப்போட்டான், அந்தப்படி ஷை வாக்குமூலத்தில் ஷறுயெழுதி கூடயிருந்தவர்களிடத்தில் சாக்ஷிகையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு ஷை தாத்தப்பிள்ளை சாமிய்யங்காருக்கு பாத்தியஸ்தனென்றுவந்த துரைசாமிபிள்ளை ஸ்ரீனிவாசய்யங்காறை சேழ்க்குமிடத்தில் தன்னுடைய யெஜமான் உத்தமநம்பியங்கார் உள்ளேவந்து தான் திருக்காப்புசேர்தது பொங்கல அமுதுசெய்ய பண்ணவேணும்யென்றும் சொன்னான். அந்தப்பிறகாறம் வாக்குமூலம் யெழுதிக்கொடுக்கச்சொல்லி கேட்டதற்கு வாக்குமூலம் யெழுதிக்கொடுக்கிறதில்லையென்று நிருகரித்துப்போட்டான். அதைககுறிதது உடனே மகஜாவாங்கிக்கொண்டு கோவிலுக்குள் போயிருந்துகொண்டு நாளதுதேதி முறைக்காற அர்ச்சகம் அய்யன்பிள்ளை கிருஷ்ணபட்டரையும் திருமஞ்சனக்காற ஸ்ரீவேதவியாசபட்டர் மனுஷியன் நாராயணய்யங்காரையும வரவழித்துகேட்டதில் ஷை சேஷய்யங்கார் வெளியிலவந்தாலொழிய பொங்கல் அமுது செய்யப்பண்ணுகிறதில்லையென்றும் தீத்தம்கொண்டுவந்து கொடுக்கிறதில்லையென்றும் சொன்னார்கள், அந்தப்படிவாக்குமூலம் கொடுககச்சொல்லி கேட்டதற்கும கொடுக்கிறதில்லையென்று நிருகரித்துப்போட்டார்கள். அதைக்குறித்தும் மகஜர்னுமா வாங்கபபட்டிருக்கிறது.

இப்படி இருக்க ஷை அர்ச்சகம் கிருஷ்ணபட்டர் 1 சின்னஅப்புபட்டர் 1 நறசிங்கபட்டர் 1 இவர்கள் மைத்த வேலைக்காரர்களுக்கெல்லாம் சர்க்கார் மனுஷனையே வைச்சு நடத்தி திருக்காப்பு சேர்ததுப்போட்டால் தாங்கள் பொங்கல் அமுதுசெய்யபபண்ணிப்போடுகிறதாய் ஒப்புக்கொண்டு வாக்குமூலம் யெழுதிவைச்சார்கள். அதில் கையெழுத்து போடுகிறதில்லையென்றும் சொன்னதினாலே ஷை வாககுமூலத்தில் ஷறுயெழுதி ஒபய சாக்ஷி கையெழுத்து வாங்கிகொண்டும் போலீஸ் யேட்கான்ஸ்டேபிள் முதலான ஜவான்களை பந்தோபஸ்துக்காக வரவழிதது வைச்சுக்கொண்டு ஷை அர்ச்சகாளை கூட்டிக்கொண்டுபோய் ஷை திருப்பதியார் ஊழியம் முதலானதுகளை சர்ககார் மனுஷியனை வைச்சு சுவாமிகாரியம் நடதத யெத்தனப்பட்டதில் சாயங்திரம் 5 மணிக்கி ஸ்தலத்தார் ஸ்ரீபறுசறசுதர்சனபட்டர் 1 ஸ்ரீவேதவியாசதாததபட்டர் 1 ஷைவெங்கிடபட்டா 1 ஸ்ரீஉத்தமநம்பி செங்கசாமிய்யங்கார் 1 அவர்தமயன் குமாரன் றெங்கசாமிய்யங்கார் 1 இவர்கள் அஞ்சுபேரும் சுமார் 100 பேர்வரையில் கும்பல்சேர்த்துக்கொண்டு நாழிவிட்டவாசலில் பாறுயிருந்த போலீஸ் ஜவான்களையும தள்ளிக்கொண்டு உள்ளே போய் சன்னதிக்குள்ளாக வந்திருந்துகொண்டும் அர்ச்சகாளையும் சுவாதீனப்படுத்திக்கொண்டும் பெருமாளுக்கு பொங்கல் அமுது செய்யப் பண்ணவொட்டாமல் றாத்திரி 10 மணிவரையில் தடுத்துப்போட்டார்கள். அதைகுறித்து அனேகவிதமாய் சொல்லி அனுப்பியும் அவர்கள் சேழ்க்கவில்லை. ஒறேபிடிவாதமாய் முஷ்காறம் பண்ணிக்கொண்டு இருந்தார்கள். இதினாலே கோவிலுக்குள் யேககும்பலாய்சேர்ந்து மிகவும் கலகததுக்கும் சச்சரவுக்கும் ஆஸ்பதமாயிருந்தது.

அதின்பேரில் பெருமாள் பொங்கல் அமுது செய்து சப்தாவர்ணம் உத்ஸவம் நடக்கவேண்டியது அவசியமாயிருந்ததினாலே ஷை சேஷய்யங்காரை வெளியில் வரும்படிசெய்து சர்க்கார் மனுஷியனை ஷை உள்ளூரார் ஊழியத்துக்கு தட்டு கிருஷ்ணசாமி பிள்ளை றெங்சாமிய்

யங்காரையும் திருப்பதியார் ஊழியத்துக்கு அழகன் பிள்ளை சேஷய்யங்காரையும் திருமஞ்சன ஊழியத்துக்கு ஒடயாத்து அப்பாததுறைய்யங்காரையும் பால் ஊழியத்துக்கு கோவிந்தன் பேரன் றெங்கசாமிய்யங்காரையும் கொரட்டு மணியகாரனை கொண்டு வச்சுகிருககாப்பு சேர்த்து பெருமாளுக்கு பொங்கல் அமுது செய்யப்பண்ணும்படி திட்டஞ்செய்து அதன்பேரில பெருமாள் பொங்கல் அமுது செய்து பெருமாள் பிறப்பாட்டு உத்ஸவகாரியம் நடந்திருக்கிறது. ஸ்தானபதி நறசிங்கமய்யங்கார் ருமசுவாமிய்யங்கார் ரிபோரட்டு 1ம் ஷை விசாரணையில யேற்பட்டவாக்குமூலம 3 மகஜர் 2ம் இதிலடக்கம் செய்திருககிறேன்.

யெஜமான்களுடைய சன்னது உததிரவுப்படிக்கி ஷை சேஷய்யங்காரை வைச்சு உள்ளூரார் ஊழியம் பார்க்கும்படி திட்டம் செய்து அவரும உள்ளே போய் மூக்கால் வரிசை ஊழியம் பார்த்திருக்க ஸ்தலததார்கள் ஊழியத்தை பார்ககப்பட்ட உத்தம நமபிய்யங்கார் மனுஷியன் ஆசூர் ஸ்ரீனிவாசய்யங்கார் 1 ஷை வறதம் பிள்ளை ஸ்ரீனிவாசய்யங்கார் 1 நம்பெருமாள ஸ்ரீனிவாசய்யங்கார் 1 திருமஞ்சனம நறசிங்கமய்யங்கார் 1 துரைசாமி பிள்ளை ஸ்ரீனிவாசய்யங்கார் 1 வேதவியாச பட்டர் மனுஷியன் திருமஞ்சனம் நாறணய்யங்கார் 1 இவர்களும அர்ச்சகம் முறைக்காற கிருஷ்ணபட்டர் வகையறாக்களும ஒன்றுசேர்ந்து கட்டுப்பாடாயிருந்துகொண்டு சர்க்கார் உத்திரவை நிருகரிதது ஷை சேஷய்யங்கார் வெளியில்போனால்ஒழிய வேலைபார்க்கிறதில்லையென்றும் பொங்கல் அமுது செய்யப்பண்ணுகிறதில்லையென்றும் திருக்காப்புசேர்க்கிறதில்லையென்றும் நிருகரித்து பேசியும வாககுமூலம்யெழுதி கையெழுத்து போடுகிறதில்லையென்றும் நிருகரித்துப்போட்டதினாலேயும் 10 மணிக்கி சன்னதிக்குவந்த பொங்கல் தளிகையை ராத்திரி 10 மணிவரையில் அமுதுசெய்யவொட்டாமல் தடுத்து உர்ஸவமும் காலத்தில் நடககவொட்டாமல் அப்பியர்திரப்படுத்தி சுவாமிகாரியத்தை குந்தகப்படுத்திருப்பதினாலேயும் சர்க்கார் உத்திரவுப்படி நடக்கவேணுமென்று யெண்ணமில்லாமல் நடத்திருப்பதினாலேயும் ஷையார்களுக்கு தகுந்த அபராதம் விதித்து வசூலபண்ணும்படிக்கும் கூடாவிட்டால் வெளியில் நிருத்தி அவர்களுக்கு பதிலாய் சர்க்கார் மனுஷியனை நேமித்து வேலையை நிறவேத்தி வரும்படியாயும் உத்திரவாகவேணும். இல்லாதவரையில் யெஜமான்களுடைய உத்திரவுப்படிக்கி சர்க்கார் வேலைகளே நிறைவேருகிறது வருத்தப்படுமென்று தோணுகிறது. இவ்வளவு ஆட்சேபத்துக்கு ஷை ஸ்தலத்தார்களே காரணமாயிருந்து குந்தகமாகும்படி செய்திருக்கிறார்கள். இதைகுறித்து யெஜமான்கள் யெப்பவும் ஆலோசனையில் வைக்கவேண்டியது ஆவசியமாயிருக்கிறது.

ஆகையால் சங்கதி தெரியலாவதாய் யெழுதிக்கொண்டேன். உத்திரவுப்படி நடந்துகொள்ளுகிறேன்.

1866ஹு மேசீ 13உ.

(ஒப்பம்) யேட்பேஷ்கார் முத்துசாமிய்யன்.

14th May 1866—Krishna Bhatter and others fined by Trustees in consequence.

நெ. 224.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜறவர்கள்.

யேட்பேஷக்கார் முத்துசாமிய்யருக்கு தாகீது.

நாளது வையாசிமீ 1உ தினம் பெருமாள்பொங்கல் அமுதுசெய்ய தளிகைஉள்ளே வந்திருக்கும்போது தகரார்நேரிட்டு ராத்திரி 10-மணிவரையில் அட்டிப்பட்டதைக்குறித்து விசாரணைசெய்த தஸ்தவேஜ்கள்சகிதமாய் நீர் நாளதுமீ 13உ யிலெழுதிய 229 நெ. அர்ஜி வந்தது.

அதுகாரியத்துக்கு திருப்பதியார் ஊழியம்பார்த்த ஆசூர் ஸ்ரீனிவாசய்யங்கார் 1 திருமஞ்சனம் ஊழியம்பார்த்த நாரணய்யங்கார் 1 அர்ச்சகம் கிருஷ்ணபட்டர் 1 இவர்கள் சர்க்கார் உத்திரவுக்கு கீழ்ப்படிந்துநடக்காமலும் பொங்கல்அமுதுசெய்ய யெந்தெந்தவேலைக்காரனும்

அந்தந்தவேலையில் அறக்கத்தன்னியில் நிறவேத்தாமலும் அதைக்குறித்து நீர்கேட்டதற்கு சரியானஜவாப்சொல்லி வாககுமூலத்தில் கையெழுத்து வைக்கிறதில்லையென்று உடாய்த்தது அவாள்பேரில் பாரிகப்பிதமாயிருந்தபோதிலும் இது முதல்தடவையானதால் இனம் 1-க்கு ரூ 20 அபராதம விதித்திருக்கிறோம். அதை உடனே வசூல செய்து ஆதாயம வைககிறதும்தவிர ஷை அபராதங்கள் வசூலானதை நமக்கு தெரியப்படுத்தி உத்திரவு பெத்துக்கொள்ளுகிறவரையில் ஷைபேர்கள் பெரிய கோவில முதலான யெந்த சன்னதிகளிலும் பிரவேசித்து வேலைபார்க்காமல் நிறுத்திவைக்கவும். ஷை திருப்பதியார் ஊழியம் பார்த்த ஆசூர் ஸ்ரீனிவாசய்யங்காருக்கு உபபலமாயிருந்து திருக்காப்பு சேர்ககவொட்டாமல் தகரார்செய்தும் சொறட்டு மணியகாரனை நிராகரித்த தப்பிதத்துக்காக திருமஞ்சனம் நரசிங்கமய்யங்கார் 1 வரதம்பிள்ளை ஸ்ரீனிவாசய்யங்கார் 1 நம்பெருமாள் ஸ்ரீனிவாசய்யங்கார் 1 துரைசாமி பிள்ளை ஸ்ரீனிவாசய்யங்கார் 1 இவர்கள் இனம் 1க்கு ரூ. 2 அபராதம் விதித்திருக்கிறோம. அதை உடனே வசூல்செய்து ஆதாயம் வைக்கவும்.

1866 ௵ மேமீ 14௳.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ. வா. தே. ரங்காசாரியார். (ஒப்பம்) தே. பெரியசாமிமுதலியார்

மானேஜர்கள்.

5th June 1866—Peshkar's report to Trustees that the above fine was recovered.

நெ. 278.

ஸ்ரீரங்கம தேவஸ்தானம் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ மானேஜரயர்கள் சமூகத்துக்கு.

பேட்பேஷ்கார முத்துசாமிய்யர் யெழுதிக்கொண்ட அர்ஜி.

யென்னவென்றால் சென்ற மேமீ 14௳ பிறந்த 224-வது நெ. உத்திரவுப்படிக்கி சமூகத்தில்விதித்த அபராதம் திருமஞ்சனம் நாரணய்யங்கார் ரூ. 20. அர்ச்சக கிருஷ்ணபட்டர் ரூ. 20. திருமஞ்சனம நரசிங்கமய்யங்கார் ரூ. 2. நம்பெருமாள் ஸ்ரீனிவாசய்யங்கார் ரூ. 2. ஆக ரூ. 44-ம் அவர்கள் சம்பளவருமானத்தில் பிட்டுப்பண்ணி ஆதாயம்வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மைத்தொரு ஆசூர் ஸ்ரீனிவாசய்யங்கார் அபராதம் ரூ. 20-ம் வரதன்பிள்ளை ஸ்ரீனிவாசய்யங்கார அபராதம் ரூ. 2-ம் வசூல்செய்கிறத்துக்கு அவர்களுககு இந்ததேவஸ்தானத்தில் யாதொருவருமானமுமில்லாத்துனாலேயும் ரொக்கமாய் செலுத்தாத்தனாலேயும் அவர்களை ஆறிவிட்டவாசலுக்குள்விடாமலும் கோவிலுக்குள் யாதொருவேலையிலும் பிரவேசிக்காமலும் நிறுத்திவைக்கும்படி ஆறிவிட்டானுக்கு உத்திரவுசெய்து நிறுத்தியிருக்கிறது.

அப்படிக்கிருக்க நாளது வைய்யாசிமீ 22௳ தினம் சாயந்திரம் 4-மணிக்கி ஸ்தலத்தார் உத்தமநம்பிய்யங்கார்கூட ஆறிவிட்டவாசலுக்குள் போனதாகவும் அப்போ ஷை வாசலிலிருந்த கொல்ல அரிநாயக்கன் தகப்பன் நல்லமநாயக்கன் உள்ளேபோகக்கூடாதென்று தடுத்ததுக்கு தான் சன்னதிப்பேருய் போறேனேதவிர வேலைக்கிப்போகயில்லையென்று ஷை சீனுவய்யங்கார்சொன்னதும்தவிர ஷை உத்தமநம்பிய்யங்காரும் அந்தப்படியே சொன்னதாகவும் ஷை நல்லமநாயக்கனும் அரிநாயக்கனும யென்முன்பாகவந்து தெரியப்படுத்தியிருக்கிறதும்தவிர அவர் உத்தமநம்பிய்யங்கார்பிறகே உள்ளேபோய்வந்து வெளியில் போய்விட்டதாகவும் தெரியப்படுத்தினார்கள்.

இதைகுறித்து ஷை அரிநாயக்கனிடத்தில் வாக்குமூலம் வாங்கி இதிலடக்கம்செய்திருக்கிறேன்.

ஷை வாக்குமூலத்தில் ஷை சீனுவய்யங்கார் சர்க்கார் உத்திரவு நிருகரித்து உள்ளேபோகலாமாவென்றுதான் கேட்டதற்கு சன்னதிப்பேருய் உத்தம நம்பிய்யங்கார் கூட்டிப்போனதாகவும் ஊழியத்துக்கு போகவில்லையென்றும் இனி கோவிலுக்குள் வருகிறதில்லையென்றும் சொன்னதாக சொல்லியிருக்கிறான்.

சர்க்கார் உத்திரவுப்படி நடக்கவேணுமேதவிர ஸ்தலத்தார் கூடபோனுனென்று உள்ளே விட்டது பிசகாயிருக்கிறது. இநத தப்பிதத்துககு அபராதம் விதிக்கவேணும்.

நீ யில்லாதவேளையில் நடந்ததனாலே யிந்த தடவை அபராதம் விதிக்காமல் நிறுத்தியிருக்கிறது. இனிமேல் அஜாக்கிறதையாயிருக்கக்கூடாது. இந்த சீனுவய்யங்காரை அபராதம் செலுத்துகிறவரையில உள்ளே விடவேண்டியதில்லையென்று சொல்லனுக்கு கண்டிப்பாய் தாக்கீது செய்திருக்கிறேன்.

ஸ்தலத்தாருயிருக்கிற உத்தமநம்பியய்யங்கார் தானே அவனை சர்க்கார் உத்திரவு நிருகதிந்து தன்கூடவரும்படி உத்திரவுகொடுதது உள்ளே கூட்டிபோகிறதை குறித்து யோசித்து யுகதபிறகாரம் உத்திரவு அனுப்பவேணும் யென்கிற சங்கதி தெரியலாவதாய் யெழுதிக்கொண்டேன்.

1866௵ ஜூன்௴ 5௳.

(ஒப்பம்) யேட்பேஷ்கார் முத்துசாமியயன்.

21st July 1866—Devaraja Bhatter alias Srirangaraja Iyengar fined by Trustees.

நெ. 303.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜர்கள்.

யேட்பேஷ்கார் முத்துசாமியயருக்கு தாக்கீது.

சென்ற ஆனி௴ 2௳ யில் பண்டாரி சேஷய்யங்காருடையமனுஷன் வழக்கப்படி கொண்டுவந்துகுடுதத சலவையை வாங்கி சாத்தமாட்டேனென்று அர்ச்சகன் தேவராஜபட்டனென்கிற ஸ்ரீறங்கராஜய்யங்காரும் பெருமாளுக்கு திருமண்காப்பு குடுக்காமல் அறையை சாத்தி பூட்டிக்கொண்டு சக்கிரவாரபண்டாரி ஸ்ரீனிவாசய்யங்கார் போய்விட்டதை குறித்தும் நீர் விசாரணை செய்து தஸ்தவேஜ்கள்சகிதமாய் யெழுதிய 302, 305 இந்த நெ. அர்ஜி வகையறாவந்தது. அது காரியத்துக்கு வழக்கமாய் பண்டாரி சேஷய்யங்கார் மனுஷியன் குடுதது வந்த சலவையை வாங்காமல் வீணா துராட்சேபணை செய்து பெருமாள் காரியத்தை இரண்டுமணி நேரம் குந்தகம்செய்த அர்ச்சகன் தேவராஜபட்டனென்கிற ஸ்ரீறஙகராஜய்யங்காருக்கு ரூ. 2 பெருமாள் ஆராதனகாலத்தில் காத்திருந்து திருமண்காப்பு குடுக்காமல் இரண்டுவேளை குந்தகப்படுத்தி அறைக் கதவை சாத்திப் பூட்டிக்கொண்டுபோன ஸ்ரீனிவாசய்யங்காருக்கு ரூ. 2ம் அபராதம் விதித்திருக்கிறோம்.

அதை உடனே வசூல்செய்து ஆதாயம் வைக்கிறதும்தவிர ஷை அர்ச்சகம் தேவராஜபட்டர் அடிக்கடி பிசகுகள்செய்து தெண்டனைப்பட்டிருக்கிறதாக தெரியவருகிறபடியால் யெத்தினைதடவை யென்னகுத்தத்துக்காக தெண்டனைப்பட்டிருக்கிறான்.. அதின் விவறங்களுக்கு ரிகார்டுசோதித்து சீக்கிரத்தில் தெரியப்படுத்தவும்.

1866௵ ஜூலை௴ 21௳.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ. வா. தே. றங்காசாரியார். (ஒப்பம்) தே. பெரியசாமி முதலியார்,

மானேஜர்கள்.

14th February 1867—Peshkar's report to Trustees about Devaraja Bhatter alias Srirangaraja Iyengar's disturbance.

நெ. 35.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ மானேஜரவர்கள் சமுகத்துக்கு.

ஆ. யேட்பேஷகார் ஆறுமுகம் பிள்ளை யெழுதிக்கொண்ட அர்ஜி.

யென்னவென்றால், இந்தக்கோவில் அர்ச்சகம் தேவராஜபட்டர் யென்கிற ஸ்ரீறங்கராஜய்யங்கார் யென்கிறவன் ஸ்தலத்தார் ஸ்ரீபராசரபட்டருக்கு நேத்தியத்தினம் ராத்திரி முதலில் ஸ்ரீசடகோபம் வழக்கப்படிக்கும் உத்திரவுப்படிக்கும் சாதிக்காமலும் சிலசம்பாமுதலானது அமுதுசெய்யப்பண்ணாமலும் சுவாமி காரியத்தை குந்தகப்படுத்தி கலகம்செய்துவந்த நிமித்தியம் அவனை வெளியில் நிருத்தி சர்க்கார்மனுஷனைகொண்டு வேலைநடத்தியிருக்கிறதை குறித்து நாளது தேதியில் இதக்குமுன் 34வது நெ. அர்ஜி யெழுதிக்கொண்டிருக்கிறதனாலே விசிதமாயிருக்குமே.

அப்படிக்கிருக்க ஷை அர்ச்சகன் 10 பேர்வரையில் கும்பல் சேர்த்துககொண்டு மருபடி பகல் 12 மணிக்கி ஆரிவிட்டவாசலுக்குள் போனதாகவும் ஷை வாசலிலிருந்த கொல்லவெங்கிடாசல நாயக்கன் உள்ளேபோகக்கூடாதென்று தடுத்ததக்கு அவன்தடஙகல் அக்கரையில்லையென்று நிருகரித்து ஷை கொல்லனை தர்பாரையினாலே திட்டி அடித்துத் தள்ளிப்போட்டு உள்ளே போய்விட்டதாகவும் அனேக லட்சம் திருவாபரணம் முதலானது யிருக்கப்பட்ட இந்த தேவஸ்தானத்தில் கார்த்து ஒப்புவிக்கிறவனாயிருக்கிற தன்னை அடித்துத் தள்ளிப்போட்டு ஷை அர்ச்சகன் உள்ளே போனதை பார்த்தால் அவனாலே யென்ன கலகம் நடக்குமோவென்று பயமாயும் அவனிடத்தில் தனக்கு நம்பிக்கையில்லாமலுமிருக்கிறதென்றும் ஷை கொல்லன் யென்முன்பாகவந்து தெரியப்படுத்தினேன். உடனே அவனிடத்தில் அந்தப்படி வாக்குமூலம் வாங்கிக்கொண்டு கிராம முன்சிபுக்கும் யாதாஸ்து யெழுதி அவனையும் கனிஸ்டேபிளையும் கூட்டிக்கொண்டு கோவிலுக்குள்போய் உள்ளேயிருந்த ஷை அர்ச்சகனை வெளியில் போகும்படி செய்து கலகம் நடக்காமல் பந்தோபஸ்துசெய்திருக்கிறது.

ஷை அர்ச்சகன் இப்படிக்கெல்லாம் தூராகிறதம்செய்து கொல்லனையும்அடித்து சுவாமிகாரியத்தையும் குந்தகம்செய்திருக்கும்போது அவன் இப்போ அதையெல்லாமமறைத்துப்போட்டு ஷை கொல்லன்பேறில் அபாண்டமான தப்புப்பிராது கல்பனைசெய்து குடுககப்போயிருக்கிறதாய் கேழ்விப்படுகிறேன். ஷை அர்ச்சகன் நேத்தியதினம்ராத்திரிமுதல் சுவாமிகாரியத்தை யின்றையதினம் 10-மணிவரையில் குந்தகம்செய்து ஷை பட்டரய்யங்காருக்கும் சடகோபம் சாதிக்காமல் நிருத்தினதுமல்லாமல் கொல்லனையும் திட்டி அடித்துத் தள்ளி நிருகரித்துப்போட்டு உதகிரவுமீரி உள்ளேபோனது அவன்பேரில் பாரிதப்பிதமாயிருப்பதினாலேயும் இவன் கெடுகிலும் கலகக்காரனாயும் சர்க்காரென்கிற பயமில்லாமலும் தணிச்சல் நடத்தையுள்ளவனாயும் அடிக்கடி அபராதம் குடுத்தும் வெளியில் நிருத்தப்பட்டிருந்தவனாயும் கலககாரனாயுமிருப்பதினாலேயும் இதை குறித்து ஜில்லா மேஜிஸ்டிறேட்டா றவர்களுக்கும தாலூகா மேஜிஸ்டிறேட்டாறவர்களுக்கும் தெரியப்படுத்தி அவன்செய்த தூராகிறதத்துக்காக பாரி சிக்ஷையாகும்படியாயும் இனி சுவாமியிடத்தில சமீபத்துக்குப்போய் புழங்காமல் நிருத்திப்போடும்படியாயும் உத்திரவாகாவிட்டால் யெவ்வளவும் கோவில்காரியம் பந்தோபஸ்தாகமாட்டாதென்று தெரிகிறது.

ஷை அர்ச்சகனிடத்தில் யெனக்கும் யெவ்வளவும் நம்பிக்கையில்லாம லிருப்பதனாலே கோவிலுக்குள் போய் திருவாபரணங்களிருக்கப்பட்ட சுவாமியிடததில் பொழங்கிறதாயிருந்தால் சுவாமி சொத்துகளுக்கு அபாயமும் அடிக்கடி கலகங்களும் உண்டாகிக்கொண்டேவருமென்று மிகுந்த பயத்துககு ஆஸ்பதமாயிருக்கிறது.

ஆகையால் இதைககுறித்து சீக்கிறத்தில் பந்தோபஸ்துசெய்து குடுக்க வேணுமென்கிற சங்கதி தெரியலாவது யெழுதிககொண்டேன். ஷை வாக்குமூலத்தையும் அடக்கம் செய்திருக்கிறேன்.

1867ஹு பிப்ரவரிமீ 14வ.

(ஒப்பம்) கே. வி. ஆருமுகம் பிள்ளை, ஆ. யேட்பேஷ்க்கார்.

27th August 67—Trustees' order to Peshkar to send a list of Mantapams belonging to the Big Temple outside the Nanmugam Gopuram.

நெ. 307.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜர்கள்.

யேட் பேஷ்கார் கெணபதி முதலியாருக்கு.

ஷை ஸ்ரீறெங்கனுதசுவாமியாருக்கு கூரத்தாழ்வார் கோட்டை வாசலுக்கு வெளியில் இந்த ஸ்ரீறங்கத்திலும் இதர ஊர்களிலும் யெந்தயெடத்தில் யெவ்விதமான மண்டபங்கள் யிருக்கிறது. நீர்போய் கண்பார்த்து யெந்தகாலத்தில் சுவாமி அதுகளில் போயிருக்கிறார். இது விபரத்தையும் அதுகளைப்பற்றி கூடியவரையில் தெரியவருகிறதையும் கண்டு ஒரு ஜாப்தா அனுப்பவும்.

1867 ஹு ஆகஸ்டு 25உ.

ஷை மண்டபத்தைச் சேர்ந்த தீர்த்த குளங்களிருந்தால் அது விபரமும் தெரியப்படுத்தவும்.

27—8—67.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீபராசரபட்டர் ஸ்ரீசுதர்சனபட்டர், தெலுங்கில்.

(ஒப்பம்) இ. யெதிராசலு செட்டி. மானேஜர்கள்.

30th September 67—Peshkar's report to the Trustees sending the said list of Mantapams.

நெ. 457.

ஸ்ரீறங்கம தேவஸ்தானம் மகா-ா-ஶ-ஸ்ரீ மானேஜரவர்கள் சமுகத்துக்கு.

யேட் பேஷ்க்கார் கெணபதி முதலியார் யெழுதிக்கொண்ட அர்ஜி.

யென்னவென்றால், சென்ற ஆகஸ்டுமீ 27உயில் பிறந்த 307வது நம்பர் உத்திறவுப்படிக்கி ஸ்ரீறெங்கனுதசுவாமியாருக்கு கூரத்தாழ்வார் கோட்டவாசலுக்கு வெளியில் இந்த ஸ்ரீறங்கத்திலும் இதர ஊர்களிலு மிருக்கப்பட்ட மண்டபங்களுக்கு விபரமான கணக்கு தயார் செய்வித்து இத்துடன் அனுப்பியிருக்கிற சங்கதி தெரியலாவதாய் யெழுதிககொண்டேன்.

1867 ஹு செப்டம்பர்மீ 30உ.

(ஒப்பம்) கெணபதிமுதலியார், யேட்பேஷ்க்கார்.

1st October 67—The said list of Mantapams.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் நான்முகம் கோபுரவாசலுக்கு வெளியில் கோவிலை சேர்ந்த மண்டபஙகள் ஆஜர் பார்த்த கணக்கு. 1277ம் பசலி.

1. சிங்கர்கோவில் தோப்பில் 22 கால் மண்டபம் சுத்தி மூணுபுறமும் கல்மதள் பெருமாளுக்கு விஜயதசமி உபயம் நடக்கிறது.
2. ஷை சன்னதிவாசலில் நாலுகால்மண்டபம் பெருமாள் வழிநடை உபயம அமுதசெய்து அம்புபோடுகிறது.
3. இதற்கு தென்புறம் நாலுகால்மண்டபம் பெருமாளுக்கு உபயம் நடந்தவந்தது.
4. வடதிருக்காவேரிக்கரை யோரம் யெல்லக்கரை பதினாறு கால்மண்டபம் சுதது மூணுபக்கமும் கருங்கல் செவர் பெருமாளுக்கு பங்குனி பெட்டாந்திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.

91

5. மக்கமாமண்டபம் மேல்புரம் பெருமாள் சன்னதி கெர்ப்பக்கிரகம் கருக்கல்கட்டடம் ஷை மண்டபம் தென்புரம் கொஞ்சமும் மேல்புரம்முழுவதும் வடபுரம் முழுவதும் கருக்கல் மதள். ஷை அறை 1. 34கால் மண்டபம் பங்குனி 8ந்திருநாள் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.

6. ஷை மண்டபத்துக்கு யெதிர் 4 கால் மண்டபம். ஷை திருநாளில் பெருமாள் யெழுந்தருளி யிதற்கு கிழ்புரமிருக்கிற திருக்குளத்தில் தீர்த்தவாரி நடக்கிறது.

7. திருவானைக்காவல் தெப்பக்குளததுக்கு மேல்புரம் யெல்லை மதள். மேல்புரம் 16கால் மண்டபம். பெருமாளுக்கு பங்குனித்திருநாள் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.

8. இதற்கு மேல்புரம் 4 கால் மண்டபம். ஷை 8ந் திருநாள் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.

9. திருவானைக்காவல் ரெஸ்தாவில் தென்புரம் சுத்தி செங்கலச்சுவர். 24கால் மண்டபம். பெருமாள் சித்திரை 6ந் திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.

10. இதற்கு மேல்புரம் மூனுபக்கமும் செங்கல்ச்சுவர் 24கால் மண்டபம். தென்புரம் குளம். பங்குனி 8ந் திருநாளில தீர்த்தவாரி நடந்து வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.

11. காவேரி கரை யோரம் வீரேசுவரத்தில் சுத்தி மூனுபக்கமும் கருங்கல்ச்சுவர். 36கால் மண்டபம். தை 4ந் திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.

12. அம்மாமண்டபம் மேல்புரம் முழுவதும் கிழ்புரம் பாதியும் கருங்கல் மதள். 48கால் மண்டபம். சித்திரு பௌர்ணமி உபயம் நடக்கிறது.

13 இதின் வடக்கு ரெஸ்தாவில் 4கால் மண்டபம். வழிநடை. உபயம் நடந்தது.

14 ஷை அம்மாமண்டபம் போகிற ரெஸ்தாவில் மேல்புரம் 16கால் மண்டபம் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.

15. ஷை ரெஸ்தாவில் கிழ்புரம் 16-கால்மண்டபம் மாசி 6-ந்திருநாள் உபயம்நடக்கிறது.

16. இதின்கிழ்புரம் 16 கால்மண்டபம் பெருமாள்முன்னே யெழுந்தருளிக்கொண்டிருந்தார்,

17. வீரேசுவரம் ஒண்டே ராமாச்சாரியார் தோட்டத்தில்சுத்தி மூனுபுரமும் கருங்கல்ச்சுவர். 14 கால்மண்டபம் பெருமாளுக்கு மாசி 3-ந்திருநாள் உபயம்நடக்கிறது.

18. தெற்கு ராயகோபுரவாசலுக்குவெளியில் அடுத்தமேல்புரம் சுத்திமூனுபக்கமும் செங்கல்ச்சுவர். 16 கால்மண்டபம் பெருமாளுக்கு முன்உபயம்நடந்தது.

19. ஷை ராயகோபுரத்துக்கு தென்புரம் 16 கால்மண்டபம் பெருமாள் பங்குனி 8-ந்திருநாள் வழிநடைஉபயம் நடக்கிறது.

20. இதற்குமேல்புரம் கோதண்டருமசுவாமி கோவில் கர்ப்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், கருங்கல்கட்டடம், சுத்திமூனுபுரம் செங்கல்ச்சுவர். 16 கால்மண்டபம் ஷை திருநாள் வழிநடை உபயம்நடக்கிறது.

21. இதற்குதெற்கு 4-கால்மண்டபம் வழிநடைஉபயம்நடக்கிறது.

22. இதற்குதெற்கு 4-கால்மண்டபம் பங்குனி 2-ந்திருநாள் உபயம்நடக்கிறது.

23. இதற்குதெற்கு 4-கால்மண்டபம் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.

24. இதற்குதெற்கு திருமஞ்சன படித்துறைக்கி கிழ்புரம்சுத்தி மூனுபக்கம் செங்கல்ச்சுவர். 30-கால்மண்டபம். பெருமாளுக்கு உரியடி திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.

25. இதற்குதெற்கு சுத்தி மூனுபக்கமும் செங்கல்ச்சுவர். கருங்கல்மண்டபம். இதின் கிழ்புரம் மூனுபக்கமும் கருங்கல்ச்சுவர். 8-கால்மண்டபம் பெருமாளுக்கு 18ம் பேருக்கு உத்ஸவம் நடக்கிறது.

26. இதற்கு மேற்கு 16கால்மண்டபம் பெருமாளுக்கு வழிநடை உபயம்நடந்து வருகிறது.

27. திருமஞ்சனப்படித்துறைக்கி மேற்கு சுத்தி கருங்கல்ச்சுவர் 44கால் மண்டபம். பெருமாள் முன்னேயெழுந்தருளிக்கொண்டிருந்தார்.

28. ஆயனர் கோவிலுக்கு கிழ்புரம் ஒத்தப்பத்தி 78 கால் மண்டபம்.

29. ஆயனர் கோவில் முன்மண்டமுள்பட 65கால் மண்டபம் சுத்திலும் செங்கல்ச் சுவர் அடைப்பு.

30. இதற்குதெற்கு சுத்தி செங்கல்ச்சுவர். 24கால்மண்டபம்.

31. தெற்கு ராயகோபுரத்துக்கு மேற்கு அகண்டகாவேரிக்கி போகிறரெஸ்தாவுக்கு தெற்கு மூனுபக்கமும் கருங்கல்ச்சுவர். 12கால்மண்டபம் முன் உபயம் நடந்தது.

32. இதற்கு மேல்புரம் ரெஸ்தாவில் தென்புரம் 8கால்மண்டபம். பெருமாளுக்கு மாசித் திருநாள் 4ந்திருநாள் வழிநடை உபயம நடக்கிறது.

33. இதற்குமேற்கு ஷை ரெஸ்தா வடபுரம் நவாப் தோட்டத்துக்குள் 8கால்மண்டபம் மாசி 4ந்திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.

34. ஷை ரெஸ்தாவுக்கு தெற்கு நாட்டுவாய்க்கால் ஓரம் மூனுபக்கமும் கருஙகல்சசுவர், 14 கால்மண்டபம் பெருமாளுக்கு சித்திரை 5ந்திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.

35. மேலூரில் விருக்ஷமண்டபம்,மூனுபக்கமும் கருங்கல்சுவர், 14கால்மண்டபம், பெருமாள் ஜீய்யபுரத்துக்கு யெழுந்தருளும்போது வழிநடை உபயம் நடக்கிறது. யெதிர் தருக்குளத்தில் தீர்த்தவாரி நடக்கிறது.

36. மேலூர் கிராமத்துக்கு வடகிழக்கில் மூனுபக்கமும் கருங்கல்ச்சுவர், 22கால் மண்டபம் யெதிர் 4கால்மண்டபம, சித்திரை 4ந்திருநாள் பெருமாளுககு உபயம நடக்கிறது.

37. தெப்பக்குளத்தெருவுக்கு மேல்புரம் பெருமாள் ஜீய்யபுரம் போகிற ரெஸ்தாவில் 4கால்மண்டபம் வழிநடை உபயம் நடந்துவந்தது.

38. ஊருக்கு மேல்புரம் தெப்பக்குளம் கருங்கல்கட்டடம, நடுவில் 16கால்மண்டபம் பெருமாள் தெப்பங்கண்டருளி ஷை மண்டபத்தில் யெழுந்தருளுகிறது.

39. தெப்பக்குளத்துக்கு வடபுரம் தியாகமண்டபம் சுத்திலும் மூனுபுரம் கருங்கல்ச்சுவர், 14 கால்மண்டபம் பெருமாளுக்கு மாசி 8ந்திருநாள் 9ந்திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.

40. வடக்குராயகோபுரத்துககு வெளியில் மேல்புரம கிருஷ்ணன் சன்னதி கெர்ப்பக்கிறகம் வெளிமண்டபம் மூனுபக்கமும் செங்கல்ச்சுவர் 36 கால்மண்டபம், பெருமாள் சித்திறை 3ந்திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.

41. வடதிருக்காவேரிக்கறை வளவு லாந்தல் 6 கால் மண்டபம்.

42. இதின் வடககு சுத்தி மூனுபக்கமும் செங்கல்ச்சுவர் 36 கால்மண்டபம் பெருமாள் பங்குனி 4ந்திருநாள் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.

43. வடதிருக்காவேரி படித்துறைக்கி தென்புரம் 41கால் மண்டபம் பெருமாளுக்கு உபயம நடந்துவந்தது.

44. இதற்குமேற்கு 6கால்மண்டபம் தென்புரம் மேல்புரம் செங்கல் அடைப்புச்சுவர்.

45. தேற்குச்சித்திரைவீதி கடைவீதிக்கி கிழ்புரம் சுத்தி கருங்கல்ச்சுவர் 6 கால் மண்டபம் பெருமாளுக்கு சித்திறை 8ந்திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.

46. இதற்கு தென்புரம் 4கால்மண்டபம் உரியடி உபயம்நடக்கிறது.

47. கரிகாய்கடைவீதிக்கி கிழக்கு 4 கால் மண்டபம் பெருமாளுக்கு வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.

48. தெற்குராயகோபுரத்துக்கு கிழ்புரம் உள்பக்கம் 16 கால் மண்டபம்.

49. இதின் வடக்கு ஒத்தப்பதி 16கால்மண்டபம்.

50. இதின்மேல்புரம் சுங்கச்சாவடி 8கால்மண்டபம்.

51. இதின்வடக்கு திருக்கொரளப்பன் சன்னதி, யெதிர் 4 கால்மண்டபம் வழிநடைஉபயம் நடக்கிறது.

52. இதின்வடக்கு ஸ்டேஷன்கச்சேரி போட்டிருக்கிற 16கால்மண்டபம்.

53. அடையவளஞ்சான் மேலமூலை சூடிகொடுத்த நாச்சியார் சன்னதி 16 கால் மண்டபம் பெருமாளுக்கு உபயம் நடக்கிறது.

54. அடையவளஞ்சான் வடக்குவாசல் 16கால்மண்டபம் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.

55. அடையவளஞ்சான் கிழவாசல் 16கால்மண்டபம் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.

56. சுக்கிரவார தோட்டம் 14கால்மண்டபம் மூனுபக்கமும் கருங்கல்ச்சுவர் பெருமாளுக்கு தை 6ந்திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.

57. யேத்தனும்பட்டி கிறுமத்தில் தளவாய்மண்டபம் சுத்தி கருங்கல்ச்சுவர், 44கால் மண்டபம் மூன் உபயம் நடந்துவந்தது.

58. ஒட்டகுடி கிறுமத்தில் மூனுபக்கமும் செங்கல்ச்சுவர் 32கால் மண்டபம், மூன்உபயம் நடந்துவந்தது.

59. மல்லாச்சியம்மாபுரம் 16கால் மண்டபம், வழிநடைஉபயம் நடக்கிறது.

60. திருத்தாங்கோணி தோப்புக்குள் 10கால்மண்டபம் வழிநடைஉபயம் நடக்கிறது.

61. ஷெயூர் ரெஸ்தாவில் சுத்தி கருங்கல்ச்சுவர், 12கால் மண்டபம் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.

62. இதின் கீழ்புரம் ஒத்தப்பத்தி 6கால்மண்டபம்.

63. ஷை பாண்டமங்கலம் ரெஸ்தாவில் சுத்தி கருங்கல்ச்சுவர் 10கால் மண்டபம் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.

64. ஒறையூர் நாச்சியார்கோவில் மூன் 4கால்மண்டபம் வழிநடை உபயம் நடக்கிறது.

65. மேக்குடிகிறுமத்தில் ஜிய்யபுரம் மண்டபம் மூனுபக்கமும் கருங்கல்ச்சுவர் 14கால் மண்டபம். ஜிய்யபுரம் உபயம், தீர்த்தக்கரை பெருமாள் கெர்ப்பக்கிரகம் கருங்கல் கட்டடம்.

66. யெதிர்தீர்த்தக்கரை 4கால் மண்டபம் வழிநடை ஷை திருநாள் உபயம் நடக்கிறது. யெதிர்திருக்குளம் தீர்த்தவாரி நடக்கிறது.

67. திருவாசிமண்டபம் பிரிபட்டு கீழேகிடக்கிறது. கால் 21, ஷை துண்டு 4, உத்திரம் 13, போதிகை 8, பாக்கலு 87, சில்லரைகல் 91, கோவிலுக்குள் அர்த்தமண்டபம் கால் 4, சில்லரைகால 21, நாலுபக்கமும் கருங்கல்ச்சுவர் மேல்கட்டுக்கோப்பு பாவுகல் 46, போதிகை 4, கருங்கல் சன்னல் 2, தீர்த்தக்கரைமண்டபம்.

68. செட்டமண்டபம் சுத்தி மூனுபக்கமும் கருங்கல்ச்சுவர், 14கால் மண்டபம், பங்குனி 4ந்திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.

69. ரொச்சியம் மண்டபம் சுத்தி மூனுபாமும் கருங்கல்ச்சுவர், 14கால்மண்டபம், மாசி 2ந்திருநாள் உபயம் நடக்கிறது.

70. உத்தமர்கோவிலுக்கு வெளியில் சமீபத்தில் மூனுபக்கமும் கருங்கல்ச்சுவர், 18கால் மண்டபம் பெருமாளுக்கு உபயம் நடந்துவந்தது.

71. ஷை மண்டபத்துக்கும் கோவிலுக்கும் கிழக்கு மூனுபக்கமும் கருங்கல்ச்சுவர், 14கால்மண்டபம் பெருமாளுக்கு உபயம் நடக்கிறது, தீர்த்தக்கரை பெருமாள்கோவில் கெர்ப்பக்கிறகம் யெதிர் திருக்குளத்தில் தீர்த்தவாரி நடக்கிறது.

72. செம்பயனூர் மண்டபம் சுத்தி மூனுபக்கமும் கருங்கல்ச்சுவர், 14கால்மண்டபம் தீர்த்தக்கரை பெருமாள் சன்னதி கெர்ப்பக்கிறகம் கருங்கல்கட்டடம், மாசி 5ந்திருநாள் உபயம் நடக்கிறது. பலவிருக்ஷம் தோப்பு, யெதிர்திருக்குளம் தீர்த்தவாரி நடக்கிறது.

73. ஸ்ரீதேவிமங்கலம் அக்கிறகாரத்துக்கு வடக்கு சமயபுரம் பழய ரெஸ்தாவுக்கு வட்புரம் 14கால் மண்டபம், சுத்தி மூனுபாம் கருங்கல்ச்சுவர், முன்னாலே பெருமாள் யெழுந்தருளிக்கொண்டிருந்தார்.

1867ஞு அக்டோபர்மீ 1உ.

(ஒப்பம்) பலபட்டடை கணக்கு ராமசுவாமியய்யங்கார். (ஒப்பம்) கேழ்வைக்கணக்கு ருமஞருயணய்யர். (ஒப்பம்) முசுமுதார் குப்பருவ் மகருசூரத்தில், (ஒப்பம்) கெணபதி முதலியார் பேட்பேஷ்க்கார்.

16th December 1868—Devaraja Bhatter fined by Trustees.

நெ. 516.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜர்கள்.

பேட்பேஷ்க்கார் கணபதி முதலியாருக்கு.

ஜேஷ்டாபிஷேகதினம் செலசம்பாவின்போது ஓமம் செய்யாததைக்குறித்து எழுதிய 318 நெ. அர்ஜியுடன் வந்த வாக்குமூலங்களால் அர்ச்சகம் முறைக்காரரான கிருஷணபட்டர் குமாரர் ராமசுவாமிபட்டருக்கு பதிலாய் வேலைபார்த்த அர்ச்சகம் தேவருஜபட்டரென்பவன் ஷை தினம் செலசம்பாவின்போது ஓமம் செய்யாமல் கிரியாலோபம் செய்ததுடன் வழக்கம் கூடயில்லையென்று பொய்யானமுகாந்திரம் சொன்ன தப்பிதத்துக்கு பாரியான சிக்ஷை செய்யவேண்டியது அவசியமாயிருந்தபோதிலும் இந்தகடவை ரூ. 3 அபருதம் விதித்திருக்கிறோம். அதை ஷையாரிடத்தில் வசூல் செய்து ஆதாயம்வைக்கிறதும்தவிர இனி இப்படி நடக்காமலிருக்கும்படிக்கு திட்டஞ்செய்யவும்.

1868ஞு டிசம்பர்மீ 16உ.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீஉத்தமநம்பியய்யங்கார். (ஒப்பம்) ரெங்கசாமியய்யங்கார். (ஒப்பம்) தே. பெரியசாமிமுதலியார், மானேஜர்கள்.

10th June 1869—Regunatha Bhatter fined by Trustees.

நெ. 295.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜர்கள்.

பேட்பேஷ்க்கார் கணபதி முதலியாருக்கு.

நீர் யெழுதிய 259வது நெ. அர்ஜியில்கண்டிருக்கிற பிறகாறம் ஸ்ரீறங்கநாச்சியார் ஸ்ரீசடகோபத்தின்பேரில் ஆசிர்தகாறன் கற்பூற ஆறத்திதட்டெப்பிடிக்கும்படி செய்த அர்ச்சகம் ரெகுநாதபட்டன்பேரில் பூர்த்தியாய் ருசுவாயிருக்கிறபடியால் அதற்காக ரூ. 2 அபருதம் விதித்திருக்கிறோம். அதையும் அந்தவிஷயத்துக்காக சம்புரோக்ஷணைக்கி செய்திருக்கிறதுகையும் வசூல்செய்துகொண்டும் இனி உஷாருய் வேலை பார்த்துவரும்படிக்கும் அறிவிக்கிறதும்தவிர கற்பூற ஆறத்தி சமீபத்தில் நடத்துவது ரெம்ப பிசகாயிருப்பதனாலே இனிபெரிய சன்னதி நாச்சியார்சன்னதி முதலான இடங்களில் ஷை கற்பூற ஆறத்திபாத்திரம் வேதிகைக்கி அடுத்தாப்போல் நடத்திவரும்படி திட்டம்செய்யவும்.

1869ஞு ஜூன்மீ 10உ.

(ஒப்பம்) ரெங்கசாமியய்யங்கார். (ஒப்பம்) தே. பெரியசாமி முதலியார், மானேஜர்கள்.

28th March 1874—Mr. Pennington's Judgment prohibiting Vedantachar's and Nadamunihal's processions with Vadagalai marks on their foreheads.

Extract from calender in case No. 9 on the District Magistrate's file of 1874. Trichinopoly.

95

COLUMN I. *Number of the case—9 of 1874.*

" II. *Name and description of the accused.—*

1. Kodiyalam Rangaswami Aiyangar. 2. Seshagiri Aiyangar. 3. Krishnaiengar. 4. Ramaswami Aiyangar. 5. Duraiswami Aiyangar. 6. Puliyur Narayana Aiyangar. 7. Ragunadha Aiyangar. 8. Srinivasa Aiyangar. 9. Krishnaswami Aiyangar. 10. Sundram Aiyangar. 11. Vedantam Aiyangar. 12. Kasturi Aiyangar. (Brahmans)

1 6, 11. 12. Landholders, the rest Vydikham.

" III. *Copy of the charge: Firstly.* That you the first prisoner Kodiyalam Rangaswami Aiyangar. 2. Seshagiri Aiyangar. 3. Krishna Aiyangar. 4. Ramaswami Aiyangar. 5. Duraiswami Aiyangar. 6 Puliyur Narayana Aiyangar 7. Ragunadha Aiyangar. 8. Srinivasa Aiyangar. 9 Krishnaswami Aiyangar. 10. Sundram Aiyangar. 11. Vedantam Aiyangar & 12 Kasturi Aiyangar, on or about the 6th day of January 1874 at Srirangam intentionally insulted and thereby gave provocation to the Complainant and others, intending or knowing it to be likely that such provocation would cause them to break the public peace, and thereby committed an offence punishable under section 504 of the I. P. C. and within my cognizance.

Secondly: That you, the said prisoners at the same time and place malignantly or wantonly, by doing an illegal act gave provocation to the Complainant and others, intending or knowing it to be likely that such provocation would cause the offence of rioting to be committed and thereby committed an offence punishable under section 153 of I. P. C. and within my cognizance.

Thirdly: That you, the said prisoners at the same time and place, voluntarily caused disturbance to an assembly lawfully engaged in the performance of religious worship or religious ceremonies, and thereby committed an offence punishable under section 296 of I. P. C. and within my cognizance.

Fourthly: That you, the said prisoners at the same time and place, with the deliberate intention of wounding the religious feeling of the Complainant and others, placed an object in their sight and thereby committed an offence punishable under section 298. of I. P. C and within my cognizance.

Fifthly: That you, the first prisoner Kodiyalam Rangaswami Aiyangar at the same time and place abetted the prisoners 2nd to 12th in the commission of the above offences and thereby committed offences punishable under sections 504, 153, 296. 298 and 109. of I. P. C. and within my cognizance.

" IV. *Name of Complainant.* Regina.

" V. *Names of witnesses for the prosecution.* 1. Parasara Bhatter. 2. Sami Aiyangar. 3. Tillanayagam Pillai. 4. Appasami Aiyar. 5. Ganapathy Mudali. 6. Narayana Rao. 7. Krishnasami Aiyangar. 8. Srinivasa Aiyangar. 9. Anantha Alvar. 10. D. Periyasami Mudaliar. 11. Venkataramana Aiyangar

" VI. *Names of witnesses for the defence if any.*

1. Thirumalai Aiyangar. 2. Srinivasa Aiyangar. 3. Krishna Bhatter. 4. Kuppa Bhatter. 5. Sundararaja Aiyangar. 6. Srinivasa Rao. 7. Rangasami Aiyangar. 8. Krishna Rao. 9. Subba Aiyar. 10. Shadaya Raja. 11. Subbaya Chari. 12. Krishnaswami Achari. 13. Gopala Chari. 14. Krishna Aiyangar. 15. Venkatachari. 16. Ranga Chari. 17. Sesha Aiyangar. 18. Singam Aiyangar. 19. Duraiswami Aiyangar. 20. Gurusami Aiyar. 21. Maduranayaga Mudaliar. 22. Kuppa Rao. 23. Nilakantam Pillai.

" VII. *Statement of evidence and ground of conviction:*—In this case, the Complainant (1st witness) who is a prominent member of the Tengalai Sect of Brah-

mans attached to the Temple at Srirangam, charges the Defendants with having insulted the religious feelings of himself and his co-religionists and with having provoked a breach of the peace by carrying in procession 2 idols with the distinctive mark of the *Vadagalai* sect emblazoned on their foreheads, *contrary to immemorial custom.*

2. It is not alleged that the first Defendant was actually concerned in carrying the idols in procession but that he ordered them to be brought both in writing and verbally, and that he is in fact chiefly, if not solely, responsible for their having been brought in procession, with Vadagalai marks

He has, therefore, been charged with abetment of the offences alleged to have been committed by the other Defendants.

3. As to these offences, a preliminary objection was taken by Mr. O'Sullivan that the facts, even if proved would not constitute offences under the sections quoted and that even if they did technically amount to offences according to the literal meaning of the Penal Code, yet that a Magistrate would exercise a wise discretion in declining to adjudicate on the facts, because in doing so, he must necessarily decide a question of Civil right which would be much better left to the Civil Courts.

4. Now as to the plea, that the facts if proved, do not amount to an offence *because there was in point of fact no danger of a breach of the peace &c.,* I think it is completely disposed of by the Judgment of the High Court in Criminal Petition No. 20. of 1864 dated 21st July 1864. (Exhibit XI) and that it is no defence to a charge of insult to say that the accused knew that the Complainant was of such a mild disposition as not to be at all likely to resent it; that would be a most extraordinary kind of law and of course, a man must always be understood to contemplate the *natural* consequences of his acts, the complainant, at the same time, being assumed to be a person or ordinary sensibilities and temper. But the present case is much stronger than an ordinary case of insulting an individual of so peaceable a character as to be unlikely to commit a breach of the peace in resenting it, for there is always considerable danger of disturbance during a Festival when crowds of *strangers* are present and a very slight spark will often set things in a blaze on such occasions however peaceable the regular inhabitants of the place may be.

5. I think, therefore, that if the Defendants did commit the acts complained of, they must be *assumed* to have known that they were likely to cause a riot.

6 Then, as to the advisability of such cases involving (as they undoubtedly do) delicate questions of civil right, being referred to the Civil Courts, I should have been only too glad if the complainants had thought fit to prosecute their rights in the Civil Courts. But as they chose to complain to a Magistrate and as it did appear to me that, *supposing their allegations to be true,* they had been grossly and *wantonly* insulted, I do not understand how I could, with any propriety, have refused to take up their complaint. It was not, as if they were endeavouring to establish some apparently insignificant and unreasonable right (such as their claim to perform some mysterious ceremonies in the houses of the Vadagalais) their complaint was that they had been grossly insulted in the midst of a great Festival and during the celebration of a religious ceremony, when any such interruption is peculiarly likely to cause disturbance and that as a matter of fact, the usual ceremonies had been altogether suspended in consequence of the Defendants' act.

7. To argue that, because the complainant's party did not make any very vehement commotion and did not appear to be very excited

*Vide District

Magistrate's order dated 6th January 1874

is useless, because they had been expressly instructed* not to interfere in any way if any thing was done contrary to custom, but *to complain at once to a Magistrate* and though it is, of course, most unfortunate that a Magistrate should have to decide such an apparently intricate question of custom as is involved in the present case, I cannot see that this is a sufficient reason for depriving the complainants of the direct remedy provided for them by law and for compelling them to go to the expense of a Civil suit. It is unfortunate that Courts should differ in opinion on matters of fact, but this occurs every day in Appeal cases, and if the Defendants in this case should unfortunately happen to be improperly convicted in this case, even if the conviction should be affirmed on appeal, they might perhaps still recover damages by Civil suit.

8. On the question therefore as to the propriety of a criminal prosecution in such cases I may say at once (following the High Court) that the facts alleged appear to me to constitute a very serious offence *against the public*, as well as against the complainant's sect, and that Defendants if convicted would deserve exemplary punishment. The offence would be aggravated by an unusual display of torches in front of Vedanta, intended apparently to make the Vadagalai mark more conspicuous.

9. I come now to the facts of the case and it appears that the only point at issue is whether the two idols Vedantachari, and Nadamuni Alvar have been carried in procession with *Vadagalai* or with *Tengalai* marks.

10. The complainants unanimously assert that they have always worn Tengalai marks: the Defendants are equally positive that they have never worn anything but Vadagalai marks.

11. Now it was incidentally observed at the very beginning of the inquiry by a pleader on one side (if not by the pleaders on both) that there would be a good deal of hard swearing on both sides, and that much reliance could not be placed on a great deal of the oral evidence on either side, but I must say I was hardly prepared for such deliberate contradiction as to a plain matter of fact the truth of which must, I cannot help thinking, be perfectly well known to almost every witness who has been examined and probably to every one in Srirangam.

12 Mr. Johnstone indeed, was charitable enough to contend that the witnesses on both sides, were so blinded by religious prejudice that they swore simply to what they *believed* was the case, or even persuaded themselves must be the case without having had any opportunity of ascertaining what the marks really were.

13. It is just possible this theory might account for the evidence of *some* of the witnesses, for it is, as Mr. Johnstone observed,* altogether unaccountable, why they should take such particular notice of marks as to which, according to their own showing, there had never been any doubt or dispute, but some of those examined for the Defendants were intelligent men of good position and appeared to give their evidence in a very honest and straightforward manner; and if they were ignorant of the facts they so positively swore to as *of their own knowledge*, it is difficult to see how they could avoid the charge of perjury.

*One witness Singamaiengar stated that he had not noticed a particular Tengalai mark to which he was referred but *he knew it was there* and that may be the character of their knowledge of these marks.

14. The contradictions in the oral evidence are at any rate so unaccountable that one is necessarily driven to the documentary evidence to see what

the probabilities of the case are; and unfortunately the documentary evidence, though in the highest degree voluminous is neither perfectly clear nor by any means directly *conclusive on the point* at issue.

*Exh. XIII.

15. The earliest document on record that has been produced, is a Report* from one Velu, who calls himself *Devastanam Arbiter*, in which he reports on a complaint of the Tengalais that the Vadagalai people would not allow them to perform *Nunmai* and *Tinmai*, and other ceremonies in their houses. He adds that on the 11th instant,(August 1803) the Tengalai people celebrated within the Pagoda, the Festival of *Tengalai* Vedantachari according to mamool, but the *Vadagalai* people contrary to custom read the Ramanuja-patram &c. to which the Tengalais objected; he concludes by charging some of the Vadagalais with being wicked people who go contrary to custom and perform *new* ceremonies (or do things in a new fashion not according to mamool).

16. It does not appear what Velu was exactly & we have, in this only his report of what happened, but the authenticity of the document was not questioned by the defendants & as he was not even reporting specially as to any dispute about Vedantachari, his casual remark that the Tengalais had celebrated the festival of *Tengalai* Vedantachariar & the fact (which may fairly be inferred) that the Vadagalais did not even object to it are very significant and it is also evident that then the Tengalais claimed the exclusive privilege of performing ceremonies in the houses of the Vadagalais.

17. The next document in order of time is the decree in O. S. No. 130 of 1808 of the Zillah Court of Trichinopoly which may fairly be described as the *Magna Charta* of the Tengalai Sect. As Mr. O' Sullivan observed, it is a decree suited to a time when slave holding was still an institution of the country and equal rights between man and man were not clearly recognized; and no doubt it would have been difficult to enforce its provisions even by regular suit; so complete is the control with which it endows the Tengalais and so abject the servitude to which it must have reduced the Vadagalais. But it is relied upon not so much as declaratory of the rights of the Tengalais, but rather as evidence of a presumption that fortified with such a decree (which, it must be remembered, though it appears *to have been appealed against, was never altered*), the Tengalais would certainly not have submitted to any invasion of what they considered their exclusive privileges without the most determined resistance.

18. Fairly construed it must mean what it says, that "the Tengalais are confirmed in their superiority over the Vadagalais of Srirangam and are declared the *dictators* in *all* the ceremonies to be performed to the Swamies therein."

19. It has been argued that the Tengalais never took any proper steps to assert their rights under the above decree, and always tried to gain their ends by miscellaneous petitions whenever a new Judge or a new Collector appeard before the scenes, but it is evident from the numerous documents filed that for nearly 70 years they have persistently opposed the inroads of the Vadagalais; and if either party was bound to take proceedings with reference to that decree, it was surely the Vadagalais who had been treated by it, as Mr. O'Sullivan remarked, like slaves.

*No. 27

20. In an Order* dated 6-3-1818, Mr. Lushington, the then Collector enforces the terms of the above decree, and says plainly in so many words that the Vadagalais *must do as the Tengalais tell them* or they won't be allowed to do any thing and will be held to security.

21. Exhibit 28. is the bond by which one of them was held to security accordingly.

22. In 1825, Kooratalwar Aiyangar brought a suit* for fees due to him for reading the Vedas behind the God (Ranganadaswami) in processions.
*No. 26 The defence was that plaintiff being a *Vadagalai*, had no business to read the Vedas and that the privilege was confined to the Tengalais by the decree in O. S. No. 130*. The suit was dismissed on the ground that
*Exb. I. the decree in No. 130 was conclusive in favour of the Defendants and was binding as it had never been reversed.

23. Exhibit 18 is an Order from the Collector to the Deputy Peshkar dated 16-10-29 directing him to get Tengalai marks put upon a silver kite vehicle (given by Agobala Jeer) and upon a gilt kite when they entered the Pagoda. This Agobala Jeer, it may be observed, is the proprietor of Vedantachari's temple and the leader of the Vadagalais.

24. In 1829, Mr. Cameron, the then Collector, appears to have issued a
No 31. proclamation affirming the provisions of the decree in O. S. No. 130, which
Exb A. the Circuit Judge ordered to be cancelled in Extract from Proceedings dated 2-4-1832.

25. Then again the Fouzdari Adaulut seem to have ruled that the Circuit Judge *was wrong* (see. Exh. XXXI.) and accordingly the proclamation was renewed (Exh. XXX. dated. 21-10-1832,) re-affirming in the most explicit manner the original decree and warning the Vadagalai people to act up to the terms of that Judgment.

26. Somewhere about this time the Vadagalais appeared to have applied
Exb. VIII. direct to the Sudur Adaulut to annul the decree in O. S. No. 130 of 1808 (Exh. No. 1.) and the application was rejected after the fullest consideration (17-6-33.)

27. This application seems to have been consequent on the orders of the Zilla Judge of Kumbakonam under date 11-2-33, which orders must therefore be considered to have been superseded by the orders of the Sudur Adaulut (Exh. VIII).

28. Exh. F. (dated 20-12-1833) is an extract from Proceedings of the Provincial Court on a Petition of the Tengalais informing them that they can only assert the rights they claim under the decree in O. S. No. 130 of 1808 by a fresh suit.

29. Exh. G. (dated 15-3-1834) is an endorsement from the Magistrate to the Tengalais to the same effect.

30. Exh. H. (dated. 15-4-1834) confirms the Magistrate's order in G.

31. So then from 1803, till 1834, there is no mention in the Exhibits of any disputes as to these 2 Idols nor as to any mark in the Pagoda, and on the whole it must be conceded that the decree in O. S. No. 130 of 1808 was pretty consistently followed and was at any rate never altered. So that in every dispute, the Tengalais put it forward as the authority for the most exclusive rights, and the Vadagalais as persistently endeavoured to get it annulled. Considering then the respective positions of the parties in 1834 and the fact that in 1803, this Vedantachari is called *Tengalai* Vedantachari by a man who calls himself an arbiter, and especially considering that there is no evidence that this curious expression of his was ever even challenged by the Vadagalai party, it does seem most unreasonable to suppose that he had been constantly carried in procession with a Vadagalai mark before 1835.

32. The first document filed that refers to any dispute about a mark, is No. XXXII of the complainant's exhibits, from which it appears that the Tengalai people complained that the Vadagalais had removed the Tengalai mark over the entrance to Vadantachari's chapel, and put up a Vadagalai mark instead. No. XXXII is the Magistrate's order (dated. 10–9–1835) to the Head Peshkar to inquire into the complaint &c.

33. The mark was ordered to be removed and the Tengalai mark restored by the Collector's order dated 21–11–1835 (Exh. IV).

34. Meantime on the 2nd October 1835, another dispute seems to have taken place which bears a remarkable resemblance to that now under inquiry.

35. Official intimation of it was sent to the Collector on the 3rd October (Exh. Z) and three depositions were enclosed, two of which are Y. and H. H. (the third has not been filed).

36. From this report it appears that on the 2nd idem the idol Vedantachari had been taken out with a Vadagalai mark on, and the Tengalai authorities, objected and refused to allow it to receive the honours, because they said the Vadagalai mark was contrary to custom.

37. The result of the inquiry by the Peshkar as to the custom was that the Vadagalai people generally said the idol always wore the Vadagalai mark, and the Tengalai people the Tengalai mark. One Thengalai who was a Sathani however gave a deposition to the effect that the idol always had a *Vadagalai* mark.

38. He *appears* to have meant that it wore this mark in processions as well as in its shrine; but he was not cross-examined, and his evidence is certainly not more reliable than that of the 10th witness for the defence, a bricklayer, who professes to be a Tengalai and who deposes that the mark has always been Vadagalai.

39. Ultimately, however, the Peshkar appears to have persuaded the Tengalais to perform the usual honours to Vedantachari and got the festival celebrated.

40. One point in the report is noteworthy, and that is that the people who belonged to neither sect, accountants and other Devastanam cutchery servants stated that they *did not know* if it was a Tengalai or Vadagalai mark that was usually worn. This is decidedly corroborative of Mr. Johnstone's contention that the corresponding witnesses now who speak so positively on the point are not to be trusted and speak more from what they believe or wish than from what they have seen with their own eyes. It appears too that *Subba Pillai* the then Head Peshkar was unable to give a decided opinion of *his own knowledge* on the subject, but he evidently came to the decided conclusion from the evidence that it was new to have the Vadagalai mark though he did not agree with the Tengalais in supposing that it had been put on the day before the feast, as he observed the Vadagalais had long had Vedantachari in their keeping and might have put the mark long before. He must have been confirmed in his view when the servants of Vedantachari refused to allow him to examine the idol's forehead. It is, in my opinion, quite impossible to believe that the Tengalais would after this have allowed Vedantachari to come out with Vadagalai mark without making the slightest protest and the fact that no such protest was made till last year seems good evidence that it had never been so brought out till last year.

41. The order on this report has not been filed by either party. It is dated 6th October: and is simply to the effect that such disturbances are not to be allowed and that the Peshkar himself would be dismissed if he did not

101

manage the affairs of the pagoda better. No decision of any kind was come to on the point then at issue, but in an order on petitions of the same date (Exhibit II) enclosing endorsements to the two parties the Collector says that there is to be no disturbance in the celebration of festivals *in conformity with the decisions passed in favour of the Tengalais and in conformity with established mamool.*

42. Then on the 19 idem, the Collector wrote to the Head Peshkar on a
Exb III. complaint of the Tengalais that Vedantachari was again about to be brought out with Vadagalai mark, that by decree in O. S. No 130 the Vadagalais have no right to perform the principal ceremonies in the Supthaprakaram of Srirangam, or in any way to attempt to perform ceremonies like Tengalais. The Head Peshkar was therefore directed to take care that nothing was done contrary to the decisions passed in favour of the Tengalais &c. and it is evident from his language in his report dated 3rd October (Exh. Z.) that he would take this to prohibit Vedantachari being brought with Vadagalai mark, but it is unfortunate that this decision was not stated in explicit terms.

43. Exhibit XXV, Proceedings of the Provincial Court, dated. 14-12-1835 is an important document in many ways.

44. It appears from it that the Collector having received a precept from the Zilla Court of Kumbakonam directing him to carry into effect the decree in O. S. No. 130 of 1808, had accordingly caused the decree to be published, but had met with so much opposition that he anticipated being compelled to make return that he was unable to execute it. He accordingly applied to the Provincial Court for instructions and the Court informed him that the decree in O S. No. 130 was *final*, and could not hereafter by any authority whatever be altered. They went on to say that by that decree the Tengalais were declared to be entitled to certain rights to the exclusion of the Vadagalais, and in the free and peaceable enjoyment of those privileges they must be supported; further suggesting that any one setting himself up against the authority of the decree should be held to security.

45. It may be remarked incidentally as a curious fact that in writing to the Court, the Collector mentions the dispute about the mark over Vedantachari's shrine, but does not allude to the more recent case of the mark on his forehead.

46. It is also not irrelevant to observe that he describes the Tengalais as "by far the weakest sect" and speaks of "the continual encroachments "of the Vadagalais being likely to compel the Tengalais to give up their undoubted exclusive rights and privileges in the Srirangam Pagoda".

47. There is no evidence of any further dispute till 1840, when there seems to have been some discussion as to the decree of 1808, and the Col-
Exh. I. lector (Mr. Onslow) in an order dated the 21st July told the Head Peishkar that the parties should be referred to a civil suit with regard to the infringement of the terms of the decree, and that they would be prosecuted if they committed any breach of the peace.

48. Then in September of the same year on a complaint from the Tengalais that they were prevented from performing the Nanmai and Tinmai ceremonies in the *Vadagalais'* houses the Magistrate, (Mr. Onslow) *informed
Exh J. them that it would be better if the 2 parties performed their respective ceremonies themselves without interfering with each other; and so no doubt it would, but the Magistrate's order to that effect was in no way binding on either party, and was clearly only an expression of impatience at the perpetual disputes.

49. It appears from Exhibit. K. (an Extract from the Proceedings of the Fouzdari Sadur Adaulut dated 18-1-1841) that the Collector (or Magistrate had carried out a threat he made in J, that he would hold the parties to security and that the Tengalai party had accordingly been held to security and fined, that they had appealed to the Court of Circuit who had declined to interfere on the ground that the subject of the dispute was of a civil nature which could only be satisfactorily decided by the Collector; and that the Sadur ordered the Court of Circuit to hear the appeal.

50. They went on to say, that if the Tengalais considered their just rights had been invaded, they should sue for the recovery of any such emoluments or rights of which they considered they had been deprived.

51. In L. dated 10-2-1841 the Court of Circuit apparently dispose of the Appeal and confirm the order of the Magistrate finding and holding to security certain Tengalais for a breach of the peace with reference to a Vadagalai corpse.

Exh. M. 52. In a decree (dated 13-4-1842) the Southern Provincial Court ruled that to enforce the right claimed under the decree of 1808 to perform ceremonies in the houses of Vadagalais would be manifestly an act of gross oppression, and that no order having for its object to insist upon the Vadagalais submitting to have their houses so invaded against their will can be passed; and added that the Tengalais were at liberty as they have been repeatedly told to bring Civil actions for any fees or emoluments of which they considered they had been deprived by the Vadagalais through their refusal to admit them for such purposes into their houses, and that this was the only mode of proceeding whereby the amount of their claims on that account could be ascertained and settled.

Exh. N. 53. This ruling was confirmed* by the Sadur Adaulut as regards the performence of ceremonies in the houses of the Vadagalais and the Sadur assenerated the same principle that the Tengalais must sue for any rights &c. of which they consider they had been deprived.

54. It appears from C. C. that the affairs of the Temple were handed over to the charge of *certain Dharmakarthas* stalathars in 1842. but it does not appear that this had or was intended to have any effect on the ceremonies &c. to be performed in the temple, and it was not relied upon as a document of any importance.

Exh O. 55. In 1843, the Thengalais again attempted by miscellaneous petition to assert their exclusive claims under the decree in O. S. No. 130, and were told that if sufficient cause were shown, the Magistrate would no doubt interfere to prevent a breach of the peace.

Exh. 1. 56. A similar Order was passed by the Zillah Judge on the 29th November 1843, and the Tengalais were again told to institute a suit against any one who had injured them.

57. In 1845, it appears from D. D. that a Committee was appointed to assist the Dharmakarthas; but it does not appear that this has any thing to do with the present case except to prove that first defendant's father was selected as a member.

58. Exhibits. A. R. S. T. (from 1846 to 1850) are all to the same effect viz:- that it is the Magistrate's business simply to preserve the peace, and if the Tengalais' rights are infringed they should apply to the Civil Court.

59. In 1850 apparently, there was another dispute about a mark which was erected over the entrance Raya Gopuram by the Tengalais and pulled down

103

*A A. by *Vadagalai Rangasami Iyengar* who is styled in the* proceedings of the Sessions Court a church warden of the pagoda. The Tengalais' representative appears to have complained to the Magistrate and on his declining to interfere, to the Sessions Court which dismissed his complaint with the remark that the petitioner deserved severe punishment for presuming to put any marks at all on the pagoda.

60. This is the first instance of a dispute as to the distinguishing mark since 1835, and it is worthy of note that during the interval the Tengalai party had confined itself principally to asserting its apparently extravagant claims to perform ceremonies in the houses of the Vadagalais. It is also worthy of remark that the first Vadagalai Dharmakartha (1st Defendant's relative) had been appointed in December 1845. It will appear hereafter how he was connected with the dispute.

61. Exh. X. is filed to prove that one Veda Vyasa Bhatter a Tengalai was bound over to keep the peace between the 2 parties on the 24th January 1850, and is really of no importance either way.

Exh XXIX. 62. Mr. Maltby's decision in case No. 1 of 1850 gives a clear account of the condition of the parties at that time and shows how a Vadagalai came to be appointed a Dharmakartha, partly because he was supposed to be not in good terms with his own party. Mr. Maltby also gives an account of the dispute as to the new Tengalai mark on the entrance (Raya Gopuram) and charges *Rangasawmy Iyengar*, (1st defendant's relative) with being the cause of that disturbance.

63. It is evident that he was ready to assert the provisions of the decree of 1808 in favour of the Tengalais, for he speaks of their ancient and undoubted rights, and the case ended by his holding Rangasami and the 2nd defendant to security for Rs. 500 each and the other 2 defendants (who were Tengalais) for Rs. 200 and Rs. 50 respectively.

64. From Exhibit. E. E. it appears that the Tengalais again attempted to assert their rights by miscellaneous petition instead of by regular suit. The complaint in that case being that the Vadagalais had recited parayanams &c. over a corpse contrary to custom. The Judge (in Proceedings dated 6-11-50) remarked that the act complained of was a distinct grievance for which damages might be claimed by regular suit.

65. In spit of these clear and repeated instructions, the Tengalais simply appealed against the order to the Sadur Court, and of course their appeal was rejected as usual.

66. From Exhibit B. B, decree of the Civil Court in A. S. No. 41 of 1853 it appears that Rangasami Iyengar the Vadagalai Dharmakartha was adjudged in the Lower Court to pay damages for destroying the Tengalai mark over the entrance (Raya Gopuram) alluded to in paras 58 and 61, and that on appeal the decree was reversed, the Judge (Mr. Harris) holding with Mr. Greenway that Respondents had no business to put the mark up without written authority.

67. In 1858 another dispute took place and it seems that Mr. Greame then Head Assistant Magistrate issued a proclamation on the Subject which he afterwards withdrew (by Exh. U) and told the parties in general terms that if there was any dispute about the performance of their respective cermonies they should go to the Civil Court.

68. Exh. G. G: dated 13-7-1858 is a letter containing his reasons for withdrawing his first and issuing his second proclamation.

69. Exh. V. is another proceeding of the Fouzdari Adaulut rejecting another miscellaneous petition of the Tengalais protesting against the proceedings of the Magistracy and the Sessions Judge in refusing to interfere in their behalf. It was of course dismissed, and there was a lull in the storm for about 5 years when, in 1863, the first dispute about *Nadamuni Alwar* took place, the Tengalais complaining that the Vadagalais had put their mark newly over the entrance to his shrine. Exh. V is Mr. Walhouse's order to the Sub-Magistrate to inquire into the complaint, and the result of the inquiry is stated in Exh. VI, namely that the mark should be removed. It may be remarked that on this occasion also there was the same dispute as the Vadagalai mark being old or new, and the same hardswearing by both parties.

70. Exh. No. VII (dated 3-7-1863,) is merely a supplemental order to the Sub-Magistrate on the same subject.

71 So harassing were these continual disputes that in August 1863, Mr. Nisbet the then Head Assistant determined to get a list of all the "Namams" within the Supthaprakaram of Srirangam; and accordingly issued an order on the 7th idem to the Managers, Virasamy Iyer, Periasami Mudali (10th witness) and Parasara Sudarsana Bhatter (complainant) to prepare a list. They reported* accordingly on the 26th that they were engaged in preparing a list, but in the meantime they complained that several Vadagalai marks had been put up in different parts of the pagoda and also *inside Nadamuni Alwar's shrine*, and that it was quite unjust and contrary to custom &c. so they requested the Magistrate to come down and see them and have them removed.

*Exh XXI.

72. This complaint of a Vadagalai mark *inside* Nadamuni Alwar's shrine is rather remarkable and the fact that nothing seems to have been said even then about *Nadamuni* himself always wearing a Vadagalai mark is in my opinion very significant. If he had had one in 1835 when the dispute about *Vedanta* took place, it is almost certain that some allusion would have been made to the fact at the time

73. The List* of marks was duly prepared (15-9-1863) and the Managers say that there is *not even one Vadagalai mark* all over the Pagoda except some recently painted marks on the walls, and those above referred to in Nadamuni Alwar's shrine which they requested might be removed as having been put up quite recently.

*Exh. IX.

74. This list would have been almost conclusive in favour of the Tengalais (especially as it is signed by Periasamy who is now hand and glove with the defendants) but that unfortunately no mention is made in it of the *Alwars*, though one witness (the 4th) who helped to prepare the list says that all the Alwars were inspected, and that *if there had been any Vadagalai marks on their heads*, they would have been entered, and this seems very reasonable; as to Periasamy he relieves himself of all responsibility in the matter by admitting that he signed it without looking at it relying on the other trustees (who were Tengalais). But it is almost impossible he can have been ignorant of the unmistakable tenor of their report and the only rational explanation of his evidence now is that he has changed sides since the date of the list and that his evidence is altogether untrustworthy for if as he now pretends, he had known then the existence of the Vadagalai marks he would certainly have protested against the trustees' sweeping that there was not one legitimate Vadagalai mark in the temple.

75. In October 1863, came another complaint that the Vadagalais had put their mark over the *Dhunmuntri Kovil;* and Mr. Nisbet in his order of the 30th idem, orders an enquiry into it, and on the same day he passed

*Exhibit XII. his decision *finding a Vadagalai named *Rangaiyangar* Rs 1000 for putting a Vadagalai mark on the Nadamuni Alwar's shrine.

76 It is to be regretted that owing to the irregularity of his procedure *Exhibit No XI his decision was necessarily reversed on a *reference to the High Court; but the fact remains that the Vadagalais have never attempted to renew the mark and there can be no doubt that Mr. Nisbet was right on the facts and that the Deputy Magistrate's order had been disobeyed

77. Exhibit W is an order of Mr Lemon's dated 8th April 1864, on the complaint referred to above as to a new Vadagalai mark having been placed on the Dhunmuntri pagoda to the effect that it did not appear to him that there was anything in the complaint that required to be enquired into magisterially.

78. As to that of course his mere opinion unsupported by a word of argument is of very little weight, and he would probably have thought differently if he had an opportunity of reading the Judgment of the High Court in Mr. Nisbet's case (dated 21-7-64).

79. The clear exposition of the law in that decree seems to have had a considerable effect in keeping the rival sects or rather the Vadagalais quiet for some time and (to judge from the documents) it was not till last December that another dispute took place.

80. There is nothing to show conclusively what the immediate exciting cause of this dispute was; the complainant's accounts on behalf of the Tengalais is that having heard that the Vadagalais intended to bring out *Vedantachari* and *Nadamuni Alwar* with Vadagalai marks on the occasion of the Kottai Utsavam (otherwise called the Yakadasi Festival) which lasted from the 20th December to 8th January, they went to the Acting District Magistrate on the 19th December and induced him to prohibit the idols from being so brought out.

81. The Vadagalais contend that this application was cunningly timed just before the Christmas Holidays, and that the Tengalais were taking advantage of the fact that the chief officials in the District were new to make another attempt to assert claims which were altogether obsolete.

82. It was certainly a curious coincidence that the commencement of the Christmas Holidays should have so nearly coincided with the commencement of the feast and it is probable that the order of the 20th of December (which was dated 19th) would not have been made so absolute had it not been for the fact that the Courts were closing the next day; accordingly on cause being shewn the order was amended on the 6th January so as simply to warn the Vadagalais of the risk they ran if they did any thing not clearly sanctioned by custom or express authority.

83. The very night the revised order reached Srirangam the two Alwars were brought in procession with Vadagalai marks and the Tengalais objecting brought their complaint next day as they were expressly advised to do in the 2nd order referred to.

84. It has been urged that the authorities showed some bias in the issue of those two orders; and in confirmation of that view it has been alleged that the first order was published in Srirangam with much greater promptitude than the 2nd; but in point of fact there was not much difference, for, the rough draft of the 2nd order was only signed on the 6th and the proclamation was made about 8 or 9 the same evening; and moreover there was heed for unusual expedition about the first as the Court closed the day after it was signed.

85. Then it is contended that unless it had been usual Rangaswami (the first defendant) and *Periasamy* would never have run the risk of bringing out the idols; but this argument assumes the whole question in dispute and I must say it seems to me far more reasonable (judging from the history of this dispute) to assume *apriori* that the Vadagalai party would seize any opportunity encroaching on the rights of the Tengalais than to assume that the Tengalais would presume to suddenly invade any of the immemorial rights of the Vadagalais. I think indeed that considering the great wealth and influence of the 1st Defendant Rangaswami, the opportunity was *more* favourable for them than for the Tengalai.

86. It will be sufficiently apparent from the remarks made as to each of the documents filed that in my opinion the evidence to be derived from them preponderates decidedly in favour of the Tengalais. The Temple is undoubtedly a Tengalai Temple, and Tengalai marks are found all over it even over the entrance to the shrine of Vedantachari, the Vadagalai High Priest himself; and it was not denied that in processions a canopy with a Tengalai mark is carried over him. No Vadagalai mark has ever been put up without the most strenuous opposition and the decree in O. S. No. 130 of 1808 undoubtedly gave the Tengalais such absolute authority in the Supthaprakaram that it is impossible for me to suppose that they would have allowed such a manifest invasion of their rights especially when we find them persistently asserting claims which are apparently much more extravagant, namely, to perform ceremonies in the Vadagalai houses.

87. Not one of the documents filed for the defence has any real bearing on the question now at issue, except the depositions given in 1835, any in such a case as this when a really trustworthy deposition is not to be expected even now it would be ridiculous to lay any stress on depositions taken by a Head Peshkar in 1835, which were not even subjected to the test of cross-examination.

88.—Then the question is whether the oral evidence for the defence is so clear* and trustworthy as to prove either that the Tengalais have set up an entire false case, well knowing that Vadagalai marks have always been worn by the two Alwars or that they have just found out the fact for the first time.

*To show how inaccurate the information as to the idols is, it may be observed that Periasamy who is so positive about minute marks, did not know whether Vedanta's idol itself is copper or brass.

89. As to the supposition that they may have been ignorant of the fact that Vadagalai mark was always put on the idols, it seems scarcely necessary to discuss it on account of the similar dispute as to Vedantachariar's mark in 1835 which was vividly before both parties.

90. It is most unfortunate that no express order should have been passed then on the subject, but the fact that the Tengalais objected then to the Vadagalai mark on Vedantachari's forehead, though he as High Priest of the party was certainly more clearly entitled to the mark than any other Alwar proves conclusively to my mind that they would certainly have objected to a Vadagalai mark being placed on Nadamuni and as they have never done so till last year, and I am altogether unable to suppose that they could possibly have failed to observe the fact if it had come out with a Vadagalai mark considering how jealously they had guarded against the smallest attempts at any encroachments on their alleged exclusive rights and privileges, I cannot believe that Nadamuni *ever* came out with a Vadagalai mark before in spite of the assertions of so many such respectable witnesses, and so their evidence failing as to one point cannot be relied upon as to the other. The respectable witnesses of whom *Venkatachari* 15th witness for the defence

is in every way the best specimen, *may* have been mistaken, and those who must know the facts prefectly well may have perjured themselves deliberately as it is quite clear many of the witnesses on one side or other *must* have done. But whatever the explanation may be, I can come to no other conclusion from a careful consideration of the history of the dispute and the surrounding circumstances than that the two Alwars had been brought out *newly* with Vadagalai marks. It is not necessary to decide whether they wore Vadagalai marks in *their shrines* or not: and as they are admittedly in charge of Vadagalais it would be impossible for Tengalais to prevent their putting on Vadagalai marks when inside if they choose to do so.

91. Then as to the persons responsible for bringing them, the defendants 2 to 12 are identified by witnesses who must have known them well, and who could have had, so far as appears, no conceivable reason for naming the wrong persons. Many of them are servants of one Alwar or the other whose business it would be to attend and carry the idols; nearly all admitted that they accompanied them in the procession. None of them could say who actually carried the idols, but asserted that *none* of the defendants did! None of the defence witnesses could say who carried the idols, though they were all wonderfully certain that defendants did not! Only one pleaded an *alibi* and he afterwards declined to examine the witnesses to prove it, and it is evident that they, like the 1st defendant rest their defence on the plea that nothing was done contrary to custom. I see no reason to doubt therefore that all the defendants 2 to 12 were engaged in bringing out the Alwars with Vadagalai marks, but it is equally clear that they acted only as servants under the orders of their superiors, and the complainants say, the person chiefly responsible for the act was 1st defendant *Rangawsami.*

92. Mr. O'Sullivan contended that his written orders on the subject were not sufficient to bring him witnin the Criminal law and that the evidence as to his having given any verbal orders was altogether untrustworthy.

93. He also pleaded *alibi* but I observed that Mr. O'Sullivan did not lay much stress on the evidence to prove it, and taken by itself, it would be altogether reliable and I think, inconclusive even if *generally* true.

94. But whether he actually gave verbal orders in so many words—— that the idols should be brought out with Vadagalai marks (according to the very questionable evidence of the complainant and other witnesses) if it is clearly presumable from his written orders and from his position as the undoubted representative of the Vadagalai sect, that he and no one else or at any rate he chiefly gave orders for the offence to be committed, that appears to me to be sufficient.

95. I confess I do not understand Mr. O'Sullivan's argument that a direct order in writing is not an abetment to commit an offence. On the contrary it is clear to me that in a case like this the person who issued the order to accomplices who as mere menial servants were practically bound to obey his orders would be unmistakably the *principal* in the offence committed in consequence of such abetment.

96. The document on which the prosecution rely to prove that 1st defendant ordered the Alwar to be brought out with Vadagalai marks is that marked M. M. which is an order by the two Managers Rangaswami (1st defendant) and Periasamy (10th witness) to the Acting Head Peshkar that honors are to be done to the 2 Alwars if they are brought out as usual by the Vadagalai party.

97. Now as 1st Defendant still contends that it is usual to bring them out with Vadagalai marks, this could only be intended to mean to authorize

their being brought out with Vadagalai marks, however cautiously the order may have been worded; and it is clear that this *was* intended from the passage following, which shows that objections were anticipated and instructions were given that if the Pagoda servants refused to pay the honors, men should be engaged on purpose and the ceremonies performed without hindrance, the Tahsildar being applied to in the last resource for assistance to *compel* the pagoda servants to submit. It is pretty clear from this alone that the 1st Defendant meant the idols to be carried with *Vadagalai* marks and was quite prepared to carry out his orders by force if necessary.

98. It is scarcely necessary to observe that the fact that Periasamy also signed this order does not relieve Rangaswami of his share of responsibility and it appears that Periasamy left Trichy for Madras the same day, and was therefore responsible no further. Reasons are given further on for considering that Periasamy acted throughout under Rangaswami's instigation. To show what interest was taken in the matter by these managers it is only necessary to observe that their order detailing what was to be done was signed and in the hands of the Head Peshkar before the Magistrate's order referred to in it was actually issued or probably even drafted.

99. The order is explained to the Korattumaniyam by the Peshkar's *Exhibit XV *order of the same date that the Alvars are to receive their usual honors in spite of objections

*Exhibit XVI 100. The * Yadast to the Tahsildar, which was not received by him, he says, till about midnight, was still more explicit as to the marks, and the Tahsildar is expressly requested to assist the Head Peshkar in doing the honors to the Alvars in spite of their wearing Vadagalai marks.

101. Moreover it is admitted that Rangaswami was in the temple just before the Alwars were brought out, and considering the dicussion there had been, and the very strong view that has been adopted by the Acting Magistrate it is impossible to suppose that the servants of the temples would not have fortified themselves with his direct authority before bringing them out.

102. There are other documents corrobarative of this view and which prove at any rate the strong interest taken in the question by Periasamy *Exh. XX and Rangaswami. The first of these is a *Yadast, dated 20th December, in reply to one of the same date (J. J.) from the Head Peshkar representing that objections had been made to Vedanta's being taken with Vadagalai mark and asking for orders.

103. The reply is so ambiguously worded that it would appear as if the Peshkar a (madhva) wanted to inveigle the managers into giving an express order, as to the marks; and that they were determined not to do so and therefore contented themselves with venting their indignation on the Head Peshkar as they probably suspected he was playing them false. So that the only order he got was a threat of dismissal if things did not go on proper- *Exhibit XVII ly, and ultimately in reply to more urgent demands for orders the *order suspending him dated 21-12-1873.

104. This order of suspension is a most remarkable document and shows most plainly the bias of the managers who signed it. The reasons assigned for suspending the Head Peshkar are really no reasons, and Periasamy when cross-examined as to them could give no reasonable explanation of the order. It is impossible to doubt that Appasami Aiyar was suspended on the 21st December because he was believed to consider the Vadagalai marks contrary to custom, and because he would not carry out the procession without the express orders of the managers. Periasamy's explanation was that he should have carried out the procession without hindrance, and being pressed to say what he was to do if the Stalathars objected, he said,

109

*In J J, K K, M. M. he should have reported, which is exactly what he * did, and yet he was immediately suspended, a number of other reasons being added, evidently merely as excuses for the severity of the order.

105. To prove the influence and interfering character of *Rangaswami*, it is only necessary to read the depositions and the exhibits XXII, XXIII & XXIV (dated February, March and April 187) which are letters from Periasamy to the Devastanam Committee detailing all the mischief Rangaswami was doing.

106. It is not denied that *Rangaswami* is one of the chief men of the Vadagalai sect, and he appears to have been appointed Manager, pretty much as his relative was, because he was thought to be not on good terms with his own party. He was however, dismissed by the Civil Court on the complaint of the other Dharmakarthas, and only restored on appeal to the High Court on May last year. It is not surprising if after that he should have been eager to assert his authority again and as a man of evident abilities and considerable boldness the course he appears to have adopted is what might have been expected of him.

107. It is scarcely too much to say that there was no one else who was sufficiently interested as a Vadagalai, and sufficiently powerful as an individual, to attempt such a lofty enterprise.

108. As to Periasamy it is clear that he is now altogether under Rangaswami's thumb and explanation of the marvellous change that has taken place in his sentiments as to Rangaswami and the Vadagalai marks seems to be really his indebtedness to *Rangaswami* which state of indebtedness and dependency also sufficiently accounts for the evidence of a good many of the defence witnesses,

109. Some other documents have been filed such as Mahazarnamas against Rangaswami to prove enmity &c., but they are none of them, I think, of any importance. Enmity may be fairly assumed in such a case but it does not alter facts, and as I have come to the conclusion that the 2 Alwars *Nadamuni* and *Vadantachari* were *newly* brought out with Vadagalai marks at the last feast, and that the defendants 2 to 12, were engaged personally in bringing them and that the 1st defendant expressly ordered them to be brought, it only remains to pass sentence on them all. I am aware that much more might be said (especially on the side of the prosecution) but my summary has already run to a most inordinate length and I hope I may have stated the evidence with sufficient clearness and fullness to enable the Appellate Court to ascertain what it is.

110. I should have preferred to send the case for trial after hearing all the evidence, but did not feel that I should have been justified in causing such a further expenditure of public time as would have been involved in the re-examination of all the witness.

111. After a good deal of hesitation I have come to the conclusion that it is not an offence which requires to be punished with imprisonment, but I should think anything less than the maximum amount of fine quite inadequate in the case of the 1st defendant. In case the conviction is upheld, if the Appellate court should differ as to imprisonment, the punishment can be altered accordingly under the provisions of S. 280 of C. C. P. and this was another reason for not committing the case for trial.

112. Some stress was laid upon the fact that the chief native officials in the Collector's office and in the Court are Tengalais, but this may easily have

happened because they were the fittest persons for the appointment; it is not likely that the officers who appointed them either knew or cared whether they were Tengalais or Vadagalais and it happens that the last appointment of importance made was that of Singam Iyengar (a Vadagalai) as public prosecutor. It is true I did not know he was a Vadagalai and certainly no whisper of objection was made on that score; not even anonymously.

113. The documents filed for the prosecution are marked 1 and so on, & those for the defence A. and so on.

(Signed) J. B. Pennington District Magistrate,

P. S.—After having all the evidence I thought it desirable to go again and refresh my memory as to the idols in question, and the chapels in which they are placed. I went accordingly and found that Vedantachari's chapel has a very distinct Tengalai mark over the entrance which is evidently not recent.

The idol shewn me as that in dispute is of copper and has an embossed Vadagalai mark which certainly could not be distinguished without pretty close and careful inspection. The idol is seated and with its pedestal, is about a foot high. There is another very small idol in the same chapel with the face of a horse; it is about 6 inches high.

There is also a stone idol of Vedanta at the back of the shrine with a Vadagalai mark and 2 other stone idols of different gods in a side chamber as well as a collection of very small images of no apparent importance. In Nadamuni Alvar's chapel I found one idol in a *standing* position with an embossed Vadagalai mark which certainly looks as if it might have been altered as there are distinct marks at the bottom of the V. (Vadagalai namam). There was also an idol of Krishnasami with no mark and a third of Lakshmi with the Tillakam.

There was *no* distinctive mark over the entrance door way of Nadamuni chapel, but inside both chapels were several marks, all Vadagalai of course.

(Signed) J. B. PENNINGTON Ag. Dt. Magistrate,

COLUMN VIII. *Finding and sentence.* The Court finds that the prisoners 2. Seshagiri Iyengar. 3. Kristna Iyengar. 4. Ramasami Iyengar. 5. Dorasami Iyengar. 6. Puliyur Narayana Iyengar. 7. Regunada Iyengar. 8. Srinivasa Iyengar. 9. Kristnasami Iyengar. 10. Sundaram Iyengar. 11. Vedantam Iyengar. and 12. Kusturi Iyengar. are guilty of the offences specified in the 1st 2nd 3rd and 4th Counts in the charge; viz:-that they intentionally insulted and gave provocation to the complainant and others intending or knowing it to be likely that such provocation would cause them to break the public peace; that they malignantly or wantonly by doing an illegal act gave provocation to the complainant and others intending or knowing it to be likely that such provocation would cause the offence of rioting to be committed; that they voluntarily caused disturbance to an assembly lawfully engaged in the performance of religious worship or religious ceremonies and that they, with the deliberate intention of wounding the religious feelings of the complainant and others, placed an object in their sight, and that they have thereby committed offences punishable under Ss. 504, 153, 296, and 298 of the I. P. C.

The Court finds that the 1st prisoner Kodiyalam Rangaswami Iyengar is not guilty of the offences specified in the 1st 2nd 3rd and 4th counts of the charge, but is guilty of the offence, specified in the 5th count, viz, that he abetted the prisoners 2nd to 12th in the commission of the above offences and thereby committed an offence punishable under Ss. 504, 153, 296, 298, and 109 of the I. P. C.

The Court therefore directs that the said 1st prisoner Kodiyalam Rangaswami Iyengar do pay a fine of Rs. 1000 and in default of payment that he be kept to simple imprisonment for a term of 6 months and that the prisoners 2nd Seshagiri Iyengar, 3rd Kristna Iyengar, 4th Ramasami Iyengar, 5th Dorasami Iyengar, 6th Pulyur Narayana Iyengar, 7th Regunada Iyengar, 8th Srinivasa Iyengar, 9th Kristnasami Iyengar, 10th Sundaram Iyengar, 11th Vedantam Iyengar, and 12th Kusturi Iyengar do pay a fine of Rs. 51 each and in default of payment be kept to simple imprisonment for a term of 6 months each.

The Court further orders that the fine or so much of it as may be realized be paid to the complainant as compensation for expenses incurred in this prosecution under clause 1. S. 308. C. C. P.

Fine Collected.

COLUMN. IX. *Date of offence.* 6th January 1874.

,, X. *Date of Complaint.* 8th January 1874.

,, XI. *Date of apprehension or appearence* } 17th January 1874.

,, XII. *Date of commencing trial.* 17th January 1874.

,, XIII. *Date of Sentence.* 20th March 1874.

,, XIV. *Explanation of delay:*—This being a case of very great importance, the inquiry was unavoidably prolonged for about 2 months. Some of the witnesses were Government officials and had to be summoned from several districts. On this account as well as at the request of the Counsel of both sides, the case had to be adjourned from time to time. The case was closed on the 13th March but the sentence was reserved till the 20th to enable the Magistrate to go through the records. The delay in submitting the calendar is owing to its great length.

Trichinopoly }
28—3—74 }

(Signed) J. B. PENNINGTON

Ag. Dt. Magistrate.

15th September 1874—Mr. Pennington's fourth proclamation recalling the second.

நெ. 59.

திருச்சிறுப்பள்ளி ஜில்லா ஆக்டிங். மேஜஸ்டிரேட்டு துரையவர்கள்.

திருச்சிறுப்பள்ளி தாலூகா 2 வது கிளாஸ் மேஜஸ்டிரேட்டுக்கு தாக்கிது.

ஸ்ரீறங்கம் பராசர பட்டறென்பவர் கொடியாலம் றெங்கசாமியய்யங்கார் வகையறுபேறில் குடுத்த பிறுது விஷயமாய் நாளது ௵ ஜனவரி௴ 6௳ உமக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிற முதல் நெ. உத்திரவில் கண்ட நோட்டீசின் தாத்பரியத்தை தப்பாய் கிறகித்துக்கொள்ள ஆஸ்பதமிருப்பதாய் தெரியவருகிறபடியாலும் சச்சரவு முதலானவைகள் நடவாமல் தடுக்கவேண்டியதற்காக மாத்திறம் ஷை நோட்டீசு பிறப்பிவித்திருந்தபடியாலும் இனி அப்படிப்பட்ட சச்சரவு நடக்க ஹேது ஒன்றும் இப்போ காணப்படாத்தினாலேயும் ஷை நோட்டீசை அமுலில்லையென்று உத்திறவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்கிற விவரத்தை நீர் சகலருக்கும் தெரிவித்துப்போடவும்.

1874௵ செப்டம்பர்௴ 15௳ *திருச்சிறுப்பள்ளி.*

(ஒப்பம்) *பென்னிங்கடன் துரையவர்கள்.*

26th January 1876.—Original Decree in Vethanthachar's first suit.

In the District Court of Coimbatore.

Wednesday the twenty sixth day of January, one thousand eight hundred and seventy-six.

Present :—

Francis Martin Kindersley Esquire. Original Suit No. 14 of 1875.

Sreeman Sadagopa Sree Sadagopaswami Avergal Madathee pathee of Ahobalam Matam.	Plaintiff.
1. Parasara Sudarsana Bhatter. 2. Vedavyasa Vengata Bhatter. 3. Vedavyasa Thatha Bhatter. 4. Vedavyasa Vengata Sudarsana Bhattar. 5. Vathula Desika Rangachariar. 6. Uthama Nambi Rangasami Iyengar. all residing at Srirangam. 7. Kodiyalam Rangasami Iyengar residing at do. Mirasdar. 8. D Periyasami Mudaliar residing at Andar street in the Fort of Trichinopoly profession Sowcar.	Defendants.

Particulars of the claim.

This suit is for a decree establishing the right of Vedanta Desikar to go, wearing Vadagalai Namam, accompanied by Vadagalai insignia before the Ranganathaswami at Srirangam there to perform worship and receive offerings and awarding Rs. 2529—12—6, viz. Rs. 100 for damages incurred owing to the non observance of the usual honours, Rs. 2400 damages for loss of reputation suffered by Plaintiff and Vedanta Desikar and Rs. 29—12—6 value of the offerings withheld.

Decree :—This suit coming on for settlement of Issues.

Upon perusing the pleadings and upon hearing the arguments of Coopoosamier and Bashiam Iyengar Vakils for the Plaintiff and Srirangachariar and Kristnasami Chettiar Vakils and Mr, Wedderburn counsel for the Defendants 1 to 6, the other Defendants not appearing either in person or by Vakil. This Court doth order and decree that this suit be and the same hereby is dismissed with costs.

Memorandum of costs.

1 to 6 Defendants' costs.

Vakaltnamah	...	0— 8—0
Court fee for motion &c.	...	0—10—0
Pleaders' fee on Rs 2529—12—6.	...	126— 7—2
Total Rupees...		127— 9—2.

To be paid to the Defendants 1 to 6 by Plaintiff.

(Signed) F. M. KINDERSLEY, *Acting District Judge.*

11th January 1876.—Judgment about "Koda Murai" of Dancing girls in Srirangam.

JUDGMENT.

O. S. No. 985 of 1874.

In the Court of the District Munsiff of Trichinopoly.

Present T. Ganapathy Iyer.

The Plaintiffs seek for a declaration of their right to a service in the Srirangam Pagoda called "Koda Murai" or the carrying of a brass pot or a pot made of other metals with water in the presence of the idol, and for the grant of a perpetual injunction, prohibiting the Defendants 3 and 4, from interfering with their (Plaintiffs) rights.

2. The plaint states that the Koda Murai mirasi in the said Pagoda, on the 12th of each month, belongs to the Plaintiffs' from the time of their ancestors, that they perform the service and enjoy the perquisites rice; that the 5th Defendant who has no right whatever to the service on the 12th applied for it to the Defendants 1 and 2 the Managers of the Pagoda on behalf of the 3rd and 4th Defendants, her grand daughters and had her application granted, notwithstanding the protest on the part of the Plaintiffs; that the order which the Defendants 1 and 2 issued to the 6th the Head Peshkar of the Pagoda, in, compliance with the request of the 5th Defendant is opposed to the mamool (practice) and is likely to cause loss to Plaintiffs and hence the suit.

3. Defendants 1 and 2 urge that the Koda Murai in question does not belong to the Plaintiffs and it is not, moreover as mirasi right, that it appears that the Murai had originally belonged to one Mathupatti Venkatachalam and Muthuveeri on whose deaths, 1st Plaintiff and others were directed to do the service, in the absence then of competent representatives of the said Venkatachalam and Muthuveeri that on due enquiry that the 3rd and 4th Defendants (no. the 4th and 5th as stated in the written statement) were the descendants of the said Venkatachalam, orders were issued for enlisting them in the same way as Plaintiffs have been and the order in no way affects Plaintiffs' income, that the Plaintiffs do not do their duties properly and they cannot question the authority of the Managers for making proper arrangments for the due discharge of the duties of the Pagoda.

4. Ranganayaki the mother and guardian of Defendants 3 and 4 who are minors and the 5th Defendant contend that an action of the nature in question does not lie in the civil courts; that the Plaintiffs have no ancestral right to the Koda Murai in dispute; that it had belonged to Mottai alias Mathupatti Venkatachalam the sister of the 5th Defendant; that Venkatachalam and her daughter Sellam enjoyed the right during their lives; that Nachiar the maternal aunt of Defendants 3 and 4 performed Sellam's obsequies and inherited her property; that on the demise of Nachiar her funeral rites were performed by Ranganayaki; the mother of Defendants 3 and 4, that during the absence at Calicut of the 5th Defendant and the said Ranganayaki for a period of 10 years, Plaintiffs under the orders of the Managers of the Pagoda performed the service and that on the births of the Defendants 3 and 4 their right to do the service was represented and redress obtained.

5. The 6th Defendant is tried exparte. He is not properly made a Defendant I think.

6. The following issues were recorded :—

1. Whether or not the suit can be maintained ?
2. Whether the right claimed by the Plaintiffs is a Merasi right residing in them or not ?
3. Whether the Managers of the Pagoda can interfere with such rights ?

7. There can be no action without an injury. There is not the slightest allegation in the plaint that the order issued by the Defendants 1 and 2 caused any loss to the Plaintiffs. That the order is likely to cause a loss is no ground for an action. Even that likelihood is not shewn in evidence. Whereas Plaintiffs' own witness the 8th witness a dancing woman in the service of the Pagoda in question, and the witnesses for the defence distinctly depose that any accession to the service in question does not in the least affect the income of those already enlisted. I am therefore of opinion on the 1st issue that the suit cannot be maintained.

8. Copies of the different extracts from the Devasthanam records filed by the Plaintiffs' shew that the right of the 1st Plaintiff at least is hereditary. The practice which Plaintiffs' want to make out by the evidence adduced by them that there should be no admission to service on the same day with them without their consent is quite unfounded, for their own 7th witness says that there have been admissions without the consent of parties already registered. Therefore the opposition on the part of the Plaintiffs to any legal measure adopted by the Managers of the Pagoda without the slightest infringement on their own rights and privileges is quite useless and connot be countenanced. These remarks dispose of the 2nd issue.

9. A copy of the "Hukkumnamah" filed by the defence shows that the Pagoda authorities are clothed with power to dismiss the Pagoda servants. Plaintiffs can only be looked upon in the light of servants and there is evidence to show that the Plaintiffs were remiss in the discharge of their duties. The oral and the written evidence adduced by the defence shew that the Managers in their discretion and on due enquiry enlisted the services of Defendants 3 and 4 and Plaintiffs cannot question that power I think. The decision of the High Court of Madras reported in page 63 of Volume IV of the Reports, quoted by the Plaintiffs in support of their claim does not support their claim but shows that hereditary servants of a Pagoda can be dismissed for fault committed by them. I am therefore of opinion on the 3rd issue that the Pagoda authorities can interfere with rights of the kind whenever the duties connected with such right are not properly discharged.

This suit is altogether and in every way a vexations one and must be dismissed with costs. It is accordingly dismissed.

11—1—76. (Signed) T. GANAPATHY, *District Munsif.*

31st January 1879—Krishna Bhattar and certain others fined by Trustees.

நெ. 22.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்கார் நாராயணசாமி பிள்ளைக்கு.

நேத்தியதினம் பெருமாள் வாகன மண்டபத்தில்யேறி தெறை போட்டிருக்கும்போது இதருள் போகக்கூடாத ரெகசியசமயமாய் தெறைபோட்டிருக்கும்போது நீமாதேசத்து மார்புாடி ரெகுனாதஜி. ஹயக்கிரீவதாச, முதலான சிலர்கள் அவர்கள் ஸ்திரீகள் சகிதமாய் மாமூலத்துக்கும் வழக்கத்துக்கும் விரோதமாய் தெறைக்குள் நுழைந்து அக்கிறமம் செய்ததாகவும் அதற்கு உடந்தையாய் அர்ச்சக கிருஷ்ணபட்டர் வாகுவய்யங்கார் வகையரு பேர்கள் யிருந்ததாகவும் நடவடிக்கையினால் தெறியவருகிறபடி அத்தியாபகாள் வகையருவினால் ரொம்பவும் புகார் உண்டாயிருக்கிறபடியால் அதைப்பற்றி யேர்ப்பட்டிருக்கிற வாக்குமூலம் வகையரு நடவடிக்கைகள் இத்துடன் அனுப்புவித்திருக்கிறோம். அப்படி அக்கிறமமாய் ஷை ரெகுனாதஜி வகையரு தெறைக்குள் நுழைந்சதற்காக யேட்காணிஸ்டேபிள் மூலமாய் மேஜஸ்திரேட்டாறவர்களுக்கு சார்ஜ்செய்து வேண்டியநடவடிக்கை நடத்தவேண்டியதும் தவிர கோவில் வேலைக்காரனான அர்ச்சகன் வகையருபேர்கள் மனசரிந்து இப்படிப்பட்ட அக்கிறமம் செய்த தப்பிதத்துக்காக ஷை அர்ச்சகம் கிருஷ்ணபட்டருக்கு ரூ. 5 வாகுவய்யங்காருக்கு ரூ. 5 பிறகு விசாரணையில் கொறட்டு மணியகாரனும் அதற்கு உடந்தையாயிருந்ததாகதெரியவந்தபடியால் ஷை கொறட்டுமணியகாரருக்கு ரூ. 5 அபருதம் விதித்திருக்கிறோம். அதை வசூல்செய்துகொண்டு கோவில் ஊழியங்களில் விடவும். இது விஷயத்தைப்பற்றி சகலமான பேர்களுக்கும் இனி இப்படிப்பட்ட துர்மார்க்கமான நடவடிக்கை நடக்காமலிருக்கும்படி இஸ்தியார்செய்து நீரும் கண்டிப்பாய் திருஷ்டிவைத்து பார்த்து அதற்குபிடிக்கும் சிலவை சிலவுபோட்டுக்கொண்டு ஷை உத்சவக்காரரிடத்தில் வசூல்செய்துகொள்ளவும்.

1879ஞு ஜனவரிமீ 31உ.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ. வே. அழகிங்கபட்டர். (ஒப்பம்) ரெங்கசாமிய்யங்கார்,

மானேஜர்கள்.

28th February 1881—Sriranga Bhattar and certain others fined by Trustees.

நெ. 23.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் யேட்பேஷ்க்கார் பு. கொழுந்தவேலுமுதலியாருக்கு.

சென்ற ஜனவரிமீ 24உயில் காணிஷ்டேபிள் ருமசுவாமி நாயக்கன் நம்ம ஆபிசில் ஆஜராகி ஷை தேதியில் பெருமாளுக்கு திருமஞ்சனம் வருகிறதற்கு முன்னுடி வழக்கத்துக்கு வி

115

றோதமாக விசுவரூபதர்சனமாகாமலிருக்கச்சே ஸன்னதி கதவை திறந்து நேபாளத்து சிலஜனங்களை உள்ளேவிட்டு பெருமாள்சேவைபண்ணிக்கொண்டிருந்ததாகவும் அப்போது தேவிஜயாள் வெளிக்கதவை சாத்தி உள்ளே சங்கிலி போட்டுக்கொண்டிருந்ததாகவும் பிறகு ஒரு நாழிகை சாவகாசமாயிருந்து ஷை கதவை திறந்துகொண்டு வெளியில் ஜனங்கள் வரும்போது அவர்களுடன்கூட கொல்ல அரிநாயக்கன் 1, ஊழியம் துரைசாமியய்யங்கார் 2, கிருஷ்ணய்யங்கார் 3, அர்ச்சகம் ஸ்ரீரங்கா பட்டர் 4, உத்திரமணியம் ஸ்ரீனிவாசய்யங்கார் 5 இவர்களும் பின்னும் சில ஜனங்களும் கூடவந்ததாகவும் ஷை நேபாளத்து ஜனங்களில் அவடத்தில் ரூ. 5 குடுத்து பெருமாளை சேவித்ததாகவும் இன்னும் சில விவரத்துடன் வாக்குமூலம் யெழுதிவைத்தான். உடனே அப்போது அவடம் ஆஜறாயிருந்த வீணைக்கார கோவிந்தய்யங்கார் 1, அனுமார் ஸ்ரீனிவாஸய்யங்கார் 1 இவர்கள் வாக்குமூலத்தில் ருஜுசொல்லுகிறார்கள்.

ஷை அர்ச்சக ஸ்ரீரங்காபட்டன் 1, கொல்ல அரிநாயக்கன் 1, ஷை முத்துகிருஷ்ண நாயக்கன் 1, ஊழியம் துரைசாமியய்யங்கார் 1, உத்திறமணியம் ஸ்ரீனிவாசய்யங்கார் 1 இவர்கள் குடுத்த வாக்குமூலத்தை பார்க்கும்போது திருமஞ்சனம்வருகிறதற்கு முன்வழக்கத்துக்கு விறோதமாய் விசுவரூபம் நடக்காமலிருக்கும்போது ஷை ஜனங்கள் சேவித்திருக்கிறது றொம்பவும் அக்கிறமமாயிருக்கிறது.

முதலில் ஆரிவிட்டான் வாசலில் கொல்லன் அரிநாயக்கன் 1, ஷை வாசல் திறந்துவிட்டதும் தேவிஜயாள் வாசல் கதவின் முத்திரையை சர்க்கார் மனுஷியன் பார்வையிட்டு திறக்கவேண்டிய கிரமத்தைவிட்டு சுவயிச்சையாய் கருகூல கொல்லன் முத்துகிருஷ்ண நாயக்கன் திறந்ததும் பிசகு. அப்பால் ஊழியம், அர்ச்சகாள் உள்ளேபோய் அவாள்கதவை திறந்து சேவைபண்ணி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தகாலத்தில் அரிநாயக்கன் கூடபோய் ஜனங்கள் பெருமாளை சேவிக்கிறது தெரியாமலிருக்கும்படி சன்னதிவாசல் கதவு சங்கிலி போட்டுக்கொண்டு ஒரு நாழிகை சாலகாசமாயிருந்து அப்பால் திறந்திருக்கிறான்' யென்பது தெரியவருகிறது. இந்த விஷயத்தில் பாரியான சிக்ஷை ஷை யார்களுக்கு செய்யவேண்டியதாயிருந்தாலும் இது முதல்தடவையாயிருக்கிறபடியாலும் அர்ச்சகாள் 1, ஊழியம் துரைசாமியய்யங்கார் 1, கிருஷ்ணய்யங்கார் 1 இவர்களுக்கு இனம் 1க்கு ரூ. 1 விதம் அபறாதமும் கொல்லர் இரண்டுபேர்களுக்கும் நாளது தேதிமுதல் 10 நாளைக்கு சஸ்பெண்டு செய்திருக்கிறோம். அர்ச்சகாள் முதலானவர்களிடத்தில் அபறாதம் வசூல் செய்து ஆதாயம் வைக்கவும்.

மேல்க்கண்ட பிசகுகள் உத்திரமணியகாரன் சர்க்காரில் தெரியப்படுத்தாமல் சும்மாயிருந்ததப்பிதத்துக்காக அவனுக்கு ரூ. 1 அபறாதம் விதித்திருக்கிறோம். அதையும் வசூல் செய்து ஆதாயம் வைக்கவும்.

1881௵ பிப்பிரவரி௴ 28௳.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீவேதவியாச வெங்கிடசுதர்சன பட்டர். (ஒப்பம்) றெங்கசாமியய்யங்கார். (ஒப்பம்) தே. றெத்தின முதலியார். மானேஜர்கள்.

6th September 1883.—Singa Bhattar kept out by Trustees.

நெ. 347.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜறவர்கள்,

யேட் பேஷ்க்கார் அப்பாசாமியய்யருக்கு,

ஷை தேவஸ்தானம் அர்ச்சகம் சிங்கபட்டருக்கு சுவாமிக்கி பூஜை செய்கிற கையில் இப்பால் ஒரு விரல் முழுதும் சுத்தாங்கமாயில்லாமல் போய்விட்டதாகவும் அவர் சுவாமியை தொடவும் அலங்காறம் பூஜை முதலானதும் பாஞ்சராத்திர விதிப்படி அவர் ஒரு கோவிலிலும் தரிசனந்தவிர மைத்த வேலைகளுக்கு போகக்கூடாதென்கிற விபரங்களாய் ஸ்ரீறங்கத்திலிருக்கும் றாகவய்யங்கார் யென்பவர் 109, 110 இந்த இறண்டு பிட்டிஷன் குடுத்ததை இத்துடன் அனுப்பியிருக்கிறது.

அதுகளில் கண்டபடி ஷை சிங்கபட்டருக்கு விரல் யில்லாமலிருக்கிற விஷயத்தில் மைத்த அர்ச்சகாள், சாஸ்திர ஞாள் முதலான பாஞ்சராத்திர சாஸ்திரங்களையும் வரவழைத்து விசாரணைசெய்து வாக்குமூலம் வாங்கி பிட்டிஷன் சகிதமாய் தெரியப்படுத்துகிறதும் தவிர விசாரணை முடிந்து மறு உத்திரவு அனுப்புகிறவரையில் அந்த சிங்கபட்டரை சுவாமி தரிசனம் செய்யப்போகிறது தவிர பூஜை அலங்காரம் முதலான யாதொரு வேலையும் பாராமல் நாளது தேதிமுதல் நிறுத்திவைக்கவும்.

1883ஹு செப்ட்டம்பர்மீ 6௳

(ஒப்பம்) (ஒப்பம்) தே. ரெத்னமுதலியார். மா॥ னேஜர்கள்.

11th June 1881.—Petition by Archakas to Trustees objecting to Kuppammal's adoption from a different Sakha.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ மானேஜறவர்கள் சமுகத்துக்கு.

ஷை கோவில் அர்ச்சகர்கள் அடியில் கையெழுத்து வைத்திருக்கிறவர்கள் யெழுதிக்கொண்ட பிட்டிஷன்.

யென்னவென்றால் ஷை தேவஸ்தானத்தில் கர்னாடக தொறத்தனம் முதல் நாளது வரைக்கும் சாஸ்திரத்துக்கும் வழக்கத்துக்கும் விரோதமன்னியில் நடந்து வருகிறது.

அப்படிக்கிருக்க எங்களில் சாஸ்திரப்படிக்கும் ராஜாங்க சட்டப்படிக்கும் ஸ்வீகாரம் பண்ணிக்கொள்ளுவதற்கு அபாத்திய ஸ்திதியாயிருக்கிற ஸ்ரீனிவாச பட்டர் பாரியை குப்பம்மாள் வழக்கத்துக்கும் பாஞ்சராத்திர சாஸ்திரத்துக்கும் விரோதமாயிருக்கிற அன்னிய ஜாதி ஸ்வீகாரம் நாளது ஆனிமீ 3௳ செய்துகொள்ளப்போகிறதாக கேழ்விப்படுகிறோம். இது பரியந்தம் இப்பேர்பட்ட ஸ்வீகாரம் பண்ணிக் கொள்ளும்படியானவர்களுக்குக் கூட நடந்ததில்லை.

ஆகையால் சாஸ்திர ஞியாளையும் யெங்களில் எல்லாரையும் வரவழித்து விசாரிக்கும்படிக்கும் அப்படிக்கி அந்த ஸ்வீகாரம் நடந்தால் சன்னதி மரியாதைகள் செய்யாமலிருக்கும்படிக்கும் உத்திரவாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

1881ஹு ஜுன்மீ 11௳.

(ஒப்பம்) ரெங்க பட்டர். (ஒப்பம்) ராமசுவாமி பட்டர். (ஒப்பம்) குப்பா பட்டர்.

6th November 1883,—Kuppa Bhattar's statement against the above adoption.

1883ஹு நவம்பர்மீ 6௳

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் யேட்பேஷ்க்கார் அப்பாசாமிய்யர் முன்பாக.

ஷை தேவஸ்தானம் அர்ச்சகர் குப்பா பட்டர் யெழுதிவைத்த வாக்குமூலம்.

கேழ்வி.

சித்திரை வீதியிலிருக்கிற அர்ச்சகாள் தரோபஸ்து பேர்களுக்கும் ஸ்ரீனிவாஸபட்டர் இறந்துபோய் தீட்டு வந்திருக்கிறதே, அதை குறித்து கோவில் நித்தியப்படி அதிகப்படி யேகாதசி அமாவாசை முதலான உச்சவங்கள் நடக்கவேண்டியதாயிருக்கிறதே யென்ன சொல்லுகிறீர்?

ஜவாபு.

யென்வகை மனுஷியாள் மூணுபேர்களிருக்கிறதினாலே இப்போது யெங்களில் இந்த கோவில் தோணின நாள்முதல் யெங்கள் வகையறு அர்ச்சக வம்சத்தில் நடவாமலும் அன்னியஜாதி பிள்ளை ஸ்வீகாறம் ஸ்ரீனிவாஸ பட்டர் பாரியைக்கி ஸ்ரீனிவாஸ பட்டர் ஸ்விகார குமா

றன் ஸ்ரீறங்கராஜபட்டர் யிருந்து அவருடைய பாரியை சேஷம்மாளிருக்க ஷை ஸ்ரீனிவாஸ பட்டர் பாரியை குப்பம்மாளுக்கு மேல்கண்டபடி அன்னியமான ஸ்வீகாரத்தை பெறிய அப்பு பட்டர் குமாறர்கள் வகையறு 7, 8 பேர் சேர்ந்து செய்துவைத்து அதைப்பத்தி விவகாரம் நடந்து ஹைகோற்ட்டில் இப்போது ஹிரங்கியிருப்பதில் ஒருவருக்கொருவர் விசேஷமான மனஸ்தாபங்கள் உண்டாகி இருககூியிலும் செம்பவும் பணம் செலவாகியிருப்பதால் ஷை ஹிறங்கிக்காக யெங்களில் ஒருவர் கட்டாயமாய் நாளேயதிவஸம் நவம்பர் 8உ ஹிறங்கிக்காக போக வேண்டியிருக்கிறது. மைத்த ரெண்டுபேர்கள் அவர்கள் சக்தியுள்ளமட்டில் பெருமாள் கைங்கரியம் செய்கிறதில் ஆக்ஷேபமில்லே. ஆனல் எங்கள் ரெண்டு பேர்களால் நித்தியப்படி ஒறையூர் பூஜையும் ஸ்ரீறங்கத்தில் அதிகப்படி யேகாதசி சேவதி அமாவாசை மைத்த உச்சவங்களும் நடத்தக்கூடாமையாயிருக்கிறது. யெங்களுடன் கூட ஒத்தாசைக்கி இன்னும் இரண்டு பேர்கள் யாறையாவது பார்க்கும்படி உத்திரவு செய்தால் அட்டியன்னியில் சகல காரியங்களும் பார்க்கக்கூடும்.

கேழ்வி.

அப்படிக்கி ஒத்தாசைக்கி இரண்டு பேர்களே ஒங்களுக்குள் வைத்துக்கொண்டு குந்தகமன்னியில் நடத்துகிறீர்களா? அதனல் உண்டாகும் லாப நஷ்டத்துக்கு யார் ஜவாபுதாரி?

ஜவாபு.

அப்படிக்கி உத்திறவானல் யெங்களுக்குள் தகுந்த மனுஷியாளே வைத்துக்கொண்டு குந்தகமன்னியில் நடத்துகிறேம். அதனல் வரப்பட்ட லாப நஷ்ட்டங்களுக்கு நாங்களே பாத்தியப்படுகிறேம்.

கேழ்வி.

அர்ச்சகாளுக்குள் புத்திர சந்ததியில்லாமல் யாருவது ஸ்வீகாரம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்களா?

ஜவாபு.

உத்திர வீதி அர்ச்சகர் கோபால பட்டர் தமயன் அய்யாவய்யங்கார் யென்பவர் யெங்கள் வகையறு வம்சத்தில் காஞ்சிபுரம் அர்ச்சகனுகிய தேவறுஜபட்டரை ஸ்வீகாரம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார். ஷை வீதியில் குப்பாபட்டர் பிள்ளே கிருஷ்ணபட்டருக்கு திருவள்ளுரில் யெங்கள் வம்சம் யெங்கள் சாகையில் குப்பாபட்டர் யென்பவர் பிள்ளேயை ஸ்வீகாரம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார். இப்போது அன்னிய ஜாதியில் 2-வது ஸ்வீகாரம் செய்துகொண்டிருக்கிற குப்பம்மாள் புருஷன் ஸ்ரீனிவாஸபட்டர் யென்பவர் சித்திறவீதி அர்ச்சகர் வேப்பலே பட்டர் குமாறர் தாத்துபட்டரென்பவரை ஸ்வீகாரம் பண்ணிக்கொண்டார். அவர் இறந்து போய்விட்டார். பிறகு ஷை குப்பம்மாள் ரெண்டாவது ஸ்வீகாறம் அன்னிய ஜாதியில் யெங்கள் வம்சம் சாகையிலும் கோத்திரத்திலும் சேறுத பிள்ளேயை ஸ்வீகாரம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாள்.

கேழ்வி.

அன்னிய ஜாதியில் ஸ்வீகாரமானவர்கள் இது வறையில் இந்த கோவிலில் பூஜைபண்ணி வந்திருக்கிறார்களா ?

ஜவாபு.

யெனக்கு தெரிந்து 13, 14 வருஷகாலமாய் அன்னிய ஜாதியில் ஸ்வீகாரமானவர்கள் இந்தக்கோவிலில் பூஜை செய்யவில்லே.

(ஒப்பம்) அற்ச்சகம் கிருஷ்ணபட்டர் குமாறர் குப்பாபட்டர். (ஒப்பம்) வே. அப்பாசாமிய்யர், யேட்பேஷ்க்கார்.

7th November 1883—Another Kuppa Bhattar's similar statement

1883 ௵ நவம்பர் ௴ 7 உ ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்க்கார் அப்பாசாமியயன் முன்பாக

ஷை தேவஸ்தானம் அர்ச்சகம் குப்பாபட்டர் யெழுதிவைத்த வாக்குமூலம்.

நான் இந்த கோவிலில் 20, 25 வருஷகாலமாய் பூஜைசெய்து வருகிறேன். யெனக்கு கோவிலில் மாசத்தில் மூணரைநாள் சொச்சம் முறையிருக்கிறது. யென்னுடைய முறைகளில் நானே பார்த்துவருகிறேன். யெனக்கு தீட்டுவந்தாலும் சித்திரைவீதி அர்ச்சகர்களுக்குள் தீட்டு வந்தால் உத்திரைவீதி அர்ச்சகாள் தீட்டில்லாதவர்கள் பூஜைபண்ணுகிறது. உத்திரவீதி அர்ச்சகாளுக்கு தீட்டுவந்தால் சித்திரைவீதி அர்ச்சகாள் பார்த்துக்கொள்ளுகிறது. இதுவழக்கம் யெங்கள் வகையரு அர்ச்சகாளுக்குள் புத்திர சந்தி யில்லாமல்போனால் யெங்கள் வகையறாவில் பிள்ளை யிருந்தால் ஸ்வீகாரம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறது. பிள்ளைகளில்லாவிட்டால் அன்னியத்தில் ஸ்வீகாரம் செய்துகொள்ளுகிறது. ஆனால் இதுவரையில் யெனக்குத்தெரிந்தமட்டில் அன்னியத்தில் ஸ்வீகாரம் நடந்து அப்படிப்பட்டவர்கள் இந்தகோவிலில் பூஜை நடத்தினவரில்லை. இப்போது ஸ்ரீனிவாச பட்டர் பாரியை குப்பம்மாளுக்கு ஸ்வீகாரம் செய்திருக்கிறது யெனக்கு தெரிந்தமட்டில் புதுசுதான்.

(ஒப்பம்) குப்பாபட்டர். (ஒப்பம்) வே. அப்பாசாமியயர் யேட்பேஷ்க்கார்.

7th November 1883—Periya Appu Bhattar's son Krishna Bhattar's similar statement.

1883௵ நவம்பர் ௴ 7உ ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்க்கார் அப்பாசாமியயர் முன்பாக.

ஷை தேவஸ்தானம் அர்ச்சகம் பெரிய அப்புபட்டர் குமாரன் கிருஷணபட்டர் யெழுதிவைத்த வாக்குமூலம்.

கேழ்வைக்கு ஜவாபு,

நான் இந்த கோவிலில் 20, 25வருஷகாலமாய் பூஜைசெய்துகொண்டுவருகிறேன். யெனக்குகோவிலில் மாசத்தில் இரண்டுநாள் முறையிருக்கிறது. அதுகளில் நானே பூஜைசெய்து வருகிறேன். யெங்கள் வகையரு சித்திரைவீதியிலிருக்கிற அர்ச்சகாள் ஒரே ஜாதிகள். யெங்களுக்குள் தீட்டுவந்தால் உத்திரவீதியிலிருக்கிற அர்ச்சகாள் பார்த்துக்கொள்ளுகிறது. உத்திரவீதி அர்ச்சகாளுக்கு தீட்டுவந்தால் சித்திரைவீதியிலிருக்கிற யெங்கள் வகையரு அர்ச்சகாள் பார்த்துக்கொள்ளுகிறது. யெங்கள் வகையருக்களுக்குள் புத்திர சந்ததியில்லாதவர்கள் யெங்கள் பந்துக்களுக்குள் பிள்ளைகளிருக்கிறவர்களை ஸ்வீகாரம்பண்ணிக் கொள்ளுகிறது. யெனக்குத்தெரிந்தமட்டில் அனுஷ்ட்டானமாய் நடந்து வருகிறது. இப்போது ஸ்ரீனிவாசபட்டர் பாரியை குப்பம்மாளுக்கு அன்னியத்தில்தான் பிள்ளை ஸ்வீகாரம் நடந்திருக்கிறது. அப்படிக்கி அன்னியத்தில் ஸ்வீகாரம் நடந்து அந்தப்பிள்ளை இதுவரையில் யெனக்கு தெரிந்தமட்டில் இந்தக்கோவிலில் பூஜைசெய்ததில்லை.

(ஒப்பம்) அர்ச்சகம் கிருஷ்ணபட்டர். (ஒப்பம்) வே. அப்பாசாமியயர் யேட்பேஷ்க்கார்.

7th November 1883—Singa Bhattar's son Kuppa Bhattar's similar statement.

1883 ௵ நவம்பர் ௴ 7 உ ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷக்கார் அப்பாசாமியயர் முன்பாக.

ஷை தேவஸ்தானம் அர்ச்சகம் சிங்கபட்டர் குமாரன் குப்பாபட்டர் யெழுதிவைத்த வாக்குமூலம்.

கேழ்வைக்கி ஜவாபு.

நான் இந்தக்கோவிலில் 12௵ காலமாய் பூஜைசெய்துகொண்டுவருகிறேன். யெனக்கு கோவிலில் மூன்றுநாள் முறையிருக்கிறது. யென்முறையில் யென் தகப்பனாரும் நானும் யென் தம்பியுமாய் பார்த்துவருகிறோம். யெங்கள்வகையரு சித்திரைவீதியிலிருக்கிற அர்ச்சகாள் யெல்லாரும் ஒரே ஜாதிக்காரச்சே தீட்டுவந்தால் தீட்டில்லாத உத்திறவீதி அர்ச்சகாள் பூஜைபண்ணுகிறது. உத்திரவீதி அர்ச்சகாளுக்கு தீட்டுவேந்தால் சித்திரைவீதி அர்ச்சகாள் பார்த்துவருகிறது. இதுதான்வழக்கம். சித்திரைவீதி உத்திறவீதி அர்ச்சகாளுக்கு புத்திரசந்ததி யில்லாதவர்களுக்கு எங்கள் பந்துக்களுக்குள் ஸ்வீகாரம் பண்ணிக்

கொள்ளுகிறது. யெனக்குத்தெரிந்தமட்டில் வெள்ளிகிருஷ்ணபட்டருக்கு யெங்கள்வகையரு அர்ச்சகாளில் சக்கிலேஜஸில் அவர் மச்சினன் பிள்ளையை ஸ்வீகாரம் செய்திருக்கிறது. அந்தப்பிள்ளைக்கி உபநயனமாகவில்லை. இதைத்தவிர வேறே ஸ்வீகாரம் யெனக்கு தெரிந்த பந்துக்களுக்குள் நடக்கவில்லை. இப்போது ஸ்ரீனிவாசபட்டர் பாரியை குப்பம்மாள் ஒருபிள்ளையை ஸ்வீகாரம்செய்துகொண்டிருக்கிறாள். நான்வந்ததற்குள்ளாக சொந்தத்தில் ஸ்வீகாரம் செய்துகொண்டிருக்கிற பிள்ளைகளாவது அன்னியத்தில் ஸ்வீகாரம் செய்துகொண்ட பிள்ளைகளாவது கோவில் பூஜைக்கி போகவில்லை.

(ஒப்பம்) அர்ச்சகம் குப்பாபட்டர். (ஒப்பம்) வே. அப்பாசாமியர், யேட்பேஷ்க்கார்.

7th November 1883—Vengacha Bhattar's son Ranga Bhattar's similar statement.

1883 ௵ நவம்பர் ௴ 7 ௳ ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் யேட் பேஷ்க்கார் அப்பாசாமியர் முன்பாக,

ஷை தேவஸ்தானம் அர்ச்சகர் வெங்காச்சம் பட்டர் குமாறன் றெங்கபட்டர் யெழுதிவைத்த வாக்குமூலம்.

கேழ்வைக்குஜவாப்பு.

நான் உத்திரறவீதி அர்ச்சகர். நான 20 வருஷகாலமாய் இந்தக்கோவிலில் அர்ச்சகம் வேலைபார்த்துவருகிறேன். யெனக்கு ஷை கோவிலில் மாசம் 1க்கு இரண்டேமுக்கால் நான்முனா யெங்கள் வகையரு சக்கிலேஜஸ் அர்ச்சகாள் வகுப்பான சித்திறைவீதி உத்திறவீதி அர்ச்சகாளைத்தவிர வேறே அன்னியஸ்தர்கள் இந்தக்கோவிலில் வந்து பூஜைபண்ணினதை நான் பார்த்ததுமில்லை கேட்டதுமில்லை. இதில் உத்திறவீதி கோபாலய்யங்கார் 1, ஷையார் தம்பி அய்யாவய்யங்கார் 1, ஸ்ரீனிவாசபட்டர் 1, கிருஷ்ணபட்டர் 1, இந்த நாலுபேர்களும் புத்திர சந்ததி யில்லாமல் யெங்கள் வகையரு சித்திறைவீதி உத்திறவீதி அர்ச்சகாளுக்குள் பிள்ளையை ஸ்வீகாரம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். யெங்கள் வகையரு அர்ச்சகாளுக்குள் புத்திர சந்ததி யில்லாமல்போனால் யெங்கள் வகையரு ஸ்ரீறங்கத்திலிருக்கிற அர்ச்சகாள் பிள்ளையைத்தான் ஸ்வீகாரம் செய்துகொள்ளுகிறது. அன்னியத்தில் பிள்ளையை ஸ்வீகாரம் செய்துகொள்ளுகிறதில்லை. இப்போது மூணும் வருஷத்தில் ஷை ஸ்ரீனிவாசபட்டர் ஆம்படயாள் குப்பம்மாள் இரண்டாவதா ஸ்வீகாரமாக வழக்கத்துக்கும் சாஸ்திரத்துக்கும் விரோதமாய் மனனார்கோவில் அன்னியமதஸ்தன் அன்னிய சாகை அன்னிய கோத்திரத்தில் ஒரு பிள்ளையை யெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறாள். அதுவிஷயம் கோர்ட்டில் தாவாவிலிருக்கிறது. யெங்கள் வகையரு உத்திறவீதி அர்ச்சகாளுக்குள் தீட்டுவந்தால் சித்திறவீதி அர்ச்சகாள் பூஜைபண்ணுகிறது. சித்திறைவீதி அர்ச்சகாளுக்குள் தீட்டுவந்தால் உத்திறவீதி அர்ச்சகாள் பூஜை பண்ணுகிறது. இது வழக்கமாய் யெனக்குத் தெரிந்தமட்டில் அனுஷ்டானமாய் நடந்துவருகிறது.

(ஒப்பம்) றெங்கபட்டர். (ஒப்பம்) வே: அப்பாசாமியர் யேட் பேஷ்க்கார்.

10th November 1883—Peshkar's arzi to Trustees in the above matter.

நெ. 369.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ மானேஜறவர்கள் சமுகத்துக்கு.

ஷை தேவஸ்தானம் யேட்பேஷ்க்கார் அப்பாசாமியர் யெழுதிக்கொண்ட அர்ஜி யென்னவென்றால் ஷைதேவஸ்தானத்தில் பூஜைசெய்து வருகிற அர்ச்சகாளில் சித்திறவீதி அர்ச்சகர் ஸ்ரீனிவாசபட்டர் இறந்துபோய் அந்தவீதியிலிருக்கிற தரோபஸ்து அர்ச்சகாளுக்கும் தீட்டுவந்திருப்பதில் பெரியகோவில் நாச்சியார்கோவில் ஆழ்வான்கோவில் செங்கர்கோவில் ஒறையூர் நாச்சியார்கோவில் இதுகளில் சித்தியப்படி அதிகப்படிகளில் அந்த அந்த காலத்தில் சரிவர பூஜை செய்துவறவேண்டியதை குறித்து தீட்டில்லாத உத்திறவீதியிலிருக்கிற அர்ச்சகம் கிருஷ்ணபட்டர் குமாரன் குப்பாபட்டர் வகையரு ஆக்ஷேபித்ததின்பேரில் சித்திறைவீதி, உத்திறவீதி அர்ச்சகாள் தரோபஸ்து பேர்களையும் வரவழைத்து விசாரணைசெய்ததில் சித்திறைவீதியிலிருக்கிற அர்ச்சகாள் யெல்லாரும் ஒரே ஜாதிகளென்றும் அவர்களுக்கு தீட்டுவந்தால் தீட்டில்லாத உத்திரவீதி அர்ச்சகாள் பூஜைசெய்துவருகிறதென்றும் உத்திறவீதி அர்ச்சகாளுக்கு தீட்டுவந்தால் சித்திறைவீதி அர்ச்சகாள் பூஜைசெய்து வருகிறதெனறும் இவ்விதமாய் நெடுகிலும் அனுஷ்டானமாய் நடந்துவந்திருக்கிறதாகவும் இப்போது 2, 3 வருஷத்துக்கு முந்தி சித்திறைவீதி அர்ச்சகர் ஸ்ரீனிவாசபட்டர் பாரியை குப்பம்மாள் யென்பவள் இதற்குமுன் அர்ச்சகாளுக்குள் நடந்துவந்திருக்கிற வழக்கத்துக்கும் சாஸ்திரத்துக்கும் விரோதமாய் அன்னிய ஜாதி அன்னிய சாகை அன்னியகோத்திரத்தில் அன்னிய மதஸ்த

ன் பிள்ளையை ஸ்வீகார மெடுத்துக்கொண் டிருக்கிறதாகவும் அதைப்பத்தி கோர்ட்டில் வியாச்சியம் நடந்து பட்டணத்தில் விசேஷ அப்பிலில் இருக்கிறதாகவும் அதுவிஷயததில் ஒருவருக்கொருவர் மாச்சரியத்தினுல் கக்ஷி இரண்டுபட்டு வெகுபணம்வரைக்கும் செலவுசெய்திருக்கிறதாகவும் அதனுல் இப்போது தீட்டு வந்திருக்கிற சித்திரைவீதி அர்ச்சகாள் தீட்டுமுறையை தாங்கள்பார்க்கமாட்டோமென்றும் தங்களுக்குள் வேறேமனுஷியாள் இரண்டுபேர்அர்ச்சகாளைநேமித்துக்கொண்டுபார்க்கும்படி உத்திரவானுல்குந்தகமன்னியில் பார்க்கிறதாகவும் உத்திறவீதி அர்ச்சகம் குப்பாபட்டர் வகையரு வாக்குமூலம் யெழுதிவைத்தார்கள். அதின்பேரில் சித்திறைவீதி அர்ச்சகர் கிருஷ்ணபட்டர், குப்பாபட்டர், ரெங்கசாமிபட்டர், வகையருப்பேர்களை விசாரித்ததில் தங்களுக்குள் புத்திர சந்ததியில்லாமல்போனுல் தங்களுடைய சாகையில் பந்துக்களுக்குள் பிள்ளையை ஸ்வீகாரம் செய்துகொள்ளுகிறதென்றும் ஷை குப்பம்மாள் செய்துகொண்டிருக்கிற ஸ்வீகாரம் அன்னியத்தில் புதுசாய் நடந்திருக்கிறதென்றும் அப்படிக்கி ஸ்வீகாரமானவர்கள் தங்களுக்கு தெரிந்தமட்டில் இதுவரையில் இக்தக்கோவிலில் பூஜைசெய்யவில்லையென்றும் தங்களுக்குள் தீட்டுவந்தால் உத்திறவீதி அர்ச்சகாள் பூஜைசெய்கிறதென்றும் உத்திறவீதி அர்ச்சகர்களுக்கு தீட்டுவந்தால் சித்திரைவீதி அர்ச்சகாளாகிய தாங்கள் பூஜைசெய்கிறதென்றும் இதுதான் வழக்கமாய் யெப்போதும் நடந்துவருகிறதென்றும் வாக்குமூலம் எழுதிவைத்திருக்கிருர்கள். ஷை வாக்குமூலங்கள் 6யும் இத்துடன் அனுப்புவித்திருக்கிறேன்.

மேல்கண்டபடி அன்னிய ஜாதியில் ஷை குப்பம்மாள் செய்துகொண்டிருக்கிற ஸ்வீகார பிள்ளையானது இனி இக்தகோவிலில் வந்து பூஜைசெய்யாமலிருக்கும்படிக்கி இப்போதே ஒருவிதாயகமான உத்திரவு கிடைக்கவேணுமென்கிற கருத்தை வைத்துக்கொண்டு ஷை உததிரவீதி அர்ச்சகம் குப்பாபட்டர் வகையருபேர்கள் ஷை ஸ்ரீனிவாசபட்டர் இறந்துபோனதுமுதல் தகரார் செய்துகொண்டு கோவிலில் காலாகாலத்தில் பூஜைசெய்யாமல் குந்தகப்படுத்தி வருகிருர்கள்.

ஆகையால் இந்த கோவில் சித்திறைவீதி உத்திறவீதியிலிருக்கிற அர்ச்சகாளை தவிர மைத்த அன்னிய ஜாதியில் ஸ்வீகாரமானவர்கள் இதுவரையில் பூஜைசெய்யவில்லையென்கிறதாக மேல்க்கண்ட இருசாக்ஷிக்காரர்களுடைய வாக்குமூலங்களுலேயும் வியக்த்தமாய் தெரியவருகிறபடியினுலே யிதைக்குறித்து சமுகத்தின யுத்தானுசாரம் உத்திரவாகவேண்டிய சங்கதி தெரியலாவதாய் யெழுதிக்கொண்டேன்.

இதுவுமல்லாமல் ஷை குப்பம்மாள் புருஷன் ஸ்ரீனிவாசபட்டர் யென்பவர் கிறமமாய் சித்திறைவீதி அர்ச்சகர் வேப்பலை பட்டர் குமாறர் தாத்துபட்டர் யென்பவரை ஸ்வீகாரம்பண்ணிக்கொண்டு அந்த ஸ்வீகாரமானவருக்கு மேல்க்கண்ட உத்திறவீதி அர்ச்சகர் குப்பாபட்டர் தங்கையை கல்லியாணம்செய்து பிறகு அவள் புருஷன் ஷை தாத்துபட்டர் இறந்துபோய் சகல சொத்துகளையும் அவள் அடைந்து உயிருடிருக்கச்சே அவள் கிறமமாய் ஸ்வீகாரம்பண்ணிக்கொள்ளவேண்டிய ஞாயமிருக்க அதற்கு கேர்விரோதமாய் துர்கக்ஷியை உண்டுபண்ணவேண்டியதற்காகவே ஷையாள் மாமியார் ஷை குப்பம்மாளுக்கு இரண்டாவது ஸ்வீகாரமாகபுருஷன் அனுமதியிருக்கிறதுபோல் பலவந்தம்பண்ணி அன்னியஜாதி பிள்ளையை ஸ்வீகாரம்செய்து அதுதான மேல்க்கண்டபடி கோர்ட்டில் வியாச்சியத்திலிருக்கிறது.

இதைப்பத்தி உத்திரவுவருகிறபடி நடந்துகொள்ளுகிறேன்.

1883ளு நவம்பர்மீ 10உ,

(ஒப்பம்) வே. அப்பாசாமியையர் யேட் பேஷ்க்கார்.

12th November 1883.—Trustees' order to Peshkar not to allow the objectionable boy.

நெ. 410.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜறவர்கள்.

ஷை தேவஸ்தானம் யேட்பேஷ்க்கார் அப்பாசாமியயருக்கு.

நீர் ஈளதுமீ 10உ யெழுதிய 369 நெ. அர்ஜியையும் அத்துடன் வந்த வாக்குமூலம் வகையரு நடவடிக்கைகளையும் பார்வையிடப்பட்டுது. அதில்கண்டபடி ஷை கோவில் அர்ச்சகம் ஸ்ரீனிவாஸபட்டர் இறந்துபோனது முதல் சித்திறை வீதியிலிருக்கிற அர்ச்சகாள் தஸ்ரேமஸ்துபேர்களுக்கும் தீட்டு வந்திருக்கிறதாயும் தீட்டில்லாத மைத்த உத்திரவீதி அர்ச்சகாள் குப்பாபட்டர் வகையரு கிறமப்படி பூஜைசெய்து வறவேண்டியதைக்குறித்து ஷை அர்ச்சகாளுக்குள் ஸ்ரீனிவாஸபட்டர் பாரியைகுப்பம்மாள் யென்பவளுக்கு இரண்டாவது ஸ்வீகாரமாக நியாயத்துக்கும் சாஸ்திரத்துக்கும் விரோதமாய் அன்னிய கோத்திரத்தில் அன்னி

ய சாகையில் ஒருபிள்ளையை ஸ்விகாரம்செய்து அது விஷயத்தில் ஒருவருக்கொருவர் மாச்சரியத்தின்பேரில் கோர்ட்டில் வியாச்சியம் செய்துகொண்டிருக்கிற விஷயத்தை கோவிலில் காலாகாலத்தில் பூஜைசரிவர நடத்தாமல் குந்தகப்படுத்திவருகிறதாக தெரியவருகிறபடியினாலே அப்படிக்கி இந்த கோவில் யேற்ப்பாட்டுக்கும் சாஸ்திரத்துக்கும் விரோதமாய் அன்னிய ஜாதியில் ஸ்வீகாரம் செய்திருக்கிற பிள்ளையானது இனி இந்த கோவிலில் நம்முடைய உத்திரவன்னியில் வந்து பூஜை செய்யக்கூடாது. யெப்போதும் வழக்கப்படிக்குள்ள சித்திரைவீதி உத்திரவீதி அர்ச்சகாள் சுக்கிலேஜஸ் வகுப்பார்களே பூஜை செய்துவரவேணுமென்பதாக ஷை அர்ச்சகாள் தரோபஸ்துபேர்களுக்கும் கண்டிப்பாய் அறிவித்து கோவில் நித்தியப்படி அதிகப்படிகளில் காலாகாலத்தில் பூஜை குந்தகமன்னியில் நடத்திவரும்படி திட்டம் செய்யவும்.

(ஒப்பம்) கோ. க. ஶ்ரீ. வ. ரெங்கசார். தெலுங்கு. (ஒப்பம்) தே. ரெத்தினமுதலியார். இங்கிலீஷ். மானேஜர்கள்.

1883 ௵ நவம்பர் ௴ 12 ௳

29th July 1885—Plaint in Alavandar suit.

மகா-ா-ா ஶ்ரீ திருச்சினாப்பள்ளி அடிஷனல் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்ஸிபு கோர்ட்டாறவர்கள் சமுகத்துக்கு.

1885 ௵ த்திய அசல் நெம்பர்.

ஶ்ரீறங்கத்திலிருக்கும் நாதமுனி ராமசுவாமிய்யங்கார் 1.
ஶ்ரீனிவாஸய்யங்கார் 2. } வாதிகள்.

திருச்சிக்கோட்டை ஶ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜர் வெங்கிடேசடாக்கர் 1.
ஷை ஷை றெத்தின முதலியார் 2.
ஷை ஷை உத்தமநம்பி றெங்கசாமிய்யங்கார் 3. } பிரதிவாதிகள்.

சிவில்கோடு 50-வது பிறிவுப்படி வாதிகள் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறதாவது.

1. ஶ்ரீறெங்கனாதசுவாமி கோவிலுக்குள்ளிருக்கிற நாதமுனியாழ்வார் கோவிலிலிருக்கிற ஆளவந்தார் கோவில் யெங்களுக்கு சொந்தம்.

2. ஷை ஆளவந்தாருக்கு வருஷாவருஷம் ஆடி மாசத்தில் வருகிற திருநக்ஷத்திறத்துக்கு ஷை தேவஸ்தானத்திலிருந்துவரும்படிமரியாதை சகிதமாய் மேளவாத்தியத்துடன் அலங்காரம் வருகிற வழக்கம்.

3. அந்தப்படி நெடுகிலும் நடந்துவந்ததில் பவ ௵ ஆடி ௴ 14 ௳ க்கி 1874 ௵ ஜூலை ௴ 30 ௳ வந்த ஷை ஆளவந்தார் திரு நக்ஷத்திறத்துக்கு ஷை அலங்காரம் குடுக்கும்படி கேட்டதில் அப்போதிருந்த மானேஜர்கள் குடாமல் காலகாணப்படுத்திப்போட்டார்கள்.

4. அதல்லாமல் நாளது ௵ ஜூலை ௴ 26 ௳ வந்த ஷை திரு நக்ஷத்திறத்துக்கு மானேஜர்களான இந்த பிரதிவாதிகளை கேட்டதில் கொடுக்கவில்லை.

5. இந்த மரியாதையானது ஸ்தாவரத்தை சேர்ந்ததானதால் 12 வருஷ காலாவதிக்குள்ப்பட்டிருக்கிறது.

6. 1874 ௵ ஜூலை ௴ 31 ௳ முதல் வியாச்சியமூல முண்டாயிருக்கிறது.

7. ஆகையால் கிடைக்கவேண்டியது. வருஷந்தோரும் ஆடி மாசத்தில் வருகிற ஷை ஆளவந்தார் திரு நக்ஷத்திறத்துக்கு அலங்காரம் தோசை 100 க்கு ரூ. 1—9—0 விதம் 1883 ௵ முதல் 1885 ௵ வரையில் வருஷம் 3 க்கு ரூ. 4—11—0. சாதம் தளிகை 1 க்கு அரிசிபடி 8 விதம் படி 24 க்கு ரூ. 3—0—0. அருவாணம் வெத்திலை கவுளிக்கி விதம் 3 க்கு ரூ. 0—0—9. பாக்கு அணா 1 விதம் அணா 3. சந்தனம் படி 5 க்கு அணா 1 விதம் அணா 3. ஆக மொத்தம் ரூ. 8—1—9. ஷை தொகையை ஷை தேவஸ்தானத்திலிருந்து பிரதி

வாதிகள் குடுக்கும்படியாயும் இனி வருஷந்தோறும் ஷை அலங்கார மரியாதை குடுத்துவரும் படியாயும் ஷை மரியாதை ஸ்தாபிக்கும்படியாயும் வியாச்சிய சிலவு கிடைக்கும்படியாயும் திற்மானிக்க பிறார்த்திக்கிறோம்.

1885 வரு ஜுலை௴ 29௳

(ஒப்பம்) ருமசுவாமியய்யங்கார். (ஒப்பம்) ஸ்ரீனிவாஸய்யங்கார். இதில்கண்ட சங்கதிகள் யெங்களுக்கு தெரிந்தமட்டில் யெதார்த்தமானதென்று உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறோம்.

(ஒப்பம்) ருமசுவாமியய்யங்கார். (ஒப்பம்) ஸ்ரீனிவாஸய்யங்கார். (ஒப்பம்) அ. குப்பணய்யங்கார். டிஸ்ட்றிக்டு முன்ஸீபு.

21st March 1887—Appeal Judgment in the above case.

In the Court of the District Judge at Trichinopoly Present. G. D. Irvine Esquire, District Judge.

Appeal Suit No. 186 of 1886 Nadamuni Ramasami Iyengar and another. (Appellants)

Venkatesa Tawker and 2 others } Defendants (Respondents)

Appeal against the decree of the Additional District Munsif of Trichinopoly in Original Suit No. 362 of 1885.

This Appeal coming on for hearing on the 21st day of March 1887, the Court delivered the following.

Judgment:—In this suit alleged that they were the owners of a small shrine containing a idol (Alavandar) situated within the large temple of Srirangam, that it has been customary for the Managers of the Srirangam Temple to send certain offerings with music &c. every year, that Plaintiffs derived honour and also a small pecuniary benefit therefrom; that the Defendants the Managers of the said Srirangam Temple have failed in the performance of this custom, and have refused to perform it even though asked by Plaintiffs to do so. Hence Plaintiffs sued for a declaration of their right to receive this honour, and for Rs. 8—1—9 being the alleged value of the pecuniary benefit for the past 3 years.

The Lower Court dismissed Plaintiffs' suit and they appeal. I consider that the Munsif on the authority quoted by him rightly held that the suit is not of a civil nature.

It is quite possible that the Defendants as Managers of the Srirangam Devastanam, may be bound to perform certain religious ceremonies in connection with the shrine referred to. If so, a suit may be against them under Act XX of 1863. But this suit which is to declare Plaintiffs' right to have certain honors paid to them is not sustainable. And although they allege pecuniary loss resulting from the failure on the part of Defendants to make the customary offerings, this loss is (as is pointed out in the case quoted) 'dam rum abseque injuria.'

The Lower Court appears to have gone into unnecessary questions as to the marks said to be on the forehead of the idol &c. &c. on which this Court declines to pronounce any opinion.

On the grounds stated above I confirm the decree and dismiss the appeal with costs.

(Signed) DUNCAN IRVINE, *District Judge.*

…th February 1888—Second Appeal Judgment in the same case.

In the High Court of Judicature at Madras.

Tuesday the Twenty eighth day of February, One-thousand eight-hundred & eighty-e ight.

Present:—

The Honourable Mr. Justice Kernan and The Honourable Mr. Justice Parker.

Second Appeal No. 750 of 1887.

1. Nadamuni Ramasawmi Iyengar. } Appellants.
2. *Do.* Srinivasa Iyengar. } (Plaintiffs.)

1. Venkatesa Tawker. } Respondents.
2. Rethna Mudaliyar. } (Defendants.)
& 3. Uthamanambi Rengasami Iyengar.

Second Appeal against the decree of the District Court of Trichinopoly in Appeal Suit No. 186 of 1886 confirming the decree of the Court of the Additional District Munsif of Trichinopoly in Original Suit No. 362 of 1885.

This second Appeal coming on for hearing the Court delivered the following.

Judgment:—The Plaintiffs have not shewn any title whatever to compel the Respondents to make the offerings to the idol.

We therefore dismiss the appeal with costs.

(A True Copy) (Signed) W. MORGAN, *Deputy Registrar Appellate side.*

11th December 1887.—Singa Bhattar's son Kuppa Bhattar fined by Trustees.

செ. 243.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜறவர்கள்,

யேட்பேஷ்க்கார் வைத்திசுவாய்யருக்கு தாக்கீது.

ஷை தேவஸ்தானம் நம்பெருமாளுக்கு சென்ற அற்ப்பிசி மீ 28உ சனிக்கிழமைதினம் புழுகாப்பு சாத்தினதில் ஷை தேதி முறைக்கார அர்ச்சக சிங்கபட்டர் குமாரர் குப்பாபட்டர் சில வித்தியாசமாய் நடத்தியிருப்பதாக பறுபரியாய் கேழ்விப்பட்டு நீரும் ஸ்தானுபதி கிருஷ்ணய்யங்கார் வகையரு மூன்றுபேர்களும் உள்ளேபோய் பெருமாளை சேவித்ததில் நம்பெருமாள் திருமுக மண்டலம் திருவடி பிறதேசங்களில் பளபளப்பில்லாமல் சந்தேகப்பட்டு வெள்ளிப்பாத்திறம் வகையரு வட்டில்களை வெளியில் கொண்டுவரச்சொல்லி சோதித்துப் பார்த்ததில் ஒருவட்டிலில் தோசை விள்ளல் 4ம் எண்ணைமாங்காய் ஊருகாய் இருந்ததைப்பத்தி ஷை அர்ச்சகனை விசாரணை செய்ததில் ஷை ஊருகாய் ஸ்ரீபண்டாரத்தில் வாங்கினதாயும் தோசை புழுகாப்புத்தோசையென்றும் சொல்லி வாக்குமூலம் கொடுத்ததாயும் அதின்பேரில் சந்தேகப்பட்டு தேவராஜபட்டர், குப்பாபட்டர் மைத்த அர்ச்சகாளும் தைலம் சறிவரசாத்தப்படவில்லையென்று பார்வையிட்டு வாக்குமூலம் யெழுதிவைத்திருக்கிறார்களென்றும், மைத்தொரு றெங்கபட்டர் ஸ்தானுபதி இவர்களைகொண்டு மறுபடியும் பார்வையிடச்செய்ததில் உள்ளேயிருந்தகப்பட்டதாக ஒரு சம்புடத்தை ஆஜர்ப்படுத்தினதை பார்வையிட்டதில் புழுகாய்புத்தைலம் வழிந்து ஷை யிருவர்களுடைய கையிலும் பட்டிருந்ததாயும் அதைப்பத்தி குப்பாபட்டரை விசாரித்ததில் ஷை சம்புடம் நீடித்தநாளாய் கோவிலிலிருப்பதாயும் அதில் ஜேஷ்ட்டாபிஷேகத்துக்கு சாத்துகிற தைலம் வழிந்துவருவதை வழித்துவைக்கிற வழக்கமென்றும் சொல்லியிருக்கிறதாயும் அந்த சம்புடத்தை முத்திரைபோட்டு வைத்திருக்கிறதாயும் தைலம் சறிவரசாத்தப்படாதது வாஸ்தவியமென்றும் ஷை சம்புடம் கோவில் கணக்குகளில் யேர்ப்படாததாயும் பெருமாளுக்கு உபயோகமில்லாததை கோவிலுக்குள் வைத்திருந்தது பிசகானகாரியமென்றும் எண்ணைமாங்காய் ஊருகாய் ஸ்ரீபண்டாரத்தான் ஷை அர்ச்சகனுக்கு

அன்றையதினம் வித்ததாக ஒப்புக்கொள்ளவில்லையென்றும் ஷை தோசைவிள்ளலும் ஊருகாயும் கோவிலுக்குள் வைத்திருந்தது பெரியதப்பிதமாயிருக்கிறதென்றும் பெருமாளுக்கு அபசாரம் செய்திருக்கிற ஷை அர்ச்சக குப்பாபட்டர் விஷயத்திலும் இனி சரியாய் அவரும் மைத்த அர்ச்சகாளும் கைங்கரியபருளும் யெவ்வித பிசகுகளும் நடக்காமல் சரியாய் நடந்துவரும்படி உத்திறவு சாதருகவேணுமாயும் சில விபரங்களைகண்டு அது விஷயத்தில் யேற்பட்ட வாக்குமூலம் வகையரு 6யும் ஷை சம்புடத்தையும் அனுப்பியிருக்கிறதாக நீர் நவம்பர்மீ 2உ யெழுதிய 207 நெ. அர்ஜீ வகையருக்களை பார்வையிடப்பட்டது.

ஷை அர்ஜியுடன் வந்த நடவடிக்கைகளை பார்வையிட்டதுனுலும் நேரில் ஆஜருன பெரிய தேவருஜபட்டர் தவிர மற்றவர்களை விசாரித்ததிலும் பெருமாளுக்கு புழுகாப்பு தைலம் சரிவர சாத்தப்படாமலும் ஷை சம்புடம் கோவிலுக்குள்ளிருந்ததே கிடையாதென்றும் அந்த சம்புடத்தில் ஷை தைலமிருந்ததாக தெரியவருகிறதென்றும் ருபருபில் சொல்லியிருக்கிறதும் தவிர ஷை தோசை விள்ளல் எண்ணை மாங்காய் இதுகள் கொண்டுவாத் தக்கதல்லவென்றும் நம்மிடத்தில் சொல்லியிருப்பதுனுலேயும் ஷை குப்பா பட்டரை விசாரித்ததில் தோசை விள்ளலும் மாங்காய் ஊருகாய் யில்லை தேங்காய்த்துகையல் யென்றும் ஷை சம்புடம் தான் கொண்டுவந்து ஷை தைலம் யெடுத்துவைத்ததில்லையென்றும் தனக்கும் மேல்க்கண்ட றெங்கபட்டருக்கும் நீடித்த நாளாயிருக்கிற விரோதத்தினுல் சொல்லுவதாயும் சொல்லுகிருன். இதுகளைப்பத்தி யோஜிக்கையில் ஷை றெங்கபட்டரிடத்தில் நீர் வாக்குமூலம் வாங்கியிருக்கிறதாக தெரியவில்லை. ஸ்தானுபதி வாக்குமூலத்தில்மட்டும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்பொழுதே நீர் வாக்குமூலம் வாங்கியிருக்கவேண்டியது, அது விஷயத்தில் நீர் தப்பிப்போயிருக்கிறீர். ஷை அர்ச்சக குப்பாபட்டன் மேல்க்கண்ட தப்பிதங்கள்னுலேயே பெருமாளுக்கு அபசாறம் செய்தவனுயும் சாத்தும்படியாய் கொடுத்த தைலத்தை மனதறிந்து அபகறிக்க யேர்ப்பாடு செய்தவனென்றும் தெரியவருகிறதுனுலே அவனை அர்ச்சக வேலையில் வைத்திருப்பது தகாத காரியமாயிருந்தாலும் இந்த தடவை மன்னித்து ஷை யாளுக்கு நூ. 30 அபருதம் விதித்திருக்கிறது. அதை அவனிடத்தில் வசூல்செய்து சிட்டாவில் ஆதாயம் வைத்துக்கொள்ளுகிறதும் தவிர மைத்த அர்ச்சகர்கள் அவறவருடைய முறை நாட்களில் சதாகட்டி காத்திருந்து அவறவர்கள் பார்த்தவரவேண்டிய திருவாருதனம் முதலான வேலைகளில் சரியாயும் பயபக்தியோடும் இருந்து வேலைகளை தவக்கமன்னியிலும் பெருமாளுக்கு அபசாரமன்னியிலும் பார்த்துவரும்படியாயும் அவறவர்களுக்கு தனித்தனியாய் தெரியப்படுத்தி ஜாக்கிருதையாயிருக்கும்படி திட்டஞ்செய்கிறதும் தவிர நம்முடைய விசாரணைகாலத்தில் விசாரணைக்கி ஆஜராகாத அர்ச்சக பெரிய தேவருஜபட்டரிடம் வாக்குமூலம் வாங்கி தெரியப்படுத்தகிறதும்தவிர அவர் விஷயமாய் முந்தி நடந்திருககிற நடவடிக்கைகளை அவர் பாபத்தில் வைத்து அவர் செய்யவேண்டிய வேலைகளில் பிசகன்னியிலும் பயபக்தியோடும் சரியாய் பார்த்துவரும்படிக்கும் திட்டம் செய்கிறதுடனே ஷை குப்பாபட்டருக்கு குறித்திருக்கிற அபருத தொகையை வசூல் செய்துகொண்டு பிறகு அவனை உள்ளேபோய் வேலைபார்க்கும்படி திட்டஞ்செய்யவும்.

1887ஷூ டிசம்பர்மீ 11உ
(ஒப்பம்) தே. றெத்தின முதலியார். மானேஜர்.

16th December 1888—Veppali Ranga Bhattar and Kuppa Bhattar fined by Trustees.

நெ. 541. ஸீல். 17—12—88.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜறவர்கள்

யேட் பேஷ்க்கார் வைத்தீசுவரய்யருக்கு.

நாளது மார்கழிமீ 1உ ருத்திரி பெருமான்சேத்திக்கி யெழுந்தருளினபிறகு வழக்கப்படி திருக்காப்புசேர்க்க தாமசப்பட்டதின்பேரில் நம்மிஸ் ரேடேஷன் மானேஜரவர்கள் அர்ச்சக வேப்பலை றெங்கபட்டர் 1, குப்பாபட்டர் 1, இவர்களை தாமசப்படுத்தியவானேயென்று கேட்டதற்கு முகாந்திரம் சொல்லாமல் யெதிர்வாதமான ஜவாப்பு சொல்லி வேலைதவக்கப்படுத்தின தப்பிதத்துக்கு அவர்களுக்கு இனம் 1க்கு

ரூ. இரண்டுவீதம் அபராதம் விதித்திருக்கிறது. அதை அவர்களிடத்தில் உடனே வசூல்செய்து சிட்டாவில் ஆதாயம வைத்து தெரியப்படுத்தவும்.

1888௵ டிசம்பர்௴ 16௳.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீபராசரபட்டர் ஸ்ரீரங்கராஜபட்டர். (ஒப்பம்) ல. கிருஷ்ணய்யங்கார். (ஒப்பம்) தே. ரெத்தினமுதலியார். மானேஜர்கள்.

27th January 1889—Krishna Bhattar suspended by Trustees.

நெ. 28.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜரவர்கள்.

பேட்பேஷ்க்கார் வைத்திகவாய்யருக்கு.

போன டிசம்பர்௴ 30௳ காலமே 9 மணிக்கு பெருமாள் சேவைக்கு வந்தயாரோ ஒரு மார்வாடி பெருமாளுக்கு காணிக்கையாக அர்ச்சகம் கிருஷ்ணபட்டரிடத்தில் கொடுத்த ரூ. 1—4—0 உண்டிகை கொடத்தில் போடவில்லையென்பதைப்பத்தி விசாரணை செய்து வாககுமூலங்கள் சஹிதமாய் நீர் ஷை௴ 31௳ எழுதிய 469 நெ. அர்ஜியையும் வாக்குமூலங்களையும் படித்து யோசித்ததில் பெருமாளை சேவிக்கவந்த ஷை மார்வாடி ரூ. 1—4—0 காணிக்கையாக அர்ச்சக கிருஷ்ணபட்டரிடத்தில் கொடுத்ததை அவர்வாங்கி அதில் ரூ. 1 தன்னவைத்துக்கொண்டு பாக்கி ரூ. 0–4–0 யும் ஒரு 6-பைசா துட்டையும் சன்னதியில் ஊழியம் வேலைபார்க்கயிருந்த ஒரு பையனிடத்தில் கொடுத்து உண்டிகையில் போடும்படி செய்ததுயேதோ சந்தேகமன்னியில் ருசுவாகிறது. ஷை அர்ச்சகருடைய வாக்குமூலத்தில் தன் கையில் மார்வாடி கொடுத்தது ரூபாய் யென்றும் அல்லது 6 பைசா துட்டென்றும் தான் பார்க்கவில்லை. ஷை பையனிடத்தில் கொடுத்து அவசரமாய் போய்விட்டதாக யெழுதிவைத்திருக்கிறதானது அவர் செய்த தப்பிதத்தை மறைக்க உத்தேசித்துச்சொன்னதாக காணப்படுகிறது மேலும் ரூ. வ, 6 பைசாதுட்டு 1ம் உண்டிகைக்கொடத்தில் தாக்கலான பிறகு ஒரு ரூபாயைப்பற்றி சன்னிதிவாசலிலிருந்தவர்கள் ஷை அர்ச்சகரைக்கேட்டபோதுகூட நிஜத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை. பிறகு சாயந்திரம் யெத்துளி சக்கரவர்த்தியங்கார் ஷை சங்கதி தெரிந்து கேட்டபிறகும் நிஜம் சொல்லயில்லை. கோவிலில் பெருமாள் உபயோகத்துக்காக பாரிவில்லை பெற்ற திருவாபரணங்கள் அர்ச்சகாள் வசத்தில் ஒப்புவிக்கப்பட்டு வருகிறது ஒரு ரூபாய் விஷயத்தில் யிவ்வளவு பெறட்டுசெய்த ஷை அர்ச்சகம் கிருஷ்ணபட்டரிடத்தில் இனிமேல் நம்பிக்கைவைக்ககூடாமையாயிருக்கிறது. இப்பவே ஷையாரை வேலையிலிருந்து நீக்குவது கிறமமாகயிருந்தாலும் இந்தத்தடவை மன்னித்து ஒரு௴ வரையில் ஷையாரை வேலையிலிருந்து சஸ்பெண்டு செய்திருக்கிறது. ஷை சஸ்பெண்டுகாலம் முடிவாகிறவரையில் பெருமாளை சேவிக்கப்போகிறதுதவிற சன்னதிக்குள்பிரவேசித்து அர்ச்சக சம்மந்தமான யாதொரு வேலையையும் ஷை கிருஷ்ணபட்டர் செய்யாமலிருககும்படி பந்தோபஸ்து செய்து பார்த்துவரவும்.

1889௵ ஜனவரி௴ 27௳.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீபராசரபட்டர் ஸ்ரீரெங்கராஜபட்டர். (ஒப்பம்) ல. கிருஷ்ணய்யங்கார்.
22-1-89. (ஒப்பம்) தெ. ரெத்தனமுதலியார். மானேஜர்கள்.

4th December 1889—Letter from the Deputy Magistrate to the District Magistrate about Ahobila Jeer's entry in Srirangam.

TRICHINOPOLY,
Deputy Magistrate's Office,
4th December 1889.

No. 389. FROM,

M. R. Ry. C. R. CHENNAKESAVALU NAYUDU GARU,
Deputy Magistrate Trichinopoly.

To,

THE DISTRICT MAGISTRATE *Trichinopoly.*

Sir,

Replying your Proceedings No. 98 dated 21st November 89, I have the honour to report that some Tengalai Brahmins put in a petition before me on the 6th November last praying for the issue of a notice under Section 144 C. P. C. forbidding one Ahobilaswami, Head of the Vadagalai from performing certain acts specified therein as they are calculated to wound the religious feelings of the Tengalai sect and to cause a breach of the public peace.

2. A mass of documents was put before me which shew the existence of disputes like the one on hand from about the year 1800 and the various orders both by Civil and Magisterial Courts amply prove that the rancour and animosity between these sects have not abated in the least. Judgments in Original Suit No. 130 of 1808 in the Zillah Court of Trichinopoly, Judgment in Calendar Case No. 9 of 1874 on the file of the District Magistrate of Trichinopoly, Criminal Appeal Judgment No. 8 of 1874 on the file of the Session's Court of Trichinopoly, High Court's order on criminal petition No. 421 of 1874 and Judgment in Original Suit No. 4 of 1877 in the District Court of Coimbatore give a full history of the rights, periodical contentions and the Courts notices and decisions from about 1800 to 1877.

3. I perused the petition and these documents but did not come to any conclusion as stated in para 1 of the Proceedings under reply. I endorsed it to the Taluq Magistrate to enquire into the matter and issue a notice under Section 144 C. P. C. or an order to the Police to see that no disturbance or riot takes place, if he considers that there is ground for the complaint made and the above course necessary.

4. I did not reject the petition at once as I thought such a summary disposal would not answer a matter of so much moment to the parties concerned and which received so much attention of important judicial functionaries every time it went before them.

5. I send, herewith, a printed book which contains the orders and Judgments quoted above (vide pages 1, 79, 97, 103 & 149). I submit also records connected with the case.

I have the honour to be
Sir,
Your most obedient servant.

(Signed) C. R. CHENNAKESAVALU NAYUDU GARU, *Deputy Magistrate.*

(True copy)

(Signed) A. KRISHNASWAMAIYAR, *Deputy Collector.*

13th December 1889—Police Inspector Subbier's report against the Jeer's entry.

Memorandum of occurrences reported to the Deputy Magistrate, Trichinopoly by Srirangam Inspector of Police in the District of Trichinopoly, on the 13th December 1889.

Number of occurrence.—

As directed by Memo No. 239 (7—12—89) from the Trichinopoly Deputy Magistrate, giving cover to a petition (herewith returned) of a Tengalai Brahmins of Srirangam, I beg to report as follows on the alleged likelihood of breach of peace in Srirangam:—

2. Tengalai and Vadagalai sects of Srirangam Town would appear to have been always opposed to each other and in the exercise of their respective rights and privileges both in Srirangam Temple and in the streets around it, there have undoubtedly been for the past 90 years nearly such disputes as needed not only the interference of Civil Courts but also that of criminal ones.

3. My business here now is only to report whether breach of peace is likely to occur in the matter of Ahobila Jeer of Tiruvallur enjoying some privileges in the streets (Chittrai and Utherai streets) of Srirangam.

127

4. The privileges claimed are:—

(*a*) "Taking Thirumanjanam water (i. e. water to bathe God Narasimhaswami) on the head of the Ahobilaswami's elephant bearing Vadagalai mark (the mark of the mutt itself) through the public Municipal streets" and (*b*) Reciting Vedas in the said streets when the Ahobila Jeer goes to temple for worship as is done in honour of God Ranganathaswami during procession.

5. Tengalai sect of course object to the enjoyment by the above Vadagalai Priest of the privilege saying that it is an insult to their religious feelings and is not sanctioned by mamool obtaining in Srirangam.

6. To come to a conclusion on this matter I cannot resist the temptation of referring to their past history to obtain some idea of their conduct as a body.

7. In 1858 a serious rioting occurred in the occasion of Iyal procession of Vadagalais' through Srirangam streets. It seems to be in evidence that swords and clubs were freely at work and bodily injury thereby caused to Tengalais since this occurrence which might have evidenced the gulf that existed between the parties, authorities have been preferring to interdict such processions whether of Tengalais or Vadagalais.

8. Even last year in the month of May, Tengalai Iyal procession was prohibited by the Deputy Magistrate on the recommendation of Superintendent of Police on the ground that it was likely to cause breach of public peace. Iyal processions whether rightful or not, and of Tengalais or Vadagalais were thus interfered with.

9. In 1850 these parties were bound over to keep public peace by Mr. G. Maltby, the then District Magistrate when dispute arose about caste marks in the temple.

10. Vadagalais were prosecuted and convicted under Sections 153, 296, 298 and 504 by Trichinopoly District Magistrate in C. C. No. of 9 of 1874 on his file. Some general observations on the conduct of the Srirangam Brahmins made by Mr. J.B. Pennington in this Judgment may be found to be of some use.

11. To return to the question at issue. It is contended by the Agent to Ahobila Jeer in a counter petition which is also herewith submitted that the present question is not one between the entire local Vadagalais on one side and the entire local Tengalais on the other but is only between a certain portion of the latter and the Ahobila Jeer including his local disciples who, it is said, form only a small minority. It is not, however, pretended that breach of peace is least likely possible.

12. My personal enquiries besides those of Srirangam Head Constable No. 18 Ramaswami among almost all the Local Tengalais of position elicited the fact that objections raised in the petition are shared by all of them, and there are, therefore, no doubt no two opinions among them.

13. A reference to judgment in Original Suit No. 4 of 1877 of Coimbatore District Court would shew the Ahobila Jeer of Tiruvallur is an ex-officio Audina Darmakarta of Vedanta Desikar temple in the Srirangam temple premises and, as such, and as the high priest and representative of the entire Vadagalai sect of Srirangam preferred in vain some claims as against Srirangam Tengalais. This circumstance would, perhaps, indicate that he (the said priest) may have lot of sympathizers even among those who are not directly his disciples. For all practical purposes Vadagalais may act as one man in any movement against Tengalais. Even granting that this priest's sympathizers are infinitesimally small, the present question does not appear to me to have been in anywise affected.

14. Tengalais are understood, as stated above, to be unanimous in their objection to the exercise of the above privileges and are numerically stronger party. There has been considerable agitation and excitement both among them and Vadagalais since the presentation of the petition under report,

15. Under the circumstances, I have not the courage to say that there is no likelihood of breach of peace.

16. If the Magistrate were pleased to kindly decide that the priest should enjoy the privileges claimed, nothing short of taking from the present petitioners and such others as evince interest in this question by their active conduct sufficient security for keeping peace under Section 107, Criminal Procedure Code, would, in my humble opinion, ensure its continuance.

17. If, on the other hand, it is considered that this priest cannot possibly or rightfully enjoy them, I need hardly suggest that an order, under Section 144, Criminal Procedure Code, as against Ahobila Jeer be issued.

18. I received the above Memo from the Deputy Magistrate on the 8th at 5 P. M. marked urgent and directing me to submit my report by return post, but I regret my engagements otherwise altogether prevented me from replying earlier.

19. A Mazar sent to me by Tengalais urging their objection is also forwarded herewith together with two documents put in by Vadagalai priest's agent.

Srirangam
13th December 1889.

(Signed) P. SUBBA IYAR,
Inspector of Police.

P. S.—Srirangam great feast is fast approaching and this dispute I beg to point out must be set at rest before it commences.

13—12—89. (Signed) P. SUBBA IYAR, *Inspector of Police.*

14th December 1889—Another letter from the Deputy Magistrate to the District Magistrate about the above Jeer.

No. 405.
14-12-89.

Dated 14th
Despatched
Received
December 1889.

From,

M. R. Ry. C. R. CHENNAKESAVALU NAYUDU GARU,
Deputy Magistrate, Trichinopoly.

To,

THE DISTRICT MAGISTRATE, *Trichinopoly.*

Sir,

Referring to your Proceedings No. 104 dated 6—12—89, I have the honour to forward herewith the report of the Police Inspector of Srirangam with the endorsement of the Superintendent of Police thereon. The matter of course is one of very important issues to Srirangam and should be disposed of before the commencement of the Yekadesi festival as suggested by the Superintendent of Police.

2. The Police are of opinion that there will be a breach of peace or rather have not the courage to say that there will be no breach of peace. This is due to the Ahobila Jeer, head of the Vadagalai sect attempting to exercise certain privileges offensive to the religious feelings of the Tengalais.

This is not the first time that this Vadagalai Jeer attempted at things of the kind. His sect is very rich and very influential while the Tengalais are strong in number. The poor when they grow reckless through religious fanaticism will be more ready to break the peace than to pause to think of the consequences of their action and once again to go to court to enforce their rights.

3. I think a notice under Section 144 C. P. C. should issue to the Ahobila Jeer.

Considering the state of highly wrought feeling at Srirangam in the whole Brahmin Vaishnava community, I shall have no hesitation to issue a notice to the Ahobila Jeer under Section 144 C. P. C.

I have the honour to be
Sir
Your most obedient servant,
(True copy) (Signed) C. R. CHENNAKESAVALU NAYUDU GARU,
Deputy Magistrate.
(Signed) A. KRISHNASWAMAIYAR, *Deputy Collector.*

18th December 1889.—District Magistrate's proceedings prohibiting the above Jeer from doing certain acts.

Seal.

Proceedings of the Acting District Magistrate of Trichinopoly.

Dated the 18th day of December 1889.

Read the following papers:—

Letter No. 405 dated 14th December 89 from the Deputy Magistrate Trichinopoly Taluq recommending a notice be issued under Section 144 Criminal Procedure Code to Ahobila Jeer prohibiting him from performing certain acts proposed by him against custom as they are likely to cause a breach of the peace together with its enclosures.

2. Letter from the Superintendent of Police dated the 17th and 18th Instant.

ORDER.

It appears from the Deputy Magistrate's letter, and from the report of the Police, that there is some fear of a breach of the peace. The matter is therefore one which the Magistracy can take cognizance of under Section 144 Criminal Procedure Code.

2. It appears also from the enclosures to the Deputy Magistrate's letter, giving an account of former quarrels on the same subject, that the proceedings of the Vadagalai faction are contrary to custom, and that such proceedings have been prohibited on former occasions, notably by the District Magistrate Mr. Pennington in 1874.

3. The Acting District Magistrate therefore decides, in the interests of the public peace, to prohibit the Ahobila Jeer from doing the acts objected to by the Tengalais. An order under Section 144 Criminal Procedure Code will be issued to that effect.

4. This order will not affect the rights of the Ahobila Jeer or his faction, if any such rights exist. If they have a right to perform the acts now forbidden, they are at liberty to file a suit in the Civil Court, against the Tengalai faction, to establish such right and if they there get a decision in their favour, their right so established, will be supported by the Magistracy, in the event of a future dispute.

(Signed) G. W. FAWCETT, Ag. Dt. Magistrate.
(True copy) (Signed) A. KRISHNASWAMAIYAR, Dy. Collector.

10th December 1889.—Deputy Magistrate's proceedings prohibiting the above Jeer's procession with Vadagalai insignia.

Proceedings of the Deputy Magistrate of Trichinopoly under date the 30th December 1889.

Read the following papers:—

1. Petition presented by Sthanegam Adhiyabagam Krishna Iyengar and others of Tengalai sect requesting to issue a notice under Section 144 Criminal Procedure Code prohi-

biting the Jeer of Ahobila mutt from performing certain acts offensive to their religious feelings and the Police report thereon.

2. Order to the Jeer directing him to show cause why a notice under Section 144 C P. C. should not be issued.

3. Petition presented by Mr. T. R Kuppusami Iyengar Vakil for the Jeer praying for an adjournment.

ORDER.

Mr. T. R. Kuppusami Iyengar appears as Vakil on behalf of the Jeer of Ahobilam in pursuance of a notice and applies for an adjournment under Section 526 A. Criminal Procedure Code.

2. The undersigned notices only 2 or 3 points in the petition under this section.

This section applies to cases or appeals pending before this court. The present question is neither the one nor the other. It is a matter in which an order can be passed even *exparte*. The occurrence report of the Police Inspector expressing his grave fears of the probable occurrence of a riot was received this morning and a notice was at once issued to the Jeer or his agent or his Vakil to appear this very day at 12 noon and to show cause why a notice under Section 144 C. P. C. should not be issued prohibiting the commission of any or all the acts complained of to the Police Inspector by the Tengalai sect. The Vakil accordingly appears and applies for an adjournment, apparently basing his hopes on a mere quibble. When this was pointed out to him and asked to show cause why the said notice under Section 144 C. P. C. should not be issued, he replied that he had nothing to say as he was instructed by the said Jeer only to apply for an adjournment.

3. As referred to in the petition for adjournment, the Tengalais complained to this court and the papers were called up by District Magistrate for reasons, certainly not as stated therein, but for those given in District Magistrate's Proceedings No. 98 dated 21—11—89 and on perusal and after enquiry and much consideration, he issued a notice under Section 144 C. P. C. forbidding the said Jeer and his Vadagalai party from making a procession in the Srirangam streets and specified the acts prohibited. Thereon the Jeer left Srirangam with the intention of not returning to it for the present at all events.

He has however, returned before three or four days elapsed apparently under the advice of some persons who perhaps have no other means of livelihood than by fomenting factious feelings and being benefited by one or the other or both the factions. Before he left Srirangam he went to the Temple to pay homage to the Deity and receive his usual honours and was accorded those honors as his conduct was in pursuance of the mamool custom and in obedience to the notice above referred to. On his return from the Temple he commenced and concluded his procession in a way thoroughly against the spirit of the said notice and quite calculated to offend the feelings of the other sect. But for the indefatigable exertions of the Police Inspector Subba Iyar, there would have been a serious riot. The Jeer now attempts to commit certain other acts not specified in the said notice which, as may be seen from the occurrence report is clearly a quibble and they are sure to offend the religious feelings of the Tengalai sect.

4. This is the time of the great annual festival known as Vikunda Yekadesi or Kottagai festival. Twenty or more thousands of pilgrims of all castes from all parts of India congregate at Srirangam for the purpose of worship. These consist mostly of Vaishnava persuasion chiefly of the Tengalai sect. Should there occur at such a time as this a trivial incident offensive to the religious feelings of one or the other sect, it would certainly end in a general commotion and confusion and a disastrous riot in which even ignorant and yet religious and bigoted pilgrims belonging to rude and remoted tracts might take part without knowing what they are about but believing that by such an act they would make an account against Sriranganadhan and secure a sure place in Heaven.

The undersigned therefore resolves to issue a notice under Section 144 C. P. C. and directs the said Jeer of Ahobila mutt that he should abstain from going along the streets of Srirangam in the Supthaprakaram and into the temple and back with his elephants with any of the insignia referred to in the petition wearing Vadagalai marks and that he or his party should abstain from reciting Vedas while going along the said streets.

This notice is all the more necessary considering that to-morrow and the day after are the two principal days of the festival when not less than fifty thousands of people congregate at Srirangam for Yekadesi.

There is a reference in the adjournment petition to the undersigned wearing the Tengalai marks.

This of course is immaterial to the question on hand in face of the existing circumstances, the Police report, the previous notice by the District Magistrate above referred to, and the various orders passed from time to time in favour of the Tengalais and against the Jeer of this same Ahobila mutt as he figured in several cases in the same manner. This reference to the Namam marks is only an attempt to gain time, to perform the acts as alleged by the Tengalais on the ensuing Yekadesi or other festival day

(Signed) C. R. CHENNAKESAVALU NAYUDU, *Deputy Magistrate.* 30—12—89.

21st November 1891—District Magistrate's proceedings against the Jeer's procession.

Proceedings of the Acting District Magistrate of Trichinopoly. Dated the 21st day of November 1891.

No 436 (25—11—91.)

Miscellaneous case No. 4 of 1891. Read Petition presented by the Ahobila Jeer of Tiruvallur, requesting protection in a procession which he proposes undertaking with elephants bearing Vadagalai marks and by other insignia through the streets of Srirangam. Read also petition presented by Tengalai inhabitants of Srirangam.

Read Endorsement on first petition referred to above, forwarding it to the Superintendent of Police, for enquiry and report.

Read Letter No. 1817 (20—11—91) of Police Superintendent reporting on the first petition. Read order of District Magistrate in Miscellaneous case No. 1 of 1891.

ORDER.

It appears from the papers read above that the Petitioner the Ahobila Jeer of Tiruvallur, has been previously restrained from undertaking a procession similar to that now proposed by an order of the District Magistrate passed under section 144, Criminal Procedure Code, and that he has instituted a suit which is now pending in the District Court to establish his right so to go in procession.

It further appears that this suit is set down for 1st hearing on January 11th 1892, and that in consequence of this suit and of other occurrences mentioned in the report of the Inspector of Police to the Superintendent, the relations of Tengalais and Vadagalais of Srirangam are at present peculiarly embittered. The Superintendent of Police is, moreover, of opinion that if the proposed procession is permitted, it may probably lead to a breach of the peace and that for a variety of causes it is at present difficult to muster a sufficient force of Police to overawe a large gathering of people.

The Acting District Magistrate concurs in the opinion of the Superintendent of Police that the procession proposed might probably lead to a riot. He deems it, therefore, necessary as no date has been specified for the procession to issue an *exparte* order under section 144, Criminal Procedure Code, directing the Ahobila Jeer of Tiruvallur to abstain from going in

procession through the streets of Srirangam with elephants and other insignia in the manner proposed.

21—11—91. (Signed) CHARLES J. WEIR, Acting District Magistrate.

(True Copy) V. RAJAGOPALA CHARI, Deputy Collector.

27th May 1892—Petition to the District Magistrate by the above Jeer to go in procession through the streets of Srirangam.

In the Court of the District Magistrate of Trichinopoly.

The humble petition of Sriman Sadagopatri Srinivasa Yatintra Maha Desikar, sheweth.

1. That the Petitioner is the Jeer of the Ahobilam matam and belongs to the Vadagalai branch of the Vaishnava sect of Brahmins.

2. That for a long time past, the Petitioner's, predecessors the heads of the Ahobilam matam, have been going in procession through the streets of Srirangam on all occasions of their visits there with elephants and horses and other insignia of the Ahobilam mutt all bearing the Vadagalai mark, their disciples forming part of the procession and reciting Vedas Prabandas and Katyams.

3. That the Petitioner himself since becoming Jeer of the said Ahobilam mutt has, on 2 occasions (viz) 5th November 1889 and 20th December 1889, gone in procession the streets of Srirangam with elephants insignia and other marks of respect as Jeer, his disciples accompanying him reciting vedas, Prabandas and Katyams as aforesaid.

4. That the Tengalai sect of the Vaishnava Brahmins living at Srirangam are, and have been for long time past, at variance with the Vadagalai sect there and have from time to time attempted to interfere with the rights and practices of the said Vadagalai sect.

5. That when Petitioner was about to go to Srirangam in procession in the exercise of his rights in December 1889, the said Tengalai people, to prevent Petitioner from exercising his lawful rights as to carrying water on the head of an elephant bearing the Vadagalai mark and reciting Vedas put in a petition to the then District Magistrate of Trichinopoly asking him to prohibit the petitioner from going about the streets of Srirangam in procession in manner aforesaid. The District Magistrate then passed an order dated 18th December 1889, prohibiting the Petitioner from going about the streets with his desciples reciting Vedas, Prabandas &c, in manner on the ground that such acts were likely to cause a public breach of the peace but without any denial of the Petitioner's right to such processions as by the said order will appear.

6. That on a subsequent occasion the said Tengalai people put in another petition to the then Deputy Magistrate of Trichinopoly on which also an order dated 30th December 1889 was passed by the said Deputy Magistrate of Trichinopoly totally prohibiting the petitioner from going about the streets of Srirangam in procession.

7. That the District Magistrate having, by his order dated 18th December 1889, stated in para 5 of this petition, referred the petitioner to a civil suit to establish his right to go about the streets of Srirangam in procession with elephants, insignia and mutt mark with disciples reciting Vedas, Prabandas &c, the Petitioner did file Original Suit No. 7 of 1891 in the District Court of Trichinopoly to establish such rights and for an injunction against the Tengalai people preventing them, the said Tengalai people, from infringing the rights of the Petitioner. That the said suit proceeded to Judgment which was delivered on the 5th February 1892.

8. That the District Judge in para 9 of his said Judgment decided that there would be no difficulty in declaring the right of the Plaintiff, the present Petitioner, to perform the acts aforesaid viz to go about the streets of Srirangam in procession with elephants, insignia of the mutt mark and in para 8 of the said Judgment, he laid down the rights of every citizen

to use the public streets in a lawful manner and on all lawful occasions. The Petitioner craves leave for greater certainty as to the terms and contents of the said Judgment to refer to the same and that it may be taken and read as part and parcel of this petition (see paras 8, 9 and 12 of the said judgment.)

9. That while the said Original Suit No 7 of 1891 was pending, the present Petitioner put in a petition to the then District Magistrate of Trichinopoly, requesting him to secure to the Petitioner the exercise of his rights viz that of going about the streets of Srirangam in procession and the then District Magistrate by his order dated 21st November 1891, refused to pass any such order, he passed an order prohibiting the Petitioner from going through the said streets in procession, on the ground that the said suit O. S. 7 of 1891 was pending and that it would not be easy to muster a large Police force to prevent a breach of the peace, in case the procession was allowed, but the said order in no way divests the Petitioner's rights to go about the streets in procession.

10. That now the proceedings in the said Original Suit No. 7 of 1891 have been ended and as the Petitioner submits in his favour in so far as his rights to do the acts aforesaid are concerned, the reasons for the then District Magistrate's order of 21st November 1891 do not, it is submitted, apply.

11. That the Town of Srirangam is a Municipal Town and the streets are public streets and every citizen has a right to use the streets in a lawful manner on all lawful occasions.

12. That the Petitioner is now living at Karoor and wishes to go in procession through the streets of the said Town of Srirangam.

13. That the Petitioner believes that it is likely that the Tengalai people will attempt to prevent him in the exercise of his said rights and may cause injury to the Petitioner and his people or to the public peace.

14. That the Petitioner therefore prays that the District Magistrate will be pleased to preserve for the Petitioner the free exercise of his lawful rights above mentioned and will be pleased to give all necessary directions for their preservation and exercise and your Petitioner will ever pray.

15. That upon the application of Sri Vanamamalai Jeer, the riligious head of the Tengalai people above referred to and on the Petition No. 1 of 1891 on the file of the District Magistrate of Trichinopoly proceedings dated 11th May 1891 were passed permitting the said Jeer to pass through the streets in procession, the same being public streets and notwithstanding the fact that he had for the first time contemplated entering the town in such manner.

16 That for the reasons above stated, Petitioner prays that the free exercise of his lawful rights in para 14 hereof referred to may be secured by order that he be at liberty to go about the streets of Srirangam in procession with the insignia or matam mark on all his elephants, horses and other paraphernalia and with his disciples, followers or associates reciting Vedas Prabandas, Katyam, &c. as he and his predecessors' in office used to do until prevented in December 1889.

Trichinopoly }
27th May 1892. }

(Signed) W. GRANT,
Barrister at Law, Counsel for petitioner.

27th June 1892—Police Inspector Mr. Subbier's deposition in the above case

Miscellaneous Petition No· 7 of 1892.

1. Police complaint.

Subbier on affirmation. I have been Inspector of Srirangam for 4 years and 3 months. I am a native of Chintamani, 1 mile from Srirangam. I am 35. I am a sivite Brahmin. In connection with the Bramaratham festival there was an attempt at disturbance in spite of Mr. Fawcett's order which Tahsildar communicated to the Vadagalais. But for the presence of a

large force on the occasion and for the proceedings taken to bind over some of them would be rioters of the Vadagalai faction, there would have been a disturbance. This procession was carried on at night with the permission of Thasildar and in his presence The Vadagalai gave cause for disturbance and the Tengalai were about to take advantage. The Vadagalais against mamool went and interfered with a Tengalai procession. There were 200 or 300 Vadagalais on one side, and about 500 or more Tengalais on the other—a handful of Vadagalais fell and pretended they were beaten so as to provoke a quarrel. But the Tengalais were kept in check hence disturbance was avoided. The Tengalais include not also Aiyangars but also Naidus, silk-weavers, and other lower orders including barbers and pariahs. Srirangam pariahs wear only the namam. I saw 4 sticks in the possession of Tengalais on the occasion. I secured them and I remonstrated with them and gave the Tengalai hope that their rights would not be allowed to suffer: hence they were all right. I was in the midst of a crowd. I could not tell what weapon others had. There were only 50 Police men present. I told the Thasildar that I was not equal to the occasion. The Superintendent was away on circuit. Next morning I had 4 Inspectors and 120 men. That night I told the Thasildar that I was not equal to preserve peace and had the procession stopped. I had my men together inside the temple at the spot where once a year a very tall pandal is erected. It is usual to have 50 together. There was another 100 men scattered about. This procession to which I refer is a usual mamool one such as was seen by me on many occasion and it can be seen now. The reason why there was danger for that festival was because of this Jeer. The Tengalais wanted to take vengeance upon him. The Jeer was just then obliged to leave Srirangam on account of an order under Section 144 being passed against him. He was not then in the Town. It was 10th January 1890. The reserve consists of 60 or 80. The Superintendent when I apply for men, tells me that he has none. There was a disturbance and I asked for men and he could only spare me six men. I have never seen the reserve. That night after pacifying the Tengalais, the Thasildar went away, and said that if the District Magistrate sanctioned this procession, I must have a large force. The following morning I had 2 European Inspectors and 120 men. The total force in this District is about 700. In my Division the sanction strength for 6 stations is 51 men. About 1 or so is always in Hospital. But for the strange circumstance there would have been a disturbance—"there would have been many Aiyangars at the Audamans." We suspected that certain of them were going to put out light and cause disturbance. I saw some non-brahmins who had come to fight—silk-weavers, Naidus, and gymnasts; they were marking noise like thunder, bawling, falling as if hurt, crying "this is injustice," slapping themselves: they fell at the feet of the Thasildar. We stood petrified. I saw among the gymnasts Venkatarangachari and 2 or 3 others. The pandal was full of Vadagalais who made this disturbance. The Naidus were sitting with Tengalais. We had to stand in the place where the procession was to pass. I did not move from that place all that night, except that for a few hours I had to go to the station to send notices to Inspectors. I saw other streets. There were full of people: these people were not very quiet being agitated as it is a question of general interest. Many houses were shut up for fear of riot. The Public Prosecutor Mr. Krishnamachari told me he was preparing to go to Madras that night. We sent constables to fetch Ratna Mudaliar, the Court witness, but the men came back saying that he had run away from Srirangam. The Thasildar said he would send a warrant for his arrest thinking his presence was needed. I saw no signs of barbers or Naidus being drunk. The District Magistrate's proceedings gave the Thasildar discretion to stop the procession if he believed there was danger of disturbance. He stopped it and reported at 12 midnight. Mr. Fawcett was down there at 6 the following morning and gave me orders to place before him such of the ringleaders as took place in the privious night's disturbance. Six Vadagalais were bound over and procession conducted that morning with the assistence of 120 Police.

On the 21st December 89, the Jeer came and his privileges were restricted by District Magistrate's proceedings he was not allowed to have water carried on the elephant's head. Vadas being recited. I was directed to give effect to the orders. The Jeer went inside the Pagoda, when he returned I saw Vadagalai marked elephant. Three or more Tengalais said "this is against mamool" anticipating disturbance. I hurried on the procession in as much as

in the proceedings it was not forbidden that an elephant should wear Vadagalai mark. Before Tengalais could come to car festival, the procession was over — so on this occasion disturbance was avoided. The Inspector of Srirangam is required to be always present at procession—if the Inspector is called away to other parts of his division, there would be no danger provided proper arrangements were made and another Inspector brought and the Superintendent himself and Taluk Magistrate attended as they usually do. When the Vanamamalai Jeer came the District Magistrate, Superintendent, Thasildar and myself were present; there were 30 or 40 reserve men besides my own men; the 30 men were drawn up with carbines near the station under Superintendent's order. As far as I have observed the interest and excitement in Srirangam has not subsided, they still take interest in the matter. There are 30 or 40 people from Srirangam the Court now. On 3 occasions I reported risk in connection with this Jeer's procession first on the 13th December 89, second 30th December 89, and the third in November 91. On the present occasion also I heard a rumour about this petition being about to be psesented. Before 1889 there were no occasion of this Jeer coming. From May 1889 till November 1889 this Jeer did not come. Before I joined I did not interest myself much in Srirangam. On account of disturbance which could not be controlled by local Police the "Iyal procession" has been prevented in Srirangam. I reported in 88 that there would be a breach of peace in connection with one Iyal in 1888 and the procession was prevented. That procession is not held now by either side. The excitement caused among the people by the Vanamamalai Jeer's procession is less than what would be caused if the present procession is allowed. Cross-examination reserved till to-morrow at 12-30.

24—6—92. (Initialled) W. H. W. (Signed) P. SUBBIER

Read over and acknowledged to be correct.

(Signed) W. H. WELSH, *District Magistrate.*

Re-called and examined on affirmation on 25—6—92.

There are 11 Constables and 2 Head Constables in Srirangam station.

Cross Examination:—There were attempts at disturbance on 2 occasions: no actual disturbance. The second 10th January 1890. The first was 1st December 1889. The first was on the day when I conducted procession for the Jeer. The dispute was because a Vadagalai elephant preceded his procession. I attended it only when the Jeer returned from the Temple. I did not hear of any disturbance up to the time of his coming into the Temple. The Mutt is in east street. I took him back there. Between Mutt and Southern entrance, he would have to pass 2 streets in which not very many Tengalais live. Parasara Bhattar lives there and 1 or 2 other Bhattars and Manavalamamuni idol of Tengalais. I don't know that Tengalais live in that Temple and there is an Annangar's house which he would have to pass. Parasara Bhattar lives opposite the South gate. I dont know if priest's palanquin is put down opposite his door. Jeer returned in a palanqui. Jeer stayed nearly an hour in the Temple; in ten minuates from the Mutt he can go to the Temple. He went back a different way which would take 30 or 40 through North, Western and part of East Uttara streets One of the Sthalathars, a rotation manager, lives in Western street and, 1 or 2 in Southern street. I don't know where Krishnaiengar's son and Sthalathar live in North street. The man who was manager last year lives in the Northern street: and his cousins live there. The man for which Bramaratham is intended lives there. The Jeer wore Vadagalai mark. I did not note whether his palanquin had it. When he returned, he had his elephant. He had some flags. I don't know what marks or whether they were his or others. When he came, there was no danger of disturbance. While he was in the Temple, some people objected to his disciples' recitals. Those who objected were Krishniengar and 30 or 40 Tengalais as I can't say how many, but 3 or 4 came to me and objected. I remember Krishna son of Sudarsana. His name is mentioned in the petition about carrying water. The other men I know only by sight There was no riot in the Temple. There was no fear of riot then. I saw that they were only reciting Katyams and not Vedas, and I thought these people unnecessarily interfered. I told them to bring me men who knew Vedas. They did not come back to me. He left to go back about

midday. I had 25 or 30 men to be detained for duty in the ordinary way, but when this question arose I kept them there partly for ordinary duty and partly because of this question I did not wish to appear to attach too much attention to t he procession. This objection was raised when he went from the God to the Goddess. The persons who objected complained to me and asked me to give effect to District Magistrate's order about reciting Vedas which was forbidden. When Jeer returned the recital went on in the streets and there was no more trouble. I had force enough in my 30 men. There was a large concourse of Vadagalai Brahmins and I cannot remember whether there was any music or not. An Aiyangar who is now dead and Ramanuja and Sami Iyengar and others objected to the elephant. I can't remember whether Sami Iyengar was a petitioner. I have had the report with me for many days. Because these 2 or 3 people objected, I expected a breach of the peace in broad day light with the 50 Police present: if the procession had not been hurried and much tact had not been shown on the occasion. The tact was mine. The tact was that I hurried on these people before the Tengalais had mustered themselves, to oppose. Perhaps the procession while entering through the streets of Tengalai abstained from insult. I saw people running in different directions to fetch people. They were running through the entrances of the streets. I did not hear them calling people. I did not attempt to arrest people who were running about, doing this. I did not record their names or direct my constables to take names. I did not attempt to stop them from running about. I was glad they were running away: and I subseqently heard that they had run to fetch more rioters and I told the persons who objected to the innovation that they might make a complaint and cite me as a witness and this quieted them. I cannot say that they acquiesced in my advice, they ran away dissatisfied. When I saw these people running, I saw that these were mischievous people—(Sami Iyengar, Ramanuja Iyengar, this Gentleman and that man Krishniengar and almost all the Adhiyapakas of Srirangam. They gave me the trouble and not the Jeer's people).

The Trustee did not come out of his house. I don't know if he was there: he was not in the street: no objection was made on his behalf: the other Trustees did not object. This occurrence has no connection with the talked one. The Jeer was not in Srirangam on 10th January 90—he left on 23rd December. He came back within a fortnight. He came on the 30th December when the District Magistrate made an order against him. This was passed on the petition of some of the Adhiyapakas. I cannot remember whether the 3 men now pointed out were amongst the number. I sent a report on the 13th December 89 about it. I was called on for it by the District Magistrate: this related to petitioner carrying water on the elephant. The report went to the District Magistrate and about 18th or 19th December he passed his first order. The Jeer had been in Srirangam all November. His visit in November is not personally known to me. I may have been in camp or elsewhere. I can't say how long after his first visit the first order was passed. I don't know what the persons who prostrated themselves asked of the Thasildar. They asked nothing, they shouted and cried and asked for nothing. As far as I know no member of that crowd made any specific request of the Thasildar. I did not know what request they were making. I did not take any steps to assertain what their request was. I knew their object. Venkatarangachari is neither Tengalai nor Vadagalai—he was not troublesome but was standing with the Tengalais. The Collector's Record-keeper Narayanasami Naidu was one of the Naidus siding with the Tengalais but was not present that night. A chetti whom I know by sight and is honoured in the Temple was with them. The District Magistrate was there before objection was raised—he came at 7-P. M. I don't know when he went away. He was present when the District Magistrate came and so was the Thasildar. He Deputy Collector was a Naidu and a Tengalai He was not examined next day by the Collector or rather I do not know. He was there before I came. I sent in a second report on the 30th December. This report was sent because Adhiyapakas sent me a petition which went on with the report. The petition was put in by 50 Aiyangars. I reported next day. I made local enquiry before reporting. I made general enquiry. I can't say from whom and I do not remember if I described my informants. I felt the pulse of the people—the feeling of people was embittered because of petitioner coming with his Va-

dagalai marks and the people were saying, go to the Deputy Magistrate. I shall go to the District Magistrate—they are doing what has been already prohibited, the Jeer has returned within so short a space of time to cause a disturbance. I saw houses shut up not on this occasion, but at the time of Bramaratham disturbance. When I sent in my report, the Magistrate was in Srirangam Town and within 12 hours I got his reply, the following day being impotant day of the feast. The prompt orders were that the Jeer shonld not go with paraphernalia through the streets and into the Temple. The orders were passed upon the Police and Magistrate's reports and no enquiry was held. I sent my report to the Deputy Magistrate and he sent my report and his own to the District Magistrate. The ring leaders among the Tengalai were bound over on 11th January 1890. On 26th April 1892 I told Superintendent by report that a Barrister was going to present a petition to the District Magistrate and this set the people talking, and that the Jeer was coming back to Srirangam and that there was a breach of the peace anticipated. In 1891 I reported against the Jeer on the occasion of his previous application to go through Srirangam streets. I held enquiries on these occasions. If there is a sufficient Police force there is no danger. The Taluq Magistrate is not always present, but only when a serious disturbance is feared and the Police send for him. The Vanamamalai Jeer's procession was successfully negotiated by my having 30 or 40 reserve men. I reported breach of peace was likely, but because the counsel of the Vadagalai, admitted that the streets were public, the breach of peace did not occur. When there is no festival going on I decidedly cannot keep the peace in connection with the Jeer's visit with the ordinary Police—it is quite inadequate even if the persons from whom opposition is anticipated, were bound over.

Q—I read from your report dated 13th December 89 nothing short of binding over the present petitioner and those who evince interest would suffice &c. Did you report that peace could be kept by binding over some people? Yes. That was not when festival was going on. It was an understood thing that binding over would be of no good without the aid of the Police. I said Tengalai procession was less exciting than a Vadagalai procession. I said this although, I have not seen any Vadagalai procession except the one when the elephant appeared.

Adjourned till Monday at 12—30.

25—6—92. (Initialled) W. H. W. (Signed) P. SUBBIER.

Read over and acknowledged to be carrect.

(Signed) W. H. WELSH, District Magistrate.

Cross examined on affirmation :—Even if people are bound down, it is only by a large increase in the Police force that petitioner's request can be granted. If the headman on both sides are bound down, the increased Police force that would be required is 150 men or more. The 150+11 men, 2 Head Constables+Inspector's writer+possibly Magistrate's orderly: total 165. I cannot say whether the Bramaratham assembly is bigger than it would be for the petitioner coming to his mutt. There were 2000 local residents at Bramaratham and outsiders about 1000 or less a large number because it was the last day of the festival. At festival assemble at large number. I do not know whether Petitioner want to come at the time of a big festival. There is no big festival just now. If petitioner is allowed to come at a time when there is no festival of importance, I shall require 165 men. If I was able to keep order at Bramaratham with a less number I require more for the Jeer's visit because this is a more exciting business and people say that it is of an unusual character. The Bramaratham is a festival that we officials have seen 3 times a year whereas the present petitioner's procession is so very unusual and exciting to people of Tengalai sect that it is not allowable without a big force. The whole lot of Tengalai sect of Srirangam with whom I conversed, about it told me this including the chairman elect of Municipality, Mr. Krishnamachariar the Public Prosecutor and other leading Tengalais. I enquired of them in 1889 about 13th December I annexed a list of names of persons examined on that occasion by myself and my Head Constable. I examined the Jeer's agent and some other Vadagalai in 1889. My report of 89 is in District

Magistrate's Office. The Vadagalai mark is the mark of the Mutt. There are some Vadagalai marks on the wall of the Temple, not quite opposite the mutt, 3 feet high. I have not seen a Vadagalai mark on the mutt. At that time I made my report, I did not suggest any increase in the Police force. No questions were put to me whether people should be bound down or not, but I suggested it is one of the remedies. There was a list signed by the persons who made a statement. The disputes have lasted for 90 years are between the 2 sects: not disputes about the Jeer: ordinary and special disputes. With my ordinary men I cannot make arrangements for the Jeer to go in procession, supposing there were 2 Jeers one Vadagalai and one Tengalai, violence would be used to the Jeer if there were no Police force.

Q.—And to the elephant and insignia?

A.—Yes. It is the insignia they object to. I do not believe they—the Jeer going by himself without the Vadagalai marked paraphernalia. I have found the Tedgalai people were unreasonable when I have discussed the matter with them, that is they may have their own reasons: they say it is against mamool. I examined Vadagalai people in common place conversation about mamool. Even among the Vadagalai, a person lately said that it is not usual for the Jeer to go in procession as he proposes. The person was Raja Iyengar son of Parangikay Ramaswami Iyengar. He is the only person who told me this. The others all said that it was according to custom.

Q.—I want to know from you as a Police Inspector when this innovation started.

A.—Since 1829: and again in 1874 or 1875. (Note. The witness has not said that the innovation was successfully carried out: it may be that it was merely attempted.) I was also told by Padukasastram Samiengar that this was an innovation: except that leaving the temple with paraphernalia had been steathily performed in Tillanayagam Pillai's: Magistracy or I should say not paraphernalia but the elephant was taken in front of the procession through Uthara street. He told me this 10 or 15 days ago. The Police and Magisterial records of Tillanayagam's time in 1874 are all destroyed. I searched for the papers but ascertained that they were destroyed. I found some rough drafts of occurrence reports of 1874, and read them to Samiengar and their private Vakil and others, told them that it was only under objectionable circumstances that the elephant. The objectionable circumstances was that the Tengalai did not like it and that it was against mamool. I did not find any record of a riot in 1874. I searched to see if there were a Magisterial. I found no such riot. In 1829 there are records of the Peshkar being required to interdict Jeer's procession. These were produced to me by Tengalai people in this enquiry and also previously. There is no record between 1829 and the present time. The order dated 12th July 1829 relates to a procession. These were the only records which I found. On the 21st December 1889 I was present with a large crowd of 500 people. I saw some insignia. I don't know whether the temple people sent insignia to the mutt for him. There was no temple elephant. I cannot say if there was insignia. There was a dispute relating to an elephant. It is usual to have music with all processions unless they are religious in which case there is no music. In the case of some processions of men like the Jeer visiting temples, there is no music. I cannot say whether there was music or not in the Jeer's procession excepting the blowing of a trumpet. If the District Magistrate sanctions the procession under certain circumstances, I can give effect to the order. The Vanamamalai Jeer made an application which was objected to and he withdrew it.

Q.—What do you know about his not having hope of success?

A.—It was festival time: Because it was feast time I imagine he withdrew his application. He came when Mr. Hammick was Magistrate and he was allowed to have procession. I don't know whether the Superintendent of Police made enquiries in Srirangam. He never made local inquiries to my knowledge. He may have consulted Magistrate's Report as well as my Police Reports. There was a riot-march between dancing caste people and Mussalmans. I had a station party of 12 men. It could not be put down because it was uncontrollable. I was not there. After the riot was over, to keep peace, we had 6 men present to stop further

rioting and this kept things quiet. There are Vadagalai marks on the temple walls opposite my house: There has been no riot in consequence of their marks being on the walls so far as I know but there were objections made on paper to the District Magistrate. I reported that some were new ones—Carpenters and dancing caste people go in procession and some of the lower orders excepting pallars and pariahs. Christian funerals with crosses are carried through our part of a street in Srirangam—not through all streets. I never saw it, there are very few such houses. I never heard of disturbance on that. I don't know anything about a procession of Sudras being stopped in Trichinopoly Fort. In, Bhimanaickenpaliam I saw a penance which had been stopped for years and revived. It was not under the orders of the District. Some reference was made in the offices. I don't know what. The District Magistrate was present and I was present on duty. The Bramaratham was discontinued in 1890 for 6 or 7 hours, but not before or since. After being so discontinued, it has been going on and there was no disturbance after that. The disturbance of 1890 is one of the instances in which shows that—Q. This proves that the Jeer ought not to go in procession. A. I don't say he ought not to go in procession. The District Magistrate ordered that they should be conducted and Bramaratham procession are consequently continued. I have not seen Iyal procession going on every day. They have been almost permanently prohibited in Srirangam. They take place the 13th day after a man is dead. There was but one occasion when I had to report the likelihood of a breach of the peace and then it was stopped. The Public Prosecutor is a Tengalai. I have known him for 4 or 5 years. He said the Jeer's procession was revolting to the feelings of the Tengalai. He first told me this in 1889. He has since told me that. The chairman knows that the Jeer's procession is against mamool and that there is bitter feelings about it. He tells me this since 1889 and that it is nothing to their feelings. They are distrained by it because it is against mamool and it usurps the rights of their sects and also they dislike it because it would cause a great disturbance. The chairman said there would be a change in the internal management of the temple. Have you heard that Krishniengar has been dismissed from management? I hear he resigned. There was a mahazar petition against me in 1889 got up by Tengalai for allowing this elephant to be used as it was. I am under orders to be transferred to Tanjore District. The Tengalai did not memoralize to have me kept. They asked not to have a Vadagalai posted in my place. I heard of it a month ago. I was suspended for one month 7 or 8 years ago for departmental irregularities. I rose higher afterwards. Supposing I have a proper Police force, the Jeer's procession can be allowed.

By Court:— The present Police Superintendent was in this District before I was, namely in 1875, so he is in a position to know things about Srirangam that have not been reported by me. In case these processions were allowed, the number of Tengalai Adhiyabakas and Bhattars that would have to be bound over is about 25 or 30 in addition to about a dozen Sudras. The 13 men of Srirangam have in addition to keeping the peace, the duties of heads, patrolling roads by night, services of process, the Bench Magistrate's Court &c. There is only one Station on the island of Srirangam, the limits of the Station extent about 8 miles beyond the limits of the island to Valadi, Doraiyur, and Pachur.

(Signed) P. SUBBIER.

Read over and declared correct.

27—6—92.

W. H. WELSH,
District Magistrate.

5th June 1892—Thasildar Mr. Kandasami Pillai's deposition in the same case.

Miscellaneous petition No. 7 of 1892.

5—6—92.

Kandasami Pillai on affirmation.

I have been Thasildar from 1884 and before that I was acting for 4 years. I have near 12 years' experience. I went to Bramaratham feast 10th January 1890 to make arrangements

under District Magistrate's order. As the Vadagalai people objected, I sent for them and said they were not justified in objecting to the procession which was usual. They went away. In a few minuates they returned in a mob and said that the procession ought not to be started and should be stopped. They shouted and cried and fell down and said that they were being beaten. I don't remember the names except Padukasastram Samiengar and Narayana Iyengar. There was crowd in a pandal (and a Tengalai) I ordered to stop the procession till I should get District Magistrate's orders. There were 200 Vadagalais and 400 Tengalais. There were sudras present specially among the Tengalais. I asked the Inspector to stop the procession as I thought the consequences would be serious if I started it—a riot and breach of the peace. Krishniengar was there when I was talking to the Vadagalai. If the procession had been started I was afraid of a breach of the peace: the Tengalais and Vadagalais fight with hands. I also observed sticks among the Tengalais. There would have been serious rioting and death might have occurred. I said I would report to District Mogistrate and they would not move: they kept quiet pending his orders. Mr. Fawcett came before me, sent a report. He asked what happened and sent for Vadagalais who obstructed the procession and bound them to keep the peace. The procession was started under his orders in the presence of the Police Town Inspector and others and a large body of Police. If the Ahobila Jeer's procession is allowed to go through, I am of opinion after 12 years' experience, that in consequence of the feeling of the people, there will be a breach of the peace if the procession is allowed. Sudras take an interest in the Brahmin factions in Srirangam. Sudras are diciples of Srirangam priests. The Tengalai faction is the stronger. The Tengalais are mostly poor. Some of them only are respectable. I expected that a breach of the peace likely in respect of tha Iyal procession in connection with a request of Padukasastram Samiengar to bring Nadamuni Alwar through Srirangam streets in procession. I reported that a breach of the peace was likely.

Cross Examination ;—The 10 days Bramaratham happens on the last day of Yekadasi festival which is as important as Yekadasi, that night there will not be so many people. The crowd in the Mantapam and the neighbourhood will be not so large as 5000. I don't know how many there were in the mantapam. The procession starts not from the throne of the God, but at the end of the mantapam. I saw a gentleman on a pial south of the mantapam who was to receive honours in the procession. I mean to say that I did not turn to the mantapam to see how many people there were. It was dark. There were only a few lights in the mantapam. Light is generally kept with God I could have seen if I had turned to the north. I cannot say that I turned to the north, nor what crowd there was in the 1000 pillared mantapam. It is next to the pandal, but it extends a long way. To the southern side, there is a mantapam south of the pandal. I don't think there was a crowd in it. The crowd of 700 was within the pandal. The Vadagalais objected to the procession I don't remember that they said it insulted their religious feelings. If I remember right, I sent for some of the Vadgalais who were in the crowd. I called for them and asked what their objection was. There were 17 or 20 of such people. I made no list of names and kept no record. It was 8 or 9 at might. I told them the procession was mamool. They left the place; so I did not think it needful to take their names. They did not use threats. They did not abuse any Tengalai. There was no altercation. I was talking to them. In 10 or 18 minnates, they came in a mob, at first, 40 or 50, afterwards 200. They cried that it was insulting to their feelings and that they were being beaten. They fell down to show that they were being beaten. They did not fall down simply to beg my assistance. About 10, if I remember right so fall. Some were sitting, some falling, stopping and moving, as if they were being beaten. I did not see any of them beaten. It was pretence. It was not to plead pity but to show force and frighten me, they made a noise shouting. They did not threaten the Inspector from their manner when they objected to the procession. They showed that they were likely to use force. I don't remember their using words indicative of force. The Tengalai people stopped the procession and there was no altercation. I silenced them by telling them wait for the Magistrate. They would not leave the place: they said they would remain there I silenced them by saying the District Magistrate would hear their case and render justice. 8 or 9 did not fall at my feet. They

fell in front of one but not at my feet: they did not ask of me anything. They were not I think, in a position as if they were asking a favour. I said to them "Who is beating you? Why do they beat?" Of the Tengalais the Inspector pointed out one or two men holding sticks who were Sudras. They are temple warders of pandal: these may have been those servants. It is usual for such servants to have sticks. I don't think any Brahmins had sticks or other deadly weapons. I did not notice weapons, except 1 or 2 sticks. There were, among the Tengalais, a large number of Non-Brahmins nearly half of them, but I am not certain. The Non-Brahmins included Kavalgars and Kavaries. I don't remember silk weavers. I don't remember seeing Non-Brahmins among the Vadagalais. The Vadagalais were Brahmins; there were few men known to me; there were no children and no women; there were few boys of 12 I don't know, if there are Vadagalai silk weavers in Puttur. I have not noticed silk weavers of Puttur assembling at Srirangam in their festival at Srirangam. I did not notice anything unusual: except that a crowd came to attempt to stop the procession.

I did not hold out to them any assurance that I would see the procession carried out next day. The Deputy Magistrate was not expected next morning. The Deputy Magistrate was not there that night. I sent for him but, meanwhile, I had stopped the procession and crowd and he went away. He was Chennakesavalu Naidu, a Tengalai and Kavarai. I cannot say that he took interest in Tengalai matters. I cannot say that he took interest which everybody takes generally in religion. Some of the Vadagalais whom I send for, were those who signed the petition. I don't know whether they are leading me or not.

Q—How could you suppose that death could have been caused when there was nothing to indicate such a thing?

A—There is no knowing to what they will come when they begin to fight. Others, besides Brahmins, were interested. I have heard of instances of Brahmins fought with sticks, not in Srirangam; but not of their fights having resulted in death; but I have heard of there having been riots; but not in my experience. Owing to the size of the crowd and the way in which they shouted and offered opposition, I thought they would go to the extent of causing death. The shout lasted for about 15 or 20 minuates. I thought that if I and the Inspector had not kept them from coming in contact with each other, they would have exchanged violence. We had 50 men present with us. We were able to maintain the peace with that force by stopping the procession. I left the place leaving Constables there. I stayed nearly an hour afterwards. I stayed from 6 in that evening till past 11 at night. The Inspector was asked to produce before the District Magistrate, such men as he could identify; and the District Magistrate selected six of them. I heard that the order, requiring these persons to give security, was concelled by the High Court. The feelings of the people have become strong. Since the time when this Jeeyar came here in 1889 and was probibited, they have become worse. Before that, they were very violent and whereever there were applications for processions, they were excited. Except in the application regarding the Iyal processions, I do not remember any trouble except that the Vadagalais complained one that an iron Tengalai Namam was put newly and a Vadagalai Namam was obliterated. The iron Namam was ordered to be removed — a Tengalai one, but there was no order that I remember about a Namam that was enlarged. I remember no instances except the Iyal procession when the parties exhibited party spirit. Their feelings became strong when the Jeeyar came in 1889. A petition was sent to me to restrain him, but I said I had no jurisdiction and sent it back. I don't know of any other petition between these 2 parties at that time or since being referred to me for report. I have never before that seen this Jeeyar visit the temple. I was not satisfied by my knowledge, enquiries and conversation that the Jeeyar's claim to have such privileges as he desired, was just, or that he had priviously exercised them. I don't remember who were the petitioners. I may know Srinivasiengar by sight, but I don't know him by name. I have not seen this Jeeyar visit Ahobila Matam. I have not seen any Madathipathis visit Srirangam during my tenure of office. I know Kumbakonam Sankaracharyar. I have not seen Singiri Sankaracharyar. Kumbakonam Sankaracharyar has elephants and insignia which bear Saiva marks. I know Thiruvaduthurai Pandaram who has elephant bearing Saiva marks; also Dharmavaram Pandaram. They would

visit temples followed by insignia on the 2 occasions, in which I saw them, they were followed and preceeded by such insignia. They may not like to visit temples without it and would rather refrain from visiting any temple than go without it. I am not their disciple. I do not owe allegiance to them. I respect them. If I were heard of a mutt, I would not go without my insignia, but another man might not feel offence. Elephants are allowed to go to Srirangam Temple with Saiva marks I think that, if the District Magistrate permits the procession the Tengalais will object; and if there is only an ordinary force of police, they will cause a riot; but if there is a strong body of Police, they will not *riot*. If 15 or 20 of the Tengalais are bound over, there will be rioting.

By Court—Then also, I think, there must be a strong body of Police.

Cross-examination—These Tengalais and Vadagalais talk to each other and intermarry and eat, until this question arises. The ill-feeling is in their religious matter. When this question arises, they divide themselves into two factions and would fight to such an extent as to result even in death. Even their own father-in-law, uncles, and brother-in-law or relations are not cared for. I have told you that there are no instances of death. I have seen Vanamamalai Jeeyar only when he came last time. The Police were there and the District Magistrate and the Superintendent and, so the affair was quite peaceable. The ill-feeling is as strong among Vadagalais and Tengalais; they would, as much, object to a Tengalai procession, as a Tengalai does to a Vadagalai. This Vanamamalai Jeeyar attempted to come 6 months before. I reported there would be a breach of peace and procession was stopped. Six months after he came again, his visit being allowed. The streets of Srirangam are public and all classes of people go on procession.

Re-examination—I don't remember whether the time of the Vanamamalai Jeeyar's visit was a festive occasion.

By Court—There are no traditions to my knowledge of this dispute, having existed for centuries. This only from the begining of the present century that I have heard of frequent disputes.

(Signed) R. KANDASAMI.

Read over and acknowledged to be correct.

(Signed) W. H. WELSH, *Dtstrict Magistrate.*

4th August 1892.—Proceedings of the District Magistrate prohibiting Ahobila Jeeayr's procession.

Proceedings of the District Magistrate of Trichinopoly Dated the 4th of August 1892.

Miscellaneous Petition No. 7 of 1892.

Read:—(1) Petition, dated the 27th May 1892, presented by Mr. W. Grant, Barrister-at-law, counsel for Sriman Sadagopatri Srinivasa Yetindara Maha Desikar, the Jeeyar of Ahobilam Matam, requesting that the free exercise of the lawful rights of the Jeeyar may be secured by order that he be at liberty to go about the streets of Srirangam in procession with the insignia or Matam mark on all his elephants, horses and other paraphernalia and with his disciples, followers or associates reciting Vedas, Prabandhas, Katiyams, &c. as he and his predecessors in office used to do until prevented in December 1889.

2. This office Proceedings No. 366 dated 27—5—92, requesting the Superintendent of Police to report whether the request of the petitioner can be granted without the risk of a civil tumult, such as cannot be prevented by the ordinary Police Force of the Town.

3. Letter No. 982 dated 28—5—92 of the Superintendent of Police, reporting on the above petition, together with this office letter No. 875 (30—5—92) thereon, asking him to report whether it is advisable to move Government to issue a perpetual order under Section 144 C. P. C. in the Gazette.

4. Notice, dated 5th June, to the counsel for the petitioner to show cause why such a notice should not be issued.

5. Letter No. 1118 dated 18—6—92 from the Superintendent of Police, forwarding the report of the Inspector of Police, Srirangam, with regard to the intended procession of the Ahobilam Jeeyar and reporting that the issue by Government of a permanent injunction against the Jeer is very desirable. At the first hearing on the 24th June a petition was presented by the Vakil of persons opposed to Jeer. The Jeeyar's Vakil objected to its being considered in this enquiry. It was not considered and has not yet been read though it is among the records. At the desire of the Jeeyar's Vakil the Police were called upon to begin.

Court witness Rathna Mudaliyar was examined and the Police then asked to be allowed to dispense with the other Court witnesses and to examine only Inspector Subbier and Thasildar Kandasami Pillai. They on the conclusion of the examination of these two witnesses proposed to examine other witnesses. This was objected to by the Jeeyar's Vakil. The Jeeyar then examined nine witnesses and exhibits were filed on either side as recited at foot.

2. Court witness Rathna Mudaliyar says that it will be very unpleasing to the Tengalai people if he Jeeyar goes through the streets, with Vadagalai marks. There is much party spirit. "There are 7 walls of Srirangam Temple." "The streets through which petitioner wants to pass are within the 7 walls. There are doors in the gates. There are door keepers under my orders. The big Namam that is affixed to the Deity proper is Tengalai. The party spirit is general. It is shared by Naicks. They are not quite people: they will not be still if things are done which they do not like. There are more than 1000 who feel this: not more than 5000 there are 3000."

3. The witnesses called by the petitioner give evidence that there is no ill-feeling between the sects likely to lead to a breach of the peace. Thus the 1st witness says "when the Jeeyar came last there was no objection. The Tengalais went without causing disturbance. I saw him (Jeeyar) when he was going to the Mutt. I don't know whether the Tengalais caused any disturbance about this procession, or whether they complained. I can't say whether the Tengalais approve of the visit of this Jeeayr or what proceedings they have taken against him."

Second witness says "My wife is a Tengalai. I have not so much as heard whether any respectable Tengalais objected to this procession. There was a suit in Coimbatore District but I don't know how it ended. I did not hear of any prohibition to carry water and recite Vedas."

This third witness is a Vakil, who conducted cases on behalf of Ahobila Mutt and who for a time lived in a house belonging to it. He says "I have no more now to do with the house than that I recommended the tenant. As for whether I removed my furniture or not you may know best. You may judge whether I have anything to do with the house. I have my straw rick at that house. I used to pay Rupees 1½ or sometimes 2 rent."

The 4th witness says "There is no disturbance now if Jeeyar comes and there never has been any disturbance."

"There is no enmity between Tengalais and Vadagalais. They live amicably. I don't know of 7 or 8 Vadagalais being bound over in 1890 nor if Vadagalais were fined in 1874 and 1875.

5. This witness however gives evidence that there may be occasions for religious excitement. "If he (Utratiswami) comes with a green umbrella we should object. My brother did not put in any petition but Utratiswami's people objected to the temple authorities sending insignia to meet Vyasaraya. This petition of their's was dismissed by the collector. Though these are public streets, since these insignia have been settled by kings, there will be affliction from misuse of them."

This witness explains however in re-examination "I will not riot, if Utratiswami were to come against the custom of our people, I will complain. There was no disturbance about the Jeeyar's procession in 1873 or 1889.

6. Sixth witness Pragnachari says about Vyasarayas "if they used such umbrellas we would not fight but the priests would fight."

7. Seventh witness says "regarding petitioner's procession water was brought on the head of an elephant with Vadagalai mark and the Mutt Music accompanied. I don't think any objection was raised or that any disturbance took place. I saw no disturbance even the last time. I saw some few Police Constables coming along. If he (Utratiswami) is to have his own white umbrella, it will be objectionable. I applied to the District Magistrate that he should have the temple insignia and so it was ordered. I petitioned the District Magistrate to prevent any obstruction: he ordered that all the usual insignia (should be used) that day. It is temple authorities duty to honor all the Swamis. If they refused to send the insignia our feelings will be hurt. In 1883 May, I petitioned that Rangachari should not be permitted to conduct a festival of Iyal procession in honour of the deceased Vadula Desika Rangachariar, a Tengalai Sthalathar, and that if such a procession be allowed there would be a violent disturbance. This procession was stopped in cosequence of a disturbance being anticipated Other Iyal processions in Srirangam of both Tengalai and Vadagalai were stopped on the ground that there would be a disturbance.

8 Though petitioner's witnesses say that the proposed procession of an Ahobila Jeeyar of Tiruvallur is not an innovation and has occurred 3 or 4 or 5 or 6 times previously, and that there never was any disturbance or likelihood of one, yet from their evidence that a certain umbrella carried by Utratiswami would cause a fight and the like it seems reasonable to presume that there is bitter feeling between both the sects and that the opinion of these witnesses is by no means to be considered impartial or to be trusted.

9. It is preferrable to accept the Thasildar's statement. "I am of opinion after 12 years' experience that in consequence of the feeling of the people there will be a breach of the peace if the procession is allowed. The Tengalai faction is the stronger. The Tengalais are mostly poor. Some of them only are respectable." The Police Inspector also gives evidence of the likelihood of disturbance. He describes how a Tengalai procession objected to by Vadagalais caused a disturbance which annoyed people unconcerned in the dispute. "It was a question of general interest. Many houses were shut up for fear of riot. Six Vadagalais were bound over and procession conducted that morning with the aid of 120 Police." He describes how the petitioner once previously introduced an innovation and very nearly caused a serious riot. "On 21st December 1889, the Jeeyar was not allowed to have water carried on the elephant's head and Vedas being recited. I was directed to give effect to the order. The Jeeyar went inside the Pagoda. When he returned I saw a Vadagalai marked elephant. Three or more Tengalais said "this is against mamool." Anticipating disturbance I hurried on the procession."

10. It is clear that for an Ahobila Jeeyar to go in procession with his insignia through those parts of the precincts of the Ranganadaswami Temple and fortress which are now called public streets would provoke the indignation of considerable number of persons interested in the temple. It appears from the evidence, oral and documentary, that this would be an innovation. The Police have filed as Exhibit E, the Judgment of the District Court in O. S. No. 7 of 1891 in which the petitioner sued for injunction and in which the 3rd issue was "whether Plaintiff has a right in common with other citizens to pass along the public streets in the manner alleged in the plaint on an elephant having his mutt mark, and in procession reciting Vedas, &c., and attended by his disciples". His passing along the streets in this manner would be distasteful to the Defendants in that suit, who were sufficiently interested in this very matter to go to law about it. There is no knowing how many more people of Various ranks share this feeling.

11. The main point to be determined is whether there is an indefinite number of people at Srirangam who are likely to fight about it unless overarmed by a stronger force than the 15 men all told of the constabulary who are stationed there and who have so many other duties, that only 1 or 2 of them would be available to keep the peace at any given time. The

Police Inspector gives evidence that an extra force of 150 men would be required even if 32 Tengalais were bound over to keep the peace. I see no reason to doubt the correctness of his opinion. In the enquiry on this petition the people whom it is proposed to bind over are not represented; this is, therefore, a one sided enquiry. Even if evidence taken in Court seemed insufficient to prove the likelihood of disorder, a Magistrate would of course still be responsible for the public peace and would not be justified in disregarding the opinions of the local Police officers merely on the ground that they had not brought forward evidence in Court in support of their views. In the present enquiry it is however clear from petitioner's witnesses depositions alone that there is a feud between two large sections of the population which is at all times likely to cause civil tumult if certain unusual ceremonial acts are done.

12. It appears further that when by no means of bringing Police from other Districts and binding over the suspected rioters such ceremonies are performed the danger of future disorder is no whit diminished. I notice also that at times people of the Vadagalai sect have been offended by ceremonies. These circumstances distinguish the present question from those referred to in VI Madras page 221. To bind over all the adversaries and to carry out all proposed innovations by force would evidently be to go beyond the measures which the High Court lays down as appropriate M. P. 220 of the above ruling.

13. Because a citizen of Tiruvallur wishes to parade certain insignia in the neighbourhood of Ranganadaswami Temple, it is suggested by his counsel that an indefinite number of the citizens of Srirangam are to be bound over to keep the peace. The evidence shows that the comfort of other citizens who are not interested in the eclesiastical question would be disturbed, even if a Magistrate bound over every Tengalai within six miles of Trichinopoly, a good number of the constabulary would have to be diverted from their legitimate work to come and see that no one forfeited his recognizance and to keep order in the town.

14. Plainly the grant of petitioner's request would be oppressive to his fellow citizens: and it must be refused. Petitioner has not shown cause why the local Government by Notification in the Official Gazette should not direct that an order made to him under Section 144 Criminal Procedure Code to abstain from the proposed act be perpetual.

15. There is another reason why petitioner's prayer should not be granted. He asks for an order " that he be at liberty to go about the streets of Srirangam in procession with the insignia or Matam mark on all his elephants, horses and other paraphernalia and with his disciples, followers and other associates reciting Vedas, Prabandhas, Katyams, &c". It is not stated to whom the order should be issued. The law does not appear to justify the issue of an order which is not emergent, otherwise than after notice to persons likely to affected adversely by it. This petition being for an order not in accordance with Section 144 Criminal Procedure Code, must be rejected.

4—8—92. (Signed) W. H. WELSH, District Magistrate. (True copy)

(Signed) A. KRISHNASWAMAIYAR, Deputy Collector.

5th September 1892—Revision petition to the High Court against the above.

Memorandum of criminal Revision case.

Under Sections 435 and 439 of Criminal Proceedure Code.

Before the District Magistrate of Trichinopoly, M. P. No. 7 of 1892.

Before the High Court of of Madaras, Criminal Revision case No. 438 of 1892.

	In the Court of 1st Instance.	In the High Court.
Sreeman Sadagopa Srinivasa Yathindra Maha Desikar, the Jeeyar of the Ahobila Matam.	Petitioner.	Petitioner.

The petitioner above named begs to apply to the Hight Court at Madras for revision of the proceedings of the District Magistrate of Trichinopoly, dated 4th August 1892, for the following reasons:—

1. The Magistrate failed to exercise jurisdiction vested in him in law and misunderstood the object and purposes for which his interference was sought.

2. The evidence established that the petitioner sought to enforce legal rights which certain persons under the Magistrate's jurisdiction intended to resist, and the Magistrate should, therefore, have passed orders to secure the exercise of such rights.

3. The mere facts that certain persons were likely to interfere with such rights and thereby possibly disturb the public peace was no ground for the Magistrate to refuse to interfere and protect the rights claimed.

4. The petitioner's rights as Jeeyar and as a citizen were established and should have been protected by the Magistrate's order.

5. The Magistrate has failed to discharge his duties under chapter 8 of the Criminal Procedure Code in not taking security from persons alleged to be likely to commit a breach of peace in opposition to petitioner's legal rights.

6. The Magistrate's proceedings are illegal and not in accordance with law.
5th September 1892.

(Signed) W. GRANT, *Counsel for Petitioner.*

8th December 1892—Proceedings of the High Court against the Jeeyar.

In the High Court of Judicator at Madras. Thursday, the eighth day of December, one thousand eight hundred and ninety two. Present. The Honorable Sir Arthur J. H. Collins, Kt. Chief Justice and the Honorable Mr. Justice Handley.

Criminal Revision Case No. 438 of 92. (Criminal Revision Petition No. 202 of 1892). Sreeman Sadagopa Srinivasa Yathindra Maha Desikar, the Jeeyar of the Ahobila Matam Petitioner..

Petition under Sections 435 and 439 of the Criminal Procedure Code, praying the High Court to revise the order of the District Magistrate of Trichinopoly in his Proceedings dated the 4th August 1892.

This Petition coming on for hearing. Upon perusing the Petition and the records submitted in accordance with the order of this Court, dated 8th September 1892, and upon hearing the arguements of Messrs. H. G. Wedderburn and W. Grant, counsel for the Petitioner and of the Ag. Public Prosecutor and Mr. T. Rangachariar Vakil *contra* the Court made the following.

ORDER:—We think the Magistrate was quite right in refusing to make any order upon the Petition presented to him. That Petition asked for an order securing a certain right which the Petitioner alleged he had in connection with a certain procession. This right rests at present entirely upon Petitioner's assertions and has not been established by any judicial decision. There is no provision of the Criminal Procedure Code under which a Magistrate can properly udjudicateupon such a matter. It is suggested here that the Magistrate should have passed orders under Section 107 or 144 of the Criminal Procedure Code. It appears to us that neither Section is applicable. Until the right claimed by Petitioner is established the Magistrate ought not to make any declaration upholding it and as to binding over certain members of the opposing sects not to cause a breach of the peace such an order is not asked for in the Petition and we do not see that anything is alleged which would justify an order. On a proper application to the Magistrate we have no doubt that he will act under Section 107 if he considers it necessary for the preservation of the Public peace. We decline to interfere and dismiss the petition.

By the Court.

(Signed) H. W. FOSTER, *Registrar.*

16th December 1890—Plaint in Ahobila Jeeyar's original suit about his right of entry into Srirangam with his own insignia.

To

THE DISTRICT COURT OF TRICHINOPOLY.

Original Suit No. of 1891.

Plaintiffs.	*versus.*	*Defendants.*
Sreeman Sadagopa Sree Sreenivasa Yadinthra Maha Desikar Avergal, Head of Sree Ahobilam Mutt.		1. Krishniengar. 2. Ramanuja Iyengar. 3. Srinivasa Iyengar. 4. Kristniengar. 5. Satakopaiengar. 6. Venkatachariar. 7. Tirumalachariar. 8. Kristnaswami Aiengar. 9. Aiyadorai Aiengar. 10. Venkatachariar.

Plaint.

Under Sections 48—50 of the Code of Civil Procedure, the plaintiff abovenamed states as follows :—

1. The Uthra street, Chitra street and Adaiyavalanjan street in the Town of Srirangam within the jurisdiction of this Court are common to all classes of people and are public ones.

2. They are attached to the said Srirangam Municipality. On the sides of the said streets, people of all religion have erected dwelling houses &c., and reside in them : and Mutts have been founded for several Matadhipatis : and they have, for several hundreds of years, been enjoying the said streets with all rights.

3. It has been the custom of my predecessors, the heads of the Mutt, whenever they came to Srirangam to go in procession to Ahobila Mutt which has been existing for a long time in east Uthra street and to the temple to worship Sri Ranganadhaswami through the public streets of the said town with elephant and all kinds of insignia bearing the mark of my Mutt, and with disciples reciting Vedas, Prabandhams and Katyams &c.

4. When I came to Srirangam in the month of November 1889 last, I went to my Mutt through the said public streets with elephant and all other insignia bearing the mark of my Mutt and disciples reciting Vedas, Prabandhams and Katyams &c., as usual as was done by my predecessors who were heads of the Mutt. Further, as usual I went to the temple on two occasions——on the 5th November and on the 20th December last and worshipped the Swami and returned. The defendants have consented to the same.

5. While so, the defendant's who are haters of Vadagalai sect having fraudulently and illegally presented petition with the evil intention of preventing the Tirumanjanam (water) from being brought from the Cauvery and Kolarun to my Mutt on the elephant bearing the said Mutt-mark through the said public streets according to the custom continued from the origin of the said Mutt for the worship of the idol Sri Lakshmi Narasimha Swamy always kept with and worshipped by the Head of Ahobila Mutt, and my disciples from reciting Vedas, Prabandhams and Katyam &c., when I go to and return from temple and Mutt &c., with elephant and all other insignia bearing my Mutt-mark, through the said public streets, the same have been directed to be stopped by District Magistrate of this District and the Deputy Magistrate of this Division on the 18th September 1889 and on the 30th of the said month. The Defendants have no right whatever to present petition and stop them so.

6. The said orders are illegal and prejudicial to the long standing custom and my right.

7. As the said streets of Srirangam are public and common to people of all religious, I have a right to go in procession through the said streets with my disciples and elephants and other insignia with the Mutt-mark and also to bring the *Tirumanjanam* water on the head of the elephant bearing my Mutt-mark.

8. Owing to the wrongful acts of the defendants, [1] having been prevented, I could not worship Sri Ranganada Swami during *Vaikunda Yekadasi Uthsavam* [festival] and further, I have sustained loss of position, honor, and loss of property as mentioned here below.

9. The cause of action for this has arisen on the 18th and 30th December 1889 in Srirangam.

It is therefore prayed that the Court may be pleased to pass a decree granting permanent injunction restraining the defendants from preventing me, whenever I come to the said Srirangam, from going to and returning from my Mutt &c., and the said temple of Sri Ranganadha Swami through the said streets with elephant and all other insignia bearing mutt-mark and disciples reciting Vedas, Prabandham and Katyams &c., as usual; and from bringing *Tirumanjanam* water upon the elephant bearing my mutt-mark, from the Cauvery and Kolarun, as usual; and though the loss of honor and property sustained by me by the wrongful acts of the defendants is one of a large amount awarding damages as mentioned below according to the defendants' circumstances;

directing the defendants to pay me the costs of this suit and granting such other reliefs which to the Court may seem proper and which the nature of this case may require.

(*Particulars of valuation*).

	Rs.	A.	P.
Out of rupees 15,400 the amount which accrued, at rupees 350, the expenses of my Mutt per day, for 44 days from the 5th November 1889 to 18th December 1889 when I remained in Srirangam, rupees 18,600; the amount not required by me being deducted, the remaining amount of loss due to me	1800	0	0
Amount of damages for loss of honor	1000	0	0
Total amount of damages.	2800	0	0
Valuation for bringing Tirumanjanam water to my Mutt from the Cauvery and Kolarun on the elephant bearing my Mutt-mark through the streets	100	0	0
Valuation for my disciples reciting Vedas, Prabandhams and Katyam &c., and for the elephant and all other insignia bearing Mutt-mark accompanying me through the said streets whenever I pass through the said streets...	100	0	0
Total amount of valuation.	3000	0	0

16*th December* 1890.

(Signed) Sir Satakopa Sri.

(Signed) ———,

Pleader.

(„) ———,

Pleader.

(Here enter verification)

24*th December* 1890. (Signed) Rig. Swamy Iyengar.

(„) Sri Satakopa Sri.

Statement of the Defendants in the above case.

IN THE COURT OF THE DISTRICT JUDGE AT TRICHINOPOLY.

Original Suit No. 7 of 1891.

Plaintiff.	*Versus:-*	*Defendants.*
Sreeman Sadagopa, Sree, Sreenivasa Yadindra Maha Desigar Avergal.		Krishna Aiengar and 9 others.

Written statement presented under Section 110 of the Code of Civil Procedure.

1. The suit is not at all maintainable in law.

2. The defendants are informed, and they do believe that the plaintiff is not the legally constituted Jeeyar of the Ahobilam Mutt and he is therefore incompetent to sue as the Mattathipathi of the said Mutt.

3- The plaint discloses no valid cause of action as against these defendants The order of the Magistracy referred to in the plaint was passed under the discretionary power vested in them under Section 144 of the Code of Criminal Porcedure for preventing breach of peace,riot etc., The said order cannot therefore give any cause of action to plaintiff to sue the defendants for damages.

4. The allegations contained in paras 1 and 2 of the plaint are not quite correct. The streets within the Supthaprakarm of Sri Ranganathswami's Temple at Srirangum are part and parcel of the said temple and belong to the same.

5. The averments contained in para 3 of the plaint are completely false. The Ahobilam Jeeyar has no right to go in procession through the streets of Srirangam within its Supthaprakaram in the manner stated in para 3 of the plaint. It has been the immemorial custom and usage in Srirangam that the Tengalai Brahmans alone should recite Vedas and their mantrams and observe all their rituals within the Supthaprakaram of the said temple, inasmuchas the said temple exclusively belongs to the Tengalai Brahmans and they have the exclusive right to dictate all rituals and ceremonies to be observed within the precincts of the said temple as recognised by various judicial decisions. Neither the Ahobilam Jeeyar nor the Vadagalais have any right whatever to recite Vedas, Prabandams or their mantrams etc. within the Supthaprakaram of the said temple contrary to the wishes and to the annoyance of the Tengalai Brahmins.

6. The right claimed by the Plaintiff to enter into the Supthaprakaram of the Srirangam temple in the manner alleged in the plaint is illegal, opposed to all former practice and is calculated to wound the religious feelings of the Tengalai community. The said right has further been forbidden by a long course of decisions and Magisterial orders which still remain in force.

7. The allegations contained in para 4 of the plaint are not true. The plaintiff when he first made his entry into Srirangam and went to the temple of Sri Ranganathaswami to pay homage to the Deity and receive his usual honours, his (plaintiff's) conduct was in accordance with the immemorial custom (*i. e.*) he did not go in procession with his elephants and insigna wearing any Vadagalai marks and accompanied by his disciples or any other Vadagalai Brahmans reciting Vedas, Prabandams or Katyams. Subsequently the plaintiff in collusion with the Vadagalai Brahmans of Srirangam whose hostility to the Tengalais is notorious and who always seek for an opportunity to acquire new rights to themselves in violation to the established and long recognised rights of the Tengalai community, has wilfully and with an intent to create annoyance and wound the religious feelings of the aforesaid Tengalai community committed and attempted to commit various illegal and wrongful acts likely to create serious riot and danger to human life. Thereupon the local Magistracy after a due and careful enquiry into the whole matter passed proceedings and issued the orders referred to in the plaint. The said orders are just and legal and are in consonance with the long course of judicial decisions and immemorial usage.

8. The allegations contained in para 5 of the plaint are not true. The rights claimed by the plaintiff in the said para are new and opposed to the various decisions of Courts and long established usage. The plaintiff having introduced and attempted to introduce the said innovations and exercise the said rights; the local Magistracy most properly and rightly issued the orders referred to in the plaint strictly forbidding the plaintiff to abstain from doing any acts mentioned in the said orders. The defendants simply brought to the notice of the Magisterial and Police authorities the various illegal and wrongful acts which the plaintiff had committed and attempted to commit, with a *bona-fide* intention to enable the said authorities to adopt proper measures to prevent serious riot and danger to human life.

9. The Plaintiff sustained no damages whatever in consequence of the alleged acts on the part of the defendants. The damages claimed are too remote and unsustainable. They are also excessive. The plaintiff's claim in respect thereof is also barred by lapse of time.

10. The plaintiff is not entitled to all or any of the reliefs claimed in the plaint. The defendants therefore pray that the suit may be dismissed with costs.

We, the defendants, do declare that what is stated above is true to the best of our knowledge and information.

(Signed) ———, *District Judge*

5th February 1892— Decree in the above case dismissing the suit.

DECREE.

IN THE COURT OF THE DISTRICT JUDGE AT TRICHINOPOLY.

PRESENT:—H. H. O'FARRELL ESQUIRE, *District Judge.*

Original Suit No. 7 *of* 1891.

Plaintiff.

Sriman Sadagopa Sri Srinivasa Yathindra Maha Desikar Avergal, Head of the Sri Ahobila Mutt at Tiruvallur.

Versus:-

Defendants.

1. Krihna Iyengar.
2. Ramanuja Iyengar.
3. Srinivasa Iyengar.
4. Krishniengar.
5. Sadagopa Iyengar.
6. Venkatachariar.
7. Tirumalachariar.
8. Krishnasami Iyengar
9. Iyathurai Iyengar.
10. Venkata Chariar.

Claim for a perpetual injunction and for damages.

Valuation of suit is Rupees 3,000—0—0.

This cause coming on for final hearing on the 25th day of January 1892 before me in the presence of Messrs. N. Subramanien Barrister-at-Law, S. Raghava Iyengar and R. Narasingam Iyengar, Pleaders on the part of the plaintiff, Messrs. Raja, T. Rama Row on the part of 1, 2, 6 and 10 defendancs, S. Krishnamachariyar and T. Sridhara Row, Pleaders on the part of the defendants 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8 and 10, the 3rd defendant having been declared *exparte* and the 9th defendant having been exonerated; this Court doth hereby order and decree that this suit be, and the same hereby is, dismissed and that each party do bear his or their own costs.

(Here enter costs of suit).

Given under my hand and the seal of the Court, this 5th day of February 1892.

(Signed) H. H. O'FARREL, *District Judge.*

5th February 1892— Judgment in the same case.

IN THE DISTRICT COURT OF TRICHINOPOLY.

PRESENT:—H. H. O'FARRELL Esquire, *District Judge.*

Original Suit No. 7 of 1891.

Plaintiff.

Sriman Sadagopatri Srinivasa Yatindra Maha Desikar Avergal.

versus

Defendants.

Krishna Iyengar and 9 others.

This cause coming on for final hearing, the Court delivered the following

JUDGMENT :—

Suit for a perpetual injunction and damages for loss of position &c.

It is alleged in the plaint that the Uttra, Chithra, and Adayavalaijan streets of Srirangam are common to all classes of people and are public ones, that on the sides of the streets, people of all religion have erected dwelling houses and reside in them and Mutts have been founded for several Madathepathis; that it has been the custom of his (plaintiff's) predecessors, (the heads of the Mutt) whenever they came to Srirangam, to go in procession to Ahobila Mutt existing in East Uttra street and to the temple to worship Ranganathaswami through the public streets of Srirangam with elephant insignia and with Mutt-mark and with their disciples reciting Vedas, Prabandams and Katyams; that when plaintiff came to Srirangam in November 1889, he not only went to his Mutt in procession through the public streets of Srirangam with elephants, insignia, Mutt-mark and disciples reciting Vedas, Prabandams and Katyam but also went to Ranganathaswami's temple on two occasions (*i. e.*) 5th November and 20th December 1889; that defendants have been consenting to the same; that it has been the custom to bring water from the Cauvery and the Kolarun on the head of the elephant with the Mutt-mark in procession through the public streets of Srirangam attended with plaintiff's disciples reciting Vedas, Prabandams and Katyam to his Mutt to bathe his puja idol; that defendants who are the haters of the Vadagalai sect with a bad intention to prevent plaintiff's disciples from reciting Veda, Prabandam and Katyam put in a petition fraudulently and illegally to the District Magistrate who issued a prohibitary order to plaintiff on the 18th December 1889 and Deputy Magistrate of the Division who issued order on the 30th December 1889; that the defendants have no right whatever to put in the petition and prevent the plaintiff; that the said orders are illegal and prejudicial to the long-standing custom and right of the plaintiff; that as the said public streets of Srirangam are public and common to people of all religions, he has a right to go in procession through the said streets with his disciples and elephants and other insignia with the Mutt-mark and also to bring the *Tirumanjanam* water on the head of the elephant; that plaintiff has sustained loss of position, honor and loss of property by the said wrongful acts of defendants, and that cause of action arose on the 18th and 30th December 1889 at Srirangam.

3. The Defendants 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8 and 10 contend that the suit is not at all maintainable in law, that they are informed and do believe that the plaintiff is not the legally constituted Jeeyar of the Ahobilam Mutt and he is therefore incompetent to sue as the head of the said Mutt; that the plaint discloses no valid cause of action as against these defendants; that the orders of the Magistracy referred to in the plaint were passed under the discretionary power vested in them under Section 144 Criminal Procedure Code, and the said orders cannot therefore give any cause of action to plaintiff to sue them (defendants) for damages; that the allegations contained in paras 1 and 2 of the plaint are not correct; that the streets within the Supthaprakaram of Sri Ranganathaswami's temple at Srirangam are part and parcel of the same; that the Ahobilam Jeeyar has no right to go in procession through the streets of Srirangam, within its Supthaprakaram; that neither the Ahobilam Jeeyar nor the Vadagalais have any right whatever to recite Vedas &c., within the Supthaprakaram of the said temple which exclusively belongs to the Tengalai Brahmins who alone should recite Vedas &c., and the sole dictators of all rituals and ceremonies within its precincts, that the right claimed by the plaintiff is illegal, opposed to former practice and forbidden by a long course of decisions and Magisterial orders now in force; that Plaintiff when he first entered Srirangam and went to the temple his conduct was in accordance with the immemorial custom [*i. e*] he did not go in procession with his elephants and insignia and accompanied by his disciples reciting Vedas &c, that subsequently, when plaintiff in collusion with the Vadagalai Brahmins of Srirangam committed and attempted to commit various illegal and wrongful acts likely to create serious riot and danger to human life, the local Magistracy passed proceedings and issued the plaint mentioned orders; that the said orders are just and legal and are in consonance with a long course of judicial decisions and immemorial usage; that the defendants simply brought to the notice

of the Magisterial and Police authorities the various illegal and wrongful acts of plaintiff with a *bona fide* intention to enable the said authorites to take proper measures and prevent riot and danger to human life, that in consequence of that plaintiff sustained no damages; that the damages are remote, unsustainable and also excessive, and that plaintiff's claim in respect thereof is also barred by time. The 3rd defendant was placed *ex-parte* and 9th defendant exonerated from the suit.

The following issues were framed :—

1. Is the suit legally sustainable?
2. Has the plaintiff any cause of action against the defendants?
3. Is the plaintiff the duly constituted Jeeyar of the Ahobilam Mutt and are defendants competent to raise the plea?
4. Whether plaintiff has got the right to go to his Mutt, temple with all honors as alleged in para 3 of the plaint along the streets within the town of Srirangam?
5. Whether the plaintiff proceeded to the temple in November, December 1889, in the manner alleged by him and whether the defendants acquiesced in the same?
6. Whether plaintiff is entitled to recover any damages or are the damages too remote?
7. If plaintiff is entitled to damages what is the amount and which defendants are liable to for them?

4. At the hearing of the suit Mr. N. Subramaniam plaintiff's Counsel pointed out that he did not claim to be entitled to do the acts specified as Jeeyar of the Ahobilam Mutt, but rested his case on the common law rights of any subject to use the public streets in a lawful manner. The issues were accordingly amended by striking out issues 3, 4 and 5 and adding a new issue which runs thus as issue No. 3.

Whether plaintiff has a right in common with other citizens to pass along the public streets in the manner alleged in the plaint, on an elephant bearing his Mutt-mark, and in procession reciting Vedas &c, and attended by his disciples?

Issues Nos. 6 and 7 become respectively issues Nos. 4 and 5.

5. It is argued by the defendants that there is no cause of action. The plaintiff sues the defendants for having procured by fraudulent means, the nature of which is not stated, an illegal order, infringing his rights, whereas the order was one passed under Section 144 Criminal Procedure Code on grounds of public policy and to prevent a riot which the Magistrate anticipated would ensue if the plaintiff did the acts he now seeks to be allowed to do. It is also pointed out that the frame of the suit is wrong. Plaintiff asks for an injunction prohibiting the defendants from interfering with his supposed rights, whereas this Court could have no power to issue an injunction which would have the effect of interfering with the powers reposed in the Magistracy for the preservation of the public peace. It is also pointed out that under the provisions of Section 144 Criminal Procedure Code the order passed by the District Magistrate expired long before the date on which plaintiff brought his suit, and on that ground also he would have no cause of action.

6. Plaintiff's Counsel admits that he cannot contend that the District Magistrate's order was illegal, but he says it denied his right to do the acts alleged, and therefore he had a good cause of action against the persons procuring it. Unless his right to do the acts in question is determined the same question will arise again from time to time, and the District Magistrate will prohibit the acts in question on grounds of public policy. He apparently admitted that his suit should have been for a declaration rather than an injunction and asked that the plaint might be amended in that sense.

7. The proceedings of the District Magistrate dated 18th December 1889 were referred to in argument on both sides. They run thus:—

"Proceedings of the Ag. District Magistrate of Trichinopoly, dated the 18th day of "December 1889.

"Read the following papers:

"Letter No. 405 of 4-12-89 from the Deputy Magistrate Trichinopoly Taluq recommend-"ing a notice be issued under Section 144 Criminal Procedure Code to Ahobila Jeeyar prohi-"biting him from performing certain acts proposed by him against custom as they are likely "to cause a breach of the peace together with its enclosures.

"2. Letter from the Superintendent of Police, dated the 17th and 18th Instant.

ORDER.

"It appears from the Deputy Magistrate's letter and from the report of the Police, that "there is some fear of a breach of the peace. The matter is therefore one which the Magis-"tracy can take cognizance of under Section 144 Criminal Procedure Code.

"2. It appears also from the enclosures to the Deputy Magistrate's letter, giving an "account of former quarrels on the same subject, that the proceedings of the Vadagalai faction "are contrary to custom, and that such proceedings have been prohibited on former occasions, "notably by the then District Magistrate, Mr. Pennington in 1873.

"3. The Ag. District Magistrate therefore decides in the interests of the public peace, "to prohibit the Ahobila Jeeyar from doing the acts objected to by the Tengalais. An order "under Section 144 Criminal Procedure Code will be issued to that effect.

"4. This order will not affect the rights of the Ahobila Jeeyar or his faction, if any such "rights exist. If they have a right to perform the acts now forbidden, they are at liberty to "file a suit in the Civil Court, against the Tengalai faction, to establish such right, and if they "there get a decision in their favour, their right so established will be supported by the Ma-"gistracy, in the event of a future dispute." I do not find in these proceedings any denial or infringement of the plaintiff's right, as a citizen, to use the public streets " in a lawful manner and on all lawful occasions" or any allegation—that he was not entitled if he chose as a matter of abstract right to parade the streets in the manner he now wishes to do. All that the Magistrate decided was that on the particular occasion to allow the exercise of that right would be detrimental to the public peace and would probably cause a riot and he therefore by a temporary order under Section 144 Criminal Procedure Code prohibited it.

8. It is quite true that the District Magistrate goes on in para 4 to recommend the plaintiff if he have any rights to sue for their establishment in the Civil Courts. But that plaintiff refers as the contract shows to rights which the plaintiff claimed or the Magistrate supposed him to claim, not merely as a citizen but as Ahobila Jeeyar. Now the plaintiff does not claim any special right as Ahobila Jeeyar. His position as I understand is that any citizen who holds a religious office is entitled to parade the public streets wearing the insignia of his office. I cannot for an instant imagine that the District Magistrate, after the decision in the well known Salem case, could possibly be ignorant of so clear a proposition of law as that of a citizen's right to use the public streets in a lawful manner and on all lawful occasions.

9. If therefore the plaintiff were merely seeking for a declaration of his abstract right to do the acts set out in his plaint [subject to the discretion vested in the Magistracy for the maintenance of the public peace] there would be no difficulty in granting him a declaration to that effect. I observe that the defendants deny now that the streets are public and say that they are the private property of the Temple. They are not the authorities of the temple and have no right to set up such a plea. If the District Magistrate's order had in any way turned on the question whether the streets were the private property of the temple, I would have considered whether an issue should not be raised, to decide that question. But there is no suggestion that it proceeded on any such ground and the question could not be effectually decided in a suit like the present to which the trustees of the temple have not been made parties.

10. What the plaintiff wants in this suit is not a declaration of his abstract right, but an injunction. Now I cannot give him an injunction unless he shows not only a right, but an infringement of it by the defendants. The District Magistrate decided on the special occasion that to allow plaintiff to do the acts complained of was inexpedient in the interests of the pub-

lic peace. He had jurisdiction to pass that order. The plaintiff's Counsel has cited no case to show that an action will lie against a person who obtains from a Magistrate an order in a matter which that Magistrate had jurisdiction. In the well known Salem case the Magistrate's order was *ultra vires*. In the present case it is not. That makes all the difference. Supposing that the plaintiff alleged that the defendants falsely represented to the District Magistrate that the acts would cause a riot, whereas in reality they would not have been likely to do so; even then I doubt whether a Civil Court would have power to interfere and decide whether the Magistrate judged rightly or wrongly as to the probability of a tumult ensuing on the performance of the acts. The Civil Courts are not responsible for the maintenance of the public peace, and ought not rightly to usurp the powers of the Magistracy in such matters. But I am not required to determine any such issue in the present case. The plaintiff's Counsel has not mentioned for a moment to contend that the exercise of the plaintiff's rights in the manner asked for would not have provoked a riot.

11. Then what is the plaintiff's cause of action? Simply that the defendants from evil motives induced the District Magistrate to take proper measures for the preservation of the public peace? I am not concerned with their motives. Then what am I asked to do in this action to prohibit them by an injunction from moving the District Magistrate on future occasions to take necessary measures to preserve the peace? Or to prohibit them from doing so unless on due circumspection they can conscientiously say that their action is prompted by pure public spirit? To state the supposed cause of action is to show that is no cause of action at all.

12. There is another ground on which it seems to me that an injunction could not be granted in the present case. The Magistrate's order had expired long before the suit was brought and the plaintiff could not apprehend any present injury to his rights at the time the plaint was presented. I could not assume that on a future occasion there would be any reasonable likelihood of the exercise of the rights in question being prohibited without which reasonable apprehension the suit would not lie. I have no doubt that should the occasion arise again, the Magistracy will give the plaintiff's wishes due consideration and make every endeavour to sustain him in the exercise of his legitimate rights subject to their paramount duty of maintaining the public peace.

13. For these reasons I find that plaintiff has no cause of action and dismiss the suit. I doubt whether I have any power to allow an amendment of the plaint which would convert a suit for an injunction into one for a mere declaration of plaintiff's rights, and in the present case—I should not think it advisable to exercise the power supposing that I have it.

14. The defendants have vexatiously denied the rights of the Plaintiff to the Jeeyarship of the Ahobilam Mutt. That was a matter that in no way concerned them and was not necessary to be raised at all; much less should they have pressed for an issue. For these reasons in dismissing the suit, I direct that each party pay their own costs.

TRICHINOPOLY
DISTRICT COURT,
5th February 1892.

(Signed) H. H. O'FARRELL,

District Judge.

13th July 1892—Memorandum of Appeal to the High Court in the said case.

MEMORANDUM OF APPEAL.

Before the District Court of Trichinopoly,
Original Suit No. 7 of 1891.
Before the High Court of Judicature at Madras,
Appeal Suit No. 111 of 1892.

	In the Court of 1st Instance.	In the High Court.
Sriman Satagopa Sri Srinivasa Yathindra Maha Desikar Avergal, Head of the Sri Ahobila Mutt, residing at Tiruvallur.	*Plff.*	*Appt.*

versus

1. Krishna Aiyangar.
2. Ramanuja Aiyangar.
3. Srinivasa Aiyangar.
4. Krishna Aiyangar.
5. Satagopa Aiyangar.
6. Venkata Chariar.
7. Tirumala Chariar.
8. Krishnaswami Aiyangar.
9. Iyathorai Aiyangar.
10. Venkata Chariar.

} *Defts.* *Respts.*

The Plaintiff abovenamed appeals to the Hight Court at Madras, against the decree of the District Court of Trichinopoly, dated 5th February 1892, for the following reasons:—

1. The plaint discloses a good and sufficient cause of action.

2. The defendants have denied that plaintiff is the legally constituted Jeeyar and therefore say that he is not entitled to the exercise of the rights claimed by him and the defendants have further maliciously and without reasonable or probable cause interfered with plaintiff's rights by putting the Magistracy in motion and threatening a Breach of Peace, if plaintiff exercised his rights. The plaintiff was therefore entitled to the declaration sought by him as well as to consequential relief.

3. The determination of the nature and extent of plaintiff's rights was rendered necessary by defendants' denial thereof and in order to seek the Magistracy to assist him in the future in the protection of plaintiff's rights. The plaintiff was therefore entitled to sue for a declaration.

4. The plaintiff's cause of action has been misapprehended by the Lower Court and is not correctly stated in the Judgment paragraphs 11 and 12.

5. If plaintiff's cause of action as stated in the plaint was not a sufficient and legal cause of action, the Lower Court was wrong in not allowing or directing the necessary amendment and such amendment would not have converted the suit into a suit of a different character so as to contravene the provisions of the Code of Civil Procedure.

6. The suit should be remanded for hearing on its merits as to plaintiff's rights and defendants' infringement thereof and not have been dismissed on a preliminary point.

Dated the 13th day of July 1892.

(Signed) W GRANT,
Barrister-at-Law,
Counsel for Plaintiff (*Appellant*).

16th November 1893.—Decree of the High Court in the above case, dismissing the Appeal.

Memo of ground of objection.—Because the Lower Court was wrong in not having allowed the Defendants' costs.

Decree:—This appeal coming on for hearing. Upon perusing the grounds of Appeal, the Memo of objections put in by 1st, 2nd, 4th, 5th and 6th Respondants, the Judgment and Decree of the Lower Court and the material papers in the case and upon hearing the arguments of Mr. W. Grant, counsel and Mr. N. Narayana Iyengar, Vakil for the Appellant and of Mr. T. Rangachariar, Vakil for the 1st, 2nd, 4th and 6th Respondents and the other Respondents not appearing in person or by counsel this Court doth order and decree that the decree of the Lower Court be, and the same, hereby is, confirmed and this appeal dismissed; and this Court dismissing the Memo of objections doth further order and decree that Appellant do pay to 1st, 2nd, 4th, 5th and 6th Respondents Rs. 150—9—6 for their costs of this appeal.

Memorandum of costs.

1st, 2nd, 4th to 6th Respondants (1st, 2nd, 4th to 6th Defendants' costs.)

	Rs.	As.	P.
Stamp for Vakaltnamah	2	0	0
Pleaders fee on Rs. 3000	150	0	0
One Printed copy purchased	7	9	6
	159	9	6

To be paid to the 1st, 2nd, 4th to 6th Respondants (1st, 2nd, 4th to 6th Defendants) by the Appellant (Plaintiff.)

(Signed) A. T. FORBES, Dy. Registrar.

16th November 1893—Judgment of the High Court in the same suit dismissing the Appeal.

IN THE HIGH COURT OF JUDICATURE AT MADRAS.

Thursday the sixteenth day of November, one thousand eight hundred and ninety three

Present:—

The Honorable Sir Arthur Collins Kt, chief justice, and The Honorable Mr. Justice Sheppard.

Appeal No. 111 of 1892.

Sriman Sadagopa Sri Srinivasa Yathindra Maha Desikar Avergal, Head of the Sri Ahobila Mutt. } Appellant. (Plaintiff).

1. Krishna Iyengar.
2. Ramanuja Iyengar.
3. Srinivasa Iyengar.
4. Krishna Iyengar.
5. Sadagopa Iyengar.
6. Venkatachariar.
7. Thirumalachariar
8. Krishnasami Iyengar.
9. Iyathurai Iyengar.
10. Venkatachariar.

} Respondants. Defendants.

Appeal against the Decree of the District Court of Trichinopoly in Original Suit No. 7 of 1891.

This appeal coming on for hearing the Court delivered the following

Judgment:—It is quite clear that the Plaintiff could not be entitled to an injunction.

The plaint does not ask for a declaration and we are not prepared to say that a decree could be given in such a case as this even if it were asked for. It is clear that as it is not stated in the plaint, it was never alleged at the hearing that the order was obtained by any fraud practised on the Magistrate, there being in fact to the knowledge of the Plaintiff no reasonable cause for apprehending a breach of the peace.

We do not think the case is one in which an amendment should be allowed.

The appeal is dismissed with costs and the Memo of objections dismissed.

By the Court.

(Signed) A. T. FORBES, Deputy Registrar, Appellate side.

10th January 1890—District Magistrate in favour of Tengalairs' Brahmaratham.

Proceedings of the Acting District Magistrate of Trichinopoly.

Dated 10th January 1890.—Read again Petition, dated the 9th instant, from Nadamuni Ranga Iyengar and others of Srirangam, stating that Tengalai Vedavyasa Bhattar and others are attempting to perform the ceremony of Brahmaratham similar to Iyal procession in the streets of Srirangam against the custom to wound the religious feelings of Vadagalai people and requesting that orders may be passed under section 144, Criminal Procedure Code, as there is a likelihood of a breach of the peace in consequence of a man being taken in procession in a car with divine honours. Heard Vakils on both sides. The Tengalais of the temple at Srirangam propose to carry out a procession called Brahmaratham this afternoon, to-morrow and the day after in which one of the disciples of the Deity belonging to the sect is to be carried in a palanquin or other "Vahanam" of the Deity and honored as a God. The Vadagalais object saying that the rendering of such honors to a man would be contrary to custom and would be hurtful to their religious feelings and that if such procession is allowed, there would be a danger of a breach of the peace. Vakil Sanjiva Row on behalf of the Madhva Brahmins also objects to the procession, but does not say that there is any likelihood of any breach of the peace.

I visited Srirangam this morning to enquire in this matter. I questioned the Deputy Magistrate, the Taluq Magistrate and the Police Inspector, who are all stopping in Srirangam for the festival, and they all assured me: (1) that the Tengalai sect doing nothing contrary to custom and (2) that there is no danger whatever of a breach of the peace.

The Vadagalai Vakils have produced absolutely no evidence to show that the contemplated procession is contrary to custom but they explain this by saying that the question never arose before, so that there can be nothing on record. The Tengalais produce a deposition given in 1821 by the Peshkar, a Government servant, before Mr Philips, then Collector, and also an order of the Collector dated—referring to the Brahmartham. Practically no evidence has been produced before me by either side on the question of custom. The Taluq Magistrate Kandasami Pillai has, however been here for several years and must be familiar with the custom on the occasion. Whatever, may be the custom, there is no case for the interference of a Magistrate unless there is an ascertained danger of a breach of the peace. The Police Inspector assured me this morning that there is no such danger but there is no doubt that the Tengalais are much excited in the matter and he may be wrong. I have no time now for further enquiry as the first procession is this afternoon, I must, therefore, only send orders to the Magistracy and the Police on the spot directing them how to deal with any emergency that may arise.

I therefore hereby order, (1) that all proceedings must be carried out strictly in accordence with custom, the Taluq Magistrate who has been here for years and belongs to neither sect being the referee as to what constitutes custom, and (2) that if there is any real danger of a serious breach of the peace that the procession be stopped.

(Signed; G. W. FAWCETT, Acting District Magistrate.

To,

The Police Inspector of Srirangam, for information and guidence.

11th January 1890—District Magistrate in the same matter.

Proceedings of the Acting District Magistrate of Trichinopoly.

Dated 11th January 1890.

No. 2 (14—1—90)

Read again this Court's proceedings, No. 5, of yesterday's date. Heard verbal reports on the spot at Srirangam from the Police Inspector, from the Deputy Magistrate and the Taluq Magistrate.

59

ORDER.

The Tengalais began the procession yesterday evening; but a large crowd of Vadagalais assembled and objected. The Taluq Magistrate spoke to some leading objectors and pointed out to them that everything in the procession was according to custom, and they were apparently convinced and went away. The procession was about to start from the 1000 pillared mantapam, shortly after that, when a noise began in the large pandal close by, the Taluq Magistrate turned and saw a number of men of the Vadagalai sect shouting and objecting to the procession. The Taluq Magistrate tried to quiet them, but they were violent, some falling down as if beaten and pretending to cry and persisting in their objection. There were about 200 people in the crowd of objectors. There were over 300 people in the Tengalai procession. The Police Inspector saw cudgels in the hands of 4 men of Tengalai sect who said they were temple servants. The Taluq Magistrate and the Police Inspector then feared that there would be a riot and that the Police at hand would be insufficient to quell it and stopped the procession in accordance with this Court's proceedings No. 5 of yesterday's date, read above. The Police Inspector saw the following persons in the disorderly crowd just mentioned that persisted in objecting after the Taluq Magistrate had shown them that the procession was according to custom and that threatened a riot, (1) Padukasastram Samiengar (2) Piliyur Narayana Iyengar son of Seshadri Iyengar (3) Vadayur Desikam Iyengar (4) Rugvedam Samiengar (5) Piliyur Narayana Iyengar son of Ranga Iyengar (6) Velambur Srinivasachari. The Taluq Magistrate also saw Nos. 1, 2, 3 and 4 of these in the same crowd. These men have now been produced before me. It is evident that these six persons were prepared to use force to obstruct the Tengalai procession, which the Taluq Magistrate, who knows the custom well and who belongs to neither sect, assures me was being conducted strictly according to custom, and to cause a breach of the peace and riot, and that they are likely to repeat the same conduct when the procession is begun again to day to which time it has been adjourned.

On being called on under Section 107, Criminal Procedure Code, to show cause why they should not be ordered to execute a bond to keep the peace; they all deny having had any part in the disturbance and all but the second say they went away quietly on the Taluq Magistrate's assuring them that all was according to custom. The second says he was beaten and fell down. This is not believable in the face of the statement of the Taluq Magistrate and the Inspector.

The six persons just named viz—(1) Padukasastram Samiengar, (2) Piliyur Narayana Iyengar son of Seshadri Iyengar, (3) Vadayur Desikam Iyengar, (4) Rugvedam Samiengar, (5) Piliyur Narayana Iyengar son of Ranga Iyengar, (6) Velambur Srinivasachari, are hereby ordered under section 114, Criminal Procedure Code, to execute a bond and to give security to keep the peace for one week, viz, to the amount of Rs. 500 each in personal recognizances with two sureties each; each surety to the amount of Rs. 200; such surety to be given within one hour.

(Signed) G. W. FAWCETT, Acting District Magistrate. (True copy.)
(Signed) A. KRISHNASWAMAIYAR, Deputy Collector.

22nd November 1890—Deputy Magistrate enumerating the Tengalairs' Brahmaratham.

Proceedings of the Deputy Magistrate of Trichinopoly Division.

Dated 22nd November 1890.

Read again petition dated 21st November 1890 presented by Mr. S. T. Rangasami Iyer High Court Vakil on behalf of the Vadagalai sects and the Madhvas of Srirangam objecting to the performance of Brahmaratham procession on the morning of the 23rd November on which occasion the Rotation Manager Veda Vyasa Alasinga Bhattar was proposed to be carried on a vehicle (called Tholookiniyan) with all honours.

Read also letter No. A dated 22—11—90 from the Taluq 2nd Class Magistrate of Trichinopoly with its enclosures reporting on the said petition.

Read also petition dated 22nd November 1890 presented by S. T. Rangasami Iyer on behalf of Srinivasa Iyengar and others withdrawing their objections for the Brahmaratham procession referred to above.

ORDER.

The papers read above shew that the Brahmaratham in question is one of the undermentioned several of the kind observed in the Srirangam temple every year.

(a) Two Brahmarathams to Veda Vyasa Bhattar and Parasara Bhattar each in turn. These to be taken in Tholookiniyan.

(b) One Brahmaratham to Arayar as above.

(c) Two Brahmarathams or Sreemookha Kattispaddi and Pavithroachava Mariyadai to Annangar and Rangachariar in turn. These are to walk with all honours.

(d) One Brahmaratham to Amoothanar to be taken in Tholookiniyan.

(e) One Brahmaratham or Yelavelakken Mariyadai to Wothamanambi Iyengar to walk with all honours.

(f) Two Yanaiyetham Mariyadai to two Mirasi Kanakkapillais'; one in the month of Karthigai and the other in Chittarai going upon elephants with all honours.

(g) Yanaiyetham Mariyadai to Sathanees yearly as above.

(h) One Kathiralangaram Yanaiyetham to a Vellala ryot in Virandanathir village going upon elephants with honours.

The procession objected to is not a new one and the objection is not therefore valid. As however the Vadagalais and the Madhvas sects have asked permission to withdraw their objection petition the withdrawal is accepted

(Signed) SYED KADIR PADSHAH, Deputy Magistrate.

10th March 1890—Plaint in Vethanthachar's third suit.

திருச்சிறாப்பள்ளி டிஸ்ட்றிக்டு முன்ஸீபு கோற்ட்டாறவர்கள் சமூகத்துக்கு.

திருச்சிறாப்பள்ளி தாலூகா ஸ்ரீறங்கம் கீழச்சித்திரை வீதியிலிருக்கும் நாதமுனி சேஷாத்திரிய்யங்கார் குமாறன் பிறாமணன், விஷ்ணு, விவசாயம், 60 வயது நாதமுனி றெங்கய்யங்கார் 1. ஷை வீதியிலிருக்கும் சாமிய்யங்கார் குமாறன் ஷை ஜாதி மதம் அந்தஸ்து 30 வயது ஸ்ரீனிவாஸராகவய்யங்கார் 2. } வாதிகள்.

ஷை யூரிலிருக்கும் தகப்பன் பேர் தெரியாது ஷை ஜாதி, மதம், பென்ஷனர், 60 வயது, L. கிருஷ்ணய்யங்கார் 1. தகப்பன் பேர் தெரியாது ஷை ஜாதி மதம் குருபீடம் 45 வயது ஸ்ரீ உத்தமநம்பி றெங்கசாமிய்யங்கார் 2. திருச்சிறாப்பள்ளி கோட்டை ஆண்டார் தெருவிலிருக்கும் கஞ்சமலை முதலியார் குமாறன் வெள்ளாழ ஜாதி, சிவமதம், விவசாயம், 40 வயது, தே. ரெத்ன முதலியார் 3. } பிரதிவாதிகள்.

வாதிகள் சிவில் கோடு 50 வது பிரிவுப்படிக்கும் 1877ஆம் I வது ஆக்ட்டு 55 வது பிரிவுப்படிக்கும் கொடுத்த பிராது.

1. பிரதிவாதிகள் விசாரணையிலிருக்கிற ஸ்ரீரங்கம், ஸ்ரீரங்க நாச்சியார் சன்னதிக்கி யெதிரில் வேதாந்த தேசிகர் சன்னதியிருக்கிறது.

2. வாதிகளைப்போன்ற வடகலை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஷை தேசிகர் ஆச்சாரியன்.

3. வடகலைத்திருமணுடன் திருநக்ஷத்திர காலங்களிலும் ரெங்கனாதசுவாமியின் உத்ஸவங்களிலும் வெளியில் யெழுந்தருளி யேற்பட்டிருக்கும் பிராக மரியாதையானது புத்திக்கு யெட்டாத நீண்ட காலமாய் அவருக்கு நடந்துவருகிறது.

4. வாதிகளின் கக்ஷிக்கு விரோத கொள்கைக்காறர்களான தெங்கலையர்கள் தீர்த்தக்காறர்களாயும், தர்ம கர்த்தர்களாயும் கமிட்டியார்களாயுமிருப்பதால் அவர்களின் தூண்டுதலின்பேறில் வழக்கப்படிக்கு ஷை தேசிகருக்கு செய்கிற மிராசு மரியாதைகளை செய்யாமல் பிரதிவாதிகள் அக்கிறமம் செய்கிறார்கள்.

5. பிரதிவாதிகளின் அக்கிரமச் செய்கையால் பலவித கிரிமினல் சிவில் தாவாக்களுக்கிடமுண்டாயிருக்கிறது.

6. வாதிகளின் வகுப்பாருக்குண்டாயிருக்கும் மனவருத்தத்தை அளவிடக்கூடாமலும் நஷ்டத்தைப் பணமூலமாய் பர்த்திசெய்யக் கூடாமலுமிருக்கிறது.

7. சென்ற புறட்டாசி மாசத்துக்கு 1889௵ செப்டம்பர் மாசத்தில் தேதியாதில்லை. வேதாந்த தேசிகருக்கு நடந்த வருஷ திருநக்ஷத்திர தினததில் மேற்குறித்தபடி மரியாதை நடப்பிக்கவேணுமாய் பிரதிவாதிகளை கேட்டதில் அவர்கள் யாதொரு வகையும் செய்யவில்லை.

8. 1877௵ 15வது ஆக்ட்டு 10வது பிரிவுப்படி இவ்வழக்குச்கு காலதோஷமில்லை.

9. திருச்சினாப்பள்ளி தாலூகா ஸ்ரீறங்கத்தில் 1889௵ செப்டம்பர்மீ முதல் வியாச்சியமூல முண்டாயிருக்கிறது.

10. தங்களைப்போல இவ்வழக்கில் அக்கறையுள்ளவர்களான தன் வகுப்பார்களுக்காகவும் வாதிகள் தாவா நடத்துகிறார்கள்.

ஆகையால் கோற்ட்டாரவர்கள் தயவுசெய்து வாதிகளுடையவும் அவர்கள் வகுப்பார்களுடையவும் ஆச்சாரியருான ஷை வேதாந்ததேசிகரை மற்ற காலங்களிலிருப்பதுபோல வடகலைத் திருமணுடன் திருநக்ஷத்திர காலங்களிலும் ஸ்ரீறெங்கனாதசுவாமி உத்ஸவ காலங்களிலும் யெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வருகையில் ஏற்பட்டிருக்கும் மிராசு மரியாதைகளை பிரதிவாதிகள் செய்விக்கும்படி "Permanent Injunction" சாசுவத தடைக்கட்டளைப் பிறப்பிக்கும்படிக்கும் செலவு கிடைக்கும்படிக்கும் பின்னும கோற்ட்டா ரவர்களுக்கு யுக்தமாக தோற்றும் இதர பரிகாரங்களைக் கொடுக்கும்படிக்கும் வாதிகள் பிறார்த்திககிறார்கள்.

வாதிகள் இவ்வழக்கிடுவதாலும் அவ்விததாவா நடப்பதில் அவர்களுக்கு ஆக்ஷேபனை இல்லாதிருப்பதாலும் அவர்களுக்காகவும் வாதிகள் இந்த தாவா நடத்தும்படி உத்திரவாகவும் பிரார்த்திக்கிறார்கள்.

இன்ஜங்க்ஷன் பொருமானம் ரூ. 5—0—0.

10—3—90.

(ஒப்பம்) நாதமுனி ரெங்கய்யங்கார். (ஒப்பம்) ஸ்ரீனிவாஸராகவய்யங்கார்.

வாதிகளாகிய நாங்கள் இதில்கண்ட சங்கதிகள் முழுவதும் நிஜமென்று உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறோம்.

(ஒப்பம்) நாதமுனி ரெங்கய்யங்கார். (ஒப்பம்) ஸ்ரீனிவாஸராகவய்யங்கார்.

(Signed) P. DORAISAMI IYAR, *District Munsif.*

2nd May 1891—Statement of 1st Defendant in the above case.

திருச்சினாப்பள்ளி டிஸ்ட்றிக்ட்டு மூன்ஸீபு கோற்ட்டார வர்கள் சமுகத்துக்கு.

1890௵ அசல் நெ. 155.

முதல் பிரதிவாதி ல. கிருஷ்ணய்யங்கார் சிவில் கோடு 110 வது பிறிவுப்படி கொடுத்த ஸ்டேட்மெண்டு.

1. வாதிகள் தாவா சுத்த பிறட்டு. வாதிகளுக்கு யாதொரு பரிகாரமும் கிடைக்க ஞாயமில்லை. தாவாசிவில் சுவபாவமுள்ளதல்ல.

2. வாதிகளுக்கு இந்த வியாச்சியங் கொண்டுவர யாதொரு பாத்தியமுமில்லை. பிராதில்கண்ட வேதாந்தாசாரியார் சன்னதியில் வாதிகளுக்கு எவ்வித பாத்தியமும் சம்மந்தமுமில்லை.

3. வாதிகளின் தாவா காலாவதியால் தடைபட்டிருக்கிறது.

4. ஷை வேதாந்தாசாரியார் சன்னதியானது ஸ்ரீறங்கனுதசுவாமி கோவிலுக்குள்ளடங்கின ஆழ்வார் ஆச்சாரியார் சன்னதிகளிலொன்று. அந்த சன்னதிக்கு இந்த நம்பர் பிரதிவாதிகள் வகையரு ஸ்ரீறங்கனுதசுவாமி கோவில் தர்மகர்த்தர்கள்தான் பாத்தியஸ்தர்கள்.

5. ஷை வேதாந்தாசாரியார் சன்னதியிலிருக்கிற விக்கிரகத்துக்கு மாமூல்படிக்கும் வழக்கப்படிக்கும் நடத்தவேண்டிய காரியங்களையெல்லாம் நடத்த மந்தயாருக்கும் யாதொரு பாத்தியமுமில்லை. தர்மகர்த்தர்கள் உத்திறவுப்படி பரிசாரகன் நடக்காதபக்ஷத்தில் அவனை அப்புறப்படுத்தி நடத்த இப்போதிருக்கிற தர்மகர்த்தர்களுடையவும் இனி வருகிற தர்மகர்த்தர்களுடையவும் அதிகாரமேதவிர இந்த வாதிகளுக்காவது ஷை பரிசாரகருக்காவது அல்லது வடகலை பிராமணுள் சூத்திராளுக்காவது யாதொரு பாத்திய சம்பந்தமில்லை.

6. 1873௵ டிசம்பர்மீ ஸ்ரீரெங்கனுதசுவாமிக்கி நடந்த அத்தியயன உத்ஸவத்தில் ஷை வேதாந்தாசார் விக்கிரகத்தையும் மைத்தொரு நாதமுனி ஆழ்வார் விக்கிரகத்தையும் அந்த கோவில்களின் பரிசாரகர் வகையரு வடகலையார்கள் வழக்கத்துக்கும் கோற்ட்டுகளின் தீற்ப்புகளுக்கும் உத்திறவுகளுக்கும் விரோதமாக வடகலைத் திருமண் போட்டு ஸ்ரீரெங்கனுதசுவாமி முன்பாக கொண்டுவந்ததைப்பத்தி மாஜஸ்டிரேட்டில் பிராதுகி கொடியாலம் றெங்கசாமிய்யங்கார் வகையரு 12 பேர்களுக்கு ரூ. 1561 அபாதம் போட்டு அந்த தீற்மானம் அப்பால் ஹைகோற்ட்டு அப்பீல் கவர்ன்மெண்டு அப்பீல இதுகளில உறுதியாகி நாளதுவறையில் ஊர்ஜிதத்திலிருக்கிறது. ஷை அபாத தொகையை பிராது நடத்தினவர் சிலவுக்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

7. ஷை வேதாந்தாசார் விக்கிரகத்தை பரிசாரகன் 1874௵ முதல் திரு நக்ஷத்திரத்துக்கும் ஸ்ரீரங்கனுதசுவாமி உதஸவங்களுக்கும் வழக்கப்படி தெங்கலைத் திருமண் வைத்துக் கொண்டுவாராமல் நாளது வறையில் அக்கிறமம் செய்துவருகிறார்.

8. பிறாதின் 7 வது பாருவில் கண்டபடி 1889௵ செப்ட்டம்பர் மீ'த்தில் ஷை வேதாந்தாசார் திரு நக்ஷத்திர விஷயமாய் வாதிகள் யென்னை யாதொன்றும் சேழ்க்கவில்லை.

9. வாதிகள் வகுப்பார் வடகலையார்களுக்கு தலைவரும் 2ம் வாதிக்கு ஆசாரியரும் ஷை வேதாந்தாசாரியார் சன்னதி பரிசாரக் பாதத்தியமுள்ளவருமான முன்னிருந்த அகோபில மடம் சடகோபஜிய்யர்ஸ்வாமி அந்த வேதாந்தாசாரியாரை வடகலை திருமண் வைத்து திருநக்ஷத்திறத்துக்கும் ஸ்ரீரங்கனுதசுவாமி உதஸவத்திற்கும் கொண்டுவாரவேணுமென்று கோயம்புத்தூர் டிஸ்ட்றிக்டு கோற்ட்டு 1875௵ அசல் நெ. 14. 1877௵ அசல் நெ. 4. இதுகளில் தகுந்த பொருமானங்கட்டி செய்த வியாச்சியங்களை சீவில் கோற்ட்டார் பிடிக்கும்படியானதல்லவென்று தள்ளித் தீற்ப்பாகி அதுகள் அப்பீலில் உறுதியாகியிருக்கிறது. இதுகளாலேயும் வாதிகளின் தாவா செல்லுபடியற்றது.

10. 1874௵ முதல் வெளியில் கொண்டுவாராத வேதாந்தாசார் விக்கிரகத்தை வழக்கத்துக்கு விரோதமாக வடகலைத்திருமண் வைத்து கொண்டுவாரவேணுமென்று மைத்த வடகலையார்களின் தூண்டுதலின்பேறில் எளியவர்களான வாதிகளால் மூன் நடந்த தீர்ப்பு வகையரு சங்கதிகளை மறைத்து இந்த வியாச்சியம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அவர்கள் சுயயிச்சையினால் கொண்டுவந்ததல்ல.

11. பிராதின் 8வது கலத்தில் கண்டிருக்கிற 1877௵ 15வது ஆக்ட்டு 10வது பிறிவு இந்த வியாச்சியத்துக்கு கொஞ்சங்கூட சம்பந்தப்பட்டதல்ல.

12. இந்த வியாச்சியம் ஸ்பஸிபிக் ரிலீப் ஆக்ட்டாகிய 1877௵ 1வது ஆக்ட்டு 55-வது பிரிவுப்படி கொண்டுவரக்கூடியதல்ல.

13. வாதிகள் இந்த தாவாவை நடத்த சீவில்கோடு 30வது பிறிவுப்படி மைத்த வடகலை மதஸ்தர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கவும் பயிரங்கமான அறிக்கை செய்யவுமில்லாததனால் வாதிகள் வியாச்சியம் தள்ளுபடி செய்யததக்கதாக யிருக்கிறது.

ஆகையால் முதல் ஈறங்கியிலேயே வாதிகள் வியாச்சியத்தைத்தள்ளி என் சிலவு வாதிகளால் கிடைக்கும்படி தீற்மானிக்கக் கோருகிறேன்.

1891௵ மேமீ 2௳

(ஒப்பம்) ல. கிருஷ்ணய்யங்கார். (ஒப்பம்) எஸ். கிருஷ்ணமாச்சாரியார் வக்கீல். (ஒப்பம்) வ. சாமிய்யங்கார் வக்கீல்.

ஷை முதல் பிரதிவாதியாகிய நான் இதில் யெழுதிய சங்கதிகள் றிகார்டுகளின்பேறிலும் அறிக்கையின்பேறிலும் நம்பிக்கையின்பேறிலும் யெழுதியிருக்கிறதென்றும் அவைகள் யதார்த்தமானவைகளென்று நம்புகிறேனென்றும் உறுதியாய்ச்சொல்லுகிறேன்.

(ஒப்பம்) ல. கிருஷ்ணய்யங்கார். (ஒப்பம்) டி. யெம். ரெங்காச்சாரியார் டிஸ்ட்றிக்ட்டு முன்ஸீபு,

---

2nd May 1891—Statement of 2nd Defendant in the same case.

திருச்சிறாப்பள்ளி டிஸ்திரிகட்டு முனிசிப் கோர்ட்டார் அவர்கள் சமுகத்துக்கு.

1890௵ அசல் நெ. 155.

2ம் பிரதிவாதி ஸ்ரீஉத்தமநம்பி ரெங்கசாமிய்யங்கார் ஸிவில் கோடு 110வது பிரிவுப்படி குடுத்த ஸ்டேட்டுமெண்டு.

1. வாதிகள் தாவா சத்தப்பிறட்டுவாதிகளுக்கு யாதொரு பரிகாறமும் கிடைச்ச ஞாயமில்லை.

2 வாதிகளுக்கு இந்த வியாஜ்ஜியம் கொண்டுவர யாதொரு பாத்தியமுமில்லலை. பிறுதில்கண்ட வேதாந்தாசாரியாற் சன்னதியில் வாதிகளுக்கு யெவ்வித பாத்தியமும் சம்பந்தமுமில்லை.

3 வாதிகளின் தாவா காலாவதியால் தடைபட்டிருக்கிறது.

4. ஷை வேதாந்தாசாரியாற் சன்னதியானது ஸ்ரீரெங்கநாதஸ்வாமி கோவிலுக்குள்ளடங்கிய ஆழ்வார் ஆசாரியாற் சன்னதிகளில் ஒன்று. அந்த சன்னதிக்கு இந்த நெ. பிரதிவாதிகளும் ஜேட்டேஷன் தர்மகர்த்தர்களும் பாத்தியஸ்தர்கள். அவர்களை இந்த நெ. ரில் பிரதிவாதிகளாக சேர்க்காததினால்தாவா நான்ஜாயிண்டார் தோஷத்துக்குள்ப் பட்டதாகயிருக்கிறது.

5 ஷை வேதாந்தாசாரியாற் சன்னதியிலிருக்கிற விக்கிரகத்துக்கு மாமூல்ப்படிக்கும் வழக்கப்படிக்கும் நடத்தவேண்டிய காரியங்களை யெல்லாம் நடத்த ஷை தர்மகர்த்தர்கள்தான் பாத்தியஸ்தர்கள். மைத்தயாருக்கும் அந்த பாத்தியமில்லை. தர்மகர்த்தர்கள் உத்திரவுப்படி பரிசாரகர் நடக்காத பட்சத்தில் அவரை அப்புறப்படுத்தி நடத்த ஷை தர்மகர்த்தர்கள் பூரண அதிகாரமிருக்கிறதேதவிர வாதிகளுக்காவது ஷை பரிசாரகருக்காவது வடகலையார்களுக்காவது யாதொரு பாத்திய சம்மந்தமில்லை

6. 1873௵ டிசம்பர்மீ ஸ்ரீரெங்கநாதஸ்வாமிக்கு நடந்த அத்தியான உத்ஸவத்தில் ஷை வேதாந்தாசாரியார் விக்கிரகத்தையும் மைத்தொரு நாதமுனி ஆழ்வார் விக்கிரகத்தையும் அந்த கோவில்களின் பரிசாரகர் வகையரு வடகலையாற்கள் வழக்கத்துக்கும் கோர்ட்டு தீர்ப்புகளுக்கும் உத்திரவுகளுக்கும் விரோதமாக வடகலை திருமண் போட்டு ஸ்ரீரெங்கநாதஸ்வாமி முன்பாக கொண்டுவந்ததைப்பத்தி மாஜிஸ்திரேட்டில் பிறுதாகி கொடியாலம் ரெங்கசாமி ஐய்யங்கார் வகையரு 12 பேர்களுக்கு ரூ. 1561 அபறுதம் போட்டு அந்த தீர்மானம் அப்பால் ஐகோற்ட்டு அப்பீல் கவண்மெண்டப்பீல் இதுகளில் உறுதியாகி நாளது வரையில் ஊர்ஜிதத்திலிருக்கிறது. ஷை அபறுதத்தொகையை பிறுது நடத்தினவர் செலவுக்காக கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஷை வேதாந்தாசாரியாரை திருநக்ஷத்திறத்துக்காவது ஸ்ரீரெங்கநாதஸ்வாமி உத்ஸவங்களிலாவது வடகலை திருமணுடன் வெளியில் யெழுந்தருளப்பண்ணினதும் மறியாதையும் நடந்ததுமில்லை.

7. பிறுதின் 7 வது பாருவில் கண்டபடி 1889௵ சப்ட்டம்பர்மீ ததில் ஷை வேதாந்தாசாரியார் திருநக்ஷத்திர விஷயமாய் வாதிகள யென்னை யாதொன்றும் கேட்டதில்லை.

8. வாதிகள் வகுப்பார் வடகலையார்களுக்கு தலைவரும் 2ம் வாதிக்கு ஆசாரியருமான முன்னிருந்த அகோபில மடம் சடகோபஜிய்யர்ஸ்வாமி அந்த வேதாந்தாசாரியார் சன்னதிக்குத்தான் பாத்தியஸ்தர்போல் அவருக்கு வடகலைத்திருமண் வைத்து திருநக்ஷத்திரத்துக்கும் ஸ்ரீரெங்கநாதஸ்வாமி உத்ஸவங்களுககும் கொண்டுவரவேணுமென்றும் வருமானம் கிடைக்கவேணுமென்றும் ரூ. 2500க்கு மேல் பொறுமானம் கட்டி கோயம்புத்தூர் டிஸ்திரிக்ட்டு கோர்ட்டில் செய்த இரண்டு அசல் வியாச்சியமும் ஸிவில் கோர்ட்டார் பிடிக்கும்படியானதல்லவென்றும் தள்ளித்தீர்ப்பாகி அதுகள் அப்பிலிலும் உறுதியாயிருக்கிறது.

9. பிறுதின் 8 வது கலத்தில்கண்ட 1879௵ 15 வது ஆக்ட்டு 10வது பிரிவு இந்த வியாச்சியத்துக்கு கொஞ்சம்கூட சம்பந்தப்பட்டதல்ல.

10. இந்த வியாஜ்ஜியத்திலும் ஸ்பெஸிபிக்ரிலீப் ஆக்ட்டு 55வது பிரிவுப்படி கொண்டுவரக்கூடியதல்ல.

11. வாதிகள் இந்ததாவாவை நடத்த ஸிவில்கோட் 30வது பிரிவுப்படி மைத்த வடகலையார்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கவும் பயிரங்கமான அறிக்கை செய்யவுமில்லாததுனால் வாதிகள் வியாஜ்ஜியம் தள்ளும்படி செய்யத்தக்கதாயிருக்கிறது.

12. பிருதின் 4வது பாருவில் தர்மகர்த்தர்களையும் மைத்தவர்களையும் அஷணியாய் எழுதியிருப்பது பிசகு பிரதிவாதிகள் யாதொரு அக்கிரமும் செய்யவில்லை.

13. பிரதிவாதிகளின் செய்கைகளினால் பலவித சீவில் கிறமினல் வியாஜ்ஜியங்களுக்கு இடமுண்டாகுமென்று பிருதின் 5வது பாராவில் சொல்வது பொய். இந்த வார்த்தையானது பெர்மனண்டு இஞ்சங்ஷன் கேழ்க்க ஆதாரமாக எழுதியிருக்கிறதேதவிற வாஸ்தவ்வியத்தில் எழுதியதல்லா. சீவில் கிரயினல் அப்பீல் வரையில் முடிவான தீர்மானங்களாகி இருக்கும்போது அதுகளுக்கு விரோதமாகப் பலவிதவழக்குகள் உண்டாகக்காரணமயில்லை. மேல்கண்ட தீர்மானங்களினாலே வாதிகள் இந்த தாவாகொண்டுவர தடைபட்டிருக்கிறார்கள்.

14. பிருதில் மோசடியாய் விக்கிரகத்துக்கு பிருசு மரியாதையென்று கண்டிருப்பதாலும் அது கோவில் மதசம்பந்தமான சடங்குகளைச் சேர்ந்ததாகயிருக்கிறது.

15. முதலவாதி வகையறு நாதமுனியாழ்வார் விக்கிரகத்தை வடகலைத் திருமண்போட்டு வெளியில் கொண்டுவரவேணுமென்று மரியாதைக்கும் வருமானத்திற்கும் தகுந்தபொருமானம்கட்டி கோயம்புத்தூர் டிஸ்டிரிக்டு கோர்ட்டு 1875 ஹு அசல் நெ. 18-ல் செய்த வியாஜ்ஜியமும் சீவில்கோர்ட்டார் விசாரிக்கும்படியானதல்லவென்று தள்ளித் தீர்ப்பாய் அப்பீலிலும் உருதியாகி இருக்கிறது.

16. ஷை நாதமுனியாழ்வார் கோவில்வாசலில் வைத்த வடகலைத் திருமணை மாஜிஸ்டிரேட்டாரால் 1863 ஹு த்தில் எடுக்கப்பட்டும் அதற்காக முதலவாதிக்கு ரூ. 1000 ஆயிறம் அபறுதம் விதிக்கப்பட்டும் ஐகோர்ட்டு அப்பீலில் அது ருஜுவாகியிருந்தால் அந்த அபறுதம் போருதென்று தீர்மானமாகியும் இருக்கிறது. ஆகையால் வாதிகள் தாவாவைத்தள்ளி என்சிலவு வாதிகளால் கிடைக்கும்படி தீர்மானிக்க கோருகிறேன். 1891 ஹு மேமீ 2உ (ஒப்பம்) உசதமநம்பி ரெங்கஸாமிய்யங்கர் (ஒப்பம்) வ. ஸாமிய்யங்கார் வக்கீல். எஸ். கிருஷ்ணமாசார் வக்கீல். ஷை 2ம் பிரதிவாதியாகிய நான் எழுதியசங்கதிகள் அறிக்கையின் பேரிலும் நம்பிக்கையின் பேரிலும் எழுதியிருக்கிறதென்றும் அவைகள்யதார்த்தமானவைகளென்றும் நம்புகிறேனென்றும் உறுதியாய் சொல்லுகிறேன் (ஒப்பம்) ஸ்ரீ உத்தமநம்பி ரெங்கசாமிய்யங்கார்.

Received 2nd May 1891. Sealed T. M. RANGACHARYAR, *District Munsif.*

20th October 1890—Statement of 3rd Defendant in the same case.

திருச்சிறாப்பள்ளி டிஸ்ட்றிக்டு முனஸிபு கோர்ட்டாறவர்கள் சமுகத்துக்கு.

1890 ஹு அசல் நெ. 155ல் 3ம் பிரதிவாதி தே. ரெத்தினமுதலியார் சீவில்கோடு 110வது பிரிவுப்படி கொடுத்த ஸ்டேட்டுமெண்டு.

1. வாதிகள தாவா சுதத பொட்டு. வாதிகளுக்கு யாதொரு பரிகாரமும் கிடைக்க நியாயமில்லை.

2. வாதிகளுக்கு இந்த தாவா கொண்டுவர யாதொரு பாத்தியமுமில்லை. பிராதில்கண்ட வேதாந்தாசாரியார் கோவிலில வாதிகளுக்கு யெவ்விதபாத்தியமும் சம்பந்தமுமில்லை.

3. ஷை வேதாந்தாச்சாரியார் கோவிலானது ஸ்ரீரெங்கனாத சுவாமியார் கோவிலுக்குள் அடங்கிய ஆழ்வார் கோவில்களில் ஒன்று. அந்த கோவிலுக்கு இந்த நம்பர் பிரதிவாதிகளாகிய ஸ்ரீறங்கனாத சுவாமி கோவில் தர்மகர்த்தர்களே பாத்தியஸ்தர்கள்.

4. ஷை வேதாந்தாச்சாரியார் கோவிலிலிருக்கிற விக்கிரகத்துக்கு நடத்தவேண்டிய காரியங்களையெல்லாம் நடதத பிரதிவாதிகள்தான் பாத்தியஸ்தர்கள். மைத்தயாருக்கும் அந்த பாத்தியமில்லை.

5. ஸ்ரீரெங்கனாதசுவாமிகளு 1873-ம் ஹு டிசம்பர் மீ த்தில் நடந்த கொட்டகை உத்ஸவத்தில் ஷை வேதாந்தாச்சாரியார் விக்கிரகத்தை அந்த கோவில் பரிசாறகர்கள் வகையறு வடகலையார்கள் வழக்கத்துக்கு விரோதமாய் நெத்தியில் வடகலை திருமண் போட்டு ஸ்ரீரெங்கனாத சுவாமி முன்பாக கொண்டுவந்ததைப்பத்தி மேஜஸ்டிரேட்டில் பிறதாகி, கொண்டுவந்தவர்களுக்கு ரூ. 1561 அபராதம்போட்டு அந்த தீர்மானம் ஹைகோர்ட்டு அப்பீலிலும் கவரன்மெண்டு அப்பீலிலும் உறுதியாகி நாளதுவரையில் ஊர்ஜிதத்திலிருக்கிறதாயும் வடகலை திருமனுடன் ஸ்ரீறங்கனாத சுவாமி முன்பாக கொண்டுவாவேணுமென்று சீவில் கோர்ட்டில் வழக்குசெய்து அந்த வழக்குகள் ஹைகோர்ட்டு வரையில் தன்னுபடியாயிருக்கிறதாயும் ரிகார்டுகளினால் தெரிகிறதனாலே வாதிகள் தாவாகாலாவதியால் தடைப்பட்டும், ரெச்சூடிகேட்டா தோஷத்துக்குள்ப்பட்டதாயுமிருக்கிறது. பிராதின் 7வது பாருவில்கண்டபடி 1889 ஹு செப்டம்பர் மீ த்தில் வாதிகள் நம்மை கேட்டதுமில்லை.

6. பிராதில்கண்ட 1877 ஹு 15வது ஆக்ட்டு 10வது பிறிவு இந்த வியாச்சியத்துக்கு கொஞ்சங்கூட சம்பந்தமில்லாததாயிருக்கிறது.

7. ஸ்ரீறங்கனாத சுவாமி உத்ஸவங்கள் கலக மன்னியில் கிறமமாக நடந்துவருவதை கலஹம் செய்து பெரிய கலகமுண்டாக்கவேணுமெனகிற யெண்ணத்துடன் முன் நடவடிக்கைகளை மறைத்து சிலர் அங்

மேலிக்பேறில் இந்த தாவா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வாதிகள் சுவயமிச்சையாய் செய்த வழக்கல்ல

8. இந்த வியாச்சியம் 1877ஆம் 1வது ஆக்ட் 55வது பிரிவுப்படி கொண்டுவரக்கூடியதுமல்ல. வாதிகள் (பெற்மனெண்டு இன்சங்க்ஷன) கேழ்க்க யாதொரு ஆதாரமுமில்லை.

ஆகையால் வாதிகள் தாவாவைத்தள்ளி நம்ம செலவு வாதிகளால் கிடைக்கும்படி தீர்மானிக்கக் கோருகிறோம்.

1890ஆம் அக்டோபர்மீ 20உ.

(ஒப்பம்) தே. ரெத்தின முதலியார்   (ஒப்பம்) வ. சாமிய்யங்கார் வக்கீல்.

3ம் பிரதிவாதியாகிய நாம் இதிலெழுதிய சங்கதிகள் அறிக்கையின் பேறிலும் நம்பிக்கையின் பேறிலும் யெழுதியிருக்கிறதென்றும் அவைகள் யெதார்த்தமானவைகளென்று நம்புகிறோமென்றும் உறுதியாய்ச்சொல்லுகிறோம.

(ஒப்பம்) தே. ரெத்தினமுதலியார்.

(Signed) P. DORAISAMI IYAR, *District Munsif.*

2nd May 1891—Suit withdrawn by Plaintiffs.

திருச்சிறாப்பள்ளி டிஸ்ட்ரிக்டு முன்ஸீபு கோர்ட்டாறவர்கள் சமுகத்துக்கு.

1890ஆம் அசல் நெ. 155.

வாதிகளான நாதமுனிரெங்கய்யங்கார் 1. ஸ்ரீனிவாஸராகவய்யங்கார் 2. நாங்கள் சிவில் கோடு 373 வது பிரிவுப்படி கொடுத்த மனு.

ஷை நெ. பிராதை இப்போதிருக்கும் ஸ்திதியிலேயே வைத்துக்கொண்டு மேல் நடத்தும்பக்ஷத்தில் அதிலிருக்கும் சில சட்டப்பிசகான ஏதுக்களால் தாவா செல்லுபடியற்றதாக போய்விடுமாகையால் இந்ததாவாவைத்தள்ளிக் கொள்ளும்படிக்கும் வேறுதாவா கொண்டுவர அனுமதிகொடுக்கும்படிக்கும் உத்திரவாக பிரார்த்திக்கிறோம்.

(ஒப்பம்). ஸ்ரீனிவாசய்யங்கார். (ஒப்பம). எஸ். இராகவய்யங்கார், வக்கீல்.
(ஒப்பம்). டி. வி. சஞ்சிவராவ் வக்கீல்.

Received 2—5—91 (sealed).

(Signed) T. M. RANGACHARIYAR, *District Munsif.*

M. P. No. 1425 of 1891.

Order:— Suit withdrawn with leave to sue again. Plaintiffs to pay Defendants' costs.

(Signed) T. M. RANGACHARIYAR, *District Munsif.*

8th December 1890—Judgment of the Salem District Court that an Archaka may be dismissed by the Trustees.

(Seal)

IN THE DISTRICT COURT OF SALEM.

The 8th day of December 1890.

Present:— L. A. CAMPBELL ESQUIRE JUDGE

Appeal suit Nos 156 and 159 of 1889. Appeal suit No. 156 of 1889.

1. T Ramasami Iyengar.
2. Kanathi Ranga chetty.
3. Venkatarama Reddy.
4. Vela Gounder.
5. Solai Muthu Odayan.
6. Vakil Subramaniya Iyer.
7. Ponnusami Iyengar.

} Defendants 1 to 7 Appellants.

Samanna Iyengar—Plaintiff Respondent.

Appeal suit No. 159 of 1889.

Samanna Iyengar—Plaintiff Appellant.

1. T. Ramasami Iyengar
2. K. Kanathi Ranga chetty.
3. Venkatarama Reddy
4. Vela Gounder.
5. Solai Muthu Odayan
6. Vakil Subramaniya Iyer.
7. Ponnusami Iyengar.
8. Kuppusami Iyengar.
9. Ayyaviengar.

} Defendants. Respondents.

Appeal against the decree of the Court of the District Munsif of Namakal in Original Suit No. 347 of 1888 dated 4th April 1889.

These appeals coming on for hearing the Court delivered the following:—

JUDGMENT:— The Plaintiff in this suit was a priest or Archaka and has been dismissed by the Committee of the Temple.

He considers his dismissal unlawful and wrongful and sues for reinstatements and damages.

Much time was occupied in the Lower Court in discussing the question whether Plaintiff has or has not an hereditary right to such office. This point seems to me beside the mark in this instance, because the Plaintiff was not removed at the simple will and pleasure of the Committee, but for misconduct. His own idea as stated in his evidence as 1st witness for Defendant that if I do something wrong the Dharmakartha cannot remove me from office. He cannot punish me in any way is one that I hold distinctly erroneous.

The priest is the servant of the temple and the Committee is entrusted with the management not merely of the funds but of the services of the temple and must have full power to punish and dismiss the temple servants for sufficient cause. If this be so it is of no consequence whether Plaintiff was an hereditary temple servant or not.

The Committee could in any case remove him. The Munsif has held on evidence that seems sufficient that Plaintiff was guilty of insubordination.

It is clear he took a leading part in opposing the orders of the Committee and used language distinctly intemperate. He went so far as to refuse to allow service to be performed until he and the other Archakas were paid certain additional sums out of the salary of a Vacant priestship.

He urged open rebellion against the orders of the Committee. Lastly he admittedly lost a jewel. I see no reason to question the decree of the Munsif, which considers the removal justifiable and refuses Plaintiff damages or compensation.

His appeal is rejected.

But the Munsif has directed his restoration to office and the Defendants appeal against this portion of the decree.

The grounds for this order are as follows.

I think he has strong claim upon the temple authorities for mercy. He has been more than sufficiently punished for his misconduct. His dismissal has deprived him of all his income and the present litigation has nearly ruined him and reduced him to the condition of a beggar. I therefore while upholding the action of the authorities, consider that as Plaintiff would have become wiser by experience he may now be reinstated and I accordingly direct that he be rsstored to his office, which it appears, has been only temporarily filled up.

I am unable to consider that the Court can thus fetter the action of the Defendants

If the removal was justifiable, it cannot be interfered with at all.

So much of the decree as orders the reinstatement of the Plaintiff will accordingly be expunged therefrom.

Plaintiff will bear the costs of both parties in these appeals. A single fee only will be allowed for the two appeals.

(Signed) L. A. CAMPBELL, *District Judge.*

29th January 1891—Krishna Bhattar fined by Trustees.

நெ. 8.

ஸ்ரீரெங்கம் தேவஸ்த்தானம் மனேஜறவர்கள் யேட்பேஷக்கார் வயித்தீசுவரய்யருக்கு நாளது டிசம்பர்மீ 1உ தினம் பகல் 1 மணி ஆகியும் சிங்கர் கோயிலில் பொங்கல் பெரியவசரம் முதலானதுகள் அர்ச்சர்கள் வாராமல் அட்டிபட்டிருந்த சங்கதியை ஷை கோவில் கொல்லச்சேவுக மூர்த்தி யென்பவன் அவடமிருந்து வந்த பெரியகோவிலிருந்த யெத்துளி ரெங்கஸாமிய்யங்காரிடம் தெரிவித்துகொண்டதில் ஷை றெங்கஸாமிய்யங்கார் முறை யாருதென்று விசாரித்து அர்ச்சக கிருஷ்ணப்பட்டருதென்று தெரிந்து மாஜீ பேஷக்காரிடம் தெரியப்படுத்திக் கொண்டதின்பேரில் கோவில் மகாஜனம் றெங்கஸ்ணுவய்யங்காரை யனுப்பி கிருஷ்ணபட்டறைக் கூட்டிவரும்படி சொன்னதற்கு ஷை பட்டர் வரமாட்டேனென்று சொன்னதைப்பற்றி ஷை றெங்கண்ணுவய்யங்காரிடம் வாங்கிய வாக்குமூலம் 1 றெங்கசாமிய்யங்கார் வாக்குமூலம் 1 யிதுகள் அனுப்பியிருப்பதாய் ஷை பேஷக்காற் யெழுதிய டிசம்பர்மீ 3உ யுள்ள 721 நெ. அர்ஜீ வந்து பார்வையிடப்பட்டது. அர்ஜியுடன் வந்த வாக்குமூலங்களை பார்வையிட்டதில் அர்ச்சக கிருஷ்ண பட்டர் சிங்கபெருமாள் கோவிலுக்கு தகுந்தகாலத்தில்போய் பொங்கல் முதலானதுகளை அமுது செய்யப்பண்ணாமல் அகாலத்தில் நடத்தினதும் பேஷக்கார் கூப்பிட்டதற்கு வாராமலிருந்ததும் அவர்பேரில் மெத்த பெசகு தனக்கு போககூடாமலிருந்தால் வேறே ஒருவனை போகும்படி தகுந்த யேற்பாடு செய்திருக்கவேணும். அப்படிக்கி செய்யாமலிருந்ததும் பெசகு. இந்த பெசகுகளுக்காக ஷை கிருஷணபட்டருக்கு ரூ. 5 அபறுதம் விதித்திருக்கிறது ஷை அபறுதத்தை வசூல் செய்து ஆதாயம்வைத்து தெரிவிக்கவும்.

1891௵ ஜனவரிமீ 9உ.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ. அழகிங்கபட்டர்,

(ஒப்பம்) தெ. ரெத்தினமுதலியார், மானேஜர்கள்.

10th March 1891—Rupees 175 levied from Krishna Bhattar for the loss of 2 diamonds in the ear-ornament.

நெ. ஸீல். 10—3—91.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜறவர்கள்,

யேட் பேஷ்க்கார் வைத்தீசுவரய்யருக்கு.

சென்னப்பட்டணம் பைசானீ மாதவ செட்டியார் 1294ம் ப்சலி தாருண௵ அற்பசிமீ 21உ ஸ்ரீறெங்கனாதசுவாமிக்கி சாத்தவேண்டியதற்காக காணிக்கையாக சமர்ப்பித்த ரூ. 3400 மதிப்பு கிறயம்போட்டு கணக்கில் தாக்கலாயிருக்கிற செம்பு, வைரம், பச்சைகள் யிழைத்திருக்கிற காதுகாப்பு திருவாபாணம் இரண்டில் வலதுபுரம் காதுகாப்பின் நடுவில் யிழைத்திருந்த பெரிய சீமைக்கமலம் ஒன்று காணாமல்போனதைப்பற்றி விசாரணைசெய்து வாக்குமூலங்கள் சகிதமாய் நீர் யெழுதிய நாளது 91௵ த்திய 12 நெ. அர்ஜியையும் அதின்பேறில் பின்னும் சில விசாரணை செய்யும்படி உமக்கு அனுப்பின 13 நெ. உத்திறவின்பேறில் விசாரணைசெய்து வாக்குமூலங்கள் சகிதமாய் நீர் யெழுதிய 41 நெ. அர்ஜியைப் படிக்கப்பட்டது.

(2) ஷை திருவாபரணத்தை நித்தியப்படி பெருமாளுக்கு சாத்தவேண்டியதற்காக அர்ச்சகனிடத்தில் குடுத்துவைத்திருந்ததில் ஷை சீமைக்கமலம் காணாமல்போனது உமக்கு தெரிந்து நீர் அர்ச்சகாளை விசாரணை செய்ததில் சென்ற மார்கழிமீ 23உ அர்ச்சகமுறை பார்த்த கிருஷ்ண பட்டர், அடுத்த 24உ முறைக்கார சின்னதேவராஜ பட்டரிடத்தில் ஷை திருவாபரணம் வகையறு ஒப்புவித்ததில் ஷை தேவராஜ பட்டர் பார்த்து வலது காதுகாப்பில் நடுக்கமலமில்லையென்று சொன்னதாகவும் ஷை 24உ க்கி முன்பட்ட தேதிகளில் அர்ச்சகம் முறைபார்த்த பெரியதேவராஜ பட்டர், இராமசுவாமிபட்டர், குப்பாபட்டர், ரெங்கபட்டர், குப்பாபட்டர் குமாறன் ஸ்ரீனிவாஸறுகவ பட்டர் இவர்கள் கொடுத்திருக்கிற வாக்குமூலங்களினாலே இன்ன காலத்தில் ஷை கமலம் காணாமல்போச்சுதென்று அரியக்கூடாமலுமிருக்கிறது.

(3) நித்தியப்படி அதிகப்படி திருவாபரணங்களை ஒரு முறைக்காரர் மைத்தொரு முறைக்காரரிடத்தில் ஒப்புவிக்கும்போது செம்மையாகப் பார்த்து ஒப்புவிக்கப்பட்டு வந்ததாக காணப்படவில்லை. மேலும் விலையுயர்ந்த திருவாபரணங்கள் விஷயத்தில் மிகவும் அஜா

க்கிருதையாகவும் அசிரத்தையாகவும் அர்ச்சகாளுக்குள் ஒருவர் கையிலிருந்து மைத்தொருவர் கைகளில் மாறிக்கொண்டு வந்திருக்கிறதாக ஷை யார்களுடைய வாக்குமூலங்களாலே தெரியவருகிறது.

(4) மார்கழிமீ 23உ முறைபார்த்த அர்ச்சக கிருஷ்ணபட்டர் சென்ற ஜனவரிமீ 8உ உம்மிடத்தில் குடுத்திருக்கிற வாக்குமூலத்தில் யெப்போ ஷை கமலம் காணாமல் போச்சுதோ, தெரியாதென்றும் பொட்டியில் தேடிப்பார்த்ததில் அகப்படவில்லையென்றும் இன்னமும் தேடிப்பார்த்து அகப்பட்டவுடனே ஆஜர் செய்வதாகவும் அகப்படாவிட்டால் அந்தக் கமலக்கிறயம் வர்த்தகாள் யென்ன மதிக்கிறார்களோ அந்த கிறயத்துக்கு பாத்தியப்பட்டு செலுத்துகிறதாயும் அந்த வைரம் யெப்போ நழுவி விழுந்துவிட்டதோ தெரியாதென்றும் அதுவாக நழுவி விழுந்துவிட்டதேதவிர அதை மனதரிந்து பேர்தெடுக்கவில்லையென்றும் பேர்க்கப்பட்டதாக வர்த்தகாள் சொல்லும்பக்ஷத்தில் அந்த நஷ்டத்துக்கு பாத்தியப்படமாட்டோமென்றும் பேர்த்ததை நேரில் பார்த்ததாக யாராவது சொன்னால் அந்த நஷ்டத்துக்கு பாத்தியப்படுகிறேனென்றும் பெருமாள் ஒய்யார நடை போகுங்காலத்தில் சிலசமயம் திருவாபரணங்கள் அசைந்து பெருமாள் திருமேனியில் அடிபட்டு சிலது பேர்ந்து விழுந்துவிடுமென்றும் அப்படி விழுந்துவிடுவதில் சிலது அகப்படுமென்றும் சிலது தெரியாமல போய்விடுமென்றும் அந்த சொத்தகு தாங்கள் சொந்தத்திலிருந்து தான் பாத்தியப்பட்டுவருகிறதாகவும் இந்த வைரத்துக்கும் அவ்விதமாகவே பாத்தியப்படுகிறோமென்றும் யெழுதிவைத்திருக்கிறார்.

(5) ஷை யார் சொல்லியிருக்கிறது மெத்த அசாந்தர்ப்பமாயும் பொருப்பத்தவிதமாகவுமிருக்கிறது. ஷை காதுகாப்பு ஆபரணம் மாதவசெட்டியார் பெருமாளுக்கு காணிக்கையாக கொடுத்து ஆறுவருஷமாகிறது. நாள்பட்ட பழையதல்ல. ஷை ஆபரணத்தை நாம் நேரில் பார்த்ததில மிகவும் கெட்டியாக தங்கம்போட்டு வயிரம், கெம்பு, பச்சைகள் யெழைத்திருக்கிறது. ஒய்யார் நடையாகும்போது பெருமாள் திருமேனியில் அடிபட்டு நழுவி, விழும்படியான அவ்வளவு லேசாக அல்லது துர்பலமாக யெழைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. ஷை காதுகாப்பு கைதவறி கீழே விழுந்தாலும் வயிரமாவது கெம்பாவது கீழே நழுவி விழும்படியானதல்ல.

(6) ஷை ஆபரணத்தை பெருமாளுக்கு சமர்ப்பிவித்த மாதவசெட்டியாரும் குந்தண வேலைக்காறர்களான திருச்சிணாப்பள்ளி கோட்டையிலிருக்கும் ராமசுவாமி பத்தர், கிருஷ்ண பத்தர், இருளாண்டி செட்டி இவர்களும் காணாமல் போயிருக்கிற கமலம் தானாக விழுந்ததாக காணப்படவில்லையென்றும் பேர்த்தே யெடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும் பேர்தெடுக்க அரை நாழிகை சாவகாசம் போருமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய பார்வையிலும் அப்படியே காணப்படுகிறது.

(6) அர்ச்சக கிருஷ்ணபட்டர் தம்முடைய முறையில் திருவாபரணங்களை செம்மையாக பார்த்து ஒப்புக்கொள்ளாத அஜாக்கிருதையுடனேகூட பெருமாள் ஒய்யார் நடை போகும்போது ஷை கமலம் நழுவி விழுந்திருக்குமென்றும் சொல்வது மெத்த அசந்தர்ப்பம். மேலும் பேர்த்தெடுக்கப்பட்டதென்று வேலைக்காறர்கள் சொன்னாலும் தான் பாத்தியப்படவேண்டியதில்லையென்று ஷை யார் சொல்லியிருக்கிறதும் மிகவும் பெசகு. ஷை யாராவது அல்லது வேறே யாராவது ஷை வயிரத்தை பேர்த்தெடுத்ததை நேரில் பார்த்தவர்களிருந்தால் ஷை யாரும் மைத்தவர்களும் இதுவரையில் மேஜஸ்திரேட்டு தரப்பில் தண்டனைப்பட்டிருப்பார்களென்பதைகூட அவர் கவனிக்கவில்லை.

(8) வைரத்தை பேர்த்தெடுததை நேரில் பார்த்த சாக்ஷிகளில்லாததனாலே மேல் நடவடிக்கை நடத்தவதை நிருத்தி, காணாமல்போன வைரத்தின் கிறயம் மாதவ செட்டியார் சொல்லியிருககிறபடி ரூ. 165. அதை காதுகாப்பில் வைத்து மருபடி செதுக்க கூலி வகையருவுக்கு ரூ. 10. ஆக ரூ. 175 யும் ஷை கிருஷ்ணபட்டரிடம் நீர் இந்த உத்திறவு பெத்துக்கொண்டு ஒரு வாரத்துக்குள் ஜாடாவாய் வசூல்செய்து தெரியப்படுத்தவும். அப்படி செலுத்தாதபட்சத்தில் ஷை யார் பெருமாள் சன்னதியில்போய் யாதொரு வேலையும் பார்க்கவொட்டாமல் தடைசெய்து தெரிவிக்கவேண்டியது. மேலும் ஷை வைரம் வாங்குவதில் தகை ஜாஸ்திப்பட்டாலும் புதுப்பிக்கிறதில் ஜாஸ்தி சிலவானாலும் ஷை இரண்டு தகைகளுக்கும் ஷை யார் பாத்தியப்படவேணுமென்பதை ஷை யாருக்கு கண்டிப்பாய் தெரிவித்து இந்த உத்திறவுக்கு

ஒரு நகல் யெழுதி அதில் நீர் கையெழுத்து செய்து ஷை யாருக்கும் மைத்த அர்சசகாளுக்கும் தெரியவேண்டியதற்காக ஷை யாரிடத்தில் கொடுத்து கையெழுத்து வாஙகி வைத்துக்கொள்ளவும்.

(9) இப்போதிருக்கிற அர்ச்சகாளில் சிலர்கள் தகுந்தபடி வயது சென்றவர்களாயும் மைத்தவர்கள் மிகவும பாவியர்களாயுமிருககிறார்கள். இனிமேல இவர்களிடத்தில் திருவாபரணங்கள் குடாமல் தகுந்த வயதுள்ள அர்ச்சகாகளே வைத்துக்கொண்டு பெருமாளுக்கு சாத்தவேண்டியதறகாக இவர்களிடத்தில் குடுத்தாலும யெல்லா திருவாபரணங்களுக்கும் வயது சென்ற அர்ச்சகாகளே ஜவாப்புதாரி யென்பதையும் அவர்களுக்கு தெரிவிக்கவும. அர்ச்சக ஸ்ரீனிவாஸருகவபட்டர் யென்பவர் கும்பகோணத்துக்கும் சென்னபட்டணத்துக்கும் போயிருந்து வந்ததாக தெரியவருகிறது. யார் உத்திறவின்பேரில் போனார். சென்னபட்டணத்திலென்ன காரியமிருந்ததென்பதை பத்தி நீர் விஜாரித்து தெரிவிக்கவில்லை. ஷை கமலம் காணாமல் போசகதென்று வெளிக்கிவந்த காலத்தில் ஷை ஸ்ரீனிவாஸருகவ பட்டர் ஊரிலாஜரிலலாமலிருந்து அவர்பேறில மெத்த சந்தேகத்தை உண்டுபண்ணி யிருக்கிறது. வைரம் காணமல போனதைபத்தி நாமும் விசாரித்துக்கொண்டிருககிறோம். பெருமாள் கிருபையால் இவ்விதமாக இன்னாறல் போச்சுதென்பது வெளிப்படுமென்பதில் சநதேகம் காணப்படவில்லை. இனிமேல் அர்ச்சர்களில் யாருவது வெளி ஊர்களுககு போகிறதாயிருந்தால் உம்மிடத்தில் தெரிபப்படுத்திக்கொண்டு போகவேணுமென்றும இந்தவே காலத்துக்கு போசுறார்களென்றும் அவாளுடைய முறையை பார்க்கச்செய்திருக்கிற யேர்ப்பாட்டையும் அவர்கள் வசதகிலிருக்கிற திருவாபரணங்கள், வெள்ளிப்பாத்தரம, வஸ்திறம் வகையறுக்களை இன்னாரிடத்தில் ஒப்புவித்திருக்கிறார்களென்பதை நீர் தெரிந்து ஒரு புஸ்தகத்தில் பதிவு செய்துகொண்டு அதின்பேரில நீர் உத்திறவு கொடுத்தனுப்பவேண்டியது.

1891ௐ மார்ச்சுமீ 10உ

(ஒப்பம்) ல. கிருஷ்ணய்யங்கார். (ஒப்பம்) தே. றெத்தின முதலியார். மானேஜர்கள்.

18th November 1891—Trustees' order to Peshkar to get the new diamonds.

நெ. 436.

ஸ்ரீரெங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜரவர்கள்.

ஷட்பேஷ்கார் வைசதிசுவரய்யருக்கு சென்னபட்டணம் பைசா மாதவசெட்டியார் காணிக்கையாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வலதுபுரம் காது காப்பில் நடுவில் ஒரு பெரிய வயிறம் காணமல் போனதற்கு பர்த்தியாய் ஒரு வயிரம் ஷை யாரால் வரப்பட்டிருக்கிறதாகவும் அதின கிரயம் ரூ. 210, ஆகிறதென்றும், அந்த வயிரம் கம்ட்டி மெம்பர் வாசுதேவய்யங்கார் மாரிபத்திலிருக்கிறதென்றும் போக்கடித்த அர்ச்சகம் கிருஷ்ணபட்டரிடத்தில் வசூலாகி 1300ம்பசலி பங்குனி மீ 19உயில் சிட்டாவில் அமானத்தாதாயம் வைக்கப்பட்டிருக்கிற ரூ. 175யும் அவாகளிடம் அனுப்பி ஷை காது காப்பில் வைரம் வைத்து செதுக்கபிடிக்கும் செலவுகளைப்பற்றி கொடுத்தது செலவெழுதிக் கொள்ளும்படி உத்திரவாகவேணுமென்று சில விவரங்களாய் நீர் யெழுதிய நவம்பாமீ 5உ யுள்ள 446 நெ. அர்ஜியையும் ஜாப்தாவையும் படிக்கப்பட்டது. அர்ஜியில் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறபடி அர்ச்சகம கிருஷ்ணபட்டரிடத்தில் வசூலாகி அமானததாதாயம் வைக்கப்பட்டிருக்கிற ரூ. 175யும் செலவுபோட்டுக்கொண்டு ஷை காது காப்பில் வையிரம் வைத்து செதுக்குகிறதில் செட்டியாரும் நாஜா—ச்காவும் வேலைசெய்து தெரியப்படுத்துகிறதும் தவிர கொடுக்கப்படுகிர பணத்துக்கு றசீதுவாங்கி ரிக்கார்ட்டில் பத்திறமாய் வைத்துக்கொண்டு தெரியப்படுத்தவும்.

1891ௐ நவம்பர்மீ 18உ.

ஸ்ரீவேதவியாச அழகிங்கபட்டர்.
தே. றெதறினமுதலியார்,
மானேஜர்கள்.

23rd August 1893—Krishna Bhattar fined by Trustees.

நெ. 373.

ஸ்ரீறெங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜரவர்கள் யேட்பேஷ்க்கார் வையித்திஸ்வரய்யருக்கு சென்ற ஆனிமீ 12உ ருத்திரி 7½ மணிசுமாருக்கு பெருமாளை மங்களா சாஸனம் செ

ய்ய யெழுந்தருளின ஸ்ரீவாதுலதேசிக கோயில் கந்தாடை அண்ணன் சுவாமியவர்கள் சன்னதி வாசலில் வந்தவுடனே கூட்டங்களை விலக்கி சன்னதிக்குள்ளே போய் மங்களாசாசனம் செய்துக்கொண்டிருக்கையில் அவ்விடமிருந்த அர்ச்சகம் கிருஷ்ணபட்டர் ஷை சுவாமியவர்களுக்கு தீர்த்தம் சாதித்து பிறகு நடத்தவேண்டிய சாத்துப்படி மாலை சடகோப மரியாதைகள் நடப்பதற்குமுன் அவடம் சுவாமி சேவைக்கு வந்திருந்த சப் ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீசிலிருக்கிற அய்யங்காருக்கு தீர்த்தம் சாதித்த நிமித்தியம் ஷை அண்ணன் சுவாமியவர்கள் மைத்த மரியாதைகளை பெற்றுக்கொள்ளாமல் வெளியிலப் போய்விட்டதாகவும் அது சங்கதிகளை தெரிந்த மருநாள் கோரட்டு மணியக்காரர் வெத்துளி திருமலையய்யங்கார் வகையரு பேர்களை ஆளைப்பார்த்து ஷை அண்ணன் சுவாமியவர்கள் சேவை மரியாதைக் குறைவு செய்ததைப்பற்றி விசாரணை செய்ததில் ஏற்பட்ட வாக்குமூலங்கள் 4 சகிதமாய் மேற் பெரூறிய ஜூலை மீ 20உ யுள்ள 331 நெ. அரிஜி வகையறாக்கள் வந்து பார்வையிடப்பட்டது. அது காரியத்துக்கு அரிஜியுடன் வந்த வாக்குமூலங்கள் வகையரு நடவடிக்கைகளைப் பார்வையிட்ட விஷயத்தில் ஸ்ரீ அண்ணன்சுவாமி அவர்களுக்கு செய்யவேண்டிய மரியாதைகள் இன்னபடிக்கென்பது அர்ச்சகம் கிருஷ்ணபட்டருக்கு தெரிந்து யிருந்தும் அப்படிக்கி செய்யாமல் அவமரியாதையாய் வேறை ஒருவருக்கு தீர்த்தம் சாதித்தது ரொம்பவும் பிசகு. ஷை கிருஷ்ணபட்டர் வயது சென்றவரும் நீண்டகாலமாய் அனுபவலித்தருயும் இருக்கப்பட்டவர் இப்படி செய்ததைப்பார்த்தால் வேணுமென்று செய்ததாகவே நினைக்கவேண்டியதாக யிருக்கிறது. ஆனாலப்படி அலக்ஷியம் செய்யவேணுமென்கிற எண்ணத்துடனே செய்திருக்கும் பக்ஷத்தில் ஷை அண்ணன் சுவாமியிடம் போய் மன்னிப்புக்கேட்டுக்கொண்டிருக்கமாட்டார். அதோடும்கூட தான் கொடுத்திருக்கிற வாக்குமூலத்தில் அப்படி தவறி நடந்தது பிசகுதானென்று ஒப்புக்கொண்டும் யிருக்கிற இத்தியாதி காரணங்களை யோசிக்கும் விஷயத்தில் அவர் தவறிப்போயிருப்பதாக காணப்படுகிறது. நீண்டயனுபவமும் விருத்தாப்பியமுள்ள ஷை கிருஷ்ணபட்டரே தவறிப்போனால் சிறு வயதாகவும் அனுபவமில்லாதவர்களாகவும் இருக்கப்பட்டவர்கள் தவறுகிறதாகவும் யென்ன தடை. ஆகையால இனி அப்படி செய்யாமலிருப்பதற்கு தகுந்த அபராதம் போடவேண்டியதிலிருந்து மன்னித்து ரூ. 1 ஒரு ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது அதை ஷையாருடைய சம்பள வருமானத்தில்ப்பிடித்து ஆகாயம வைத்து தெரியப்படுத்தவும் அரிவும.

1893ளு ஆகஸ்ட்டு மீ 23உ

(ஒப்பம்) ஸ்ரீஉத்தமநம்பி றெங்கசாமிய்யங்கார். (ஒப்பம்) கே. ரோஸ். றெங்கசாமி அய்யங்கார். (ஒப்பம்) தெ. ரெத்தின முதலியார். மாலேஜர்கள்.

12th March 1891—Judgment of the District Court that Temple Kaniyatchi is not saleable

IN THE COURT OF THE DISTRICT JUDGE AT TRICHINOPOLY.

PRESENT:— H. H. O'FARRELL ESQUIRE, *Ag. District Judge.*

Appeal Suit No. 52 of 1889.

V. Rangasami Iyengar. Plaintiff (Respondent).

Versus.

Ranga Iyengar and 5 others. (2nd Defendant Appellant).

Appeal against the decree of the Additional District Munsif of Trichinopoly in Original Suit No. 277 of 1888.

This appeal coming on for hearing on the 12th day of March 1891 the Court delivered the following.

JUDGMENT:— The defendants 3, 4 and 5 are the Trustees of the temple of Sriranganathaswami at Srirangam. The plaintiff states that the mirasi office of Thiruvalakkunayagam with the right to perform service of $\frac{1}{16}$th of a day on the 2nd day festival of Thalaviduvankothu in the temple in question belonged to the 1st defendant by right of self acquisition; that the latter continued to do the duties of the said office and enjoy the emoluments attached thereto, and sold the same to plaintiff for 125 Rs, on the 30th May 1888; that notwithstanding repeated

demands by him orally and by petition to transfer the registry of the said miras in his name and give him the emoluments the defendants 3 to 5 have failed to do so at the instigation of defendants 1 and 2, and that these latter have unlawfully detained the emoluments due to him for service, on the 20th June 1888; the suit was, therefore, for the following reliefs:—

(1). *for possession of the mirasi office inquestion with the right of performing service for $\frac{1}{18}$th of a day.*

(2). for a declaration ot Plaintiff's right to receive the emoluments described in the plaint.

(3). for the recovery of the value of the cakes unlawfully received by Defendants 1 and 2 in June 88.

(4). for costs of the suit from Defendants 1 and 2.

2. The 2nd Defendant pleaded that the mirasi office in question is not the self-acquisition of the 1st Defendant but was purchased with the joint funds of both of them; that owing to misunderstandings between himself on the one hand and his father, the 1st Defendant, and the Plaintiff, on the other hand, the plaint sale deed has been got up fraudulently for an inadequate price and without his (2nd defendant's) concurrence or any necessity; that the said sale deed is not binding on him, and that the suit was not properly valued. The 2nd defendants's pleader urged also a legal objection at the time of the trial that the alienation of the mirasi office is contrary to law and public policy.

3. The Lower Court gave a Judgment for plaintiff.

4. 2nd defendant appeals on the following grounds:—

1. The decision of the Lower Court is against law and weight of evidence.

2. Plaintiff not having positively proved his case, the 1st issue, viz, that the mirasi, office was self-acquisition of 1st defendant, a decree for plaintiff is illegal.

3. 1st defendant having proved by his evidence that his family had property at one time, presumption that all other property subsequently acquired was joint would arise.

4. The enjoyment after purchase of the plaint miras by 2nd defendant would show that it was thrown into the common stock, even if not joint when purchased.

5. No reasonably credited necessity existent or not existent, for the sale was made out by plaintiff.

6. The Lower Court is wrong in saying that the sale of the mirassi right sued for is valid, in asmuch as it misunderstood the decisions bearing on the point and the principle of law concerning the same.

7. The finding of the lower Court on the 3rd issue is against law and the inference from evidence on this point is illogical.

8. The Lower Court is wrong in having thoroughly ignored Exhibit II, which effectually proves the fraudulent nature of the sale deed marked C.

5. The plaintiff purchased in 1888 from the 1st defendant the adoptive father of the 2nd defendant his mirassi right to the plaint office of Thiruvalakkunayagam in the Srirangam temple, which the 1st defendant in his turn had purchased in 1870 from one Vasudeva Iyengar. The plaintiff sued the 2nd defendant and the trustees of the temple and obtained a decree recognising his rights from which the 2nd defendant alone appeals.

6. The first ground of appeal taken is that as the family was joint and 1st defendant had stated in evidence that it had once possessed joint property, it must be taken that the funds from which the purchase in 1870 was made were joint.

7. Although no doubt the 2nd defendant had set up the case in his written statement that the funds by means of which the purchase was made were joint, he, it seems to me, entirely abandoned this case at the hearing and alleged that the purchase was made benami from funds which he (2nd defendant) had acquired from his.

8. The burden of proof, therefore, in any case lay upon the 2nd defendant, and he cannot now turn round and attempt to rely on a case he had abandoned at the trial.

9. There is also no admission that there was any nucleus of joint funds. The 1st defendant, it is true, said that the family had once owned mirassi offices which had been alienated. But he did not admit that any portion of the proceeds or the sales had come into his possession.

10. I am of opinion that it lay on 2nd defendant to prove this latter fact (vide mayne-regulation 267 as to burden of proof in such cases) and that the Munsif was right in concluding that the office was 1st defendant's self acquisition. The next ground argued was that the sale, being of a religious office, was contrary to public policy.

11. There is no doubt that the sale of a religious office is contrary to public policy. The question is whether this was a religious office?

12. The evidence is that it is an hereditary office, the holder of which is registered in the accounts of the temple; that the duties are to hold the poles of the God's seat when taken in procession; to tie Parivattam on the sthalattars and to distribute the sacred food to the spectators. It is admitted that the office can only be held by Vaishnava Bramios.

13. All these duties take place in the performance of a religious ceremony, and I think the office must be held to be a religious one unless shown to be otherwise. Of this there is no proof except the fact that such offices have been sold and the sale recognised by the temple authorities. It is, however, a notorious fact that such sales take place even in the case of office such as those of Archakas which are extra commersium, and the evidence must shown not only the custom but its legality. I do not think any interference can be drawn from the mere fact of such sales having taken place.

14. I therefore resolve to reverse the decision of the Lower Court. It is clearly proved, however, that plaintiff really paid value for the office in question and the Munsif's finding on this point has not been seriously contested. There is no reason alleged why the 1st defendant should have executed a collusive sale to the plaintiff. I direct, therefore, that plaintiff be entitled to recover Rs. 125 from the 1st defendant and that his suit be, in other respects dismissed. Each party will bear his own costs.

(Signed) H. H. O'FARRELL, *District Judge.* 16—3—91.

16th September 1892—Judgment of the High Court in the above case.

IN THE HIGH COURT OF JUDICATURE AT MADRAS.

Friday, the sixteenth day of September One-thousand eight-hundred and ninety-two.

Present:—

The Honourable Mr. Justice Parker and The Honourable Mr. Justice Best.

Second Appeal No. 1571 of 1891.

Rangasamiengar. — Appellant (Plaintiff.)

1. Ranga Iyengar (died)
2. Rama Iyengar.
3. D. Rethna Mudaliyar.
4. Sri Parasara Bhattar alias Sriranga Raja Bhattar.
5. L. Krishna Iyengar.

} Respondents. Defendants 1 to 3 & 5 & 6.

Second Appeal against the decree of the District Court of Trichinopoly in Appeal Suit No. 52 of 1889, reversing the decree of the Court of the Additional District Munsif of Trichinopoly in Original Suit No. 227 of 1888.

This second Appeal coming on for hearing on Monday the 5th Instant and having stood over for consideration till this day, the Court delivered the following.

Judgments:—Best J.

It is urged on behalf of the Appellant that the District Judge is wrong in holding the office, the subject of the suit, to be a religious office and therefore *extra commercium.*

The duties of the office are, it appears, to hold the poles of the God's seat when taken in procession, to tie cloths (Parivattam) on the heads of the Sthalathars and to distribute sacred food to the Sthalathars. It is admitted that the office can only be held by a Vaishnava Brahmin; and the duties are performed as part of a religious ceremony. The Judge is therefore right in holding it to be a religious office. As a rule such offices cannot be the subject of sale. In the present case, however, it has been admitted by the 2nd Respondent himself that the office is saleable; and as a matter of fact 1st Defendant, by whom it was sold to Appellant acquired his right to it by purchase. 2nd Respondent, who is the adopted son of 1st Defendant, contended originally that the acquisition by 1st Defendant was made with the joint funds of himself and 1st Defendant, but at the trial he changed his ground and said that the acquisition was with his own money and only benami in the name of 1st Defendant.

Both the Courts have found that the office is the self acquisition of 1st Defendant alone.

Under these circumstances I do not think that 2nd Defendant's objection is sustainable and I would in allowance of this appeal set aside the decree of the Lower Appellate Court and restore that of the District Munsif and direct 2nd Defendant to pay Plaintiff's costs both in the Lower Appellate Court and in this Court.

PARKER J.:— I concur with Mr. Justice Best that the Decree of the District Judge may be reversed and that of the District Munsif restored.

As the 2nd Defendant alone appealed the decree should not have been reversed when it was found that he had no interest in the subject matter of the suit. Neither 1st Defendant nor Defendants 3, 5 appeared before the District Court to raise the question as to the inalienability of the office in question. Had they done so it would have been necessary for the District Judge to determine whether by the custom of the particular institution such alienations were valid. (See the Privy Council case reported in Indian Law Reports I Madras 235). It was found by the District Munsif that these Mirasi offices had usually been the subject of alienation and that the temple authorities recognised their validity, but the District Judge gave no finding upon this point.

I may further point out that the District Judge was also in error in making a decree against 1st Defendant when he had not been made a party to the Appeal.

The 2nd Defendant should pay Plaintiff's costs in this appeal and in the Lower Appellate Court.

(A true copy) (Signed) V. M. Ramiengar,
Acting Deputy Registrar, Appellate side.

11th May 1891—Vanamamalai Jeeyar's procession sanctioned by the District Magistrate.

No. 196
12—5—91.

PROCEEDINGS OF THE DISTRICT MAGISTRATE OF TRICHINOPOLY.

Dated the 11th of May 1891.

Mis. Case No. 1 of 1891.

Read petition presented by Vakil Mr. Salisbury on behalf of Vanamamalai Jeeyar dated

the 13th Ultimo praying this Court to cancel its order dated the 4th Ultimo prohibiting the Jeeyar from entering the Srirangam Municipality with elephants and banners bearing any caste marks of the Tengalai sect, for two months from that date.

ORDER.

The two counsels have been heard in this case and from what has been urged before me I see no reason to take evidence in the case. The counsel for the opposing party (the Vadagalais) admits that the Tengalai Jeeyar is desirous to pass along what are *public* streets, along which every body has a right to go. He however states that he is ready to prove that he has not gone along these streets before the procession and that he is not entitled to honours in the temple. But these points are not really relevant. Even supposing this to be the first time that the Tengalai Jeeyar has ever contemplated coming into the town, his right to come it seems to me to be complete as long as the exercise of this right is not likely to lead to Civil tumult. Again supposing that the Jeeyar is not entitled to honors in the temple the same thing seems to hold good. He has the right which every body has to use the streets up to the temple door. What honours he is entitled to inside the temple is another and it seems to me to be not a cognate question in the case. I see therefore no reason to maintain the order made on the 4th April which was passed exparte and merely because there appeared then to be danger to the public peace. The order will therefore be modified and will remain in force only up to sunday next the 17th Instant after which it will cease to have effect. The order is maintained until Sunday next in order to admit of the police making such arrangements as they may think necessary for keeping the peace. If it is found that the police cannot guarantee order, I shall be prepared to pass an order again under section 144 but such an order will not be forced except any good reasons are shown for supposing that the usual means for maintaining order will be of no avail.

(Signed) M. HAMMICK, *Ag. Dt. Magt.* 11—5—91.

(True copy)

(Signed)———*Deputy Collector.* 30—1—93.

10th June 1891—Petition to the Deputy Magistrate to help Nathamunhal's procession with Vadagala mark, & Vadagalai insignia; Vadagalais reciting Vadam and Prabandam.

To,

THE DEPUTY MAGISTRATE,

TRICHINOPOLY.

The humble petition of Pathuka Sahasram Venkata Varatha chariar on behalf of minor Rangasami Iyengar.

Respectfully sheweth.

That the petitioner is one of the proprietors of the Temple of Nathamuni Alwar situated at Srirangam.

That the Thirunatchatram day of the aforesaid Alwar falls on the 20th of June 1891.

That on the aforesaid day it has been customary to take out the idol with the mark the idol ever wear (U) in procession around the streets of Srirangam with Biruthus bearing Vadagalai mark carried and Vedam and Prapantham recited by the petitioner's sect.

Petitioner prays that police force be ordered to help the petitioner and his sect in the enjoyment of this simple and natural right.

For which act of kindness the petitioner as in duty bound ever pray.

10—6—91. (ஒப்பம்) பா. வெங்கிடவரதாசாரியார்.

125

14th June 1891—Letter from the Police Inspector to the Taluq Second Class Magistrate against the said procession.

From, P. SUBBIER,
Inspector of Police, Srirangam.

To, THE TALUK 2nd CLASS MAGISTRATE,
Trichinopoly.

Sir,

With reference to petition herewith returned with its enclosures of Pathukasahasram Venkata Varathachary of Srirangam which accompanied your Yadast dated 11th Instant I beg to report as follows on the subject of Nathamuni Alwar's procession therein alluded to.

2. The petitioner wishes to carry the idol known as "Nathamuni Alwar" with Vadagalai mark on its forehead from its own temple situated within the precincts of the great shrine in Srirangam round Chitrai Street on the 20th Instant when the Thirunachatram day falls.

3. The petitioner is admittedly (Vide Exhibit A) one of the 15 or 16 men said to be in charge of this Alwar's temple and cannot therefore do anything practically to move the idol from its temple on his own responsibility. He needs the consent and cooperation of the "defacto" Managers of this temple who are said to be Nathamuni Ramasami Iyengar and Nathamuni Srinivasa Iyengar.

4. These 2 men state (Vide Exhibits B and C) that they have at present no idea of conducting any such procession in honor of their Alwar and the latter goes a little further than the former when he adds that the petitioner has no right to the Alwar's temple at all. Thus it would appear there is split in the very camp of Vadagalais attached to this temple.

5. Devasthanam Trustees Mr. D. Rethna Mudaliar and another gentleman protest against this procession (vide Exhibit D) saying that this idol cannot be brought out of its temple with the Vadagalai mark.

6. The petitioner's proposed undertaking receives evidently no support from the above men and when he is in such a predicament, I cannot understand how he can possibly endeavour to bring the idol out so that he may give it the honour of a street procession.

7. Records shew that during the last 17 years the idol did not come out of its temple with Vadagalai mark.

I am Sir,
Your most obedient servant,

CAMP LALGUDI,
14—6—91.

(Signed) P. SUBBIER, *Inspector*.

17th June 1891—Proceedings of the Deputy Magistrate dismissing the petition.

PROCEEDINGS OF THE DEPUTY MAGISTRATE TRICHINOPOLY DIVISION.

Dated 17th June 1891

Read again petition dated 10th June 1891 presented by Pathukasahasram Venkatavara-

tha Chary of Srirangam applying for Police help on the occasion of Nathamuni Alwar's procession on the 20th Instant.

Read also this office Endorsement No. 75/10—6—91 calling upon the Thasildar and 2nd class Magistrate of Trichinopoly Taluq to report upon the petition.

Read also Taluk Magistrate's report No. A/17—6—91 with its enclosures.

Petitioner according to his own statement before the Taluk Magistrate appears to be one of the 15 or 16 Paricharakas of the Nathamuni Alwar's shrine in Srirangam. Petitioner applies for Police help to take the image of Nathamuni Alwar (a Vadagalai Saint) with Vadagalai namam and insignias bearing Vadagalai marks in procession around the streets of Sri rangam on the 20th Instant which is the birth day of the saint. The Police Inspector's enquiry shows that Petitioner has nothing to do with the management of the shrine in question, that Ramaswami Aiyangar and another who are the actual managers of the shrine have no idea of taking the Alwar in procession and that the Trustees of the Srirangam temple within whose precincts the shrine is situated object to the procession which has not taken place for the past 17 years on the ground that breach of peace was likely to occur if the Alwar was brought out with a Vadagalai Namam on its face.

Petitioner has apparently nothing to do with the Alwar shrine above referred to. The prayer is inadmissible. The petition is accordingly dismissed.

Camp Iluppur }
17—6—91. } (Signed) SYED KHADIR PADSHAH, *Deputy Magistrate.*

21st October 1892—District Judge's proceedings appointing members of the Devasthanam Committee referring to the increased proportion of Tengalai Members.

IN THE COURT OF THE DISTRICT JUDGE AT TRICHINOPOLY.

The 21st day of October 1892.

Present:—J. W. F. DUMERGUE Esq. *Ag. District Judge.*

M. P. Nos. 378 to 380, 564 to 595, 599 to 601, 629 and 636 of 1892.

Vythi Iyer and others—Petitioners in M. P. No. 378 of 1892. Ramanuja Iyengar and others—379—. M. S. Anantharethnam Iyer—380—. Vasu Iyengar and others—564—. R. Sami Row and others—565—. V. Ramanuja Iyengar and others—566—. Subbannachariar and others—567—. Sundramier and others—568—. Josiyam Thiruvengada Chariar and others—569—. Srinivasa Varada Chariar and others—570—. T. C. Srinivasa Iyengar and others—571—. Josiyam Thiruvengada Chariar and others—572—. Srinivasalu Naidu and others—573—. Chinnathambi Ambalagaran and others—574—. Venkatesa Iyengar and others—575—. Singam Iyengar and Srinivasa Varada Chari—576—. Vathiar Desikam Iyengar and Seshadri Achariar—577—. Venkata Thatha Chariar and others—578—. S. Subramani Iyer and others—579—. Samanna Iyer and others—580—. R. Sivarama Iyer and others—581—. K. Rengasamiengar—582—. Srinivasa Iyengar and others—583—. Venkatarama Iyer and others—584—. Krishna Iyengar and others—585—. Mannakkal Ramaswami Iyer—586—. A. Sivasankara Iyer and others—587—. Padmanaba Chettiar and others—588—. Vasu Iyengar and others—589—. Venkatesa Bhutt and others—590—. Manakkal Krishnasami Iyer—591—. T. R. Vasudeva Row and others—592—. Ramanuja Iyengar—593—. Alwar Mudaliar and others—594—. Manikkam Pillai and others—595—. Sundaresa Sastriar and others—599—. Guru Row and others—

600—. Rethnam Asari and others—601—. Subbaraya Char and others—629—. M. Vydesuvara Iyer—636—. Applications praying that the three vacancies among the Trichinopoly Taluq Devasthanam Committee caused by the resignation of Mr T. Pattabirama Pillai and the death of Messrs. Thota Venkatasami Chettiar and Dharmados Mehta may be filled up by selecting from the foliowing gentlemen:—

1. Mr. N. G. Gopala Iyer.
2. ,, L Krishna Iyengar.
3. ,, Thandavaraya Pillai.
4. ,, M. S. Anantharethnam Iyer.
5. ,, Tennore V. Srinivasa Chari.
6. ,, K. Singam Iyengar.
7. ,, S. Krishnama Chariar.
8. ,, Veera Pillai.
9. ,, Sriranga Chariar alias Thatha Chariar.
10. ,, K. Rangasami Iyengar.
11. ,, T. R. Kuppusami Iyengar.
12. ,, K. Seshadri Iyengar.
13. ,, V. Subba Iyer.
14. ,, Venkata Subba Iyer.
15. ,, S. Srinivasalu Naidu.
16. ,, K. Rangasami Iyer.
17. Mr. R. Kandasami Pillai.
18. ,, S. T. Rangasami Iyer.
19. ,, Vengacha Ranga Bhattar.
20. ,, Umamesuvara Iyer.
21. ,, Manakkal Ramaswamier.
22. ,, Thota Ramasami Chettiar.
23. ,, Manakkal Krishnasamier.
24. ,, Purushotha Dos Krishna Dos.
25. ,, T. B. Arumuga Mudaliar.
26. ,, Kanakasabi Pillai.
27. ,, Subramania Sastriar.
28. ,, T. M. Subramania Pillai.
29. ,, T. Appajee Row.
30. ,, S. P. Subba Row.
31. ,, T. Sridara Row.
32. ,, T. V. Sanjeeva Row.

These applications coming on for final hearing, upon perusing the following papers.

1. Proceedings No. 1338 dated 25th July 1892 of this Court.

2. Reports submitted by Messrs. Vasudeva Iyengar and S. Nataraja Iyer Members of the Trichinopoly Taluq Devasthanam Committee in reply to No. 1.

3. Orders passed by this Court on 21st January 1885, 25th March 1887 and 3rd February 1888 appointing Messrs. S. Nataraja Iyer, K. Singam Iyengar and K. Vasudeva Iyengar respectively as members of the Devasthanam Committee of the Trichinopoly Taluq.

4. Proceedings No. 1851 dated 26th September 1892 of this Court.

5. Report dated 30th September 1892 from the Secretary of the Trichinopoly Bar Association in reply to No. 4.

6. Letter No. 1208/18 dated 30th September 1892 from the Collector of Trichinopoly in reply to No. 4. and the aforesaid petitions and hearing the arguments of the various pleaders engaged therein the Court made the following

ORDER:— Three vacancies have occurred in the Trichinopoly Taluk Temple Committee and under the circumstances stated in the proceedings of this Court dated the 26th September 1892 it has become necessary to fill up these vacancies by appointment.

2. The three gentlemen whose places in the committee have been to be supplied belonged to the Tengalai sect and the occurrence of three practically simultaneous vacancies has undoubtedly created more than usual interest and rendered the task which has devolved upon the Court more than usually difficult. In consider-

ing the large number of petitions which has been received proposing candidates of whom a list is prefixed to these proceedings the Court has received valuable assistance from the representatives made by the members of the bar. This also had the advantage of advice from the Collector. It must here be noted that Messrs. T. R. Kuppusami Iyengar, N. G. Gopala Iyer, S. T. Rangasami Iyer and T. Sridara Row expressed their inability to stand as candidates owing to the pressure of their professional duties.

3. The object to be kept in view in making a selection is two-fold-fair and authoritative representation of the various sects and castes and efficient and impartial administration of the several religious institutions under the control of the Committee. Originally the Committee was composed of one Vadagalai, two Sivites and two Tengalai members. Subsequently a third Tengalai member was appointed to fill a vacancy and this arrangement has continued to the present time. Of the two gentlemen both Bramins, who remain on the Committee–one is a Sivite and the other a Vadagalai–. The proposed candidates represent the Madva, Sivite, Vadagalai and Tengalai sects.

4. The Madva nominees would in themselves be an unexceptionable selection but there are no religious institutions which peculiarly appertain to the Madva sect in the District. The appointment of a Madva member would not therefore be representative of any religious institution under the control of the Committee.

5. It is urged that the Sivite element should be strengthened because the number of Sivite temples in the District is far greater than the number of Vaishnavite temples and this point was conceded in para 6 of the Proceedings of this Court dated 3rd February 1888 where stress was laid on the amount of work involved in supervision. But the work of management is performed by Managers who are appointed by the Committee and if as to be hoped the Committee is strong and impartial all its members will co-operate in supervision. Moreover it was pointed out in the proceedings of this Court dated 25th March 1887 that the Vaishnavite–temple at Srirangam in importance–and wealth outweighs all other temples–put together. On the whole therefore it does not appear that there is any necessity for increasing the number of Sivite members.

6 With regard to Vadagalai nominees there is no precedent for appointing a second Vadagalai member of the committee and though an excellent selection might doubtless be made from the gentlemen whose names have been brought forward, no sufficient reason has been shown for an innovation at the present juncture.

7. On the other hand there is the less reason in that the Vadagalais have joined the Tengalai and other sects in indicating that the appointment of Mr. S. Krishnama Chariar the Government Pleader and a Tengalai Brahmin would be most acceptable to all classes. In this view the Collector has concurred. Mr. Krishnama Chariar's wishes have been consulted and as he has consented to serve on the committee he is hereby appointed.

8. Of the remaining nominees, the Collector has mentioned Mr. Subramania Sastry and Mr. Thota Ramasami Chetti as qualified for appointment. But Mr. Subramania Sastry is the head of the leading educational establishment in Trichinopoly and his duties in connection with it combined with his duties in connection with the Madras University are in themselves sufficiently onerous without an additional burden. But Mr. Thota Ramasamy Chettiar who is a gentleman of good

position has leisure at his command and will adequately represent the Sudra element on the committee is appointed.

9. For the remaining vacancy it does not appear that a better selection can be made than that of Rao Bahadur L. Krishna Iyengar Pensioned District Court Shristadar and Chairman of the Srirangam Municipality. He is a gentleman greatly respected and of wide experience and was once a member of the committee but resigned owing to the pressure of official duties, Mr. L Krishna Iyengar is therefore appointed.

(Signed) W DUMERGUE, *Ag. District Judge.*

30th November 1892—Ranga Bhattar's petition and statement that the old Gold Tengalai Namam on the Big Deity was tampered with and Peshkar's report to the Trustees in the matter.

ஸ்ரீரெங்கம் தேவஸ்தானம் பேஷ்கார் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ வைத்தீசுவரய்யரவர்கள் சமூகத்துக்கு.

ஷை தேவஸ்தானம் அர்ச்சகம் ரெங்கபட்டர் வணக்கமாய் யெழுதிக்கொண்ட பிட்டிஷன்.

யென்னவென்றால் நாளது மீ 15உ யென்னுடைய முறையை வழக்கம்போல் ஒப்புக் கொண்டதில் பெரிய பெருமாளுக்கு சாத்தியிருந்த தங்க தெங்கலை திருமண் காப்பில் பாதத்தின் நுனியில வளைதலும் பின்னமில்லாமல சரியாயிருந்ததை பின்னப்படுத்தியும் 14உ முறை பார்த்த அர்ச்சகம் ஸ்ரீனிவாஸராகவ பட்டர் யென்னிடத்தில் ஒப்புவித்தார். நான் ஷை பின்னமுள்ளதை பார்த்து வழக்கம்போல் இல்லாமலிருந்ததால உடனே அவ்விடமிருந்த முகமுதார் செல்லமய்யரை திருவண்ணாழிக்கி அழைத்துக்கொண்டுபோய் நேரில் ஷை திருமண் காப்பை கழைந்துவைத்து பார்க்கச்சொன்னேன். ஷை முகமுதாரும் ஷை பின்னத்தை நேரில் பார்த்திருக்கிறார். இன்றையதினம் தாங்களும் நேரில பார்த்திருக்கிறீர்கள்.

ஆகலால் இது மத விஷயமானதாலும் வழக்கத்துக்கு விரோதமாய் நடந்திருப்பதாலும் நான் ஒப்புக்கொள்ளும் காலத்தில் ஷை சங்கதி நடந்திருப்பதாலும் இது சங்கதிக்கி நான் ஜவாப்புதாரியாகக் கூடாதகாரியமாயிருப்பதாலும் இதைப்பற்றி விசாரணை செய்யும்படிக்கும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நந்தன ௵ கார்த்திகை மீ 17உ (ஒப்பம்) ரெங்கபட்டர்.

1893 ௵ பிப்ரவரி மீ 17உ

இந்த பிட்டிஷன் நான் கொடுத்ததுதான். அற்பசி மீ 19உ யில் இதற்கு அடுத்த முன் முறை யெனக்கு வந்தது. அப்போது ஷை தெங்கலை திருமண் காப்பு வழக்கம்போல் சரியாக யிருந்தது. மறுபடி யெனக்கு 24உ நாள்வரையில் யெனக்கு முறையில்லை. மத்தியில் பார்த்த அர்ச்சகர்கள் சுவாதீனத்தில் ஷை திருமண் காப்பு இருந்திருக்கிறது, முந்தின முறைக்கும் நாளது கார்த்திகை மீ 15உ முறைக்கும் மத்தியில் கோபாலசாமி பட்டர் 1, சின்ன வேலுராஜ பட்டர் 1, ரமசுவாமி பட்டர் 1, நரசிம்ம பட்டர் 1. குப்பா பட்டர் 1, கிச்ச பட்டர் 1, ஸ்ரீனிவாஸராகவ பட்டர் 1 ஆக யேழுபேர்கள் முறை விதப்படி வேலை பார்த்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வசத்தில் ஷை திருமண் காப்பு வகையரு திருவாபரணங்கள் இருந்திருக்கிறது. நான் 22 ௵ காலமாய் அர்ச்சகம் வேலைபார்த்து வருகிறேன். ஷை திருமண் காப்பு ஷை 22 வருஷகாலமும் யென்னுடைய முறை நாள்களில் நான் அதில் யாதொரு வித்தியாசமுமில்லை. ஷை திருமண் இப்போதிருக்கிற ஸ்திதியைப்போல யெப்போதுமிருந்ததாக மற்ற அர்ச்சகர்கள் சொல்வது பிசகு. ஷை திருமண் காப்பு உள்பட நித்தியப்படி திருவாபரணம் முழுவதும் நான் உள்பட மற்ற அர்ச்சகாள் சுவாதீனத்தில்தான் இருந்துவருகிறது. ஷை

தெங்கலை திருமண் காப்பு இப்போதிருக்கிற ஸ்திதியில் பின்னப்பட்டிருக்கிற சங்கதி இன்னு ருல்த்தான் நடந்தது யென்று சொல்லி ருசுப்படுத்த யென்னால் முடியாது. இப்போது யெனக்கு தெரியாது.

(ஒப்பம்) றெங்கபட்டர்.

கெ. 495.

ஸ்ரீறங்கம தேவஸ்தானம் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ மானேஜறவாகள் சமுகத்துக்கு.

யேட் பேஷ்க்கார் வைத்திசுவரய்யர் யெழுதிக்கொண்ட அர்ஜி.

யென்னவென்றால் ஷை தேவஸ்தானம் பெரிய சன்னதியில் பெரிய பெருமாளுக்கு சாத்தியிருக்கிற தங்க தெங்கலை திருமண் காப்பில் பாதத்தை நுனியில் வளைந்து பின்னமில்லாதிருந்ததை பின்னப்படுத்தியும் நாளது கார்த்திகைமீ 14உ முறைபார்த்த அர்ச்சகம ஸ்ரீனிவாஸறுகவ பட்டர் தன்னிடத்தில ஒப்புவித்ததாகவும் அதே காலத்தில கருகூலத்தில் பணம் வைத்துக்கொண்டிருந்த பிதவியினிடமும் முஜூமு செல்லமய்யரிடமும் தெரிவித்து பிதவி உள்ளே போகக்கூடாமலிருந்ததனால் ஷை செல்லமய்யர் திருவண்ணாழிக்குள் போய் ஷை திருமண் காப்பை பார்வையிட்டிருக்கிறதாகவும் இன்றையதினம் அர்ச்சகம் றெங்க பட்டர் அர்ச்சகம் கிருஷ்ணபட்டரிடத்தில் முறை ஒப்புவிக்குங் காலத்தில் மேலேகண்ட பின்னத்தைப்பத்தி தகரார் செய்ததாகவும் தான் ஸ்ரீனிவாஸறுகவ பட்டரிடத்தில் ஒப்புக்கொள்ளுங்காலத்தில் அப்படியே யிருந்ததாகவும் அதைப்பத்தி உடனே வழக்கத்துக்கு விரோதமாக நடககிருக்கிறதென்பதை முறை ஒப்புக்கொண்டவுடனே பிதவி முஜூமதாரிடமும் காண்பிவித்திருக்கிறதாகவும் அதை விஜாரிக்கவேணுமென்றும ஷை றெங்கபட்டர் பிட்டீஷன் கொடுத்திருக்கிறார்.

உடனே உள்ளே போய் கொறட்டு மணியகாறர் சகிதமாய் ஷை திருமண் காப்பை பார்வையிட்டதில் மேலேகண்டபடி மடங்கி பின்னப்பட்டிருக்கிறது.

இன்று நித்தியப்படி யேகாதசி புறப்பாடாகி பிறகு கௌசிகம் புறப்பாடாக வேண்டியிருக்கிறதில் லெச்சனைககாறர்கள், மிராசு கணக்குப்பிள்ளைகள் தோளிக்கினியான் பிடிக்கக்கூடாதென்று மேலேகண்ட திருமண் காப்பு பின்னப்படுத்தியிருக்கிறதை யெடுத்து சர்க்கார் முத்திரையில் வைத்துக்கொண்டு, கல்லிழைத்த திருமண் காப்பை யெடுத்து சாத்தி மேல் காரியம் நடக்கவேணுமென்று ஆக்ஷேபிககிறதுடன் ஸ்தலத்தார் மனுஷியாளும் கணக்குப்பிள்ளையும ஆக்ஷேபிக்கிறார்கள்.

பெருமாள் புறப்பாடு அட்டிப்பட்டிருக்கிறது. இறண்டு புறப்பாடு ஆகவேணும்.

ஆகையால் உடனே சமுகம் விஜயஞ்செய்து பார்வையிட்டு மேல்காரியம் நடத்த உத்திறவாகவேண்டிய சங்கதி சித்தமறியலாவதா யெழுதிக்கொண்டேன். மேலேகண்ட அர்ச்சகம் றெங்கபட்டருடைய மனுவையும் இத்துடன் அனுப்பியிருக்கிறேன். தொக்குஅறை 18 சாவி கொத்தும் பெரிய முத்திரையும் அனுப்பவேணும். மகா-ா-ா-ஸ்ரீ றேட்டேஷன் மானேஜறவர்களுடைய யாதாஸ்து யென்பேரால் அனுப்பினதையும் அனுப்பியிருக்கிறேன்.

1892ஞு நவம்பர்மீ 30உ
பகல் 11 மணி

(ஒப்பம்) வைத்தீசுவரய்யர்,
யேட் பேஷ்ககார்.

30th November 1892—Periya Devaraja Bhattar's statement that the said old Gold Namam is Tengalai.

1892ஞு நவம்பர்மீ 30உ ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ மானேஜரவர்கள் முன்பாக அர்ச்சகம் பெரிய தேவருஜ பட்டர் யெழுதிவைத்த வாக்குமூலம்.

கேழ்விக்கு ஜவாப்பு.

சென்ற ஐற்பசி மாசத்தில் பெரிய கோவிலில் என்னுடைய முறை நாளில் நான் அர்ச்சகம் வேலை பார்த்திருக்கிறேன். இப்போது ஆஜரிலிருக்கிற பெருமாளுக்கு வழக்கமாய் சாத்திவரப்பட்ட தங்க திருமணை இப்போது பார்த்தேன். ஷை திருமண் பாதத்திலும் அடி மூலை இரண்டு பக்கங்களிலும் வளைந்திருக்கிறது. அது லெகிலும் அப்படியேதானிருந்தது. சென்ற 35 ஞு காலமாய் நான் அர்ச்சகம் முறை வேலை பார்த்து வருகிறேன். நான் பார்த்தகால முழுவதும் ஷை திருமண் இப்போது நான் பார்த்த ஸ்திதியி

லேயேயிருக்கிறது. ஷை பாதத்திலும் அடிமூலையிறண்டிலும் வளைத்திருப்பது பெருமாள் முகத்தில் பிம்மாணமாயிருப்பதற்காக அந்த மாதிரி ஆதியிலேயே செய்திருக்கிறது. ஷை திருமண் தென்கலை திருமணே யொழிய வேறல்ல.

(ஒப்பம்) தேவராஜபட்டர்.

19th February 1893—Archakas fined by Trustees for tampering with the said Namam.

நெ. 82

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜறவர்கள்,

பேட் பேஷ்க்கார் வைத்தீசுவரய்யருக்கு.

பெரிய பெருமாளுக்கு வழக்கமாய் சாத்திவரப்பட்ட தங்க தென்கலை திருமண் காப்பு அடிபாதமும் கீழே இறண்டு மூலைகளும் மடக்கி வளைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் அப்படி பிண்ணமாய் செய்திருக்கப்பட்ட நாமத்தை பெருமாளுக்கு சாத்தியானதொரு ஆறுதனமும் நடத்தக்கூடாதென்று ஸ்தலத்தார் முதலானவர்கள் ஆக்ஷேபிப்பதனாலே நித்தியப்படி ஆறுதனமும் அதற்குமேல நடக்கவேண்டிய உத்ஸவமும் நடப்பது நின்று போயிருப்பதாகவும் உடனே அதற்கு தகுந்த ஏற்பாடு செய்துகொடுக்கவேணுமென்றும் நீ எழுதிய சென்ற நவம்பர் 30உ யுள்ள 495 நெ. அர்ஜியும் ரோட்டேஷன் மானேஜர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ஸ்ரீபராசர பட்டர் ஸ்ரீறங்கராஜபட்டறவர்கள யாதாஸ்தும் பகல் 3 மணிக்கு குதிரை தபாலில் நமக்கு வந்து பார்வையிடப்பட்டது.

அது காரியத்துக்கு அந்த நிமிஷமே நாமும் ரோட்டேஷன் மானேஜர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ஸ்ரீபராசர பட்டர் ஸ்ரீறங்கராஜ பட்டர் அவர்களும் நேரில் வந்து பார்த்ததில் ஷை திருமண் காப்பு வடகலை திருமண் காப்பாக பாவிக்கும்படியிருந்தது. ஷை திருமண் காப்பின் அடிப்பாதத்தை மடக்கி வளைத்தும் பக்கத்திலிறண்டு மூலையை மடக்கியும் யிருப்பதை பார்த்து அதை உடனே சீல் செய்து விசாரிணைக்கிக்கொண்டுவரும்படி அனேறய தினம் முறை பார்த்த அர்ச்சகாளிடம் கொடுத்துவிட்டு வேறே ஒரு கல்லிழைத்த திருமண் காப்பு கருவூலத்தில் வைத்திருந்ததையெடுத்துக்கொடுத்து பெருமாளுக்கு சாத்தி சுவாமி காரியம் குந்தகமணியில் நடத்தும்படி அனறைத்தினம் சாயந்திரமே ஏற்பாடு செய்து பெருமாள காரியம் நடந்திருக்கிறது.

ஷை திருமண் காப்பு மடக்கியிருப்பதைபற்றி, அது உள்பட பெருமாள் நித்தியப்படி திருவாபரணங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற அர்ச்சகர்களை விசாரித்ததில் அதுசன் முழுவதும் தங்கள சுவாதீனத்திலிருந்து வருவதாயும் ஷை திருமண் காப்பு பாதமும் இரண்டு மூலையும் மடக்கியிருப்பது நெடுநாளுமிருந்து வருவதாகவும் தங்களால் யாதொன்றும் செய்யப்படவில்லையென்றும் வாக்கு மூலத்தில் சொல்லுகிறார்கள். இப்படி அவர்கள் சொல்லுவது கிஞ்சித்துக்கூட நம்பத்தக்கதில்லை. ஒரு ஆபரணம் ஆதியில் செய்யப்படும்போதே இந்த மாதிரியாக பாதத்தை மடக்கியும் கீழ் இரண்டு மூலைகளை வளைத்தும் செய்ய ஞாயமில்லை. மற்ற இடங்களில் ஜாயிண்ட் வைத்துக்கட்டியிருப்பது போல் இந்த இடங்களிலுமிருந்து இருக்கக்கூடும். மேலும் இதற்குமுன சென்ற வருஷம் கார்த்திகை மாசத்தில் அர்ச்சகாள் வசமிருக்கப்பட்ட நித்தியப்படி திருவாபரணங்களில் சில சந்தேகம் நேர்ந்து இப்போது தேவஸ்தானம கமிஷனராயிருக்கிற வசில வெங்கட்டறமணய்யர் வக்கீல் சாமியயங்கார் இவர்களை வைத்து சரி பார்க்கும்படி உமக்கு உத்திரவு செய்திருந்தபடி நீரும பிராசு கணக்குப்பிள்ளைகளும் இனனம் அநேகர்களுமிருந்து பார்வையிட்டிருப்பதில் ஷை திருமண்காப்பு இப்போயிருக்கிற ஸ்திதியிலிராமல் நல்ல ஸ்திதியிலிருப்பதாக நீர் உள்பட மேலக்கண்டவர்கள் வாக்குமூலத்தினால் வெளியாகுது. தகுந்த வர்த்தகாலைகொண்டு பார்வையிட்டதில் ஷை திருமண் காப்பில் மேலேகண்ட பிசகுகள சமீபத்தில் நடந்திருப்பதாக வாக்குமூலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஷை அர்ச்சகர்களில் ஒருவரான றெங்கபட்டர் கொடுத்திருக்கிற வாக்குமூலத்தில் சென்ற அற்பசி மீ 19உயில்தான முறைபார்த்தகாலத்தில் ஷை திருமண்காப்பு சரியான ஸ்திதியிலிருந்திருப்பதாகவும் மறுபடியும் கார்த்திகை மீ 15உ தனனுடைய முறை நேர்ந்தகாலத்தில் இப்படிப்பட்ட பிசகுகள நேர்ந்திருப்பதை தான் அதிகாரிகளுக்கு காண்பித்து மெய்ப்பித்திருப்பதாகவும் சொல்லுகிறார். இப்படிப்பட்ட காரணங்களினாலே ஷை றெங்கபட்டனைதவிர மற்ற அர்ச்சகாள் நடந்திருக்கிற வாஸ்தவியத்தை வெளிப்படுத்தாமல் மறைக்கிறதாக தெரியவருகிறது.

இந்த தேவஸ்தானம் அனாதிகாலமாய் தென்கலை தேவஸ்தானம். ஷை அர்ச்சகர்கள் வடகலையார்களாகயிருக்கிறார்கள். தென்கலை ஆதீனத்திற்கு ஒரு கெடுதலை உண்டுபண்ண வேணும்மென்கிற யெண்ணம் ஷை வடகலை (கம்மியூனிட்டிக்கு' முக்கியமாயிருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதனால் நாமவிஷயமாய் அடிக்கடி இந்த தேவஸ்தானத்தில் பற்பலமான கலகங்கள் நேரிடுவதும் அப்படி நேரிடாமலிருப்பதற்காக ஷை இருமதத்திற்கும் பொதுவாகிய நாம் வேண்டியபடி திருஷ்டிவைத்து பார்த்து வருவதிலும் இப்படிப்பட்ட பெலத்த அசந்தர்ப்பங்கள் பெருமாள் சாத்திக்கொள்ளுகிற தெனகலை திருமண்காப்பிலேயே நேர்ந்

திருப்பதைப்பத்தி நாம் மிகவும் பரிதாபப்படுகிறோம். ஷை பிசகு இன்னால் நடந்திருப்பதாக தருந்தருசு கிடைக்கும்பக்ஷத்தில் கிரிமினல் பிராஸிகூஷன் நடத்துவதில் தடையில்லை. அர்ச்சகா சுவாதீனத்திலிருந்து வாப்பட்ட ஷை திருமண்காப்பில் இப்படிப்பட்ட பிசகு நேர்ந்திருப்பதைப்பத்தி அந்தபிசகு இன்னாலதான நேர்ந்திருக்கிறதென்கிற உண்மையை வெளிப்படுத்தி திருப்தியாய் ருபிக்கும் வரையிலும் ஷை பிசகுக்கு அவர்களே உத்திரவாதியாயிருக்கிறார்கள். பின்னும் அர்ச்சகாளுடைய நடவடிக்கைகள் சரியாக யிருக்கவில்லையென்று றுதிபபிக்கிறோம ஒரு சமயத்தில் பெருமாள் காதுகாப்பிலிருந்த விலை உயர்ந்த ஒரு வயிரம் காணாமல்போய் ருசுவின்பேரில் அந்த நஷ்டத்திற்கு முறைபார்த்த அர்ச்சகாள் பாத்தியப்பட்டு வகை செய்திருக்கிறான். இப்போது இப்படிப்பட்ட அசந்தர்ப்பம் நேர்ந்திருக்கிறது.

முக்கியமாய் உள்ளூரில் சமீபத்திலிருக்கிற வடகலை மானேஜர் சேஷாத்திரிய்யங்காரவர்கள் தென்கலை ஆதீனத்திற்கு யாதொருகுறையும் நேரிடாமலிருக்கும்படி கவனித்திருந்தால் இந்தவடகலை அர்ச்சகர்கள் இப்படிப்பட்ட துணிகரமான நடத்தைகள் செயய பிரயத்தனப்படமாட்டார்கள். நாமவிஷயமாய் அவர்களுடைய கவனிப்பு தாழ்வுயென்பதாகவே நீர் முதலிய கிலகச்சேரி உத்தியோகஸ்தாள் வாக்குமூலத்தினாலே வெளியாகுறது இதனாலேயே இந்தகேஸ் விசாரணைக்கு ஷை மானேஜர் சேஷாத்திரியய்யங்காரவாகளை நாம் கூட வைத்துக்கொள்ளவில்லை.

ஆனதனாலே மேல்கண்ட அர்ச்சகர் ரெங்கபட்டர் தவிர அற்பசி மீ 19௳ முதல் கார்த்திகை மீ 15௳ வரைக்கும் முறைபார்த்திருக்கிற கோபாலசாமி பட்டர் 1. சின்ன தேவராஜ பட்டர் 2. ருமசுவாமி பட்டர் 3. நரசிம்ம பட்டர் 4. குப்பா பட்டர் 5 கிருஷ்ண பட்டர் 6 ஸ்ரீனிவாஸராகவ பட்டர் 7. ஆக யேழு பேர்களுக்கும் இனம் 1க்கு ரூ. 10 (பத்து) வீதம் ரூ. 70ம் ஷை காலங்களில் பெரிய தேவராஜ பட்டர் முறை பாராவிட்டாலும இந்த கேஸ் விசாரணையில அவர் உண்மையை வெளிப்படுத்தாமல் பிசகாய் வாக்குமூலம் கொடுத்திருப்பதற்காக அவருக்கு ரூ. 10 ஆக ரூ. 80 யென்பதும் அபராதம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த தொகையை உடனே அவர்களுடைய வரும்படியில் பிடித்து ஆதாயம் வைத்து தெரியப்படுத்தவேண்டியதுந்தவிர அர்ச்சகாள் வசத்திலிருக்கப்பட்ட திருவாபரணங்கள் யாவற்றிற்கும் கமிஷனர் வெங்கட்டறமணய்யர், வக்கீல் சாமிய்யங்கார் இவர்களையும மிராசு கணக்குப்பிள்ளைகள், டிபடி பேஷ்கார், முசுமுதார், நீரும கூடயிருந்து விபரமாய் ஜாப்தா தயார்செய்து நாச்சியார் கோவில ஒப்பந்தம் புதிசாய் பட்டோலை யேர்ப்படுத்துகிறதும தவிர அர்ச்சகாள் வசம் ஒப்புவிக்கப்பட்ட மேலே கண்ட திருவாபரணங்களில் யாதொரு நஷ்டமும் சம்பவியாமல் பந்தோபஸ்தாக வைத்து கேட்ட சமயங்களில் ஒப்புவிப்பதாக எல்லா அர்ச்சகர்களிடத்திலும் ஸ்டாம்பில் ஒரு வாரம் அல்லது இரண்டு வாரத்திற்குள் முச்சிலிக்கா வாங்கி தப்பாமல் அனுப்பவேண்டியதுடன் ஷை திருமண் காப்பை பழய ஸ்திதியில் புதுப்பிக்க வேண்டிய விஷயத்தைப்பற்றி நாம் இனி ஒரு உத்திரவு கொடுக்கிற வரையில், யிப்போது நாம் துணி சுத்தி கவர் போட்டு கட்டி மண் ஒட்டி சீல செய்து அர்ச்சகாளிடம் ஒப்புவித்திருக்கிறபடிக்கே பந்தோபஸ்தாய் வைத்திருக்கும்படி திட்டம் செய்யவும் அறியவும்.

1893௵ பிப்பிரவரி மீ 19௳.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீபராசரபட்டர் ஸ்ரீரங்கராஜபட்டர். (ஒப்பம்) தே. ரெத்னமுதலியார், மானேஜர்கள்.

19th February 1893—Papers connected with the above case.

ஏட்பேஷ்கார் அர்ஜி வாக்குமூலங்கள் முதலான நடவடிக்கைகளை பார்வையிடப்பட்டது. அர்ச்சகர்களில் ஒருவரான ரெங்கபட்டர் குடுத்திருக்கிற மனுவினாலும் அவர் வாக்குமூலத்தினாலும் 22௵ காலமாய் ஷை தென்கலைத் திருமண் இபபோதிருக்கிற ஸ்திதி பிரகாரம எப்போதுமிருந்ததில்லையென்றும சென்ற அற்பசி மீ 19௳ தன்னுடைய முறை வந்தபோது ஷை திருமண் சரியாகவே இருந்ததென்றும் மறுபடி கார்த்திகை மீ 15௳ தன்முறை வந்ததில் ஷை தென்கலைத் திருமண் காப்பு வகையறா திருவாபரணங்களை ஒப்புக்கொள்ளும்போது ஷை திருமண் இப்போதிருக்கிற ஸ்திதிப்படியிருந்ததனாலே உடனே பேஷ்காரிடத்தில் பிட்டிஷன் குடுத்திருக்கிறதாகவும் தெரியவருகிறது. ஷையார் சொல்லுகிறதற்கு விரோதமாக மைத்த அர்ச்சகர்கள் சொல்லியிருப்பது எவ்வளவும் நம்பும்படியாயிருக்கவில்லை. அர்ச்சகாள் செய்திருக்கும் குத்தம் மிகவும் பாரியாயிருப்பதால் அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கி கிரிமினல் பிராஸிகூஷன் செய்யவேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது ஆனாலும் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ முதலியாரவர்கள் மிகவும் தயவாய் மன்னித்து அபராதம்போட்டிருப்பதை நாமும் ஒபபுக்கொள்ளுகிறோம். அ

ர்ச்சகாள் அடிக்கடி அநேகவிதமான பிசகுகள்செய்துவந்து இருப்பதால் இனிமேல் ஏதாவது அப்படிக்குச்செய்ததாக தெரியவந்தால் இதேகாரணத்தைக்கொண்டே வேலையிலிருந்து நீக்கபடும்.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீவேதவியாச அழகிங்கபட்டர். 19—2—93. மானேஜர்

21st July 1893—Trustees' order to Peshkar to prepare a new gold Namam.

ெந 311.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜரவர்கள்,

யேட் பேஷ்க்கார் வைத்தீஸ்வர அய்யருக்கு.

பெரிய பெருமாளுகது நித்தியப்படியில் சாத்தவேண்டியதற்காக தங்க தெங்கலை திருமண் செய்ய வேண்டியதற்காக கூலி வகையறாக்களுக்கு ஜாப்தா அனுப்பியிருக்கிறதாயும் அதில்கண்டபடி தெற்குலறை யிலிருந்து ஒரு சேர் தங்கம் யெடுத்துக்கொடுக்கும்படியாயும் கூலி வகையறாக்களுக்கு ரூ. 7—8—0 சிலவுபோட்டுக்கொள்ளும்படியாயும சில் போட்டு அர்ச்சகாள் வசமிருப்பதை வாங்கி தெற்குலறையில் வைக்கும்படியாயும் உத்திரவுகோரி நீர் எழுதிய ஜுலைமீ 13உயுள்ள 314 நெ. அர்ஜியை படிக்கப்பட்டது.

அதுகாரியத்துக்கு அர்ஜியில் கண்ட பாபத்துக்குடனே ஒரு சேர் தங்கம் யெடுத்து தக்கவேலைக்காரனை கொண்டு வேலைசெய்து சீக்கிரததில் சாத்தி தெரியப்படுத்தவும். வைர தெங்கலை திருமண் காப்பு ரொம்ப கருத்துப்போய் கெட்டுபபோவதால் அதையும், அர்ச்சகர் வசம் வனைந்திருககிற தெங்கலை திருமண் காப்பையும் வாங்கி தெக்குலறைக்குள் வைதது தெரியப்படுத்தவும். கூலி ரூ 7—8—0க்கும் சாங்ஷன் செய்திருக்கிறது. தங்கம யெடுத்துசெய்து வேலை தீர்ந்தவுடன் விவரமான கணக்கு அனுப்பவும்.

1893ஞு ஜுலைமீ 21௨.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ உத்தமநம்பி றெங்கசாமிய்யங்கார். (ஒப்பம்) கே. எஸ். ரெங்கசாமிய்யங்கார். இங்கிலீஷில் (ஒப்பம்) தே. ரெதன முதலியார். இங்கிலீஷில் மானேஜர்கள.

28th August 1893—Police Inspector's report, with a list of certain articles with and without Namams.

Occurrence report to the Deputy Magistrate Trichinopoly by the Inspector of Police, Srirangam on the 28th August 1893.

I beg to submit herewith two lists one showing the articles which contain Namams and the other showing the articles which do not contain Namams as far as I have seen in Srirangam Ranganathaswami temple as per orders given to me on the endorsement dated 14th August 1893 in the petition given by some of the Vadagalai residents of Srirangam temple and as per personal orders. The Tengalais and temple authorities wanted me to see and examine all the articles and places where Namams are put or affixed, and as it would take a very long time to see all and note them I have seen some of them, because there are Namams in walls, towers and several other places in the temple. I have seen the vessels and other articles desired by the Vadagalai Petitioners to be seen and examined and they are shown in the lists attached.

28—8—93. (Signed) C. SAMBASIVAIYER, *Inspector of Police.*

ஸ்ரீறங்கம் ஸ்ரீறங்கனாதசுவாமி கோவிலில் நாமமிருக்கப்பட்ட பாத்திரம் வகையறா சாமான்களின் ஜாப்தா.

1. வெள்ளி திருமஞ்சன கலசம்	... 47	8. திரு முத்தங்கொடை	... 1
2. வெள்ளி பால்பானை	... 1	9. காளாஞ்சி	... 1
3. டை பருப்பு சட்டி	... 1	10. ஒறையூர் வெள்ளி பஞ்சபாத்திர வெட்டில்	... 1
4. டை திருமஞ்சன குடம்	... 1	11. வெள்ளி உத்தருணி	... 1
5. டை பஞ்சபாத்திரம்	... 5	12. ஒறையூர வெள்ளி திருப்படிகம்	... 1
6. டை பொககல் வெட்டில்	... 1	13. டை பழய வெட்டில்கள்	... 2
7. டை கலசப்பானை	... 1		

14. வெள்ளி பழய தடிகள் ... 2
15. வெள்ளி உத்தருணி ... 1
16. ஒறையூர் வெள்ளி குடம் ... 1
17. ஆராதனை பாத்திரம் ... 11
18. திருப்பொகை அலலது தூபக்கால் ... 1
19. சன்னதிபதது வெள்ளிடி ... 1
20. சேனைக்கால் ... 1
21. தங்கசாமரம் ... 1
22. சன்னதி பித்தளை பூட்டு ... 1
23. புது தங்க பல்லாக்கு ... 1
24. சரிகை பண்ணுங்கு ... 1
25. அஸ்மானகிரி ... 1
26. மஸிலெட் அஸ்மானகிரி ... 1
27. சின்ன பல்லாக்கின பண்ணுங்கு. ஷை பன்னுங்கும் நாமமும புதிது ... 1
28. நாச்சியார் பல்லாக்கின் சரிகை பணுங்கு ... 1
29. வெள்ளிப்பல்லாக்கு, வெள்ளி தகடுகள் பேறக்கப்பட்டு பல்லாக்கு பழுதாயிருக்கிறது. பலகையில் நாமமிருக்கிறது. ... 1
30. கெருடவாகனம் ... 1
31. அனுமார் வாகனம் ... 1
32. யானை சூல் ... 1
33. யானை நிசான் ... 2
34. வெளியாடை ... 4
35. திரைகள் ... 4
36. மகரத்தோரணம் ... 1
ஷை மகரத்தோரணத்தை சேர்ந்த நிசான் 2 க்கு நாமமில்லை.
37. குடைகள் ... 4
38. ஜொர்த்த திரை ... 2
39. நிசான்கள் ... 4
இவைகள் புதிதாய் செய்யப்பட்டதாக யிருக்கிறது.
40. சின்ன தங்தபல்லாக்கு ... 1
41. தங்க தோளிக்கினியான் ... 1
42. உதவித் தட்டுகள் ... 10
43. வெள்ளி திரிச்சி ... 1
44. கிணற்றிலும் ஊஞ்சல் மண்டபம் யானைகள் இரண்டிலும் கல்லில் நாமம் போடப்பட்டிருக்கிறது.
45. பெரியமணி ... 1
46. ரேவதி மண்டபத்தில் தக்தத்திலுல் நாமம் போடப்பட்டிருக்கிறது.
47. வெள்ளி யானை ... 1
48. கெருட வாகனம் ... 1
49. வட்டவரை ... 1
50. தங்க திருமஞ்சன வேதி ... 1
51. கிருஷ்ணன் கோவில் கல்யானை இரண்டிலும் கலலில் நாமம் போடப்பட்டிருக்கிறது.
52. ஷை கோவில மண்டபத்நில் கட்டியிருககிற அஸ்மானகிரி ... 1
53. வெளளி யாளிவாகனம் ... 1
54. ஷை அஸ்மானகிரி ... 1
55. சந்தனபடி அஸ்மான்கிரி ... 1
56. சந்தன மண்டபம் ... 1
57. திருமாத்துவம ... 2
58. கணணுடிஅறை சிம்மாசனத்தின் வெள்ளிப்படி ... 1
59. தாம்பர சாசனங்கள் ... 5
60. வெங்கல செட்டியாரவனை சட்டி ... 1
61. வெளளி கில்ட்டு தாம்பளம ... 1
62. வெள்ளி கொப்பரை ... 1
63. தங்க குடை ... 1
64. தங்க காளாஞ்சி ... 1
65. தங்க மதுவாரிய வெட்டில் ... 1
66. தங்க பஞ்சபாத்திர வெட்டில் ... 1
67. யானை முகவெட்டு ... 1
68. வெள்ளி குடம் ... 1
69. வெள்ளித்தடி ... 1
70. வெள்ளி காணிக்கை தட்டுகள் ... 2
71. முத்தங்கி ... 1
72. தங்க சாமரம் ... 1
73. திருமஞ்சன குடங்கள் ... 4
74. ஜெஷ்ட்டா அபிஷேக குடங்கள் ... 20
20 குடங்கள பார்க்கப்பட்டது. ஷை 20 ல் நாமமிருக்கிறது. ஷை குடங்கள் 100 எனறும் நாமமிருப்பதாயும் சொல்லப்படுகிறது.
75. சுக்கிரவார தெரை ... 1
76. தங்க கஸ்தூரி சிமிழ் ... 1
77. காய் பந்தங்கள் ... 5
78. பித்தளை தவலை ... 1
79. சித்திகன் ... 2
80. வெங்கல உருளி ... 1
81. பித்தளை ஈய பாத்திரங்கள் ... 2
82. ஊஞ்சல்கள் ... 2
83. சப்பாவாச சுவற்றிலும் அருச்சன மண்டபம்
84. கல்லிலும் நெய்த்தொட்டிகளும் ஆர்விட்டான்
85. வாசல் உள்கோபுரத்திலும் கல்களில்
86. நாமம் போட்டிருப்பதில காட்டப்பட்டது.
87. விமானத்தை சுற்றிலும் சுவற்றிலும் மண்டபத்திலும் சித்தரங்களில் போடப்பட்டிருப்பதையும் காண்பிக்கப்பட்டது.
88. கோரதம் ... 1

(Signed) C. SAMBASIVAIYER, Inspector of Police. 28—8—9[illegible]

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீரங்கநாதசுவாமி கோவிலில் நாமமில்லாத பாத்திரம் வகையரு சாமான்களின் ஜாப்தா.

1.	வெள்ளி திருமஞ்சன கலசம்	... 26	22.	வெள்ளி அம்ஸவாகனம்	... 1
2.	ஷை சகஸ்ராட்சிததட்டு	... 1	23.	குதிரைவாகனம்	... 1
3.	ஷை வெண்ணை கிண்ணி	... 1	24.	இரட்டை பிரபை	... 1
4.	ஷை ரொட்டித்தட்டு	... 1	25.	சிம்மாஸனம	... 2
5.	ஒரையூர் வெள்ளி பஞ்சபாத்திர வெட்டில்	... 4	26.	வெள்ளி தோளிகிறு	... 1
6.	வெள்ளி அடப்பம்	... 1	27.	தங்க சகஸ்ர தாரை	... 1
7.	ஆராதனை பாத்திரங்கள்	... 7	28.	தங்க சங்கதி	... 1
8.	மங்கள ஆராதட்டு	... 9	29.	ஷை பத்மநதி	... 1
9.	ராமானுசம	... 1	30.	தங்க பஞ்சபாத்திர வெட்டில்	... 4
10.	சின்ன மணி	... 2	31.	தங்க பிரின்ஸ் ஆப் வேல்ஸ் தட்டு	... 1
11.	வெட்டில்கள்	... 2	32.	ஷை உத்தருணி	... 1
12.	தட்டு	... 1	33.	ஷை கலசப்பானை	... 1
13.	சங்கநதி பத்மநதி	... 2	34.	ஷை குடம்	... 1
14.	பழய தகை பல்லாக்கு	... 1	35	ஷை திருப்படிகம்	... 1
	ஷை தங்கப்பல்லாக்கு கொம்பில் நாமமிருக்கிறது	... 1	36.	தங்க தடி	... 2
15.	சிம்மாஸனம்	... 1	37.	சருட்டிகள்	... 4
	(Under repair and plates broken)		38.	திருமஞ்சன குடம்	... 1
16.	சாதா செகப்பு பனகுக்கு	... 1	39.	தங்க கவசம் கிரீடமுன்பட	... 1
17.	தந்த பல்லாக்கு	... 1	40.	வெள்ளி அரிவளைத்தட்டு	... 1
18.	குதிரை வாகனம் தங்கமிலாம்	... 1	41.	சக்கிரவார வெள்ளி பாத்திரங்கள்	... 12
19.	சேஷவாகனம் ஷை	... 1	42.	வெள்ளி கஸ்தூரி கிபில்	... 3
20.	வாளை சூல்	... 2	43.	கோரத கலசம் இதில் நகோமம் ஆதாவது ஸ்திரி சூர்ணமிருக்கிறது. மற்றது பேர்ந்துபோய்விட்டதாக சொல்லப்படுகிறது.	
21.	பழய நிசான்	... 3			

(Signed) C. SAMBASIVAIYER, Inspector of Police. 28—8—93.

14th November 1893—Mr. Miller's order cancelling, the Deputy Magistrate's order against the use of the new gold Tengalai Namam.

SRIRANGAM NAMAM CASE.

Reference on C. No. $\frac{511}{M}$ *of* 93 *Despatched* 17*th November* 1893.

Proceedings of the Acting District Magistrate of Trichinopoly, dated the 14th day of November 1893.

Miscellaneous Petition No. 1 of 1893.

Read the following papers:—

(1) Petition dated 7th October 1893, presented by Mr. Robert F. Grant, Counsel for D. Rethna Mudaliyar and two others, Trustees of the *S*rirangam Devasthanam, praying for the cancelment of the order of the Deputy Magistrate in charge of the Trichinopoly Taluq, dated 26th September 1893, passed under Section 144 Cr. P. C. prohibiting the Trustees from placing on the forehead of the Ranganathaswamy a gold Namam and from newly placing certain Tengalai Namam and from newly placing certain Thengalai Namam on elephant jhools etc.

Heard Mr. R. F. Grant, Barrister-at-law.

(2) This office reference to the Deputy Magistrate, Trichinopoly Taluq, dated 7th October 1893, requesting to submit the records of the case and to report on the allegations contained in the above petition.

(3) Letter No. 1726 dated 19th October 93 from the Deputy Magistrate Trichinopoly Taluq reporting on the above petition with records.

(4) Memorial of the Tengalais of Srirangam dated the 21st October 1893 complaining against the order of the Deputy Magistrate in his Proceedings dated 28th October 1893, directing that the notice issued on the 26th September 1893 related also to the introduction of Tengalai Namams to elephant jhools, etc.

(5) Letter from the Deputy Magistrate No. 1808 dated 28th October 93 reporting on the above Memorial.

(6) Pcoceedings of the Deputy Magistrate dated 20th October 1893, should apply also to the use of elephant jhools, etc. with new Tengalai Namams.

(7) This Office reference dated the 1st November 1893, requesting the Deputy Magistrate to send up the Report of the Police Inspector, Srirangam dated 19th October 1893 referred to in the proceedings of the 20th October 1893.

(8) The Report of the Srirangam Police Inspector received with the Deputy Magistrate's letter No. 1881 dated 3rd November 93.

ORDER.

This is a petition under section 144 Cr. P. C. asking me to revise an order passed under the same section by the Deputy Magistrate of Trichinopoly by which the Trustees of the Ranganathaswami Temple at Srirangam are prohibited from placing on the forehead of the principal image in the temple a gold Namam or distinctive mark prepared by them for the purpose and from newly placing certain Tengalai Namams on elephant jhools, palanquins and vessels of the temple

(2) A petition was received by the Deputy Magistrate from certain Vadagalai residents of Srirangam on the 14th August 1893 alleging that the proposal of the Temple Trustees to fix the newly prepared gold Namam to the big idol as well as to make new Namams for jhools and other articles which before had no marks was likely to cause a breach of the peace. This petition was referred to the Inspector of Police who on the 17th August reported that the spirit of the Vadagalais was bad and that if the new Namam was fixed there was a likelihood of the breach of the peace.

The Deputy Magistrate then held an enquiry and on the 26th of September passed the order which I am asked to revise.

(3) This order directs the counter-petitioners *i. e.* practically the Managers of the Temple to abstain from fixing the disputed gold Tengalai Namam to the forehead of the big deity and from placing new Tengalai Namams on elephant jhools Nishams(flags) Kamalakadi and other articles which bear no marks unless they establish their right to do so by a decree of a competent Civil Court.

(4) To arrive at this order the Magistrate has considered whether the Vadagalais have any right in the temple and how far the placing of the new Namam is likely to injure the image, the chief contentions of the petitioners being that their rights were being interfered with and that the fixing of so large a Namam as the new one would injure the image. They also alleged that the old Namams, one

gold and one jewelled which were formerly placed on the idol's forehead were Vadagalai and not Tengalai Namams and that the fixing of the Tengalai Namam would wound their religious feelings.

The Trustees urged that the temple was a Tengalai temple and that they had a right to put Tengalai Namams where they pleased and that it was necessary to make a new Namam in this case because the old one had been tampered with by the Vadagalai archakas.

The Magistrate had found that the Vadagalais had some rights in the temple that the replacement of the old Namam by the new one would injure the image and that the former Namams were in fact Tengalai Namams but not so distinctly different from Vadagalai Namams as is the new one. He also was of opinion that the old Namam had not been tampered with.

(5) The question of the respective rights of the parties is one for the decision by a Civil Court and it is not for the Magistrate to decide which party shall go to the Court as plaintiff and which as defendant. His only duty is to preserve the peace.

In this case the petition of the Vadagalais amounted in fact to a threat that if the Tengalais were not prohibited from putting up the new Namams they the Petitioners would create a breach of the peace.

(6) It is not necessary for me to detail all the evidence adduced on either side to prove the rights of the parties in the temple. The Deputy Magistrate finds that there are as many old and permanent Vadagalai Namams in the temple as Tengalai marks and that the archakas are Vadagalais. These findings do not seem to affect the question which is whether the Temple Trustees have a right to replace an old Namam found by the Magistrate to have been as Tengalai Namam by a new one.

7. As to this it is found that the old Namam was of such a shape that the Vadagalais might have regarded it as a Vadagalai Namam. The Tengalais assert that the Vadagalai archakas have tempered with it and rounded off the outer and lower corners so that the mark has something the appearance of a Vadagalai Namam. The Deputy Magistrate could not see any such alteration. But it seemed clear enough to me at my inspection that the corners have been folded over by some one as to remove the angles and substitute a curve. It is possible that the Tengalais may have done this in order to furnish an excuse for preparing a new Namam; but it is certainly not so probable as is the theory that the alteration had been made by Vadagalai worshippers, who have, the Deputy Magistrate finds, the sole right to touch the idol and have the custody of the Namam. The new Namam is largar than the old and is of such a shape that no alteration such as has been made to the old could give it the appearance of a Vadagalai Namam. It may be that this fact and not a desire to wound the feelings of the Vadagalais influenced the Trustees in their choice of a shape for the new Namam.

(8) I cannot assent to the finding that the Vadagalais permitted the use of the old Namam because they thought it was a Vadagalai Namam. It is clearly not a Vadagalai Namam and could not have been mistaken for one by the Vadagalai Archakas who had to fix it on the forehead of the image.

(9) Nor is it easy to believe on the testimony of some Vadagalai Archakas that the fixing of the new Namam will necessarily injure the image. The Tenga-

lais are as much worshippers of the image as the Vadagalais and their feelings are likely to be wounded by any injury to the object of their worship as are those of their opponents. As Trustees, the appellants, are responsible for the image and it seems highly improbable that they would willfully injure it nor is there any *prima facie* probability that the Namam of 50 tolas weight will injure the image. The witnesses who as the Deputy Magistrate found ought to know most of this point are unfortunately Vadagalai Brahmins and interested to prevent the use of the new Namam.

(10) All the documentary evidence produced goes to show that the Tengalais have rights in the temple superior to those of the Vadagalais and if the Deputy Magistrate is right in his finding that old Tengalai Namams are in the temple about equal in number with the Vadagalai Namams, that only proves that the Tengalais have in recent years put up a large number of new Namams, for at present the Tengalai Namams largely outnumber those of Vadagalai shape. Under these circumstrnces the order pohibiting the replacing of a Tengalai Namam by a new Tengalai Namam seems to be *uncalled for and improper and is accordingly cancelled.*

(11) The Vadagalais are warned that if the action of the Tengalais in this matter is an encroachment on their rights they should go to the Civil Court to restrain the Trustees. The Superintendent of Police will be asked to state if there is any necessity to bind over the heads of the Vadagalai community to maintain the peace.

(12) As regards the new Namams to be fixed on jhools etc., the Deputy Magistrate's order may stand, as it is not desirable to allow innovations by one sect which may be reasonably objected to by the other. If the Trustees have the right to put marks on these articles for use in procession they must prove their right.

(Signed) L. C. MILLER, *Acting District Magistrate.*

14th November 1893. (True copy)

(Signed) A. KRISHNASWAMAIYAR, *Deputy Collector.*

25th November 1893—Chinna Devaraja Bhattar suspended by Trustees for disobedience and refusal to use the new Namam.

நெ. 493 ஸீல்

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜறவர்கள்.

யேட்பேஷ்க்கார் வைத்தீசுவரய்யருக்கு.

நம்பெருமாளுக்கு சாத்த புதிதாக காளது வருஷத்திய 311 நெ. உத்திறவுப்படி செய்திருந்த தங்க தெங்கலை திருமண்காப்பை சாத்தித தெரியப்படுத்தும்படிக்கான 480/1893 நெ. உத்திறவுப்படி இன்னியதினம் முறைக்காறனான அர்ச்சகம் சின்ன தேவராஜபட்டனை கூப்பிட்டு ஷெ திருமண்காப்பை பெறியபெருமாளுக்கு சாத்தும்படி சொன்னதில், திருமண்காப்பை சாத்தமாட்டேனென்றும், வாக்குமூலம் யெழுதி வைக்கமாட்டேனென்றும், சொன்னதின்பேறில் யேற்பட்ட வாக்குமூலம் 2 மகஜர் 1 ஆக 3ம் அனுப்பியிருக்கிறதாக சில விபரங்களைகண்டு உத்திறவுகோரி நீயெழுதிய காளது மீ 25௳ யுள்ள 515 நெ. அர்ஜியை படிக்கப்பட்டது.

அதிகாரியத்தார்க்கு அர்ஜியையும் அர்ஜியுடன்வந்த வாக்குமூலம் மகஜரையும் பார்வையிடப்பட்டது. அர்ச்சகம் சின்ன தேவராஜபட்டரென்பவர் நாம் அனுப்பிய உத்திரவுப்படி நீர் அவருக்கு தெரியப்படுத்தியும் கேளாமல் அலக்ஷியம் செய்ததாக தெரியவருகிறபடியால், ஷெயரை மறுஉத்திரவு கொடுக்கிறவரையில வேலையிலிருந்து சஸ்பெண்டுசெய்திருக்கிறோம். ஷெ யாருக்கு பதிலாக சாக்கார் மனுஷியனாய் அர்ச்சகம் றெங்கபட்டரை நேமித்திருக்கிறது. அவரைக்கொண்டு வேலைவாங்கி வருகிறதும்தவிர சின்ன தேவராஜபட்டரை பத்திமுடிவான உத்திறவு கொடுக்கிறவரையில் அவர் கோவிலுக்குள் பிரவேசிக்காமலிருக்கும்படி செய்வதன்னியில் ஷெ றெங்கபட்டரை கொண்டு பெருமாளுக்கு சாத்த புதசாய் செய்திருக்கிற நாமததைசாத்தி தெரிவிக்கவும். மறு உத்திரவு கொடுக்கிறவரையில் ஷெ யார் வருமானத்தை நிருத்திவைக்கவும்.

1893 ௵ நவம்பர் ௴ 25௳

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ. உத்தமநம்பி றெங்கசாமியய்யங்கார். (ஒப்பம்) கே. எஸ். ரெங்கசாமியய்யங்கார். இங்கிலீஷில் (ஒப்பம்) தே. ரெத்தினமுதலியார், இங்கிலீஷில், மானேஜர்கள்.

31st December 1893—Krishna Bhattar and Periya Devaraja Bhattar suspended by Trustees for disobedience

ரெ. 530.

ஸ்ரீரெங்கம் தேவஸ்த்தானம் மானேஜரவர்கள்.

பேட்பேஷ்க்கார் வைத்தீசுவரய்யருக்கு.

சென்ற கார்த்திகை ௴ 26௳ யில் பெரிய சன்னதியில் அர்ச்சகம் வெங்கரச்சபட்டர் குமாரர் ரெங்கப்பட்டர் தன்னுடைய பூஜைமுறையை ஒப்புகொள்ளப்போனதில் அவடமிருந்த அர்ச்சகம் பெரிய தேவராஜப்பட்டரும் கிருஷ்ணப்பட்டரும் ஷெ ரெங்கப்பட்டருக்கு பூஜை முறையை ஒப்பிவிக்கமாட்டோம் யென்று சொன்னதின்பேரில் விசாரணையில் எர்ப்பட்ட வாக்குமூலம் வகைரா 7-யும் அனுப்பியிருக்கிறதாகவும் அர்ச்சகாள் வசமிருக்கிற திருவாபரணங்களில் வித்தியாசங்களிருக்கிறதாக ரெங்கப்பட்டர் வாக்குமூலத்தினால் தெரியவருகிறபடியாலும் நாளது ஹுகும்நாமா 22—419 இந்த உத்திரவுப்படி அர்ச்சகாள் திருவாபரணங்களை ஒப்பிவிக்க வினைா ஆக்ஷேபனைசெய்து வருவதனாலே ஷெ யார் வசமிருக்கிற திருவாபரணங்களை ஜப்திசெய்து இன்றையதினம் முறைக்காரனான ஷெ ரெங்கபட்டரைக்கொண்டு கோவில் காரியங்களை பார்க்கும்படிக்கும் சில விவரங்களாய் உத்திரவுகோரி நீர் யெழுதிய நாளது டிசம்பர் ௴ 10௳ யுள்ள 535 ரெ. அர்ஜிவகையரு நடவடிக்கைகளை பார்வையிடப்பட்டது. அதுகாரியத்துக்கு அர்ஜியையும் அர்ஜியுடன்வந்த நடவடிக்கைகளையும் பார்வையிட்டதில சென்ற கார்த்திகை ௴ 26௳ யில் பெரிய சன்னதியில் அர்ச்சகமுறை வெங்காச்சப்பட்டர் குமாரர் ரெங்கப்பட்டருடையதென்று தெரியவருகிறது. ஷெ யார் முறையை ஒரு வருஷத்துக்கு கிருஷ்ணப்பட்டர் குத்தகைக்கு வாங்கியிருக்கிறதாகச் சொல்வதை ஷெ ரெங்கப்பட்டர் ஒப்புக்கொள்ளவே யில்லை. மேலும் குத்தகை தஸ்தாவேஜு நிஜமாயிருந்தால் அவசியம் ஷெ ரெங்கப்பட்டரிடம் பெதிர்நடை வாங்கியுமிருக்கலாம். ரிஜிஸ்தருமாகியிருக்கலாம். அப்படிக்கில்லையென்று தெரியவருகிறதுமன்னியில ஷெ குத்தகை பெற்றதாகச் சொல்லுகிற தேதிக்கு பிந்தின தேதிகளில் ஷெ ரெங்கபட்டருக்குள்ள முறைகளை ஷெயாரே நேரிலப் பார்த்திருக்கிறதாக ருசு யேற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஷெ கிருஷ்ணபட்டர் கொண்டாடுகிற குத்தகையை நாம் ஒரு நாளும் நம்பவேயில்லை. ஷெ கிருஷ்ணப்பட்டர் வகைரூவுக்கும் ரெங்கப்பட்டருக்கும் ஒரு வருஷகாலமாய் விரோதம் யென்பது நமக்கே நேரில் தெரிந்தவிஷயம். பெரிய பெருமாளுக்கு நீடித்த காலமாய் சாதகிவந்த தங்க தென்கலை திருமண் காப்பை ஷெ ரெங்கப்பட்டரைத்தவிர மைத்த அர்ச்சகர்கள் வடகலை திருமணாகச் செய்கிற கெட்ட யெண்ணத்துடன் அடிப்பாதத்தையும் அடிமூலை இரண்டையும் மடக்கியும் கெடுதி செய்ததை முதல்முதலில் நம்முடைய நோட்டிசுக்குக கொண்டுவந்தது. ஷெ ரெங்கப்பட்டர் அதுமுதலும் ஷெ நாம விஷயமாய் டிப்டி மேஸ்திரேட்டார் முன்பாக நடந்த விசாரணையிலும் உண்மைகளைக்கண்டு ஷெ ரெங்கப்பட்டர் வாக்குமூலம் கொடுத்துவந்திருக்கிறார். அதனாலே அவர்பேரில்

மைத்த அர்ச்சகர்களுக்கு பெரிய மனஸ்தாபம் உண்டாயிருக்கிறது. கெடுதலாய்ப்போய் விட்ட ஷை நாமத்துக்கு பதிலாய் புதிசாய் செய்யப்பட்ட நாமத்தை சாத்த ஒட்டாமல் வடகலை கம்யூனுட்டியார் தடையின்பேரில் ஷை பழய நாமம் அக்கிரமமாய் அர்ச்சகாளால் வளைக்கப்பட்டதுதான் யென்றும் அதற்காக செய்யப்பட்ட புதிய நாமத்தை பெரிய பெருமாளுக்கு சாத்துவதில் யாதொரு ஆக்ஷேபனையும் காணப்படவில்லையென்றும டிஸ்திரிக்கட்டு மேஜிஸ்திரேட்டாரவர்களுடைய சென்ற நவம்பர் ௴ 14உ யில் புரொசிடிங்குஸ் பிரகாரம் தீர்ப்பின்பேரில் அப்படிப்பட்ட புதிய நாமத்தை சின்ன தேவராஜப்பட்டர் முறையிலேயே நாம் பெருமாளுக்கு சாத்தும்படி உத்திரவு செய்து அதை அவர் மருத்துவிட்ட நிமித்தியம் ஷை யாரை சஸ்ப்பெண்டு செய்திருக்கிறது. அனதனுலே ஷை கார்த்திகை ௴ 26உ யில் முறை பார்க்க வேண்டிய ரெங்கப்பட்டருக்கு முறையை ஒப்புவிக்காமல் பெருமாள் காரியத்தை அன்றைய தினம் ராத்திரி 12 மணிவரை குந்தகப்படுத்தின ஷை கிருஷ்ணபட்டர் பெரிய தேவராஜபட்டர் இருவர்களையும் மரு உத்திரவு கொடுக்கிறவரையில் சஸ்ப்பெண்டு செய்திருக்கிறது. ஷை ரெங்கப்பட்டரைக்கொண்டே அவருடைய பூசைமுறை முதலிய உத்ஸவத்தையும் நடப்பிக்கவும். அப்படிக்கி நடத்த ஒட்டாமல் ஷை கிருஷ்ணப்பட்டர் வகையரு மென்மேலும் குந்தகம் செய்கிறபக்ஷத்தில் நீரே மேஜிஸ்திரேட்டாரவர்களிடம் தெரியப்படுத்தி போலீஸ் பந்தோபஸ்துக்கள் பெற்றுக்கொண்டு மேல்நடத்தி தெரியப்படுத்தவும். மைத்த அர்ஜியில்கண்ட திருவாபரணம் வகையரு ஜடுதி பார்க்கவேண்டிய விஷயத்தைப்பற்றி முடிவான உத்திரவு அனுப்பப்படும். முந்தி சஸ்ப்பெண்டு செய்திருக்கிற சின்ன தேவராஜபட்டரை யென்ன நடவடிக்கை நடத்தியிருக்கிறீர். அதைப்பற்றித் தெரியப்படுத்தவும். மேலே கண்டபடி ஷை கார்த்திகை ௴ 26உ யில் அர்ச்சகாளுடைய தகராரினுல் பகல் காலத்தில் பெருமாள் புறப்பாடு அட்டிப்பட்டு ராத்திரி அகாலத்தில பெருமாள் புறப்பாடு ஆகும்படி நேர்ந்திருப்பதில் நெய் வகையரு ஜாஸ்தி செலவு நஷ்டம் யெவ்வளவு கேரிட்டு யிருக்கிறதோ அதை ஷை அர்ச்சகம் பெரிய தேவராஜப்பட்டர் கிருஷ்ணப்பட்டர் இவர்களுடைய வரும்படியில் பிடித்து ஆதாயம் வைத்துத் தெரியப்படுத்தவும்.

1893 ௵ டிசம்பர் ௴ 31உ

(ஒப்பம்) உத்தமநம்பி ரெங்கசாமியங்கார். (ஒப்பம்) கெ. எஸ். ரெங்கஸாமியங்கார். (ஒப்பம்) தெ. ரெத்தினமுதலியார். மானேஜர்கள்.

29th January 1894—Remainder sent to Peshkar by Trustees in the above matters.

செ 23.

ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜரவர்கள்.

யெட் பேஷ்க்கார் வைத்தீசுவரய்யருக்கு.

அர்ச்சகம் ரெங்க பட்டர் தன்னுடைய முறையை பார்க்கும்படிக்கும் அதில் அக்கிரமமாய் பிரவேசிக்கிற அர்ச்சகம் கிருஷ்ண பட்டர் வகையரூவை சஸ்பெண்டு செய்தும் உமக்கு அனுப்பியிருக்கிற உத்திரவுகள்படி நிறவேத்திக்கொடாமல் நீர் கால தாமசம் செய்து வருகிறதாயும் தன்னுடைய முறையை தானபாராத்தனுல் மிகுந்த நஷ்டமுண்டாகிறதாகவும் தன்னுடைய முறையை தன்னை பார்க்கும்படி செய்ய உத்திறவாகவேணுமென்றும் நாளது ௴ 28 உ யில் ஷையார் கொடுத்த பிட்டிஷனை இத்துடனே அனுப்பியிருக்கிறது.

சென்ற வருஷத்திய 530 செ. உத்திறவை நீர் இதுவரையில் நிறவேத்தினதாக தெரிய வரவில்லை. அதற்கு காரணம தெரிவிப்பதுடன் ஷை உத்திறவை உடனே நிறவேத்தி சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிற சின்ன தேவராஜ பட்டர், கிருஷ்ண பட்டர், பெரிய தேவராஜ பட்டர் இவர்களை முன்னிட்ட உத்திறவுகளையெல்லாம் அவர்களுக்கு செம்மையாய் படித்து காண்பித்து அவர்களை உள்ளே பிரவேசிக்காமல் வெளியில் நிருத்தி சங்கதியை தெரியப்படுத்தவும்.

1894 ௵ ஜனவரி ௴ 29உ.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ உத்தம நம்பி ரெங்கசாமியங்கார். (ஒப்பம்) கே. எஸ். ரெங்கசாமியங்கார். (ஒப்பம்) தே. ரெத்தின முதலியார். மானேஜர்கள்.

191

31st January 1894—Trustees' order to Peshkar to direct Ranga Bhattar to do, as Cirkar servant certain festival duties with Ramaswami Bhattar and Gopalaswami Bhattar.

நெ. 27.

ஸ்ரீரெங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜர்வர்கள்.

டேட் பேஷ்க்கார் வைத்திசுவாய்யருக்கு.

நாளது தைமீ 19டயாகிய சேதிபத்தினம் அர்ச்சகம் சிங்க பட்டர் குமாரர் வரத பட்டர் இறந்துபோய்விட்டதாகவும் அர்ச்சகர்களில் 93ளுஸ்த்திய 493 நெ. உத்திரவுப்படி சஸ்பெண்டிலிருக்கிற பெரிய தேவராஜ பட்டர் கிருஷ்ண பட்டர் இவர்களுள்பட குப்பா பட்டர் நரசிம்ம பட்டர் ஸ்ரீனிவாசராகவ பட்டர் 10 நாள் தீட்டுக்காரர்கள் என்றும் ஷை 10 நாளுக்குள் 20 உயாகிய இன்றையதினம திருவள்ளூர் சிரங்கா பட்டருக்காக சின்னதேவராஜ பட்டர் முறை பார்க்கவேண்டியதாயிருந்தாலும் அவர் சஸ்பெண்டிலிருப்பதினால் தீட்டில்லாத அர்ச்சகம் கோபாலசாமி பட்டரை இன்று பூசை முறை குந்தகமில்லாமல் சர்க்கார் மனுஷியனாக வேலை பார்க்கும்படி உத்திரவு கொடுத்து வேலை பார்த்திருக்கிறதாகவும் நாளையதினம் 21உ யேகாதேசிக்கு தீட்டிலிருக்கிற ஸ்ரீனிவாசராகவ பட்டர் முறையையும் 23உ சஸ்பெண்டிலிருக்கிற கிருஷ்ண பட்டர் முறையையும் 24, 25 உகளில தீட்டிக்காரர் நரசிம்ம பட்டர் முறையையும் 21உ யேகாதேசி 25உ அம்மாவாசை 27உ தெப்பத்திருநாள் திருமுழுயும் இந்த அதிக்கப்படிகளுக்கு 3 பேர்களில்லாமல் உதஸவம் நடத்த முடியாதென்றும் தீட்டு சம்பந்தமில்லாத ரெங்க பட்டர் 1. கோபாலசாமி பட்டர் 2. ருமசாமி பட்டர் 3. இவர்களைக்கொண்டு அதிகப்படி உதஸவம் நடத்தவேண்டியிருப்பதுமன்னியில் 21—23—24—25—27—29 இந்த தேதிகளில் முறைபார்க்கவேண்டியதற்கு ஷை மூவரில் யாரைக்கொண்டாவது பார்க்கும்படி உத்திரவாகவேணும் யென்றும் இதுவிஷயமாய் யேர்ப்பட்ட வாக்குமூலம் 3யும் அனுப்பியிருக்கிறதாகவும் இவ்விவரங்களாய் நீர் எழுதிய ஜனவரிமீ 31உயுள்ள 52 நெ. அர்ஜி படிக்கப்பட்டது. அதுகாரியத்துக்கு அர்ஜி வந்த நடவடிக்கைகளையும் பார்வையிடப்பட்டது. தீட்டிலிருக்கிற அர்ச்சகரை ஆஜராகும்படி சொல்லியனுப்பினதில் பெரிய தேவராஜ பட்டர் சின்ன தேவராஜ பட்டர் ஸ்ரீனிவாஸராகவ பட்டர் நரசிம்ம பட்டர் இவர்கள் நம்பி முன்பாக ஆஜராகி அர்ஜியில்கண்டபடி அர்ச்சகம் வரதப்பட்டர் சேதிபதினம் இரந்துபோனதினாலே தங்கள் வகையறாவுக்கு 10 நாளையத்தீட்டு சேர்ந்திருப்பதாயும் அந்த தேதிகளில் யாருக்கு முறைநேரிடுகிறதோ அவர்கள் முறையை தீட்டில்லாத கோவிலில் முறைபார்க்ககூடிய இதர அர்ச்சகரான ரெங்கப்பட்டர் கோபாலசாமிப்பட்டர் ராமசாமிப்பட்டர் இவர்களைக்கொண்டு நடப்பிக்கவேண்டியதாயும் ஷை மத்தியகாலத்தில் நேரிடுகிற அதிகப்படிகளுக்கு மூன்று அர்ச்சககாளில்லாமல் நடவாதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். மேலும் 439 நெம்பர் உத்திரவுப்படிக்கு சின்ன தேவராஜபட்டரையும் 530 நெம்பர் உத்திரவுப்படி பெரிய தேவராஜப்பட்டர் கிருஷ்ணப்பட்டர் இவர்களையும் சஸ்பெண்டு செய்திருப்பதால் அவர்கள் கோவில் முறைப்பார்க்கத்தகுந்தவர்களல்ல. இன்னியதினம் முறையை சர்க்கார் ஆசாமியாக கோபாலசாமி பட்டரைக்கொண்டு நடத்தினது சரி. நாளதுமீ 21, 23, 24, 25, 27, 29 இந்த தேதிகளில் நேரிடுகிற நித்திய பூசை முறைகளை சர்க்கார் ஆசாமியாக அர்ச்சகம் ரெங்கப்பட்டரைக்கொண்டு நடப்பிக்கிறதுமன்னியில யேகாதேசி அம்மாவாசை தெப்ப உஸ்தவம் ஆறம்பம் திருமுழு இதுகளை நடக்கவேண்டிய அதிகப்படிகளுக்கு ஷை ரெங்கப்பட்டர் கோபாலசாமிப்பட்டர் ருமசாமிப்பட்டர் இவர்களைக்கொண்டு நடப்பிக்கவும் இதில் யேதேனும் தகரார் சம்பவித்தால் நீர் உடனே தெரியப்படுத்தவும். ஆசௌசத்திலிருக்கிற அர்ச்சகர்கள ஆரியபட்டவாசலுக்குள் நுழையக்கூடாதாகையால் இந்த விவரத்தை ஆரியபட்ட கொல்ல நாயக்கர்களைக்கொண்டும் கொறட்டு மணியகாறரைகொண்டும் ஜாக்கிறதையாய் பார்த்துவரும்படி திட்டம் செய்யவும்.

(ஒப்பம்) உத்தமநம்பி ரெங்கசாமியய்யங்கார், (ஒப்பம்) செ. எஸ். ரெங்கஸாமியய்யங்கார்,
(ஒப்பம்) தெ. ரெத்தினமுதலியார் மானேஜர்கள.

1894ளுஸ் ஜனவரிமீ 31உ.

5th February 1894.—Peshkar's arzi to Trustees that Ramaswami Bhattar and Gopalaswami Bhattar refused to do duty with Ranga Bhattar.

நெ. 67.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ மானேஜறவர்கள் சமூகத்துக்கு.

டேட் பேஷக்கார் வைத்திசுவாய்யர் யெழுதிக்கொண்ட அர்ஜி.

இன்று அமாவாசியை புறப்பாட்டுக்கு நாளது வருஷத்திய 27 நெ. உத்திறவுப்படி அர்ச்சகம் ரெங்கப்பட்டரை சர்க்கார் மனுஷியனாக வேலைபார்க்கச்சொல்லி உத்திறவு கொடுத்தனுப்பினதில் கோவிலில் வேலைபார்த்துக கொண்டிருக்கிற அர்ச்சகம் ருமசுவாமி பட்டரும் கோபாலசாமி பட்டரும் ரெங்கபட்டர் உள்ளேவந்து வேலையை பார்க்கக்கூடாதென்று தடைசெய்து போட்டார்கள்.

அதனால் இன்றைபதினம் நடக்கவேண்டிய மகோச்சவம் நடவாமல் நின்ற பெருமாளுக்கு மகத்தான அபசாரம் சம்பவித்திருக்கிறது மன்னியில மகோதயபுண்ணிய காலமானதால் சேவார்த்தமாக வந்த ஜனங்களால் ரூ. 200 வரையில் கிடைக்கும்படியான காணிக்கையும நஷ்டமாகி போய்விட்டது.

ஷை இரண்டு அர்ச்சகர்களும உள்ளே கூட்டம் கூட்டிக்கொண்டு யெந்த அர்ச்சகாள் வந்து சுவாமிகாரியம் நடப்பிவிக்கிறார்கள் பாரப்போமென்று கலகாஸ்பதமான காரியங்களை யெத்தினம் செய்கிறார்கள்

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ திருச்சினாப்பள்ளி சப்மேஜஸ்டிரேட்டாறவர்களுக்கும் ஸ்ரீறங்கம் போலீஸ்டேஷனுபீசறவாகளுக்கும யாதாஸ்து மூலமாய் தெரியப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன.

சமூகங்கள் விஜயஞ்செய்து நின்று போயிருக்கிற உச்சவம் நடக்கும்படிக்கும் தகுந்த பந்தோபஸ்துசெய்து குடுக்கும்படிக்கும உத்திறவாகவேணுமென்கிற சங்கதி சித்தமறிபலாவதா யெழுதிக்கொண்டேன். இது விஷயமாய் யேர்ப்பட்ட மகஜர் நாமாவை இத்துடன் அனுபபி யிருக்கிறதும் தவிர ரெங்கபட்டர் வாக்கு மூலமும் அனுப்பியிருக்கிறது.

1894ஹு பிப்பிரவரியீ 5வ.

(ஒப்பம்) வைத்திசுவாரய்யர் பேட்டேஷ்க்கார்.

6th February 1894—Ramaswami Bhattar and Gopalaswami Bhattar were suspended thereon by the Trustees.

நெ. 47.

ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மானேஜறவர்கள்.

பேட்பேஷ்க்கார் வைத்திசுவாரயயருக்கு.

இன்று அமாவாஸை புரப்பாட்டுக்கு நாளது வருஷத்திய 27 நெ. உத்திறவுப்படி அர்ச்சகம் ரெங்கபட்டரை சாககார் மனுஷியனாக வேலைபார்சச் சொல்லி உத்திறவு கொடுத்தனுப்பினதில் அர்ச்சகம ராமசுவாமி பட்டரும கோபாலசாமி படடரும் உள்ளே வந்து ஷை யார் வேலைபார்க்கக்கூடாதென்று தடைசெய்து போட்டதாகவும் அதனால் இன்று நடக்கவேண்டிய மகோத்ஸவம் நின்று பெருமாளுக்கு மகத்தான அபசாரம சம்பவித்திருக்கிறதாகவும மகோதய புண்ணிய காலமானதால் ரூ. 200 வரையில் காணிக்கை நஷ்டமாயிருக்கிறதாகவும இரண்டு அர்ச்சகர்களும் உள்ளே கூட்டம் கூட்டிக்கொண்டு கலகாஸ்பதமான காரியங்கள் செய்ய யெத்தனம் செய்கிறார்கள் யென்றும். திருச்சினாப்பள்ளி சப் மேஜஸ்டிரேட்டாறவர்களுக்கும் ஸ்ரீரங்கம் ஸ்டேஷனுபீசறவர்களுக்கும் தெரியப்படுத்திக்கொணடிருககிறதாகவும், சமூகம் விஜயஞ்செய்து நின்றுபோன உதஸவத்தை நடப்பிவிக்கும்படிக்கும் தகுந்த பந்தோபஸ்து செய்து கொடுக்கவேணுமென்றும் சில விபரங்களாய் நீா யெழுதிய பிபபிரவரியீ 5வயுள்ள 67 நெ. அர்ஜியை படிககப்பட்டது.

அது காரியத்துக்கு பெருமாளுக்கு நடக்கவேண்டிய அதிகப்படி உத்ஸவம் மூன்று அர்ச்சகாளுக்கு குறைநது நடக்கமாட்டாதென்பதை உத்தேசித்து யேறகனவே அர்ச்சகம் ராமசுவாமி பட்டர், கோபாலசாமி பட்டர் இவர்களுடன் அர்ச்சகம் ரெங்கபட்டர் கூடயிருந்து நடத்தும்படிக்கும் திட்டிவிருக்கிற அர்சசகாளுடைய நிதநியப்படி முறைகளை ஷை ரெங்கபட்டர் சர்க்கார் ஆசாமியாக பார்க்கும்படிக்கும் நம்மால் அனுப்பப்பட்டிருக்கிற 27 நெ. உத்திறவுப்படிக்கி நடக்கவொட்டாமலும் மகோதய புண்ணியகாலமும் அமாவாசையும் கூடிய தினத்தில் பெருமாளுடைய மகோத்ஸவம் நடவாமல் பலத்த அபசாரம் உண்டுபண்ணி ரூ. 200 வரையில் கிடைக்குமபடியான காணிக்கையையும் நஷ்டப்படுத்தி சன்னதிக்குள் கூட்டம் கூட்டிக்கொண்டு கலகாஸ்பதம் செய்துகொண்டிருக்கிற ஷை அர்ச்சகம் கோபாலசாமி பட்டர், ராமசுவாமி பட்டர் இவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கவேண்டியதாயிருக்தபோதிலும் அதை மன்னித்து நாளது தேதிமுதல் ஒரு வருஷத்திற்கு சஸ்பெண்டு செய்திருக்கிறது. ஷையார் இருவரையும கோவில் வேலையில் பிரவேசிக்கவொட்டாமல் வெளியில் நிருத்துகிறதுமன்னியில நேத்தியதினம் நடக்கவேண்டிய உத்ஸவம் நின்றுபோனதினால் தேவஸ்தானத்துக்கு யெவ்வளவு சாமான்கள் நஷ்டங்கள் நேரிட்டிருக்கிறதோ அதுகளை கணக்குப்பார்த்து தெரியப்படுத்தினால் அதற்கும் காணிக்கையில் நேரிட்டிருக்கிற நஷ்டத்திற்கும் தகுந்த யேர்ப்பாடு செப்

கிறதுமன்னியில் மேஜிஸ்டிரேட்டாறவர்களுக்கும் போலீஸ்தாறவர்களுக்கும் நாமும் தெரிவித்து தகுந்த பந்தோபஸ்து செய்து கொடுக்கிறோம். ஷை சஸ்பெண்டு செய்திருக்கிற இருவரை ஆரிவிட்ட வாசலுக்குள் விடாமல் தகுந்த பந்தோபஸ்து செய்யவும். அவர்களுடைய முறையை சர்க்கார் ஆசாமியாக ரெங்கபட்டரை பார்த்துவரும்படிக்கி தாக்கீது செய்யவும்.

1894ளு பிப்பிரவரியீ 6உ

(ஒப்பம்) ஸ்ரீஉத்தமநம்பி ரெங்கசாமியய்யங்கார். (ஒப்பம்) கே. யெஸ். ரெங்கசாமியய்யங்கார். (ஒப்பம்) தே. ரெத்ன முதலியார். மானேஜர்கள்.

6th February 1894—Yadast from the Trustees to the Police Inspector that the Temple worship is stopped by the Archakas.

நெ. 6.

ஸ்ரீரங்கம் போலீஸ் இனஸ்பெக்டர் அவர்களுக்கு மானேஜறவர்கள் யாதாஸ்து.

நேத்தியதினமாகிய நாளது பிப்பிரவரியீ 5உ யாகிய அமாவாசையைதினம் பெருமாளுக்கு நடக்கவேண்டிய அதிகப்படி உத்ஸவத்தை நடக்கவொட்டாமல் குத்தகப்படித்தின அர்ச்சகம் கோபாலசாமி பட்டர், ராமசுவாமி பட்டர் இவர்கள் உத்திரவுக்கு கீழ்ப்படியாத தப்பிதத்துக்கு சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டிருக்க தவர்கள் கிறமமாய் பெங்களால நேமிக்கப்பட்ட அர்ச்சகர் ரெங்கப்பட்டர் வகையருக்களை கொண்டு சுவாமி காரியத்தை நாங்கள் கிறமப்படி நடத்தவொட்டாமல் உள்க்கதவை சாத்திப்பூட்டிக்கொண்டும் அனேகம் பேர்களை கும்பல் சேர்த்துக்கொண்டு கலகம் செய்கிறார்கள். நேத்தியதினம் முதல் இன்று பகல் 2 மணி வரையில் சுவாமி காரியம் நடவாமல் குத்தகப்பட்டிருக்கிறது. ஷை இருவர்களையும அவர்களுக்கு ஒத்தாசையாக கூட்டம் கூடுகிறவர்களையும் கிறமப்படி சார்ஜ் செய்யும்படிக்கும் பெருமாள காரியம் நடத்திக்கொள்ள தகுந்த பந்தோபஸ்து செய்துகொடுக்கும்படிக்கும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

6—2—94. மானேஜர்கள்.

15th February 1894—Mr Wedderburn's petition of the trustees to the District Magistrate to bind over Archakas &c. and allow worship.

IN THE COURT OF THE DISTRICT MAGISTRATE OF TRICHINOPOLY.

The 10th day of February 1894.

Application under Section 107 of the Code of Criminal Procedure.

Petitioners:—D. Rethna Muthaliar. K. S. Rangasami Iyengar, U. Rangasami Iyengar.

1. The Petitioners are Trustees of the temple of Srirangam appointed under Act XX of 1863.

2. On the 14th November 1893, the Acting District Magistrate made the order copy of which is appended cancelling an order of the Deputy Magistrate prohibiting the affixing of a new Tengalai Namam on the head of the idol Ranganadaswami and directing the Vadagalais to apply to a Civil Court if their rights were infringed. The Vadagalais have not applied to the Civil Court up to date.

3. On the 25th November 1893, the Trustees called upon the Archaka on duty Chinna Devaraja Bhattar to affix the new Namam. He refused to obey and was suspended on the spot and ordered to leave the Temple. Upon this a crowd collected and created a disturbance. Two Trustees and a Police Inspector were present. The order was not enforced on account of the disturbance.

4. On the 10th Decembər, Ranga Bhattar, the Archaka on duty was re-

fused his turn by the other Archakas and when the Trustees wished to enforce his rights, a crowd collected and the Trustees were again defied. The Thasildar was present and the Police Inspector.

5. On the 31st December 1893 two of the Archakas Periya Devaraja Bhattar and Krishna Bhattar were suspended by the Trustees for their conduct.

6. On the 5th February, eight of the Archakas were in pollution on account of the death of a relation leaving only three who could perform service on that day (three Archakas were necessary to take out the idol). The Trustees ordered these three Archakas to do their duty.

Two of them Gopalaswami and Ramaswami Bhattar refused to co-operate with Ranga Bhattar who was ready to obey orders. Upon this the Trustees directed Ranga Bhattar and two others to perform the duty, whereupon Gopalaswami and Ramaswami Bhattar interfered and a crowd collected and the door of the inner temple was locked by Gopalaswami and Ramaswami Bhattar.

7. Upon this the Peshkar called upon the crowd to disperse and applied to the Town Magistrate for assistance.

The Police were directed to assist the Trustees.

8. The next day, the acting Police Inspector came and turned the crowd out of the inner temple and applied more Constables and asked the Town Magistrate to attend.

9. On the same day Gopalaswami and Ramaswami Bhattar were suspended for a year and ordered to leave and the order was read out in the presence of the Inspector.

This order was disobeyed with a show of force.

10. The Trustees then ordered the doors of the temple to be shut and the Police Inspector promised to send for assistance.

11. The doors of the temple remain closed as the Trustees apprehend a breach of the peace on the part of the Vadagalais.

12. The Petitioners therefore pray that the undermentioned Vadagalais may be bound over to keep the peace as being the ringleaders of the crowd and chief opponents of the Trustees in carrying out their legal duties.

1. Chinna Devaraja Bhattar.
2. Periya Devaraja Bhattar.
3. Krishna Bhattar.
4. Gopalaswami Bhattar.
5. Ramaswami Bhattar.
6. Seshiengar.
7. Savundi Singamiengar.
8. Ranga Iyengar (his son).
9. Iyyasami Iyengar.
10. P. Ranga Iyengar.
11. Tamboo Iyengar.
12. P. Desigam Iyengar.
13. Annu Iyengar.
14. Rigvedam Sami Iyengar.
15. P. Venkata Varadiengar.
16. Srinivasa Ragahava Iyengar.

(all residing at Srirangam).

(Signed) K. S. RANGASAMI IYENGAR. (ஒப்பம்) ஸ்ரீ உத்தமநம்பி ரெங்கசாமியய்யங்கார்.

(Signed) H. G. WEDDERBURN, Counsel for petitioners.

(True copy.) A. KRISHNASWAMAIYAR, Deputy Collector.

195

10th February 1894—Proceedings of the District Magistrate to issue notice to the counter petitioners on the above Petition.

PROCEEDINGS OF THE ACTING DISTRICT MAGISTRATE OF TRICHINOPOLY.

Read petition put in by H. G. Wedderburn, Barrister on behalf of the Trustees of Srirangam Temple requesting that 16 persons.

1. Chinna Devaraja Bhattar.
2. Periya Devaraja Bhattar.
3. Krishna Bhattar.
4. Gopalaswami Bhattar.
5. Ramaswami Bhattar.
6. Sesha Iyengar.
7. Savundi Singam Iyengar.
8. Ranga Iyengar (his son).
9. Ayyasami Iyengar.
10. P. Ranga Iyengar.
11. Thambu Iyengar.
12. P. Desigam Iyengar.
13. Annu Iyengar.
14. Rigvedam Iyengar.
15. Venkata Varada Iyengar.
16. Srinivasa Raghava Iyengar.

(all residing at Srirangam) noted in the margin be bound over to keep the peace under Section 107 C. C. P. Heard Mr. Wedderburn. Read this office Proceedings Dis No. 82 dated 9th February 1894 and all the papers referred to therein. The Trustees of the temple state that they attempted to get put up a Namam to one of the idols in the temple in the manner allowed by the late Acting District Magistrate and that as one or other of the Archakas (Vadagalais) disobeyed the order, they suspended two of them and appointed substitutes, but that the suspended Archakas and others refused to allow the man newly appointed to put up the Namam. They also contend that the suspended Archakas refuse to permit the worshipping to be performed by the men whom they have appointed. Petitioners allege that a breach of the peace is likely to occur in consequence. The Acting District Magistrate resolves to call on the 16 persons noted in the margin to appear on Monday the 12th day of February 1894 at 2 o'clock in the afternoon and show cause why they should not be bound over to keep the peace.

(Signed) J. ANDREW, *Acting District Magistrate* 10—2—94

(True copy). (Signed) A. KRISHNASWAMAIYAR, *Deputy Collector.*

10th February 1894—Notice to the counter-petitioners under Section 114 C. P. C

Notice under Section 114 C. P. C

Whereas it has been made to appear to me by credible information that you refuse to allow the Trustees of the Srirangam Temple to cause to be put up a Namam as directed by the late Acting District Magistrate, and that you refuse to allow the said Trustees to have the worship performed by Archakas appointed by them, and that a breach of the peace is likely to be caused in consequence.

You are hereby required to attend in person at the office of the Magistrate of the District on the 12th day of February 1894 at 2 o'clock on the afternoon to show cause why you should not be required to enter into a bond for Rupees 200 and also to give 2 sureties in the sum of Rs. 200 each, that you will keep the peace for the term of 3 months.

Trichinopoly District Magistracte's Office 10—2—94.

(seal) (Signed) J. ANDREW, *Acting District Magistrate.*

(True copy) (Signed) A. KRISHNASWAMAIYAR, *Deputy Collector.*

15th February 1894—Proceedings of the Acting District Magistrate of Trichinopoly under Section 144 Criminal Procedure Code, prohibiting Archakas &c from interfering with the Trustees' orders in carrying on worship.

PROCEEDINGS OF THE ACTING DISTRICT MAGISTRATE OF TRICHINOPOLY.

Mis. Case No. 2 of 1894, dated 15th February 1894.

Despatched 16th February 1894, under Section 144 Cr. P. C.

Read-Proceedings of late Ag. District Magistrate, reference on current No. 511 M. dated 14th November 1893, and papers referred to therein.

Also Proceedings of Ag. District Magistrate Dis. No. 82 M. of 1894 dated 9th February 1894, and papers connected therewith. Also application under Section 107 C. C. P. presented by Mr. Wedderburn, barrister on behalf of the three Trustees of the Srirangam Temple, requesting that the following Archakas, and their supporters (the remaining counter-petitioners) be bound over to keep the peace.

1. Chinna Devaraja Bhattar.
2. Periya Devaraja Bhattar.
3. Krishna Bhattar.
4. Gopalaswami Bhattar.
5. Ramaswami Bhattar.
6. Sesha Iyengar.
7. Savundi Singam Iyengar.
8. Ranga Iyengar.
9. Ayyaswami Iyangar.
10. P. Ranga Iyangar.
11. Thumbu Iyangar
12. P. Desigam Iyangar.
13. Annu Iyangar.
14. Rigvedam Sami Iyangar.
15. P. Venkata Varada Iyangar.
16. Srinivasa Ragava Iyangar.

Read also records of enquiry on that application, viz. in addition to the papers above quoted–(*a*) Deposition of Vaithisvra Aiyar, Temple Peshkar given on behalf of the petitioners, and (*b*) that of the Srirangam Police Inspector, examined as Court witness, and (*c*) documents filed by Petitioners Exhibits A to OO, and (*d*) documents filed by counter-petitioners' Exhibits 1 to XXIII, and (*e*) notice calling on counter-petitioners to show cause why they should not be bound over.

Also copy of Taluk Magistrate's report regarding the closing of the Temple received with endorsement of Headquarters Deputy Magistrate No. 197 dated 10th Instant.

Also Police Occurrence report on the same subject.

Heard Mr. Wedderburn on behalf of petitioners, and the Honorable Mr. Sankara Nair and Mr. Kuppusami Iyangar on behalf of counter-petitioners.

2. To make matters plain, it is desirable to give here a short history of the dispute. For a long time there have been disputes between the Tengalai and Vadagalai Brahmans of Srirangam. The Archakas (counter-petitioners) represent the Vadagalai faction, and broadly speaking for the purpose of these Proceedings the Trustees (petitioners) represent the Tengalais.

3. Some months ago the Tengalais wished to affix a new Tengalai Namam to the forehead of the chief image. If this the Vadagalais objected on the ground that the prepared Namam was of such a size as would injure the idol, and that in any case a Vadagalai, and not a Tengalai Namam should be affixed. They also petitioned the Headquarters Deputy Magistrate to restrain the Tengalais from affixing the Namam in question. The Deputy Magistrate after an exhaustive enquiry,

issued an order as prayed for under Section 144 C. C. P. On appeal the late Ag. Dt. Magistrate came to the conclusion that the existing Namam was not as contended by the Vadagalais a Vadagalai Namam, that the Tengalais have rights in the temple superior to those of Vadagalais, and cancelled the order of the Deputy Magistrate and referred the Vadagalais to a Civil Court in case the action of the Tengalais was an encroachment on their rights.

4. Since then the Trustees have attempted to have the new namam, affixed by the Archakas who have disobeyed their orders and have refused to affix it or allow it to be affixed. Without going into the details of the disputes of the past weeks, it is enough to state here that the Trustees suspended Archaka Chinna Devaraja Bhattar (No. 1) for refusing to put on the namam, and that they then suspended Archaka Periya Devaraja Bhattar (No. 2) Krishna Bhattar (No. 3) for obstructing Archaka Ranga Bhattar who attempted to put on the Namam under orders of the Trustees. The Archakas contend that this man was not entitled to perform any of the ceremonies as he had leased out his Archaka rights to the others. The Trustees deny this, and say it was the turn of Ranga Bhattar to perform the worship. Then the Trustees suspended Archaka Gopalaswami Bhattar (No. 4) and Ramaswami Bhattar (No. 5) for refusing to help Ranga Bhattar to carry the idol, and for collecting a crowd in order to offer physical obstruction. Some questions were put to the Peshkar in cross-examination to show that these men were not suspended in the manner alleged, but I am satisfied that they were suspended, nor is it material as to whether the details of the suspensions are all correct, for admittedly the Archakas received a notice from the Trustees (in reply to one sent by them complaining that the Trustees would not allow them to perform the worship) on the 10th in which it was stated that the Archakas were all suspended. The Archakas also broadly dispute the right of the Trustees to suspend them without the interposition of a Civil Court and on the ground that the order to affix the Namam was improper. Hence the details of the suspension are not very material. The doors of the inner shrine, as well as that of the place where the jewels required for the daily use of the image are kept are in charge of the Archakas who keep the keys thereof. The doors of the outer gates are in charge of the Trustees, as well as the boxes containing the other jewels—though Archakas have the right of sealing such boxes. The result of all these disputes is that for some days past no worship has been performed, as the door of the inner shrine containing the image is kept locked by the Archakas, while the outer doors are kept locked by the Trustees. Thus egress and ingress are alike put a stop to. The result is that it has been necessary to keep an extra police force there to keep the peace; each side being evidently prepared to offer active resistance to any action taken by the other.

5. About a week ago an application was presented asking me to go to the Srirangam Temple and by my presence there, endeavour to have the worship properly performed. This I declined to do. It is not the business of a Magistrate to mix up in disputes–of a more or less intricate nature regarding the internal arrangements of a Temple. Such disputes may properly form the subject of a civil suit. Subsequently however the present application was made on the ground that a breach of the peace was likely to occur if some order was not issued. Accordingly —as prayed—I issued an order calling on the counter-petitioners to show cause why they should not be bound over under Section 107 C. C. P. On appearing the Ar-

chakas contended that they were not parties to the Proceedings of the late Ag. Dist. Magistrate and are consequently not bound by it. They also dispute the right of the Trustees to suspend them, and contend that the Namam should be a Vadagalai Namam and that the one insisted on by the Trustees would injure the image, and that the action of the Trustees in ordering the new Namam is improper, and any order of suspension by them would be invalid. They express their willingness to abide by any decree of a Court declaring the kind of Namam that should be put on.

6. There is no doubt that a substantial question of right is at issue between the parties, 1st as to whether the Namam is a proper one, and 2nd as to whether the order of suspension is valid. Orders passed by a Magistrate are not, and cannot be, final on such matters. But it appeared to me on considering all these contentions that Section 107 C. C. P. would not be applicable, and would further be ineffectual. This Section applies when a person is (1) likely to commit a breach of the peace, or (2) is likely to do any wrongful act that may occasion such breach. The Archakas here are not alleged to meditate committing a breach of the peace. Their action is passive refusing to allow, what they contend to be, a wrongful act to be committed by the Trustees. In fact it would be the action of the Trustees that might be likely to cause a breach of the peace in trying to enforce the putting on of the new Namam. If it was alleged that they meditate committing a "wrongful act," that would be begging the whole question in dispute, and if they were prosecuted, a conviction could scarcely be upheld unless it were affirmatively proved that the new Namam was a proper one or that the Archakas were bound in law to carry out the orders of the Trustees. But these are the whole points in issue. Moreover it has to be remembered that there is at present no restraining order under Section 144 C. C. P. The only restraining order under Section 144 C. C. P. was that passed by the Deputy Magistrate, and the Proceedings of my predecessor simply cancels that order—it does not in itself legally restrain any one from doing any act under Section 144 C. C. P. I therefore on the first day of hearing intimated that I would proceed under Section 144 C. C. P. and not under Section 107 C. C. P. This did not prejudice either party, as I had intimated to a number of them who were present when the application was made that the main question I would consider was the right of the Trustees to suspend the Archakas, and the remedy of the latter against wrongful suspension. Further the arguments lasted over to the next day and so counter-petitioners have not suffered materially by the change in procedure.

7. The state of things satisfies me that action under Section 144 C. C. P. is desirable. It is true, as already stated, that I, as Magistrate, am not concerned as to the rights of one side or the other. Each side has persistently refrained from carrying the dispute to a Civil Court, the only Court that can properly set such disputes at rest, and whether that reluctance on each side to go to a Civil Court arises from a wish to avoid expense, or to a wish to avoid having to appear as Plaintiff or Petitioner and so having to bear the onus of proof, is immaterial. It is therefore not desirable under the peculiar circumstances of this dispute that a Magistrate should intervene with the object of having the performance of worship facilitated by one side or the other. But it is desirable that there should be some speedy remedy in order to avoid risk of riots, for the Police cannot be indefinitely kept watching the Temple gates to the detriment of their other duties.

197

8. It now remains to be seen what order should issue. The Namam not having been affixed, should I issue an order to the Trustees to refrain from putting it on until they obtain a Civil Decree in favour of a Tengalai Namam? or should I order the Archakas to refrain from offering obstruction to the Trustees in having it put on. It is necessary to see what prima facie, are the rights and powers of the Trustees. A mass of documentary evidence has been put forward, by the Trustees to show that they have the power to suspend Archakas and that if any order of suspension is improper, the remedy of the Archakas is by Civil suit for redress. One ruling is quoted to this effect. The Archakas contend that if the Trustees want to suspend an Archaka, and if that order is improper, or if the Archakas consider it to be so, the Trustees should obtain an order of a Civil Court. These people do not stand each other in the simple relation of master and servant. The Archakas have peculiar privileges. Their office is hereditary, and they alone—and not the Trustees—can touch the image and perform the worship. But though the office is hereditary it does not follow that the Trustees may not have power to suspend them, leaving them to such redress in a Civil Court if the suspension is improper, just as a Divisional officer has power to dismiss a village servant (even though he holds office by virtue of hereditary right) whose remedy lies by way of appeal. Taking all the documentary evidence, I find that the Trustees have prima facie shown that they have the right to suspend Archakas, and that the remedy of the latter is to seek redress in a Civil Court. This is not intended as an absolute decision as to the rights and powers of the Trustees,—that is for a Civil Court—nor do I find it necessary to decide whether their order of suspension must be made in good faith. In the present case—although the Archakas may not have been actual parties to the Proceedings before the late District Magistrate—it is obvious that the orders of the Trustees to put on the new Namam and in suspending the Archakas, are not manifestly—in the face of it—improper orders, for after an elaborate enquiry the late District Magistrate came to a decision in their favour as to the sort of Namam that should be put up: I therefore think it necessary to restrain the Archakas from obstructing the Trustees. If the action of the Trustees is improper, the Archakas can go to a civil court for an injunction to restrain them. Both parties have had ample time to consider what they should do.

9. I hereby order as follows under section 144 C. C. P. Archakas Chinna Devaraja Bhattar (1) Peirya Devaraja Bhattar (2) Krishna Bhattar (3) Gopalaswami Bhattar (4) and Ramaswami Bhattar (5) are hereby directed to abstain from performing or attempting to perform the duties of Archaka in the Srirangam temple until permitted to do so by the Trustees. The above named Archakas and the other Archakas mentioned in these proceedings are hereby directed to abstain from offering any obstruction or resistance to the putting on of the new Namam by order of the Trustees by Ranga Bhattar or other Archakas already appointed or that may be hereafter appointed by the Trustees, and all the Archakas mentioned are directed to abstain from offering any obstruction or resistance to the performance of the temple worship by the Archakas appointed or hereafter to be appointed by the Trustees. The Archakas who have the keys of the door of the inner shrine and of the door of the inner room containing the jewels in charge of the Archakas are hereby directed to open or cause to be opened such doors when ordered to do so by or by order of the Trustees, for the performance of the temple worship by Archakas appointed or to be appointed by the Trustees. The other

counter-petitioners and the public in general are likewise directed to abstain from offering any obstruction or resistance to the putting on of the Namam by Archakas already appointed or to be appointed by the Trustees and from offering any obstruction or resistance to the performance of worship by such Archakas.

10. Any one disobeying this order will be liable to punishment under Section 188 I. P. C.

11. I think it necessary to draw the attention of all concerned—Tengalais and Vadagalais alike—to the provisions of Section 141 clause (4) last part of the I. P. C. If one side thinks that the other is causing any wrong—by act or omission—their course is to appeal to a civil or criminal court. Any attempt to enforce "any right or supposed right" by an assembly of 5 or more will render them liable to the provisions of this section.

12. The orders contained in these proceedings will remain in force for 2 months from this date. If however, the Archakas obtain an order or injunction of the civil court restraining the Trustees from putting up the Namam or from carrying out any order of suspension, the counter petitioners can apply to the District Magistrate with a view to a reconsideration of the orders passed in these Proceedings.

(Signed) J. ANDREW, *Ag. District Magistrate.*

(True copy) (Signed) A. KRISHNASWAMAIYAR,
for Ag. District Magistrate.

To, The Superintendent of Police, Headquarters Deputy Magistrate, Town Sub Magistrate, Thasildar Magistrate, and Police Inspector, Srirangam.

17th February 1894—Deposition of Ranga Bhattar to Trustees that he will obey all commands

1894ஹு பிப்ரவரிமீ 17உ ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ மானேஜரவர்கள் முன்பாக ஷை தேவஸ்தானம் அர்ச்சகம் றெங்கபட்டர் யெழுதிவைத்த வாக்குமூலம்.

நான் தங்களுடைய வருதிப்படிக்கி யென்னுடைய பூஜை முறைகளை செய்வதிலும் தங்களுடைய உத்திரவுப்படி பெரிய பெருமாளுக்கு செய்திருக்கிற புதிய தெங்கலே நாமத்தை சாத்துவதிலும் யென்னுல் யாதொரு அப்பியந்திரமுமில்லே. ஷை நாமத்தை பெரிய பெருமாளுக்கு சாத்துவதினுல் யாதொரு பாதகமுமில்லே.

படிக்கக்கேட்டேன் சரியாகயிருக்கிறது.

(ஒப்பம்) றெங்கபட்டர்.

17th February 1894—Deposition of Kuppa Bhattar to the same effect.

1894ஹு பிப்ரவரிமீ 17உ ஸ்ரீறங்கம் தேவஸ்தானம் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ மானேஜர்கள் முன்பாக ஷை தேவஸ்தானம் அர்ச்சகம் சிங்கபட்டர் குமாரன் குப்பாபட்டர் யெழுதிவைத்த வாக்குமூலம்.

நாளது மாசிமீ 7உயாகிய இன்றையதினம் பெரிய கோவிலில் யெனனுடைய முறை. நான் தங்களுடைய வருதிப்படிக்கு யென்னுடைய கிறமப்படி பூஜை முறைகளை செய்வதிலும் தங்களுடைய உத்திரவுப்படி பெரிய பெருமாளுக்கு செய்திருக்கிற புதிய தெங்கலே நாமத்தை சாத்துவதிலும் யெனக்கு யாதொரு அம்பியந்திரமுமில்லே. ஷை நாமத்தை பெரிய பெருமாளுக்கு சாத்துவதினுல் யாதொரு ஆசேபணையுமில்லே.

படிக்கக்கேட்டேன் சரிதான்.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ அர். குப்பாபட்டர்.

3rd March 1894—Similar deposition by Kuppa Bhattar.

1894ஆம் மார்ச்சு மீ 2உ ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானம் ம-ள-ள-ஸ்ரீ மானேஜரவர்கள் முன்பாக. அர்ச்சகம் குப்பாபட்டர் யெழுதிவைத்த வாக்குமூலம்.

நான் மாசி மீ 21உ பெரியசன்னதியில் அர்ச்சகம் முறை யென்னுடையது. நாளையதினம் பெருமாளுக்கு யேகாதசி உத்ஸவமானபடியால் பெருமாள் பகல் 10 மணிக்குள் புறப்பாடுசெய்தருளி சீக்கிரத்தில சன்னிதானமல்லாத இதர முறை அர்ச்சகம் வெங்கபட்டர், ராமபட்டர் இவர்களை வைத்துக்கொண்டு சுவாமிகாரியம் நடத்துவேனாகவும்.

(ஒப்பம்) ஸ்ரீ. அர். குப்பாபட்டர் படித்துப்பார்த்தேன்.

14th March 1894—Mr. Burton's petition to the District Magistrate to revise the above proceedings of 15-2-94.

THE DISTRICT MAGISTRATE TRICHINOPOLY.

Memorandum of Criminal Revision Petition under Section 144 Criminal Procedure Code.

Petitioners :—

Chinna Devaraja Bhattar.	Ayyasami Iyengar.
Periya Devaraja Bhattar.	P. Ranga Iyengar.
Krishna Bhattar.	Thumboo Iyengar.
Gopalaswami Bhattar.	Desiga Iyengar.
Ramaswami Bhattar.	Annu Iyengar.
Sesha Iyengar.	Riguvedam Sami Iyengar.
Savundi Singamiengar.	P. Venkata Varada Chariar.
Ranga Iyengar.	Srinivasa Ragava Iyengar.

The petitioners above named beg to present this humble petition on the order of this Honourable Court dated 15th February 1894 M. C. 2/94 and pray that it may be rescinded for the following among reasons.

1. Because the order in question is passed when there was apparently no necessity.

2 Because Section 144 C. P. C. does not apply to interdict the hereditary Archakas of the Temple from exercising their lawful rights and object to doing what is improper, irreligious and against the longstanding custom.

3. Because your honour has entered into and decided questions of a civil nature.

4. Because your honour has ordered the fixing of the new Namam which is purely a question of ritual and is against the agreement among the Archakas.

5. Because your honour's order is in contravention of the Judgment of the High Court in second Appeal No. 1782 of 1891.

6 Because your honour has not recorded any finding as to whether the details of the suspension were correct, true and lawful.

7. Because your honour's order has practically deprived petitioners 1 to 5 of their possession of the inner shrine and of the rights to the keys thereof and also the jewels box and because their possession could be disturbed only under chapter XII of Criminal Procedure Code, if at all and not by any order under Section 144.

8. Because your honour having found that the action of the Trustees tended to provoke a breach of the peace, they should have been bound over.

9. Because the change of procedure adopted by your honour from Section 107 to section 144 has materially prejudiced them (petitioners.)

10 Because in the face of your honour's finding that it is not for the Magistrate to facilitate performance of worship, the order in question need not have been passed.

11. Because your honour having acknowledged that the Archakas have peculiar privileges and being the sole authority in matters of rituals your honour need not have maintained the order of suspension, on the analogy of Kurnam.

12. Because Act XX of 1863 does not give Trustees any power to suspend Archakas.

13. Because the order that Archakas should obey the Trustees will lead to many irreligious acts being committed in the Temple and will lead to dangerous consequences.

14. Because your honour's order is in the nature of a perpetual injunction which is not legal.

15. Because the effect of your honour's order is irrevokable and such an order cannot be passed under section 144 C. P. C.

14—3—94. (Signed) W. BURTON, Counsel for Petitioners.

20th March 1894—The above petition dismissed.

PROCEEDINGS OF ACTING DISTRICT MAGISTRATE TRICHINOPOLY

Dated 20—3—1894.

Mis, case No. 3 of 1894.

Read proceedings of this Court dated 15—2—94 in Mis. case No. 2 of 1894. Read also petition presented by Mr. Ragaviah Burton! Barrister-at-Law, requesting this Court to modify or revoke the orders contained in the above proceedings for the reasons stated in the petition.

Heard counsel for the Petitioners.

Having heard the arguments, and considered all the facts, the Ag. District Magistrate sees no reason to modify or cancel his former orders. The petition is accordingly dismissed.

20—3—94 Signed. J. ANDREW, *Ag. District Magistrate.*

30th March 1894—Mr. Brown's Criminal Revision Petition to the High Court in the above proceedings.

MEMORANDUM OF CRIMINAL REVISION PETITION. BEFORE THE DISTRICT MAGISTRATE OF TRICHINOPOLY.

Mis. case No. 2 of 1894.

Before the High Court of Judicature at Madras Criminal Revision Petition No. 176 of 1894.

Before the Dt. Magistrate.	Before the High Court.
1. Periya Devaraja Bhattar. 2. Chinna Devaraja Bhattar. 3. Krishna Bhattar. 4. Gopalaswami Bhattar. 5. Ramaswami Bhattar. 6. Sesha Iyengar. 7. Savundi Singamiengar. 8. Ranga Iyengar. 9. Ayyasami Iyengar. 10. P. Ranga Iyengar. 11. Thumboo Iyengar. 12. Desigam Iyengar. 13. Annu Iyengar. 14. Rigvedam Samiengar. 15. P. Venkata Vardachariar. 16. Srinivasa Ragaviengar.	} Counter Petitioners. Petitioner.

The petitioners above named beg to present this Criminal Revision Petition to the High Court of Judicature at Madras against the order of the Dt. Magistrate of Trichinopoly dated 15th February 1894, on the following among other grounds.

1. Because no case under section 144 has been made out.

2. Because the District Magistrate found that if any breach of the peace was likely, it would be likely to result from the proposed action of the Trustees and not of the present Petitioners

3. Because the Trustees have not proved that their proposed action was lawful or that they had authority to suspend the Archakas

4. Because the District Magistrate has not found that there was any intention on the part of the persons against whom his order was made to cause a breach of the peace or any danger of any breach of the peace or any disturbance likely to be caused by them.

5. Because notice was given only of an application under Section 107 which application was dismissed and no order under Section 144 should have been made.

6. Because if the District Magistrate considered that there was reason to make an order under Section 144, he should have given the usual notice to show cause against it or at least granted the short adjournment asked for by the present petitioners Vakil to enable them to meet the case.

7 Because in any view the District Magistrate's order is too wide and much of it is obviously unnecessary.

30—3—94 (Signed) K. BROWN, Counsel for Petitioners

8th April 1894—High Court Proceedings against the above petition.

IN THE HIGH COURT OF JUDICATURE AT MADRAS.

Wednesday the 8th day of April One thousand eight hundred and ninety four.

PRESENT :—

The Honorable Sir Arthur J. H. Collins Kt, Chief Justice.

and

The Honourable Mr. Justice Parker.

Criminal Revision Case No. 176 of 1894

(Criminal Revision petition No. 80 of 1894).

1. Periya Devaraja Bhattar.
2. Chinna Devaraja Bhattar.
3. Krishna Bhattar.
4. Gopalaswami Bhattar.
5. Ramaswami Bhattar.
6. Sesha Aiyangar.
7. S. Singam Aiyangar.
8. Ranga Aiyangar.
9. Ayyasami Aiyangar.
10. R. Ranga Aiyangar.
11. Thambu Aiyangar.
12. Desika Aiyangar.
13. Annu Aiyangar.
14. Rigvedam Sami Aiyangar.
15. Venkatavarada Aiyangar.
16. Srinivasa Raghava Aiyangar.

} Petitioners. Counter Petitioners.

1. Ratna Mudaliar.
2. K. Rangasami Aiyangar.
3. W. Rangasami Aiyangar.

} Counter Petitioners. Petitioners.

Petition under Section 435 and 439 of the Cr. P. C. praying the High Court to revise the Proceedings of the Acting District Magistrate of Trichinopoly dated 15th February 1894 possession Miscellaneous Case No. 2 of 1894.

This petition coming on for hearing, upon perusing the petition and the records submitted in accordance with the order of this Court dated 5th April 1894 and upon hearing the argument of Mr. E. Norton for Mr. K. Brown counsel for the Petitioners and of Mr. H. G. Wedderburn counsel for the Counter Petitioners the Court made the following order.

We see no reason to entertain this revision petition as the order under Section 144 Cr. P. C. has now expired. It was merely a temporary order passed by the District Magistrate for the maintenance of the Public peace and Public order.

(By the Court) (Signed) A. F. FORBES,
(True copy) *Deputy Registrar Appellate side.*

Head Peshkar's deposition in the Sesharaya Mantapam Thiruman dispute 14th April 1894.

IN THE COURT OF THE Ist CLASS MAGISTRATE OF ARIYALUR DIVISION. Calendar No. 10 of 1894

Deposition of 10th witness for Prosecution. Name—Vythesuvara Iyer. Father's Name—Subbaraya Iyer. Head Peshkar Srirangam Temple. Camp. Thoramangalam. Dated 14—4—1894. Solemnly affirmed in accordance with the provisions of Act X of 1873.

I am the Head Peshkar Srirangam Temple. I know my predecessor Appasami Iyer. I have seen his signatures often in the old records of my office. I have often seen his initials. Exhibit B is the list of Namams. I find the initials of Appasami Iyer in it. It shows it was prepared on 1st September 1863. I know the signature of D. Periyasami Mudaliyar who was the Trustee of the Srirangam Temple in 1863. I was his private clerk for about ten years. I have often seen him write and sign. I know his signature. Exhibit C dated 15th September 1863 is signed by him. Appasami Iyer and Periyasami Mudaliyar are dead and gone. Exhibits B and C were in the records of my office. They were kept there. I produced them before the Deputy Magistrate Trichinopoly in the late Namam case. I am the Peshkar of the Temple for the last 9 years. I know Sesha Rayar Mantapam and the Dasa Avatars in it. 2 or 3 of them had Thilakams and 6 or 7 have Tengalai Namams. None of them had Vadagalai Marks. I noticed them while showing European Gentlemen over the place. The Namams have now been tampered with from the night of 3rd October. On the morning of 4th October last on information received I went there with Police Inspector and others and found them tampered with. I had seen Tengalai Namam 20 days previously.

——I was never dismissed or suspended. I was twice on leave. I was not present when Mr. Syed Kadir Padsha inspected the Temple. He inspected the Temple twice or thrice. My appointment is in the gift of the Trustees, who are

conducting the prosecution in this case from the Temple funds. I don't know if the committee have authorized such expenditure. I know nothing about the contents of Exhibits B and C. In Exhibit C, I don't know whose signature the Telugu one is. One Sri Parasara Sudarsana Bhattar is now alive, I don't know if he was a Trustee in 1863.

He is not a Trustee now. One Venkatarayer Deputy Peshkar is now sick. I don't know it if he was employed in 1863 in the Temple. He was examined as a witness before the Deputy Magistrate Trichinopoly. As far as I know none of the clerks employed in 1863 are alive now. *By the complainant's Vakil*, Exhibit D is an order dated 16th August 1863 and it is signed by the late Periyasami Mudaliyar. It is also signed in some other languages. Re—The expenses of the Prosecution are borne from the Temple funds, as Sesharayer Mantapam a part of the Temple has been damaged. There are three Trustees now and of these 2 are Tengalais and 3rd is Rethna Mudaliyar a sivite. All the three have sanctioned this Prosecution. *To Court.* I don't know the marks in Ramaswami Temple. I never went into the Temple. I had no occasion. It is in charge of Vadagalais. Read in Tamil and acknowledged correct. (ஒப்பம்) வைத்தீசுவரய்யர்.

(Signed.) A. SHUNMUGASUNDRAM, Deputy Magistrate.

21st May 1894—Proceedings of the Deputy Magistrate convicting nine Vadagalais for mischief to Tengalai Mark in Sesha Rayer Mantapam

IN THE COURT OF THE DEPUTY 1st CLASS MAGISTRATE OF ARIYALUR.

File case No. 17 of 1894.

Calendar case No. 10 of 1894.

JUDGMENT.

Name of the Accused:—

1. Ettiyapuram Krishna Iyangar.
2. Puliyur Krishna Iyangar,
3. Murichampettai Krishna Iyangar.
4. Seshathri Iyangar.
5. Manalur Sesha Iyangar.
6. Varatharaja Iyangar.
7. Sunder Iyangar.
8. Motta Kuppana Iyangar.
9. Gopala Iyangar,
10. Srinivasa Thatha Charri.
11. Rangasawmy Iyangar Vadugur.
12. Singam Iyangar.
13. Kumbanatham Rangasawmy Iyangar.

Offence:— Rioting, being members of an unlawful assembly and mischief Sections 147, 143 and 426 Indian Penal Code.

"Finding":— 2nd and 6th accused not guilty and the rest guilty.

"Sentence":— 2nd and 6th acquitted and set at liberty Section 258 Criminal Proceedure Code and 7th and 8th accused persons to simple imprisonment till the rising of the Court and to pay a fine of Rs. 5 each in default further simple imprisonment for 15 days and 1st, 3rd, 4th, 5th, 9th, 10th, 11th, 12th & 13th to rigorous imprisonment for 3 months and to pay a fine of 500 Rs. each in default 6 months further rigorous imprisonment

This case and calandar case No. 9 of 1894 disposed of to day are well known as counter or cross cases between the Iyangars of Srirangam. The two cases were transferred to the file of this Court for disposal by the District Magistrate in his proceedings disposal No. 104/M dated 20—2—94.

2. Near the Town of Trichinopoly is situated an island surrounded by the Cauvery ‑d the Colaroon and on this island is the town of Srirangam with a very large and ancient ‑ishnu temple dedicated to Sri Ranganadaswamy. The temple with all its endowments and

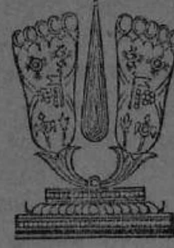
enormous revenue appears to have been specially created for the benefit of Iyangars who are the chief residents of Srirangam and who are everything and anything in the temple.

3. These Iyangars are divided into two sects Tengalai and Vadagalai (or as Europeans understand them as Y mark & U mark Brahmin respectively) only in religions matters. The simplest way to identify them is that the man who wears a bottom to his mark on his forehead is a Tengalai and the man who wears no bottom is a Vadagalai as.

Tengalai.

and

Vadagalai.

4. Socially both these sects are equals they are relatives and friends, they intermarry and they inter-dine but they differ in their religious ceremonials and prayers and more particularly in their marks on their foreheads. They are relatives and friends as far as they can be and as long as they can be, but the moment a slightest controversy or dispute regarding their particular faith arises, they are only too ready to take up sides and to counterswear and fight as hard as they can and as hard as the circumstances may require. When their religious frency or fenaticism is excited their weapon of fight is not the sword, as they are a very intelligent class of people, but unlawful assemblies and riots and subsequent scenes in Courts of law with all their lowcunning, trickery, and hard swearing.

5. The above are necessarily general remarks warranted by the evidence on record. No one will be able to sit in Judgment between these people unless he has some idea of the history of their disputes from the very beginning. This can be easily obtained by a perusal of the able and lucid Judgment of Mr. Pennington, the then District Magistrate of Trichinopoly delivered in 1874 (Exhibit F). This is the recent record available giving as a reliable account of the disputes between these two sects of people.

6. From this elaborate Judgment it will be seen that earliest record of the fights between Tengalais and Vadagalais dates from 1803, almost from commencement of the British rule in these parts though there is reason to believe that they must have existed long long before almost from the very beginning of the temple which appears to be about 400 years old.

7. The first in order of time is the Judgment of Mr. Latham the Zillah Judge of Trichy delivered in 1808 (Exhibit G). This document Mr. Peninghton very properly calls it is the magna charta of Tengalais. It declares that "the Tengalais are confirmed" in their superiority over the Vadagalais of Srirangam and are declared the dictators in all the ceremonies to be performed to the Swamies therein.

8. There are many Judgments Civil and Criminal and various proceedings, orders, and proclamations by several Judges and Magistrates (most of them filed by both parties in these two cases,) too numerous to be commented upon here as they extend over a period of nearly a century. They all show that from the beginning to the last these Iyengars never missed an oppurtunity to break the peace or to threaten to break it and that Magisterial and Police interference was often called for. They never spared a new District Magistrate without getting from him some order or other. Their tendency appears to have been to avoid Civil Courts as much as they can and to fight and to rush to Magistrates for speedy Justice. The peculiarity whenever they went to the authorities for aid, is that the applicants were the very persons who threatened to peace and that the Magistracy had to act not consistently, but as occasion required.

9. The temple at Srirangam is under the control of the Pagoda committee who ap point 2 of the Managers or Trustees, the third being one of the stalathars (of course Iyengar who hold office for one year and then vacate in favour of the next. The 3rd is called the

tation trustee. These three trustees or managers conduct the affairs of the temple with several subordinates under them, mostly Iyengars of both the sects. The present trustees are D. Ratna Mudaliar a sivite, Rangasawmy Iyengar a Tengalai man and 3rd Uthama Nambi Rangasami Iyengar also a Tengalai man.

10. The above remarks are indispensably necessary for the proper understanding of both the counter cases which form the subject of present trials.

11. The present case No. 10 is the one brought by Tengalais against Vadagalais in a religious or sectarian dispute like this, in which religious frency blinds the people. One task of appreciating the evidence is not an easy one, but still we must do our duty as best as we can.

12. In this case 13 accused persons (Vadagalai) are charged under section 143, 147 and 426 Indian Penal Code. The complainant and Prosecution 1st witness Srinivasa Iyengar a Tengalai man calls himself an yethooly or temple policeman whose duty it is to watch and protect the temple properly and to go night rounds in the precincts of the temple to prevent thefts. He says that on the night of 3rd October last or rather on the morning of 4th at about 3 A. M he and 3 other yethoolies like himself and a temple peon and a kavalgar were going night rounds inside the temple and that they observed some light in, and heard some noise from the Sesha Rayer mantapam which, it must be remembered, is the scene of the offence in both the cases. These 4 yethoolis went in advance to the Mantapam leaving behind them, the peon and the kavalgar as they had a lantern in their hands. They found the accused persons (Vadagalais) holding a torch and chiselling off the bottoms of Tengalai Namams on the foreheads of the figures in the Pillars called Dhasa avathars, (10 incarnations of Vishnu). They challenged them when the accused persons turned round and beat them with their hands holding their tufts of hair. They raised alarm, when the peon and the kavalgar ran to the mantapam and witnessed the closing scene and ran away to fetch assistance. Before the assistance could come, the accused persons dispersed and tried to effect their escape by getting the gate-keeper to open the outer-door and as he refused to do so, they went in different directions and concealed themselves.

13. Prosecution 1st witness swears that 5th accused was holding the torch and that third and fourth accused were chiselling the Namams and that when he objected 1st, 4th and 9th accused beat him for doing so.

14. The three other yethoolies (Prosecution 2nd 3rd and 4th witnesses) more or less corroborate Prosecution 1st witness besides saying that they were themselves beaten by the accused persons. Prosecution 2nd witness Kustoori Ranga Iyengar states that he was beaten by 2nd, 6th and 13th accused. Prosecution 3rd witness Appa Srinivasa Iyengar states that 10th, 11th and 12th accused beat him. Prosecution 4th witness Venkatachary says that 8th accused beat him as ordered by 7th accused.

15. The Temple peon Govindasawmy (Prosecution 5th witness) is a Sivite and a Military pensioner. He says that he and the Kavalgar stayed behind at the request of yethoolies and that they both ran to Mantapam on hearing alarm and that he saw 10th, 11th and 12th accused beat prosecution 4th witness at the instigation of 7th accused. Prosecution 6th witness Kavalgar Ranghu states that he saw 1st, 3rd and 4th accused beat prosecution 1st witness and 5th accused beat prosecution 4th witness.

16. Prosecution 7th witness Palanyandy is the gate-keeper. He says that, 3rd and 4th accused with others came to him at that hour of the night and asked him to open the door and that he declined, to do so as he had no keys. Prosecution 8th witness Maria Pillai is a Duffadar of the temple and pensioned Policeman and sivite. He states that he daily used to lock up the outer doors of the temple being inside only some servants and yethoolies and that he used to lodge the keys with the Head Peshkar Vytheeswara Iyer for the night and take them back early every morning and open the doors. He says that on the night of 3rd October last he locked up the temple doors as usual and lodged the keys with the Peshkar and that early next morning he went to open the door. He adds that the complainant (Prosecution 1st witness) told him not to open the door and to report the night's occurence in the Sesha Rayer Mantapam to the Peshkar and the Police. He went and fetched the Peshkar and the Police Inspector Sambasiva Iyer in whose presence the temple door was opened. Pro-

secution 9th witness the Police Inspector states that he received the information that morning and went to the temple and heard the verbal complaint of the Prosecution 1st witness and then received a written complaint (Exhibit A) from him that very day. This is the case for the Prosecution as to the occurrence of that night.

17. The defence of the accused persons is virtually the Counter Case No. 9 in which the complainant and Prosecution 1st witness Seshadri Iyengar a Vadagalai is the 4th accused in this case. The case for the accussed or rather their general defence is, that they (Vadagalais) were keeping inside the Ramaswami kovil almost connected with the : esh Rayer mantapam on the night in question and that they came out at about 3 A. M. to answer the calls of nature and found the Tengalais holding torches and chiselling away Vadagalai Namams on the foreheads of Dhasa avathars in the same mantapam and that when they interfered and objected they were set upon and beaten by Tengalais some second or third hand information of this story was given to the police the same morning.

18. Now the Tengalais swear that the Dhasa Avathars in the pillars of Sesha Rayer mantapam always wore Tengalai Namams on their foreheads while the Vadagalai assert that they all always wore Vadagalai marks. Now the most important issues in the case are (1) Whether the Namams of Dhasa avathars in the Sesha Rayer mantapam were Tengalai or Vadagalai (2) Whether it was the Tengalais or the Vadagalais who tampered with the Namams. A conclusion on the first issue will necessarily drive as to a conclusion on the second issue.

19. There is a good deal of oral and documentary evidence to show what Namams they were. All the prosecution witnesses who are Tengalais swear that they had Tengalai Namams, but the accused persons and their Vadagalai witnesses swear they had Vadagalai Namams but the evidence on both sides of such people is necessary interested. It must be here noted that a personal inspection by the Court has been of no avail, as nothing could be made out of it, one way or the other.

20. Let us see if there is a preponderence of anything like independent evidence one way or the other. Prosecution 5th witness Peon Govindasawmy prosecution 8th witness Duffadar Maria Pillai, prosecution 10th witness Vytheeswara Iyer, the Head Peshkar of the temple for several years swear that the figures were Tengalai Namams. They say they had special opportunities of noticing them while they used to show European visitors to the Temple over these places. They are sivites by religion and not religiously interested one wav or the other but it can be said that they are temple servants and are under the control of the trustees.

21. The prosecution admits that this case is carried on at the expense of the temple funds and with the sanction of the trustees, two of whom are Tengalais, there can be nothing in this as it is their duty to protect temple property and prevent injury to it.

22. Exhibit B and C are the lists of the Namams prepared in 1863 under the orders of a Magistrate and sent up to him. They are office copies produced from the temple records by the Peshkar Vytheeswara Iyer (prosecution 10th witness). He also proves the signature of the then trustee Periyasawmy Mudaliar in Exhibit C and prosecution 11th witness Vadamalai Pillai a Mirasi Karnam proves his father's signature in Exhibit B—There is no reason to doubt their genuineness but the contents of them are not conclusive on the point at issue. i e whether the Dhesa avathars in Sesha Rayar Mantapam wore Tengalai or Vadagalai Namams but they contain a general statement that the Sesha Rayar Mantapam contains Tengalai Namams Exhibit H is a certified copy of an arzi written by then trustees in 1863 forwarding the list of Namams to the Head Assistant Magistrate. In it it is said that Srirangam temple has been a Tengalai one from time immemorial and all the Namams in stones and everywhere else in the temples and temple properties have always been Tengalai ones and that there were no Vadagalai marks at all in the temple, except a few painted by mischievous Vadagalais in recent years contrary to custom. This document is more than 30 years old and there is nothing to doubt its authenticity.

23. The defence evidence on the point at issue is that of Defence 12th, 13th, 14th and 15th witnesses. Defence 12th witness Kandasawmy is a peon that went with the Head quarter Deputy Magistrate Mr. Syed Kadir Padshah when he went to inspect Srirangam temple. n connection with a Namam dispute. He says he observed Vadagalai Namams on the fore

heads of Avathars. He would have had no such opportunity to observe them, as he would have had to attend to his master and to keep off the crowd which would naturally press on such occasions. Defence 13th and 14th witnesses are madhva residents of Srirangam and they have already given evidence before for Vadagalais. Defence 15th witness is Annasawmy Iyangar a Tengalai man bought in to swear in favour of Vadagalais (a dodge which was played before Mr. Penninghton), he is evidently a man of straw and has lost his status in life.

24. The Thasa avathars in the stone pillars of Sesha Rayer Mantapam and the Namams on their foreheads are cut in stone in relief or are embossed. It is much easier for a Vadagalai man to convert a Tengalai Namam into Vadagalai by knocking or breaking off the bottom. It is impossible for a Vadagalai Namam in relief in stone to be altered into Tengalai unless they can stick a small piece of stone as bottom to the Namam. The Vadagalais attempt to explain that the Tengalais tampered with the Vadagalai Namams, not with a view to convert them into Tengalai, but with a view to erase the bottom curve in such a way that they might afterwards contend that they were originally Tengalai and that Vadagalais tampered with them. This explanation of theirs appears to be far-fetched and does not sound well. The suggestion of the other side, that Tengalai Namam can be easily altered into Vadagalai is more probable.

25. It is in evideuce and the Court has also seen that there is a Big Tengalai Namam in relief in the ceiling of Sesha Rayer Mantapam just in the centre of it. It is contended with some show of reason, that this ought to be taken as proof that the Mantapam which is very old-probably as old as the temple itself was built for Tengalais and as such should have had its pillars also with Tengalai marks.

26. The current of all decisions and proceedings of the authorities go to show that the Tengalais have exclusive rights and privileges in the temple and that they always resisted all attempts of Vadagalais to give prominence to their mark either by putting them up or by taking idols in procession with those marks such being the case they would not have tolerated a Mantapam to be erected and to stand with Vadagalai marks in them.

27. On a careful consideration of the evidence on both sides, oral and documentary, the court is driven to the conclusion that the Avathars in Sesha Rayar Mantapam bore Tengalai marks on their foreheads.

28. Then this being granted and the parties on both sides having admitted that Namams of the Avathars have been tampered with on the night in question, it remains to see who could have done it. Surely Tengalais would not have injured and tampered with their own Namams and it must be the Vadagalais that have done the mischief.

29. Who had the strongest motive for doing so? The Vadagalais say that in the late Namam Case (Exhibit J) the Deputy Magistrate had remarked on 26—9—93 that "many Vadagalai marks cut in stone in Sesha Rayar mantapam existed and that Tengalais in order to falsify that statement did the mischief that night. On the other hand Tengalais contend that the Deputy Magistrate by mistake or otherwise made the above remarks in his proceedings while there are no Vadagalai marks at all in the Mantapam and that therefore Vadagalais did the mischief in order to justify the Magistrate's remark. The Treasury Deputy Magistrate has also ordered the Taluq Magistrate to make a list of Namams in the temple and this he was doing while this mischief was committed. As far as motive is concerned both sides had equal motives to tamper but having found that Avathars had Tengalai marks previous to that night, the irresistable inference would be that Vadagalais did the mischief.

30. The Deputy Magistrate Mr. Syed Kadir Padshah was not summoned by the court as he has not referred in his proceedings to the Namams of these Avathars. Nor has he taken and preserved any notes at his inspection. Besides as a judicial officer he cannot be asked as to what came to his knowledge as a Judge. Therefore it was not thought desirable to drag him away from his work unless there was certainty of his giving some evidence material to the question at issue.

31. It is here necessary to remark that it is possible to mistake one mark for the other. In a large crowd of Iyengars no two Vadagalai marks or two Tengalai marks are alike; they differ in size, angles and breadth and length of lines. Unless the bottom is very prominently drawn down over the nose, the mistake can rise in the thickness or thinness of the

curve line at the sloping junction between the nose and forehead. It is possible to make a Namam which will resemble either, neither or both the marks.

32. We will now to proceed to see which of the Vadagalais were concerned in the mischief. We will take the case of each of the accused in order with pros. and cons.

33. *1st Ettiyapuram Krishna Iyengar.* Prosecution 1st witness proves that this accused beat him. Prosecution 2nd, 3rd, 4th, and 6th witnesses prove that they saw this accused beat Prosecution 1st witness. His defence is that he slept that night in a friend's house at Srirangam itself. His friend and money-lender Srinivasa Raghava Iyengar Defence 8th witness says he was with him till 12—30 that night and another friend of his Govinda Iyengar (Defence 9th witness) says he slept with him that night. Both are his friends and Vadagalai Iyengars. Besides his reason for going to his friend at that hour of the night is suspicious.

34. *2nd accused Puliyur Krishna Iyengar.* 2nd witness states that this accused beat him and prosecution 3rd and 4th witnesses corroborate him. His defence is that he slept in the Desigar kovil in Srirangam. Only one witness Sesha Iyengar (Defence 5th witness) proves this and he is a Vadagalai As against this accused there is no other independent evidence than that of three Vadagalais. The peon and the kavalgar (Prosecution 5th and 6th witnesses) do not mention him. It is not safe to convict him on the uncorroborated testimony of Tengalais alone.

35. *3rd Murichampettai Krishnasawmy Iyengar.* Prosecution 1st, 2nd, 3rd and 4th witnesses say that he was chiselling the Namam of Narasimma Avathar. Prosecution 6th witness says that he beat the Prosecution 1st witness. His defence is that he slept in the Ramasawmy kovil near the Sesha Rayar mantapam that night but being in sleep noticed nothing of what happened there that night. This story is incredible. He called no witness for the defence.

36. *4th Seshadri Iyengar.* This man is the complainant in the counter case. Prosecution 1st, 2nd, 3rd & 4th witnesses say that this accused chiselled the Namam of Koorma Avathar and Prosecution 1st and 6th witnesses say that he beat the prosecution 1st witness. His defence is the counter case, that he came out of Ramasawmy's temple and found the Tengalais tampering with the Vadagalai Namams and that he challenged them, and that he and his comrades were beaten by the Tengalais. To prove this story no evidence was let in in this case.

37. *5th accused Manalur Sesha Iyengar.* Prosecution 1st, 2nd, 3rd and 4th witnesses prove that he was holding the torch and prosecution 6th witness states that he beat the prosecution 4th witness. His defence is that he was present at the scene that night and that Tengalais did all the mischief and beat Vadagalais. He calls no witnesses.

38. *6th Varadaraja Iyengar.* Prosecution 2nd witness states that the accused beat him and prosecution 3rd and 4th witnesses corroborate him. The peon and the kavalgar do not mention him. His defence is that he was chanting Vedam in the house of defence 1st witness G. Krishna Iyengar and slept there that night. 2 witnesses prove his defence against this accused. There is only the evidence of three Tengalais and it is not safe to convict him on that evidence alone.

39. 7th accused Sundram Iyangar and 8th Kuppan Iyengar. Prosecution 2nd, 3rd, 4th & 5th witnesses say that 7th accused ordered the 8th accused to beat prosecution 4th witness and that 8th accused accordingly beat him. 7th and 8th accused are old men on the other side of 50 and say that they cannot see well nor more about during nights. Their defence is that they slept in a room in Nadamuni Alwar Kovil. Defence 6th and 7th witnesses say that they slept with them that night, but the reasons given by them for going there are suspicious. The Court observed them during the trial which lasted over two months. No doubt they are old and weak in their eye sights and will not be of much use in a dark night. There was however moonlight at the time of the offence.

40. *9th accused Gopala Iyengar.* Prosecution 1st witness says that this accused beat him. Prosecution 2nd, 3rd and 4th witnesses corroborate him. Prosecution 5th witness the peon says that this accused held the torch and threw it down probably at the close of the scene. His defence is that he was present at the scuffle and was beaten by the Tengalais who caused mischief to Vadagalai Namams. No witnesses were called for him.

41. *10th accused Srinivasa Thathachary.* Prosecution 3rd witness says that this accused beat him and prosecution 2nd, 4th and 5th witnesses including the peon corroborate him. His defence is like that of 3rd accused, that he slept in the Ramasawmy Kovil attached to Sesha Rayar Mantapam and that he slept away and knew nothing of what happened there that night. His story is not believable. He calls no witness.

42. *11th accused Vadugoor Rengasawmy Iyengar.* Prosecution 3rd witness says that this accused beat him and prosecution 2nd, 4th and 5th witnesses including the peon corroborate him. His defence is that he slept in his house in Srirangam and calls two witnesses (Defence 10th and 11th witnesses) who support him but one of them is a Vadagalai and another is a man interested in Vadagalais.

43. *12th accused Singam Iyengar.* Prosecution 3rd witness says that this accused beat him and prosecution 2nd, 4th and 5th witnesses including the peon corroborate him. His defence is that he slept at home and two witnesses (Defence 3rd and 4th witnesses) who are Vadagalais corroborate him.

44. *13th accused S. Rengasawmy Iyengar.* Prosecution 2nd witness says he slapped him on his face and prosecution 3rd and 4th witnesses corroborate him. He says that he was present at the row and that Tengalais beat him and other Vadagalais. He called no witnesses.

45. Taking as a whole out of 13 accused persons accused Nos. 4, 5, 9 and 13 admit having been present at the row and accused Nos 3 and 10 admit they slept near the scene. None of these call any witnesses in support of their defence. The accused Nos. 2 and 6 could not be convicted on the uncorroborated testimony of Tengalais alone. The alibi of the accused Nos. 1, 7, 8, 11 and 12 that they were elsewhere in Srirangam itself could not help them much as the scene of the offences was not even a quarter of a mile from their abodes. Besides all the witnesses to the alibi are Vadagalais interested in and making common cause with the accused persons.

46. After a patient hearing extending over a period of two months and after careful and anxious consideration of the evidence the Court cannot but come to the following conclusion. The Court finds that accused Nos. 2 and 6 are not guilty of the charges framed against them and accordingly acquits them and orders them to be set at liberty. The Court finds that accused Nos 1, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12 and 13 are guilty of the offences specified in the charge to wit offences under sections 143, 147. and 426 Indian Penal Code.

47. To those who are beyond these religious prejudices, these disputes about the difference in the Namams would appear to be silly. It is a serious reflection upon the educated gentlemen of both the communities, of whom there are several in this Presidency, that such disputes should have been allowed to exist so long without finding a satisfactory solution among themselves.

48. In passing sentence the court has a stern though unpleasant duty to perform. The court owes a duty to the public and to the Government. Upon these Iyengars, Magisterial Proclamations, warnings, and threats have been simply thrown away. Such disputes have existed in almost every vishnu Temple in Southern India and therefore when these people are convicted they must be made an example of. The fine of Rs. 1000 inflicted by an Assistant Magistrate and by Mr. Pennington had no effect upon them. They must not only be imprisoned but also made to pay heavy fine.

49. The accused Nos. 7 and 8 are very old men. They are homeless and friendless and are very poor and are living from hand to mouth; the Court will therefore deal with them very leniently. For all the three offences 7th and 8th accused persons are sentenced to simple imprisonment till the rising of the court and to pay a fine of Rs. 5 each and in default of payment to 15 days simple imprisonment. For these offences the accused Nos. 1, 3, 4, 5, 9, 10, 11, 12 and 13, each sentenced to be kept in rigorous imprisonment for 3 months each and to pay a fine of Rs. 500 each and in default of payment to be kept in additional rigorous imprisonment for 6 months each.

Camp Perambalur. }
21—5—94 }

(Signed) A. SHUNMUGASUNDRAM,
Deputy Magistrrte.

(True copy) (Signed) SRINIVASALU, *Head Clerk.*

IN THE COURT OF THE DEPUTY 1st CLASS MAGISTRATE OF ARIYALUR.

File Case No. 16 of 1894.

Calendar Case No. 9 of 1894.

JUDGMENT:—

Name of the Accused:—

1. Sutharsana Krishna Iyengar.
2. Ranga Iyengar.
3. Kastoori Iyengar.
4. Sikku Paravathiam Venkatachariar.
5. Athikapadi Srinivasa Iyengar.
6. Appathorai Srinivasa Iyengar.
7. Baratham Venkatachariar.
8. Sonakkutti Srinivasa Iyengar.
9. Sadagopa Iyengar.
10. Thirumalai Iyengar.
11. Annuviengar.
12. Vathiar Ramanuja Iyengar.
13. Kada Kada Venkatachariar.
14. Nangapuram Thirumalachar alias Samy Iyengar.
15. Naick Sami Iyengar.
16. Thirumalisai Thirumalachar.

Offence:—Rioting, being members of an unlawful assembly and mischief Sections 147, 143 and 426 Indian Penal Code.

Finding:—No case made out against the 2nd, 3rd, 8th and 10th accused and the rest not guilty.

Sentence:—Accused No 2nd, 3rd, 8th and 10th discharged under Section 253 Criminal Procedure Code and the rest acquitted and set at liberty under Section 258 Criminal Procedure Code.

This case is counter to calendar case No. 10 disposed of today and is brought by Vadagalais of Srirangam against Tengalais.

2. The Judgment in calendar case 10 may be read with advantage in this case also and the general remarks contained in paras 1 to 11 of that judgment apply mutatis mutandis to this case also.

3. In this case Vadagalais state that the Thasavathars in the Sesha Rayar mantapam always wore Vadagalai marks on their foreheads and that on the night of 3rd October or rather on 4th morning at about 3 A. M. they found the accused persons who are Tengalais chiselling the Vadagalai Namams off these Avathars and that they interfered and objected and were set upon and beaten by Tengalais for doing so.

4. Sixteen accused persons (Tengalais) were put up before the Court. After the close of the Prosecution the Court found that there was no evidence whatever against accused Nos. 2nd, 3rd, 8th and 10th and discharged them under section 253 Criminal Procedure Code.

5. The remaining 12 accused persons were put on their trial on charges under section 143, 147 and 426 Indian Penal Code.

6. The complainant and Prosecution 1st witness Seshadrichary, a Vadagalai states, that, on the night of 3rd October, he and others slept in the Ramasawmy temple close to the Sesha Rayar mantapam and that he came out in the morning at about 3 A. M. to answer the calls of nature. He found accused Nos. 9, 11 and 15 holding torches one each and 1st accused chiselling the Vadagalai Namam of the Rama Avathar and 12th accused chiselling the Namam of the Krishna Avathar and 14th accused chiselling the Namam of Balarama Avathar. He adds he went up and challenged them and that 12th accused caught hold of his hair and held him down and beat him. He says his comrades who came out of the temple after him were also similarly treated and that he ran away and raised alarm at the gate and sent word by Prosecution 4th witness Seshachary who was outside the closed door to give information to the Police. Prosecution 1st witness is the maniagar of Ramasawmy temple, where he says he and others slept after performing some prayers there till late that night.

7. Prosecution 2nd witness Gopala Iyengar is a cook who worked in Ramasawmy temple that night. He says that he came out hearing noise in Sesha Rayar mantapam and found 9th, 11th and 15th accused holding each a torch and that 1st, 12th and 14th accused persons were chiselling off the Namams of the Avathars and when challenged 4th and 12th & 13th accused beat the Prosecution 1st witness. He adds he was himself beaten by 7th accused

and 16th accused persons and that 5th and 6th accused beat Prosecution 6th witness Rengasawmy Iyengar.

8. Prosecution 3rd witness Sesha Iyengar is also cook and he fully corroborates the evidence of prosecution 1st and 2nd witnesses. Prosecution 4th witness Subbachary gives no evidence useful to the case. He says he heard some information from Prosecution 1st witness and communicated it to some Vadagalais to complain to the Police. Prosecution 4th witness Srinivasa Row is a man who goes round the Temple long before day-break reciting vedas and prayers and he says that he saw on the morning in question at about 4 A. M. the accused Nos. 11, 12 and 15 come out of the temple southern gate. This evidence is probably put in to show that these men must have come out after committing the offence.

9. Prosecution 6th witness Rengaswami Iyengar is one of the eye witnesses. He says he was beaten by 5th and 6th accused persons. He fully corroborates the prosecution 1st and 2nd witnesses' story. This is all the case for the Prosecution.

10. The general defence of the accused persons is the Counter Case No. 10 in which 5th accused in the present case is the complainant. They (Tengalais) say that the Avathars in the Sesha Rayar Mantapam always wore Tengalai marks and that on the night in question they were going night rounds as Yethoolies or Temple Policemen and that they found the Vadagalais holding torches and chiselling away Tengalai Namams of the Avathars and that when they approached and challenged the Vadagalais set upon them and beat them.

11. To prove their general defence they put in again all the oral and documentary evidence for the Prosecution in Case No. 10 and even more.

12. The effect of those evidences on the common issue whether the Avathars in Sesha Rayar Mantapam had Tengalai or Vadagalai Namams have been fully commented upon in the Judgment in Calendar Case No. 10 and it is therefore unnecessary to detail them here again. The conclusion arrived at is that the Avathars in Sesha Rayar Mantapam wore Tengalai marks and that Vadagalais must therefore be the persons who tampered with them. In this view of the case the charge against the accused persons under Section 426 Indian Penal Code must fail.

13. As regards the other charges it is not necessary to go into the facts. On the same finding that the marks were Tengalai and that Vadagalais were aggressors, the whole case should fail. Who are the eye witnesses for the Prosecution? 4 Vadagalais and every one of them are accused in the Counter Case. There is no other independent evidence that Tengalais (accused persons) were the aggressors. For the accused there is the evidence of Defence 21st witness a Yethooly and the peon Govindasawmy a Sivite (Defence 22nd witness) who support the accused's story.

14. 5th accused is the temple Policeman and it was his duty to prevent injury to the Temple property. When he came across Vadagalais injuring the Namams he and his comrades would be justified in using force to them. It may be argued that the evidence shows that Tengalais and Vadagalais beat each other and that Tengalais should not have used force and that they should have applied to the Police station ¼ mile off for protection. This was impossible, for the temple gates were closed and the Vadagalais were closed and the Vadagalais were actually at work and every mischief would be done before Police assistance could be got.

15. Considering the trouble these Iyengars have been giving to the authorities by breaking the public peace as often as they liked, the Court would have been only too glad to convict and set an example to both the parties but it regrets that it is unable to do so. On the same set of facts which took place at the *same time* and *place* it is only possible to come to one conclusion. It is impossible to find both the stories to be true.

16. The Court therefore much against its wish and with great regret finds the accused persons not guilty of the charges against them to wit offences under sections 143, 147, and 426 Indian Penal Code and directs that they be acquitted and set at liberty.

Camp Perambalur.
21—5—94

(Signed) A. SHANMUGASUNDRAM.
Deputy Magistrate.

(True copy) (Signed) SRINIVASALU, *Head Clerk.*

3rd July 1894-Sessions Judge on Appeal confirming the above conviction.

IN THE SESSIONS COURT OF TRICHINOPOLY DIVISION.

The 3rd day of July 1894.

PRESENT :—Rao Bahadur C. VENKOBACHARI Esquire, *Ag. Sessions Judge.*

From what Court the appeal is preferred—From the Court of the Deputy Magistrate of Ariyalur. Number of the Case in that Court.

C. C. No 10 of 1894.

Number of appeal—Criminal appeal No. 20 of 1894. Names and Description of the appellants.

(1) Ettiyapuram Krishna Iyengar (2) Murchampet Krishna Iyengar (3) Seshadri Iyengar (4) Manalur Sesha Iyengar (5) Sundra Iyengar (6) Mottai Kuppanaiyangar (7) Gopala Iyengar (8) Srinivasa Thathachariyar (9) Vadugoor Rengasawmy Iyengar (10) Singam Iyengar (11) Kumbanatham Rengasawmy Iyengar.

The sentence and law under which it was imposed in the Lower Court. 5 & 6 to suffer simple imprisonment till the rising of the Court and a fine of 5 Rs each; in default further simple imprisonment for 15 days, 1, 3, 4, 5 and 7 to 13 to suffer rigorous imprisonment for 3 months and a fine of 500 Rs. each in default 6 months further rigorous imprisonment S. S. 147, 143 and 426 I. P. C.

Whether confirmed, modified or reversed.

Modified.

Date of

1	2	3	4	5	6
Presentation,	Filing.	Notice issued by the Court to appear.	On what appellant ordered to appear.	Hearing.	Order.
29—5—94.	11—6—94	11—6—94.	28—6—94.	29—6—94. & 30—6—94.	3—7—94.

The appellants were convicted of the offences of rioting being members of an unlawful assembly and mischief under Sections 143, 147 & 426 I. P. C.

2. The appeal is based on the following among other grounds viz.

1. Misappreciation of evidence.
2. The enquiry was defective.
3. The lists B & C and the other documents connected with them are inadmissible in evidence and of no value.
4. The conviction on the count of mischief is bad.
5. The sentences are severe and out of all proportion to the offence alleged or proved to have been committed.

3. The prosecution in this case was conducted at the instance and at the expense of the Temple Trustees of Srirangam Ranganadaswami. It is an institution well known all over Southern India, if not over the whole of India. There are two sects of Iyengars called Vadagalais and Tengalais and these seem to have been viewing with each other for supermacy in the temple. Since the earliest times the judgments of Mr. Latham the Judge in 1808 shows that the Tengalais were confirmed in their superiority over the Vadagalaiyars of Sri Ranganadaswami Kovil in the Sapthaprakarams (within the seven enclosures) and that they Tengalais are the "dictators in all the ceremonies to be performed to the Swamies therein" &c. &c. Although Tengalai supremacy has gained ascendency in the temple the institution

itself cannot by any amount of reasoning be regarded as the exclusive property of the Tengalais in the same way as a private chapel built on a gentleman's own grounds can be his. In the sense that the rituals and devotional ceremonies may be regulated according to the Tengalai sectarian doctrines it may be regarded as a Tengalai institution; as a public institution all classes of the Hindu community though of rival sects and rival faiths have a right to worship and to have access to the temple subject to certain limitations which may not be quite necessary to consider here. Hence the Vadagalais have as much right to go to the Temple and worship the idols therein as the Tengalais or the other sects of the Hindu community have though they may have no civil or religious rights in the temple as a distinct community, though some of the Vadagalais may have such rights acquired or conferred on them individually.

4. Such in my view being the rights of the parties, it is to be seen whether the Vadagalais committed any and so what offence if they were found in the temple precincts over night where it is alleged they had no right to be. They say that they had a right to be in Sesha Raya mantapam a place outside the minor shrine or sanctuary of Sri Ranganathaswami. This mantapam it is admitted is close to Ramaswami Kovil a Vadagalai shrine. It is admitted that the 3, 4, 5, 9, 10 and 13 accused were in or near Sesha Rayar mantapam on the night of the offence and it is also admitted that the 7th and 8th accused were in Nadamuni kovil also close to it. It is proved by the evidence of the prosecution that the rule is that not more than one servant should sleep in each of the outside temples but the Yethoolies or watchmen do not as a rule go inside the temples and satisfy themselves whether more than one or how many sleep in each temple. It also seems that at about 10 P. M. all strangers are ejected from the temple enclosures except the servants who sleep in them and the gates are locked, the keys thereof being taken by 8th witness to the Peshkar. Even according to the defence 15th witness apparently a renegade Tengalai, only 2 or 3 servants are allowed to sleep in each temple. But here it is seen that at least six persons slept in Ramaswami Kovil on the night of 3rd October last the night of the offence. Mr. Norton who appeared for the appellants said that there was a festival that night in Ramaswami temple and that therefore all these persons were there but none of them assigns that as a reason for his detention in the temple that night. From what the defence 5th witness says it is clear the festival in the kovil was or must have been over by 11 P. M. The defence 6th witness I may say is clear that the festival terminated at 10 P. M. It would thus seem that an unusually large number of Vadagalais were locked up for the night and this not by any accident. The fact of their presence in the vicinity of the mantapam, would of itself be of no significance, if nothing extraordinary had occurred.

5. The question then is, did the accused assemble there for an unlawful purpose. If their object was to change the Tengalai into Vadagalai Namams then they were there with the object of destroying Namams held sacred by Tengalais and to insult their religious feelings. This brings me to the main questions in the case and they are, what Namams or Marks the Dhasavathars or the 10 incarnations of Vishnu carved out on the pillars supporting the Mantapam had on their foreheads and who had tampered with them, it being admitted on both sides that on the night of 3rd October last, they were tampered with.

6. Before discussing the evidence on the point it seems to me not out of place to refer to the circumstances which preceded the occurrences of that night.

It seems that in August 1893 the Trustees proposed to fix a new gold Namam to the forehead of the principal or presiding Deity Sri Ranganatha Swami in lieu of the old one which it was alleged had been tampered with by the Vadagalai archakas of the temple, so as to make it look like a Vadagalai Namam. The Deputy Magistrate decided on 26th September that it should not be fixed. Mr. Miller, the District Magistrate cancelled his order in November 1893 and allowed the new Namam to be fixed. During the enquiry into the said case the Deputy Magistrate visited among other places, this Sesha Raya mantapam and noticed, that the Dhasavathar images had Vadagalai marks on their foreheads. The Tengalais assert that they were really Tengalai Namams and that the Deputy Magistrate having fallen into an error in saying they were Vadagalai, the Vadagalais chiselled off the bottom of the Tengalai marks in order to support their own contention and the Deputy Magistrate's finding; on the other hand the Vadagalais contend that the Tengalais knowing that the Namams were purely Vadagalai tampered with them in order to falsify the Deputy Magistrate's finding and to create plausible grounds for proceeding against the Vadagalais or as put before the Deputy Magistrate who tried the case "the Tengalais tampered with Vadagalai Namams not with a view to convert them into Tengalai but with the view to erase the bottom curve in such a way that they might afterwards contend that they were originally Tengalai and were tampered with by the Vadagalais" without saying anything about the possibility of such a wilful mutilation of Namams, the suggestion seems to me not so probable as the theory that the Namams were obliterated by the Vadagalais with ulterior motives. If the Namams were really Vadagalai Namams the Tengalais could not make them look like Tengalai unless they added or stuck up a small piece of stone to the bottom line which would have to be converted from a curved line into a straight line. The task of the Vadagalais to my mind appears much easier than that of the Tengalais since they had only to knock off the bottom and round off the angles of the Tengalai Namam to make them look like Vadagalai marks. I am therefore of opinion that the probabilities of the case preponderate in favour of the Tengalais contention, and that the Vadagalais had a stronger motive in doing this injurious action.

7. It was argued that it would do no good to the Vadagalais to change half a dozen Tengalai Namams cordinarily speaking it would be so but considering that sectarian animosity was in the ascendant at the time and that the feelings on both sides were embittered; there is nothing strange in the doings of the Vadagalais who would not miss any opportunity to assert their rights and interfere with the established rites and practices of the Tengalais especially when such a favourable opportunity was created by the finding of the Deputy Magistrate in their favour.

8. 'Looking at the evidence adduced in the case, in the light of the probabilities above discussed, I see no reason to differ from the Lower Court's finding that the Vadagalais, were the aggressors and that they did the mischief complained of to the Namams on the Avathars. Apart from the interested evidence of the Tengalais 1 to 4 witnesses, there is the evidence of the prosecution 5, 8, and 10 witnesses whom I have no reason to distrust to prove that the Avathars had always Tengalai Namams. The 6th witness simply speaks to the scuffle on the night in question and the 7th witness the gate keeper and the 9th witness the Inspector of Police recognised the 3 and 4 accused coming out as soon as the temple gates were opened early in the morning. Against the said evidence there is the evidence on defence side. Discarding the evidence of the Vadagalais as interested there is the

evidence of the 12, 13, 14 and 15 witnesses examined before the Lower Court and of the Deputy Magistrate Syed Kadir Badsha Sahib examined in this Court at the instance of the appellants. I examined him here as his evidence was insisted upon by them and as it appeared to me that the Lower Court was not quite right in declining to give the appellants the benefit of his evidence. The 13th and 14th witnesses though Madhvas, do not seem to have had opportunity of noticing the Namams on the foreheads of these avathars. They say that they used to pass by the place to pick Tolasi leaves. They have no idea what Namams are borne by other images and their evidence on the whole is not satisfactory or reliable. The 15th witness says that there is a Vadagalai Namam in the ceiling of Sesharaya mantapam side by side with the large Tengalai Namam cut in stone in its centre. The existence of this Namam is denied by the Deputy Magistrate and seeing to what lengths this Tengalai with a conscience (as was argued by Mr. Norton) is prepared to go, it is hardly necessary to say that this man's evidence is very untrustworthy. Now the Deputy Magistrate is sure that he saw Vadagalai Namams on the foreheads of the avathars. His peon Kandaswami 12th witness also says the same. He adds however that the Vadagalais pointed out the same Namams as Vadagalai while the Tengalai contended that they were really Tengalai. The same Namam bieng claimed by the rival sects to be symbol of their respective creeds is a matter which would not have escaped the attention of the Magistrate who went there expressly to ascertain what Namams had been fixed on these avathars. This fact should have impelled him to make a closer examination of the Namams, but the Deputy Magistrate is sure that the Tengalais made no such representation to him This seems very unlikely. He admits that in other places which he visited the same mark was pointed out by each sect as its own symbol. His memory seems to be not quite clear because what he says he is sure of, viz, that his peon's statement is not correct, is not quite probable. The Deputy Magistrate also says that some of the riders on the horses in the mantapam had Tengalai and some Vadagalai marks but his peon says that 4 riders had no Namams at all while the other 4 had them without bottoms. It is not my object to compare the evidence of the Deputy Magistrate with that of his peon but to show that it is possible he fell into an error and mistook one Namam for another. Both the Deputy Magistrate and his peon admit that the figures were dirty and indistinct and the peon adds that they were even worn out. Considering that the Namams were admittedly very diminutive being the size of $\frac{1}{2}$ or $\frac{3}{4}$ inch it seems to my mind not a very easy matter to be positive as to what the mark really was, unless the figures had been cleaned and washed before inspection which it is admitted was not done, and unless they had been very critically examined by an expert. In these circumstances it is quite within the bounds of possibility that the Deputy Magistrate fell into an error. There was also an element of doubt introduced by him in the manner in which he distinguished the Namams. He said that some Vadagalai Namams in the Gopuram had peetams or horizantal lines drawn underneath them which the Tengalais said were "pathams" or projections to their marks. He was not able to arrive at any definite conclusion as to the character of the Namams in the north Gopuram and he said that the Namams in the West Rayagopuram were similar in formation and appearance to those of the Avathars. The former Namams are said to be purely Tengalai ones. One circumstance which creates serious difficulty in believing that the avathars had Vadagalai Namams is the fact admitted by defence 5th and 15th

witnesses that even in admittedly Vadagalai shrines outside the sanctuary the Tengalais insisted on and succeeded in having the Tengalai marks engraved prominently. If so it is not probable that they allowed Vadagalai marks to remain on the foreheads of these avathars.

9. Considering all these circumstances I find it difficult to accept the Deputy Magistrate's evidence positive as it is, as quite conclusive on the point. It is true the Tengalais had complained against his conduct and procedure but it is not necessary nor is there any sufficient material before me to say that they had any real grievance and at best as the record shows I regard it as the usual complaint or insinuation of a disappointed suitor. As matters stand without in the least impeaching his credit and his evidence all that I think I am justified in saying is that the Deputy Magistrate Kadir Padshah Sahib seems to have had from the first no clear conception of what was a Tengalai & what was a Vadagalai Namam (see also Mr. Miller's Judgment) and thus to have fallen into a bonafide error in judging of the different characteristics of the Namams and was led away by the same error throughout his proceedings. It is curious that neither side has thought it proper to have photographs or facsimiles of the images taken to prove what Namams they wore before and after they were tampered with. This would seem to indicate a desire on the part of both the rival sects to prolong this unseemly strife and not to bring it to any termination. I was told that my personal inspection would be of no use and moreover Mr. Norton suggested that any such inspection would have the appearance of allowing the Tengalais to let in rebutting evidence to that given by the Deputy Magistrate. Bearing this in mind and the remarks of the Lower Court as to the uselessness of any inspection at present of the Sesha Rayar mantapam, the scene of the offence, I have refrained from visiting the place myself.

10. The exhibits B & C are lists sent up by the Temple Trustees and Peshkar to the Head Assistant Magistrate in 1863 and H is the copy of the covering letter forwarding exhibit C. Exhibits B & C are produced from Temple records and though they may be corroborative evidence in favor of the Tengalais contention that the marks in Sesha Rayar mantapam were not Vadagalai, yet they are not strictly and legally evidence, against the appellant. However without them, there is, I think enough evidence to support the prosecution theory.

11. It was urged that the Vadagalais were the first to complain against the Tengalais. The scuffle took place admittedly before day-break and yet strange as it may seem, a Vadagalai man, defence 11th witness who was not shut up in the temple and who was outside the enclosure heard of it and straight way lodged a complaint to the Police. The Tengalais also complained to the Police simultaneously though their written or formal complaint was made in the noon to the Police Inspector.

12. I cannot agree with Mr. Norton that the charge of the mischief cannot be sustained. The Trustees are for the time being owners and custodians of temple property. No body had a right to destroy it or change it in any way. The damage of the avathars caused loss to the Trustees and I think all the elements of mischief are therefore present.

13. As to what took place there was according to the evidence on both sides a hand to hand fight, but each side gives its own version of the affair.

The Tengalais' witnesses 1 to 4 assert and their evidence is to some extent corroborated by the evidence of 5, 8 and 10th witnesses that the Vadagalais were

seen chiselling off the Namams while the appellants contend that it was the Tengalais who were the aggressors. I have no sufficient reason to differ from the Lower Court's finding that the Vadagalais were the aggressors and that they first assaulted the Tengalais. I agree with the Lower Court in thinking that the 1, 3, 4, 5, and 9 to 13 accused were guilty. The 7th and 8th were shown to be blind men and it is not clear that they were identified at the scene of offence. As against them there are doubts in the evidence and I give them the benefit thereof.

14. The last point is that the sentences are very excessive. The aggregate of the sentences comes to nearly three years imprisonment and the fines to Rs. 4500 and more. No doubt these frequent and bitter quarrels between rival sectarians should be put a stop to but I do not think that punishing people who are simply, as surmised by the Magistrate, the tools in the hands of more designing persons, is likely to have the desired effect. Apparently the accused are neither very wealthy nor influential men and considering the circumstances under which the offence was committed and not serious consequences attending the same, I think there was not sufficient justification for the rather excessive sentences imposed on the appellants. It is not possible to wipe out the spirit of bigotry and intolerance and even of litigiousness especially when it is connected with religion and sectraian faith. The appellants were in jail for nearly two weeks, and I think this is a sufficient punishment which may, I think deter them from future aggression. I reduce the fines from Rs. 500 to 100 each. In the result I set aside the conviction and sentence as against the 7th and 8th accused and affirm the conviction as against other appellants. I further quash the sentence of rigorous imprisonment which remains after what was undergone and reduce the fines from Rs. 500 to Rs. 100 to each of the appellants, except the 7th and 8th accused and direct that in default of payment of fine the appellants excepting 7th and 8th accused should suffer simple imprisonment each for a month. The fines recovered if any from 7th and 8th accused should be refunded. If fines had been recovered from other accused the excess if over Rs. 100 should be refunded.

(Signed) C. VENKOBAH, *Ag. Sessions Judge.*
3rd July 1894.

(True copy)
(Signed) R. SUBRAMANIAN, *Ag. Superintendent.*

List of Mariyathaikkaras in the Big Temple.

ஸ்ரீரங்க நாராயணஜீய்யர்.
வேதவியாசபட்டர்.
பராசரபட்டர்.
அண்ணங்கார், ரங்காச்சார்.
பெரியநம்பி.
யெம்பார்.
பாளூரய்யங்கார்.
இளையவல்லி அய்யங்கார்.
பிரதிவாதிபயங்கரமய்யங்கார்
பாவநாசார்.
மடத்தம்மாளய்யங்கார்.
சிந்தாமணி அய்யங்கார்.
கோமடமய்யங்கார்.
டொம்பியார்.
ஆழ்வார்ஜீய்யர்.
திருப்பணிசெய்வார்.
ஜீய்யாள்.
சாதீஷ்ணவாள்.
கொறட்டுமணியகாரர்.
கந்தாடைராமாநுஜன்.
சாத்தாதவைஷ்ணவாள்.
கணக்குபிள்ளை.

List of subordinate templ es belonging to the Big Temple.

நாச்சியார் சன்னதி.
ஒறையூர் நாச்சியார்.
சக்கரத்தாழ்வார்.
காட்டு அழகிங்கர்.
சன்னதிகெருடன்.
சேனை முதலியார்.
மேட்டுநாச்சியார்.
துலுக்கநாச்சியார்.
சன்னதிகிருஷ்ணன்.
கருகூலநாச்சியார்.
ஹயக்கிரீவர்.
சரஸ்வதி.
தசமூர்த்தி.
அரவிந்தநாச்சியார் (நெய்மடப்பளியில்)
சன்னதிஹநுமார்.
பெரியகருடன்.
திருக்கச்சிநம்பி.
நம்மாழ்வார்.
செங்கமலநாச்சியார்.
மேலப்பட்டாபிராமன்.
மூதலாழ்வார்.
தீர்த்தக்கரைவாசுதேவப்பெருமாள்.
கோதண்டராமர்.
பரமபதநாதன்.
கீழப்பட்டாபிராமன்.
ஸ்ரீநிவாஸன்.
திருமழிசையாழ்வார்.
தேசிகர்கோவில்.
மேட்டு அழகிங்கர்.
வர்சுதேவபெருமாள். (விம்மாத்ரி அப்பா)
சேஷகிரிராயர் மண்டபம் ராமர்.
புள்ள லோகாசார்.
பார்த்தசாரதி.
உடையவர்.
திருப்பாணாழ்வார்.
விட்டலகிருஷ்ணன்.
தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்.
கூரத்தாழ்வார்.
நாதமுனிகள்.
உள்ளாண்டாள்.
வாகனமண்டபம கிருஷ்ணன்.
அமிர்தகெருடன்.
மணவாளமாமுனிகள்.
ஆழ்வான் திருமாளிகை.
வெளியாண்டாள்.
ஆயனார்கோவில்.
தசாவதாரகோவில்.
திருவள்ளைபுண்டரீகாக்ஷர்.
சமயபுரம் மாரியம்மன்.
அம்பில் மாரியம்மன்.
கண்ணனூர் மாரியமமன்.
திருவரங்கசெல்வி.
சாஞ்சியம்மன்.
காளிகாதேவி.

List of Kainkaryakara s belonging to the Temple.

ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீய்யர்.
வேதவியாசபட்டர்.
பாராசரபட்ட .
கொறட்டுமணியகாரர்.
அறையர்.
அமுதனா.
அர்ச்சகாள்.
நாச்சியார் பண்டாரிகள்.
பெரியகோவில்பண்டாரிகள் (ஜப்தி)
ஸ்தானீகாள்.
ஸ்ரீபாதந்தாங்கவார்கள்.
திருப்பதியார் ஊழியக்காரர்கள்.
உள்ளூரார் ஊழியக்காரர்கள்.
திருமஞ்சன ஊழியக்காரர்கள்.
பால் ஊழியக்காரர்கள்.
சுக்கிரவாரபண்டாரிகள்.
நாச்சியார் பரிகரம்.
திருப்பணிசெய்வார்.
திருமுத்துக்கொடை.
வீணைக்காரர்.
அத்தியாபகாள்.
வேதபாராயணக்காரர்கள்.
கந்தாடைராமானுஜன்.
சாத்தாதவாள்.
கணக்குப்பிள்ளைகள்.
திருச்சுத்துக்காரர்கள், முதலி,
வண்ணான், வேளான், கொசவன்.
ஆரியபட்டநாயக்கன்.
கோவில்மகாஜனம்.
தட்டான், தச்சன் கொல்லன்.
கொல்லச்சேவுகன்.
கொத்தன்.
தாசிகள்.
மேளக்காரர்கள்.

இடையன். — குதிரைக்காரன்.

வெளியாலவட்டம் பிடிக்கிறவர்கள். — காப்பந்தம் பிடிக்கிறவன்.

வாகனமாவுத்தர்கள்.

27th November 1865.—Judgment about the temple shops' Palapattarai pakuthi.

சித்தாந்தம்.

1864 ஒரிஜினல் 350.

ஸ்ரீவேதவியாச திருமலை பட்டர் 1. வீருசாமி அய்யர் 2. ஸ்ரீஉத்தமநம்பிய்யங்கார் 3. தே. ரெத்தினமுதலியார் 4. } வாதிகள்.

ராமசுவாமிருயர் 1. வெங்கிடாசலம் பிள்ளை 2. அருணாசலம் பிள்ளை 3. ராசலிங்கம் பிள்ளை 4. ரமானுஜய்யங்கார் 5. ஆறுமுகம் பிள்ளை 6. தங்கம்மை 7. அப்பாவுபிள்ளை 8. குருமூர்த்தி செட்டி 9. ருக்குமணி 10. தளசிபாய 11. வேலூர்கிருஷ்ண ருவு 12. வெங்கோபருயர் 13. } பிரதிவாதிகள்.

வாதிகள் பிருதில் ஜவுளி வகையரு வைத்து வியாபாரம் செய்துவருகிற கடைகளின் கீழ் நிலமும் கருங்கல்மண்டபமும் ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானத்தை சேர்ந்ததென்றும் அதுகளில் கடைவைத்து வியாபாரம் செய்துவருகிறவர்கள் கடைகளுக்கு யேர்ப்பட்டிருக்கிற பகுதித்தகையை வழக்கப்பிரகாரம் 69, 70 இந்த பசலிகளில் செலுத்தாதபடியால் கடை 1க்கு ஒரு 1க்கு பகுதி ரூ. 2—13—0 வீதம் கடை 12க்கு ரூ. 67—8—0 ரூ. 900 பொருமான கீழ்நிலமுள்பட மேல்கட்டடம் ஷை தேவஸ்தானத்துக்காக பிரதிவாதிகளால் கிடைக்கவேணுமென்று வியாச்சிச்சிருக்கிறார்கள்.

முதல்பிரதிவாதி விவாத கடைகளின் கட்டடம தெருநாயக்கலு நாயக்கருக்கு சொந்தமென்றும் அதை அவனுடைய பேரனுன வெங்கட்ட ரெங்கனுபக்கனிடத்தில் தான் கிறயத்துக்கு வாங்கி 2 முதலுன்ன பிரதிவாதிகளிடத்தில் வாடகைக்கு விட்டு அனுபவித்துவருவதாயும் தேவஸ்தானத்துக்கு பகுதி கொடுத்து வரவில்லை யென்றும் ஆக்ஷேபிக்கிறான்.

2, 5, 6 பிரதிவாதிகள் விவாதகடைகள் தேவஸ்தானத்தை சேர்ந்ததும் பகுதி வசூல்செய்து வந்ததுமில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள்.

ஸ்ரீஉத்தமநம்பிய்யங்கார், தே. பெரியசாமி முதலியார், இவர்கள் குடுத்த மனுவில் முதல் வாதி இறந்துபோயும் 2ம் வாதி சென்னப்பட்டணத்துக்கும் போயிருப்பதால் தேவஸ்தானம் வேலை பார்த்து வருகிற தங்களை சப்பிளிமெண்டு வாதிகளாக யேத்துக்கொள்ளவேணுமென்று கண்டிருக்கிறது.

முதல் பிரதிவாதி இறந்ததால் அவனுடைய குமாரத்தியும் மருமகளுமான தளஸிபாய் 1. வேலூர் கிருஷ்ணருயா 2 இவர்கள் சப்பிளிமெண்டு பிரதிவாதிகளாக யேத்துக்கொள்ள வேணுமென்று கண்டு ஷை சப்பிளிமெண்டு பிரதிவாதிகளால் மனுவாவு வெங்கோபருயர் என்பவன் தன் அவிபக்த பெரிய தகப்பனுன முதல் பிரதிவாதி இறந்துபோனதால் தன்னை இதில் சப்பிளிமெண்டு பிரதிவாதியாக யேத்துக்கொள்ளவேணுமென்று கண்டுகொடுத்தமனு தாக்கல்.

சப்பிளிமெண்டு வாதிகள் பக்கம் சாக்ஷிகள் சப்பிளிமெண்டு 11, 12, பிரதிவாதிகள் நாளது கார்த்திகைமீ முதல் ஒரு 1க்கு கடை 1க்கு ரூ. 2—13—0 ஷை தேவஸ்தானத்துக்கு பலபட்டரை பகுதி செலுத்திவருவதாயும் 4, 5 பிரதிவாதிகள் விவாதபாக்கி பகுதி தகை செலவுக்காக ரூ. 80 அடுத்த தைமீ 30 உக்குள் செலுத்துவதாயும் கேட்டுக்கொண்டபடி வாதி சம்மதித்திருப்பதாக ருஜுச்சொல்லுகிறார்கள்.

4, 5 பிரதிவாதிகளும் சப்ளிமெண்டு 11, 12 பிரதிவாதிகளின் வக்கீலும் ஷை சாக்ஷிகள் சொல்லுகிறபடி தனித்தனியாய் வாக்குமூலங்கள் யெழுதிவைத்திருக்கிறார்கள்.

இவ்விஷயத்தில் 4, 5, 11, 12 பிரதிவாதிகளுடைய ஒப்புக்கொள்ளுதல்படி இனியுள்ள பகுதித்தகையை 11, 12 பிரதிவாதிகளும் விவாத பாக்கிபகுதி தகைவகையரு 4, 5 பிரதிவாதிகளும் செலுத்த பாத்தியப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் பிருதில் சிலதை தள்ளி விவாத பாக்கி பகுதி தகைக்காகவும் செலவுக்காக ரூ. 80 வருகிற தைமீ 30உக்குள் 4, 5 பிரதிவாதிகளும் நாளது கார்த்திகைமீ முதல் ஒரு 1க்கு கடை 1க்கு பலபட்டரை பகுதி ரூ. 2—13—0 வீதம் சப்பிளிமெண்டு 11, 12 பிரதிவாதிகளும் தேவஸ்தானத்துக்காக வாதிகளிடத்தில் செலுத்தும்படியாயும் மைத்த பிரதிவாதிகளை நீக்கியும் தீர்ப்பு செய்யலாச்சுது.

27—11—65. (ஒப்பம்)

26th September 1893—Similar Judgment.

IN THE COURT OF THE DISTRICT MUNSIF OF SRIRANGAM.

S. C. No. 283 of 1893.

1. Sri Uthamanambi Rengasamiengar.
2. K. S. Rengasamiengar.
3. D. Rethna Mudaliar.

} Plaintiffs.

Versus.

Narayana Row. Defendant.

Claim for Rs. 49—15—0 being the amount of rent, for 3 years, of 6 shops rented by them (for faslis 1298 to 1301).

JUDGMENT:— The Plaintiffs are the managers of the temple of Srirangam.

2. The Defendant is one who has leased out to others 6 shops within the Rayagopuram tower of the Temple.

3. The suit is for recovery of rent for faslis 1299, 1300, and 1301.

4. Plaintiffs state that the site of the shops is the property of the temple of which they are the managers, that Defendant's predecessors and after them the Defendant paid rent up to 1296, that for the rent of faslis 1296 to 1298 there was a suit and that the Defendant has not paid the rent for 1299 to 1301.

5. Defendant states that the shops do not belong to the Temple that he need not be bound by the Decree in suit No 350 of 1864, that no rent was ever paid to Temple that the claim for 1299 is barred, that Plaintiffs are not the only persons entitled to sue and that there are decrees prohibiting the Temple authorities from collecting rent.

6. The issues settled were:—

1. Whether the Temple has right to the rent.
2. Whether suit should not lie as small cause.
3. Whether Plaintiffs can sue alone.
4. Whether Defendant is bound by Decree in 350.
5. Whether any part of claim is barred.

Points raised on verbal statement of Defendant's Vakil.

6. Whether no rent was paid for past 12 years and suit barred in consequence.
7. Whether exchange of pattah and muchilika necessary.

7. 1st issue—Exhibits W & Y are the Registers and bills of the Srirangam Municipality showing the names of the Temple as well as the Defendant as those of the owner of the shops in suit. No evidence is adduced to show why the two names are used and no certain finding can be arrived at from these documents as to who is the owner of the sites of the shops.

8. Exhibits Z and Z[1] are Judgment and Decree in suit No. 350/64 whereas the then Managers sued Defendant's predecessor and obtained Decree for rent of these shops. The Documents show that the managers asserted that the Temple had the right to the site of the shops and claimed to recover rent from Defendant's maternal grandfather who died during suit and that Defendant's mother and father who were made supplemental Defendants agreed to pay rent.

9. Exhibits A to V are proved to be Daily accounts of the Temple receipts and disbursements of the particular day in the faslies 1278 to 1296 when the Temple has collected in respect of these shops. Exhibit C/1279 H and J 1284 show that Defendants father and one Ananta Row made the payment M and R of 1288. O of 1291, S of 1293 and V of 1295 show that one Naranachari was Defendant's agent.

10. There is thus sufficient evidence of the right of the Temple to the rent in respect of the site of the shops.

11. 2nd issue.—This is a suit for rent of buildings which is cognisable as S. C. Exhibit A. A is a Judgment of the Honorable High Court holding that a similar suit between these parties shold be tried as a small cause.

12. 3rd issue Defendant does not deny that Plaintiffs are the persons who manage the Temple affairs for the time being. They are therefore entitled to sue alone. It would have been well if the suit was filed in the name of the Temple and if Plaintiffs were named as representing its interests.

13. 4th issue Defendant has not as yet sought to set aside the Decree and the continuing of payment of rent up to fasli 1296 shows his acquiescence thereto. I find therefore he is bound by the Decree.

14 5th issue —Claim for 1299 should have been filed within 30th June or 1st July 1890. The suit was not filed till 12th July 1893. That part of the claim is barred.

15. 6th issue.—The payment of rent within past 12 years is proved.

16. 7th issue —The provisions for exchange of Patta and Muchilika apply to landholders within the definition stated in S 1 of Rent Recovery act I think they do not apply to the temple or to the land in suit.

Judgment is given against Defendant for Rs. 33—12—0 with interest at 6 per cent per annum from date of suit and costs Vakil's fee Rs. 3. The decree amount when recovered is payable to the Plointiffs for the Temple.

(Signed) A. RAMALINGAM,
District Munsiff.

26—9—93.

26th September 1893.—Similar Judgment.

IN THE COURT OF THE DISTRICT MUNSIF OF SRIRANGAM.

S. C. 284/93.

Judgment:—The evidence in 283 and 284 is the same. For reasons stated in S. C. 283 there will be same findings as in 283 and a decree against Dsfendant for Rs. 33—12—0 with interest at 6 per cent per annum from date of suit and costs. Vakil's fee 3 Rs. The decree amount when recovered is payable to the Plaintiffs for the Temple.

(Signed) A. RAMALINGAM,
District Munsif.

26—9—93.

List of Mohini allowance Temples of the Trichinopoly Taluq.

1.	ஸ்ரீறங்கம்	35000—0—0
2.	திருவள்ளறை	770—0—0
3.	ஜெம்புகேஸ்வரம்	9450—0—0
4.	மலைக்கோவில்	7897—0—0
5.	உத்தமர்கோவில்	212-14—8
6.	திருநெடுங்குளம்	155—2—8
7.	திருவாசி	306—4—0
8.	இலுப்பூர்	420—0—0
9.	திருப்பிராயத்துறை	255—8—0
10.	மண்ணச்சநல்லூர்	85—2—8
11.	கிரியநல்லூர் ஈசவரன்	42—9—4
12.	ஷெயூர் பெருமாள்	42—9—4
13.	கண்ணனூர்	85—2—8
		54722-15—3

PLAN OF

SRIRANGAM.

DODSON PRESS, TRICHY.

KOLARUN.

JEMBUKESWARAM.

Velittirumuttam.

Vadakku Mada street or Pillai Lokachar street.

Kila Mada Street.

Ul-Kilakku or Neduvil Tiru Vidi.

Terku Mada street.

Mela Mada Tiru Vidi.

Chittirai Vidi.

Trivikraman Tiru Vidi.

Madamalikai-Sul-Tiru-Vidi.

Adayavalandan street.

Akalankan Tiru Vidi.

Alinadan Tiru Vidi.

Kulasekaran Tiru Vidi.

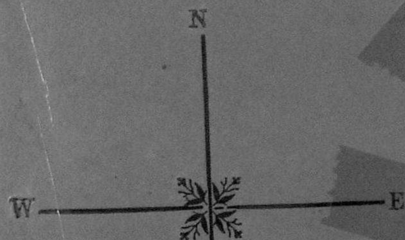
Rajamahendra st.

DARMA VARM

1. Sri Ranganada Svami and Vimana.
2. Jaya Vijaya Entrance.
3. Alahiya Manavala Mantapam.
4. Yagasala.
5. Senai Modaliar Temple.
6. Mettu Naichiyar Temple.
7. Tulukka Naichiyar Temple.
8. Pahalpattu Mantapam.
9. Krishna Temple.
10. Altar and Flag staff.
11. Pavitrotsava Mantapam.
12. Vahana Sala.
13. Dorai Mantapam.
14. Paramapada Vasal.

15 to 20. Kitchen Halls.

21. Unjal Mantapam.
22. Dhvajarohana Mantapam and Hanuman.
23. Aryabhata Vasal.
24. Big Garuda and Mantapam.
25. Nammalvar Temple.
26. Kottaram (Granary rooms).
27. Mela Pattabhirama Temple.
28. Mudalalvar Temple.
29. T. Vasudeva Temple.
30. Chandra Pushkarini.
31. Kodanda Rama Temple.
32. Paramapada Nada Temple.
33. Kila Pattabhirama Temple.
34. Srinivasa Temple.
35. Kedambi Rama Temple.
36. Tirumalisai Alvar Temple
37. Sri Bhandaram.
38. Tirukkachinambi Temple.
39. Jayastambham and Ranga Vilasam.
40. Nadamuni Temple.
41. Anai Etti Mantapam.
42. Ul-Andal Temple.
43. V. Krishna Temple.
44. Vahana Mantapam.
45. Chakrattalvar Temple.
46. Vasantotsava Mantapam.
47. Naichiyar Temple.
48. Desikar Temple.
49. Vasudeva Temple.
50. Mettalasingar Temple.
51. Thousand Pillared Hall.
52. Seshagirirayar Mantapam.
53. Pillai Lokochar Temple.
54. Parthasaradi Temple.
55. Udaiyavar Temple.
56. Tiruppanalvar Temple.
57. Vitala Krishna Temple.
58. Tondaradippodi Alvar Temple.
59. Kurattalvar Temple.
60. Vellai Gopura Entrance.
61. Manavala Mamuni Temple.
62. Kattai Gopuram Entronce.
63. Alvan Tirumalihai.
64. Veli Andal Temple.
65. Ayanar Temple.
66. Teppakulam.
67. Dasavatara Temple.
68. Paduvan Torai.
69. Sukravara Tope and Mantapam.
70. Kattalasingar Temple.

Scale 12 inches to the Mile.

0 1 2 3 4 Furlongs.